Breviarium Cisterciense Gothicis. 1521

Venetiis . Anno 1496

Ordo psalterij scdm morem ⁊ consuetudinem Cisterciensis ordinis.

Beatus vir q̄ nō abijt in ɔsilio ipioꝝ: ⁊ in via peccatorum non stetit: ⁊ ī cathedra pestilētie nō sedit. Sed in lege dn̄i volūtas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ lignū qḋ plantatum est secus decursus aquarū: qḋ fructum suū dabit in tēpore suo. Et folium eius non defluet: ⁊ oīa quecūq; faciet ꝓsperabunt. Nō sic impij nō sic: sed tanq̄ puluis quē ꝓijcit vētus a facie terre. Ideo nō resurgūt ipij in iudicio: neq; peccatores in ɔsilio iustoꝝ. Qm̄ nouit dn̄s viā iustoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ peribit. ps dd.

Quare fremuerūt gentes: ⁊ populi meditati sūt inania. Astiterūt reges terre: ⁊ pricipes ɔuenerūt in vnum aduersus dn̄m ⁊ aduersus xp̄m eius. Dirumpamus vīcula eoꝝ: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipsoꝝ. Qui habitat in excelsis irridebit eos: ⁊ dn̄s subsannabit eos. Tunc loquet̄ ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo ɔturbabit eos. Ego aūt ɔstitutus sum rex ab eo sup syon montē sanctū eius: predicās preceptū eiꝰ. Dn̄s dixit ad me: filius meꝰ es tu ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ possessionem tuā terminos terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli cōfringes eos. Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terrā. Seruite dn̄o in timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Apprehēdite disciplīnā neqn̄ irascat̄ dn̄s: ⁊ pereatis de via iusta. Cum exarserit in breui ira eius: beati oēs qui ɔfidūt in eo. ps dd.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me: multi īsurgūt aduersum me. Multi dicunt aīe mee: nō est salus ipsi in deo eius. Tu autē dn̄e susceptor meus es: gl'a mea ⁊ exaltās caput meū. Voce mea ad dn̄m clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte sancto suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sū: ⁊ exur

rexi quia domin⁹ suscepit me. No timebo milia popli circundantis me: exurge dñe saluu3 me fac deus me⁹. Quoniã tu pcussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti. Dñi est salus: ⁊ sup populũ tuum benedictio tua. ps dd.

Cu3 inuocarẽ exaudiuit me de⁹ iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei ⁊ exaudi orationẽ meã. Filij hoiu3 vsq3 quo graui corde: vt qd diligitis vanitatẽ ⁊ queritis mẽdaciũ. Scitote quoniã mirificauit dñs sanctũ suum: dñs exaudiet me cum clamauero ad eum. Irascimini ⁊ nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris i cubilib⁹ vestris cõpũgimini. Sacrificate sacrificium iusticie ⁊ sperate in dño: multi dicũt qs ostendit nobis bona. Signatũ ẽ sup nos lumẽ vult⁹ tui dñe: dedisti leticiã i corde meo. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace in idipsu3 dormiã ⁊ requiesca3. Qm̃ tu domine singularit in spe constituisti me. ps dd.

Uerba mea aurib⁹ pcipe dñe: itellige clamorẽ meũ. Intẽde voci orõnis mee: rex meus ⁊ deus meus. Qm̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ mea3. Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̃ nõ deus volens iniqtate3 tu es. Neq3 hitabit iuxta te malign⁹: neq3 pmanebunt iniusti ãte oculos tuos. Odisti oẽs q opant iniqtate3: pdes oẽs q loquunt mẽdaciũ. Uirũ sanguinũ ⁊ dolosu3 abominabit dñs: ego aũt i multitudine mĩsicordie tue. Introibo i domũ tuã: adorabo ad tẽplũ scũ3 tuũ in timore tuo. Dñe deduc me i iusticia tua pp inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam. Qm̃ nõ ẽ i ore eorũ veritas: cor eo⁊ vanũ ẽ. Sepulchrũ patẽs ẽ guttur eorũ: linguis suis dolose agebãt iudica illos de⁹. Decidant a cogitationib⁹ suis: sm multitudinẽ ipietatũ eo⁊ expelle eos qm̃ irritauerũt te dñe. Et letentur oẽs q sperãt in te: in eternũ exultabũt ⁊ hitabis i eis. Et gliabunt in te oẽs qui diligũt nomẽ tuũ: qm̃ tu bñdi-

ces iusto. Dñe vt scuto bõe volũtatis tue coronasti nos.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. *ps dd.* Miserere mei dñe qm̃ infirm⁹ suꝫ: sana me dñe qm̃ ꝯturbata sũt ossa mea. Et aĩa mea turbata est valde: ꝛ tu dñe vsqꝫ quo. Conuertere dñe ꝛ eripe aĩam meã: saluũ me fac ꝑꝑ misericordiam tuã. Qm̃ nõ ẽ ĩ morte q̃ memor sit tui: in ĩferno aũt q̃s ꝯfitebit̃ tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meuꝫ: lachrymis meis stratum meũ rigabo. Turbatus ẽ a furore oculus meus: ĩueteraui inter oẽs inimicos meos. Discedite a me oẽs q̃ opamini iniq̃tatem: qm̃ exaudiuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs deꝑcationeꝫ meã: dñs orõneꝫ meaꝫ suscepit: Erubescãt ꝛ ꝯturbentur vehementer oẽs inimici mei: cõuertant̃ ꝛ erubescãt valde velociter. *Añ.* Seruite dño in timore.

Feria tertia. ps dauid.

Domie de⁹ me⁹ in te speraui: saluum me fac ex õib⁹ ꝑsequentib⁹ me ꝛ libera me. Nequãdo rapiat vt leo aĩaꝫ meã, dũ nõ ẽ q̃ redimat neqꝫ q̃ saluũ faciat. Dñe d's meus si feci istud: si est iniq̃tas in manibus meis. Si reddidi retribuentib⁹ mihi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis. Persequat̃ inimicus aĩaꝫ meã, ꝛ ꝯphẽdat: ꝛ cõculcet in terra vitã meã: ꝛ gl'iam meã in pluerẽ deducat. Exurge dñe i ira tua: ꝛ exaltare in finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe deus me⁹ in precepto qđ mandasti: ꝛ sinagoga ppl'orũ circũdabit te. Et ꝑꝑ hãc in altũ regredere: dñs iudicat pop'los. Iudica me dñe ꝑꝫ iusticiã meã: ꝛ ꝑꝫ innocentiã meã super me. Consumet̃ nequitia peccatorũ: ꝛ diriges iustũ scrutans corda ꝛ renes de⁹. Iustũ adiutoriuꝫ meũ a dño: q̃ saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis ꝛ patiẽs: nũq̃d irascit̃ ꝑ singulos dies. Nisi cõuersi fueritis gladiũ suuꝫ vibrauit: archũ suũ tetẽdit ꝛ parauit illum. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardẽtibus effecit. Ecce parturit ĩiusticiã: ꝯcepit dolorem

⁊ pepit iniq̃tatē. Lacū ape/
ruit ⁊ offendit eum: ⁊ icidit in
foueā quaꝫ fecit. Cōuertet̄
dolor eius i caput eius: ⁊ in
verticem ipsius iniq̃tas eius
descendet. Confitebor dn̄o
ſm iusticiaꝫ eius: ⁊ psallā no
mini dn̄i altissimi. ps dauid.

Domine dn̄s noster q̃
admirabile ē nomen
tuū in vniuersa terra. Qm̄
eleuata est magnificētia tua:
sup celos. Ex ore īfantiū ⁊
lactātiū pfecisti laudē pp ini
micos tuos: vt destruas ini/
micū ⁊ vltorē. Qm̄ videbo
celos tuos opera digitorum
tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄ tu fun
dasti. Quid est homo q͞ me
mor es eius: aut filius hois,
qm̄ visitas eū. Minuisti euꝫ
paulominus ab angelis: glo
ria ⁊ honore coronasti eū: ⁊
ↄstituisti eū sup opa manuuꝫ
tuaꝝ. Omnia subiecisti sub
pedibus eius: oues ⁊ boues
vniuersas: insup ⁊ pecora cā
pi. Volucres celi ⁊ pisces
maris: q̄ pambulāt semitas
maris. Dn̄e domin⁹ noster
q̃ admirabile ē nomē tuū in
vniuersa terra. psal.

Confitebor tibi dn̄e in
toto corde meo: narrabo
oia mirabilia tua. Letabor
⁊ exultabo in te: psallā nomi
ni tuo altissime. In ↄuerten
do inimicū meū retrorsum:
infirmabunt̄ ⁊ peribūt a fa/
cie tua. Quoniā fecisti iudi/
cium meū ⁊ cām meā: sedisti
sup thronū qui iudicas iusti
ciam. Increpasti gētes ⁊ pe
rijt ipius: nomē eoꝝ delesti
in eternū ⁊ in sclm̄ scli. Ini/
mici defecerunt framee in fi/
nem: ⁊ ciuitates destruxisti.
Perijt memoria eoꝝ cuꝫ so
nitu: ⁊ dn̄s in eternum pma/
net. Parauit i iudicio thro/
nuꝫ suū ⁊ ipse iudicabit orbē
terre in eq̃tate: iudicabit po/
pulos in iusticia. Et fact⁹ ē
dn̄s refugiū paupi: adiutor
i oportunitatib⁹ i tribulatōe
Et sperēt in te qui nouerūt
nomen tuū: qm̄ nō dereliq̃sti
q̃rētes te dn̄e. Psallite dn̄o
q̃ hītat in syon: annūciate in/
ter gētes studia eius. Quo/
niā req̃rēs sanguinē eoꝝ re/
cordatus ē: nō ē oblitus cla
morē paupuꝫ. Miserere mei
dn̄e: vide humilitatē meā de
inimicis meis. Qui exaltas
me de portis mortꝭ: vt annū

ciem oẽs laudationes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gẽtes in interitu quẽ fecerunt. In laqueo isto quẽ abscõderunt cõprehẽsus est pes eorũ. Cognoscet dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuũ suarum cõprehẽsus est peccator. Conuertant peccatores in infernũ: oẽs gẽtes que obliuiscunt deũ. Qm nõ in finez obliuio erit paupis: patiẽtia pauperum non peribit in finez. Añ. Dñe deus meus in te speraui. Feria quarta. Diuisio.

Exurge dñe nõ cõfortet hõ: iudicent gẽtes i cõspectu tuo. Cõstitue dñe legislatorẽ sup eos: sciant gentes qm hoies sũt. Ut quid dñe recessisti longe: despicis in oportunitatib⁹ in tribulatõe. Dũ supbit ipius incendit paup: cõprehendũt in cõsilijs quibus cogitãt. Quoniã laudat peccator in desiderijs aie sue: ⁊ iniquus bñdicit. Exacerbauit dñz peccator: sz multitudinẽ ire sue nõ queret. Non ẽ de⁹ i cõspectu eius: inquinate sũt vie illius i omni tpe. Auferunt iudicia tua a facie eius: oĩuz inimicorũ suorũ dñabit. Dixit eĩm in corde suo ñ mouebor a generatõe i gñationez sine malo. Cui⁹ maledictione os plenũ ẽ: ⁊ amaritudie ⁊ dolo: sub ligua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet in isidijs cũ diuitibus in occultis: vt iterficiat inocentez. Oculi eius in pauperẽ respiciũt: insidiatur in abscõdito quasi leo in spelonca sua. Insidiat vt rapiat pauperẽ: rape pauperem dũ attrahit euz. In laqueo suo hũiliabit eũ: inclinabit se ⁊ cadet cũ dñatus fuerit pauperũ. Dixit eĩm in corde suo oblitus ẽ deus: auertit faciez suã ne videat in finẽ. Exurge dñe deus exaltet manus tua ne obliuiscaris pauperũ. Propter q̃d irritauit ipius deũ: dixit eiz in corde suo nõ reqret. Uides qm tu laborẽ ⁊ dolorẽ cõsideras: vt tradas eos i man⁹ tuas. Tibi derelict⁹ ẽ paup: orphano tu eris adiutor. Contere brachiũz peccatoris ⁊ maligni: queretur peccatũ illi⁹ ⁊ nõ inueniet. Dñs regnabit in eternum ⁊ in sclm scli peribitis gentes

ꝺ terra illi⁹. Desideriū pauperū exaudiuit dn̄s: p̄parationē cordis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊ humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terram. Psalmus dd.

IN dn̄o ꝯfido: quō dicitis aīe mee transmigra in montem sicut passer. Qm̄ ecce peccatores intenderūt arcū: parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittēt ī obscuro rectos corꝺ. Quoniā que pfecisti ꝺstruxerūt: iustus aūt quid fecit. Dn̄s ī tēplo scō suo: dn̄s in celo sedes ei⁹. Oculi eius in pauperē respiciūt: palpebre eius interrogāt filios hominū. Dn̄s interrogat iustum ⁊ ipiū: qui autem diligit iniquitatē odit aīam suā. Pluet super peccatores laqueos ignis: sulphur ⁊ spūs pcellarum ps calicis eoꝝ. Qm̄ iustus dn̄s ⁊ iustitias dilexit: eqtatē vidit vultus ei⁹. Ps dd.

SAluuz me fac dn̄e qm̄ ꝺfecit scūs: qm̄ diminute sunt veritates a filijs hominuz. Vana loquuti sunt vnusqsq3 ad pximū suū: labia dolosa i corde ⁊ corꝺ loquuti sunt. Disperdat dn̄s vniuersa labia dolosa: ⁊ linguam magniloquā. Qui dixerūt linguā nostrā magnificabimus: labia nostra a nobis sunt: qs noster domin⁹ ē. Propter miseriā inopum et gemitū paupuz: nūc exurgaz dicit dn̄s. Ponā i salutari: fiducialr agā i eo. Eloquia dn̄i eloquia casta: argentum igne examinatū pbatuz terre purgatum septuplū. Tu dn̄e seruabis nos: ⁊ custodies nos a generatione hac in eternum. In circuitu impij ābulāt: ꝺm altitudinē tuam multiplicasti filios hominū. Aña Exurge dn̄e non preualeat homo. Feria .v. psal. dauid.

VSquequo dn̄e obliuisceris me i finem: vsq3 quo auertis faciez tuā a me. Quādiu ponā cōsilia in aīa mea: dolorē in corde meo p diē. Vsquequo exaltabitur inimicus me⁹ sup me respice ⁊ exaudi me domie deus meus. Illumina oculos meos ne vnquā obdormiā in morte: nequando dicat inimicus meus preualui aduersus eū

Qui tribulāt me exultabunt si motus fuero: ego aūt in misericordia tua spaui. Exultabit cor meū in salutari tuo cātabo dño qui bona tribuit mihi ⁊ psallam nomini domini altissimi. Psalmus dd.

Dixit insipiēs in corde suo: nō ē deus. Corrupti sunt ⁊ abomiabiles facti sunt in studijs suis: nō ē q̄ faciat bonū nō est usque ad unū. Dñs de celo prospexit sup filios hominū: vt videat si ē itelligēs aut requirēs deū. Oēs declinauerunt simul inutiles facti sūt: non est q̄ faciat bonū nō est vsq3 ad vnū. Sepulchrū patens est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebāt: venenū aspidū3 sub labijs eoꝝ. Quorū3 os maledictione ⁊ amaritudine plenū ē: veloces pedes eorū ad effūdēdū sanguinē. Cōtritio ⁊ ifelicitas i vijs eorū: ⁊ viā pacis nō cognouerūt: nō est timor dei ante oculos eoꝝ. Nonne cognoscēt oēs qui operantur iniq̄tate3: qui deuorant plebe3 meam sicut escā panis. Dñm non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor. Qm̄ dñs i generatiōe iusta est: cōsiliū inopis ɔfudistis qm̄ dñs spes eius est. Quis dabit ex syon salutare israel cum auerterit dñs captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabitur israel. ps dauid.

Domine q̄s hītabit i tabernaculo tuo: aut q̄s requiescet i mōte sancto tuo. Qui ingreditur sine macula: ⁊ operatur iustitia3: Qui loquit veritatē in corde suo: q̄ nō egit dolū in lingua sua. Nec fecit ꝓximo suo malū: ⁊ opprobriū ñ accepit aduersus ꝓximos suos. Ad nihilū deductus ē in conspectu eius malignus: timētes aūt dominum glorificat. Qui iurat ꝓximo suo ⁊ non decipit: q̄ pecuniam suam nō dedit ad vsurā ⁊ munera sup innocētē nō accepit. Qui facit hec: nō mouebit in eternū. Aña. Illumina domine oculos meos.

Feria. vj. psal. dauid.

Conserua me dñe quoniam speraui in te: dixi domino deus meus es tu quoniā bonorū meoꝝ nō eges. Sanctis qui sūt in terra eius: mi-

rificauit oēs voluntates me
as in eis. Multiplicate sunt
īfirmitates eoꝝ: postea acce
lerauerunt. Non congrega
bo ꝯuenticula eoꝝ de sangui
nibus: nec memoꝛ ero nomi
nuꝫ eoꝝ ꝑ labia mea. Dn̄s
pars hereditatis mee ⁊ cali-
cis mei: tu es q̄ restitues here
ditatē meā mihi. Funes ce-
ciderūt mihi ī p̄eclar]: ⁊ eniꝫ
hereditas mea p̄clara ē mihi
Bn̄dicā dn̄m q̄ tribuit mihi
ītellectū: insup ⁊ vsq; ad no-
ctē icrepuerūt me renes mei.
Pꝛouidebā dn̄m in ꝯspectu
meo semp: qm̄ a dexteris est
mihi ne cōmouear. Pꝛopt
hoc letatū est coꝛ meū: ⁊ exul
tauit lingua mea: insup ⁊ ca-
ro mea reqͥescet in spe. Qm̄
nō derelinques animā meaꝫ
in inferno: nec dabis sanctuꝫ
tuum videre coꝛruptioneꝫ.
Notas mihi fecisti vias vi
te adiplebis me leticia cū vul
tu tuo delectationes in dexte
ra tua vsq; in finem. p̄s dd.
Exaudi dn̄e iustitiam
meā intēde dep̄catiōeꝫ
meaꝫ. Auribus percipe oꝛa
tionē meaꝫ: non in labiis do
losis. De vultu tuo iudiciuꝫ
meum ꝓdeat: oculi tui vide
ant eq̄tates. Pꝛobasti coꝛ
meum ⁊ visitasti nocte: igne
me examinasti ⁊ nō est inuē-
ta in me iniq̄tas. Ut nō lo-
quat̄ os meū opera hoīum:
ꝓpter verba labioꝝ tuoꝝ
ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in se-
mitis tuis: vt nō moueātur
vestigia mea. Ego clamaui
qm̄ exaudisti me deus: incli-
na aurem tuā mihi ⁊ exaudi
verba mea. Mirifica mise-
ricoꝛdias tuas: q̄ saluos fa
cis sperātes in te. A resistē-
tib⁹ dextere tue custodi me:
vt pupillaꝫ oculi. Sub vm-
bꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a
facie ipioꝝ q̄ me afflixerunt.
Inimici mei animā meā cir
cūdederūt: adipē suū ꝯcluse-
runt: os eoꝝ loquutū est su-
perbiā. Pꝛoiciētes me nūc
circūdederūt me: oculos su-
os statuerūt declinare in ter
ram. Susceperunt me sicut
leo paratus ad p̄daꝫ: ⁊ sicut
catulus leonis habitās ī ab
ditis. Exurge dn̄e p̄ueni eū
⁊ supplāta eū: erripe animaꝫ
meā ab ipio: frameā tuaꝫ ab
inimicis manus tue. Dn̄e a

paucis de terra diuide eos i
vita eorum: de absconditis tuis
adipletus est venter eorum. Sa
turati sunt filijs: et dimiserunt
reliquias suas paruulis suis.
Ego autem in iusticia apparebo
conspectui tuo: satiabor cum ap-
paruerit gloria tua. ps dd.
Diligam te domine fortitudo
mea: dominus firmamentum
meum et refugium meum et libera
tor meus. Deus meus adiu-
tor meus: et sperabo in eum.
Protector meus et cornu salu
tis mee: et susceptor meus.
Laudans inuocabo dominum: et
ab inimicis meis saluus ero.
Circumdederunt me dolores
mortis: torrentes iniquitatis con
turbauerunt me. Dolores in
feri circumdederunt me: preoc-
cupauerunt me laquei mortis.
In tribulatione mea inuocaui
dominum: et ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de templo san-
cto suo vocem meam: et clamor
meus in conspectu eius introi-
uit in aures eius. Commota
est et contremuit terra: fundamen
ta montium conturbata sunt et com
mota sunt quoniam iratus est eis.
Ascendit fumus in ira eius: et
ignis a facie eius exarsit: car
bones succensi sunt ab eo. In
clinauit celos et descendit: et
caligo sub pedibus eius. Et
ascendit super cherubin et vola
uit: volauit super pennas vento-
rum. Et posuit tenebras la
tibulum suum: in circuitu eius
tabernaculum eius: tenebrosa
aqua in nubibus aeris. Pre
fulgore in conspectu eius: nubes
transierunt grando et carbo-
nes ignis. Et intonuit de ce
lo dominus: et altissimus dedit vo
cem suam: grando et carbones
ignis. Et misit sagittas suas
et dissipauit eos: fulgura mul
tiplicauit et conturbauit eos.
Et apparuerunt fontes aqua
rum: et reuelata sunt funda-
menta orbis terrarum. Ab in-
crepatione tua domine: ab inspira
tione spiritus ire tue. Misit de sum
mo et accepit me: et assumpsit
me de aquis multis. Eripu
it me de inimicis meis fortissi
mis: et ab his qui oderunt me:
quoniam confortati sunt super me
Preuenerunt me in die affli-
ctionis mee: et factus est dominus
protector meus. Et eduxit me
in latitudinem: saluum me fecit
quoniam voluit me. Et retribuet
mihi dominus secundum iusticiam meam:

⁊ ꝯm puritatē manuū meaꝝ retribuet mihi. Quia custodiui vias dñi: nec ipie gessi a deo meo. Qm̄ oia iudicia ei⁹ i cōspectu meo: ⁊ iusticias ei⁹ ñ repuli a me. Et ero immaculat⁹ cū eo: ⁊ obseruabo me ab iniqtate mea. Et retribuet mihi dñs ꝯꝫ iusticiā meaꝫ: ⁊ ꝯꝫ puritatē manuū mearū i ꝯspectu oculoꝝ ei⁹. Añ. Conserua me domine quoniam in te spaui. Sabbato. Diuisio.

Cum sancto sact⁹ eris: ⁊ cū viro inocēte innocēs eris. Et cū electo elect⁹ eris: ⁊ cū puerso puerteris. Qm̄ tu ppl'm hūilē saluū facies: ⁊ oculos supboꝝ hūiliabis. Qm̄ tu illūinas lucernā meā dñe: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ i te eripiar a tētatione: ⁊ i deo meo trāsgrediar muꝝ. De⁹ me⁹ ipolluta via eius: eloqa dñi igne examiata: ꝓtector ē omniū sperātiū i se. Qm̄ qs de⁹ ꝑter dñm: aut qs de⁹ ꝑter deum nostrū. Deus q̄ pcinxit me vtute ⁊ posuit imaculatā viā meaꝫ. Qui pfecit pedes meos taq̄ ceruoꝝ: ⁊ sup celsa statuens me. Qui docet man⁹ meas ad pliū: ⁊ posuisti vt arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi ꝓtectiōeꝫ salut' tue: ⁊ dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subt⁹ me: ⁊ nō sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos ⁊ cōprehēdā illos: et nō cōuertar donec deficiant. Cōfringā illos nec poterūt stare: cadēt subtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellū: ⁊ supplātasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: ⁊ odientes me disperdidisti. Clamauerūt nec erat qui saluos faceret: ad dominum nec exaudiuit eos. Et comminuam eos vt puluerem ante facien venti: vt lutum platearum delebo eos. Eripies me de cōtradictionib⁹ populi: cōstitues me in caput gentiuꝫ. Populus quē nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti sūt: mihi filij alieni inueterati sūt ⁊ claudicauerūt a semitis su

is. Uiuit dominus et bene-
dictus deus meus: et exalte-
tur deus salutis mee. Deus
qui das vindictas mihi: et sub-
dis populos sub me: libera-
tor meus de inimicis meis
iracundis. Et ab insurgentibus
in me exaltabis me: a viro ini-
quo eripies me. Propterea
confitebor tibi in nationibus domine:
et nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis
eius: et faciens misericordiam
christo suo dauid: et semini eius
Usque in seculum. ps dd
Celi enarrant gloriam dei:
et opera manuum eius annunciant
firmamentum. Dies diei eru-
ctat verbum: et nox nocti indi-
cat scientiam. Non sunt loquele
neque sermones: quorum non
audiantur voces eorum. In
omnem terram exiuit sonus eorum: et
in fines orbis terre verba eo-
rum. In sole posuit taberna-
culum suum: et ipse tanquam spon-
sus procedens de thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad cur-
rendam viam: a summo celo egres-
sio eius. Et occursus eius
vsque ad summum eius: nec est qui
se abscondat a calore eius.
Lex domini immaculata con-
uertens animas: testimonium do-
mini fidele sapientiam prestans
paruulis. Iustitie domini recte
letificantes corda: preceptum
domini lucidum illuminans ocu-
los. Timor domini sanctus permanet
net in seculum seculi: iudicia domini
vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum et
lapidem preciosum multum: et dul-
ciora super mel et fauum. Et enim
seruus tuus custodit ea: in cu-
stodiendis illis retributio mul-
ta. Delicta quis intelligit: ab
occultis meis munda me: et
ab alienis parce seruo tuo.
Si mei non fuerint dominati
tunc immaculatus ero: et emunda-
bor a delicto maximo. Et
erunt vt complaceant eloquia oris
mei: et meditatio cordis mei
in conspectu tuo semper. Domine adiu-
tor meus et redemptor meus.
Exaudiat te ps dauid.
dominus in die tribulationis
protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxilium de sancto:
et de syon tueatur te. Memor
sit omnis sacrificii tui et ho-
locaustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secundum cor tuum: et
omne consilium tuum confirmet. Leta-
bimur in salutari tuo: et in no-

mine dei nostri magnificabi-
mur. Impleat dñs oẽs pe-
titiones tuas: nunc cognoui
qm̃ saluũ fecit dñs christum
suuz. Exaudiet illũ de celo
sancto suo: in potẽtatibus sa
lus dextere eius. Hĳ i curri
bus ⁊ hĳ in equis: nõ aũt in
noĩe dñi dei nostri inuocabi
mus. Ipsi obligati sũt ⁊ ce
ciderũt: nos aũt surreximus
⁊ erecti sumus. Dñe saluuz
fac regẽ: ⁊ exaudi nos in die
qua inuocauerimus te. Añt.
Uiuit dñs ⁊ bñdict⁹ de⁹ salutis mee.
Dominicis diebus Inuita.
Adorem⁹ dñz. q fecit nos. ps dd.
Domine in ṽtute tua le
tabit rex: ⁊ sup saluta
re tuũ exultabit vehemẽter
Desiderium cordis eius tri
buisti ei: ⁊ voluntate labiorum
eius non fraudasti eũ. Qm̃
pũenisti eũ i bñdictiõib⁹ dul
cedinis: posuisti in capite ei⁹
coronã d lapide pcioso. Ui
tã petĳt a te: ⁊ tribuisti ei lon
gitudinẽ dierum i sclm ⁊ in sclz
seculi. Magna est gloria ei⁹
i salutari tuo: gl'iaz ⁊ magnũ
decorẽ ipones sup eũ. Qm̃
dabis eũ in bñdictionẽ in se-
culũ scli: letificabis eũ i gau-
dio cuz vultu tuo. Qm̃ rex
spat in dño: ⁊ i misericordia
altissimi nõ ↄmouebit. In
ueniat manus tua oĩb⁹ inimi
cis tuis: dextera tua iueniat
oẽs qui te oderũt. Pones
eos vt clibanũ ignis in tẽpo
re vultus tui: dñs in ira sua
ↄturbabit eos ⁊ deuorabit
eos ignis. Fructuz eorum de
terra pdes: ⁊ semẽ eorum a fi-
lĳs hoium. Qm̃ declinaue-
runt in te mala: cogitauerũt
ↄsilia que nõ potuerũt stabi
lire. Qm̃ pones eos dorsuz
i reliquĳs tuis preparabis
vultũ eorum. Exaltare dñe i
ṽtute tua: cantabim⁹ ⁊ psalle
mus ṽtutes tuas. ps dauid.
Deus deus meus respi
ce in me quare me de-
reliquisti: lõge a salute mea
verba delictorum meorum. De
us me⁹ clamabo p diẽ ⁊ non
exaudies: ⁊ nocte: ⁊ nõ ad i
scipiẽtiã mihi. Tu autem in
scõ habitas: laus israel. In
te sperauerũt patres nostri:
sperauerunt ⁊ liberasti eos.
Ad te clamauerũt ⁊ salui fa
cti sunt: in te sperauerũt ⁊ nõ
sunt ↄfusi. Ego aũt sum ver
mis ⁊ nõ homo: opprobriũ

hominū ⁊ abiectio plebis. Omnes videntes me deriſe runt me: loquuti ſunt labijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit in dn̄o eripiat eū: ſaluū faciat eum qm̄ vult eū. Qm̄ tu es qui extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab vberibꝰ matris mee: in te ꝓiectus ſū ex vtero. De vētre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt: qm̄ nō ē q̄ adiuuet. Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obſederūt me. Aperuerūt ſup me os ſuū: ſicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut aq̄ effuſus ſum: ⁊ diſpſa ſunt oīa oſſa mea. Factū eſt cor meū tanq̄ cera liqueſcēs: i medio vētris mei. Aruit tanq̄ teſta virtus mea: ⁊ ligua mea adheſit faucibꝰ meis: ⁊ in puluerem mortis deduxiſti me. Qm̄ circūdederūt me canes multi: ꝯciliū malignātiū obſedit me. Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa oſſa mea. Ipſi vero ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē.

Tu aūt dn̄e ne elongaueris auxiliū tuū: ad defenſionem meā ꝯſpice. Erue a framea deus animā meā: ⁊ de manu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū humilitatē meā. Narrabo nomē tuum fratribus meis: in medio eccleſie laudabo te. Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuerſum ſemē iacob glorificate eum. Timeat eū omne ſemen iſrael: qm̄ nō ſpreuit neq̄ deſpexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciē ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddā in ꝯſpectu timētiū eū. Edēt pauperes ⁊ ſaturabūtur: ⁊ laudabūt dn̄m qui req̄runt eū: viuēt corda eoꝝ in ſcl̄m ſeculi. Reminiſcentur ⁊ ꝯuertent ad dn̄m: vniuerſi fines terre. Et adorabūt in ꝯſpectu eiꝰ: vniuerſe familie gentiū. Qm̄ dn̄i eſt regnum: ⁊ ipſe dn̄abitur gētiū. Manducauerunt ⁊ adorauerunt omnes pingues terre: in conſpectu eius cadēt oēs qui deſcendunt in terra. Et anima

mea illi viuet: ⁊ semē meū ser
uiet ipi. Annūciabitur dño
gñatio ventura: ⁊ ānūciabūt ce
li iusticiā ei⁹ populo q̄ nascet
quez fecit dñs. Añ. Dñe in vir-
tute tua letabitur rex. ps. dauid

Dominus regit me ⁊ ni
hil mihi deerit: in lo-
co pascue ibi me collocauit.
Super aquā refectionis edu
cauit me: animā meā conuer-
tit. Deduxit me super semi
tas iusticie: pp nomen suum.
Naz ⁊ si ābulauero i medio
vmbre mortis: ñ timebo ma
la qm̄ tu mecum es. Virga
tua ⁊ baculus tuus: ipsa me
ꝯsolata sunt. Parasti in con
spectu meo mensam: aduer-
sus eos q̄ tribulant me. Im
pinguasti i oleo caput meuz:
⁊ calix meus inebrians q̄ꝫ p̄-
clarus est. Et misericordia
tua subsequetur me: omnib⁹
diebus vite mee ⁊ vt inhabi
tem in domo domini: in lon-
gitudinem dierū. ps dauid.

Domini ē terra ⁊ pleni
tudo ei⁹: orbis terraꝝ
⁊ vniuersi qui habitant i eo.
Quia ipse sup maria funda-
uit eum: ⁊ super flumina p̄pa
rauit eum. Quis ascendet in
mōtē dñi: aut q̄s stabit in lo-
co sancto eius. Innocēs ma
nibus ⁊ mundo corde: qui ñ
accepit in vano animā suaz:
nec iurauit in dolo proximo
suo. Hic accipiet benedictio
nē a dño: ⁊ misericordiam a
deo salutari suo. Hec est ge-
neratio q̄rentium dñm: que-
rētiū faciē dei iacob. Attolli
te portas principes vestras:
⁊ eleuamini porte eternales
⁊ itroibit rex glorie. Quis
est iste rex glorie: dñs fortis
⁊ potens: dñs potēs in pre-
lio. Attollite portas princi-
pes vestras: ⁊ eleuamini por
te eternales ⁊ introibit rex
glorie. Quis est iste rex glo
rie: dñs virtutum ipse est rex
glorie. Añ. Dominus regit me ⁊
nihil mihi deerit in loco pascue ibi
me colocauit. Psalmus dauid

Ad te dñe leuaui aīam
meaz: deus meus in te
ꝯfido nō erubescam. Neq̄ꝫ
irrideant me inimici mei: ⁊ eteiz
vniuersi q̄ sustinēt te ⁊ nō cō-
fundent. Cōfundāt omnes
iniqua agentes superuacue.
Vias tuas dñe demonstra
mihi: ⁊ semitas tuas edoce
me. Dirige me i veritate tua

⁊ doce me: qa tu es deus sal-
uator meus ⁊ te sustinui tota
die. Reminiscere miseratio-
num tuarum domie: ⁊ miseri
cordiarū tuarum que a secu-
lo sunt. Delicta iuuentutis
mee: ⁊ ignorantias meas ne
memineris. Secundū mise-
ricordiam tuā memento mei
tu: ꝓpter bonitatē tuaȝ dn̄e.
Dulcis ⁊ rectus dn̄s: ꝓpter
hoc legeȝ dabit delinquenti-
bus in via. Diriget mansue
tos in iudicio: docebit mites
vias suas. Uniuerse vie do
mini misericordia ⁊ veritas:
requirentibus testamentum
eius ⁊ testimonia eius. Pro
pter nomen tuum dn̄e propi
ciaberis peccato meo: mul-
tuȝ est enim. Quis est homo
qui timet dn̄m: legem statuit
ei in via quā elegit. Anima
eius in bonis demorabitur. ⁊
semen eiꝰ hereditabit terraȝ.
Firmamētum est dominus
timentibus eum: testamen-
tum ipsius ⁊ manifestetur il-
lis. Oculi mei semper ad do
minum: qm̄ ipse euellet de la
queo pedes meos. Respice
ī me ⁊ miserere mei: qa vnicꝰ
⁊ pauꝑ suȝ ego. Tribulatio-
nes cordis mei multiplicate
sunt: de necessitatibus meis
erue me. Uide humilitatem
meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Despi
ce inimicos meos qm̄ multi
plicati sunt. ⁊ odio iniquo
oderūt me. Custodi animā
meā ⁊ erue me: nō erubescaȝ
quoniā speraui in te. Inno-
centes ⁊ recti adheserunt mi
hi: quia sustinui te. Libera
deus israel: ex oībus tribu-
lationibus suis. ps dauid

Iudica me dn̄e quoniā
ego in inocētia mea in-
gressus suȝ: ⁊ in dn̄o sperans
n̄ ifirmabor. Proba me do
mine ⁊ tenta me: vre renes
meos ⁊ cor meuȝ. Quoniaȝ
misericordia tua ante occu-
los meos ē: ⁊ cōplacui in ve
ritate tua. Non sedi cuȝ cō-
lio vanitatis: ⁊ cū iniqua ge
rētibus nō introibo. Odiui
ecclesiā malignātium: ⁊ cum
impijs nō sedebo. Lauabo
inter innocētes manus me-
as: ⁊ circūdabo altare tuum
domine. Ut audiaȝ vocem
laudis: ⁊ enarrē vniuersa mi
rabilia tua. Domine dilexi
decoreȝ domus tue: ⁊ locum

habitationis glorie tue. Ne. perdas cuz impijs deus animam meã: et cũ viris sanguinum vitam meã. In quorum manib⁹ iniqtates sunt: dextera eorum repleta est munerib⁹. Ego autẽ in innocẽtia mea ingressus sum: redime me et miserere mei. Pes meus stetit i directo: in ecclesijs bñdicam te dñe. Añ. Oculi mei semper ad dominum. ℣. Memor fui nocte nominis tui domine: et custodiui legem tuaz. Psalm⁹ dauid.

Dominus illuminatio mea: et sal⁹ mea quẽ timebo. Dñs protector vite mee: a quo trepidabo. Dum appropiant sup me nocẽtes: vt edãt carnes meas. Qui tribulãt me inimici mei: ipsi ifirmati sũt et ceciderũt. Si ɔsistãt aduersuz me castra: nõ timebit cor meũ. Si exurgat aduersuz me pliũ in hoc ego sperabo. Unaz petij a dño hãc reqrã: vt inhabitẽ in domo dñi oĩb⁹ diebus vite mee. Ut videaz voluntatẽ dñi: et visitẽ tẽplum eius. Qm̃ abscõdit me i tabernaculo suo in die malorum: ptexit me i abscõdito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: et nũc exaltauit caput meũ sup inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiaz vociferatiõis: cãtabo et psalmuz dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meaz qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meũ exqsiuit te facies mea: faciẽ tuaz dñe reqraz. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines i ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deus salutaris me⁹. Qm̃ pater meus et mater mea dereliquerunt me: dñs aũt assumpsit me. Legẽ pone mihi dñe in via tua: et dirige me i semita recta ꝓpt inimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulantiuz me: qm̃ insurrexerunt in me testes iniqui: et mẽtita est iniqtas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuentiuz. Expecta dñm viriliť age: et ɔfortetť cor tuũ et sustine dñz.

Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne sileas a me neqñ taceas a me: et assimilabor descẽdẽtib⁹ in ... ꝑs dd.

lacu. Exaudi dñe vocē de
precatōis mee dū oro ad te:
dum extollo man⁹ meas ad
templum sanctuꝫ tuum. Ne
simul tradas me cū peccato
ribus: ⁊ cuꝫ operantib⁹ ini
quitatem ne pdas me. Qui
loquūtur pacem cuꝫ pximo
suo: mala aūt i cordib⁹ eoꝝ.
Da illis ꝓm opera eoruꝫ: ⁊
ꝓm nequitiaꝫ adinuentionū
ipsoꝝ. Secūduꝫ opera ma
nuuꝫ eoꝝ tribue illis redde
retributionem eorum ipsis.
Qm̄ nō intellexerūt opera
dñi: ⁊ i opera manuū ei⁹ de
strues illos: ⁊ nō edificabis
eos. Bñdict⁹ dñs: qm̄ exau
diuit voceꝫ depcatiōis mee.
Dñs adiutor meus ⁊ prote
ctor meus: ⁊ in ipo sperauit
cor meū ⁊ adiutus sum. Et
refloruit caro mea: ⁊ ex vo
luntate mea confitebor illi.
Dñs fortitudo plebis sue: ⁊
ptector saluatōuꝫ xpi sui ē.
Saluū fac populū tuuꝫ do
mine ⁊ bñdic hereditati tue:
⁊ rege eos ⁊ extolle illos vs
qꝫ in eternum. Añ. Dominus
defensor vite mee. ps dauid.
Afferte dño filij dei: af
ferte dño filios arietū

Afferte dño gloriā ⁊ hono
reꝫ: afferte dño gloriā nomi
ni eius: adorate dñꝫ in atrio
scō eius. Uox dñi sup aqs:
deus maiestatis itonuit: dñs
sup aquas mltas. Uox dñi
in virtute: vox dñi i magni
ficētia. Uox dñi ꝯfringētis
cedros: ⁊ confringet dñs ce
dros libani. Et cōminuet
eos tanq̄ vitulū libani: ⁊ di
lectus queādmodū fili⁹ vni
cornīū. Uox dñi intercidētis
flāmā ignis: vox dñi concu
tientis desertū: ⁊ cōmouebit
dñs desertum cades. Uox
dñi preparātis ceruos: ⁊ re
uelabit cōdensa: ⁊ in templo
eius oēs dicēt gloriā. Dñs
diluuiū ihabitare facit: ⁊ se
debit dñs rex in etnū. Dñs
virtutē pplo suo dabit dñs
bñdicet populo suo in pace.
Exaltabo te ps dd.
domine qm̄ suscepisti
me: nec delectasti inimicos
meos sup me. Dñe de⁹ me
us clamaui ad te: ⁊ sanasti
me. Dñe eduxisti ab infer
no animā meā: saluasti me a
descēdētibus i lacuꝫ. Psal
lite dño sancti eius: ⁊ cōfite
mini memorie scitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum leticia. Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in eternum. Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus. Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dum descendo ad corruptionem. Nunquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuam. Audivit dominus et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum et circumdedisti me leticia. Ut cantet tibi gloria mea et non compungar domine deus meus in eternum confitebor tibi. Aña. Adorate dominum in aula sancta eius. Psalmus xxx.

In te domine speravi non confundar in eternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me. Esto mihi in deum protectorem et in domum refugii: ut salvum me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas domine commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis. Odisti observantes vanitates: supervacue. Ego autem in domino speravi: exultabo et letabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam: salvasti de necessitatibus animam meam. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus. Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui viderunt me foras fugerunt a me: oblivioni datus sum tanquam mortuus a corde. Factus sum

tāquā vas perditū quoniā audiui vituperationē multorū cōmorantiū in circuitu. In eo dum conuenirent simul aduersū me: accipere animā meā consiliati sunt. Ego autē in te speraui domine: dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorum meorū: et a psequētibus me. Illustra faciē tuam sup seruū tuū: saluū me fac in misericordia tua dñe: nō confundar qm̄ inuocaui te. Erubescant impii et deducant in infernū: muta fiant labia dolosa. Que loquunt aduersus iustū iniqtatē: in supbia et in abusiōe. Quā magna mltitudo dulcedis tue dñe: quā abscondisti timētib⁹ te. Perfecisti eis q̄ sperāt i te: i conspectu filiorū hominū. Abscōdes eos i abscōdito faciei tue: a conturbatione hominū. Proteges eos i tabernaculo tuo: a cōtradictōe linguarū. Benedictus dñs qm̄ mirificauit misericordiā suā mihi: in ciuitate munita. Ego āt dixi: in excessu mentis mee: piectus sum a facie oculorū tuorū. Ideo exaudisti vocē orōnis mee: dum clamarē ad te. Diligite dñm oēs sancti ei⁹: qm̄ veritatem reqret dñs et retribuet abundāter facietib⁹ supbiā. Viriliter agite et cōfortetē cor vestrū oēs q̄ speratis in dño.

Beati quorū re- Ps dd. misse sunt iniquitates: et quorū tecta sunt peccata. Beat⁹ vir cui non iputabit dñs peccatū: nec ē i spū eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata ē sup me man⁹ tua: cōuersus sum in erūna mea dū cōfigitur spina. Delictū meū cognitū tibi feci: et iniusticias meas non abscondi. Dixi cōfitebor aduersū me iniusticiam meā dño: et tu remisisti ipietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus: i tēpore oportuno. Verumtamē in diluuio aquarū multarū: ad eū ñ approximabūt. Tu es refugiū meum a tribulatione q̄ circundedit me: exultatio mea erue me a circundantib⁹ me. Intellectum tibi dabo et

instruā te. i via hac q̄ gradie
ris firmabo super te oculos
meos. Nolite fieri sicut equ⁹
⁊ mulus: i quibus nō est in-
tellectus. In chamo ⁊ fre-
no maxillas eoꝝ ꝯstringe: q̄
ñ approximāt ad te. Multa
flagella peccatoris: sperātes
aūt in dño misericordia cir-
cūdabit. Letamini i dño et
exultate iusti: ⁊ glīamini oēs
recti corde. Añt. In tua iusticia
libera me domine. ℣. Media no-
cte surgebā ad confitendū tibi: sup
iudicia iustificationis tue. Feria
secunda. Psalmus dauid.

Exultate iusti i domio:
rectos decet laudatio.
Cōfitemini dño i cithara: i
psalterio decē cordaꝝ psalli
te illi. Cātate ei cāticum no-
uū: bñ psallite ei in vocifera
tione. Quia rectū ē verbū
dñi: ⁊ oia opa ei⁹ i fide. Di-
ligit misericordiā ⁊ iudiciū:
misericordia dñi plena ē ter
ra. Verbo dñi celi firmati
sūt: ⁊ spū oris ei⁹ ois virtus
eorum. Congregās sicut in
vtre aquas maris: ponēs i
thesauris abyssos. Timeat
dñz ois terra: ab eo aūt com
moueātur oēs inhabitātes:
orbē. Qm̄ ipse dixit ⁊ facta
sunt: ipse mādauit ⁊ creata
sūt. Dñs dissipata ꝯsilia gē
tiū: reprobat aūt cogitatōes
populoꝝ: ⁊ reprobat ꝯsilia
principū. Cōsiliū āt dñi in
eternū manet: cogitationes
cordis ei⁹ i generatōe ⁊ ge-
neratōez. Beata gēs cui⁹ ē
dñs de⁹ ei⁹: pplꝫ quem ele
git i hereditatē sibi. De ce-
lo respexit dñs: vidit oēs fi
lios hoīz. De pparato ha
bitaculo suo: respexit super
oēs q̄ hitāt terrā. Qui fin-
xit singilatiz corda eoꝝ: q̄ i-
telligit oīa opa eoꝝ. Non
saluat rex p multā virtutē:
⁊ gigas ñ saluabit i multitu
die vtutis sue. Fallax equ⁹
ad salutē: in abundātia autē
virtutis sue non saluabitur.
Ecce occuli dñi sup metuē-
tes eū: ⁊ i eis qui sperāt sup
misericordia ei⁹. Vt eruat
a morte aias eoꝝ: ⁊ alat eos
i fame. Anima nostra susti
net dñz: quoniā adiutor ⁊ p
tector noster ē. Quia in eo
letabit cor nostrū: ⁊ i nomie
sancto eius sperauim⁹. Fi-
at misericordia tua dñe sup
nos: queadmodū sperauim⁹

Bin te. Psalmus dd.
Benedicā dn̄m i omni
tēpoꝛe semꝑ laus ei⁹ in oꝛe
meo. In dn̄o laudabit aīa
mea: audiāt mā̄sueti ⁊ leten
tur. Magnificate dominuz
mecū: ⁊ exaltemus nomē ei⁹
in idipsuz. Exquisiui dn̄m
⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībus
tribulationib⁹ meis eripuit
me. Accedite ad eū ⁊ illu-
minamini: ⁊ facies vestre n̄
cōfundent. Iste paūp cla-
mauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊
de omnibus tribulationib⁹
ei⁹ saluauit eum. Immittit
āgelus dn̄i i circuitu timen-
tiū eū: ⁊ eripiet eos. Gusta
te ⁊ videte qm̄ suauis ē dn̄s
beat⁹ vir q̄ spat i eo. Time-
te dn̄z oēs sancti ei⁹: qm̄ nō
ē inopia timētib⁹ eū. Diui-
tes eguerūt ⁊ esurierūt: inq̄-
rētes aūt dn̄m nō minuētur
omni bono. Venite filij au-
dite me: timoꝛē domini do-
cebo vos. Quis est homo
qui vult vitam: diligit dies
videre bonos. Prohibe li
guam tuam a malo: ⁊ labia
tua ne loquātur dolū. Di-
uerte a malo ⁊ fac bonū: inq̄
re pacē ⁊ ꝑsequere eā. Ocu
li dn̄i super iustos: ⁊ aures
eius i preces eoꝝ. Vultus
autē dn̄i sup facientes ma-
la: vt perdat de terra memo
riā eoꝛum. Clamauerūt iu
sti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex
oībus tribulationibus eoꝝ
liberauit eos. Iuxta ē dn̄s
his qui tribulato sunt co-
de: ⁊ humiles spū saluabit.
Multe tribulationes iusto
rū: ⁊ de oībus his liberauit
eos dn̄s. Custodit domin⁹
oīa ossa eoꝝ: vnū ex his nō
ꝯteret. Moꝛs peccatoꝛum
pessima: ⁊ qui oderūt iustuz
delinquēt. Redimet domi-
nus aīas seruoꝝ suoꝝ: ⁊ n̄
delinquent oēs qui sperant
in eo. Aña. Rectos decet col-
laudatio. Psalmus dauid.

Iudica domine nocen-
tes me: expugna impu
gnātes me. Apprehēde ar
ma ⁊ scutū: ⁊ exurge i adiu-
toꝛium mihi. Effunde fra-
meā ⁊ ꝯclude aduersus eos
qui persequūtur me: dic aīe
mee salus tua ego suz. Cō
fundātur ⁊ reuertātur: que-
rentes aīaz meā. Auertant
retroꝛsuz ⁊ ꝯfundātur cogi-
tātes mihi mala. Fiant tā-

q̃ puluis ante faciez venti: ⁊
āgel⁹ dñi coartās eos. Fi-
at via illoꝝ tenebre ⁊ lubri
cuz: ⁊ āgelus dñi ꝑsequens
eos. Quoniā gratis abscō
derunt mihi iteritum laquei
sui: sup uacue exprobauerūt
animā meā. Ueniat illi la-
queus quē ignorat: ⁊ captio
quā abscondit apprehēdat
euz: ⁊ i laqueuz cadat in ipo
Anima āt mea exultabit
in dño: ⁊ delectabit sup salu
tari suo. Oia ossa mea di-
cent: domine q̇s similis tui.
Eripiēs iopē de manu for-
tioꝝ eius: egenuz ⁊ pauperē
a diripiētibus euz. Surgen
tes testes iniqui que ignora
bā iterrogabāt me. Retri-
buebāt mihi mala ꝓ bonis:
sterilitatē aīe mee. Ego āt
cū mihi molesti essent: idue-
bar cilicio. Humiliabā i ie
iunio animā meaz: ⁊ oratio
mea in sinu meo ꝯuertetur.
Quasi ꝓximuz ⁊ q̄si fratrē
nostruz sic cōplacebā: q̄si lu-
gēs ⁊ ꝯtristatus sic humilia
bar. Et aduersuz me letati
sunt ⁊ ꝯuenerunt: cōgregata
sunt sup me flagella ⁊ igno-
raui. Dissipati sūt nec cōpū
cti: tētauerunt me subsanna-
uerūt me subsannatōe: fren
duerunt super me dentibus
suis. Dñe quādo respicies
restitues animā meā a mali
gnitate eoꝝ: a leonib⁹ vnicā
meā. Confitebor tibi in ec
clesia magna: i populo gra-
ui laudabo te. Nō supgau
deant mihi qui aduersantur
mihi inique: qui oderūt me
gratis ⁊ annuūt oclis. Qm̄
mihi quidem pacifice loque
bātur: ⁊ in iracūdia terre lo
quentes dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me
os suuz: dixerunt euge euge
viderūt oculi nostri. Uidi-
sti dñe ne sileas: dñe ne di-
scedas a me. Exurge ⁊ itē-
de iudicio meo: deus meus
⁊ dñs meus in cām meam.
Iudica me s̄m iusticiā tuaz
dñe de⁹ meus: ⁊ nō supgau-
deāt mihi. Nō dicāt i cordi
b⁹ suis euge euge aīe nostre:
nec dicāt deuorabimus euz.
Erubescāt ⁊ reuereātur si-
mul: qui gratulantur malis
meis. Induātur ꝯfusiōe ⁊
reuerētia: q̄ maligna loquū
tur sup me. Exultēt ⁊ leten
tur qui volūt iusticiā meaz:

⁊ dicāt semp̄ magnificet do-
minus qui volūt pacē serui-
eius. Et lingua mea medi-
tabit iusticiā tuam: tota die
laudē tuam. Aña. Expugna
impugnātes me. Psalmus dd.

Dixit iniustus vt delin
quat i semetipso: nō ē
timor dei ante oculos eius:
Quoniā dolose egit in ꝯspe
ctu eius: vt iueniatur iniqui-
tas eius ad odium. Verba
oris ei⁹ iniquitas ⁊ dolus:
noluit itelligere vt bene age
ret. Iniquitatē meditat⁹ est
in cubili suo: astitit oī vie nō
bone: maliciā āt nō audiuit.
Domie i cello misericordia
tua: ⁊ veritas tua vsq; ad nu
bes. Iusticia tua sicut mon
tes dei: iudicia tua abyssus
multa. Homines ⁊ iumēta
saluabis dñe: quēadmoduz
multiplicasti misericordiam
tuā deus. Filij autē hoīum:
i tegmine alaꝝ tuaruz spera
būt. Inebriabūtur ab vber
tate domus tue: ⁊ torrente
voluptatis tue potabis eos.
Quoniā apud te ē fons vi-
te: ⁊ in lumine tuo videbim⁹
lumē. Pretende misericor-
diā tuā scietib⁹ te: ⁊ iusticiam
tuā his qui recto sunt corde.
Nō veniat mihi pes super
bie: ⁊ manus peccatoris nō
moueat me. Ibi ceciderunt
qui operātur iniquitatē ex-
pulsi sūt nec potuerūt stare.

Noli emulari i Ps dd.
malignātib⁹: neq; ze-
laueris faciētes iniquitatē.
Quoniā tanq̄ fenū veloci-
citer arescēt: ⁊ quēadmoduz
olera herbarū cito decidēt.
Spera in dño ⁊ fac bonita
tē: ⁊ ihabita terrā ⁊ pasceris
in diuitijs eius. Delectare
in dño: ⁊ dabit tibi petitōes
cordis tui. Reuela dño viā
tuā ⁊ spera i eo: ⁊ ipse faciet.
Et educet quasi lumē iusti-
tiā tuā ⁊ iudiciū tuum tan-
quā meridiē subditus esto
dño ⁊ ora euz. Noli emula
ri i eo qui ꝓsperat i via sua:
in homie faciēte iniustitias.
Desine ab ira ⁊ derelinque
furorē: noli emulari vt mali
gneris. Qm̄ qui malignan-
tur exterminabunt: sustinen
tes autē dñm ipsi heredita-
bunt terraz. Et adhuc pu-
sillū ⁊ nō erit peccator: ⁊ q̄-
res locū eius ⁊ nō inuenies.
Mansueti autē hereditabūt

terrā: ⁊ delectabunt in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: ⁊ stridebit super eū dentibus suis. Dñs autē irridebit eū: qm̄ prospicit q̄ veniat dies eius. Gladiuz euaginauerūt peccatores: intēderūt arcū suū. Ut decipiāt pauperez ⁊ iopē: vt trucident rectos corde. Gladius eoꝝ itret in corda ipsorum: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringatur. Melius ē modicū iusto: sup diuitias peccatorū multas. Qm̄ brachia peccatoꝝ ꝯterēt: ꝯfirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs dies imaculatoruz: ⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit. Nō ꝯfundent i tpe malo: ⁊ i dieb⁹ famis saturabunt: qr pctores pibūt. Inimici vero dñi mox honorificati fuerit ⁊ exaltati: deficiētes queādmodū fumus deficiēt. Mutuabit pctor ⁊ nō soluet: iustus aūt miseret ⁊ tribuit. Quia bñdicētes ei hereditabūt terrā: maledicētes aūt ei disperibūt. A dño gressus hois dirigent: ⁊ viā eius volet. Cū ceciderit nō collidet: qr dñs suppo nit manū suam. Iunior fui ⁊ eniz senui: ⁊ nō vidi iustuz derelictū nec semē eius querens panez. Tota die miseret ⁊ cōmodat: ⁊ sanctum illius in bñdictōe erit. Gl'ia. Declina a malo ⁊ fac bonū ⁊ inhabita in seculum seculi. Quia dñs amat iudicium ⁊ nō derelinq̄t scōs suos: in eternū ꝯseruabunt. Iniusti punient: ⁊ semē ipioꝝ pibit. Iusti āt hereditabūt terrā: ⁊ ihabitabūt in scl'm scl'i sup eā. Os iusti meditabit sapientiā: ⁊ ligua eius loquet iudiciū. Lex dei ei⁹ i corde ipsius: ⁊ nō supplātabūt gressus ei⁹. Cōsiderat peccator iustū: ⁊ q̄rit mortificare euz. Dñs aūt nō dereliquet euz in manib⁹ eius: nec dānabit eū cuz iudicabit illi. Expecta dñz ⁊ custodi viā eius: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terrā: cū perierit peccatores videbis. Uidi ipiū superexaltatū: ⁊ eleuatuz sicut cedros libani. Et trāsiui ⁊ ecce nō erat: q̄siui euz ⁊ nō ē inuētus locus eius. Custodi inocētiā ⁊ vide equitatez: qm̄ sūt reliq̄e homini pacifico. Iniusti aūt disperibūt:

simul relicte ipiorum interibũt. Salus ãtiustorũ a dño: et ptector eorũ in tpe tribulatio nis. Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos qr sperauerũt i eo. Añ. Reuela dño viam tuam. ps dauid.

Domie ne i furore tuo arguas me: neqȝ i ira tua corripias me. Quoniã sagitte tue infixe sunt mihi: et cõfirmasti super me manũ tuam. Non est sanitas i carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossibus meis a facie peccatorũ meorũ. Qm iniquitates mee supergresse sunt caput meũ: et sicut onus graue grauate sunt super me. Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipiẽtie mee. Miser fact⁹ sum et curuatus sum vsqȝ in finez: tota die ɔtristatus ingrediebar. Qm lumbi mei impleti sunt illusionibus: et nõ est sanitas in carne mea. Afflictus suz et humiliatus suz nimis: rugiebã a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desideriuz meuz: et gemit⁹ meus a te nõ est abscõditus. Cor meũ ɔturbatuz ẽ i me: dereliqt me virtus mea et lumen oculorũ meorũ et ipm ñ ẽ mecum. Amici mei et proximi mei: aduersuz me appropinquauerunt et steterũt. Et q̃ iuxta me erant de longe steterunt: et vim faciebant qui querebãt animã meam. Et qui inqrebant mala mihi loquuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Ego autẽ tanq̃ surdus nõ audiebam: et sicut mutus nõ aperiẽs os suuz. Et factus sum sicut homo nõ audiẽs: et nõ hñs i ore suo redargutiones. Qm in te dñe spaui: tu exaudies dñe deus me⁹. Quia dixi neqñ supergaudeãt mihi inimici mei: et duz ɔmouent pedes mei sup me magna loquuti sunt. Qm ego in flagella paratus suz: et dolor meus i ɔspectu meo semp. Qm iniqtatem meam annunciabo: et cogitabo p peccato meo. Inimici autẽ mei viuũt et ɔfirmati sũt sup me: et multiplicati sũt q̃ oderunt me inique. Qui retribuũt mala p bonis detrahebãt mihi: qm sequebar boni

tatem. Ne dereliq̄s me dn̄e deus meus: ne discesseris a me. Intēde in adiutoriū meum: dn̄e deus salutis mee. In .ij. noc. añ. Ne in ira tua arguas me dñe. ℣. Delectare in domino ⁊ dabit tibi petitōes cordis tui.

Tpe resurrectionis Lectio.

Venite ⁊ reuertamur ad dn̄z: q2 ipse cepit ⁊ sanabit nos: pcutiet ⁊ curabit nos. viuificabit nos post duos dies: i die tertia suscitabit nos ⁊ viuemus in cōspectu eius: sciemus seq̄murq3 vt cognoscamus dn̄z. Tu aūt dn̄e.

Alio tempore Lectio.

Consurge i nocte i pricipio vigiliarū tuarū ⁊ effunde sicut aquā cor tuū ante conspectum dn̄i dei tui: leua ad eū manus tuas ⁊ miserebitur tibi. Tu autez. ℟. Benedicā dn̄z omni i tpe. ℣. Semp laus eius in ore meo. In oi. ps. dd.

Dixi custodiā vias meas: vt nō deliquā i ligua mea. Posui ori meo custodiā: cū cōsisteret peccator aduersuz me. Obmutui ⁊ hūiliat9 suz ⁊ silui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus ē. Concaluit cor meuz itra me ⁊ in meditatiōe mea exardescet ignis. Loquut9 sum in ligua mea: notum fac michi dn̄e finē meū. Et numeruz dierꝝ meorꝝ q̄ est: vt sciaz qd desit mihi. Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: ⁊ substantia mea tanq̄ nihilū añ te. Verūtamē vniuersa vanitas: oīs homo viuēs. Verūtñ i imagine ptransit hō: sz ⁊ frustra cōturbat. Thesaurizat ⁊ ignorat cui cōgregabit ea: ⁊ nūc que ē expectatio mea nōne dn̄s ⁊ substātia mea apud te ē. Ab oīb9 iniq̄tatib9 meis erue me: opprobriū insipiēti dedisti me Obmutui ⁊ non aperui os meuz qm̄ tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci i increpatiōib9: ppter iniq̄tatez corripuisti hoiez. Et tabescere fecisti sicut araneam aīaz eius: verūtñ vane cōturbatur oīs hō. Exaudi orationez meā dn̄e ⁊ deprecationem meā: auribus pcipe lachrymas meas. Ne sileas quoniā aduena ego suz apō te ⁊ peregrinus: sicut omnes

patres mei. R. emitte mihi vt refrigerer priusquã abeã: ꝛ amplius nõ ero. Ps david

Expectãs expectaui do minum: ꝛ intẽdit mihi. Et exaudiuit preces meas: ꝛ eduxit me d̃ lacu miserie ꝛ d̃ luto fecis. Et statuit supra petrã pedes meos: ꝛ direxit gressus meos. Et imisit in os meũ cãticũ nouuz: carmẽ deo nostro. Videbũt multi ꝛ timebũt: ꝛ sperabũt i dño. Beatus vir cui⁹ ẽ nomẽ do mini spes eius: ꝛ nõ respexit in vanitates ꝛ in isanias fal sas. Multa fecisti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua: ꝛ cogita tionib⁹ tuis non est qui simi lis sit tibi. Anũciaui ꝛ lo quutus suz: multiplicati sunt sup numerũ. Sacrificium ꝛ oblatõez noluisti: aures aũt pfecisti mihi. Holocaustũ ꝛ p peccato nõ postulasti: tũc dixi ecce venio. In capite li bri scriptũ ẽ de me vt facerez volũtatẽ tuã: deus meus vo lui ꝛ legẽ tuã i medio cordis mei. Annũciaui iusticiã tu am i ecclesia magna: ecce la bia mea nõ phibebo dñe tu scisti. Iusticiã tuã nõ abscõ di i corde meo: veritatẽ tuaz ꝛ salutare tuũ dixi. Nõ ab scõdi misericordiã tuã ꝛ ve ritatẽ tuam: a cõcilio multo. Tu autẽ dñe ne lõge facias miseratões tuas a me mise ricordia tua ꝛ vitas tua sem per susceperũt me. Qm̃ cir cũdederũt me mala quoruz nõ ẽ numerus: cõprehẽderũt me iniquitates mee ꝛ nõ po tui vt viderẽ. Multiplicate sunt super capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuan dũ me respice. Cõfundant ꝛ reuereãtur simul: qui que rũt animã meã vt auferant eã. Cõuertãtur retrorsuz ꝛ reuereãtur: qui volunt mihi mala. Ferãt cõfestĩz cõfusio nẽ suã: qui dicunt mihi euge euge. Exultent ꝛ letent sup te oẽs querentes te: ꝛ dicant semp magnificetur dñs qui diligũt salutare tuum. Ego autẽ mẽdicus suz ꝛ pauper: dñs solicitus ẽ mei. Adiu tor me⁹ ꝛ ptector me⁹ tu es: deus meus ne tardaueris.

In quadragesima añ. Ut non delinquã in lingua mea. Ps 38.

Beatus q intelligit sup egenũ ⁊ pauperem: in die mala liberabit euz dñs. Dñs cõseruet eũ ⁊ viuificet eũ ⁊ beatũ faciat eũ in terra: ⁊ nõ tradat euz in aiaz inimicoꝝ eius. Dñs opem ferat illi sup lectum dolorꝭ eius. vniuersum stratuz eius versasti in infirmitate eiꝰ. Ego dixi dñe miserere mei: sana animã meaz qꝛ peccaui tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: quãdo morieť ⁊ pibit nomen eius. Et si ingrediebatur vt videret vana loq̃bať: cor eius congregauit iniquitatẽ sibi. Egrediebať foras: ⁊ loquebať in idipsum. Aduersum me susurrabãt omnes inimici mei: aduersũ me cogitabant mala mihi. Verbũ iniquuz cõstituerũt aduersum me: nũq̃d qui dormit non adijciet vt resurgat. Et eni hõ pacis mee in quo spaui: q̃ edebat panes meos magnificauit sup me supplãtationem. Tu aũt dñe miserere mei: ⁊ resuscita me: ⁊ retribuã eis. In hoc cognoui qm̃ voluisti me: qm̃ nõ gaudebit inimicus meus sup me Me aũt ppter inocẽtiaz suscepisti: ⁊ ɔfirmasti me i ɔspectu tuo i eternũ. Bñdictus dñs deus israel a seculo ⁊ in seculum: fiat fiat. ps dauid.

Quemadmoduz desiderat ceruꝰ ad fõtes aq̃rũ: ita desiderat anima mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad deum fontẽ viuũ: quãdo veniã ⁊ apparebo ante faciẽ dei. Fuerũt mihi lachrime mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie vbi est deus tuus. Hec recordatus sum ⁊ effudi in me animam meam: quoniaz trãsibo i locũ tabernaculi admirabilis vsq; ad domũ dei. In voce exultationis ⁊ confessionis: sonus epulãtis. Quare tristis es aia mea: ⁊ quare ɔturbas me. Spa i deo: quoniã adhuc cõfitebor illi salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ad meipm̃ aia mea conturbata ẽ: ppterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermonij a mõte modico. Abissꝰ abissum inuocat: in voce cataractaꝝ tuarũ. Omnia excella tua ⁊ fluctus tui: sup me transierũt. In die mãdauit do-

minus misericordiã suam: et
nocte cãticũ ei⁹. Apud me
orõ deo vite mee dicam deo
susceptor meus es. Quare
oblit⁹ es mei: et q̃re ↄtristat⁹
icedo dũ affligit me inimicus
Dũ ↄfringuntur ossa mea:
exprobauerunt mihi qui tri
bulant me inimici mei. Dũ
dicũt mihi per singulos di-
es vbi est deus tuus: quare
tristis es aia mea et quare cõ
turbas me. Spa in deo qm̃
adhuc confitebor illi saluta
re vultus mei et deus meus.
Añ. Sana dñe animam meam q2
peccaui tibi. Psalmus dauid.
Iudica me deus et di-
scerne cãm meã de gen
te nõ sancta: ab hoie iniquo
et doloso erue me. Quia tu
es de⁹ fortitudo mea: quare
me repulisti et quare tristis i
cedo dũ affligit me inimic⁹.
Emitte lucẽ tuã et veritatez
tuã: ipsa me deduxerũt et ad
duxerũt in mõtẽ scm̃ tuuz et
i tabernacula tua. Et itroi-
bo ad altare dei: ad deũ q̃ le
tificat iuuẽtutez meã. Cõfi
tebor tibi i cithara de⁹ deus
me⁹: quare tristis es anima
mea et quare conturbas me.

Spera i deo qm̃ adhuc ↄfi-
tebor illi: salutare vult⁹ mei
et deus meus. Psalm⁹ dd̃.
Deus aurib⁹ nostris
audiuim⁹: patres nr̃i
ãnũciauerũt nobis. Opus
q̃d operatus es in dieb⁹ eoꝝ:
et i dieb⁹ antiq̃s. Man⁹ tua
gẽtes disperdidit et plãtasti
eos: afflixisti populos et ex
pulisti eos. Nec eiꝫ i gladio
suo possederũt terrã: et bra-
chium eoꝝ nõ saluauit eos.
Sed dextera tua et brachiũ
tuũ et illuminatio vult⁹ tui:
quoniã ↄplacuisti i eis. Tu
es ipse rex me⁹ et de⁹ meus:
q̃ mãdas salutes iacob. In
te inimicos nostros vẽtilabi
mus cornu: et i noie tuo spne
mus isurgẽtes i nobis. Nõ
eni i arcu meo spabo: et gla-
dius meus nõ saluabit me.
Saluasti eiꝫ nos de affligẽ
tibus nos: et odiẽtes nos cõ
fudisti. In dõ laudabimur
tota die: et i noie tuo ↄfitebi-
mur i seculũ. Nũc aũt repu
listi et ↄfudisti nos: et nõ egre
dieris in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsũ post
inimicos nr̃os: et q̃ oderũt
nos diripiebãt sibi. Dedisti

nos tanq̃ oues escarꝝ: ⁊ ĩ gē
tib⁹ dispsisti nos. Uendidi
sti populū tuū sine precio: ⁊
non fuit multitudo in cōmu
tationibus eorū. Posuisti
nos opprobriū vicinis no-
stris: subsannationē ⁊ drisū
his q̃ sunt in circuitu nostro.
Posuisti nos ĩ similitudinē
gentibus: cōmotionē capitis
in populis. Tota die vere-
cundia mea contra me est: et
cōfusio faciei mee cooperuit
me. A voce exprobrātis ⁊
obloquētis: a facie inimici ⁊
persequētis. Hec omnia ve
nerunt super nos nec obliti
sumus te: ⁊ inique non egi-
mus in testamento tuo. Et
nō recessit retro cor nostrū:
⁊ declinasti semitas nostras
a via tua. Quoniam humi-
liasti nos ĩ loco afflictōis: ⁊
cooperuit nos vmbra mortis
Si obliti sumus nomen dei
nostri: ⁊ si expādimus man⁹
nostras ad deū alienū. Nō
ne de⁹ reqret ista: ipse eī no-
uit abscōdita cordis. Qm̃
ꝓpter te mortificamur tota
die: estimati sum⁹ sicut oues
occisionis. Exurge quare
obdormis dn̄e: exurge ⁊ ne
repellas in finē. Quare fa-
ciē tuā auertis: obliuisceris
inopie nostre ⁊ tribulatiōis
nostre. Quoniā hūiliata est
in puluere aīa nostra: cōglu
tinatus ē in terra venter no-
ster. Exurge domine adiu-
ua nos: ⁊ redime nos ꝓpter
nomē tuum. Psalmus dd.
Eructauit cor meum
verbū bonū: dico ego
opa mea regi. Lingua mea
calam⁹ scribe: velociter scri-
bētis. Speciosus forma p̄
filijs hominū: diffusa ē gra-
tia ĩ labijs tuis: ꝓpterea be-
nedixit te de⁹ in eternū. Ac
cingere gladio tuo super fe-
mur tuū: potētissime. Spe-
cie tua ⁊ pulchritudine tua:
intende ꝓspere ꝓcede ⁊ re-
gna. Propter veritatē ⁊ mā
suetudinem ⁊ iusticiam: ⁊ de-
ducet te mirabiliter dextera
tua. Sagitte tue acute: ppl'i
sub te cadēt ĩ corde inimico-
rū regis. Sedes tua de⁹ in
seculū scl'i: virga directiōis
virga regni tui. Dilexisti iu
sticiā ⁊ odisti iniquitatē: pro-
pterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus.
oleo leticie p̄ cōsortib⁹ tuis.
Myrra ⁊ gutta ⁊ cassia a ve

stimētis tuis: a domib' ebur
neis ex qbus ɗlectauerūt te
filie regū i honore tuo. Asti
tit regina a dextris tuis i ve
stitu deaurato: circūdata va
rietate. Audi filia ⁊ vide ⁊
iclina aurē tuā: ⁊ obliuiscere
ppl'ztuū ⁊ domū patris tui.
Et cōcupiscet rex decorem
tuū: qm̄ ipse ē dn̄s de' tuus
⁊ adorabūt eū. Et filie tyri
i muneribus: vultū tuum de
precabūtur oēs diuites ple
bis. Omnis gloria ei' filie
regis ab itus: i fimbrijs au
reis circūamicta varietati
bus. Adducētur regi virgi
nes post eaz: pxime ei' affe
rētur tibi. Afferētur in leti
cia ⁊ exultatione: adducent
in tēplū regis. Pro patrib'
tuis nati sūt tibi filij: cōstitu
es eos principes sup omnē
terram. Memor ero nomi
nis tui: in omni generatione
⁊ generationem. Propter
ea populi confitebuntur tibi
in eternuz ⁊ in seculum seculi.
Aña. Eructauit cor meū verbū
bonum. ℣. Ego dixi dn̄e miserere
mei: sana aīaz meā q: peccaui tibi.
Feria. iiij. Psalm'. dd.
Deus noster refugiū ⁊
virtus: adiutor in tribulatio
nibus que inuenerūt nos ni
mis. Propterea non time
bimus dum turbabitur ter
ra: ⁊ transferentur montes
in cor maris. Sonuerunt ⁊
turbate sunt aque eorum: cō
turbati sunt montes in forti
tudine eius. Fluminis im
petus letificat ciuitatem dei:
sanctificauit tabernaculum
suum altissimus. Deus in
medio eius nō ɔmouebitur
adiuuabit eā deus mane di
luculo. Cōturbate sunt gen
tes ⁊ inclinata sunt regna ɗ
dit vocē suā ⁊ mota ē terra.
Dn̄s virtutū nobiscū: susce
ptor noster deus iacob. Ve
nite ⁊ videte opa domini: q
posuit pdigia super terram
auferēs bella vsqz ad finem
terre. Arcū cōteret ⁊ cōfri
get: arma ⁊ scuta comburet
igni. Vacate ⁊ videte qm̄
ego sum deus: exaltabor in
gentibus ⁊ exaltabor in ter
ra. Dominus virtutum no
biscum: susceptor noster de
us iacob. Psalmus dauid.
Omnes gētes plaudite
manibus iubilate ɗo
in voce exultationis. Quo

niā dn̄s excelsus: terribilis rex magnus sup omnem terram. Subiecit populos nobis ꝛ gentes sub pedib⁹ nostris. Elegit nobis hereditatem suam: speciē iacob quē dilexit. Ascēdit de⁹ in iubilo: ꝛ dn̄s in voce tube. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite. Quoniā rex oīs terre deus: psallite sapienter. Regnauit de⁹ super gētes: deus sedet super sedē sanctā suā. Principes populoꝝ cōgregati sunt cū deo abrahā: quoniā dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Aña. Adiutor in tribulationibus. Psalmus dauid.

Magnus dn̄s ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius. Fūdatur exultatione vniuerse terre: mons syō latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscet. cū suscipiet eā. Quoniā ecce reges congregati sūt: ꝯuenerūt i vnū. Ipsi videntes sic admirati sūt ꝯturbati sunt: ꝯmoti sūt: tremor apphēdit eos. Ibi dolores vt parturiētis: i spiritu vehementi conteres naues tharsis. Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum in ciuitate dei nostri: de⁹ fundauit eā in eternū. Suscepim⁹ deus misericordiā tuā: i medio tēpli tui. Secūdū nomē tuum deus sic ꝛ laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letet mons syon: ꝛ exultēt filie iude ꝓpter iudicia tua domine. Circūdate syon ꝛ cōplectimini eā: narrate in turrib⁹ eius. Ponite corda vestra i virtute ei⁹: ꝛ distribuite domos eius: vt enarretis i progenie altera. Qm̄ hic est de⁹ deus noster in eternū ꝛ in seculum seculi. ipe reget nos i secl'a. ps dd.

Audite hec oēs gētes: aurib⁹ pcipite oēs q habitatis orbē. Quiq; terrigene ꝛ filij hominū: simul i vnū diues ꝛ pauper. Os meū loquet sapiētiā: ꝛ meditatio cordis mei prudētiam. Inclinabo i parabolā aurē meā: aperiā i psalterio ꝓpositiōē meā. Cur timebo i die mala: iniqtas calcanei mei circūdabit me. Qui cō-

fidūt i virtute sua: ⁊ in multi tudine diuitiaꝝ suarum glo riātur. Frater non redimit redimet hō: non dabit deo placationē suā. Et p̄ciū re dēptōis aīe sue: ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in fi nē. Nō videbit interitū cū vi derit sapiētes morientes: si mul īsipiēs ⁊ stult⁹ peribūt. Et relinquent alienis diui tias suas: ⁊ sepulchra eorū dom⁹ illoꝝ i eternū. Taber nacula eoꝝ i ꝓgenie ⁊ ꝓge nie: vocauerūt noīa sua i ter ris suis. Homo cū i honore eēt nō itellexit: ꝯpat⁹ ē iumē tis īsipiētib⁹: ⁊ similis factus ē illis. Hec via illoꝝ scāda lū ipsis: ⁊ postea i ore suo cō placebūt. Sicut oues i īfer no positi sūt: mors depascet eos. Et dominabūtur eoꝝ iusti i matutino: ⁊ auxilium eoꝝ veterascet i īferno a glo ria eoꝝ. Verūtamē de⁹ re dimet aīaꝫ meā d̄ manu īfe ri: cū accepit me. Ne timue ris cum diues factus fuerit hō: ⁊ cuꝫ multiplicata fuerit glīa dom⁹ ei⁹. Qm̄ cū inte rierit nō sumet oīa: neqꝫ de scēdet cuꝫ eo glīa ei⁹. Quia aīa ei⁹ i vita ipsi⁹ benedicet: ꝯfitebit tibi cum benefeceris ei. Introibit vsqꝫ i ꝓgenies patrū suoꝝ: ⁊ vsqꝫ i eternuꝫ nō videbit lumē. Hō cū in honore eēt nō itellexit: ꝯpa ratus ē iumētis īsipientib⁹ ⁊ similis factus ē illis. Añ. Au ribus percipite qui habitatis orbem.

Deus deoꝝ dñs ps dd. loquutus ē: ⁊ vocauit terrā. A solis ortu vsqꝫ ad occasum: ex syon spēs deco ris ei⁹. Deus manifeste ve niet: deus noster ⁊ nō silebit. Ignis in ꝯspectu eius exar descet: ⁊ in circuitu eius tem pestas valida. Aduocauit celum desursum: ⁊ terram di scernere ppl'uꝫ suū. Congre gate illi scōs eius: q̄ ordināt testamētuꝫ ei⁹ sup sacrificia. Et āñūciabūt celi iusticiam ei⁹: qm̄ de⁹ iudex est. Audi ppl'us me⁹ ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi de⁹ de⁹ tuus ego sū. Nō i sacrificiis tuis arguā te: holocausta autem tua i ꝯspectu meo sunt semp. Nō accipiā d̄ domo tua vi tulos: neqꝫ d̄ gregibus tuis hyrcos. Qm̄ mee sunt oēs fere siluaꝝ: iumēta i mōtib⁹ ⁊ boues. Cognoui omnia volatilia celi: ⁊ pulcritudo

agri mecum est. Si esuriero
nõ dicã tibi: me⁹ ẽ eim orbis
terre ꝛ plenitudo ei⁹. Nũqd
mãducabo carnes thauro-
rũ: aut sanguinẽ hyrcoꝝ po
tabo. Immola deo sacrifi-
ciũ laudis: ꝛ redde altissimo
vota tua. Et inuoca me in
die tribulationis: eruaꝫ te ꝛ
honorificabis me. Pecca-
tori autem dixit deus: quare
tu enarras iusticias meas: ꝛ
assumis testamẽtũ meũ per
os tuuꝫ. Tu vero odisti di-
sciplinã: ꝛ ꝓiecisti sermones
meos retrorsum. Si vide-
bas furẽ currebas cum eo: ꝛ
cũ adulteris portionẽ tuam
ponebas. Os tuũ abunda
uit malicia: ꝛ ligua tua ꝯci-
nabat dolos. Sedẽs aduer
sus fratrẽ tuũ loquebaris ꝛ
aduersus filiũ matris tue po
nebas scãdaluꝫ: hec fecisti ꝛ
tacui. Existimasti inique ꝙ
ero tui similis: arguam te ꝛ
statuã ꝯtra faciẽ tu ã. Intel
ligite hec q̃ obliuiscimi deuꝫ
neqñ rapiat ꝛ ñ sit q̃ eripiat.
Sacrificiũ laudis honorifi
cabit me: ꝛ illic iter quo ostẽ
dã illi salutare dei. ps dauid

Miserere mei deus: ſꝫ
magnã misericordiã
tuã. Et ſꝫ multitudineꝫ mi-
serationũ tuaꝝ: dele iniqta-
tẽ meã. Ampli⁹ laua me ab
iniqtate mea: ꝛ a pctõ meo
mũda me. Qm̃ iniquitatem
meaꝫ ego cognosco: ꝛ pctm
meũ ꝯtra me est semp. Tibi
soli peccauĩ ꝛ malũ coraꝫ te
feci: vt iustificeris in sermo-
nibus tuis ꝛ vincas cũ iudi-
caris. Ecce eiꝫ i iniquitati-
bus ꝯceptus sum: ꝛ i pecca-
tis concepit me mater mea.
Ecce eiꝫ veritatem dilexisti:
icerta ꝛ occulta sapientie tue
manifestasti mihi. Aſꝑges
me dñe isopo ꝛ mundabor:
lauabis me ꝛ sup niuẽ dealba
bor. Auditui meo dabis
gaudiũ ꝛ leticiã: ꝛ exultabũt
ossa humiliata. Auerte fa
ciẽ tuã a peccatis meis: ꝛ oẽs
iniquitates meas dele. Cor
mũdũ crea i me deus: ꝛ spi-
ritũ rectũ innoua i visceribꝰ
meis. Ne ꝓiicias me a fa-
cie tua: ꝛ spiritũ sanctũ tuum
ne auferas a me. Redde mi
hi leticiã salutaris tui: ꝛ spũ
principali ꝯfirma me. Do-
cebo iniquos vias tuas: ꝛ i
pij ad te ꝯuertẽtur. Libera
me de sanguinibus deus de⁹
salutis mee: ꝛ exultabit lin-

gua mea iusticiã tuaz. D[ñe] labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã. Q[uonia]m si voluisses sacrificium de-dissez: vtiq[ue] holocaustis nõ delectaberis. Sacrificium deo sp[irit]us [con]tribulat[us]: cor cõ-tritũ ⁊ humiliatũ deus non [de]spicies. Benigne fac d[omi]ne i bona volũtate tua syon vt edificentur muri hierusalez. Tũc acceptabis sacrificium iustitie oblatiões ⁊ holocau-sta: tũc iponent super altare tuuz vitulos. Psalm[us] dd.

Quid gloriaris i mali-cia: qui potẽs es i ini-quitate. Tota die iniusticiã cogitauit ligua tua: sicut no-uacula acuta fecisti dolum. Dilexisti malitiaz sup beni-gnitatẽ: iniq[ui]tatem magis q[uam] loq[ui] eq[ui]tatẽ. Dilexisti omnia verba precipitatiõis: lingua dolosa. Propterea de[us] de-struet te in finem: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernacu-lo tuo: ⁊ radicez tuã de terra viuẽtiuz. Videbũt iusti ⁊ ti-mebũt ⁊ sup eum ridebũt ⁊ dicẽt: ecce homo qui non po-suit deũ adiutorẽ suũ. Sed sperauit in multitudine diui-tiarum suarum: ⁊ preualuit in va-nitate sua. Ego autem sicut oliua fructifera i domo dei: speraui i misericordia dei in eternũ ⁊ in s[e]c[u]l[u]m s[e]c[u]li. Confi-tebor tibi in s[e]c[u]l[u]m q[ui]a fecisti: ⁊ expectabo nomẽ tuũ q[uonia]m bo-nũ i [con]spectu sanctorum tuorum.

An[tiphona]. De[us] deorum d[omi]n[u]s loquut[us] est. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis ⁊ redd[e] altissimo vota tua. Lectio.

Domin[us] sapiẽtia fũda-uit terrã: stabiliuit ce-los prudẽtia: sapientia illi[us] eruperũt abyssi ⁊ nubes ro-re cõcrescunt. Tu autem. ℟. Deus deorum d[omi]n[u]s loquut[us] est. ℣. Et vocauit terrã D[omi]n[u]s. Ps. dauid.

Dixit isipiẽs i cor-de suo: nõ est de-us. Corrupti sũt ⁊ abominabiles facti sunt i iniq[ui]tatibus: nõ ẽ qui faciat bonũ. De[us] de ce-lo [pro]spexit super filios ho-minũ: vt videat si ẽ itelligẽs aut requirẽs deũ. Oẽs de-clinauerũt simul inutiles fa-cti sũt: nõ ẽ qui faciat bonuz nõ est vsq[ue] ad vnum. Nõne sciẽt oẽs qui operãtur iniq[ui]-tatẽ: qui deuorãt plebẽ meaz vt cibum panis. Deuz non iuocauerũt: illic trepidaue-rũt timore vbi nõ fuit timor

Quoniã de⁹ dissipauit ossa
corum qui hominibus pla-
cent: cõfusi sũt quoniã deus
spreuit eos. Quis dabit ex
syon salutare israel: cũ ꝯuer-
terit deus captiuitatẽ plebis
sue: exultabit iacob ⁊ letabit
israel. Psalmus dauid.

DEus in noie tuo saluũ
me fac: ⁊ i virtute tua
iudica me. De⁹ exaudi ora-
tionem meã: auribus ꝑcipe
verba oris mei. Quoniam
alieni insurrexerũt aduersũ
me: ⁊ fortes quesierunt aiã
meã: ⁊ nõ ꝓposuerũt deum
ante cõspectũ suũ. Ecce eim
deus adiuuat me: ⁊ domin⁹
susceptor ẽ aie mee. Auerte
mala inimicis meis: i verita-
te tua disperde illos. Volũ
tarie sacrificabo tibi: ⁊ ꝯfite-
bor nomini tuo dñe quoniã
bonũ est. Quoniã ex omni
tribulatiõe eripuisti me: ⁊ su
per inimicos meos despexit
ocul⁹ me⁹. Añ. Auertet dominus
captiuitatem plebis sue. ꝑs dd.

EXaudi de⁹ orationem
meam: ⁊ ne dspexeris
deprecationẽ meam. intẽde
mihi ⁊ exaudi me. Cõtrista
tus sũ in exercitatione mea:
⁊ ꝯturbatus sum a voce ini-
mici ⁊ a tribulatiõe peccato
ris. Quoniã declinauerunt
i me iniquitates: ⁊ in ira mo
lesti erãt mihi. Cor meũ cũ
turbatum ẽ i me: ⁊ formido
mortis cecidit super me. Ti-
mor ⁊ tremor venerũt super
me: ⁊ contexerũt me tenebre
Et dixi qs dabit mihi pen-
nas sicut colũbe ⁊ volabo ⁊
reqescã. Ecce elõgaui fugi-
ens: ⁊ mansi i solitudie. Ex-
pectabam eum qui saluum
me fecit: a pusillanimitate spi
ritus ⁊ tempestate. Precipi
ta domine diuide liguas eo-
rũ: qm̃ vidi iniquitatẽ ⁊ con-
tradictionẽ in ciuitate Die
ac nocte circũdabit eã super
muros eius iniquitas: ⁊ la-
bor in medio eius ⁊ iniusti-
cia. Et nõ defecit de plateis
eius: vsura ⁊ dolus. Quo-
niã si inimicus meus maledi
xisset mihi sustinuissẽ vtiq3.
Et si is qui oderat me sup
me magna loquutus fuisset:
abscondissem me forsitã ab
eo. Tu vero homo vnani-
mis dux meus ⁊ not⁹ meus.
Qui simul mecũ dulces ca-
piebas cibos: in domo dei
ambulauimus cum ꝯsensu.
Veniat mors super illos: ⁊

descendant in infernū viuentes. Quoniā nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum. Ego autem ad deum clamaui: et dominus saluauit me. Vespere mane et meridie narrabo et annūciabo: et exaudiet vocē meam. Redimet in pace animā meam ab his qui appropiquāt mihi: quoniam inter multos erant mecū. Exaudiet deus et humiliabit illos: qui est ante secula. Non enim est illis commutatio: et nō timuerūt deū extendit manum suam in retribuēdo. Cōtaminauerūt testamentum eius: diuisi sunt ab ira vultus eius: et appropinquauit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleū: et ipsi sunt iacula. Iacta super dñm curam tuam et ipse te enutriet: non dabit in eternum fluctuationem iusto. Tu vero deus deduces eos: i puteum interitus. Viri sanguinū et dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo i te dñe. ps dauid.

Miserere mei deus quoniā cōculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me. Cōculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermones meos: in deo speraui non timebo qd faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabantur: aduersum me oēs cogitationes eorū in malū. Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneū meum obseruabunt. Sicut sustinuerūt animam meam pro nihilo: saluos facies illos in ira populos confringes. Deus vitā meam annūciaui tibi: posuisti lachrimas meas in cōspectu tuo. Sicut et in pmissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum. In quacūque die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es. In deo laudabo verbum in domino laudabo sermonē: in deo speraui non timebo quid faciat mihi hō. In me sunt deus vota tua: que reddā laudationes tibi. Quoniā eripuisti aīam meam de morte: et pedes meos de lapsu: vt placeā corā deo in lumie viuētiū. Añ. Intende in me et exaudi me dñe. ps dd

M Isererere mei deus miserere mei: qm̄ i te cōfidit aīa mea. E t in vmbra alarū tuarū sperabo: donec transeat iniquitas. C lamabo ad deū altissimuz: deum qui benefecit mihi. M isit d̄ celo ꝛ liberauit me: dedit in opprobriū cōculcantes me. M isit de⁹ misericordiā suaz ꝛ veritatez suam: aīaz meam eripuit de medio catulorūz leonū dormiui cōturbatus. F ilij hominum dentes eorūz arma ꝛ sagitte: ꝛ lingua eorū gladius acutus. E xaltare super celos deus: ꝛ in oēm terraz gloria tua. L aqueū parauerūt pedib⁹ meis: ꝛ incuruauerūt animam meam. F oderūt ante faciē meaz foueaz: ꝛ inciderunt in eā. P aratū cor meum deus paratū cor meuz: cantabo ꝛ psalmū dicā. E xurge gloria mea exurge psalteriūz ꝛ cytara: exurgam diluculo. C onfitebor tibi in populis dn̄e: ꝛ psalmum dicam tibi in gētibus. Q uoniam magnificata ē vsqꝫ ad celos misericordia tua: ꝛ vsqꝫ ad nubes veritas tua. E xaltare sup celos deus: sup oēm terrā gloria tua. ps dd.

S I vere vtiqꝫ iusticiam loquimini: recte iudicate filij hominū. E tenīz in corde iniq̄tates opamini i terra: iniusticias manus vestre cōcināt. A lienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero loquuti sūt falsa. F uror illis ꝑm similitudinē serpentis: sicut aspidis surde ꝛ obturāti aures suas. Q ue nō exaudiet vocē incātātiū: ꝛ venefici incantātis sapienter. D eus cōteret dentes eorū i ore ipsoꝝ: molas leonū cōfringet dn̄s. A d nihiluz deueniēt tanq̄ aqua decurrens: intendit arcum suū donec ifirmētur. S icut cera q̄ fluit auferentur: supercecidit ignis ꝛ n̄ viderūt solē. P riusq̄ itelligerent spine vestre rānuz: sicut viuētes sicut in ira absorbet eos. L etabit iustus cū viderit vindictam: man⁹ suas lauabit i sanguie pctoris. E t dicet hō si vtiqꝫ ē fruct⁹ iusto: vtiqꝫ ē deus iudicās eos i terra. ps dd.

E Ripe me d̄ inimicis meis deus meus: ꝛ ab insurgētibus in me libera me. E ripe me de opantibus ini-

quitatē: ⁊ de viris sanguinū salua me. Quia ecce ceperunt animā meā: irruerunt i me fortes: Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatū meū dñe: sine iniquitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occursum meum ⁊ vide: ⁊ tu dñe deus virtutū deus israel. Intēde ad visitādas oēs gētes: non miserearis oībus qui opanť iniquitatē. Cōuertenť ad vesperā ⁊ famē patientur vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatem. Ecce loquenť in ore suo ⁊ gladius in labijs eoꝝ: quoniā quis audiuit. Et tu dñe deridebis eos: ad nihilū deduces oēs gentes. Fortitudinē meā ad te custodiā: qꝛ deus susceptor meus: deus meus misericordia eius puenietme. Deus ostēdit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: neqñ obliuiscātur populi mei. Dispege illos i virtute tua: ⁊ depone eos ptector meus dñe. Delictum oris eoꝝ sermonē labioꝝ ipsoꝝ: ⁊ cōprehēdātur i supbia sua. Et de execratione ⁊ mēdatio ānūciabūtur i cōsūmatione: in ira cōsūmatōis ⁊ nō erūt. Et sciēt qꝛ deus domi nabitur iacob: ⁊ finiū terre. Cōuertētur ad vespā ⁊ famē patiētur vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ipsi dispergētur ad māducādū: si vero nō fuerit saturati ⁊ murmurabūt. Ego aūt cātabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane misericordiā tuā. Quia factus es susceptor meꝰ ⁊ refugiū meū: i die tribulatiōis mee. Adiutor meꝰ tibi psallā: qꝛ deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea. Añ. Iuste iudicate filij hominum. ℣. Deus vitā meā annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Feria .iiij.

Deus repulisti ps dd. nos ⁊ destruxisti nos iratꝰ es ⁊ misertꝰ es nobis. Cōmouisti terrā ⁊ cōturbasti eā: sana cōtritiōes eius qꝛ cōmota ē. Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos vino cōpūctionis. Dedisti metuētibus te significationē: vt fugiant a facie arcus. Ut liberenť dilecti tui: saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus loquutus ē i sancto suo: letabor ⁊ ptibor siccimā ⁊ cōuallē tabernaculorū metibor. Meus ē galaad ⁊ meus est

manases: ⁊ effraim fortitu-
do capitis mei. Iuda rex me-
us: moab olla spei mee. In
idumeā extēdā calciamētum
meuz: mihi alienigene subdi-
ti sunt. Quis deducet me in
ciuitatē munitam: quis dedu
cet me vsq₃ in idumeā. Non
ne tu deus qui repulisti nos:
⁊ nō egredieris deus in virtu
tibus nostris. Da nobis au
xiliū de tribulatione: ⁊ vana
salus hominis. In deo fa-
ciemus virtutē: ⁊ ipse ad ni-
hilū deducet tribulātes nos

Exaudi deus ꝯ p̄s dd.
precationē meā: intēde
orationi mee. A finib⁹ terre
ad te clamaui: duz anxiaret
cor meū i petra exaltasti me.
Deduxisti me q₂ factus es
spes mea: turris fortitudi-
nis a facie inimici. Inhabi-
tabo i tabernaculo tuo in se-
cula: protegar in velamento
alarū tuarum. Qm̄ tu deus
me⁹ exaudisti orationē meā:
dedisti hereditatē timētibus
nomē tuum. Dies sup dies
regis adijcies: ānos ei⁹ vsq₃
in diē generationis ⁊ genera
tionis. Permanet in eternū
in cōspectu dei: misericordiā
⁊ veritatē eius quis requiret.
Sic psalmū dicā noi tuo in
seculū seculi: vt reddaz vota
mea ꝯ die i diē. Añ. Da no-
bis dñe auxilium de tribulatione.

Nonne deo p̄s dauid.
subiecta erit aia mea:
ab ipo eiz salutare meū. Nā
⁊ ipe de⁹ me⁹ ⁊ salutaris me
us: susceptor meus nō moue
bor āplius. Quousq₃ irrui-
tis i hominē: interficitis vni-
uersi vos tanq̄ parieti incli-
nato ⁊ maceriē depulse. Ve
rumtamen precium meū co-
gitauerunt repellere cucurri
in siti ore suo benedicebant ⁊
corde suo maledicebāt. Ve
rumtamen deo subiecta esto
aia mea: qm̄ ab ipso patien-
tia mea: Quia ipse deus me
us ⁊ saluator meus: adiutor
me⁹ non emigrabo. In deo
salutare meuz ⁊ gloria mea:
de⁹ auxilij mei ⁊ spes mea i
deo ē. Sperate in eo ōis ꝯgre
gatio populi: effūdite coram
illo corda vestra: deus adiu
tor noster i eternū. Verūtñ
vani filij hoium: mēdaces fi
lij hoiuz in stateris: vt decipi
ant ipsi ꝯ vanitate i idipsum.
Nolite sperare in iniq̄tate: ⁊
rapinas nolite concupiscere:
diuitie si affluant nolite cor

apponere. Semel loquut⁹ est deus duo hec audiui: q2 potestas dei ē: ⁊ tibi dñe misericordia: q2 tu reddes vnicuiq3 iuxta opa sua. ps dd.

Deus deus me⁹: ad te d luce vigilo. Sitiuit i te aia mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta in via ⁊ inaquosa: sic in scō apparui tibi vt viderem virtutē tuam ⁊ gloriā tua3. Qm̄ melior ē misericordia tua sup vitas: labia mea laudabūt te. Sic bñdica3 te in vita mea: ⁊ in noie tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleat aia mea: ⁊ labiis exultatōis laudabit os meu3. Si memor fui tui sup stratū meū: in matutinis meditabor i te: quia fuisti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarum exltabo: adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanum q̄sierunt animam meam itroibūt in inferiora terre: tradētur in manus gladii partes vulpiū erūt. Rex vero letabit in deo: laudabunt oēs q̄ iurāt in eo q2 obstructū ē os loquentium iniqua. ps dd.

Exaudi deus orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe aia3 meam. Protexisti me a ɔuētu malignantiū: a multitudine opantiū iniquitate3. Quia exacuerūt vt gladiu3 liguas suas: intenderūt arcum rem amarā vt sagittēt i occultis īmaculatum. Subito sagittabunt eū ⁊ nō timebūt: firmauerūt sibi sermonē neq̄. Narrauerūt vt abscōderēt laqueos: dixerūt q̄s videbit eos. Scrutati sūt iniquitates: dfecerāt scrutātes scrutinio Accedet hō ad cor altum: ⁊ exaltabit deus. Sagitte paruuloꝝ facte sūt plage eoꝝ: ⁊ īfirmate sunt ɔtra eos ligue eoꝝ. Cōturbati sunt oēs q̄ videbāt eos: ⁊ timuit ois hō. Et annūciauerūt opa dei: ⁊ facta ei⁹ itellexerūt. Letabit iustus i dño ⁊ spabit in eo ⁊ laudabūtur oēs recti corde. ps dauid.

Te decet hymnus dūs i syō: ⁊ tibi reddet votu3 in hierl'em. Exaudi oratione3 meā: ad te omis caro veniet. Verba iniquoꝝ preualuerūt sup nos: ⁊ īpietatibus nostris tu ꝓpiciaberis:

Beatus quē elegisti ꝛ assū
psisti: habitabit i atrijs tuis.
Replebimur i bonis dom⁹
tue: sanctū ē tēplū tuū mira-
bile in eq̄tate. Exaudi nos
deus salutaris noster: spes
oīuz finiū terre ꝛ i mari lōge
Preparās mōtes i virtute
tua accinctus potētia: q̄ ꝯtur-
bas ꝓfundū maris sonū flu
ctuū ei⁹. Turbabunt gētes
ꝛ timebūt q̄ hitant termios
a signis tuis: exit⁹ matutini
ꝛ vespe ꝺlectabis. Uisitasti
terrā ꝛ iebriasti eā: multipli-
casti locupletare eā. Flumē
dei repletū ē aq̄s: parasti ci-
bū illoꝝ q̄m ita ē ꝑpatio ei⁹
Riuos ei⁹ inebria: multipli
ca genimina ei⁹: i stillicidijs
eius letabit germinās. Bn
dices corone anni benignita
tis tue: ꝛ cāpi tui replebunt
vbertate. Pinguescent spe-
ciosa deserti: ꝛ exultatōe col
les accingent. Induti sunt
arietes ouiū ꝛ valles abūda
bunt frumēto: clamabunt ꝛ
eniz hymnuz dicēt. ps dd.
Iubilate dō oīs terra.
psalmuz dicite nomini
eius date gloriā laudi eius.
Dicite deo q̄ terribilia sunt
opa tua dn̄e: in multitudine
virtutis tue mētient tibi ini
mici tui. Omīs terra adoret
te ꝛ psallat tibi: psalmuz di-
cat nomini tuo. Uenite ꝛ vi
dete opa dei: terribilis in cō
silijs sup filios hoīuz. Qui
ꝯuertit mare in aridā: in flu
mine ptransibūt pede: ibi le-
tabimur in ipso. Qui dn̄at
in virtute sua in eternū: ocu
li eius sup gētes respiciūt: q̄
exasperāt non exaltent i se-
metipsis. Benedicite gētes
deuz nostrū: ꝛ auditaz facite
vocez laudis eius. Qui po
suit animā meā ad vitam: ꝛ
non dedit in cōmotionē pe-
des meos. Quoniā ꝓbasti
nos deus: igne nos exami-
nasti sicut examinat argen-
tū. Induxisti nos in laque
um: posuisti tribulatiōes in
dorso nostro: iposuisti ho-
mies sup capita nostra. Trā
siuimus per ignez ꝛ aquā: ꝛ
eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuaz in
holocaustis: reddā tibi vota
mea que distinxerunt labia
mea. Et loquutū est os me
um: i tribulatiōe mea. Ho-
locausta medl'lata offerā ti
bi cuz incēso arietū: offeram
tibi boues cū hyrcis. Ue-

nite audite et narrabo om-
nes qui timetis deuz: quãta
fecit anime mee. A d ipsum
ore meo clamaui: ⁊ exultaui
sub lingua mea. I niqtatem
si aspexi in corde meo: non
exaudiet domin⁹. P ropte-
rea exaudiuit dñs: ⁊ attẽdit
voci deprecatõis mee. B ñ-
dictus deus qui nõ ãmouit
oratiõez meã ⁊ misericordiã
suaz a me. Añ. Benedicite gen
tes deum nostrum. Psalm⁹ dd.

D Eus misereaṫ nostri ⁊
bñdicat nobis: illumi
net vultũ suuz sup nos ⁊ mi-
sereaṫ nostri. V t cognosca
mus i terra viaz tuã: in oib⁹
gẽtibus salutare tuũ. C õfi
teanṫ tibi populi de⁹: ɔfitean
tur tibi populi oẽs. L etenṫ
⁊ exultẽt gẽtes: qm̃ iudicas
populos in eqtate ⁊ gẽtes in
terra dirigis. C õfiteanṫ ti
bi populi deus ɔfiteanṫ tibi
populi oẽs terra dedit fru-
ctũ suũ. B ñdicat nos deus
deus noster: benedicat nos
deus ⁊ metuant euz omẽs fi
nes terre. Psalmus dauid.

E Xurgat deus ⁊ dissi-
penṫ inimici eius: ⁊ fu
giãt qui oderũt eum a facie
eius. S icut deficit fum⁹ de-
ficiant: sicut fluit cera a facie
ignis sic pereant peccatores
a facie dei. E t iusti epulenṫ
⁊ exultẽt in ɔspectu dei: ⁊ de-
lectentur i leticia. C antate
deo psalmum dicite nominĩ
eius: iter facite ei q̃ ascendit
sup occasum dñs nomẽ illi.
E xultate in cõspectu eius:
turbabũtur a facie eius pa-
tris orphanoꝝ ⁊ iudicis vi
duarũ. D eus i loco sancto
suo: deus qui inhabitare fa-
cit vni⁹ moris i domo. Q ui
educit vinctos in fortitudi-
ne: similiter eos qui exaspe-
rant qui habitant in sepul-
chris. D e⁹ cũ egrederis in
ɔspectu populi tui: cũ ptran
sires i deserto. T erra mo-
ta ẽ ⁊ eim celi distillauerunt
a facie dei synay: a facie dei
israel. P luuiã volũtariam
segregabis deus hereditati
tue ⁊ ifirmata ẽ: tu vero pfe-
cisti eã. A nimalia tua habi
tabũt i ea: parasti in dulcedi
ne tua paupi de⁹. D ñs da-
bit verbuz euãgelizantibus:
virtute mlta. R ex virtutuz
dilecti dilecti: ⁊ spẽi domus
diuidẽ spolia. S i dormiatiſ
inter medios cleros pẽne co
lũbe deargẽtate: ⁊ posterio-

ra dorsi eius i pallore auri. Dum discernit celestis reges sup eã niue dealbabunt i selmõ: mõs dei mons pinguis. Mons coagulat⁹ mõs pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos. Mõs in quo bñplacitũ ẽ deo habitare i eo: ⁊ eiꝫ dñs habitabit in finem. Currus dei decem milibus multiplex milia letantiũ: dñs i eis in synai scõ. Ascẽdisti in altũ: cepisti captiuitateꝫ: accepisti dona in hoibus. Eteiꝫ nõ credẽtes ĩhabitare dñm deũ. Diuisio

Benedict⁹ domin⁹ die quotidie: ꝓsperũ iter faciet nobis de⁹ salutarium nostroꝝ. Deus noster de⁹ saluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exitus mortis. Verũtamẽ de⁹ confringet capita inimicorũ suoꝝ: verticẽ capilli pambulãtiũ in delictis suis. Dixit dñs ex basan ꝯuertã: cõuertã in ꝓfundũ maris. Vt intingat pes tuus in sanguine: lingua canũ tuoꝝ ex inimicis ab ipso. Viderũt igressus tuos deus ingressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preuenerũt principes ꝯiũcti psallẽtibus: in medio iuuẽcularũ tympanistriarũ In ecclesijs benedicite deo dño: de fontib⁹ israel. Ibi beniamin adolescẽtulus: in mẽtis excessu. Principes iuda duces eorum pricipes zabulõ pricipes neptaliꝫ. Mãda de⁹ virtuti tue: confirma deus hoc qd̃ operatus es in nobis. A tẽplo tuo qd̃ ẽ in hierusalẽ: tibi offerẽt reges mũera. Increpa feras arũdinis: ꝯgregatio taurorũ in vaccis populoruꝫ: vt excludãt eos qui ꝓbati sunt argẽto. Dissipa gẽtes que bella volũt: veniẽt legati ex egypto ethiopia preueniet manus eius deo. Regna terre cãtate deo: psallite domino. Psallite deo q̃ ascẽdit sup celũ celi ad oriẽtẽ. Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriaꝫ deo sup israel: magnificẽtia ei⁹ ⁊ virtus ei⁹ in nubib⁹. Mirabilis deus in scis suis: deus israel ipse dabit virtuteꝫ ⁊ fortitudinẽ plebi sue benedictus deus. Añ. In eccl'ijs benedicite dño. ℣. Manda de⁹ virtuti tue: cõfirma de⁹ hoc quod opatus es i nobis. Lect.

Diligite iusticiã q̃ iudicatis terraꝫ: sentite de

dñō in bonitate ⁊ in simplicitate cordis querite illū: qm̄ inuenit ab his q̄ nō tentāt illuz: apparet aūt eis qui fidez hñt in illū. Tu autē. ℟. Misserabilis deꝰ in sanctis suis. ℣. Deus israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi sue. In scis. ps dd.

Saluū me fac deꝰ: qm̄ intrauerūt aque vsqȝ ad aiaȝ meā. Infixus suȝ in limo ꝓfundi: ⁊ nō ē substantia: Ueni in altitudinē maris: ⁊ tēpestas demersit me. Laboraui clamās rauce facte sūt fauces mee: defecerūt oculi mei dum spero in deuȝ meū. Multiplicati sūt super capillos capitis mei: q̄ oderunt me gratis. Confortati sūt qui persequuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui tūc exoluebaȝ. Deus tu scis insipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō sūt abscondita. Nō erubescāt in me qui expectant te dñe: dñe virtutū. Nō ꝯfūdātur super me: qui querunt te deus israel. Quoniam ꝓpter te sustinui opprobriū: operuit cōfusio faciē meā. Extraneus factꝰ suȝ fratribꝰ meis: ⁊ pegrinus filijs matris mee. Qm̄ zelꝰ domꝰ tue comedit me. ⁊ opprobria exprobrantiuȝ tibi ceciderūt super me. Et operui in ieiunio aiam meā: ⁊ factū ē i opprobriuȝ mihi. Et posui vestimentū meū ciliciuum: ⁊ factꝰ suȝ illis in parabolā. Aduersum me loquebātur qui sedebāt in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebant vinū. Ego vero orationeȝ meā ad te dñe: tempus beneplaciti deꝰ. In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue. Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderūt me ⁊ de ꝓfundis aquarum. Nō me demergat tēpestas aque: neqȝ absorbeat me ꝓfundum: neqȝ vrgeat super me puteus os suum. Gl'ia.

Exaudi me dñe qm̄ benigna est misericordia tua: sȝ multitudinē miſatio nū tuaꝝ respice i me. Et ne auertas facieȝ tuaȝ a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me. Intende aīe mee ⁊ libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis ip̄roperiū meū ⁊ cōfusionē meā: ⁊ reuerētiam meam. In cōspectu tuo sūt oēs qui

tribulant me: ip̄roperiū expectauit cor meum ⁊ miseriam Et sustinui qui simul contristaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōsolaretur ⁊ non inueni. Et dederunt in escā meā fel: ⁊ in siti mea potauerunt me aceto. Fiat mensa eorū corā ipsis in laqueū: ⁊ in retributiones ⁊ in scandaluz. Obscurētur oculi eorū ne videant: ⁊ dorsum eorum semper incurua. Effunde sup eos irā tuam: ⁊ furor ire tue cōprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta: ⁊ in tabernaculis eorū nō sit q̄ inhitet. Quoniaz quē tu percussisti persequuti sūt ⁊ sup dolorem vulneruz meorꝫ addiderūt. Appone iniquitatē sup iniquitatē eorꝫ ⁊ nō intrent in iusticiā tuam. Deleant᷑ de libro viuētiū: ⁊ cū iustis non scribant᷑. Ego sum paup ⁊ dolēs: salus tua de⁹ susceperit me. Laudabo nomē dei cum cantico: ⁊ magnificabo eū i laude. Et placebit deo sup vituluz nouellū: cornua ꝑducētē ⁊ vngulas. Videant pauperes ⁊ letent᷑: querite deū ⁊ viuet aīa vestra. Q̄m exaudiuit pauperes dn̄s: ⁊ victos suos nō despexit: Laudēt illuz celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa reptilia in eis. Q̄m deus saluam faciet syon: ⁊ edificabuntur ciuitates inde. Et inhabitabunt ibi: ⁊ hereditate acq̄rent eaz. Et semen seruorū ei⁹ possidebit eā: ⁊ qui diligūt nomē eius habitabunt in ea. Añа.

Querite dn̄m ⁊ viuet anima vestra

Deus in adiutoriū ps dd meum intende: dn̄e ad adiuandū me festina. Confundātur ⁊ reuereantur: qui querūt aīaꝫ meā. Auertantur retrorsū ⁊ erubescāt: qui volunt mihi mala. Auertātur statiꝫ erubescentes: qui dicunt mihi euge euge. Exultent ⁊ letentur in te omnes q̄ querūt te. ⁊ dicant semp magnificet᷑ dn̄s qui diligunt salutare tuum. Ego vero egenus ⁊ pauper sū: de⁹ adiuua me. Adiutor me⁹ ⁊ liberator meus es tu: domie ne moreris. Psalmus dd

In te domie spaui non confundar in eternū: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurē tuaz: ⁊ salua me. Esto mihi in deuz protectorē: ⁊ in loco munitū vt saluū me facias. Q̄m fir-

mamētū meū: ⁊ refugiū meum es tu. Deus meus eripe me d manu peccatoris: ⁊ de manu ꝯtra legem agentis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es patientia mea dn̄e. dn̄e spes mea a iuuētute mea. In te ꝯfirmat⁹ sum ex vtero: de ventre matris mee tu es ꝓtector meus In te cātatio mea semper: tanq̄ ꝓdigiū fact⁹ sum multis: ⁊ tu adiutor fortis. Repleat os meū laude: vt cantē gloriā tuā: tota die magnitudinē tuā. Ne proiicias me ī tēpore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: ⁊ q̄ custodiebāt aiaȝ meā ꝯsiliū fecerunt in vnū. Dicētes deus dereliquit euȝ: ꝑsequimini ⁊ comprehēdite euȝ: q2 nō est q̄ eripiat. De⁹ ne elōgeris a me: deus meus in auxiliū meuȝ respice. Cōfundant̄ ⁊ deficiant detrahentes aīe mee: operiant̄ ꝯfusione ⁊ pudore q̄ querūt mala mihi. Ego aūt semp sperabo: ⁊ adiiciā sup oēȝ laudē tuā. Os meū annūciabit iusticiā tuaȝ: tota die salutare tuuȝ. Qm̄ non cognoui litteraturā ītroibo in potētias dn̄i: dn̄e memorabor iusticie tue soli⁹. De⁹ docuisti me a iuuentute mea ⁊ vsq3 nūc: pronunciabo mirabilia tua. Et vsq3 in senectaȝ ⁊ seniū: deus ne derelinquas me. Donec annūcieȝ brachiū tuū: generatiōi omī que vētura ē. Potētiā tuaȝ ⁊ iusticiā tuam deus vsq3 in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi. Quātas ostēdisti mihi tribulatōes multas ⁊ malas: ⁊ cōuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterū reduxisti me. Multiplicasti magnificentiā tuā: ⁊ ꝯuersus cōsolatus es me. Naȝ ⁊ ego ꝯfitebor tibi ī vasis psalmi veritatē tuā de⁹: psallā tibi in cythara sanct⁹ israel. Exultabūt labia mea cū cantauero tibi: ⁊ aīa mea quā redemisti. Sȝ ⁊ līgua mea tota die meditabit̄ iusticiā tuam: cuȝ confusi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi. Añ. Esto mihi dn̄e in deū ꝓtectorē. ps dd.

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iusticiā tuā filio regis. Iudicare populū tuum ī iusticia: ⁊ pauperes tuos ī iudicio. Suscipiāt mō-

tes pacē populo: ⁊ colles iu
sticiā. Iudicabit pauperes
populi: ⁊ saluos faciet filios
pauperū: ⁊ humiliabit calū-
niatorē. Et pmanebit cum
sole ⁊ ante lunaz: in genera-
tione ⁊ generationē. Descē
det sicut pluuia in vellus: ⁊
sicut stillicidia stillātia super
terrā. Orietur in diebus eius
iusticia ⁊ abundantia pacis
donec auferatur luna. Et do
minabitur a mari vsqz ad ma
re: ⁊ a flumine vsqz ad termi-
nos orbis terrarū. Corā il
lo pcidēt ethiopes: ⁊ inimi-
ci eius terrā lingēt. Reges
tharsis ⁊ insule munera of-
ferent: reges arabū ⁊ sabba
dona adducent. Et adora
būt eū oēs reges: oēs gētes
seruient ei. Quia liberabit
pauperē a potēte: ⁊ pauperē
cui nō erat adiutor. Parcet
pauperi ⁊ inopi: ⁊ aīas pau
perū saluas faciet. Ex vsu-
ris ⁊ iniquitate redimet ani
mas eorū: ⁊ honorabile no
mē eorū corā illo. Et viuet
⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊
adorabūt de ipso semp: tota
die bñdicent ei. Erit firma-
mentū in terra in sūmis mō-
tiū: superextolletur sup libanuz
fructus eius: ⁊ florebūt de ci-
uitate sicut fenum terre. Sit
nomē eius bñdictuz i secula.
ante solez pmanet nomē eius.
Et bñdicentur in ipso oēs tri-
bus terre: oēs gētes magni-
ficabūt eum. Bñdictus dñs
deus israel: q facit mirabilia
solus. Et benedictū nomen
maiestatis eius in eternum:
⁊ replebitur maiestate eius om-
nis terra: fiat fiat. ps dauid

Quam bonus israel deus:
his q recto sūt corde.
Mei aūt pene moti sunt pe-
des: pene effusi sunt gressus
mei. Quia zelaui super ini-
quos: pacē peccatorū vidēs.
Quia non est respectus morti
eorū: ⁊ firmamentū in plaga
eorū. In labore hominū nō
sunt: ⁊ cū hoībus nō flagel-
labuntur. Ideo tenuit eos su
perbia: opti sunt iniquitate ⁊
ipietate sua. Prodijt quasi
ex adipe iniqtas eorū: trāsie-
runt in affectū cordis. Co
gitauerūt ⁊ loquuti sunt ne-
quitiā: iniquitatez in excelso
loquuti sunt. Posuerunt in
celū os suū: ⁊ lingua eorum
trāsiuit in terra. Ideo querter
tetur populus meus hic: ⁊ dies
pleni inuenientur in eis. Et

dixerūt quō scit deus: ⁊ si est
scientia in excelso. Ecce ipsi
peccatores ⁊ abūdātes in se
culo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi ergo sine causa iu-
stificaui cor meū: ⁊ laui iter
inocētes manus meas. Et
fui flagellat⁹ tota die: ⁊ casti-
gatio mea in matutinis. Si
dicebā narrabo sic: ecce na-
tōē filiorū tuorū reprobaui.
Existimabā vt cognoscere-
rē: hoc labor ē āte me. Do
nec itrē i sanctuarium dei: ⁊
intelligā in nouissimis eorū.
Uerūtamē ꝓpter dolos po
suisti eis: deiecisti eos dum
eleuarētur. Quomodo fa-
cti sunt i desolationem subi-
to defecerūt: perierūt ꝓpter
iniqtatē suā. Uelut somniū
surgētiū dñe in ciuitate tua:
imaginē ipsorū ad nihilū re-
diges. Quia inflāmatū est
cor meū: ⁊ renes mei ꝯmuta
ti sunt: ⁊ ego ad nihilū reda-
ctus sum ⁊ nesciui. Ut iu-
mētū factus sum apud te: ⁊
ego semper tecum. Tenuisti
manū dexterā meā ⁊ in vo-
lūtate tua deduxisti me: ⁊ cū
gloria suscepisti me. Quid
enim mihi est in celo: ⁊ a te
quid volui sup terrā. Defe

cit caro mea ⁊ cor meum: de
us cordis mei ⁊ ps mea de⁹
in eternū. Quia ecce q̄ elon
gant se a te peribūt: perdidi-
sti oēs qui fornicant̄ abs te.
Mihi autē adherere do bo
num est: ponere in dño deo
spē meā: Ut annūciem om
nes predicatiōes tuas: in por
tis filie syō. Añ. Tenuisti dñe
manū dexterā meam. ℣. Gaude-
bunt labia mea dum cantauero tibi.
⁊ anima mea quam redemisti dñe.

T qd de⁹ ps dd.

Ut quid deus repulisti in finē: iratus ē furor tu⁹
sup oues pascue
tue. Memor esto congrega
tionis tue: quā possedisti ab
initio. Redemisti virgā he
reditatis tue: mons syon in
quo hitasti in eo. Leua ma
nus tuas in supbias eorū in
finē: quāta malignatus est
inimicus in sancto. Et glo-
riati sūt q̄ oderūt te: i medio
solēnitatis tue. Posuerūt si
gna sua signa: ⁊ non cogno-
uerunt sicut in exitu sup sum
mum. Quasi in silua ligno
rum securibus exciderūt ia-
nuas eius in idipsum: in se-
curi ⁊ ascia deiecerunt eam.
Incēderūt igni sanctuariū

tuū in terra: polluerūt taber-
naculū nominis tui. Dixe-
rūt in corde suo cognatio eo-
rū simul: quiescere faciamus
oēs dies festos dei a terra.
Signa nostra nō vidimus:
iam nō est ꝓpheta ⁊ nos nō
cognoscet amplius. Usque
quo deus ip̄ropabit inimic⁹:
irritat aduersari⁹ nomē tuuz
in finē. Ut quid auertis ma-
nū tuā ⁊ dexterā tuā: de me-
dio sinu tuo in finē. De⁹ aūt
rex noster ante secula: opat⁹
est salutē in medio terre. Tu
cōfirmasti in virtute tua ma-
re: cōtribulasti capita draco-
nū in aq̄s. Tu ꝯfregisti capi-
ta draconis: dedisti euz escaz
populis ethiopū. Tu diru-
pisti fontes ⁊ torrentes: tu sic-
casti fluuios ethan. Tuus
est dies ⁊ tua est nox: tu fa-
bricatus es aurorā ⁊ solem.
Tu fecisti omnes terminos
terre: estatē ⁊ ver tu plasma-
sti ea. Memor esto hui⁹ ini-
micus ip̄ropauit dn̄o: ⁊ po-
pulus insipiens incitauit no-
mē tuuz. Ne tradas bestijs
aīas cōfitētes tibi: ⁊ animas
pauperū tuoꝝ ne obliuisca-
ris in finem. Respice in te-
stamētum tuū: qꝛ repleti sunt
qui obscurati sunt terre do-
mibus iniquitatū. Ne auer-
tatur humilis factus confu-
sus: pauper ⁊ inops lauda-
bunt nomē tuū. Exurge de-
us iudica causam tuam: me-
mor esto ip̄roperioꝝ tuorū:
eoꝝ que ab insipiēte sunt to-
ta die. Ne obliuiscaris vo-
ces inimicorū tuorū: sup̄bia
eorū qui te oderunt ascendit
semper. Psalmus dauid.

Confitebimur tibi de-
us: ꝯfitebimur ⁊ inuo-
cabimus nomē tuū. Narra-
bimus mirabilia tua: cū ac-
cepero tēpus ego iusticias iu-
dicabo. Liquefacta ē terra
⁊ oēs qui habitāt in ea: ego
ꝯfirmaui colūnas ei⁹. Dixi
iniquis nolite inique agere:
⁊ delinquētibus nolite exal-
tare cornu. Nolite extolle-
re in altū cornu vestrū: noli-
te loq̄ aduersus deū iniq̄tā-
tē. Quia neqꝫ ab oriente ne-
qꝫ ab occidēte: neqꝫ a desertis
mōtibus: qm̄ deus iudex est.
Nūc humiliat ⁊ hunc exal-
tat: qꝛ calix in manu dn̄i vini
meri plenus mixto. Et in-
clinauit ex hoc i hoc: verūtn̄
fex ei⁹ nō est exinanita: bibēt
oēs peccatores terre. Ego

aũt annũciabo in seculũ: cã-
tabo deo iacob. Et oĩa cor
nua peccatorũ ↄfrigã: ⁊ exal-
tabũt cornua iusti. Añ. Libe
rasti virgã hereditatis tue. Ps dd.

Notus in iudea deus:
in israel magnũ nomẽ
eius. Et factus est in pace lo
cus eius: ⁊ habitatio eius in
syon. Ibi ↄfregit potentias
arcuũ: scutũ ⁊ gladiũ ⁊ bellũ.
Illuminãs tu mirabiliter a
mõtibus eternis: turbati sũt
oẽs insipiẽtes corde. Dor-
mierũt somnum suũ: ⁊ nihil
inuenerũt oẽs viri diuitiarũ
in manibus suis. Ab incre
patiõe tua deus iacob: dor-
mitauerunt qui ascenderunt
equos. Tu terribilis es: ⁊
quis resistet tibi: extunc ira
tua. De celo auditum fecisti
iudiciũ: terra tremuit ⁊ quie-
uit. Cum exurgeret in iudi-
cium deus: vt saluos faceret
oẽs mansuetos terre. Qm̃
cogitatio hoĩs confitebitur
tibi: ⁊ reliquie cogitationis
diẽ festũ agent tibi. Vouete
⁊ reddite dominio deo vestro:
oẽs qui in circuitu eius affer
tis munera. Terribili ⁊ ei q̃
aufert spũm pricipũ: terribi-
li apud reges terre. Ps dd.

Voce mea ad dñm cla
maui: voce mea ad de
um ⁊ intẽdit mihi. In die tri
bulationis mee deũ exq̃siui
manibus meis: ⁊ nocte cõtra
eũ: ⁊ nõ sum deceptus. Re-
nuit ↄsolari aĩa mea: memor
fui dei ⁊ delectatus sum ⁊ ex
ercitatus sum ⁊ defecit spiri-
tus meus. Anticipauerunt
vigilias oculi mei: turbatus
sum ⁊ nõ suz loquutus. Co
gitaui dies antiquos: ⁊ an-
nos eternos in mẽte habui.
Et meditatus sum nocte cũ
corde meo: ⁊ exercitabar ⁊
scopabã spiritũ meũ. Nun
quid in eternuz proĳciet de-
us: aut nõ apponet vt cõpla
citior sit adhuc. Aut in finẽ
misericordiã suaz abscidet: a
generatione in generationẽ.
Aut obliuiscet misereri de-
us: aut continebit in ira sua
misericordias suas. Et di-
xi nũc cepi: hec mutatio dex-
tere excelsi. Memor fui ope
ruz dñi: qr memor ero ab ini
tio mirabilium tuoruz. Et
meditabor in oĩbus opibus
tuis: ⁊ in adinuẽtionibus tu-
is exercebor. Deus in sãcto
via tua: qs deus magnꝰ sicut
deus noster: tu es deꝰ q̃ facis

mirabilia. Notā fecisti i po
pulis virtutē tuā: redemisti
i brachio tuo pplm tuū fili-
os iacob et ioseph. Viderūt
te aque de⁹: viderūt te aque
et timuerunt et turbate sunt
abyssi. Multitudo sonitus
aquarū: vocē dederunt nu-
bes. Etenim sagitte tue tran
seūt: vox tonitrui tui in rota
Illuxerūt corruscatōes tue
orbi terre cōmota ē et cōtre-
muit terra. In mari via tua
et semitte tue i aquis multis:
et vestigia tua ñ cognoscent
Deduxisti sicut oues popu
lum tuum in manu moysi et
aaron. Añ. Tu es deus qui facis
mirabilia. Psalmus dauid.

ATtendite popule me⁹
legem meam: inclinate
aurem vestrā in verba oris
mei. Aperiā i parabolis os
meum: loquar ꝓpositiones
ab initio. Quanta audiui-
mus et cognouim⁹ ea: et pa-
tres nostri narrauerunt no-
bis. Nō sunt occultata a fi
liÿs eorum: i generatiōe altera.
Narrātes laudes dñi et vir
tutes eius: et mirabilia eius
que fecit. Et suscitauit testi-
moniū in iacob: et legem po
suit i israel. Quāta manda-
uit patribus nostris nota fa
cere ea filiÿs suis: vt cogno-
scat generatio altera. Filiÿ
q̄ nascētur et exurgēt: et nar-
rabūt filiÿs suis. Vt ponāt
in deo spem suā: et nō obliui
scant operū dei: et mandata
eius exquirāt. Ne fiāt sicut
patres eorum: generatō praua
et exasperās. Generatio q̄
nō direxit cor suū: et nō ē cre
ditus cū deo spiritus eius.
Filiÿ effrem: intēdētes et mit
tētes arcum: conuersi sunt in
die belli. Non custodierūt
testamētū dei: et in lege eius
noluerūt ambulare. Et ob
liti sunt benefactorū eius: et
mirabilium eius que osten-
dit eis. Corā patribus eo-
rum fecit mirabilia in terra
egypti: i cāpo thaneos. In
terrupit mare et pduxit eos:
et statuit aquas quasi i vtre.
Et deduxit eos i nube diei:
et tota nocte in illuminatiōe
ignis. Interrupit petram in
heremo: et adaq̄uit eos ve-
lut i abisso multa. Et edu-
xit aquā de petra: et deduxit
tanq̄ flumia aquas. Et ap
posuerūt adhuc peccare ei:
in irā excitauerūt excelsum
in inaquoso. Et tentauerūt

deū in cordibus suis: vt pe-
terēt escas animabus suis.
Et male loquuti sūt ꝺ deo:
dixerūt nūquid poterit de⁹
parare mensam in deserto.
Qm̄ percussit petrā ⁊ fluxe
runt aque: ⁊ torrentes inun
dauerūt. Nūquid ⁊ panez
poterit dare: aut parare mē-
saz populo suo. Ideo audi
uit dn̄s ⁊ distulit: ⁊ ignis ac
census ē in iacob ⁊ ira ascen
dit i israel. Quia non credi
derūt in deo: nec sperauerūt
in salutari eius. Et manda
uit nubibus desuper: ⁊ ia-
nuas celi aperuit. Et pluit
illis māna ad manducādūz
⁊ panē celi dedit eis. Panē
angeloꝝ mādūcauit homo:
cibaria misit eis in abūdan
tia. Trāstulit austrū ꝺ celo:
⁊ induxit i virtute sua affri-
cū. Et pluit super eos sicut
puluerem carnes: ⁊ sicut are
nā maris volatilia pēnata.
Et ceciderunt in medio ca-
strorū eoꝝ: circa tabernacu
la eoꝝ. Et manducauerūt
⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desi-
deriuz eoruz attulit eis non
sūt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorū erāt i ore
ipsorū: ⁊ ira dei ascēdit sup
eos. Et occidit pigues eo-
ruz: ⁊ electos israel īpediuit.
In omnibus his peccaue-
rūt adhuc: ⁊ nō crediderunt
in mirabilibus eius. Et de-
fecerunt in vanitate dies eo-
rum: ⁊ anni eorum cum festi
natione. Cū occideret eos
querebāt eum: ⁊ reuerteban
tur ⁊ diluculo veniebant ad
eum. Et rememorati sunt
quia deus adiutor est eorū:
⁊ deus excelsus redemptor
eorum est. Diuisio

Et dilexerunt euz i ore
suo: ⁊ lingua sua mētiti sunt
ei. Cor autē eoꝝ nō erat re
ctuz cū eo: nec fideles habi-
ti sūt in testamēto ei⁹. Ipse
aūt est misericors ⁊ ꝓpicius
fiet peccatis eoruz: ⁊ non di-
sperdet eos. Et abundauit
vt auerteret irā suā: ⁊ nō ac-
cendit oēm iram suā. Et re
cordatus est q̄ caro sunt: spi
ritus vadens ⁊ nō rediens.
Quotiens exacerbauerunt
euz in deserto: in iram conci-
tauerūt eū in inaquoso. Et
ꝯuersi sunt ⁊ tētauerūt deuz
⁊ sanctuz israel exacerbaue-
rūt. Nō sunt recordati ma
nus eius: die q̄ redemit eos
de manu tribulantis. Sicut

posuit in egypto signa sua: ꝛ prodigia sua in campo thaneos. Et cõuertit in sanguinē flumina eoꝝ: ꝛ hymbres eoꝝ ne biberēt. Misit i eos cinomiā ꝛ comedit eos: ranā ꝛ disperdidit eos. Et dedit erugini fructus eoꝝ: ꝛ labores eorum locuste. Et occidit in grandine vineas eoꝝ: ꝛ moros eorum in pruina. Et tradidit grandini iumēta eorum: ꝛ possessionem eorum igni. Misit in eos iram indignationis sue: īdignationē ꝛ iram ꝛ tribulationē: immissiones p angelos malos. Uiā fecit semite ire sue: non pepercit a morte animaꝝ eorū: ꝛ iumēta eorum in morte cōclusit. Et percussit omne primogenitū in terra egypti: primitias oīs laboris eoꝝ in tabernaculis chā. Et abstulit sicut oues populum suū: ꝛ perduxit eos tanq̄ gregem in deserto. Et deduxit eos in spe ꝛ non timuerūt: ꝛ inimicos eoꝝ operuit mare. Et induxit eos in mōtē sanctificationis sue: mōtē quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ꝛ sorte diuisit eis terrā in funiculo distributionis. Et habitare fecit in tabernaculis eorū: tribus israel. Et tētauerūt ꝛ exacerbauerunt deum excelsum: ꝛ testimonia eius non custodierūt. Et auerterunt se ꝛ nō seruauerunt pactum: quēadmodum patres eorū conuersi sunt in arcum prauū. In ira cōcitauerunt eū in collibus suis: ꝛ in sculptilibus suis ad emulationē eum prouocauerūt. Audiuit deus ꝛ spreuit: ꝛ ad nihilū redegit valde israel. Et repulit tabernaculum sylo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus. Et tradidit in captiuitatē virtutem eorū: ꝛ pulchritudinem eoꝝ in manus inimici. Et cōclusit in gladio populum suū: ꝛ hereditatē suā spreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ꝛ virgines eorum non sunt lamentate. Sacerdotes eorū in gladio ceciderūt: ꝛ vidue eoꝝ non plorabant. Et excitatus est tanquā dormiens dñs: tāq̄ potēs crapulatus a vino. Et pcussit inimicos suos i posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculū ioseph:

⁊ tribum effren non elegit.
Sed elegit tribu iuda: mō-
tem syon quem dilexit. Et
edificauit sicut vnicornuū sā-
ctificium suum: in terra quaz
fundauit in secula. Et elegit
dauid seruum suum: ⁊ sustu-
lit eum de gregibus ouium:
de post fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruū suum:
⁊ israel hereditatē suaz. Et
pauit eos in innocentia cor-
dis sui: ⁊ in intellectibus ma
nuum suarum deduxit eos.
Añ. Inclinate aurem vestram in
verba oris mei. Psalm⁹ dauid.
Deus venerunt gentes
in hereditatē tuā: pol
luerūt tēplū sanctū tuum: po
suerūt hierusalez in pomorū
custodiā. Posuerūt mortici
nia seruorū tuorū escas vola
tilibus celi: carnes sanctorū
tuorū bestijs terre. Effude-
rūt sanguinem eorum tanq̄
aquā in circuitu hierl'm: ⁊ nō
erat q̄ sepeliret. Facti sum⁹
opprobriuz vicinis nostris:
subsannatio ⁊ illusio his q̄ i
circuitu nostro sūt. Usque-
quo dñe irasceris in finē: ac-
cēdet velut ignis zelus tuus.
Effunde irā tuā in gentes q̄
te non nouerūt: ⁊ in regna q̄
nomen tuū nō inuocauerūt.
Quia comederunt iacob: ⁊
locū eius desolauerūt. Ne
memineris iniq̄tatū nostra-
rū antiquarū: cito anticipent
nos misericordie tue: q̄r pau
peres facti sum⁹ nimis. Ad-
iuua nos de⁹ salutaris noster:
⁊ ꝓpter gloriā nōis tui dñe li
bera nos: ⁊ ꝓpici⁹ esto pctīs
nostris ꝓpt nomē tuū. Ne
forte dicāt in gētibus vbi est
deus eorū: ⁊ innotescat in na
tiōibus corā oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorū tuo
rū q̄ effusus est: itroeat in cō-
spectu tuo gemitus cōpedi-
torū. Secūdum magnitudi-
nez brachij tui: posside filios
mortificatorū. Et redde vi-
cinis nostris septupluz in si-
nu eorū: īproperiū ipsorū q̄d
exprobrauerūt tibi domine.
Nos aūt ppl's tuus ⁊ oues
pascue tue: ꝯfitebimur tibi in
seculū. In generatiōe ⁊ ge-
neratiōnē: annūciabim⁹ lau-
dem tuam. Añ. Propicius esto
peccatis nostris domine. ℣. Deus
in sancto via tua: Quis deus magn⁹
sicut deus noster. Lectio.
Qui ꝯfidunt in dño in-
telligēt veritatez ⁊ fideles in
dilectiōe acquiescent illi: q̄m

donuz ⁊ pax est electis dei.
Tu autē. ℞. Confitebimur tibi
deus. Confitebimur tibi. ℣. Et inuo
cabim⁹ nomen tuū. Cōfi. ps dd.

Q Ui regis israel itēde:
qui deducis velut ouē
ioseph. Q ui sedes sup che-
rubin: manifestare coram ef
fraim beniamin et manasse.
E xcita potentiā tuaz ⁊ ve-
ni: vt saluos facias nos. D e
us ꝯuerte nos: ⁊ ostēde faciē
tuam ⁊ salui erimus. D ñe
deus virtutū: quousqꝫ irasce
ris super orationez serui tui.
C ibabis nos pane lachry
maꝝ ⁊ potū dabis nobis i
lachrymis in mēsura. P o-
suisti nos in ꝯtradictionē vi
cinis nostris: ⁊ inimici nostri
subsannauerunt nos. D e⁹
virtutū ꝯuerte nos: ⁊ ostēde
faciē tuā ⁊ salui erim⁹. V i
neaz de egypto transtulisti:
eiecisti gētes ⁊ plātasti eam.
D ux itineris fuisti in cōspe-
ctu ei⁹: ⁊ plātasti radices ei⁹
⁊ ipleuit terrā. O peruit mō
tes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta ei⁹
cedros dei. E xtēdit palmi
tes suos vsqꝫ ad mare: ⁊ vs-
qꝫ ad flumē ꝓpagines eius.
V t quid destruxisti mace-
riā ei⁹: ⁊ vindemiāt eā oēs q
ꝓtergrediūtur viā. E xter-
minauit eam aper de silua: ⁊
singularis ferus depastus ē
eam. D eus virtutū ꝯuerte-
re respice de celo ⁊ vide ⁊ vi
sita vineā istaz. E t perfice-
eam quam plātauit dextera
tua: ⁊ sup filiū quē ꝯfirmasti
tibi. I ncēsa igni ⁊ suffossa:
ab increpatōe vult⁹ tui peri-
bunt. F iat manus tua sup
virū dextere tue: ⁊ sup filiuz
hominis quē ꝯfirmasti tibi.
E t non discedimus a te: vi
uificabis nos ⁊ nomen tuuz
inuocabimus. D omine de⁹
virtutū conuerte nos: ⁊ ostē
de faciē tuā ⁊ salui erimus.

E Xultate deo ps dd.
adiutori nostro iubila
te deo iacob. S umite psal-
mū ⁊ date tympanū: psalte-
riū iocūdū cū cithara. B uc
cinate in neomenia tuba: i in-
signi die solēnitatis nostre.
Q uia preceptū in israel est:
⁊ iudiciū deo iacob. T esti-
moniū i ioseph posuit illud
cum exiret de terra egypti:
linguā quā non nouerat au-
diuit. D iuertit ab oneribus
dorsuz eius: manus eius in
cophino seruierunt. I n tri-
bulatione inuocasti me ⁊ libe

rauit te: exaudiui te in absco
dito tempestatis: probaui te
apud aquaz cotradictionis.
Audi populus meus ꝛ ꝯte
stabor te: israel si audieris me
no erit in te deus recens neqꝫ
adorabis deu alienu. Ego
eniz sum dns deus tuus qui
eduxi te de terra egypti: di
lata os tuuz ꝛ iplebo illud.
Et no audiuit populus me
us voce mea: ꝛ israel no inte
dit mihi. Et dimisi eos sm
desideria cordis eorum: ibut i
adinuetoibus suis. Si po
pulus meus audisset me: isra
el si i vijs meis ambulasset.
Pro nihilo forsitan inimi
cos eorum humiliassem: ꝛ sup
tribulantes eos misissez ma
nuz mea. Inimici dni men
titi sut ei: ꝛ erit tepus eorum i se
cla. Et cibauit illos ex adi
pe frumeti: ꝛ de petra melle
saturauit eos. Añ. Exultate
deo adiutori nostro. ps dauid.
Deus stetit i synagoga
deorum: i medio at deos
diiudicat. Usquequo iudi
catis iniquitate: ꝛ facies pec
catorum sumitis. Iudicate
egeno ꝛ pupillo: humilem ꝛ
pauperez iustificate. Eripite
paupere: ꝛ egenum de manu
peccatoris liberate. Nescie
runt neqꝫ intellexerut i tene
bris ambulat: mouebut oia
fundameta terre. Ego dixi
dij estis: ꝛ filij excelsi omnes.
Uos at sicut hoies morie
mini: ꝛ sicut vnus de pricipi
bus cadetis. Surge deus iu
dica terraz: qm tu heredita
bis i oibus getibus. ps dd.
Deus quis similis erit ti
bi ne taceas neqꝫ ꝯpe
scaris deus. Qm ecce inimi
ci tui sonuerunt: ꝛ qui ode
rut te extulerut caput. Su
per populu tuu malignaue
runt ꝯsiliu: cogitauerunt ad
uersus sanctos tuos. Dixe
runt venite ꝛ disperdamus eos
de gete: ꝛ no memoret nome
israel vltra. Qm cogitaue
runt vnanimiter: simul ad
uersum te testametum dispo
suerut tabernacula idumeo
rum ꝛ hysmaelite. Moab ꝛ
agarez iebal ꝛ amon ꝛ ama
lech: alienigene cu habitanti
bus tyrum. Etenim assur venit
cum illis: facti sunt in adiu
torium filijs loth. Facillis
sicut madian ꝛ sysare: sicut
iabin in torrente cison. Di
sperierut in endor: facti sunt
vt stercus terre. Pone prin

cipes eoꝝ sicut oreb: ⁊ zeb ⁊
zebee ⁊ salmana. O ēs prici
pes eoꝝ: qui dixerūt heredi
tate possideam⁹ sanctuariuz
dei. D e⁹ me⁹ pone illos vt
rotā: ⁊ sicut stipulaz ante fa-
ciē venti. S icut ignis q̄ con
burit siluā: ⁊ sicut flāma con
burēs montes. I ta ꝑseque
ris illos i tēpestate tua: ⁊ in
ira tua turbabis eos. I m-
ple facies eoꝝ ignominia: ⁊
querēt nomē tuū dn̄e. E ru
bescāt ⁊ ꝯturbētur in seculū
seculi: ⁊ ꝯfundant ⁊ pereant.
E t cognoscant q2 nomē tibi
dn̄s: tu solus altissimus i oi
terra. Añ. Tu solus altissimus
super omnem terram. ps dauid.

Q Uaz dilecta taberna-
cula tua dn̄e virtutuz
ꝯcupiscit ⁊ deficit aīa mea in
atria dn̄i. C or meū ⁊ caro
mea: exultauerūt i deū viuū.
E teiz passer inuenit sibi do-
muz: ⁊ turtur niduz vbi po-
nat pullos suos. A ltaria
tua dn̄e v̄tutū: rex me⁹ ⁊ de⁹
me⁹. B eati q̄ habitāt in do
mo tua: i scl'a seculoꝝ lauda
būt te. B t̄s vir cui⁹ ē auxi-
liū abs te: ascēsiōes in corde
suo disposuit i valle lachry-
maꝝ i loco quē posuit. E t

eiz bn̄dictōem dabit legisla-
torib⁹ ibūt d̄ virtute i virtutem
videbit deus deoꝝ in syon.
D n̄e deus virtutuz exaudi
orationez meā: aurib⁹ ꝑcipe
de⁹ iacob. P rotector noster
aspice deus: ⁊ respice i faciez
xp̄i tui. Q uia melior ē dies
vna in atrijs tuis: sup milia.
E legi abiect⁹ esse in domo
dei mei: magis q̄ꝫ habitare
in tabernaculis peccatoruz.
Q uia misericordiaz ⁊ veri-
tatē diligit de⁹: gratiā ⁊ glo-
riā dabit dn̄s. N ō priuabit
bonis eos q̄ ābulāt in inocē
tia: dn̄e virtutū beat⁹ homo
qui sperat i te. ps dd.

B enedixisti dn̄e terraz
tuā: auertisti captiuitatez ia-
cob. R emisisti iniq̄tatē ple-
bis tue: op̄uisti oīa peccata
eoꝝ. M itigasti oēz irā tuā:
auertisti ab ira indignatiōis
tue. C ōuerte nos de⁹ salu-
taris noster: ⁊ auerte irā tuā
a nobis. N ūq̄d i eternū ira
sceris nobis: aut extēdes irā
tuā a generatōe i generatio-
nē. D e⁹ tu ꝯuersus viuifica
bis nos: ⁊ plebs tua letabit i
te. O stēde nobis dn̄e mise-
ricordiā tuā: ⁊ salutare tuuz
da nob. A udiā qd loquat

in me dñs de⁹: qm̄ loquet̄ pa
cē in plebē sua. Et sup̄ san-
ctos suos: ꝛ in eos q̄ cōuer-
tunt̄ ad cor. Verūtamē ꝑpe
timētes euȝ salutare ipsi⁹: vt
inhabitet glīa i terra nostra.
Misericordia ꝛ veritas ob
uiauerunt sibi: iustitia ꝛ pax
osculate sūt. Veritas de ter
ra orta ē: ꝛ iusticia de celo ꝓ-
spexit. Etenim dñs dabit be-
nignitatē: ꝛ t̄ra nostra dabit
fructum suū. Iusticia añ eū
ambulabit: ꝛ ponet i via gres
sus suos. Añ. Benedixisti do-
mine terrā tuā. ℣. Beati qui habi
tāt in domo tua dñe: In scl'a scloꝝ
laudabunt te. Feria. vj. ps dd.

Inclina dñe aurē tuaȝ
ꝛ exaudi me: qm̄ iops
ꝛ pauper suȝ ego. Custodi
aīam meā qm̄ scūs suȝ: saluū
fac seruū tuū deus me⁹ sperā
tem in te. Miserere mei dñe
qm̄ ad te clamaui tota die: le
tifica aīam serui tui quoniaȝ
ad te dñe aīam meaȝ leuaui.
Qm̄ tu dñe suauis ꝛ mitis:
ꝛ multe misericordie omni-
bus iuocātibus te. Auribꝰ
ꝑcipe orationē meā: ꝛ intēde
voci deprecatiōis mee. In
die tribulationis mee clama
ui ad te: quia exaudisti me.

Nō ē similis tui i dijs dñe:
ꝛ nō est ꝓm opera tua. Oēs
gentes quascūq3 fecisti veni-
ent ꝛ adorabūt corā te dñe:
ꝛ glorificabunt nomē tuum.
Quoniam magnus es tu: ꝛ
faciēs mirabilia: tu es deus
solus. Deduc me dñe in via
tua: ꝛ ingrediar in veritate
tua: letetur cor meū vt time-
at nomē tuum. Cōfitebor ti
bi dñe deus me⁹ in toto cor-
de meo: ꝛ glorificabo nomē
tuū in eternum. Quia mise-
ricordia tua magna est super
me: ꝛ eruisti animā meam ex
inferno inferiori. Deus iniq̄
insurrexerūt sup me ꝛ syna-
goga potētiū quesierūt aīaȝ
meā: ꝛ nō ꝓposuerūt te in cō
spectu suo. Et tu dñe de⁹ mi
serator ꝛ misericors: patiens
ꝛ multe miꝑicordie ꝛ verax.
Respice in me ꝛ miꝑere mei
da imperium tuū puero tuo:
ꝛ saluum fac filium ancille
tue. Fac mecū signū in bo-
no: vt videāt qui oderūt me
ꝛ cōfundant̄: quoniaȝ tu do-
mine adiuuisti me ꝛ consola
tus es me. Psalmus dauid.

Fundamēta ei⁹ in mōti
bus sāctis: diligit dñs
portas syon super omnia ta

bernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Memor ero raab: et babilonis sciẽtium me. Ecce alienigene et tyrus et popul9 ethiopum: hi fuerũt illic. Nũqd syon dicet hõ: et homo natus ẽ in ea: et ipse fundauit eam altissim9. Dñs narrabit i scripturis populorum: et principũ horum qui fuerũt in ea. Sicut letantium oĩum: habitatio i te
Añ. Inclina domine aurem tuam et exaudi me. Psalmus dauid.
Domie de9 salutis mee i die clamaui et nocte coram te. Intret in cõspectu tuo oratio mea: inclina aurẽ tuã ad precem meam. Quia repleta ẽ malis aĩa mea: et vita mea iferno appropinquauit. Estimatus sum cum descendentibus in lacũ: factus sum sicut hõ sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormiẽtes i sepulchris: quorum ñ es memor amplius et ipsi de manu tua repulsi sũt. Posuerũt me in lacu iferiori: i tenebrosis et i vmbra mortis. Sup me cõfirmat9 est furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me. Lõge fecisti notos meos a me: posuerũt me abominationẽ sibi. Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expãdi ad te man9 meas. Nũquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt et cõfitebũt tibi. Nũquid narrabit aliqs in sepulchro misericordiã tuam: et veritatem tuã in pditiõe. Nũquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuiõis. Et ego ad te dñe clamaui: et mane oratio mea pueniet te. Ut qd dñe repellis orationẽ meã: auertis faciem tuã a me. Pauper sum ego et in laboribus a iuuẽtute mea exaltatus aũt humiliatus sum et cõturbatus. In me trãsierũt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me. Circũdederũt me sicut aqͣ tota die: circundederunt me simul. Elongasti a me amicum et proximũ: et notos meos a miseria. Psalmus dd.
Misericordias dñi: in eternũ cãtabo. In generatione et generationem: annũciabo veritatem tuã in ore meo. Quoniã dixisti in

eternũ misericordia edifica-
bitur i celis: preparabit ve-
ritas tua i eis. D isposui te-
stamentũ electis meis: iur a-
ui dauid seruo meo vsq; in
eternũ preparabo semẽ tuũ.
Et edificabo i generatione
ꝛ generationẽ sedẽ tuã. Cõ
fitebũtur celi mirabilia tua
dñe: etenim veritatẽ tuã in ec-
clesia sanctoꝝ. Qm̃ quis in
nubibus equabit dño: simi-
lis erit deo i filijs dei. De⁹
qui glorificat in cõsilio san-
ctorũ: magnus ꝛ terribilis
super oẽs qui in circuitu ei⁹
sunt. Dñe de⁹ virtutũ quis
similis tibi: potens es dñe: ꝛ
veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris potestati maris:
motũ aũt fluctuũ ei⁹ tu mi-
tigas. Tu humiliasti sicut
vulneratũ supbũ: i brachio
virtutis tue dispersisti inimi
cos tuos. Tui sũt celi ꝛ tua
est terra: orbẽ terre ꝛ plenitu
dinẽ eius tu fundasti: aquilo
nẽ ꝛ mare tu creasti. Tha-
bor ꝛ hermon i nomine tuo
exaltabũt tuũ brachiũ cum
potẽtia. Firmet man⁹ tua
ꝛ exaltetur dextera tua: iu-
sticia ꝛ iudiciũ pparatio se-
dis tue. Misericordia ꝛ ve-
ritas precedẽt faciẽ tuã: bea
tus populus qui scit iubila-
tionẽ. Dñe i lumine vultus
tui ãbulabunt: ꝛ in noie tuo
exultabũt tota die: ꝛ in iusti
cia tua exaltabũtur. Quo-
niã gloria virtutis eorũ tu
es: ꝛ in beneplacito tuo exal
tabit cornu nostrum. Quia
dñi ẽ assũptio nostra: ꝛ san-
cti isrl' regis nostri. Gloria.

Tunc loquut⁹ es i visio
ne sanctis tuis: ꝛ dixi-
sti posui adiutoriũ i potẽte:
ꝛ exaltaui electum de plebe
mea. Inueni dauid seruum
meũ: oleo sancto meo vnxi
eũ. Man⁹ eiꝫ mea auxiliabi-
tur ei: ꝛ brachiũ meũ ꝯfirma
bit eũ. Nihil pficiet inimi-
cus i eo: ꝛ fili⁹ iniqtatis nõ
apponet nocere ei. Et cõci-
dã a facie ipsi⁹ inimicos ei⁹:
ꝛ odiẽtes eũ i fugã cõuertã.
Et veritas mea ꝛ miseri-
cordia mea cũ ipso: ꝛ in no-
mine meo exaltabit cornu
ei⁹. Et ponã in mari manũ
eius: ꝛ i fluib⁹ dexterã eius.
Ipe iuocauit me pater me⁹
es tu: de⁹ meus ꝛ susceptor
salutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illũ: excelsũ p̃
regib⁹ terre. In eternũ ser-

uabo illi misericordiā meā: ⁊ testamentū meū fidele ipsi. Et ponā in seculū seculi se-mē eius: ⁊ thronū eius sicut dies celi. Si aūt dereliquerint filij eius legē meā: ⁊ i iudicijs meis nō ambulauerīt. Si iusticias meas pphanauerint: ⁊ mādata mea nō custodierint. Uisitabo in virga iniqtates eorū: ⁊ in verberib⁹ peccata eorū. Misericordiā aūt meā nō dispgā ab eo neqꝫ nocebo i veritate mea. Neqꝫ pphanabo testamentū meū: ⁊ q̄ pcedūt de labijs meis nō faciā irrita. Semel iuraui i scō meo: si dauid mētiar: semē eius in eternū manebit. Et thronus eius sicut sol in ɔspectu meo: ⁊ sicut luna pfecta in eternū ⁊ testis in celo fidelis. Tu vero repulisti ⁊ despexisti: distulisti xp̄m tuum. Euertisti testamētuꝫ serui tui: pphanasti i terra sāctuariū ei⁹. Destruxisti oēs sepes eius: posuisti firmamētū ei⁹ formidinem. Diripuerūt eū oēs trāseūtes viā: factus ē opprobriū vicinis suis. Exaltasti dexterā deprimētiū eū: letificasti oēs inimicos eius. Auertisti adiutorium gladij ei⁹: ⁊ non es auxiliat⁹ ei in bello. Destruxisti eū ab emūdatiōe: ⁊ sedē eius in terra collisisti. Minorasti dies tēporis eius: pfudisti eū cōfusione. Usquequo dn̄e auertis in finē: exardescet sicut ignis ira tua. Memorare que mea substātia: nunqd enim vane cōstituisti oēs filios hominū. Quis est hō q̄ viuet ⁊ nō videbit mortem: eruet aīaꝫ suā de manu iferi. Ubi sūt misericordie tue antique dn̄e: sicut iurasti dauid in veritate tua. Memor esto dn̄e opprobrij seruorū tuorū: quod cōtinui in sinu meo multarū gētium. Quod exprobrauerūt inimici tui dn̄e: q̄ exprobrauerūt cōmutatiōnē xp̄i tui. Bn̄dictus dn̄s in eternum: fiat fiat. An. Bn̄dictus dn̄s in eternū. ps dauid.

Domine refugiū factus es nobis: a generatione i gn̄ationē. Priusq̄ mōtes fierēt aut formaret terra ⁊ orbis: a seculo ⁊ vsqꝫ in seculū tu es de⁹. Ne auertas hoiem i humilitatē: ⁊ dixisti ɔuertimini filij hoium. Qm̄ mille anni an̄ oculos tuos: tanq̄ dies hesterna q̄ p̄terijt.

Et custodia in nocte: q̄ p nihilo habētur eorum anni erunt. Mane sicut herba transeat: mane floreat et transeat: vespe decidat i duret et arescat. Quia defecimus i ira tua: et i furore tuo turbati sumus. Posuisti iniq̄tates nostras i cōspectu tuo: seculū nostrū i illuminatōe vult' tui. Qm̄ oēs dies nostri defecerūt: et i ira tua defecim'. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies ānorum nostrorum i ipsis septuaginta āni. Si autem in potētatibus octoginta anni: et amplius eorū labor et dolor. Quoniam supervenit māsuetudo: et corripiemur. Quis novit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare Dexterā tuā sic notaz fac: et eruditos corde in sapientia. Cōuertere dn̄e vsquequo: et deprecabilis esto sup servos tuos. Repleti sum' mane misericordia tua: et exultavim' et delectati sum' i oib' dieb' nostris. Letati sum' p diebus quib' nos humiliasti: ānis quibus vidimus mala. Respice i servos tuos et i opa tua: et dirige filios eorum Et sit splendor dn̄i dei nostri sup nos: et opa manuū nostraruz dirige super nos: et opus manuum nostraruz dirige. Psalmus david.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabitur. Dicet dn̄o susceptor meus es tu: et refugiū meum deus me' spabo i eū. Qm̄ ipse liberavit me de laqueo venātiū: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi et sub pennis eius sperabis. Scuto circundabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. A sagitta volante in die: a negotio pambulāte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis: ad te autē nō appropinquabit. Verūtamē oculis tuis cōsiderabis: et retributionē peccatorū videbis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea: altissimum posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad te malū: et flagelluz nō appropiquabit tabernaculo tuo. Quoniaz angelis suis mandavit d̄ te: vt custodiant te in omnibus viis tu-

is. In manibus portabūt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuuz. Super aspidē et basiliscum ambulabis: et cōculcabis leonem et draconem. Quoniaz in me sperauit liberabo eum: protegā eum quoniaz cognouit nomen meū. Clamauit ad me et exaudiaz eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum. Longitudine dierum replebo eum: et ostendaz illi salutare meū. Psalmus dauid.

Bonū est ꝯfiteri dño: et psallere nōi tuo altissime. Ad annūciādū mane misericordiā tuā: et veritatē tuā per noctē. In decacordo psalterio: cū cantico i cythara. Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuū tuarū exultabo. Quaz magnificata sunt opera tua dñe: nimis ꝓfunde facte sunt cogitatiōes tue. Vir insipiēs nō cognoscet: et stultus non intelliget hec. Cuz exorti fuerit peccatores sicut fenuz: et apparuerit omēs qui operant iniquitatez. Vt intereāt in seculum seculi: tu autez altissimus in eternuz dñe. Quoniam ecce inimici tui dñe: quoniaz ecce inimici tui peribūt: et dispergent omēs qui operant iniquitatē. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū: et senectus mea i misericordia vberi. Et despexit occulus meus inimicos meos: et insurgētibus in me malignātibus audiet aur] mea. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. Plantati i domo dñi: in atrijs domꝰ dei nostri florebūt. Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: et bene patientes erūt vt annuncient. Qm̄ rectus dñs deus noster: et non est iniquitas i eo. ps dauid.

Dominus regnauit decorē indutus ē: indutꝰ est dñs fortitudinē et ꝑcinxit se. Etenīz firmauit orbem terre: qui nō cōmouebitur. Parata sedes tua extunc: a sclo tu es. Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerunt fluia vocē suā. Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibꝰ aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elatiōes maris: mirabilis i altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis

domũ tuaȝ decet sanctitudo dñe i lõgitudinẽ dierꝝ. ps dd

D Eus vltionũ dñs: deus vltionũ libere egit. E xaltare qui iudicas terrã: redde retributionem superbis. V sque quo peccatores domine: vsque quo peccatores gloriabunt. E ffabũtur ꝛ loquẽtur iniquitatem: loquẽtur oẽs qui operãtur iniusticiam. P opulũ tuuȝ domine humiliauerũt: ꝛ hereditatẽ tuã vexauerũt. V iduã ꝛ aduenã interfecerũt: ꝛ pupillos occiderunt. E t dixerũt nõ videbit dñs: nec intelliget deus iacob. I ntelligite insipiẽtes in populo: ꝛ stulti aliquãdo sapite. Q ui plãtauit aurẽ nõ audiet: aut qui finxit oculum nõ cõsiderat. Q ui corripit gentes non arguet: qui docet hoiem scientiam. D ñs scit cogitationes hoium: qm̃ vane sunt. B eatus homo queȝ tu erudieris dñe: ꝛ de lege tua docueris euȝ. V t mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Q uia non repellet dñs plebẽ suam: ꝛ hereditatem suam non derelinquet. Q uoadusqȝ iustitia ꝯuertatur in iudicium: ꝛ qui iuxta illaȝ oẽs qui recto sunt corde. Q uis cõsurget mihi aduersus malignantes: aut qs stabit mecũ aduersus operãtes iniquitatem. N isi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset i iferno anima mea. S i dicebã mot⁹ est pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. S ecũdum multitudinẽ dolorꝝ meorꝝ in corde meo: cõsolatiões tue letificauerũt aiam meam. N ũquid adheret tibi sedes iniqtatis: qui fingis laborem in precepto. C aptabũt in animã iusti: ꝛ sanguinẽ innocentem ꝯdẽnabũt. E t fact⁹ est dñs mihi in refugiũ: ꝛ deus meus in adiutoriũ spei mee. E t reddet illis iniquitatem ipsorum: ꝛ in malicia eorum disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster. ps dauid.

V Enite exultem⁹ dño: iubilemus deo salutari nostro. P reoccupem⁹ faciẽ eius in ꝯfessiõe: ꝛ in psalmis iubilemus ei. Q uoniã deus magnus dñs: ꝛ rex magnus sup oẽs deos. Q uia in manu eius fines terre: ꝛ altitudines mõtiũ ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt. Venite adoremus et procidamus et ploremus ante dominum qui fecit nos: quia ipse est deus noster. Et nos populus pascue eius et oues manus eius: hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatione: secundum diem temptationis in deserto. Ubi temptauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper hi errant corde. Et isti non cognouerunt vias meas: vt iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. Añ. Exaltare qui iudicas terram. ℣. Beatus homo quem tu erudieris domine: Et de lege tua docueris eum. Lectio.

Benignus est enim spiritus sapientie et non liberabit maledictum a labiis suis: quoniam renum illius testis est deus: et cordis eius scrutator est verus: et lingue illius auditor: quoniam spiritus domini repleuit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Tu autem. ℟. Misericordias domini In eternum cantabo. ℣. In generatione et generationem. In eternum. Ps. xcv.

Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. Cantate domino et benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius. Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius. Quoniam magnus dominus et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. Quoniam omnes dii gentium demonia: dominus autem celos fecit. Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius. Afferte domino patrie gentium: afferte domino gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius. Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominum in atrio sancto eius. Commoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit. Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate. Letentur celi et exultet terra: commoueatur mare et plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbem terre in equitate: et popu-

los in veritate sua. ps dd.

DOmin⁹ regnauit exultet terra: letent insule multe. Nubes ⁊ caligo i circuitu eius: iusticia ⁊ iudiciuz correctio sedis eius. Ignis ante ipsuz precedet: ⁊ inflammabit i circuitu inimicos ei⁹. Alluxerūt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ commota est terra. Montes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra. Annūciauerūt celi iusticiam eius: ⁊ viderunt oēs populi gloriā eius. Cōfundant oēs qui adorāt sculptilia: ⁊ qui gloriantur in simulachris suis. Adorate eū oēs angeli eius: audiuit ⁊ letata est syon. Et exultauerunt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̄ tu dñs altissimus sup oēm terram: nimis exaltatus es sup oēs deos. Qui diligitis dñz odite malū: custodit dñs aīas sanctorū suoꝝ de manu pctoris liberabit eos. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde letitia. Letamini iusti in dño: ⁊ ꝯfitemini memorie sanctificationis eius. Añ. Cantate dño ⁊ bñdicite nomini eius. ps dauid.

CAntate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: ⁊ brachium sanctum eius. Notum fecit dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam. Recordatus est misericordie sue ⁊ veritatis sue: domui israel. Viderunt omnes termini terre: salutare dei nostri. Iubilate domino omnis terra: cantate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite dño in cythara: in cythara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis domini: moueat mare ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ qui habitāt in eo. Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabūt a cōspectu domini: quoniaz venit iudicare terram. Iudicabit orbē terrarum in iusticia: ⁊ populos in equitate. Psalmus dd.

DOminus regnauit irascant populi: qui sedet sup cherubin moueat terra. Dñs in syon magnus: ⁊ excelsus sup omnes populos. Confiteant nomini tuo magno: qm̄ terribile ⁊ sanctū ē: ⁊ honor regis iudicium dili

git. Tu parasti directiones:
iudiciũ ⁊ iusticiã in iacob tu
fecisti. Exaltate dñm deum
nostrum: ⁊ adorate scabellũ
pedum eius quoniã sanctũ
est. Moyses ⁊ aaron in sa-
cerdotibus eius: ⁊ samuel i-
ter eos qui inuocant nomen
eius. Inuocabãt dñm ⁊ ip-
se exaudiebat eos: in colũna
nubis loquebatur ad eos.
Custodiebãt testimonia ei⁹
⁊ pceptũ qđ dedit illis. Do
mine deus noster tu exaudie
bas eos: deus tu ppitius fui
sti eis: ⁊ vlciscẽs in oẽs adin
uẽtiones eoꝝ. Exaltate do
minũ deũ nostrũ: ⁊ adorate
in mõte scõ eius: qm̃ sanctus
dñs deus noster. Añ. Quia
mirabilia fecit dñs. ps dauid.
Iubilate dño omis ter
ra: seruite dño in leticia.
Introite in cõspectu eius: in
exultatiõe. Scitote qm̃ dñs
ipse est deus: ipse fecit nos ⁊
nõ ipsi nos. Populus eius
⁊ oues pascue ei⁹ itroite por
tas eius in cõfessione: atria
ei⁹ in hymnis cõfitemini illi.
Laudate nomẽ ei⁹ qm̃ sua-
uis ẽ dñs i eternũ misericor-
dia ei⁹: ⁊ vsq3 i generatiõe ⁊
gñationẽ veritas ei⁹. ps dd

Misericordiã ⁊ iudici-
um: cãtabo tibi dñe.
Psallã ⁊ itelligã in via im-
maculata: qñ venies ad me.
Perambulabã in innocẽtia
cordis mei: in medio dom⁹
mee. Nõ pponebã añ ocu
los meos rẽ iniustã: faciẽtes
puaricatiões odiui. Nõ ad
hesit mihi cor prauũ: declinã
tem a me malignũ nõ cogno
scebã. Detrahẽtem secreto
pximo suo: hũc psequebar.
Superbo oculo ⁊ insatiabi
li corde: cũ hoc nõ edebam.
Oculi mei ad fideles terre:
vt sedeãt mecũ: ambulãs in
via imaculata hic mihi mini
strabat. Non habitabit in
medio domus mee qui facit
supbiam: qui loquit iniqua
nõ direxit in ɔspectu oculo-
loꝝ meoꝝ. In matutino in
terficiebã omnes peccatores
terre: vt disperderẽ de ciuita
te domini omnes operantes
iniquitatem. Añ. Iubilate dño
omnis terra. ℣. Dominus in syõ
magnus ⁊ excelsus super omnes po
pulos. Sabbato. ps dauid.
Domine exaudi oratio
nẽ meã: ⁊ clamor me-
us ad te veniat. Non auer-
tas faciẽ tuã a me: i quacũq3

die tribulor iclina ad me au rem tuã. In quacũq3 die in uocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerũt sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremiũ aruerunt. Percussus su3 vt fenũ ⁊ aruit cor meũ: qr oblitus su3 comedere panem meu3. A voce gemitus mei: adhesit os meu3 carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticorax in domicilio. Vigilaui ⁊ fact⁹ sum: sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabant me aduersu3 me iurabãt. Quia cinerem tanquã panẽ mãducabã: ⁊ poculũ meũ cũ fletu miscebã. A facie ire indignatiõis tue: qr eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego sicut fenum arui. Tu autem dñe in eternu3 pmanes: ⁊ memoriale tuũ in generatione ⁊ generatione3. Tu exurgẽs misereberis syon: qr tẽpus miserendi eius: quia venit tẽpus. Quõm placuerunt seruis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre eius miserebunt. Et timebũt gentes nomen tuum dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriã tuã. Quia edificauit dñs syon: ⁊ videbitur in gloria sua. Respexit in oratione humiliũ ⁊ nõ spreuit pces eorum. Scribant hec in generatione altera: ⁊ populus q creabit laudabit dominum. Quia pspexit de excelso sãcto suo: dñs de celo in terrã aspexit. Vt audiret gemit⁹ cõpeditorum: vt solueret filios interemptorum. Vt annũcient in syon nomẽ dñi: ⁊ laudẽ eius in hierusalẽ. In cõueniẽdo populos i vnũ: ⁊ reges vt seruiãt dño. Respõdit ei in via virtutis sue: paucitatẽ dierũ meorum nũcia mihi. Ne reuoces me in dimidio dieru3 meorum: in generatione ⁊ generationẽ anni tui. Initio tu dñe terra3 fundasti: ⁊ opa manuũ tuarũ sunt celi. Ipsi pibũt: tu aũt pmanes: ⁊ oẽs sicut vestimẽtum veterascẽt. Et sicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mutabũtur: tu aũt idẽ ipse es ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Filij seruorũ tuorum habitabũt: ⁊ semen eorum in sclm diriget. ps dd.

Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa que intra me sũt

nomini sancto eius. B enedic aīa mea dño: ꝛ noli obliuisci oēs retributiōes eius. Q ui ꝓpiciat oīb⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: qui sanat oēs infirmitates tuas. Q ui redimit de interitu vitā tuā: qui coronat te in misericordia ꝛ miserationib⁹. Q ui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua. F aciēs misericordias dñs ꝛ iudiciū: oībus iniuriā patientibus. N otas fecit vias suas moysi: filijs israel volūtates suas. M iserator ꝛ misericors dñs: longanimis ꝛ multū misericors. N on in perpetuum irascetur: neq̄ in eternū cōminabit. N ō ſm peccata nostra fecit nobis: neq̄ ſm iniquitates nostras retribuit nobis. Q m̄ ſm altitudinē celi a terra: corrobo rauit misericordiā suā super timentes se. Q uātum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras. Q uomodo miseret pater filioꝝ: misert⁹ est dñs timētibus se: quoniā ipse cognouit figmētū nostrū. R ecordatus est quoniā puluis sumus: homo sicut fenum: dies ei⁹ tanq̄ flos agri sic efflorebit. Q m̄ spūs ptrāsibit in illo ꝛ non subsistet: ꝛ non cognoscet ampli⁹ locū suū. M isericordia aūt dñi ab eterno ꝛ vsq̄ in eternū: sup timētes eū. E t iusticia illius i filios filioꝝ his qui seruant testamentum eius. E t memores sunt mādatorum ipsius: ad faciendum ea. D n̄s in celo parauit sedem suā: ꝛ regnū ipsius omnibꝰ dominabit. B enedicite dño oēs angeli eius: potētes virtute: facientes verbū illius ad audiēdū vocē sermonū eius. B enedicite dño oēs virtutes ei⁹: ministri eius qui facitis volūtatē eius. B enedicite dño oīa opera eius: in omni loco dominationis eius benedic aīa mea dño. Añ. Clamor meus ad te veniat deus. ps̄ dauid.

B Enedic aīa mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehementer. C ōfessionē ꝛ decorē induisti: amictus lumine sicut vestimēto. E xtēdens celum sicut pellē: qui tegis aquis superiora ei⁹. Q ui ponis nubē ascensum tuū: qui ambulas super pēnas ventorum.

Qui facis angelos tuos spi
ritus: ⁊ ministros tuos ignē
vrentē. Qui fundasti terraȝ
sup stabilitatē suā: non incli-
nabit in sclm scli. Abyssus
sicut vestimentū amict⁹ eius:
super montes stabunt aque.
Ab increpatiōe tua fugiēt:
a voce tonitrui tui formida-
bunt. Ascendūt montes ⁊
descendūt cāpi: in locū queȝ
fundasti eis. Terminū po-
suisti quē nō trāsgredientur:
neq̧ ꝯuertētur operire terraȝ.
Qui emittis fontes in ꝯual-
libus: inter mediū montium
pertrāsibūt aque. Potabūt
omnes bestie agri: expecta-
būt onagri in siti sua. Sup
ea volucres celi habitabūt:
de medio petrarū dabūt vo
ces. Rigās mōtes de supio
ribus suis: de fructu operuȝ
tuoꝝ satiabitur terra. Pro
ducēs fenum iumētis: ⁊ her-
bā seruituti hoīum. Ut edu
cat panē de terra: ⁊ vinū leti
ficet cor hoīs. Ut exhilaret
faciē in oleo: ⁊ panis cor ho
minis cōfirmet. Saturabū-
tur ligna cāpi: ⁊ cedri libani
quas plātauit: illic passeres
nidificabūt. Herodij dom⁹
dux est eorū: montes excelsi
ceruis petra refugium erina
cijs. Fecit lunam in tempo
ra: sol cognouit occasum su-
um. Posuisti tenebras ⁊ fa
cta est nox: ī ipsa pertrāsibūt
oēs bestie silue. Catuli leo-
nū rugiētes vt rapiāt: ⁊ que-
rāt a deo escaȝ sibi. Ort⁹ est
sol ⁊ cōgregati sunt: ⁊ in cu-
bilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus su-
um: ⁊ ad opationē suaȝ vsq̧
ad vesperā. Quā magnifica
ta sunt opa tua dñe: oīa in sa
pientia fecisti impleta est ter-
ra possessione tua. Gloria.

Hoc mare magnum ⁊
spaciosum manibus:
illic reptilia quoꝝ nō est nu-
merus. Animalia pusilla cum
magnis: illic naues ptransi-
būt. Draco iste quē forma-
sti ad illudēdū ei: oīa a te ex-
pectāt vt des illis escā in tē-
pore. Dāte te illis colligēt:
aperiēte te manum tuam oīa
implebunt bonitate. Auer
tente autem te faciem turba-
būtur: auferes spiritum eoꝝ
⁊ deficient ⁊ in puluerē suuȝ
reuertent. Emitte spiritum
tuum ⁊ creabunt: ⁊ renoua-
bis faciē terre. Sit glīa dñi
in seculū: letabit dñs in opi-

bus suis. Qui respicit terrã ⁊ facit eã tremere: qui tangit mõtes ⁊ fumigant. Cantabo dño in vita mea: psallam deo meo q̃diu sum. Iocundum sit ei eloquiũ meũ: ego vero delectabor in domino. Deficiant peccatores a terra: ⁊ iniqui ita vt non sint: benedic anima mea dño. Añ. Benedic anima mea dño. ps dd.

Confitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius: annũciate inter gẽtes opa eius. Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate oia mirabilia ei⁹. Laudamini in noie scõ eius: letetͬ cor querẽtiũ dñm. Querite dñm ⁊ cõfirmamini: querite faciẽ eius semp. Memẽtote mirabiliũ eius que fecit: prodigia ei⁹ ⁊ iudicia oris eius. Semẽ abrahã serui eius: filij iacob electi ei⁹. Ipse dñs de⁹ noster in vniuersa terra iudicia ei⁹. Memor fuit i seculũ testamenti sui: verbi qδ mãdauit in mille gñatiões. Qδ disposuit ad abraham: ⁊ iuramenti sui ad isaac. Et statuit illud iacob in p̃ceptũ: ⁊ israel in testamẽtũ eternuz Dicẽs tibi dabo terram canaã: funiculũ hereditatis vestre. Cũ essent numero breui: paucissimi ⁊ incole eius. Et ptrãsierũt de gẽte in gentẽ: ⁊ de regno ad populũ alterũ. Nõ reliquit hoiez nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges. Nolite tangere christos meos: ⁊ in pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famẽ sup terrã: ⁊ oẽ firmamẽtũ panis ptriuit. Misit añ eos virũ: in seruũ venũdat⁹ est ioseph. Humiliauerũt in cõpedib⁹ pedes ei⁹: ferrũ ptrãsijt aiam eius: donec veniret verbũ ei⁹. Eloquiũ dñi inflãmauit euz: misit rex ⁊ soluit eũ: pinceps populorũ ⁊ dimisit eũ. Cõstituit eũ dñm domus sue: ⁊ principez omnis possessionis sue. Vt erudiret principes eius sicut semetipsum: ⁊ senes eius prudentiam doceret. Gloria.

Et intrauit israel i egyptũ: ⁊ iacob acola fuit in terra cham. Et auxit populũ suum vehementer: ⁊ firmauit eũ sup inimicos eius. Cõuertit cor eoꝝ vt odirẽt populuz eius: ⁊ dolũ facerẽt in seruos eius. Misit moysen seruũ suum: aaron quem elegit ipsũ. Posuit in eis v̉-

ba signo⁊ suo⁊: ⁊ pdigio⁊ in terra chã. Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ nõ exacerbauit sermones suos. Couertit aquas eorum in sanguinem: ⁊ occidit pisces eorum. Et dedit terra eo⁊ ranas: in penetralib⁹ regum ipso⁊. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ synifes: in omnibus finib⁹ eorum. Posuit pluuias eorũ grãdinem: ignẽ cõburentem in terra ipso⁊. Et pcussit vineas eo⁊ ⁊ ficulneas eorũ: ⁊ ɔtriuit lignũ finium eoruz. Dixit ⁊ venit locusta ⁊ bruchus: cuius nõ erat numerus. Et comedit omne fenum in terra eo⁊: ⁊ comedit omnez fructũ terre eo⁊. Et percussit omne primogenitũ in terra eo⁊: primitias omnis laboris eo⁊. Et eduxit eos cũ argẽto ⁊ auro: ⁊ non erat in tribub⁹ eo⁊ infirm⁹. Letata est egypt⁹ in ɔfectiõe eorum: qꝛ incubuit timor eo⁊ super eos. Expãdit nubem in protectionẽ eo⁊: ⁊ ignẽ vt luceret eis per noctẽ. Petierũt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit⁹ eos. Dirupit petraz ⁊ fluxerũt aque: abierunt in sicco flumĩa. Qm̃ memor fuit verbi sancti sui: qd̾ habuit ad abraham pueruz suum. Et eduxit populũ suum in exultatione: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gẽtium: ⁊ labores populo⁊ possederunt. Vt custodiãt iustificatiões ei⁹: ⁊ legem eius requirant. Añ. Letetur cor querẽtiũ dominũ. ℣. Querite dominum ⁊ cõfirmamini: querite faciẽ eius semper. Lectio.

Benefac iusto: ⁊ inuenies retributionem magnam: ⁊ si nõ ab ipso certe a dño: nõ eim ẽ ei bñ q̃ assidu⁹ est in malis ⁊ helemosynam nõ dãti qm̃ ⁊ altissim⁹ odio habet peccatores ⁊ miſtus est penitentibus. Tu autem. ℟. Dñe exaudi Orationẽ meam. ℣. Et clamor meus ad te veniat. Orationem. Psalmus dauid.

Confitemini dño qm̃ bonus: quoniã in seculũ misericordia ei⁹. Quis loquetur potẽtias dñi: auditas faciet omnes laudes ei⁹. Beati qui custodiunt iudicium: ⁊ faciũt iusticiã in omni tẽpore. Memẽto nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad vidẽdũ in bonitate electorũ

tuo℞: ad letãdũ in leticia gẽ-
tis tue: vt lauderis cũ here-
ditate tua. Peccauimus cũ
patrib⁹ nostris: iniuste egim⁹
iniquitatẽ fecimus. Patres
nostri in egypto nõ intellexe
rũt mirabilia tua: nõ fuerũt
memores multitudinis mise
ricordie tue. Et irritaue-
rũt ascendẽtes in mari: mari
rubro. Et saluauit eos pro
pter nomẽ suũ: vt notã face-
ret potẽtiã suam. Et incre-
puit mare rubrũ ꝛ exsiccatuz
est: ꝛ deduxit eos in abyssis
sicut in deserto. Et saluauit
eos de manu odiẽtium: ꝛ re-
demit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes
eos: vnus ex eis nõ remãsit.
Et crediderũt verbis eius:
ꝛ laudauerũt laudem eius.
Cito fecerũt obliti sũt ope-
rum eius: ꝛ nõ sustinuerũt cõ
silium eius. Et cõcupierunt
ꝯcupiscẽtiã in deserto: ꝛ ten-
tauerunt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ip-
sorum: ꝛ misit saturitatem in
aĩas eo℞. Et irritauerunt
moysen in castris: aaron san
ctuz dñi. Aperta est terra ꝛ
deglutiuit datan: ꝛ operuit
sup cõgregationem abiron.

Et exarsit ignis in synago-
ga eorũ: flãma cõbussit pec-
catores. Et fecerũt vituluz
ĩ oreb: ꝛ adorauerũt sculpti-
le. Et mutauerũt gloriã su-
am: in similitudinẽ vituli co-
medentis fenũ. Obliti sunt
deũ qui saluauit eos: qui fe-
cit magnalia in egypto mira
bilia ĩ terra cham: terribilia
ĩ mari rubro. Et dixit vt di
sperderet eos: si nõ moyses
electus eius stetisset in cõfra-
ctione in conspectu eius. Ut
auerteret iraz eius ne disper-
deret eos: ꝛ ꝓ nihilo habue
rũt terrã desiderabilẽ. Nõ
crediderũt v̄bo eius: ꝛ mur-
murauerũt in tabernaculis
suis nõ exaudierũt vocẽ do-
mini. Et eleuauerũt manũ
suam sup eos: vt ꝓsterneret
eos in deserto. Et vt deice-
ret semẽ eorũ in nationibus:
ꝛ dispderet eos in regiõib⁹.
Et initiati sunt beelphegor:
ꝛ comederũt sacrificia mor-
tuorũ. Et irritauerũt eũ in
adinuẽtiõib⁹ suis: ꝛ multipli
cata ẽ in eis ruina. Et stetit
finees ꝛ placauit: ꝛ cessauit
q̃ssatio. Et reputatũ est ei in
iusticiã: in gñatiõe ꝛ gñatio-
nẽ vsq₃ in sempiternũ. Glia.

Et irritauerũt eum ad aquas ꝯtradictiõis: ⁊ vexat⁹ est moyses ꝓpter eos q2 exacerbauerũt spũm ei⁹. Et distinxit i labijs suis: nõ disꝑdiderũt gentes quas dixit dñs illis. Et cõmixti sũt inter gẽtes ⁊ didicerũt opera eoꝝ: ⁊ seruierũt sculptilibus eoꝝ: ⁊ factũ ẽ illis i scãdalũ. Et imolauerũt filios suos: ⁊ filias suas demonijs. Et effuderũt sanguinẽ innocentem: sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarũ suarũ q̃s sacrificauerũt sculptilibus canaan. Et interfecta ẽ terra in sanguinibus: ⁊ cõtaminata est in operibus eoꝝ: ⁊ fornicati sũt in adinuẽtionibus suis. Et iratus ẽ furore dñs in populuz suuz: ⁊ abominatus est hereditatẽ suaz. Et tradidit eos in manus gẽtiuz: ⁊ dominati sunt eoꝝ qui oderunt eos. Et tribulauerũt eos inimici eoꝝ ⁊ humiliati sunt: sub manibus eoꝝ sepe liberauit eos. Ipsi aũt exacerbauerũt eũ in cõsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniq̃tatibus suis. Et vidit cum tribularent: ⁊ audiuit orationem eorum. Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit eum ꝺm multitudinẽ misericordie sue. Et dedit eos in misericordias: in cõspectu oium qui ceperãt eos. Saluos fac nos dñe de⁹ noster: ⁊ cõgrega nos de nationibus. Ut cõfiteamur noi scõ tuo: ⁊ gliemur in laude tua. Benedictus dñs deus israel a seculo ⁊ vsq3 in seculum ⁊ dicet omnis populus: fiat fiat. Añ. Uisita nos domine in salutari tuo. Ps dauid.

Confitemini dño quonia bon⁹: qm̃ in sclm misericordia eius. Dicant q̃ redẽpti sũt a dño quos redemit de manu inimici: de regionibus ꝯgregauit eos. A solis ortu ⁊ occasu: ab aq̃lone ⁊ mari. Errauerũt in solitudine in inaquoso: viã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt. Esurientes ⁊ sitiẽtes: anima eorum in ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cum tribularent: ⁊ de necessitatibus eoruz eripuit eos. Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatẽ habitatiõis. Cõfiteant dño mĩѕcordie eius. ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoium. Quia satiauit aiam inanez: ⁊ animã esuriẽtẽ satiauit bo-

nis. Sedentes in tenebris ꝛ vmbra mortis: vinctos ī mēdicitate ꝛ ferro. Quia exacerbauerūt eloquia dei: ꝛ cōsilium altissimi irritauerunt. Et humiliatū est ī laborib⁹ cor eoꝝ: ꝛ infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent: ꝛ de necessitatib⁹ eorū liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris ꝛ vmbra mortis ꝛ vincula eoꝝ dirupit. Cōfiteant̄ dn̄o misericordie ei⁹: ꝛ mirabilia eius filijs hominum. Quia cōtriuit portas ereas: ꝛ vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eoꝝ: propter iniusticias enim suas humiliati sunt. Omnem escam abominata est anima eorum: ꝛ appropinquauerūt usq̄ ad portas mortis. Et clamauerunt ad dn̄m cum tribularentur: ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit verbū suum ꝛ sanauit eos: ꝛ eripuit eos de interitiōibus eorū. Confiteant̄ dn̄o misericordie eius: ꝛ mirabilia eius filijs hominū. Et sacrificent sacrificium laudis: ꝛ annūcient opera eius in exultatione. Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis. Ipsi viderūt opera dn̄i: ꝛ mirabilia eius in ꝓfundo. Storia.

Dixit ꝛ stetit spūs ꝓcelle: ꝛ exaltati sunt fluctus eius. Ascēdūt usq̄ ad celos: ꝛ descendunt usq̄ ad abyssos: aīa eoꝝ ī malis tabescebat. Turbati sūt ꝛ moti sūt sicut ebrius: ꝛ oīs sapiētia eoꝝ deuorata est. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent: ꝛ de necessitatib⁹ eorū eduxit eos. Et statuit ꝓcellā ei⁹ in aurā: ꝛ siluerunt fluctus eius. Et letati sunt q̄a siluerūt: ꝛ deduxit eos ī portū volūtatis eoꝝ. Cōfiteātur dn̄o misericordie eius: ꝛ mirabilia eius filijs hoīum. Et exaltēt eū in ecclesia plebis: ꝛ ī cathedra senioꝝ laudēt eum. Posuit flumina in desertum: ꝛ exitus aquarū in sitim. Terrā fructiferā in salsuginē: a malicia inhabitātiū in ea. Posuit desertum in stagna aquarū: ꝛ terrā sine aqua in exitus aquarū. Et collocauit illic esurientes ꝛ cōstituerūt ciuitatem habitationis. Et seminauerunt

agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructuz natiuitatis. Et bñdixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: ⁊ iumẽta eoꝛuz nõ minoꝛauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati sunt a tribulatiõe maloꝝ ⁊ doloꝛe. Effusa est ꝯtẽtio sup pꝛĩcipes: ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ nõ in via. Et adiuuit pauperẽ de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias. Videbũt recti ⁊ letabunt: ⁊ oĩs iniq̃tas opilabit os suũ. Quis sapiens ⁊ custodiet hec: ⁊ itelliget mĩ̃ꝛicoꝛdias dñi. Añ. De necessitatibus nostris libera nos dñe. ps dd.

Paratũ coꝛ meuz deus paratum coꝛ meuz: cãtabo ⁊ psallã in gloꝛia mea. Exurge psalteriũ ⁊ cythara: exurgã diluculo. Confiteboꝛ tibi in populis dñe: ⁊ psallã tibi in natiõib⁹. Quia magna sup celos misericoꝛdia tua: ⁊ vsq̃ ad nubes veritas tua. Exaltare sup celos deus: ⁊ sup oẽm terram gloꝛia tua: vt liberent dilecti tui. Saluuz fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus loquutus est in sancto suo. Exultabo ⁊ diuidã siccinã: ⁊ cõuallem tabernaculoꝛum dimetiar. Meus est galaad ⁊ meus ẽ manasses: ⁊ effraiz susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In idumeam extẽdam calciamẽtum meũ: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq̃ in idumeam. Nõne tu deus q̃ repulisti nos: ⁊ non exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: q2 vana salus hoĩs. In deo faciemus virtutem: ⁊ ipse ad nihilũ deducet inimicos nostros. ps david.

Deus laudẽ meã ne tacueris: q2 os peccatoris ⁊ os dolosi sup me apertũ est. Loquuti sunt aduersum me lingua dolosa: ⁊ sermonibus odij circũdederũt me: ⁊ expugnauerũt me gratis. Pꝛo eo vt me diligerẽt detrahebãt mihi: ego autem oꝛabã. Et posuerũt aduersum me mala pꝛo bonis: ⁊ odium pꝛo dilectione mea. Cõstitue sup euz peccatoꝛẽ: ⁊ dyabolus stet a dextris ei⁹. Cuz iudicat exeat ꝯdẽnat⁹: ⁊ oꝛatio eius fiat in peccatũ. Fiãt dies eius pauci: ⁊ epi-

scopatuz eius accipiat alter.
Fiāt filij ei⁹ orphani: ⁊ vxor
eius vidua. Nutātes trāsfe
rant filij ei⁹ ⁊ mendicēt: ⁊ eij
ciant de habitationib⁹ suis.
Scrutet̄ fenerator oēm sub
stātiam eius: ⁊ diripiant alie
ni labores eius. Nō sit illi
adiutor: nec sit qui misereat̄
pupillis eius. Fiāt nati ei⁹
in interitū: in generatiōe vna
deleat̄ nomen eius. In me
moriā redeat iniquitas pa
trū eius in ꝯspectu dn̄i: ⁊ pec
catū matris eius nō deleat̄.
Fiāt ꝯtra dn̄z semp: ⁊ dispe
reat de terra memoria eorū:
pro eo q̄d nō est recordat⁹ fa
cere mīsicordiā. Et ꝑsequu
tus est hoīez iopē ⁊ mēdicū:
⁊ cōpunctū corde mortifica
re. Et dilexit maledictionē
⁊ veniet ei: ⁊ noluit bn̄dictio
nē ⁊ elōgabit ab eo. Et idu
it maledictionē sicut vestimē
tū: ⁊ intrauit sicut aqua in ite
riora ei⁹: ⁊ sicut oleū in ossi
bus ei⁹. Fiāt ei sicut vestimē
tū quo opit̄: ⁊ sicut zona qua
semp p̄cingit̄. Hoc opus eo
ruz qui detrahūt mihi apud
dn̄z: ⁊ qui loquunt̄ mala ad
uersus aiam meā. Et tu do
mine dn̄e fac mecū ꝓpter no
mē tuū: q2 suauis est miseri
cordia tua. Libera me quia
egenus ⁊ pauper ego sum: ⁊
cor meū ꝯturbatū ē itra me.
Sicut vmbra cum declinat
ablatus sum: ⁊ excussus suz
sicut locusta. Genua mea in
firmata sūt a ieiunio: ⁊ caro
mea imutata est ꝓpter oleū.
Et ego factus sum oppro
briū illis: viderunt me ⁊ mo
uerunt capita sua. Adiuua
me dn̄e de⁹ meus: saluū me
fac ꝑm misericordiā tuā. Et
scient q2 manus tua hec: ⁊ tu
dn̄e fecisti eā. Maledicēt illi
⁊ tu benedices: qui insurgūt
in me ꝯfundētur: seruus aūt
tuus letabit̄. Induant̄ qui
detrahunt mihi pudore: et
operiant̄ sicut diploide cōfu
sione sua. Cōfitebor dn̄o ni
mis in ore meo: ⁊ in medio
multoꝝ laudabo euz. Qui
astitit a dextris pauperis: vt
saluā faceret a ꝑsequentibus
aiaz meā. Añ. Cōfitebor dn̄o ni
mis in ore meo. ℣. Cōfitebor dn̄o
nimis in ore meo: ⁊ in medio multo
rū laudabo eū. Psalm⁹ dauid.
Dixit dn̄s domino
meo: sede a dex
tris meis. Donec
ponā inimicos tu

os: scabellū pedū tuorum. Virgā virtutis tue emittet dn̄s ex syon: dn̄are in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū principiū in die v̄tutis tue: i splendoribus scōꝝ: ex vtero ante luciferū genui te. Iurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū ꝑm ordinem melchisedech. Dn̄s a dextris tuis: cōfregit i die ire sue reges. Iudicabit in natiōib⁹ iplebit ruinas: ꝯquassabit capita i terra multoꝝ. De torrēte i via bibit: ꝓpterea exaltauit caput. ps. dd.

Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: in cōsilio iustoꝝ ꝛ cōgregatione. Magna opera dn̄i: exquisita in oēs volūtates ei⁹. Cōfessio ꝛ magnificentia opus ei⁹: ꝛ iusticia eius manet in seculū seculi. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ: misericors ꝛ miserator dn̄s: escā dedit timētibus se. Memor erit in seculū testamēti sui: virtutem operū suoꝝ annūciabit populo suo. Vt det illis hereditatē gētiū: opa manuū ei⁹ veritas ꝛ iudiciū. Fidelia oīa mādata ei⁹: ꝯfirmata in sclm scli: facta in v̄itate ꝛ equitate. Redēptionē misit populo suo: mādauit in eternū testamētū suū. Sanctum ꝛ terribile nomē eius: initium sapiētie timor dn̄i. Intellectus bonus omnibus faciētibus eū: laudatio eius manet in seculum seculi. ps david.

Beat⁹ vir q̄ timet dn̄m: in mādatis eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorū bn̄dicet. Gloria ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iusticia eius manet in seculū seculi. Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors ꝛ miserator ꝛ iustus. Iocūdus homo q̄ miseret ꝛ commodat: disponet sermones suos i iudicio: q2 in eternum non cōmouebitur. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit. Paratū cor eius sperare in dn̄o cōfirmatū est cor eius: nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispsit dedit pauperibus: iustitia eius manet in sclm scli: cornu eius exaltabitur i gloria. Peccator videbit ꝛ irascetur: dentibus suis fremet ꝛ tabescet: desideriū peccatorum peribit. ps dd.

L Audate pueri dñz: laudate nomen dñi. S it nomē dñi benedictū: ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ in sclm. A solis ortu vsqꝫ ad occasuz: laudabile nomē dñi. E xcelsus super oēs gētes dñs: ⁊ sup celos glia ei⁹. Q uis sicut dñs deus noster q̄ i altis hitat: ⁊ humilia respicit i celo ⁊ i terra. S uscitās a terra iopē: ⁊ de stercore erigēs pauperez. V t collocet eū cum pricipibus: cū pricipib⁹ populi sui. Q ui habitare facit sterilem in domo: matrem filioꝝ letātem. Añ. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. ps dauid.

I N exitu isrl̄ de egypto: domus iacob de populo barbaro. F acta ē iudea sanctificatio eius: israel potestas eius. M are vidit ⁊ fugit: iordanis conuersus est retrorsum. M ōtes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Q uid est tibi mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis qꝛ ꝯuersus es retrorsū. M ōtes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium. A facie dñi mota ē terra: a facie dei iacob. Q ui ꝯuertit petrā i stagna aq̄rū: ⁊ rupē i fōtes aq̄rū. N ō nobis dñe non nobis: sꝫ noi tuo da gloriā. S up mīa tua ⁊ veritate tua: neq̄n dicāt gētes: vbi est de⁹ eoꝝ. D e⁹ aūt noster i celo: oīa q̄cūqꝫ voluit fecit. S imulachra gētiū argētuz ⁊ auꝝ: opa manuū hoīum. O s hñt ⁊ nō loquent: oculos hñt ⁊ nō videbūt. A ures hñt ⁊ non audiēt: nares hñt ⁊ nō odorabūt. M an⁹ hñt ⁊ nō palpabunt: pedes hñt ⁊ nō ambulabūt: nō clamabūt in gutture suo. S iles illis fiāt qui faciūt ea: ⁊ oēs q̄ ꝯfidūt i eis. D om⁹ isrl̄ spauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ ē. D om⁹ aaron spauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ est. Q ui timēt dñm spauerunt in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝛuꝫ est. D ñs memor fuit nostri: ⁊ bñdixit nobis. B enedixit domui isrl̄: benedixit domui aaron. B ñdixit oībus qui timēt dñz: pusillis cū maiorib⁹. A dijciat dñs sup vos: sup vos ⁊ sup filios vestros. B ñdicti vos a dño: q̄ fecit celū ⁊ terrā. C eluꝫ celi domino: terrā aūt dedit filijs hoīum. N ō mortui lauda-

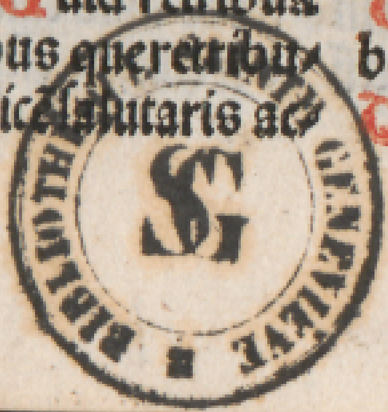
bunt te dñe: neq omnes qui descendunt in infernũ. Sed nos qui viuimus benedicimus dño: ex hoc nũc ꝛ vsq in seculum. Añ. Nos qui viuimus benedicim⁹ dño. Ps dauid.

Dilexi qm̃ exaudiet dominus: vocẽ oratiõis mee. Quia inclinauit aurez suam mihi: ꝛ in diebus meis inuocabo. Circũdederunt me dolores mortis: pericula iferni iuenerũt me. Tribulationẽ ꝛ dolorẽ iueni: ꝛ nomẽ dñi inuocaui. O dñe libera aiam meã: misericors dñs ꝛ iustus: ꝛ deus noster miseretur. Custodiens paruulos dñs: humiliatus sum ꝛ liberauit me. Cõuertere anima mea in requiẽ tuã: qꝛ dñs bñ fecit tibi. Quia eripuit aiam meam de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: i regione viuorũ. Añ. Inclinauit dñs aurem suam mihi. Ps dd.

Credidi ꝑpter qd loquutus sum: ego autẽ humiliat⁹ sum nimis. Ego dixi in excessu meo: ois homo mẽdax. Quid retribuã dño: pro oibus que retribuit mihi. Calicẽ salutaris accipiã: ꝛ nomẽ dñi inuocabo. Uota mea dño reddã corã oi populo eius: ꝑciosa in cõspectu dñi mors sanctorum eius. O dñe quia ego seruus tuus: ego seruus tuus ꝛ fili⁹ ancille tue. Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiã laudis: ꝛ nomẽ dñi inuocabo. Uota mea dño reddã in ꝯspectu ois ppli ei⁹: in atrijs domus dñi in medio tui hierusalẽ. Psal's dauid.

Laudate dñm oẽs gentes: laudate eũ oẽs populi. Qm̃ cõfirmata est sup nos mĩcordia eius: ꝛ veritas dñi manet in eternũ. Añ. Laudate dñm oẽs gentes. Ps dd.

Confitemini dño quoniã bonus: qm̃ in seculum misericordia eius. Dicat nũc israel quoniaz bon⁹: qm̃ in seculum misericordia eius. Dicat nũc domus aaron: qm̃ in seculuz misericordia eius. Dicãt nunc qui timent dñm: qm̃ in seculum misericordia eius. De tribulatione inuocaui dñm: ꝛ exaudiuit me in latitudie domin⁹. Dñs mihi adiutor: nõ timebo quid faciat mihi homo. Dominus mihi adiutor: ꝛ

ego despiciam inimicos me-
os. Bonū est ꝯfidere i dño:
ꝙ cōfidere in hoie. Bonum
est spare in dño: ꝙ sperare in
principibus. Oēs gētes cir
cuierūt me: ⁊ in nomine dñi
qʒ vltus sum in eos. Circū-
dātes circūdederūt me: ⁊ in
nomine dñi qʒ vltus sum in
eos. Circūdederunt me sic
apes: ⁊ exarserūt sicut ignis
in spinis ⁊ in noie dñi qʒ vl-
tus sum in eos. Impulsus
euersus suz vt caderē: ⁊ dñs
suscepit me. Fortitudo mea
⁊ laus mea dominus: ⁊ fa-
ctus est mihi in salutē. Vox
exultationis ⁊ salutis: in ta-
bernaculis iustoꝝ. Dextera
dñi fecit virtutem: dextera
dñi exaltauit me: dextera do
mini fecit virtutez. Nō mo-
riar sed viuā: ⁊ narrabo opa
dñi. Castigās castigauit me
dominus: ⁊ morti non tradi
dit me. Aperite mihi por-
tas iustitie: ⁊ igressus in eas
cōfitebor dño: hec porta dñi
iusti intrabūt in eā. Cōfite-
bor tibi qm̄ exaudisti me: ⁊
factus es mihi in salutem.
Lapidē quē reprobauerūt
edificantes: hic factus est in
caput anguli. A dño factū
est istud: ⁊ est mirabile i ocu-
lis nostris. Hec ē dies quā
fecit dñs: exultemus ⁊ lete-
mur in ea. O dñe saluū me
fac o dñe bñ ꝓspare: bñdict⁹
qui venit in noie dñi. Bene
diximꝰ vobis de domo dñi:
deus dñs ⁊ illuxit nobis.
Constituite diē solenē in con
densis: vsqʒ ad cornu altar̄.
Deus meus es tu ⁊ confite-
bor tibi: deus meus es tu ⁊
exaltabo te. Cōfitebor tibi
quoniā exaudisti me: ⁊ fact⁹
es mihi in salutē. Cōfitemi
ni dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in sclm̄
misericordia eius. Aleph.
Beati imaculati i via: q̄
ambulant in lege dñi:
Beati qui scrutant testimo-
nia eius: in toto corde exq̄-
rūt eū. Nō eim q̄ opant ini
quitatē: in vijs eius ambula
uerūt. Tu mādasti: mādata
tua custodiri nimis. Utinā
dirigant vie mee: ad custodi
endas iustificationes tuas.
Tūc nō cōfundar: cū ꝓspe-
xero in oibus mādatis tuis.
Cōfitebor tibi in directiōe
cordis: in eo quod didici iu-
dicia iusticie tue. Iustifica-
tiōes tuas custodiā: non me
derelinq̄s vsqueq̄q̄. Beth.

IN quo corrigit adoleſcētior viā ſuā: in cuſtodiēdo ſmones tuos. In toto corde meo exq̄ſiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abſcōdi eloquia tua: vt non peccem tibi. Bñdictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas. In labijs meis: pnūciaui oīa iudicia oris tui. In via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum: ſicut in omnibus diuitiis. In mandatis tuis exercebor: ⁊ conſiderabo vias tuas. In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos. Gimel.

Retribue ſeruo tuo: viuifica me ⁊ cuſtodiam ſmones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cōſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſū in terra: nō abſcōdas a me mādata tua. Concupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatiōes tuas: in oī tpe. Increpaſti ſupbos: maledicti q̄ declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobriū ⁊ cōtēptū: q2 teſtimonia tua exq̄ſiui. Etenim ſederūt principes: ⁊ aduerſum me loquebant: ſeruus aūt tuus exercebat in iuſtificationib⁹ tuis. Nā ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ cōſilium meū iuſtificationes tue. Deleth.

Adheſit pauimēto aīa mea: viuifica me ſm verbum tuum. Vias meas enūciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas. Viā iuſtificationū tuarū inſtrue me: ⁊ exercebor i mirabilib⁹ tuis. Dormitauit aīa mea pre tedio: ꝯfirma me in verbis tuis. Viā iniquitatis amoue a me: ⁊ lege tua miſerere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua nō ſum oblit⁹. Adheſi teſtimonijs tuis dñe: noli me cōfundere. Viā mādatoꝝ tuorū cucurri: cū dilataſti cor meuȝ. He.

Legem pone mihi dñe: viā iuſtificationū tuarū: ⁊ exquiraȝ eā ſemp. Da mihi itellectū ⁊ ſcrutabor legē tuā: ⁊ cuſtodiā illā in toto corde meo. Deduc me in ſemitā mādatoꝝ tuoꝝ: q2 ipſaȝ volui. Inclina cor meū i teſtimonia tua: ⁊ nō i auariciā. Auerte ocl'os meos ne videat vāitatē: i via tua viuifica me. Statue ſuo tuo eloqū tuū: i tiore tuo. Amputa

opprobriũ meũ qđ suspica-
tus sũ: q2 iudicia tua iocũda.
Ecce ꝯcupiui mãdata tua: i
eqtate tua viuifica me. Uau.
ET veniat super me mi
sericordia tua dñe: sa-
lutare tuuz ꝑm eloquiũ tuũ.
Et respõdebo exprobranti
bus mihi verbũ: q2 spaui in
sermonibus tuis. Et ne au-
feras de ore meo verbũ vita
tis vsquequaqz: q2 i iudicijs
tuis supspaui. Et custodiaz
legem tuam semp: in seculuz
⁊ in seculũ seculi. Et ambu-
labã in latitudine: q2 manda
ta tua exquisiui. Et loque-
bar de testimonijs tuis in cõ
spectu regũ: ⁊ non confunde
bar. Et meditabar i mãda-
tis tuis: que dilexi. Et leua
ui manus meas ad mãdata
tua que dilexi: ⁊ exercebor
in iustificationibus tuis. zai.
MEmor esto verbi tui
seruo tuo: in quo mi
hi spem dedisti. Hec me con
solata est i humilitate mea:
q2 eloquium tuũ viuificauit
me. Supbi inique agebant
vsqzquaqz: a lege aũt tua nõ
declinaui. Memor fui iudi-
ciorꝫ tuorꝫ a sc̄lo dñe: ⁊ con-
solatus suz. Defectio tenuit

me: pro pctõrib9 derelinquẽ
tibus legẽ tuã. Cantabiles
mihi erãt iustificationes tue:
in loco peregrinatiõis mee.
Memor fui nocte nõis tui
dñe: ⁊ custodiui legem tuaz.
Hec facta est mihi: q2 iustifi
catiões tuas exq̃siui. Heth.
POrtio mea dñe: dixi
custodire legẽ tuam.
Depcat9 suz faciẽ tuã in toto
corde meo: miserere mei ꝑm
eloquiũ tuum. Cogitaui vi
as meas: ⁊ ꝯuerti pedes me
os in testimonia tua. Para
tus sum ⁊ nõ sum turbatus:
vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorꝫ circũple-
xi sũt me: ⁊ legẽ tuã nõ sũ ob
lit9. Media nocte surgebaz
ad cõfitendũ tibi: sup iudicia
iustificatiõis tue. Particeps
ego sum omnium timentium
te: ⁊ custodiẽtium mandata
tua. Misericordia tua do-
mine plena est terra: iustifi-
catiões tuas doce me. Teth.
BOnitatẽ fecisti cũ ꝯuo
tuo dñe: ꝑm verbum
tuum. Bonitatẽ ⁊ discipli-
nã ⁊ sciẽtiã doce me: q2 man-
datis tuis credidi. Priusq̃
humiliarer ego deliqui: pro
pterea eloquiũ tuũ custodi-

ui. Bonus es tu: ⁊ in boni-
tate tua doce me iustificatio-
nes tuas. Multiplicata est
sup me iniquitas supborum:
ego aūt in toto corde scruta-
bor mādata tua. Coagula
tū est sicut lac cor eorū: ego
v̄o legē tuā meditatus sum.
Bonū mihi q2 hūiliasti me:
vt discā iustificationes tuas.
Bonū mihi lex oris tui: sup
milia auri ⁊ argenti. Ioth.
Manus tue fecerūt me
⁊ plasmauerunt me:
da mihi intellectū vt discam
mādata tua. Qui timēt te vi
debūt me ⁊ letabunt: q2 in v̄
bo tuo supspaui. Cognoui
dñe q2 eq̄tas iudicia tua: ⁊ in
v̄itate tua hūiliasti me. Fi-
at misericordia tua vt ꝯsolet
me: s̄m eloquiū tuū s̄uo tuo.
Veniāt mihi miserationes
tue ⁊ viuā: q2 lex tua medita
tio mea ē. Cōfūdāt supbi:
q2 iniuste iniq̄tatē fecerūt in
me: ego aūt exercebor i mā-
datis tuis. Cōuertant mi-
hi timētes te: ⁊ qui nouerunt
testimōia tua. Fiat cor me-
um īmaculatū in iustificatiōi
bꝰ tuis: vt nō ꝯfūdar. Caph.
Defecit in salutare tuū
aīa mea: ⁊ in v̄bū tuū
supsperaui. Defecerūt oculi
mei in eloquium tuum: dicen
tes quādo consolaberis me.
Quia factus sum sicut vter in
pruina: iustificationes tuas
nō sum oblitus. Quot sunt
dies serui tui: qñ facies de p-
sequētibꝰ me iudiciū. Nar-
rauerūt mihi iniqui fabula-
tiones: sed non vt lex tua.
Oīa mandata tua veritas:
iniqui psequuti sunt me adiu
ua me. Paulominꝰ ꝯsūma-
uerūt me in terra: ego autem
nō dereliq̄ mādata tua. Se-
cundum misericordiam tuā
viuifica me: ⁊ custodiam te-
stimonia oris tui. Lamech.
In eternum dñe: v̄bum
tuū pmanet i celo. In
generatiōe ⁊ generationē ve
ritas tua: fundasti terram ⁊
pmanet. Ordinatiōe tua p-
seuerat dies: qm̄ oīa seruiūt
tibi. Nisi ꝙ lex tua medita-
tio mea est: tunc forte perissē
in humilitate mea. In eter-
nū nō obliuiscar iustificatio-
nes tuas: q2 in ipsis viuifica
sti me. Tuus sum ego saluū
me fac: quoniā iustificatiōes
tuas exquisiui. Me expecta
uerunt peccatores vt perde-
rent me: testimonia tua in-

tellexi. O mnis consumma-
tionis vidi finem: latum mā-
datum tuum nimis. Mem.

Q Uomodo dilexi legē
tuā dñe: tota die medi
tatio mea est. S uper inimi-
cos meos prudētem me feci-
sti mādato tuo: qꝛ in eternuz
mihi est. S uper oēs docen-
tes me ītellexi: quia testimo-
nia tua meditatio mea est.
S uper senes ītellexi: qꝛ mā-
data tua quesiui. A b oī via
mala ꝓhibui pedes meos:
vt custodiā verba tua. A iu
dicijs tuis non declinaui: qꝛ
tu legē posuisti mihi. Q uam
dulcia faucib⁹ meis eloquia
tua: sup mel ori meo. A mā
datis tuis intellexi: ꝓpterea
odiui oēm viam iniquitatis.

L Ucerna pedi- Nun.
bus meis vbū tuum: ⁊
lumē semitis meis. I uraui
⁊ statui: custodire iudicia iu-
stitie tue. H umiliatus sum
vsquequaqꝫ dñe: viuifica me
ſm verbuz tuū. V olūtaria
oris mei beneplacita fac do-
mine: ⁊ iudicia tua doce me.
A nima mea i manib⁹ meis
semp: ⁊ legē tuā nō sum obli-
tus. P osuerunt peccatores
laqueū mihi: ⁊ de mandatis
tuis non erraui. H ereditate
acq̄siui testimonia tua in eter
num: quia exultatio cordis
mei sunt. I nclinaui cor me-
um ad faciendas iustificatio
nes tuas in eternuz: propter
retributionem. Samech.

I Niquos odio habui:
⁊ legē tuā dilexi. A d-
iutor ⁊ susceptor me⁹ es tu: ⁊
ī vbū tuū sup spaui. D eclina
te a me maligni: ⁊ scrutabor
mandata dei mei. S uscipe
me ſm eloquiuz tuū ⁊ viuā:
⁊ non cōfundas me ab expe
ctatione mea. A diuua me ⁊
saluus ero: ⁊ meditabor in
iustificationibus tuis semp.
S preuisti oēs discedētes a
iusticijs tuis: qꝛ iniusta cogi-
tatio eorum. P reuaricātes
reputaui oēs peccatores ter
re: ideo dilexi testimōia tua.
C ōfige tīore tuo carnes me
as: a iudicijs eniz tuis timui.

F Eci iudiciū ⁊ iu- Ayn.
stitiā: non tradas me
calūniantibus me. S uscipe
seruū tuū in bonū: nō calū-
nient me superbi. O culi mei
defecerūt i salutare tuū: ⁊ in
eloquiū iustitie tue. F ac cū
seruo tuo ſm misericordiaz
tuā: ⁊ iustificatiōes tuas do-

ce me. Seru' tu' sum ego: da mihi intellectũ vt sciam testimonia tua. Tempus faciendi dñe: dissipauerũt legẽ tuã. Ideo dilexi mandata tua: super aurum ꝛ topazion. Propterea ad oĩa mãdata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Phe.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea aĩa mea. Declaratio sermonũ tuoꝝ illuminat: ꝛ intellectũ dat puulis. Os meum apui ꝛ attraxi spũm: q̃a mandata tua desiderabam. Aspice i me ꝛ miserere mei: ꝑm iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuũ. Gressus meos dirige ꝑz eloquiũ tuũ: ꝛ non dñet mei oĩs iniustitia. Redime me a calũnijs hoĩum: vt custodiaz mãdata tua. Faciẽ tuã illumina super seruum tuum: ꝛ doce me iustificatiões tuas. Exitus aquarum deduxerũt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam. Sade.

Iustus es dñe: ꝛ rectuz iudiciũ tuũ. Mandasti iustitiam testimõia tua ꝛ veritatem tuã nimis. Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquium tuum vehementer: ꝛ seruus tuus dilexit illud. Adolescẽtulus sum ego ꝛ cõtemptus: iustificationes tuas nõ sum oblitus. Iustitia tua iustitia in eternuz: ꝛ lex tua veritas. Tribulatio ꝛ angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est. Equitas testimonia tua in eternũ: itellectũ da mihi ꝛ viuam. Caph

Clamaui i toto corde exaudi me dñe: iustificationes tuas reqrã. Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiã mãdata tua. Preueni in maturitate ꝛ clamaui: q2 in verba tua supersperaui. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua. Vocem meaz audi ꝑm misericordiam tuã dñe: ꝛ ꝑm iudicium tuũ viuifica me. Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: a lege autẽ tua longe facti sunt. Prope es tu dñe: ꝛ oẽs vie tue veritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: q2 in eternũ fundasti ea. Sẽ.

Vide humilitatẽ meaz ꝛ eripe me: quia legez tuam nõ suz oblitus. Iudi-

ca iudicium meum ⁊ redime
me: ꝓpter eloquiū tuū viui-
fica me. Longe a peccatori
bus salus: qꝛ iustificationes
tuas nō exq̄sierūt. Miseri-
cordie tue multe dn̄e: ſm iu-
diciū tuū viuifica me. Mul-
ti, qui ꝑsequunt me ⁊ tribulāt
me: a testimonijs tuis nō de-
clinaui. Uidi ꝑuaricātes ⁊
tabescebā: qꝛ eloq̄a tua non
custodierūt. Uide qm̄ man
data tua dilexi dn̄e: in miseri
cordia tua viuifica me. Pri
cipiū vboꝝ tuoꝝ vitas in et
num oia iudicia iustitie tue.

Rincipes ꝑse- Res.
quuti sunt me gratis: ⁊
a vbis tuis formidauit cor
meū. Letabor ego sup elo-
quia tua: sicut qui inuenit spo-
lia mlta. Iniqtatē odio ha-
bui ⁊ abominat⁹ suꝫ: legē aūt
tuam dilexi. Septies in die
laudem dixi tibi: sup iudicia
iusticie tue. Pax multa dili
gētibus legē tuā: ⁊ nō ē illis
scādalum. Expectabā salu
tare tuū dn̄e: ⁊ mandata tua
dilexi. Custodiuit aīa mea
testimonia tua: ⁊ dilexit ea
vehemēter. Seruaui mād̄a
ta tua ⁊ testimonia tua: quia
oēs vie mee in cōspectu tuo.

Ppropiquet Thau.
deꝓcatio mea i cōspe-
ctu tuo dn̄e: iuxta eloquium
tuū da mihi intellectū. In-
tret postulatio mea in cōspe-
ctu tuo: ſꝫ eloquiū tuū eripe
me. Eructabunt labia mea
hymnū: cū docueris me iusti
ficationes tuas. Pronūcia-
bit lingua mea eloquiū tuū:
qꝛ oia mādata tua equitas.
Fiat man⁹ tua vt saluet me:
qm̄ mādata tua elegi. Con
cupiui salutare tuum dn̄e: ⁊
lex tua meditatio mea est.
Uiuet aīa mea ⁊ laudabit
te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt
me. Erraui sicut ouis q̄ pe-
rijt: q̄re ſuū tuuꝫ qꝛ mādata
tua nō suꝫ oblit⁹. Cant. gra.

D dn̄m cū tribularer
clamaui: ⁊ exaudiuit
me. Dn̄e libera aīam meaꝫ
a labijs iniq̄s: ⁊ a lingua do
losa. Quid det tibi aut q̄d
apponat tibi ad linguaꝫ do-
losaꝫ. Sagitte potētis acu-
te: cuꝫ carbonibus desolato
rijs. Heu mihi qꝛ incolatus
meus ꝓlōgatus est: habita-
ui cum habitantibus cedar:
multum incola fuit aīa mea.
Cum his qui oderūt paceꝫ
eraꝫ pacificus: cū loquebar

illis impugnabāt me gratis.
Leuaui ocu Cant. gra. los meos in montes: vnde veniet auxilium mihi. Auxiliū meū a dño: q̄ fecit celū ꝛ terrā. Non det in cō motionē pedē tuū: neqꝫ dor- mitet qui custodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet qui custodit israel. Dñs cu stodit te: dñs ꝓtectio tua su- per manum dexteram tuaꝫ. Per diem sol non vret te: ne qꝫ luna per noctem. Domi- nus custodit te ab omni ma lo: custodiat animam tuam dominus. Dominus custo diat introitum tuum ꝛ exitū tuum: ex hoc nunc ꝛ vsqꝫ in seculum. Canticum gra.
Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in do- mum dñi ibimus. Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem Hierusalē que edificatur vt ciuitas: cu- ius participatio eius in id- ipsum. Illuc enim ascende runt tribus tribus dñi testi- moniū israel: ad cōfitēdum nomini dñi. Quia illic sede rūt sedes in iudicio: sedes su per domū dauid. Rogate que ad pacem sunt hierusa- lem: ꝛ abūdātia diligentib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: ꝛ abundantia in turribus tu is. Propter fratres meos ꝛ ꝓximos meos: loquebar pacem de te. Propter do- mum domini dei nostri: que siui bona tibi. Canticū gra.
Ad te leuaui oc̄los me os: qui habitas in ce- lis. Ecce sicut oculi seruoꝝ in manib⁹ dñoꝝ suoꝝ. Si- cut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oc̄li nostri ad dñꝫ deū nostrū doec misereať no- stri. Miserere nostri dñe mi serere nostri: qꝛ multū reple- ti sumus despectione. Quia multū repleta est aīa nostra: opprobriū abūdātib⁹ ꝛ de- spectio supbis. Canticū gra.
Nisi qꝛ dñs erat in no- bis dicat nūc israel. ni si qꝛ dñs erat in nobis. Cū exurgerēt hoīes in nos: for- te viuos deglutissent nos. Cū irasceret furor eoꝝ in nos: forsitā aq̄ absorbuisset nos. Torrētē ꝑtransiuit aīa nostra: forsitā ꝑtrāsisset aīa nostra aquā intollerabileꝫ. Bñdictus dñs: qui non de- dit nos in captionē dētibus eorꝫ. Anima nostra sicut

passer erepta est de laqueo venãtiũ: laqueus cõtritꝰ est: ⁊ nos liberati sumus. A d-iutoriũ nostrũ in noīe dñi: q̄ fecit celũ ⁊ terã. Canticũ gra.

Q Ui ꝯfidũt in dño sicut mons syon: nõ cõmouebit in eternum qui habitat in hierusalē. M ontes in circuitu eiꝰ: ⁊ dñs in circuitu populi sui: ex hoc nũc ⁊ vsq̄ in seculũ. Q uia non relinquet virgã peccatoꝝ sup sorte iustoꝝ: vt nõ extēdant iusti ad iniquitatē manus suas. B enefac dñe: bonis ⁊ rectis corde. D eclinãtes autem in obligationes adducet dominꝰ cuꝫ operantibus iniquitatē: pax super israel. Cãticũ gra.

I N cõuertendo dñs captiuitatē syon: facti sumus sicut cõsolati. T unc repletũ est gaudio os nostruꝫ: ⁊ lingua nostra exultatione. Tũc dicēt inter gentes: magnificauit dñs facere cũ eis. M agnificauit dñs facē nobiscum: facti sumus letãtes. C õuerte dñe captiuitatem nostrã: sicut torrēs i austro. Q ui seminãt i lachrymis: in exultatione metēt. E untes ibãt ⁊ flebãt: mittentes semina sua. V enientes aũt venient cũ exultatione: portãtes manipulos suos. Can. gra.

N Isi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerunt qui edificant eam. N isi dñs custodierit ciuitateꝫ: frustra vigilat q̄ custodit eã. V anũ est vobis añ lucē surgere: surgite postq̄ sederitis q̄ mãducatis panē doloris. C uꝫ dederit dilectis suis somnũ ecce hereditas domini: filiĳ merces fructus ventris. S icut sagitte in manu potētis: ita filiĳ excussorum. B eatus vir qui ipleuit desideriũ suum ex ipsis: nõ ꝯfundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Canticum gra.

B Eati oēs qui timēt dominũ: qui ambulãt in viĳs eiꝰ. L abores manuuꝫ tuarũ q̄r manducabis: btũs es ⁊ bñ tibi erit. V xor tua sicut vitis abũdãs: in lateribus domꝰ tue. F iliĳ tui sicut nouelle oliuaruꝫ: in circuitu mense tue. E cce sic benedicetur homo qui timet dominũ. B enedicat tibi dñs ex syõ: ⁊ videas bona hierusalē oībus diebus vite tue. E t videas filios filioꝝ tuoꝝ: pa-

cem sup israel. Canticũ gra.

S Epe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: dicat nunc israel. S epe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: eteim nõ potuerũt mihi. S upra dorsum meũ fabricauerũt peccatores: plõgauerũt iniquitatẽ suã. D ñs iustus concidet ceruices peccatorum: cõfundantur ꝛ cõuertant retrorsum oẽs qui oderũt syõ. F iant sicut fenum tectorum: qđ priusq̃ euellatur exaruit. D e quo nõ implebit manũ suam qui metet: ꝛ sinũ suũ q̃ manipulos colliget. E t nõ dixerũt qui ꝑteribãt benedictio dñi super vos: benediximus vobis in nomine domini. Añ. Benediximus vobis in nomine domini. Cãticũ gra.

D Eprofundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. F iant aures tue intẽdẽtes: in vocẽ deꝑcatiõis mee. S i iniq̃tates obseruaueris dñe: dñe q̃s sustinebit. Q uia apud te ꝓpiciatio est: ꝛ ꝓpter legem tuam sustinui te dñe. S ustinuit aĩa mea in verbo eius: spauit aĩa mea ĩ dño. A custodia matutina vsq; ad noctem: spet israel in dño. Q uia apud dñm misericordia: ꝛ copiosa apud eũ redẽptio. E t ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. Añ. De profundis clamaui ad te dñe. Canticum gra.

D Omine non est exaltatũ cor meũ: neq; elati sunt oculi mei. N eq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus super me. S i nõ humiliter sentiebã: sed exaltaui aĩam meã. S icut ablactat⁹ sup matrẽ suã: ita retributio in aĩa mea. S pet isrl̃ in dño: ex hoc nunc ꝛ vsq; in seculũ. Añ. Spet isrl̃ in dño. Can. gra.

M Emento dñe dauid: ꝛ oĩs mãsuetudinis eius. S icut iurauit dño: votum vouit deo iacob. S i introiero in tabernaculum domus mee: si ascendero in lectum strati mei. S i dedero somnum oculis meis: ꝛ palpebris meis dormitationẽ. E t requiẽ tẽporibus meis: donec inueniã locum dño: tabernaculũ deo iacob. E cce audiuim⁹ eũ in effrata: inuenimus eũ in cãpis silue. I ntroibim⁹ in tabernaculũ ei⁹: adorabim⁹ in loco vbi steterũt pedes ei⁹. S urge dñe in

requiē tuam: tu ⁊ archa san-
ctificatiōis tue. Sacerdotes
tui induant iustitiā: ⁊ sancti
tui exultēt. Propter dauid
seruū tuū: nō auertas faciē
xp̄i tui. Iurauit dn̄s dauid
ṽitatē ⁊ nō frustrabit eū: de
fructu vētris tui ponā super
sedē tuā. Si custodierit filij
tui testamētū meū: ⁊ testimo-
nia mea hec q̄ docebo eos.
Et filij eoꝝ vsq₃ in sclm: se-
debūt sup sedē tuā. Qm̄ ele
git dn̄s syō: elegit eā in habi
tationē sibi. Hec reqes mea
in sclm scli: hic habitabo qm̄
elegi eā. Viduā ei⁹ benedi-
cēs bn̄dicā: paupes eius sa-
turabo panibus. Sacerdo
tes eius iduā salutari: ⁊ san-
cti ei⁹ exultatiōe exultabunt.
Illuc pducā cornu dauid:
paraui lucernā christo meo.
Inimicos ei⁹ induā ꝯfusio-
ne: super ipsum autem efflo-
rebit sanctificatio mea. Añ.
Et oīs mãsuetudīs ei⁹. Cāt. gra.

Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocū-
dū: hītare frēs in vnū.
Sicut vnguētū in capite: q̄d
descēdit in barbam barbam
aaron. Quod descendit in
horā vestimēti ei⁹: sicut ros
hermon q̄ descēdit in mōtem
syon. Qm̄ illic mādauit do
minus benedictionē ⁊ vitā:
vsq₃ in seculum. Añ. Habita-
re fratres in vnum. Cātica gra.

Ecce nūc bn̄dicite dn̄z:
oēs serui dn̄i. Qui sta
tis in domo dn̄i: in atrijs do
mus dei nostri. In noctib⁹
extollite manus vestras in
sancta: ⁊ benedicite dominū.
Benedicat te dn̄s ex syon:
qui fecit celū ⁊ terrā. ps dd.

Laudate nomen domi-
ni: laudate serui dn̄m.
Qui statis in domo domi-
ni: in atrijs dom⁹ dei nostri.
Laudate dn̄z qz bonus do
minus: psallite nomini eius
qm̄ suaue. Qm̄ iacob elegit
sibi dn̄s: israel in possessio-
nem sibi. Quia ego cogno-
ui q̄ magnus est dn̄s: ⁊ deus
noster pre oībus dijs. Om
nia quecūq₃ voluit domin⁹
fecit in celo ⁊ in terra: in ma-
ri ⁊ in oībus abyssis. Edu-
cēs nubes ab extremo terre:
fulgura in pluuiā fecit. Qui
pducit ventos de thesauris
suis: qui pcussit primogeni-
ta egypti ab homine vsq₃ ad
pecus. Et misit signa ⁊ pdi-
gia i medio tui egypte: i pha-
raonē ⁊ in oēs seruos eius.

Qui pcussit gētes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem amorreorū: ⁊ og regem basan: ⁊ oīa regna chanaan: Et dedit terrā eorum hereditatē: hereditatē israel populo suo. Dñe nomē tuū in eternū: dñe memoriale tuum in generatōe ⁊ generationē. Quia iudicabit dñs populum suum: ⁊ in seruis suis deprecabitur. Simulachra gētiū argētū ⁊ aurū: opa manuum hoīum. Os habēt ⁊ non loquent: oculos habēt ⁊ non videbūt. Aures hñt ⁊ non audiēt: neq; eim est spiritus in ore ipsoꝝ. Similes illis fiāt qui faciūt ea: ⁊ oēs qui ꝯfidūt in eis. Domus israel bñdicite dño: dom⁹ aaron bñdicite dño. Dom⁹ leui benedicite dño: qui timetis dñm benedicite domino. Benedictus dñs ex syon: q̄ hītat in hierusalem. Añ. Oia q̄cunq; voluit dñs fecit. ps dd.

Confitemini dño quoniā bonus: qm̄ in eternū misericordia eius. Cōfitemini deo deoꝝ: qm̄. Cōfitemini dño dñoꝝ. Qui facit mirabilia magna solus. Qui fecit celos in intellectu. Qui firmauit terram super aquas. Qui fecit luminaria magna. Solem in potestatē diei. Lunā ⁊ stellas in potestatem noctis. Qui percussit egyptum cum primogenitis eorum. Qui eduxit israel de medio eorum. In manu potēti ⁊ brachio excelso. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones Et eduxit israel per medium eius. Et excussit pharaonem ⁊ virtutē eius in mari rubro. Qui traduxit populum suū per desertum. Qui pcussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regem amorreorum. Et og regem basan. Et dedit terram eorum hereditatem. Hereditatem israel seruo suo. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri. Et redemit nos ab inimicis nostris. Qui dat escam omni carni. Confitemini deo celi. Confitemini domino dominoꝝ: quoniā in eternū misericordia eius. Añ. Quoniam in eternum misericordia eius. Psalmus dauid.

Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dum recordaremur

tui syon. In salicib⁹ i medio eius: suspēdimus organa nostra. Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Et q̄ abduxerūt nos: hymnum cātate nobis de cāticis syon. Quō cātabimus canticū dn̄i: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si nō meminero tui. Si nō ꝓposuero hierusalē: in principio leticie mee. Memor esto dn̄e filiorum edō: in die hierusalē. Qui dicūt exinanite: exinanite vsq; ad fūdamētū i ea. Filia babilonis misera: beat⁹ q̄ retribuet tibi retributionē tuam quā retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: ⁊ allidet puulos suos ad petrā. Añ. Hymnū cātate nobis de cāticis syon. ps. dd.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: qm̄ audisti verba oris mei. In ꝯspectu angelorū psallā tibi: adorabo ad tēplum sanctum tuum ⁊ cōfitebor nomini tuo. Sup misericordia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificasti sup omne nomē sanctum tuū. In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē. Cōfiteant tibi dn̄e oēs reges terre: q2 audierūt omnia verba oris tui. Et cantēt in vijs dn̄i: qm̄ magna est glīa dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: ⁊ sup iram inimicorū meorū extēdisti manum tuā ⁊ saluū me fecit dextera tua. Dn̄s retribuet pro me: dn̄e misericordia tua in seculum: opa manuū tuarum ne despicias. Añ. In cōspectu āgelorū psallā tibi deus me⁹. ps. dd.

Domine ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meam ⁊ resurrectionē meā. Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitā meam ⁊ funiculū meū inuestigasti. Et oēs vias meas ꝑuidisti: q2 nō est s̄mo in lingua mea. Ecce dn̄e tu cognouisti oīa nouissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti sup me manū tuā. Mirabilis facta est scientia tua ex me: cōfortata est ⁊ non potero ad eā. Quo ibo a spiritu

tuo: ꝛ quo a facie tua fugiaꝫ. Si ascendero in celū tu illic es: si descēdero ī īfernū ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: ꝛ habitauero in extremis maris. Et enim illuc manus tua deducet me: ꝛ tenebit me dextera mea. Glia.

Et dixi forsitā tenebre ꝯculcabūt me: ꝛ nox illumiatio mea ī delitijs meis. Quia tenebre non obscurabunt̄ a te: ꝛ nox sicut dies illuminabit̄: sicut tenebre eius ita ꝛ lumē eiꝰ. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Cōfitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua ꝛ aīa mea cognoscet nimis. Nō est occultatū os meū a te qḋ fecisti ī occulto: ꝛ substātia mea in inferioribus terre. Imꝑfectum meū viderūt oculi tui: ꝛ in libro tuo oēs scribēt̄ dies formabunt̄ ꝛ nemo in eis. Mihi aūt nimis honorificati sūt amici tui: deus nimis ꝯfortatus est pricipatꝰ eoꝝ. Dinumerabo eos ꝛ sup arenā multiplicabūtur: exurrexi ꝛ adhuc sum tecū. Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me. Quia dicitis in cogitatiōe: accipiēt in vanitate ciuitates suas. Nonne qui oderunt te dn̄e oderā: ꝛ sup inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderā illos: inimici facti sūt mihi. Proba me deus ꝛ scito cor meū: iterroga me ꝛ cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me ē: ꝛ deduc me ī via eterna. An̄. Dn̄e probasti me ꝛ cognouisti me.

Eripe me dn̄e ps dd. ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die constituebāt prelia. Acuerūt linguam suaꝫ sicut serpentes: venenuꝫ aspidum sub labijs eorum. Custodi me dn̄e de manu peccatoris: ꝛ ab hominibus iniqs eripe me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi. Et funes extenderunt in laqueū: iuxta iter scādalum posuerunt mihi. Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi dn̄e vocem deprecationis mee. Domine dn̄e virtus salutis mee: obumbrasti super caput meuꝫ in die bel-

li. N ō tradas me dn̄e a de
siderio meo peccatori: cogi-
tauerūt cōtra me ne derelin-
quas me: ne forte exaltētur.
C aput circuitus eorum: la-
bor labiorū ipsorū operiet
eos. C adent super eos car
bones: in ignem deÿcies eos
in miserÿs nō subsistēt. V ir
linguosus non diriget in ter-
ra: virū iniustū mala capient
in interitu. C ognoui quia
faciet dn̄s iudicium inopis:
⁊ vindictā pauperū. V erū-
tamē iusti confitebunt̄ nomi
ni tuo: ⁊ habitabunt recti cū
vultu tuo. An̄. A viro iniquo li
bera me dn̄e. Psalmus dauid.

D Omine clamaui ad te
exaudi me: intende vo
ci mee cum clamauero ad te.
D irigatur oratio mea sicut
incēsum in ꝯspectu tuo: eleua
tio manuum mearū sacrifici
um vespertinum. P one do
mine custodiā ori meo: ⁊ ho-
stiū circūstātie labÿs meis.
N on declines cor meum in
v̄ba malicie: ad excusandas
excusationes in pctis. C um
hoibus operātibus iniqui-
tatem: ⁊ nō coicabo cum ele-
ctis eorū. C orripiet me iu
stus in misericordia ⁊ incre-
pabit me: oleum autem pec-
catoris nō impinguet caput
meum. Q uoniam adhuc ⁊
oratio mea in bn̄placitis eo
rū: absorti sunt iūcti petre iu-
dices eorum. A udiēt ver-
ba mea quoniā potuerūt: si-
cut crassitudo terre erupta ē
super terrā. D issipata sunt
ossa nostra secus infernum:
quia ad te domine dn̄e oculi
mei: in te speraui nō auferas
animā meam. C ustodi me
a laqueo quem statuerūt mi
hi: ⁊ a scandalis operantiū
iniquitatem. C adent in re-
tiaculo eius peccatores: sin-
gulariter sum ego, donec trā
seam. An̄. Domine clamaui ad
te exaudi me. Psalm⁹ dauid.

V Oce mea ad dominū
clamaui: voce mea ad
dominum deprecatus sum.
E ffundo in conspectu eius
orationē meam ⁊ tribulatio
nē meā ante ipsum ꝓnūcio.
I n deficiēdo ex me spiritū
meū: ⁊ tu cognouisti semitas
meas. I n via hac qua am-
bulabā: abscōderunt laque-
um mihi. C ōsiderabam ad
dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat
qui cognosceret me. P eriÿt
fuga a me: ⁊ nō est qui requi-

rat aiam meam. Clamaui ad te domie: dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuētium. Intēde ad depreca tionē meā: qz humiliat⁹ sum nimis. Libera me a persequētibus me: qz ɔfortati sūt super me. Educ de custodia aiaz meā ad ɔfitēdū noi tuo: me expectāt iusti donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñe sit i terra viuētium. ps dd.

Domine exaudi oratio nem meā: auribus pcipe obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me i tua iustitia. Et non intres in iudicium cū seruo tuo: qz nō iustificabit in cōspectu tuo oīs viuens. Quia psequut⁹ est inimicus aiam meā: humiliauit in terra vitam meam. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ꝛ anxiatus est sup me spirit⁹ meus: i me turbatū est cor meum. Memor fui dierū antiquoꝝ: meditatus sum in oībus opib⁹ tuis: in factis manuum tuarum meditabor. Expandi manus meas ad te: aīa mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spūs meus. Ne auertas faciē tuā a me: ꝛ similis ero descēdentibus in lacū. Auditam fac mihi mane misericordiā tuam: qz in te speraui. Notā fac mihi viam in qua ambulē: qz ad te leuaui aiaz meā. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere volūtatē tuā: qz deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectā: ꝑpter nomē tuūz dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aiam meā: ꝛ in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et pdes oēs qui tribulāt aiam meā: quoniā ego seruus tuus sum. ps dauid.

Benedictus dñs deus meus qui docet man⁹ meas ad prelium: ꝛ digitos meos ad bellū. Misericordia mea ꝛ refugiū meū: susceptor meus ꝛ liberator me⁹. Protector me⁹ ꝛ in ipso speraui: qui subdit populū meū sub me. Dñe qd est hō qz innotuisti ei: aut filius hois qz reputas eū. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pretereūt. Domine inclina celos tuos ꝛ descende: tange mōtes ꝛ fumi-

gabunt. F ulgura corusca-
tionē ꝛ dissipabis eos: emit-
te sagittas tuas ꝛ conturba-
bis eos. E mitte manuz tu
am de alto: eripe me ꝛ libera
me de aquis multis: ꝛ de ma
nu filioꝝ alienoꝝ. Q uorū
os loquutū ē vanitatē: ꝛ dex-
tera eoꝝ dxtā iniqtat. Gl'ia.
D Eus cāticū nouū can-
tabo tibi: in psalterio
decacordo psallā tibi. Q ui
das salutem regibus: qui re-
demisti dauid seruum tuum:
de gladio maligno eripe me.
E t erue me de manu filiorū
alienoꝝ: quoꝝ os loquutū
est vanitatē: ꝛ dextera eoruz
dextera iniquitatis. Q uoꝝ
filij sicut nouelle plātatiōes:
in iuuētute sua. F ilie eorum
cōposite: circūornate vt simi
litudo tēpli. P romptuaria
eorū plena: eructātia ex hoc
in illud. O ues eorum feto-
se abundantes in egressibus
suis: boues eorum crasse.
N on est ruina macerie ne-
q̄ transitus: neq̄ clamor in
plateis eorum. B eatum di
xerūt populum cui hec sunt:
beatus populus cuius dn̄s
deus eius. An̄. Benedictus dn̄s
deus meus. Psalmus dauid.

E Xaltabo te de' meus
rex: ꝛ benedicā nomini
tuo in seculum ꝛ in seculū se-
culi. P er singulos dies be-
nedicā tibi: ꝛ laudabo nomē
tuū in seculū ꝛ in seculū secu-
li. M agnus dn̄s ꝛ laudabi
lis nimis: ꝛ magnitudīs ei'
nō est finis. G eneratio ꝛ ge
neratio laudabit opera tua:
ꝛ potētiam tuā pnunciabūt.
M agnificētiam glorie san-
ctitatis tue loquētur: ꝛ mira
bilia tua narrabūt. E t vir-
tutē terribiliū tuorū dicent: ꝛ
magnitudinē tuā narrabūt.
M emoriā abūdātie suaui-
tatis tue eructabunt: ꝛ iusti-
cia tua exultabunt. M isera-
tor ꝛ misericors dn̄s: patiēs
ꝛ multum misericors. S ua-
uis dn̄s vniuersus: ꝛ misera
tiōes eius sup oīa opa eius.
An̄. In eternū ꝛ in scl'm scl'i Gl'ia
C Onfiteantur tibi dn̄e
oīa opa tua: ꝛ sancti
tui bn̄dicāt tibi. G loriā re-
gni tui dicent: ꝛ potētiam tuā
loquentur. V t notam faci-
ant filijs hominum potētiaz
tuā: ꝛ gloriā magnificentie re
gni tui. R egnū tuū regnum
oium seculorū: ꝛ dominatio
tua in omni generatiōe ꝛ ge-

nerationez. Fidelis dñs in oib⁹ verbis suis: ⁊ sanctus in oibus opib⁹ suis. Alleuat dñs oẽs qui corruũt: ⁊ erigit oẽs elisos. Oculi oĩuz in te sperãt dñe: ⁊ tu das escã illorũ in tpe oportuno. Aperis tu manũ tuã: ⁊ iples oẽ aĩal benedictiõe. Iustus dñs in oibus vijs suis: ⁊ sanctus in oibus opibus suis. Prope est dñs oib⁹ inuocãtibus eũ: oibus inuocãtibus eũ in veritate. Voluñtatẽ timẽtiuz se faciet: ⁊ deprecationem eorũ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Custodit dñs oẽs diligentes se: ⁊ omnes peccatores disperdet. Laudationẽ domini loquetur os meuz: ⁊ benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculũ ⁊ in seculuz seculi. Añ. Custodit dominus omnes diligẽtes se. ps dd.

Lauda aĩa mea dñz: laudabo dñm in vita mea psallã deo meo q̃diu fuero. Nolite ɔfidere in pñcipib⁹: in filijs hominũ in q̃bus nõ est salus. Exibit spũs eius ⁊ reuertet᷑ in terram suam: in illa die pibũt oẽs cogitationes eorum. Beatus cuius de⁹ iacob adiutor eius spes eius in dño deo ipsius qui fecit celũ ⁊ terram: mare ⁊ oĩa que in eis sunt. Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriam patiẽtibus: dat escam esuriẽtibus. Dñs soluit cõpeditos: dñs illuminat cecos. Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos. Dominus custodit aduenas: pupillum ⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias peccatorũ disperdet. Regnabit dñs in secula deus tuus syon: in generatione ⁊ generationem. Añ. Laudabo deũ meũ in vita mea. Psalm⁹ dauid

Laudate dñm qm̃ bon⁹ est psalm⁹: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio. Edificans hierusalem dñs: dispsiones israelis congregabit. Qui sanat contritos corde: ⁊ alligat ɔtritiões eorꝝ. Qui numerat multitudinẽ stellarũ: ⁊ omnibus eis nomina vocat. Magn⁹ dñs noster ⁊ magna virt⁹ eius: ⁊ sapiẽtie eius nõ est numerus. Suscipiẽs mansuetos dñs: humiliãs autem peccatores vsq; ad terram. Precinite dño in cõfessiõe: psallite deo nostro in cythara. Qui opit celum nubibus: ⁊ parat terre

pluuiaz. Qui pducit in mõtibus fenũ: ⁊ herbã seruituti hominũ. Qui dat iumentis escã ipsoruz: ⁊ pullis coruorũ inuocãtibus eum. Non in fortitudine equi volũtatẽ habebit: neqꝫ in tibijs viri beneplacitũ erit ei. Beneplacitũ est dño sup timẽtes euz: ⁊ in eis qui sperãt super misericordia eius. Añ. Deo nostro iocunda sit laudatio. Psalm⁹ dd.

Lauda hierusalẽ dñm: lauda deũ tuum syon. Qm̃ cõfortauit seras portaruz tuarũ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumẽti saciat te. Qui emittit eloquiuz suũ terre: velociter currit sermo eius. Qui dat niuem sicut lanã: nebulã sicut cinerez spargit. Mittit cristallũ suã sicut bucellas: añ faciẽ frigoris eius qs sustinebit. Emittet verbũ suum ⁊ liquefaciet ea: flabit spũs eius ⁊ fluent aque. Qui annũciat verbũ suum iacob: iustitias ⁊ iudicia sua israel. Non fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia sua nõ manifestauit eis. Añ. Lauda hierl'z dñz. ps dd.

Laudate dñm de celis: laudate eũ i excelsis. Laudate eũ oẽs angeli ei⁹. Laudate eum oẽs virtutes eius. Laudate eũ sol ⁊ luna: laudate eum oẽs stelle ⁊ lumẽ. Laudate eum celi celoꝝ: ⁊ aque que sup celos sunt laudent nomen dñi. Quia ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mãdauit ⁊ creata sunt. Statuit ea in seculum ⁊ in seculũ seculi: preceptũ posuit ⁊ nõ preteribit. Laudate dñm de terra: dracones ⁊ omnes abyssi. Ignis grando nix glacies: spiritus pcellarũ: que faciũt verbum eius. Mõtes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpẽtes ⁊ volucres pẽnate. Reges terre ⁊ omnes populi: principes ⁊ omnes iudices terre. Iuuenes ⁊ virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius. Cõfessio eius super celum ⁊ terraz ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo appropinquãti sibi. ps dauid.

Cantate dño canticuz nouũ: laus eius in ec-

clesia sanctorũ. Letet israel in eo qui fecit euz: ⁊ filie syon exultēt in rege suo. Laudēt nomē eius in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitũ est dño i populo suo: ⁊ exaltabit mansuetos in salutē. Exultabũt sancti in gloria: letabũtur in cubilibus suis. Exultationes dei in gutture eorũ: ⁊ gladij ancipites in manibus eorũ. Ad faciēdã vindictã in nationibus: increpationes ⁊ in populis. Ad alligãdos reges eorũ in cõpedib⁹: ⁊ nobiles eorũ i manicis ferreis. Ut faciant in eis iudiciũ cõscriptuz: gloria hec est oĩbus sanctis eius. Psalm⁹ dauid.

Laudate dñm in sanctis eius: laudate eũ in firmamēto virtutis eius. Laudate eũ in ṽtutibus eius: laudate eũ ſm multitudinē magnitudinis ei⁹. Laudate euz in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ cythara. Laudate eum in tympano ⁊ choro: laudate eũ in cordis ⁊ organo. Laudate eum in cymbalis bñ sonãtibus: laudate eum in cymbalis iubilatiõis oĩs spũs laudet dominum.

Dñicis dieb⁹ ⁊ in festo sancti michaelis archãgeli cantica.

Domine miserere nostri: te enim expectauimus esto brachiũ nostrũ in mane: ⁊ salus nostra in tpe tribulationis. A voce angeli fugerũt populi: ⁊ ab exaltatione tua dispse sunt gētes. Et cõgregabũt spolia vestra sicut colligit brucus: velut cũ fosse plene fuerit de eo. Magnificatus est dñs qm̃ habitauit in excelso: impleuit syon iudicio ⁊ iustitia: ⁊ erit fides in tēporibus suis. Diuitie salutis sapientia ⁊ scientia: timor dñi ipse thesaurus ei⁹. Ecce videntes clamabunt foris: angeli pacis amare flebunt. Dissipate sunt vie cessauit trãsiens per semitã: irritũ factum est pactuz: ꝓiecit ciuitates non reputauit homines. Luxit ⁊ elanguit terra: confusus est liban⁹ ⁊ obsorduit. Et factus est saron sicut desertum: ⁊ cõcussa est basan ⁊ carmelus. Nũc exurgã dicit dominus: nũc exaltabor ⁊ nunc sublimabor. Aliud.

Audite qui lõge estis q̃ fecerim dicit dñs: ⁊ cognoscite vicini fortitudinem

meam. Conterriti sunt in syon peccatores: possedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante: aut quis habitabit ex vobis cũ ardorib⁹ sempiternis. Qui ambulat in iusticijs ꝛ loquit᷑ veritatẽ: qui ꝓijcit auariciã ex calumnia: ꝛ excutit manus suas ab omni munere. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinẽ: ꝛ claudit oculos suos ne videat malũ. Iste in excelsis hītabit munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est: aque eius fideles sunt. Regẽ in decore suo videbunt oculi eius: cernent terram de longe: cor tuum meditabit᷑ timorem. Aliud.

Misere dñe plebi tue sup quã inuocatũ est nomẽ tuum: ꝛ israel quẽ coequasti primogenito tuo. Miserere ciuitati sanctificatiõis tue hierusalem: ciuitati requiei tue. Reple syon inenarrabilibus v̄tutibus eius: ꝛ gloria tua populũ tuum. Da testimoniũ q2 ab initio creature tue sunt: ꝛ suscita precationes quas loquuti sunt in nomine tuo ꝓphete priores. Da mercedẽ dñe sustinẽtibus te: vt prophete tui fideles inueniant᷑ ꝛ exaudi orationẽ seruoꝝ tuoꝝ. Secũdum benedictionem aaron da populo tuo: ꝛ dirige eos in viaꝫ iusticie. Vt sciant omnes qui habitãt terraꝫ: q2 tu es deus cõspector seculorũ. ¶ In natali domini ꝛ epiphanie ꝛ purificationis btẽ Marie cantica.

Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucẽ magnaꝫ. Habitãtibus in regiõe vmbre mortis: lux orta ẽ eis. Multiplicasti gẽtẽ: non magnificasti letitiam. Letabunt corã te sicut letatur i messe sicut exultãt victores capta preda qñ diuidũt spolia. Iugum enim oneris ei⁹: ꝛ virgã humeri eius ꝛ sceptrũ ei⁹ exactoris eius supasti: sicut in die madiã. Quia ois violẽta ꝑdatio cũ tumultu: ꝛ vestimẽtum mixtũ sanguine: erit in cõbustionẽ ꝛ cibus ignis. Paruulus enim natus est nobis: filius datus est nobis. Et factus est princípat⁹ sup humerũ eius: ꝛ vocabit᷑ nomen eius admirabilis cõsiliarius. Deus fortis pater futuri seculi⁹: princeps

pacis. Multiplicabit eius imperium: & pacis non erit finis. Super solium dauid & sup regnum eius sedebit: vt cōfirmet illud & corroboret i iudicio & iusticia. Amodo & vsq3 i sempitnū: zelus dn̄i exercituū faciet hoc. Aliud.

Letate hierusalē: & diē festū agite oēs qui diligitis eā. Gaudete gaudio oēs qui lugebatis sup eā: vt potemini a lacte & satiemini ab vberibus cōsolatiōis ei9. Et cum auulsi fueritis a lacte: epulemini ab itroitu glorie ei9. Quia hec dicit dominus: ecce ego declino i eos vt flumē pacis: & vt torrens in undās glorie gentiū. Pueri eorum in humeris portabūtur: & sup genua ꝯsolabunt. Queādmodū mater ꝯsolatur filios suos: ita & ego ꝯsolabor vos: & in hierusalē cōsolabimini. Et videbitis & gaudebitis & letabit cor vestrum: & ossa vestra vt herba germinabūt & cōminabit cōtumacib9. Ecce dominus vt ignis veniet: & vt tempestas currus ei9 reddere in ira vindictā & vastationē in flāma ignis. Quia in igne enim zeli dn̄i dēuorabit oīs terra: & i gladio eius omnis caro. Aliud

Urbs fortitudinis nostre syon: saluator ponetur in ea murus & antemurale. Aperite portas: & ingrediat gens iusta custodiēs veritatē. Uetus error abijt seruabis pacē pacē quia i te sperauimus. Sperastis in domino i seculis eternis: i dn̄o deo forti in perpetuū. Quia incuruabit habitātes in excelso: ciuitatē sublimē humiliabit. Humiliabit eā vsq3 ad terrā: detrahet eam vsq3 ad puluerē. Cōculcabit eā pes pauperis: gressus egenorum. Semita iusti recta facta est: rectus callis iusti ad ambulādū. Et i semita iudicioꝝ tuoꝝ dn̄e sustinuim9 te nomen tuum & memoriale tuū i desiderio anime. Anima mea desiderabit te in nocte sed & spiritus meus in precordijs meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra: iusticiam discēt hitatores orbis. Misereamur impio: & nō discet facere iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit: & non videbit gloriā dn̄i. Dn̄e exal

tet manus tua vt non videant: videāt ꝛ ꝯfundātur zelātes populi: ꝛ ignis hostes tuos deuoret. D ñe dabis pacem nobis: oīa enim opa nostra opat⁹ es nobis. Cantica a pascha vsq͡ʒ ad pētecosten.

Quis est iste qui venit de edon: tinctis vestibus de bosra. Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiaʒ: ꝛ ꝓpugnator sum ad saluādū. Quare ergo rubrū est indumētum tuū: ꝛ vestimenta tua sicut calcantiuʒ in torculari. Torcular calcaui solus: ꝛ d̄ gētib⁹ nō est vir mecū. Calcaui eos in furore meo: ꝛ cōculcaui eos i ira mea. Et asp̄sus est sanguis eoꝝ sup̄ vestimēta mea: ꝛ oīa indumenta mea inquinaui. Dies enim vltionis i corde meo: annus retributiōis mee venit. Circūspexi ꝛ nō erat auxiliator: quesiui ꝛ nō fuit qui adiuuaret. Et saluauit mihi brachium meū: ꝛ idignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Aliud.

Venite ꝛ reuertamur ad dn̄m: q2 ipse cepit ꝛ sanabit nos: pcutiet ꝛ curabit nos. Viuificabit nos p⁹ duos dies: in die tertia suscitabit nos: ꝛ viuemus in conspectu eius: sciem⁹ sequemur q͡ʒ ut cognoscamus dominū. Quasi diluculum preparat⁹ est egressus eius: ꝛ veniet q̄si imber nobis tēporaneus ꝛ serotinus terre. Quid faciā tibi effraim q̄d faciam tibi iuda: misericordia vestra quasi nubes matutina: ꝛ q̄si ros mane pertransiens. Propter hoc dolaui in ꝓphetis ꝛ occidi eos in verbis oris mei: ꝛ iudicia mea quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui ꝛ non sacrificium: ꝛ scientiam dei plusq̄ holocaustum. Aliud.

Expecta me dicit dn̄s in die resurrectionis mee in futurū: q2 iudiciū meum: vt cōgregē gētes ꝛ colligā regna. Et effundā super eos indignationē meam: ꝛ oēm iram furoris mei. In igne eniʒ zeli mei deuorabitur oīs terra q2 tūc reddā populis labiuʒ electū vt vocēt oēs in nomie dn̄i ꝛ seruiāt ei humero vno. Ultra flumina ethiopie inde supplices mei: filij dispersoꝝ meoꝝ deferēt mun⁹ mi-

bi. In die illa nõ ↄfunderis super cũctis adinuẽtionibus tuis: quibus preuaricata es in me. Quia tũc auferam de medio tui magniloquos superbie tue: ⁊ nõ adijcies exaltari amplius in mõte sancto meo. Et derelinquã in medio tui populũ pauperem ⁊ egenũ: ⁊ sperabũt in noie domini reliquie israel. Nõ facient iniquitatẽ nec loquentur mẽdaciũ: ⁊ nõ inuenietur in ore eorum lingua dolosa. Qm̃ ipsi pascentur ⁊ accubabũt: ⁊ non erit qui exterreat.

In festo eucharistie domini nostri Jesu Christi cãtica.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃. Dicãt nũc ↄredẽ. A solis ortu ⁊ occasu: ab aq̃. Errauerũt in solitudine. Esuriẽtes ⁊ sitiẽtes: aĩa. Et clamauerũt ad dñz. Et eduxit eos de tenebris. Cõfiteant dño mĩſicordie. Quia satiauit animã inanẽ. Gloria patri ⁊ filio. Aliud. Credidi ppt. totũ psalmũ. Aliud. Lauda hierusalem.

In festo corone dñi. Cant.

Pedibus ↄculcabit: corona supbie ebriorum effraiz. Et erũt flos decidẽs glorie exaltationis eius: qui est super verticem vallis pinguiũ quasi tẽporaneum ante maturitatez autũni. In die illa erit dñs exercituuz corona glorie: ⁊ sertũ exaltatiõis residuo populi sui. Et spiritus iudicij sedẽtis sup iudiciuz: ⁊ fortitudo reuertẽtibus de bello ad portã. Aliud cã.

In veste põderis quaz habebat: tot⁹ erat scriptus orbis terraruz. Et parentum magnalia: in quattuor ordinibus lapiduz erant sculpta. Et magnificentia tua: in diademate capitis illius erat scripta. Aliud cãticũ.

Spoliauit me glĩa mea ⁊ abstulit coronaz de capite meo. Destruxit me vndiq3 ⁊ pereo: ⁊ quasi euulse arboris abstulit spez meã. Iratus est contra me furor eius: ⁊ sic me habuit q̃si hostem suum. Fratres meos longe fecit a me: ⁊ noti mei quasi alieni recesserunt a me. Dereliquerunt me propinqui mei: ⁊ qui me nouerant obliti sunt mei.

In natali apostolorum ⁊ plurimoruz martyrum canticum.

Vos sancti dñi vocabi

mini mistri dei nostri. Dicet vobis fortitudinē gētium comedetis: ⁊ in gloria eorū superbietis. Pro cōfusiōe vestra duplici ⁊ rubore: laudabunt partē eorꝫ. Propterea in terra sua duplicia possidebunt: leticia sempiterna erit eis. Quia ego dñs diligens iudicium: ⁊ odio habēs rapinā in holocaustū. Et dabo opus eorum in veritate: ⁊ fedus perpetuū feriā eis. Et scietur in gentibus semen eorum: ⁊ germē eorū in medio populorꝫ. Omnes eniꝫ qui viderint eos cognoscent illos: quia isti sunt semen cui benedixit dominus. Aliud.

Fulgebunt iusti: ⁊ tanꝗ̄ scintille in arūdineto discurrēt. Iudicabūt nationes ⁊ dominabunt populis: ⁊ regnabit dominus illorū in perpetuū. Qui cōfidunt in domino intelligēt veritatem: ⁊ fideles in dilectione acqͥescēt illi. Qm̄ donū ⁊ pax: est electis dei. Aliud.

Reddet deus mercedeꝫ laborū sanctorū suorū: ⁊ deducet illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei: ⁊ in luce stellarū nocte. Trāstulit illos mare rubrum: ⁊ trāsuexit illos per aquā nimiā. Inimicos autem illorum demersit in mare: ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos: Ideo iusti tulerunt spolia impiorū: ⁊ decantauerunt domine nomen sanctum tuum. Et victriceꝫ manum tuam laudauerunt pariter: dñe deus noster.

¶ In nat. vnius martyris vl cōfes. pont. vel nō pōt. cant.

Beatus vir qui in sapiētia morabit ⁊ qui i iustitia meditabit: ⁊ in sensu cogitabit circūspectionem dei. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illū. Et firmabitur in illo ⁊ non flectet. ⁊ cōtinebit illum ⁊ nō cōfundetur: ⁊ exaltabit illuꝫ apud ꝓximos suos. Et nomine eterno hereditabit illum dominus deus noster. Aliud.

Benedictus vir qui cōfidit in dño: ⁊ erit dominus fiducia eius. Et erit tanꝗ̄ lignum quod plātatuꝫ est secus decursus aquaruꝫ: qđ ad humoreꝫ mittit radices suas ⁊ nō timebit cū venerit estus. Et erit foliū ei⁹

viride: ⁊ in tempore siccitatis non erit sollicitum: nec aliqñ desinet facere fructũ. Aliud.

B Eatus vir qui inuentus est sine macula: ⁊ qui post aurum nõ abijt nec sperauit i pecunie thesauris. Quis est hic ⁊ laudabimus eum: fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo ⁊ pfectus inuẽtus est: ⁊ erit illi glĩa etna. Qui potuit trãsgredi ⁊ non est transgressus: facere mala ⁊ nõ fecit. Ideo stabilita sũt bona illius i dño: ⁊ helemosynas illi⁹ enarrabit oĩs ecclĩa scõrũ. ¶ In natali v̾ginũ ⁊ festiuitatib⁹ btẽ Marie. cantica.

A Udite me diuini fructus: ⁊ quasi rosa plãtata sup riuos aquaꝝ fructificate. Quasi libanus odorem suauitatis habete. Florete flores quasi lilium date odorẽ ⁊ frõdete in gratiaꝫ: ⁊ collaudate cãticũ: ⁊ bñdicite dñm in oĩbus opibus suis. Date noĩ eius magnificẽtiã: ⁊ ꝯfitemini illi in voce labiorũ vestroꝝ. In cãticis labiorũ ⁊ cytharis: ⁊ sic dicetis in confessione opera domini vniuersa bõa valde. Aliud.

G Audens gaudebo in dño: ⁊ exultabit aĩa mea in deo meo. Quia iduit me vestimẽto salutis: ⁊ indumẽto iustitie circũdedit me. Quasi spõsum decoratũ corona: ⁊ quasi spõsaꝫ ornatã monilibus suis. Sicut eniꝫ terra pfert germẽ suum ⁊ sicut ortus semen suum germinat: sic dñs deus germinabit iusticiam ⁊ laudem coraꝫ vniuersis gẽtib⁹. Propter syon nõ tacebo: ⁊ ꝑpter hierusalem non quiescaꝫ donec egrediatur vt splẽdor iustus eius ⁊ saluator eius vt lampas accẽdat. Et videbũt gẽtes iustũ tuũ: ⁊ cũcti reges inclitum tuum. Et vocabit tibi nomẽ nouũ: quod os dñi noĩauit. Et eris corona glorie in manu dñi: ⁊ dyadema regni in manu dei tui. Aliud.

N On vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua non vocabitur amplius desolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: ⁊ terra tua inhabitabit. Quia cõplacuit dño in te: ⁊ terra tua inhabitabit. Habitabit eiꝫ iuuenis cuꝫ virgine: ⁊ habitabũt in te filij tui. Et gaudebit

sponsus sup spõsam: ⁊ gaudebit sup te deus tuus. Super muros tuos hierusalem cõstitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in ppetuum nõ tacebunt. Qui reminiscimini domini ne taceatis: ⁊ ne detis silētium ei donec stabiliat ⁊ donec ponat hierusalē laudem in terra. In duabus festiuitatibus sancte crucis cãtica. Domine audiui. P. 20 iniqtate. Egressus es. ¶ In dedicatione ecclesie cantica. Letatus sum. Nisi dominus edificauerit. Lauda hierusalem. Feria. ij. Canticum.

Confitebor tibi domine qm iratus es mihi: cõuersus est furor tuus ⁊ cõsolatus es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agã ⁊ non timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: ⁊ factus es mihi in salutem. Haurietis aqs in gaudio de fontibus saluatoris: ⁊ dicetis in illa die ꝯfitemini dño ⁊ inuocate nomē eius. Notas facite ĩ populis adinuētiones eius: mementote quoniã excelsum est nomē eius. Cantate dño qm magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra. Exulta ⁊ lauda habitatio syon: qz magnus in medio tui sanctus israel. Feria. iij. Cant. isaie.

Ego dixi ĩ dimidio dierum meoꝝ: vadã ad portas inferi. Quesiui residuum annoꝝ meorum: dixi non videbo dominum deũ in terra viuētium. Non aspiciam hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis. Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernaculũ pastorum. Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me: de mane vsq ad vesperã finies me. Sperabam vsq ad mane: quasi leo sic contriuit oĩa ossa mea. De mane vsq ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo meditabor vt colũba. Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso. Domine vim patior respõde pro me: quid dicã aut quid respõdebit mihi cũ ipse fecerit. Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine anime mee. Domine si sic viuitur ⁊ in talibus vita spiritus mei: corripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amaritudo

mea amarissima. Tu autez
eruisti animam meaz vt non
periret: ꝓiecisti post tergum
tuū oīa peccata mea. Quia
non infernus confitebitur ti-
bi neqꝫ mors laudabit te: nō
expectabunt qui descendunt
in lacum veritatem tuam.
Uiuens viuens ipse confite
bitur tibi sicut ⁊ ego hodie:
pater filiis notam faciet ve-
ritatem tuaz. Domine saluū
me fac: ⁊ psalmos nostros
cātabimus cūctis diebus vi
te nostre in domo domini.

¶ Feria .iiij. Cāticum Anne.

EXultauit cor meum in
dn̄o: ⁊ exaltatū est cor
nu meum in deo meo. Do-
minatū est os meū super ini
micos meos: q2 letata suz in
salutari tuo. Nō est sanctus
vt est dn̄s neqꝫ eniz est alius
extra te: ⁊ non est fortis sicut
deus noster. Nolite multi-
plicare loqui sublimia: glo-
riantes. Recedāt vetera de
ore vestro: q2 deus scientia-
rū dn̄s est: ⁊ ipsi preparātur
cogitationes. Arcus forti-
um supatus est: ⁊ infirmi ac-
cincti sunt robore. Repleti
prius pro panibus se loca-
uerūt: ⁊ famelici saturati sūt.
Donec sterilis peperit plu-
rimos: ⁊ que multos habe-
bat filios infirmata est. Do
minus mortificat ⁊ viuificat
deducit ad inferos ⁊ reducit
Dn̄s pauperē facit ⁊ ditat:
humiliat ⁊ subleuat. Susci-
tās de puluere egenum: ⁊ de
stercore erigēs pauperē. Ut
sedeat cū principib9: ⁊ soliuz
glorie teneat. Dn̄i enim sūt
cardines terre: ⁊ posuit super
eos orbē. Pedes sanctoruz
suoꝝ obseruabit: ⁊ impii in te
nebris conticescent: q2 non in
fortitudine sua roborabitur
vir. Dominum formidabūt
aduersarii eius: ⁊ super ipos
in celis tonabit. Dn̄s iudi-
cabit fines terre: ⁊ dabit impe-
riū regi suo ⁊ sublimauit cor
nu xp̄i sui. Fer. v. Can moysi.

CAntemus dn̄o glorio
se enim honorificatus
est: equum ⁊ ascensorem deie
cit in mare. Fortitudo mea
⁊ laus mea domin9: ⁊ factus
est mihi in salutem. Iste de9
meus ⁊ glorificabo eum: de-
us patris mei ⁊ exaltabo eū
Dominus quasi vir pugna-
tor omnipotens nomē eius
currus pharaonis ⁊ exerci-
tum eius ꝓiecit in mare. Ele

eti pꝛicipes eius submersi sũt
in mari rubꝛo: abyssi operue
runt eos: descẽderunt in pꝛo
fundum quasi lapis. D exte
ra tua dñe magnificata ē foꝛ
titudine dextera tua dñe per
cussit inimicum: ⁊ in multitu-
dine gloꝛie tue deposuisti ad
uersarios meos. M isisti irã
que deuoꝛauit eos sicut stipu
lã: ⁊ in spiritu furoꝛis tui con
gregate sunt aque. S tetit vn
da fluens: cõgregate sũt abys
si in medio mari. D ixit ini-
micus persequar ⁊ cõpꝛehẽ-
dam: diuidam spolia: imple-
bitur anima mea. E uagina
bo gladium meum: interfici-
et eos manus mea. F lauit
spiritus tuus ⁊ operuit eos
mare: submersi sũt quasi plũ
bum in aquis vehemẽtibus.
Q uis similis tui in foꝛtibus
domine: quis similis tui ma-
gnificus in sanctitate: terribi
lis atq laudabilis ⁊ faciẽs
mirabilia. E xtendisti ma-
num tuam ⁊ deuoꝛauit eos
terra: dux fuisti in misericoꝛ-
dia tua populo quem rede-
misti. E t poꝛtasti eum in foꝛ
titudine tua: ad habitaculũ
sanctum tuum. A scenderũt
populi ⁊ irati sunt: doloꝛes
obtinuerũt habitatoꝛes phi
listijm. T unc cõturbati sunt
pꝛicipes edom robustos mo
ab obtinuit tremoꝛ: obꝛigue
rũt omnes habitatoꝛes cha
naan. I rruat super eos foꝛ
mido ⁊ pauoꝛ: in magnitu-
dine bꝛachij tui. F iant imo
biles quasi lapis: donec per
transeat populus tuus do-
mine: donec pertranseat po-
pulus tuus iste quem posse-
disti. I ntroduces eos ⁊ plã
tabis ĩ mõte hereditatis tue:
firmissimo habitaculo tuo
quod operatus es domine.
S anctuarium tuum domi-
ne qđ firmauerũt manꝰ tue:
dominus regnabit in eternũ
⁊ vltra. I ngressus est enim
eques pharao cũ curribus
⁊ equitibus eius in mare: ⁊
reduxit super eos dominus
aquas maris. F ilij autem
israel ambulauerunt per sic-
cum: in medio eius. ¶ Fe-
ria sexta. Canticum Abdie.
D Omine audiui audi-
tionem tuam ⁊ timui.
D ñe opus tuũ: in medio an
noꝝ viuifica illud. I n me-
dio ãnoꝝ notũ facies: cũ ira
tus fueris misericoꝛdie recoꝛ-
daberis. D eus ab austro

veniet: ꝛ sanct⁹ de mõte pharam. Operuit celos gloria eius: ꝛ laudis eius plena est terra. Splẽdor eius vt lux erit: cornua i manibus eius. Ibi abscõdita est fortitudo ei⁹: ante faciez ei⁹ ibit mors. Egredietur dyabolus ante pedes eius: stetit ꝛ mẽsus est terram. Aspexit ꝛ dissoluit gentes: ꝛ contriti sunt mõtes seculi Incuruati sũt colles mũdi: ab itineribus eternitatis eius. Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian. Nũquid in fluminibus iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus: vel in mari indignatio tua. Qui ascẽdes sup equos tuos: ꝛ quadrige tue saluatio. Suscitãs suscitabis arcũ tuũ: iuramẽta tribub⁹ que loquutus es. Fluuios scindes terre viderũt te ꝛ doluerũt mõtes: gurges aquarum trãsijt. Dedit abyssus vocem suã: altitudo manus suas leuauit. Sol ꝛ luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarũ tuarum ibũt in splendore fulgurãtis haste tue. In fremitu cõculcabis terram: ꝛ in furore obstupefacies gentes. Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum christo tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamẽtuz vsqꝫ ad collum. Maledixisti sceptris eius: capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad dispergẽdum me. Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscõdito. Uiam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarũ multarum. Audiui ꝛ conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea. Ingrediatur putredo in ossibus meis: ꝛ subter me scateat. Ut requiescam i die tribulationis: ꝛ ascendaz ad populum accinctum nostrũ. Ficus enim non florebit: ꝛ non erit germen in vineis. Mentietur opus oliue: ꝛ arua non afferent cibum. Abscidetur de ouili pecus: ꝛ nõ erit armentuz in presepibus. Ego autem in domino gaudebo: ꝛ exultabo in deo iesu meo. Deus dominus fortitudo mea: ꝛ ponet pedes meos quasi ceruorum. Et sup excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.

¶ Sabbato. Canticū moysi.

Audite celi q̄ loquor: audiat terra v̄ba oris mei. Cōcrescat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū. Quasi imber super herbā: ⁊ quasi stille sup gramina: q2 nomē dñi inuocabo. Date magnificētiam deo nostro dei perfecta sunt opera: ⁊ oēs vie eius iudicia Deus fidelis ⁊ absq3 vlla iniquitate iustus ⁊ rectus: peccauerūt ei ⁊ nō filij eius i sordibus. Generatio praua atq3 puersa: heccine reddis domino popule stulte ⁊ isipiēs. Nūquid non ipse est pater tuus: q possedit ⁊ fecit ⁊ creauit te. Memento dierū antiquorū: cogita generationes singulas. Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Quando diuidebat altissimus gentes: qn̄ sepabat filios adam. Cōstituit terminos populorum iuxta numerum filiorū israel. Pars aūt dñi populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris ⁊ valle solitudinis. Circūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ custodiuit quasi pupillā oculi sui. Sicut aquila prouocās ad volādū pullos suos: ⁊ sup eos volitās. Expādit alas suas ⁊ assumpsit eum: atq3 portauit in humeris suis. Dominus solus dux eius fuit: ⁊ non erat cum eo deus alienus. Cōstituit eum super excelsam terrā: vt comederet fructus agrorū. Et suggeret mel de petra: oleumq3 de saxo durissimo. Butyrū de armento ⁊ lac de ouibus: cum adipe agnorum ⁊ arietum filiorum basan. Et hircos cum medula tritici: ⁊ sanguinem vue biberēt meracissimum. Incrassatus est dilectus ⁊ recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus. Dereliquit deum factorē suum: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouocauerūt eum in dijs alienis: ⁊ in abominatiōibus ad iracūdiā ꝓcitauerūt Immolauerunt demonijs ⁊ non deo: dijs quos ignorabāt. Noui recentesq3 venerūt: quos non coluerunt patres eorum. Deum qui te genuit dereliquisti: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracundiam conci

tatus est: quia prouocaue-
runt eum filij sui et filie. Et
ait abscondam faciem meaz
ab eis: et considerabo nouis-
sima eorum. Generatio eniz
peruersa est: et infideles filij.
Ipsi me prouocauerunt in
eo qui non erat deus: et irri-
tauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in
eo qui non est pplus: et in gen-
te stulta irritabo illos. Alia.
Ignis succensus est in fu-
rore meo: et ardebit vs-
que ad inferni nouissima. De
uorabitque terram cuz germi-
ne suo: et montium fundamen-
ta comburet. Congregabo
sup eos mala: et sagittas me-
as complebo in eis. Con-
sumentur fame: et deuorabunt
eos aues morsu amarissimo
Dentes bestiarum immittam
in eos: cum furore trahentium
super terram atque serpentium.
Foris vastabit eos gladi-
us et intus pauor: iuuenem si-
mul ac virginem lactentem cuz
homine sene. Et dixi vbinam
sunt: cessare faciam ex homi-
nibus memoriam eorum.
Sed propter iram inimico-
rum distuli: ne forte superbi-
rent hostes eorum. Et dice-
rent manus nostra excelsa: et
non dominus fecit hec om-
nia. Gens absque consilio est
et sine prudentia: vt saperent
et intelligerent ac nouissima p
uiderent. Quomodo perse-
quebatur vnus mille: et duo
fugarent decem milia. Non-
ne ideo quia deus suus ven-
didit eos: et dominus conclu-
sit illos. Non enim est de-
us noster vt dij eorum: et ini-
mici nostri sunt iudices. De
vinea sodomorum vinea eo-
ruz: et de suburbanis gomor-
re. Vua eoruz vua fellis:
et botrus amarissimus. Fel
draconum vinum eorum: et ve-
nenum aspidum insanabile.
Nonne hec condita sunt apud
me: et signata i thesauris me-
is. Mea est vltio et ego retri
buam eis in tempore: vt la-
batur pes eoruz. Iuxta est
dies perditionis: et adesse fe-
stinant tempora. Iudicabit
dominus populum suum: et
in seruis suis miserebitur.
Videbit quod infirmata sit ma-
nus et clausi quoque defecerunt
residuique consumpti sunt. Et
dicent vbi sunt dij eorum: in
quibus habebant fiduciam.
De quorum victimis come

57

debātadipes ⁊ bibebant vinum libaminum. Surgant ⁊ opitulentur vobis: ⁊ in necessitate vos protegant. Videte ꝙ ego sim solus: ⁊ non sit alius deus pter me. Ego occidam ⁊ ego viuere faciā: percutiam ⁊ ego sanabo: ⁊ nō est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celū manum meaꝫ: ⁊ dicam viuo ego in eternum. Si acuero vt fulgur gladium meum: ⁊ arripuerint iudiciuꝫ manus mee. Reddā vltionem hostibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuaꝫ. Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suoruꝫ vlciscetur. Et vindictam retribuet in hostes eorum: ⁊ propitius erit terre populi sui. Hymnus triū puerorūꝫ.

Benedicite omnia opa domini domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula. Bn̄dicite angeli domini dn̄o: benedicite celi dn̄o. Bn̄dicite aque oēs que super celos sunt domino: benedicite oēs virtutes dn̄i dn̄o. Benedicite sol ⁊ luna dn̄o: benedicite stelle celi domīo. Bn̄dicite imber ⁊ ros dn̄o: bn̄dicite oīs spūs dei dn̄o. Bn̄dicite ignis ⁊ estus dn̄o bn̄dicite frigus ⁊ estas dn̄o. Bn̄dicite rores ⁊ pruina domino: bn̄dicite gelu ⁊ frigus dn̄o. Bn̄dicite glaties ⁊ niues dn̄o: benedicite noctes ⁊ dies dn̄o. Bn̄dicite lux ⁊ tenebre domīo: benedicite fulgura ⁊ nubes domino. Benedicat terra dn̄m: laudet ⁊ superexaltet eū in secula. Bn̄dicite montes ⁊ colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra dn̄o. Bn̄dicite fontes dn̄o: benedicite maria ⁊ flumina dn̄o. Bn̄dicite cete ⁊ oīa que mouent in aquis dn̄o: bn̄dicite oēs volucres celi dn̄o. Bn̄dicite oēs bestie ⁊ pecora dn̄o: bn̄dicite filij hoīuꝫ dn̄o. Bn̄dicat isrl̄ dn̄m: laudet ⁊ superexaltet eū in scl'a. Bn̄dicite sacerdotes dn̄i dn̄o: bn̄dicite serui dn̄i dn̄o. Bn̄dite spūs ⁊ aīe iustoꝝ dn̄o: bn̄dicite sci ⁊ humiles corde dn̄o. Benedicite anania azaria ⁊ misael

dñm: laudate ꝛ superexaltate eũ in secula. Bñdicam⁹ patrẽ ꝛ filium cũ sancto spiritu: laudem⁹ ꝛ superexaltem⁹ eum in secula. Bñdict⁹ es dñe in firmamẽto celi: ꝛ laudabilis ꝛ gloriosus ꝛ superexaltat⁹ in secula. Cãticum zacharie.

Benedictus dñs deus israel: qꝛ visitauit ꝛ fecit redẽptionem plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: i domo dauid pueri sui. Sicut loquut⁹ est per os sãctoꝝ: qui a seculo sunt ꝓphetarũ eius. Salutẽ ex inimicis nostris: ꝛ de manu oium q̃ oderũt nos. Ad faciẽdã misericordiã cum patrib⁹ nostris: ꝛ memorari testamenti sui sancti. Iusiurãdũ qđ iurauit ad abrahã patrem nostrum: daturũ se nobis. Ut sine timore de manu inimicorũ nostroꝝ liberati: seruiamus illi. In sanctitate ꝛ iusticia corã ipso: oibus dieb⁹ nostris. Et tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis eim ante faciẽ dñi parare vias ei⁹. Ad dãdã scientiã salutis plebi ei⁹: in remissionẽ peccatoꝝ eoꝝ. Per viscera misericordie dei nostri: in q̃bus visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris ꝛ in vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Canticum beate Marie.

Magnificat: aĩa mea dñm. Et exultauit spirit⁹ meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatẽ ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicẽt oẽs generatiões. Quia fecit mihi magna q̃ potẽs est: ꝛ sanctũ nomẽ ei⁹. Et misericordia eius a ꝓgenie in ꝓgenies: timẽtibus eum. Fecit potẽtiam in brachio suo: dispersit superbos mẽte cordis sui. Deposuit potentes de sede: ꝛ exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: ꝛ diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerũ suũ: recordatus misericordie sue. Sicut loquutus est ad patres nostros: abrahã ꝛ semini ei⁹ in secula.

Hymnus sancti Ambrosij.

Te deum laudamus: te dñm confitemur. Te eternum patrẽ: oĩs terra veneratur. Tibi omẽs angeli: tibi celi ꝛ vniuerse potestates. Tibi cherubin ꝛ sera-

phin: incessabili voce procla
mant. Sanctus. Sanctus.
Sanctus. Dominus deus
sabaoth. Pleni sunt celi et
terra: maiestatis glorie tue.
Te gloriosus: apostolorum
chorus. Te pphetarū: lau-
dabilis numerus. Te mar-
tyrū cādidatus: laudat exer-
citus. Te per orbē terrarum
sancta ꝯfitet̄ ecclesia. Patrē
immēse maiestatis. Venerā
dū tuū verū: et vnicū filium.
Sāctū quoqꝫ paclitū spūm.
Tu rex glorie xp̄e. Tu pa-
tris sempitern⁹ es filius. Tu
ad liberādū suscepturus ho
minē: non horruisti virginis
vterum. Tu deuicto mortis
aculeo: aperuisti credētibus
regna celorum. Tu ad dexte-
rā dei sedes: i gloria patris.
Iudex crederis esse ventu-
rus. Te ergo q̄sum⁹ tuis fa-
mulis subueni: quos p̄cioso
sanguine redemisti. Eterna
fac cū sanctis tuis gloria mu
nerari. Saluū fac populum
tuum dn̄e: et benedic heredi-
tati tue. Et rege eos et extol
le illos vsqꝫ in eternū. Per
singulos dies benedicimus
te. Et laudamus nomē tuū
in seculum: et in seculū secul.

Dignare dn̄e die isto: sine
pecato nos custodire. Mise
rere nostri dn̄e: miserere no-
stri. Fiat misericordia tua
dn̄e sup nos: quēadmodum
sperauimus in te. In te do-
mine speraui nō cōfundar in
eternū. Symbolum athana
sij dn̄icis dieb⁹ post primam.

Quicūqꝫ vult saluus es
se: an̄ oia opus est vt
teneat catholicā fidē. Quam
nisi quisqꝫ integrā iniolatāqꝫ
seruauerit: absqꝫ dubio i eter
nū peribit. Fides aūt catho
lica hec est: vt vnū deū in tri-
nitate et trinitatē i vnitate ve-
neremur. Neqꝫ cōfundētes
psonas: neqꝫ substantiā sepa
rantes. Alia est eim psona
patris alia filij: alia spiritus
sancti. Sed patris et filij et
spiritus sancti vna est diuini
tas: equalis gloria coeterna
maiestas. Qualis pater ta-
lis filius: talis spiritus san-
ctus. Increat⁹ pater increa-
tus filius: increatus spiritus
sanctus. Immēsus pater i-
mēsus filius: imensus spirit⁹
sanctus. Eternus pater eter
nus filius: eternus spūs san-
ctus. Et tamen nō tres eter
ni: sed vnus etern⁹. Sic non

tres increati nec tres immensi:
sed vnus increatꝰ ⁊ vnꝰ immē-
sus. Similiter oīpotēs pa-
ter oīpotēs filiꝰ: oīpotēs spi
ritus sanctus. Et tamē non
tres oīpotētes: sed vnꝰ oīpo-
tēs. Ita deus pater deꝰ filiꝰ:
deus spiritus sanctus. Et ta
men nō tres dīj: sed vnus est
deus. Ita dn̄s pater domi-
nus filius: dn̄s spiritus san-
ctus. Et tamē non tres dn̄i:
sed vnus est dn̄s. Quia si-
cut singillatī vnāquāqꝫ pso
nam deū ac dn̄m cōfiteri chri
stiana veritate cōpellimur:
ita tres deos aut dn̄os dice-
re catholica religione prohi
bemur. Pater a nullo est fa
ctus: nec creatus nec genitus
Filius a patre solo est: non
factus nec creatus sed geni-
tus. Spiritus sanctus a pa
tre ⁊ filio: nō factus nec crea
tus nec genitus sed ꝓcedens.
Unus ergo pater non tres
patres: vnus filius nō tres
filij: vnus spūs sanctus non
tres spūs sancti. Et in hac
trinitate nihil prius aut po-
sterius: nihil maius aut mi-
nus: sed tote tres persone co
eterne sibi sunt ⁊ coequales.
Ita vt per omnia sicut iam
supradictū est: ⁊ vnitas in tri
nitate ⁊ trinitas i vnitate ve-
neranda sit. Qui vult ergo
saluus eē: ita de trinitate sen-
tiat. Sed necessarium est ad
eternam salutem: vt incarna
tionem quoqꝫ domini nostri
iesu christi fideliter credat.
Est ergo fides recta vt cre-
damus ⁊ cōfiteamur: qꝛ do-
minus noster iesus xp̄s dei
filius deꝰ ⁊ homo est. Deꝰ
est ex substantia patris ante
secula genitꝰ: ⁊ homo est ex
substātia matris in seculo na
tus. Perfectꝰ deus perfectꝰ
homo: ex anima rationali ⁊
humana carne subsistens.
Equalis patri ſm diuinita-
tem: minor patre ſm huma-
nitatem. Qui licet deus sit ⁊
homo: non duo tamē sꝫ vnꝰ
est christus. Unus autē nō
cōuersione diuinitatis in car
nem: sed assumptione huma
nitatis in deū. Unus omni
no non cōfusione substantie:
sed vnitate persone. Nam si-
cut anima rationalis ⁊ caro
vnus est hō: ita deus ⁊ ho-
mo vnus est xp̄s. Qui pas-
sus est pro salute nostra: de-
scendit ad inferos: tertia die
resurrexit a mortuis. Ascē-

dit ad celos sedet ad dexte-
raz dei patris omnipotētis:
inde vēturus est iudicare vi-
uos et mortuos. Ad cuius
aduētum omēs homines re
surgere habēt cum corpori-
bus suis: et reddituri sunt de
factis proprijs rationē. Et
qui bona egerunt ibunt in vi
tam eternam: qui vero mala
in ignē eternum. Hec est fi-
des catholica quaz nisi q̄sq̧
fideliter firmiterq̧ credide-
rit: saluꝰ eē nō poterit. Glo-
ria patri: ℣. Bn̄dicat nos deus
deus noster: benedicat nos deꝰ. ℟.
Et metuāt eum oēs fines terre. Dn̄s
vobiscum. Et cū spiritu. Oremꝰ.

Omnipotēs sempiter-
ne deꝰ: q̄ dedisti famu
lis tuis in ꝯfessiōe vere fidei
eterne trinitatis glīaz agno-
scē: et i potētia maiestatꝭ ado-
rare vnitatē: q̄s: vt eiusdem
fidei firmitate ab oibꝰ semp̄
mūiamur aduersis. Per dn̄z.

Letania post septē psalmos.

Kyrieleyson. Christe-
leyson. Christe audi
nos. Christe exaudi nos.
Pater de celis deus: mise-
rere nobis.
Fili redēptor mundi deus:
miserere nobis.
Spiritus sancte deus: mise-
rere nobis.
Sancta trinitas vnus deus
miserere nobis.
Sancta maria ora.
Sancta dei genitrix ora.
Scā virgo virginū ora.
Sancte michael ora.
Sancte gabriel ora.
Sancte raphael ora.
Omnes sancti beatorꝫ spiri
tuum ordines. orate.
Scē ioānes baptista ora.
Oēs sci patriarche et ꝓphe.
Sancte petre ora.
Sancte paule ora.
Sancte andrea ora.
Sancte iacobe ora.
Sancte ioannes ora.
Oēs sci apl̄i et euāgl̄e orate
Sancte stephane ora.
Sancte laurenti ora.
Sancte vincenti ora.
Sancte thoma ora.
Sācti ioānes et paule orate
Oēs sci martyres orate.
Sancte martine ora.
Sancte ambrosi ora.
Sancte hieronyme ora.
Sancte augustine ora.
Sancte gregori ora.
Sancte nicolae ora.
Sancte petre ora.
Sancte guillerme ora.

Sancte edmunde ora.
Sancte malachia ora.
Sancte benedicte ora.
Sancte bernarde ora.
Sancte roberte ora.
Omnes sci ꝯfessores orate.
Scā maria magdalene ora.
Sancta agatha ora.
Sancta agnes ora.
Sancta cecilia ora.
Sancta chaterina ora.
Sancta francha ora.
Sancta anna ora.
Sancta margarita ora.
Omnes sancte virgines orate
Omnes sci ꝛ sancte dei orate.
Propiti⁹ esto ꝑce nobis .d.
Ab iminentibus peccatorum nostrorum ꝑiculis l.
A dānatione ꝑpetua l.
A fulgure ꝛ tēpestate l.
Per mysteriū sancte incarnationis tue. l.
Per passionē ꝛ crucē tuā. l.
Per gloriosam resurrectionem tuam. l.
Per admirabilem ascēsionem tuam. l.
Per gratiam sancti spiritus paracliti. l.
Peccatores. te.
Ut pacē nobis dones. te.
Ut ecclesiam tuam regere ꝛ defensare digneris. te.
Ut loca nostra ꝛ omnes habitātes in eis visitare ꝛ cōsolare digneris. te.
Ut regularibus disciplinis nos īstruere digneris. te.
Ut omnibus benefactorib⁹ nostris sempiterna bona retribuas te.
Ut omnibus fidelib⁹ defunctis requiem eternam donare digneris te.
Fili dei. te.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miserere nobis.
Kyrieleyson. Christeleysō.
Kyrielyson. Pater noster.
Et ne nos idu. Sed libera nos a malo. ℣. Exurgat deus ꝛ dissipētur inimici ei⁹. ℟. Et fugiant q oderūt eū a facie ei⁹. ℣. Saluū fac populū tuū dñe ꝛ bñdic hereditati tue. ℟. Et rege eos ꝛ extolle illos vsq͡ʒ in eternū. ℣. Fiat pax i virtute tua. ℟. Et abūdātia in turrib⁹ tuis. ℣. Dñe exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Orō.

Ecclesie tue dñe preces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatib⁹ ꝛ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Alia oratio.

Deus a quo sancta de/ sideria recta consilia ꝛ iusta sunt opera: da seruis tuis illam quam mūdus da re non potest pacē: vt ꝛ cor/ da nostra mandatis tuis de dita: ꝛ hostium sublata for/ midine: tempora sint tua ꝓte ctione tranqlla. Alia oratio.

Omnipotēs sempiter/ ne deus edificator ꝛ custos hierusalē ciuitatis su/ perne: edifica ꝛ custodi loca nostra cū habitatorib[9] suis: vt sit in eis domicilium tran quillitatis ꝛ pacis. Oratio.

Ineffabilem misericor diam tuam dn̄e nobis clementer ostende: vt simul nos ꝛ a peccatis exuas: ꝛ a penis quas ꝓ his meremur eripias. Per christum.

Finis Psalterij.

¶ Incipit liber hymnoꝝ sin-
gulis diebus ad noct. q̈bus
ꝓpꝛij deputati nō sunt. hy⁹.

Eterne rerū cō
ditoꝛ noctē diē
q̄ qui regis: ⁊
tēpoꝛū das tē-
poꝛa vt alleues
fastidiū. Preco die iā sonat
noctis ꝓfunde ꝑuigil: noctur
na lux viātibus a nocte no-
ctē segregans. Hoc excitat⁹
lucifer soluit poluꝫ caligine:
hoc oīs erroꝝ choꝛus viaꝫ
nocendi deserit. Hoc nauta
vires colligit pontiq̄ mite-
scūt freta: hoc ipsa petra ec-
clesie canente culpam diluit.
Surgam⁹ ergo strenue gal-
lus iacētes excitat: ⁊ somno-
lētos icrepat gallus negāteꝫ
arguit. Gallo canente spes
redit egris salus refūdit̄: mu
cro latronis condit̄ lapsis fi
des reuertit̄. Iesu pauentes
respice: ⁊ nos videndo coꝛri
ge: si respicis lapsus cadunt
fletuq̄ culpa soluit̄. Tu lux
refulge sensib⁹ mentisq̄ som
nū discute: te nostra vox pri-
mū sonet ⁊ oꝛa soluam⁹ tibi.
Gloꝛia tibi dn̄e: gloꝛia vni-
genito: vna cū sancto spiritu
in sempiterna secula. Amen.

Eisdē dieb⁹ in laudib⁹. hy⁹.

Splēdoꝛ paterne glīe
de luce lucē ꝓferēs: lux
lucis ⁊ fons lumīs dies die-
rū illuminans. Uerusq̄ sol
illabere micās nitoꝛe ꝑpeti:
iubarq̄ sc̄i spūs ifūde nostris
sensibus. Uotis vocemus ⁊
patrē patrē ꝑhēnis glīe: pa-
trē potētis gratie culpā rele-
get lubꝛicaꝫ. Infoꝛmet act⁹
strenuos dētē retūdat iuidi:
casus secundet aspos donet
gerēdi gratiā. Mētē gubnet
⁊ regat casto fideli coꝛpe: fi-
des caloꝛe ferueat fraudis
venena nescia. Christusq̄
nobis sit cib⁹ potusq̄ noster
sit fides: leti bibam⁹ sobꝛiam
ebꝛietatē spūs. Letus dies
hic trāseat pudoꝛ sit vt dilu-
culum: fides velut meridies
crepusculū mēs nesciat. Au
roꝛa cursus pꝛoueat auroꝛa
tot⁹ ꝓdeat: in patre tot⁹ fili⁹ ⁊
totus i v̄bo pater. Gloꝛia tibi
dn̄e. Oī tpe ad primā. hy⁹.

Iam lucis oꝛto sidere
deū ꝑcemur supplices:
vt in diurnis actib⁹ nos ser-
uet a nocētib⁹. Linguā refre
nās temperet ne litis hoꝛꝛoꝛ
insonet: visuꝫ fouēdo ꝯtegat
ne vanitates hauriat. Sint

pura cordis intima absistat
et vecordia: carnis terat sup-
biã pot⁹ cibiq₃ pcita s. A t cũ
dies abscesserit noctẽq₃ sors
reduxerit: mundi p abstinen
tiam ipsi canamus gloriam.
D eo patri sit gloria eiusq₃
soli filio: cuz spũ paraclito et
nunc et in perpetuum. Amen.
Ad tertiã oib⁹ dieb⁹ qb⁹ pro-
prij deputati nõ sũt. Hymn⁹.
N Unc scẽ nobis spirit⁹
vn⁹ patri cũ filio: di-
gnare pmpt⁹ igeri nostro re
fusus pectori. O s lingua
mẽs sensus vigor pfessiõe p-
sonẽt: flammescat igne chari
ritas accẽdat ardor pxios.
P resta pater pijssime patri-
q₃ cõpar vnice: cũ spũ para-
clito regnãs per omne sclm.
Am Ad. vj. oi tẽpore. Hy⁹.
R Ector potẽs verax de
us q tẽperas rerũ vi-
ces: splẽdore mane instruis
et ignib⁹ meridiẽ. E xtingue
flãmas litiũ aufer calorẽ no
xiũ: cõfer salutẽ corporũ: ve-
rãq₃ pacẽ cordium. P resta
pater. Ad nonaz oi tpe. Hy⁹.
R Erum deus tenax vi-
gor immot⁹ in te pma
nẽs: lucis diurne tpa successi
bus determinans. L argire
clarum vespe quo vita nusq̃
decidat: sed pmiũ mortis sa-
cre phẽnis instet glia. P re-
sta pater. Ad vespas dñicis
et priuatis dieb⁹ qbus pprij
deputati non sunt: Hymnus.
D Eus creator oĩum po
liq₃ rector vestiẽs diẽ
decoro lumie noctẽ soporis
gratia. A rt⁹ solutos vt qes
reddat laboris vsui: mẽtesq₃
fessas alleuet luctusq₃ soluat
anxios. G rates peracto iaz
die et noctis ex ortu preces:
votis reos vt adiuues hym
num canẽtes soluimus. T e
cordis ima concinant te vox
canora cõcrepet: te diligat ca
stus amor te mẽs adoret so-
bria. E t cũ pfunda clause-
rit diẽ caligo noctium: fides
tenebras nesciat et nox fide
reluceat. D ormire mentem
ne sinas dormire culpa no-
uerit: castis fides refrigerãs
somni vaporem temperet.
E xuta sensu lubrico te cor-
dis alta somnient: ne hostis
inuidi dolo pauor quietos
suscitet. C hristum rogemus
et patrem christi patrisq₃ spi-
rituz: vnus potẽs per omnia
foue precãtes trinitas. Amẽ.
Ad completorium priuatis

diebus quibus proprij hymni deputati non sunt. Hymnus.

Te lucis ante terminuz rerũ creator poscim⁹: vt solita clemẽtia sis ꝓsul ad custodiaz. Procul recedant somnia ⁊ noctium fantasmata: hostẽq3 nostrũ comprime ne poluãtur corpora. Presta pater pijssime ꝑ iesuz christũ dñm: qui tecũ in ꝑpetuuz regnat cum scõ spiritu. Amẽ.

Ad complet. dñicis ⁊ festis diebus quibus ꝓprij hymni deputati non sunt. Hymnus.

Christe qui lux es ⁊ dies: noctis tenebras detegis: lucisq3 lumen crederis lumẽ beatũ predicãs. Precamur scte dñe defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies quietã noctem tribue. Ne grauis somn⁹ irruat nec hostis nos surripiat: nec caro illi ꝯsentiẽs nos tibi reos statuat. Oculi somnũ capiãt cor ad te semp vigilet: dextera tua ꝓtegat famulos qui te diligunt. Defensor noster aspice insidiãtes reprime: guberna tuos famulos q̃s sanguine mercat⁹ es. Memento nostri dñe i graui isto corpe: qui es ꝺfensor anime adesto nobis domie. Presta pater pijssime patriq3. Ad cõpletoriũ per totum aduẽtum exceptis festis sanctorum. Hy⁹.

Quẽ terra põtus ethera colũt adorãt predicant: trinam regẽtem machinam claustrum marie baiulat. Cui luna sol ⁊ sidera deseruiunt per tẽpora: ꝑfusa celi gratia gestãt puelle viscera. Beata mater munere cuius supnus artifex: mũdum pugillo ꝯtinẽs vẽtris sub archa clausus est. Beata celi nũcio fecũda sancto spiritu: desiderat⁹ gẽtibus cuius per aluũ fusus est. Laus honor virt⁹ gloria deo patri ⁊ filio: scõ simul paraclito in sempiterna secula. Amen. Ad tertiam eisdem diebus. Hymn⁹.

Conditor alme syderũ eterna lux credẽtium: xp̃e redẽptor oiũ exaudi, ꝓces supplicũ. Qui cõdolens hoibus mortis subiectis legibus: fact⁹ hõ restituis vitã in tuo sanguine. Uergente mũdi vespere vti sponsus de thalamo: egressus honestissima virgis matris clausula. Cui⁹ forti potẽtie genu flectat̃ oium: celestiũ terrestriuz

necnō ⁊ īfernaliū. Te dep̄ca
mur agie venture iudex scl'i:
ↄſua nos ītpe quo diu sum⁹
aduene. Laus honor virt⁹
glīa deo patri ⁊ filio: sctō sil'
paclito in sempit'na scl'a. Am̄
Ad vs̄ i nat. dn̄i vsq3 ad ephiā
p̄ter festa sanctorū. Hymn⁹.
INtende qui regis isral'
super cherubin qui se/
des: appare effrē corā excita
potētiā tuā ⁊ veni. Ueni re/
dēptor gētiū ondē ptū v̄gis:
miret' oē scl'm talis decet pt⁹
deū. Nō ex virili semie sed
mistico spiramie: v̄bū dei fa/
ctū est caro fructusq3 vētris
floruit. Aluus tumescit v̄gi
nis claustrū pudoris pmāet
vexilla v̄tutū micāt v̄satur i
templo deus. Diuisio.
PRocedit e thalamo suo
pudoris aula regia: gemine
gigas sb̄stātie alacris vt cur/
rat viā. Egressus eius a pa
tre regressus ei⁹ ad patrē ex/
cursus vsq3 ad inferos: recur
sus ad sedē dei. Equalis eter/
no patri carnis tropheo cin/
gere: īfirma nostri corpis v̄/
tute firmans ppeti. Presepe
iam fulget tuū lumenq3 nox
spirat nouū: q̄d nulla nox in
terpolet fideq3 iugi sedeat.
Gloria tibi dn̄e glīa vnige/
nito. Ad complet. quottidie
vsq3 ad oct. epiphanie. Hy⁹.
ENixa est puerpa quē
gabriel p̄dixerat: quē
matris aluo gestiēs clausus
ioānes senserat. Feno iacē
ptulit p̄sepe nō abhorruit: p/
uoq3 lacte pastus ē p quē nec
ales esurit. Gaudet chorus
celestiū ⁊ angeli canunt deo:
palāq3 fit pastoribus pastor
creator oiū3. Memēto salu
tis auctor q̄d nostri quōda3
corpis: ex illibata v̄gine na/
scēdo formā sūpseris. Glo
ria tibi dn̄e qui nat⁹ es de v̄gi
ne: cu3 patre ⁊ sancto spiritu
in sempiterna secula. Amen.
Eisdem diebus ad .iij. Hy⁹.
A Solis ort⁹ cardie ad
vsq3 t're limitē: xp̄m
canam⁹ principē natū maria
v̄gine. Btūs auctor scl'i frui
le corpus iduit: vt carne car/
nē liberans ne pderet quos
ↄdidit. Caste parētis visce/
ra celestis itrat gratia: vēter
puelle baiulat secreta q̄ non
nouerat. Domus pudici pe
ctoris tēplū repēte fit dei: īta
cta nesciēs virū v̄bo cōcepit
filiū. Gloria tibi dn̄e qui na
tus es de v̄gine. ¶ In epipha

nis dñi ad lau. ⁊ ad vē. Hy⁹.

Illuminās altissimus micātiū astrorum globos: pax vita lumē vitas iesu faue pc̄atib⁹. Seu mistico baptismate flueta iordanis retro: ꝯuersa quondā tertio pñti sacraris die. Seu stella partū virginis celo micās signaueris: ⁊ hac adoratū die p̄sepe magos duxeris. Uel hidrijs plenis aque vini saporē infuderis: hausit minister ꝯscius q̄ȯ ipse nō ipleuerat. Aquas colorari vidēs inebriare flumia: mutata elemēta stupēt trāsire in vsus alteros. Sic quinqꝫ milib⁹ viris duz q̄nqꝫ panes diuidis: edētiū sub dētib⁹ i ore crescebat cib⁹. Multiplicabat magis dispendio panis suo: q̄s hec vidēs mirabit̄ iuges meatus fontiū. Inter man⁹ frāgētiū panis rigat̄ ꝓfluus: ita cta que nō fregerāt fragmenta surrepunt viri. Glia tibi dñe glia vnigenito. In noct.

Intēde q̄ regis. Ueni redēptor. Nō ex virili. Aluus tumescit. Glia tibi dñe. ¶ In q̄dragesima ad cōplet. singulis dieb⁹ vsqꝫ ad tps passiōis p̄ter festa scōꝝ.

Summi largitor. Hy⁹. p̄miȷ̄ spes vna mūdi ꝑditi: p̄ces intēde paupum ad pedes tuos flentiū. Nostra nos ꝯscia culpis accusat grauib⁹: quā emūdes supplicamus ab oīb⁹ piaculis. Si renuis q̄s tribuet idulge q̄r mitis ēs: sic corde rogamus pio certe ōbes ex ꝓmisso. Ergo accepta misticū q̄ȯ sacrasti ieiuniū: vti digne paschalia capiam⁹ sacramēta. Summa nobis hoc ꝯferat in deitate trinitas: in qua gl̄iat̄ vnus p cūcta secula deus. Amē. Ad tertiā eisdē diebus. Hy⁹.

Audi benigne cōditor nostras p̄ces cū fletib⁹: i hoc sacro ieiunio fusas q̄dragenario. Scrutator alme cordiū ifirma tu scis viriū: ad te reuersis exhibe remissionis gratiā. Multū q̄dē peccauimus sed pce ꝯsitētib⁹: ad laudē tui nōis ꝯfer medelā languidis. Sic corp⁹ extra ꝯteri dona p abstinētiā: ieiunet vt mēs sobria ab oī labe criminum. Presta btā trinitas ꝯcede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis ieiunioꝝ munera. Amē. Ad vespas i passiōe dñi vsqꝫ ad paschā pre

ter dñicam in ramis palma-
rũ festa q̃ sanctoꝝ. Hymn⁹.

Hymnũ dicamus dño laudes deo cũ cãtico: q̃ nos crucis patibulo suo redemit sãguine. Die decurso ad vesperũ quo xp̃s morti tradit: ad cenã venit ipi⁹ qui erat xp̃i ꝓditoꝛ. Iesus futura nũciat cenãtib⁹ discipulis: vn⁹ ex discũbẽtib⁹ ipse me traditurus est. Iudas mercatoꝛ pessim⁹ osculo petit dñz: ille vt agnus innocens non negat iude osculuz. Diuisio.

Denarioꝝ nũero xp̃s iudeis tradit: inocẽs ⁊ inoxi⁹ quẽ iudas tradit ipi⁹. Preses pilat⁹ ꝓclamat nullã culpã inuenio: ablutis aq̃ manib⁹ xp̃z iudeis tradidit. Fallaces iudei ipsĩ latronẽ petũt viuẽ: xp̃z accusant grauiter crucifigat re⁹ ẽ. Et barabas dimittit qui reus mortis fuerat: vita mundi suspẽditur per quẽ resurgunt moꝛtui. Gloꝛia tibi dñe glĩa vnigenito. Ad complet. vsq̃ ad pascha p̃ter festa scõꝝ. Hy⁹.

Crux fidelis inter oẽs arboꝛ vna nobilis: nulla silua talẽ ꝓfert fronde floꝛe germine: dulce lignum dulces clauos dulce põdus sustinẽs. Flecte ramos arboꝛ alta tensa laxa viscera: ⁊ rigoꝛ lentescat ille quẽ dedit natiuitas: vt superni mẽbra regis miti tẽdas stipite. Sola digna tu fuisti ferre secli preciũ: atq̃ poꝛtũ p̃parare nauta mũdo naufrago: quez sacer cruoꝛ pfuxit fusus agni coꝛpoꝛe. Glia ⁊ hon oꝛ deo vsquequo altissimo: vna patri filio q̃ iclito paraclito cui laus est ⁊ potestas ꝑ eterna secula. Amen. Ad tertiam ab istis sũt dies vsq̃ in ramis p̃ter festa sanctoꝛum. Hymn⁹.

Vexilla regis p̃deũt fulget crucis mysteriuz: quo carne carnis conditor suspensus est patibulo. Quo vulneratus insuper: mucrone dire lancee vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguinis. Arbor decora fulgida ornata regis purpura: electa digno stipite taz sancta mẽbra tãgere. Beata cuius brachiis secli pependit precium: statera facta coꝛporis predãq̃ tulit tartari. O crux aue spes vnica o redemptoruz gloria: auge piis iusticiaz reisq̃ dona veniam

Te sũma deus trinitas col- laudet oĩs spiritus: quos p crucis mysterium saluas re- ge per secula. Amen. ¶ In ra mis palmaruz. Hy⁹.

Magnũ salutis gaudiũ letetur oẽ seculum: iesus re- demptor gentiũ sanauit or- bẽ languidũ. Sex ante pa- sche ferias aduenit in betha- niã: vbi pie post triduũ resu- scitauit lazarũ. Nardi ma- ria pistici sumpsit librã mox optimi: vnxit beatos dñi pe- des rigando lachrymis.

Post hec iugalis asine ie- sus supn⁹ arbiter: pullo sede bat inclitã pgebat hierosoli- mã. O quã stupenda pietas mira dei clemẽtia: sessor asel li fieri dignat auctor seculi.

Olim ppheta prescius pdi- xit almo spũ: exulta dicẽs fi- lia syon satis ⁊ iubila. Rex ecce tuus humilis noli time- re veniet: pullo iugal' psidẽs tibi benign⁹ patiẽs. Diuisio.

Ramos virentes sum- pserat palma recisos tenera: turba pcessit obuiam regi pbẽni plurima. Cetus sequens ⁊ puius scõqz plen⁹ spiritu: clamabat i altissimis osanna dauid filio. Quidã solutis strophijs viam tege- bãt vestib⁹: pluresqz flore cã- dido iter parabant domino.

Ad cuius omnis ciuitas cõ mota ingressum tremuit: he- brea ples aurea laudes fere bat debitas. Nos ergo tã- to iudici curram⁹ oẽs obuiã palmas gerẽtes gloriã mẽte canamus sobria. Honor de cus imperiũ sit trinitati vni- ce: patri nato paraclito p in- finita secula. Amen. Ad terti- am eodẽ die ⁊ tota sequenti hebdomoda. Hymnus.

Iam surgit hora tertia qua christus ascendit crucẽ: nil insolẽs mens cogi- tet intendat affectũ precis.

Qui corde xpm suscipit ĩno xium sensum gerit: votisqz p- stat sedulis sanctum mereri spiritũ. Hec hora que finez dedit diro veterno crimini: mortisqz regnũ diluit culpã- qz ab euo sustulit. Hinc iaz beata tempora christi cepe- re gratiam: fide repleuit veri tas totũ per orbẽ ecclesias.

Celso triũphi vertice ma- tri loquebatur sue: en filius mater tu⁹ apostole en mater tua. Pretenta nupte fede- ra alto docens mysterio: ne

virginis partus sacer matris pudorem lederet. Qui fidez celestibus iesus dedit mira-culis: nec credidit plebs im-pia qui credidit saluus erit. Nos credimus natum deū partūq3 virginis sacre: pec-cata qui mūdi tulit ad dexte-ram sedēs patris. Gloria ti bi domine gloria vnigenito.

In pascha ad vespas vsq3 ad ascensionem domini pre-ter festa sanctorum. Hymn⁹.

Hic est dies verus dei sancto serenus lumi-ne: quo diluit sanguis sacer probrosa mūdi crimia. Ri-dem refundens perditis ce-cosq3 visu illuminans: quem non graui soluit metu latro-nis absolutio. Qui premiū mutās cruce iesuz breui que-siuit fide: iustosq3 preuio gra du preuenit in regnum dei. Opus stupent τ angeli pe-nam vidētes corporis: chri-stoq3 adherentem reum vitā beatā carpe. Diuisio

Mysteriuz mirabile vt abluat mūdi luē: pctā tollat oīuz carnis vicia mūdās ca-ro. Quid hoc pōt sublimi⁹ vt culpa q̄rat gratiam: me-tūq3 soluat charitas reddat q3 mors vitā nouā. Hamū sibi mors deuoret suisq3 se no dis liget: moriat vita oīum: resurgat vita oīuz. Cū mors per oēs trāseat oēs resurgāt mortui: cōsumpta mors ictu suo pisse se sola gemat. Glo ria tibi dn̄e glia vnigenito.

Ad cōplet. quotidie vsq3 ad ascēsionē dn̄i pter festa bea-te marie τ scē Crucis. Hym.

Ad cenā agni ꝓuidi τ stolis albis cādidi: post trāsitū maris rubri xp̄o canam⁹ pricipi. Cui⁹ corp⁹ scissimū in ara crucis torri-dū: cruore eius roseo gustan do viuim⁹ deo. Protecti pa sche vespe a deuastāte ange-lo: erepti de durissimo pha-raonis impio. Iam pascha nostrū xp̄s est qui imolatus agnus est: sinceritatis azima caro ei⁹ oblata est. O vere digna hostia p quā fracta sūt tartara: redēpta plebs capti uata reddita vite p̄mia. Cū surgit xp̄s tumulo victor re-dit de baratro: tyrānum tru-dēs vinculo τ reserās para disuz. Quesum⁹ auctor oīuz i hoc paschali gaudio: ab oī mortis ipetu tuū defende po pulū. Glia tibi dn̄e qui sur-

rexisti a mortuis: cū patre & scō spū i sempiterna scl'a. Amē. Ad tertiā p totā heb dam pasche & in dñicis dieb⁹ & festis qbus nō laboram⁹ vsqꝫ ad ascēsionē dñi pter festa beate marie & sancte Crucis. Hy⁹.

O Horus noue hierusalē nouā melli dulcedinē: pmat coles cum sobrijs paschale festū gaudijs. Quo xp̄s iuictus leo dracone surgēs obruto: dū voce viua psonat a morte fūctos excitat. Quā deuorarat improb⁹ p̄dā refudit tartarus: captiuitate libera iesum sequunt agmina. Triūphat ille splēdide & dignus amplitudine: soli poliqꝫ patriā vnā facit rēpublicā. Ipsuz canēdo supplices regē p̄cemur milites: vt in suo clarissimo nos ordinet palatio. Per secla mete nescia patri suppremo gloria: honorqꝫ sit cū filio & spiritu paraclito. Amē. Ad vs ab ascēsione dñi vsqꝫ ad pēthecostē p̄ter festa scōꝝ. Hy.

OPtatus votis oīuz sacrat⁹ illuxit dies: quo xp̄s mūdi spes deus cōscendit celos arduos. Ascēdēs n altū dñs ppriā sedē remeans: gauisa sūt celi regna reditu vnigeniti. Magni triūphū prelij mōdi perēpto pricipe: patris p̄ntās vultibus victricis carnis gloriā. Est eleuatus nubibus & spē fecit credētibus: aperiēs paradisuz quē ptoplast⁹ clauserat. O Grande cū- Diuisio. Octis gaudiū qd part⁹ nostre virginis: post sputa flagra post crucē paterne sedi iungitur. Agamus ergo gratias nostre salutis vindici: nostrū qd corpus vexerit sublimē ad celi regiam. Sit nobis cū celestibus cōe manens gaudiū: illis qd se presentauit nobis qd se non abstulit. Nūc pnocatis actib⁹ xp̄m expectare nos decet: vitaqꝫ tali viuere que possit celos scādere. Gloria tibi dñe

Ad cōpletoriū eisdē diebus.

IEsu nostra redē- Hy⁹. ptio amor & desideriū: deus creator omniuz homo in fine tēporuz. Que te vicit clemētia vt ferres nostra crimina: crudelē mortez patiēs vt nos a morte solueres. Inferni claustra penetrans tuos captiuos redimēs: victor triūpho nobili ad dextram

patris residens. Ipsa te cogat pietas vt mala nostra superes: parcendo ꝛ voti cōpotes nos tuo vultu facies. Tu esto nostrū gaudiū qui es futur⁹ p̄miū: sit nostra i te glīa ꝑ cūcta semꝑ scl'a. Amē.

Ad tertiā eisdem dieb⁹. Hy⁹.

ETerne rex altissime redēptoꝛ ꝛ fideliū: quo moꝛs soluta depit dat triūph⁹ gratie. Scādēs tribunal glīe patris locaris dxtera: ꝛ potestatē accipis ꝑfectā sup oīa. Vt trina rerū machina celestiū terrestriū: ꝛ iferno ꝝ genua flectāt i iesu noīe. Tremūt vidētes angeli versa vice moꝛtaliū: culpat caro purgat caro regnat de⁹ dei caro. Hinc te p̄cantes q̄s ignosce culpis oīb⁹: ꝛ coꝛda sursum eleua tua supna gratia. Glīa tibi dn̄e q̄ scādis supꝛa sidera cū patre ꝛ scō spū i sēpiterna scl'a. Amē.

Ad vs. i pētecostē vsq; ad sabbatū Hy⁹.

IAm xp̄s astra ascēderat regressus vnde venerat: ꝓmissū patris munere sanctū daturus spūm. Solēnis surgebat dies quo mistico septēplici: oꝛbis volut⁹ septies signat beata tp̄a. Dū hora cūctis tertia repēte mundus itonat apostol' oꝛātib⁹. deū venisse nūciās. Diuisio.

IMpleta gaudēt viscera afflata sancto lumine: voces diuerse ꝯsonāt fantur dei magnalia. Ex oi gēte cogit grecus latinus barbarus: cūctisq; admirātibus linguis loquunt oium. Iudea tūc icredula vesana turba spū: ructare musti crapulā alūnos xp̄i ꝯcrepat. Sed signis ꝛ v'tutib⁹ occurrit ꝛ docet petr⁹: falsa ꝓfari ꝑfidos tohele teste cōpꝛobās. Glīa tibi dn̄e: gloꝛia vnigenito.

Ad cō plet. eisdē dieb⁹. Hy⁹.

BEata nob' gaudia anni reduxit oꝛbita: quo spūs paclit⁹ effulsit in discipulos. Ignis vibꝛāte lumine lingue figurā detulit: v'bis vt essent ꝓflui ꝛ charitate feruidi. Linguis loquunt oium turbe pauēt gētilium: musto madere deputāt quos spūs repleuerat. Patrata sūt hec mistica pasche peracto tp̄e: sacro dierū numero quo lege fit remissio. Te nūc deus piissime coꝛde p̄ecamur supplici: illapsa nobis celit⁹ largire dona spiritus. Duduz

sacrata pectora tua replesti gratia: dimitte nūc peccamina ꝛ da qeta tpa. Sit laus patri cū filio sancto simul paraclito: nobisq; mittat filius charisma sancti spūs. Amen

Ad.iij. eisdē diebus. Hymn⁹.

VEni creator spūs mētes tuoꝝ visita: imple supna gratia q̄ tu creasti pectora. Qui paclitus diceris donum dei altissimi: fons viuus ignis charitas ꝛ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere dextre dei tu digit⁹: tu rite ꝑmissuz patris sermone ditans guttura. Accēde lumē sensibus infunde amorē cordib⁹: īfirma nostri corporis v̄tute firmans ꝑpeti. Hostē repellas lōgi⁹ paceq; dones ꝓtin⁹: ductore sic te p̄uio vitemus oē noxiū. Per te sciam⁹ da patrē noscam⁹ atq; filium: te vtriusq; spūm credam⁹ oi tpe. Sit laus patri.

Ad vš in festo corpis xpi ꝛ p oēs oct. ꝑter festa sctoꝝ.

PAnge lingua glīo Hy. si corpis mysteriū: sanguinisq; p̄ciosi quē i mūdi p̄ciū: fructus ventris generosi rex effudit gētiū. Nobis datus nobis natus ex itacta v̄gine: ꝛ in mūdo ꝯuersat⁹ sparso verbi semine: sui moras icolat⁹ miro clausit ordine. In supreme nocte cene recūbēs cū fratribus: obseruata lege plene cibis in legalibus: cibū turbe duodene se dat suis manibus. Verbū caro panē veꝝ v̄bo carnem efficit: fitq; sanguis xpi merū ꝛ si sensus deficit: ad firmādum cor sincerum sola fides sufficit. Tantū ergo sacramētuz veneremur cernui: ꝛ antiquum documentum nouo cedat ritui: prestet fides supplemētū sensuum defectui. Genitori genitoq; laus ꝛ iubilatio: salus honor v̄tus quoq; sit ꝛ bn̄dictio: ꝓcedēti ab vtroq; cōpar sit laudatio. Amē.

Ad nocturnos eisdē dieb⁹. Hy⁹.

VErbū supnū ꝓdiens nec patris linquens dexteraz: ad opus suū exiēs venit ad vite vesp az. Venit ad egros medicus dās salutis remedia: venit doctor saluificus alta docēs mysteria. In mortem a discipulo suis tradēdus emulis: prius in vite ferculo se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie carnem dedit ꝛ san-

guinem: vt duplicis substãtie totum cibaret hoiem. Uni trinoqꝫ domino sit sempiterna glia: q̄ vitam sine termino nobis donet i patria. Amen.
In lb⁹ eisdē diebus. Hymn⁹.
IN diuinis opib⁹ nulla res sic mirabilis: nam nos cibat iste cib⁹ manēs indiuisibilis. Sumunt oēs ꝛ singuli sempqꝫ tota sumit: veritas hui⁹ pabuli qꝺ sũptuz nõ cõsumit. Iesus nascēs se sociũ cõuescēs in eduliũ pendēs dedit in preciũ se regnãs dat' in p̄miũ. O salutaris hostia q̄ celi pandis ostiũ bella p̄munt hostilia da robur fer auxilium. Uni trino qꝫ.
In festo ꝛ per octauaz quottidie ad completorium hymnus
CHristus lux idesiciēs cibat nos carne dulciter: ꝛ potat nos reficiēs suo sanguine pariter. Uera caro quã sumim⁹ quã assũpsit ex virgine: ver⁹ sãguis quem bibim⁹ quē effudit pro hoie. Panis iste dulcedis tot⁹ plenus ē gratie: aluo gestat⁹ virginis sũme de⁹ clemētie. Huius panis ãgelici saginemur piguedie: tã suauis viatici delectemur dulcedie. O celeste
diuiniuz o btõꝝ glia: o rex eꝭ humiliũ duc nos ad celi gaudia. Presta pater per filiuz presta per almũ spiritũ: quibus hoc das eduliuz felicem dones exitũ. Amen. Ad terciã eisdez diebus. Hymnus.
SAcris solēnijs iuncta sint gaudia ꝛ ex p̄cordijs sonēt preconia: recedant vetera noua sint oia corda voces ꝛ opera. Cena recolit xp̄i nouissima q̄ suis creditur agnũ ꝛ azima: dedisse fratrib⁹ iuxta legitia priscis indulta patrib⁹. Post agnũ tipicũ expletis epulis corpus dñicũ datũ discipulis: sic totũ oib⁹ qꝺ totũ singulis ei⁹ fatemur manib⁹. Dedit fragilib⁹ corporis ferculũ dedit ꝛ tristib⁹ sanguinis poculuz: dicēs accipite qꝺ trado vasculũ oēs ex eo bibite. Sic sacrificiũ istud ĩstituit cuius officiuz cõmitti voluit: solis presbyteris quibus sic congruit vt sumant ꝛ dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominũ dat panis celicus figuris terminum: o res mirabil' mãducat dñz paup seru⁹ ꝛ hũilis. Te trina deitas vnaqꝫ poscim⁹ sicut nos

visitas sicut te colim⁹: ꝑ tuas semitas duc nos quo tendim⁹ ad lucē quā ībitas. Amē.

In vtroqꝫ festo scti stephani.

Stephani primi Hy⁹. martyris cātemus nouum cāticū: q̄d dulce sit psallētibus opē ferat credētib⁹. Psallam⁹ hoc discipuli laudē dicam⁹ martyris: qui primus post redēptorem xp̄i sequut⁹ est crucē. Sic eniꝫ per apostoluꝫ ꝓbatus in laude dei vexilla morte rapuit, vt preferet omnibus Diuisio. O Preferēda gl'ia o btā victoria: vt meruisset stephanus vt sequeret dn̄m. Ipse martyr egregi⁹ amore xp̄i ꝑdicās: scō replet⁹ spū vultū gerēs angelicuꝫ. Ille leuatis oculis vidit patrem cū filio: mōstrās in celis viuere quē plebs q̄rebat ꝑdē. Iudei magis seuiunt saxis cōprehēsis manibus: currebāt vt occiderēt sacratū xp̄i militē. Ille patus vīcē gaudēs suscepit lapides: rogās pro eis dn̄ꝫ: gaudēs tradidit spūm. Gl'ia tibi. In vtroqꝫ festo sci ioannis euangeliste.

AMore xp̄i no- Hy⁹. bilis ꝛ filius tonitrui: archana ioannes dei fatu reuelauit sacro. Captis solebat piscib⁹ patris senectā pascere: turbāte dū natat salo īmobilis fide stetit. Hamuꝫ ꝓfūdo merserat piscat⁹ est vbuꝫ dei: iactauit vndis retia vitā leuauit oīuꝫ. Piscis bonus pia ē fides mūdi supnatans salū: subnixa xp̄i pectore scō locata spiritu. Diuisio. IN principio erat vbū ꝛ vbū erat apud deuꝫ: ꝛ deus erat verbū: hoc erat in ꝑncipio apud deū. Oīa per ip̄m facta sunt: sed laude ipse se sonet ꝛ laureatus spū scriptis coronet suis. Cōe multis passio cruorqꝫ delictū lauans: hoc morte p̄stat martyrū q̄d fecit esse martyres. Vinct⁹ tñ ab ip̄is calēte oliuo dicit: tersisse mundi puluerē stetisse victor emuli. Gl'ia tibi dn̄e. Agnetis vgis.

AGnes beate vir- Hy⁹. ginis natalis est q̄ spiritū: celo refudit debituꝫ pio sacrata sanguine. Matura martyrio fuit matura nō duꝫ nuptijs nutabat in viris fides cedebat ꝛ fessus senex. Metu parentes territi claustrū pudoris auxerāt: soluit

forescustodie fides tenerine scia. Prodire q̄s nuptū putet sic leta vultu ducit nouas vero ferēs opes dotata cēsu sanguinis. Diuisio.

Aras nephādi numinis adolere tedis cogit: rn̄det haud tales faces sumpsere xp̄i v̄gines. Hic ignis extinguit fidē hec flāma lumen eripit: hic hic ferite vt pfluo cruore restringā focos. Percussa quā pōpā tulit nā veste se totā tegēs: curā pudoris p̄stitit ne q̄s retectam cerneret. In morte viuebat pudor vultūq; texerat manu: terrā genu flexo petit lapsu v̄ecundo cadēs. Gl'ia tibi dn̄e. In oīb' solēnitatib' scē Marie.

Mysteriū ecclesie Hy'. hymnū xp̄o referim' quē genuit puerpa v̄bum patris in filio. Sola in sexu femina electa es in sclo: ⁊ meruisti dn̄m scō portare i vtero. Vates antiq̄ tp̄is p̄dixerat q̄d factū ē: q2 v̄go ɔcipet ⁊ peret hemanuel. Mysteriū hoc magnū est marie q̄d cōcessum est: vt deū p quē oia: ex se videret pdere. Diuisio.

Vere gratia plena es ⁊ gloriosa pmanes. q̄a ex te nobis nat' ē xp̄s p quē facta sūt oia. Pastores qui audierūt gloriā deo cātauerunt: cucurrerunt in bethleez natū videre dn̄m. Hic magi ab ortu solis per stelle indicium: portātes typuz gentiū primi offerūt munera. Rogemus ergo populi dei matrem ⁊ virginem: vt ipsa nobis impetret pacem ⁊ indulgentiam. Gloria tibi. Ad cōpletorium eisdem diebus ⁊ quotidie per octauaz assumptionis ⁊ natiuitatis preter festuz sancte crucis. Hymn'.

Aue maris stella dei mater alma: atq; semper virgo felix celi porta. Sumens illud aue gabrielis ore: funda nos i pace mutans nomen eue. Solue vincla reis profer lumen cecis: mala nostra pelle bona cuncta posce. Mōstra te esse matrem sumat per te preces: qui pro nobis natus tulit esse tuus. Virgo singularis inter omnes mitis: nos culpis solutos mites fac ⁊ castos. Vitam presta puraz iter para tutum: vt videntes iesum semp colletemur. Sit laus deo patri summo christo de-

rus: spiritui sancto tribus ho
noꝛ vnus. Amen. Ad tertiaȝ
eisdem diebus. Hymnus.
O Quã gloꝛifica luce co
ruscas stirpis dauiti-
ce regia ꝓles: sublimius re-
sidens virgo maria supra ce
ligenas etheris omnes. Tu
cuȝ virgineo mater honoꝛe
angeloꝛum dño pectoꝛis au
lã: sacris visceribus casta pa
rasti: natus hinc deus est coꝛ
poꝛe xp̃s. Quẽ cũctus vene
rans oꝛbis adoꝛat cui nunc
rite genu flectit omne: a quo
te petimus subueniente ab-
iectis tenebꝛis gaudia lucis
Hoc largire pater luminis
omnis natũ per ꝓpꝛiũ flami
ne sacro: qui tecum nitida vi-
uit in ethꝛa regnans ac mo-
derãs secula cuncta. Amen.
Sãcte agathe virginis. Hy⁹.
AGathe sacre virginis
diẽ festũ colimus: in
quo deuicto tyrãno palmaȝ
sumit martyrij. Quintianus
tyrãn⁹ ꝯsularis sicilie audiẽs
famaȝ ṽginis: fremere cepit
inuidus. Uicioꝝ affectibus
mentem vexabat inuidã: vt
deo dicatam ṽgineȝ rabido
oꝛe pimeret. Statim adsunt
ministri eius q̄ vellẽt pãdere
religionẽ sanctissimam quaȝ
tenet ab infantia. Diuisio.
SIsti iubet martyreȝ su
is tribunalib⁹: ⁊ eã sic
alloquit vt dijs ceruicẽ fle-
cteret. Sed dum nil valet in
sania in mamma toꝛquet ṽ-
ginem: ⁊ testas acutissimas
igni succẽsas adhibet. Cu-
ius medendis artubus scũs
adest apostolus: qui ṽbo cu
rat vulnera que tyrãnus in-
flixerat. De hinc ad sepul-
chꝛum veniẽs iuuenis splen
didissimus: mentem sanctaȝ
pꝛedicat patrieq̃ȝ salutẽ plu-
rimam. Gloꝛia tibi domie.
¶ In natale sancti Benedicti
ad vtrasq̃ȝ vespas. Hymn⁹.
CHꝛiste sanctoꝝ decus
atq̃ȝ virtus vita ⁊ foꝛ
ma via lux ⁊ auctoꝛ: suppli-
cũ vota pariterq̃ȝ hymnum
suscipe clemẽs. Qui tuũ du-
dum benedictum ad te attra
hens mire segregasti mũdo
vt praua mundi repꝛobare
discens te sequeret. Cui⁹ de-
uotũ aĩum pueri gratia pꝛe-
stans fidei valere qua valẽs
mire pꝛecibus q̃ pergit mẽ-
te fideli. Ne hinc extẽdens
pedẽ in remotis arduã scan-
dens cruciare malẽs coꝛpo-

ris artus iuueniles ardens casto amore. Diuisio.

T Ribuit post hic homines beatus regulis arct] animos retūdi ⁊ iugo semꝑ dñi polorū subdere colla. E qͥbus maurus sedulus mister gurgite ductū placidū puerꝝ obsequens patri latice leuatum equore traxit. I n quibus ipse viā vite clarēs artibus sanctis docet admonendo: sic dei iussus libere parēdo mēte subesse. G lia patri resonem⁹ oēs ⁊ tibi xp̄e geni te superne: in quib⁹ scūs simł ⁊ creator spūs exeat. Amen

In festo btī hugonis abbat] rouenalis viēnensis: Hy⁹.

M Ysteriū eximia deitate signaculū: hugonē dat valētia vite valētis speculum. S ola fruēs hac gratia pfert hugonē flosculum: castri noui militia castris diuini primipulū. V ates post ab infātia hugo petit auūculū: lugdunensis ecclesia doctrine prestat pabulū. M ysteriū hoc nescia tāti fructus manipulū: ad se trahit burgō dia hugonē xp̄i famulum

V Ere plenus. Diuisio. mūdicia cisterciēsi titulū: in domo miratoria sumit hugo vestibulū. P astores dāt ꝯsilia leonceli capłz: firma fratrū cōcordia offert hugoni baculum. S ic magi puidēt bonauallis hūc calculum: sibi ex filia hugonis gubernaculuz. R ogem⁹ vt ꝺ patria gratie mittat riuulum: quibus digna presētia iuge mōstrat miraculū. S it trinitati gloria vnitatiqꝫ cumulū: honoris ⁊ pconia demus p oē seculū. Amen.

In duabus festiuitatib⁹ scē crucis ad vš ⁊ ad laudes. Hy⁹.

H Ymnū dicamus. I idem refundēs pditis Q ui primū. O pus stupēt. M ysteriū mirabile. Q uid hoc pōt. H amū. Q ū morł G loria tibi dñe. Ad cōplet. C rux fideł. Ad nocturnos E terna xp̄i munera. totuz. Ad tertiam. V exilla regis

In natiuitate ⁊ decollatione sancti ioānis baptiste. Hy⁹.

A Lmi pphete pgenies pia clar⁹ parēte: ⁊ nobili or patre quē matris alu⁹ claudere nescius ortus heri lis pdidit indicē. Q ū virginalis regiaz gloriā sūmi tonantis noie pignoris gesta

ret. aula nobilis itimo claustrũ pudoris fertilis itegro. Vox suscitauit missa puerpe fouitq3 vatis gaudia: paruuli: matres pphetãt munere pignorum mutus loquutus noie filij est. Scribẽdus hic ẽ vocis vt augeat nostre canores: diraq3 vincula dissoluat oris larga ppheticis verborũ habenis littera nominis. Voxnãq3 vbi vox sapiẽtie est maior pphetis et minor angelis: qui pparauit corda fidelium strauitq3 rectas iusticie vias. Diuisio.

Ssertor equi nõ ope regia nec morte dura linquere tramitẽ veri coact⁹: non licet ait tibi vxorẽ habere fratris adulterã. Hic ira regis seuaq3 funera saltationis munere vendita mensas tyrãni: et vginis ebri⁹ luxus repleuit sãguie sobrio. Hec victricus dat dona vesanior quã si veneni pocla traderet negare prestat: quã dare victricũ odisse prestat plus noret horũ amor. Gloria tibi pater gloria vnigenito cum sancto spũ. Amẽ. In festiuitate apostolorũ petri et pauli in die octauo: Hymnus.

Postolorũ passio diẽ sacrauit sclĩ: petri triũphũ nobilẽ pauli coronã pferẽs. Coniũxit equales viros cruor triũphalis necis: deũ sequutos psules xpi coronauit fides. Primus petrus apl's nec paulus impar gratia: electiõis vas sacre petri adequauit fidez. Diuisio.

Erso crucis vestigio simon honorez dans deo: suspensus ascendit dati nõ imemor oraculi. Precinctus vt dictũ est senex et eleuatus ab altero quo nollet iuit sed volẽs mortẽ subegit asperã. Hinc roma celsum verticẽ deuotiõis extulit: fundata tali sanguine et vate tãto nobilis. Tãte per vrbis ambitũ stipata tẽdunt agmina: trinis celebratur vijs festus sacrorũ martyrũ. Prodire quis mũduz putet ɔcurrere plebẽ: poli electa gẽtiuz caput sedes magistri gentiũ. Gloria tibi dñe. Scẽ marie magdalene ad vš ad nocturnos in laud. et ad vš: Hy⁹.

Agnum salutis gaudiũ. Sex añ. Nardi maria. Honor dec⁹. qre supra in dominica palmarũ.

Scti laurētij martyris. Hy⁹.

APloꝝ supparē laurētiū archidiaconē: pari corona martyrū romana sacrauit fides. Sixtū seqns hic martyrē rn̄sa vat] retulit merē fili desine seq̄ris me p⁹ triduū. Nec territ⁹ pene me tu heres futur⁹ sāguis: spectauit obtutu pio qd̄ ipse mox psolueret. Iā tūc i illo martyre egit triūphū martyris: successor equ⁹ singraphā vocis tenēs ꝛ sanguis. Diuisio.

POst triduū iussus tn̄ cēsus sacratos pdē: spōdet pie nec abnuit addēs dolū victorie. Spectaculū pulcherrimū egena cogit agmia iopesq; mōstrās p̄dicat hi sūt opes ecclie. Vere pioꝝ ppetes iopes pfecto sunt opes: auar⁹ illusus dolet flāmas ꝛ vltrices parat. Fugit pust⁹ carnifex suisq; cedit ignib⁹: v̄sate me martyr vocat vorate si coctū ē iubet. Glia tibi. d.

Jn festo corone dn̄i. Hy⁹.

ETerne regi glorie deuota laudū cantica: fideles soluāt hodie p corona dn̄ica. Coronat regem oīuz corona cōtumelie: cuius nobis opprobriū coronā ꝯfert glorie. Dū e spinaruz aculeis xp̄i corona plectit: qua minstris tartareis mundi potestas tollit. Corona xp̄i capitis sacro perfusa sanguine penis solutis debitis reos purgat a crimine. Diuisio.

LAuda fidelis cōcio spine tropheū inclitū per quam mortis perdito viteq; dat meritū. Nos a puncturis liberat eterni patris filius: dum spinis pungi tollerat spinarum culpe nescius. Duz spinarū aculeū xp̄s p nobis ptulit: p diadema spineum vite coronam cōtulit. Lauda turba fideliuz qd̄ p spine ludibriū: purgat creator oīum spineti nostri viciū. Laus xp̄o regi glorie, p corone virtutib⁹: qua nos reformans gratie coronet in celestibus. Amē.

Jn festo sci bernardi abbatis. Hymnus

BErnardus doctor iclitus celos cōscēdit hodie: quem attraxit diuinitus splēdor paterne glie. Exultet celū laudibus de bernardi ꝯsortio: quē coniūgis celestibus iesu nostra redēptio. Rufuz dorso p catulū p̄sigurasti puerū: fore doctorez

sedulu₃ cōditor alme siderū. Nascētis ei claruit clara xpi natiuitas: hoc a te donū habuit o lux btā trinitas. Diuisio.

Archana sacre pagine declarat ꝛ mysteriū: qd effecit in virgine deus creator oīum. Rore pfusum gratie monstrat dulcor eloquij: per te fons sapientie summi largitor pmij. Detētos a demonibus sanat morbos lāguētium: curā confert dolentibus magnu₃ salutis gaudiū. Vita viuit feliciter cū maria xpifera: cū qua degustat dulciter eterna xpi munera. Sūme deus potentie tibi sit laus ꝛ gloria: da post cursum miserie beata nobis gaudia. Amen. ¶ In die sancti Bernardi ad. iij. hymnꝰ.

Lam regina discubuit sedens post vnigenitu₃: nardus odorē tribuit bnardus tradēs spiritū. Dulcis regine gustui fructꝰ sui suauitas: dulcis eius olfatui nardi bernardi sctītas. Qu₃ eēt in accubitu fructus saporē intulit: cū esset in occubitu nardus odorē obtulit. Ille dulcis occubitus ꝑpter sapore₃ glorie: iste dulcis accubitus ꝑpter odore₃ gratie. Venit sponsa de libano coronāda diuinitus: vt bernardus de clibano veniret sancti spūs. Que est ista ꝑgrediēs velut aurora rutilās: quis est iste trāsiliens colles scīs cōiubilans. Hec gloria terribilis sicut castroꝝ acies: hic gratia mirabilis vt assueri facies. Ora pro nobis dñ₃ pre dulcis fumi virgula: inclina patre₃ luminū pastor ardēs vt facula. Gloria tibi domine gloria vnigenito. ¶ Sancti michaelis archāgeli. Hy.

Misterioꝝ signifer celestiū archāgele: te supplicātes q̄s vt nos placatus visites. Tu pe cū scīs āgelis cū iustis cū aplis: illustra locu₃ iugitᵉ q̄ nūc orātes degimus. Castissimoꝝ oīu₃ doctorū ac pōtificū: ꝑ nob p̄ces ꝑfluas deuotꝰ offer dño. Hostē repellat vt seuū opēq₃ pacis dirigat: ꝛ nostra sit pectora fides pfecta muniat. Diuisio.

Ascēdāt nostre ꝑtinus ad thronū voces glie: mētesq₃ nostras erigat q̄ sede splēdet fulgida. Hic virtꝰ eiꝰ maneat hic firma flagret charitas: hic ad salutis cōmoda

suis occurrat famulis. E rrores oēs auferat vagosq̧ sensus corrigat: ꝛ dirigat vestigia nostra pacis ꝑ semitā. L ucis in arce fulgida hec sacra scribat carmia: nostraq̧ simul noīa in libro vite cōferat: G l'ia tibi dn̄e. Fidis virginis. A dest ꝛc. Luce euangeliste. I esu corona celsior.

In nat. xi. virginum. Hy⁹.

G Aude celestis curia q̄ virginū tot milia: laureata suscepisti regi regū cōiunxisti. C uius ingresse thalamum per cruorem purpureuz: ꝛ castitatis lilia pingūt serenāt oīa. G aude regina virginum tibi dulce exercitum: tuus trāsmisit filius cui nil matre suauius. Diuisio.

E N ante thronū glorie spon' resultāt filie: hymnizantes iubilātes ↄtēplātes adorātes. D ebriant suauitate ↄtēplata honestate: tote ardēt i amore sūmo laudāt cū dulcore. O hierusalem filie cum cantico leticie: dilecto cytharizantes ↄseruate vos laudātes. L aus honor spōso virginum ꝛ nunc ꝛ in ꝑpetuū: qui nos sāctoꝝ meritis cōiūgat celi gaudijs. Amen.

In festo oīum sctōꝝ ad vs in laudib⁹ ꝛ ad vs. Hymn⁹.

C Hristū rogemus ꝛ patrē xp̄i patrisq̧ spūm: vnus potēs per oīa foue ꝑcantes trinitas. R ogemus ergo populi dei matrē ꝛ virginē: vt ipsa nobis impetret pacē ꝛ idulgētiā. M ysteriorū signifer celestiū archāgele: te supplicātes quesumus vt nos placat⁹ visites. I pse cū sanctis angelis cuȝ iustis cū apostolis: illustra locū iugiter quo nunc orantes degimus. T e nūc redēptor quūs vt martyrū cōsortio: iungas precantes seruulos in sempiterna secula. Q ui pascis inter lilia septus choreis virginū: spōsus decorus gloria sponsisq̧ reddens premia. T e deꝑcamur largius nostris adauge mētib⁹: nescire ꝓrsus oīa corruptōis vulnera. G l'ia tibi dn̄e. Ad cōple. Hy⁹.

I Esu saluator seculi redēptis ope subueni: ꝛ pia dei genitrix salutem posce miseris. C etus oīs angelici patriarcharuȝ cunei: ꝛ ꝓphetarū merita nobis precent veniam. B aptista xp̄i preuius ꝛ clauiger ethereus

cū ceteris apostolis nos sol uant nexu criminis. Chorus sacratus martyrū ꝯfessio sacerdotum: ⁊ virginalis castitas nos a peccatis abluant. Electorum suffragia oēsq̃ ciues celici: annuāt votis supplicis ⁊ vite poscant premium. Laus honor virt⁹ gloria deo patri ⁊ filio: sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amē. Ad nocturnos totus. Eterna christi munera. Ad tertiam hymnus.

SAnctorum meritis inclita gaudia pāgam⁹ socij: gestaq̃ fortia nam gliscit aīus ꝓmere cātib⁹ victorum genus optimū. Hi sunt quos retinēs mūdus inhorruit ipsum nā sterili flore p̄ aridum: spreuere penit⁹ teq̃ sequuti sunt rex xp̄e bone celit⁹. Hi pro te furias atq̃ ferocia calcarūt hominū seuaq̃ verbera cessit his lacerās fortiter vngula nec carpsit penetralia. Ceduntur gladijs more bidētium non murmur resonat: nō querimonia sed corde tacito mēs bene ꝯscia cōseruat patiētiam. Que vox q̄ poterit lingua retexere que tuis martyrib⁹: munera preparas rubri nam fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Te summa deitas vnaq̃ poscim⁹ vt culpas ab luas noxia subtrahas: des pacē famulis nos quoq̃ gloriā p̄ cūcta semp̄ sc̄la. Amen.

Sācti Martini epi. hymn⁹.

BEllator armis inclit⁹ martin⁹ actu nobilis: que gesserit miraculis hymnis canamus debitis. Qui frigoris sub tēpore dum clamide nudum tegit: mox xp̄s ipsa quā scidit se veste tectum prodidit. Tres arte sancta pallidos resuscitauit mortuos: de febre cathecuminum ⁊ alterū suspēdio. Orationis ambitu latro sepult⁹ ꝓditur qua non cadebat impetu pinus reflexa ducitur. Diuisio.

PRophana dū succēderet in aera flāmā repulit: quo extincta sunt incēdia hymbris fuit presentia. Hu more de paralisi curat puellā debilē: morbiq̃ rasit fomitem sancti liquoris vnguine. Pacem leproso dans viro sordes fugauit vlcerū: ⁊ q̄d lauaret morbidos iordanis est i osculo. His ⁊ p̄ orbē cognitis in gētibus miraculis

possessor alti spūs nunc regnat in celestib⁹. Glia tibi.
Jn nat. sci andree apli. hy.
POst petrū primū principē andreas est apl's: salutis verbum predicās in achaia puintia. Capt⁹ i patra opido tradit᷑ viro carceri: ferali pena cedit᷑ tortor callet vesania. Vilaniat⁹ ictib⁹ ligno crucis suspēdit᷑: biduo viuens non cessat fidē docere populū. Clamor plebis attolit᷑ carus deo exposcitur reddi iustus ꝛ innocens sanctus ꝛ bon⁹ querit᷑. Diuisio.
FAllax ad patibulum quasi ad soluēdū ꝑperat: deuotus martyr in penis orat ne artioribus. Loris resoluat impius diuinis indeptus muneꝛ̄s: super instigat iurgꝛ̄s iustisq; querimonꝛ̄s. Cant tecū que tua sunt egeata dirisiem: cōpleta eius passio deuicto hoste callido. Jmploret ergo meritis suis pro nostris actib⁹: vt mereamur consequi sancta in fine premia. Gloria tibi dn̄e.
Jn natali apostolorum ꝛ plurimoꝝ martyrum. Hy⁹.
ETerna xp̄i munera ꝛ martyꝝ victorias: laudes ferētes debitas letis canam⁹ mētib⁹. Eccliaꝝ principes belli triūphales duces celestis aule milites ꝛ vera mūdi lumīa. Terrore victo seculi penisq; spretis corpis: mortis sacre cōpēdio lucem beatam possident. Diuisio.
TRadunt᷑ igni martyres ꝛ bestiarū dētib⁹: armata seuit vngulis tortoris īsani man⁹. Nudata pēdēt viscera sāguis sacrat⁹ fūdit᷑: sꝫ pmanēt imobiles vite phēnis gratia. Deuota sanctoꝝ fides iuicta spes credētiū. pfecta xp̄i charitas mūdi triūphat principem. Jn his paterna glīa in his volūtas spūs: exultat in his fili⁹ celū replet᷑ gaudio. Te nūc redēptor qs̄ vt martyrum ꝯsortio: iūgas pc̄ātes seruulos i sempiterna scl'a. Amen.
Jn nat. vni⁹ martyris. Hymn⁹.
DEus tuoꝝ militū sors ꝛ corona pmium: laudes canētes martyris absolue nexu criminis. Hic testis ore ptulit qđ cordis archa credidit: chꝛistū sequendo reperit effusiōe sāguinis. Hic nēpe mūdi gaudia ꝛ blandimenta noxia: caduca rite de-

putans peruenit ad celestia. Tēpsit tyrāni vincula diras cathenas vbera: ꝛ voce clara nunciat deum creasse oia.

Diuisio. Penas cucurrit fortiter ꝛ sustulit viriliter: pro te effundēs sāguinem eterna dona possidet. Ex hoc furor vesanie iussit pimi martyrē: iustūq3 terris obrui quē regna celi cōtinēt. Hinc nos pc̄ātes supplices te poscimus pijssime: in hoc triumpho martyris dimitte noxā seruulis. Vt ptē hui9 muneris heredītem9 cōgrui: letemur in ppetuū iūcti polorū atrijs. Gloria tibi domine gloria vnigenito.

In natali vnius cōfes. Hym.

Iesu corona celsior ꝛ veritas sublimior: qui confitēti seruulo reddis perhēne premium. Da supplicanti cetui obtētu hui9 optimi: remissionē criminū rūpēdo nexū vinculi.

Seqns vsus nō dicit in festo scōꝝ remigij: petri: robti: ordinatione beati ambrosij: translatiōe bn̄dicti.

Anni recurso tpe dies reluxit lumine: quo scūs hic de corpore polum migrauerit prepotens. Hic vana terre gaudia ꝛ lutulēta predia: polluta cūcta deputās ouās tenet celestia. Diuisio. Te xp̄e rex pijssime hic cōfitēdo iugiter: calcauit hostem fortiter supbum ac satellitem. Virtutum actu ꝛ fide cōfessiōis ordine: ieiuna mēbra deferens dapes supnas obtinet. Plus currit in certamine cōfessor iste sustinēs: q̄ꝫ martyr ictū sufferens mucrone fundens sanguinem. Proinde te pijssime pc̄amur omēs supplices: vt huius almi gratia nobis remitas debita. Gloria tibi domine.

In natali virginū. Hymn9

Iesu corona vginū quē mater illa cōcepit: q sola virgo pturit hec vota clemens accipe. Qui pascis inter lilia sept9 choreis vginuz: spōsus decorus gloria spōsisq3 reddēs prima. Diuisio. Quocūq3 pergis virgines sequunt atq3 laudib9: post te canentes cursitant hymnosq3 dulces personāt. Te depc̄amur largius nostris adauge mētibus: nescire ꝑrsus oia corruptiōis vulnera. Gloria tibi dn̄e.

In dedicatiōe ecclesie. hy9.

Christe cũctorꝝ dn̄ator alme patris eterni genitus ab ore: supplicũ vota pariterq̄ hymnũ cerne benignus. Cerne qđ puro deꝰ in honore plebs tua supplex resonat in aula annuo cuius redeũt colēda tp̄e festa. Nec domus rite tibi dedicata noscit̄ in qua populus: sacratũ corpus assumit' bibit ꝛ beatũ sanguinis haustũ. Hic sacrosancti latices veternas diluũt culpas ꝑimũtq̄ noxas chrismate vero genꝰ vt creet̄ xp̄icolarũ. Hic salus egris medicina fessis lumen orbatis: veniaq̄ nostris fertur offensis timor atq̄ meror pellitur oīs. Demonis seui perit hic rapina peruicax monstrũ pauet: ꝛ retenta corpora linquēs fugit in remotas ocius vmbras. Diuisio.

Hic locus nēpe vocitat̄ aula regis eťni niueaq̄ celi portaq̄ vite patriam petētes accipit oēs. Turbo quā nullus quatit aut vagātes diruũt vēti: penetrātq̄ nibi nō tetris ledit piceus tenebris tartarus horrēs. Que sumus ergo deus vt sereno annuas vultu famulos gubernans: qui tui summo celebrant amore gaudia tēpli. Nulla nos vite crucieť molesta sint dies leti placideq̄ noctes: nullus ex nobis pereũte mũdo sentiat ignes. Nec dies in qua tibi cō secratā cōspicis arā tribuat ꝑhēne gaudiũ nobis: vigeatq̄ lōgo tēporis vsu. Gloria summuȝ resonet parentem gloria natum: pariterq̄ sanctũ spiritũ dulci moduleť hymno omne per euum. Amen.

Finis hymnorum.

Incipit breuiarium more cisterciēsiū. Sabbato ante priaꝫ dñicā aduētus dñi ad vesperꝫ sup ṗos añ. Custodit dñs. ṗs. Confiteant̄ ⁊c̄. Cap.

E Cce dies veniūt dicit dominus et suscitabo dauid germen iustuꝫ et regnabit rex ⁊ sapiēs erit: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra. ℞. Missꝰ est gabriel. ℣. Aue maria. Hyꝰ. Deus creator oiuꝫ. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustum. ℞. Aperiat̄ terra ⁊ germinet saluatorē. Ad magt. añ. Ecce nomē dñi venit de longinquo ⁊ claritas eiꝰ replet orbem terrarum. Collecta.

E Xcita dñe q̄s potētiā tuā ⁊ veni vt ab iminētibus peccatoꝝ nostroꝝ piculis: te mereāur ptegēte eripi te liberāte saluari Qui viuis. Ad cōplet. hyꝰ Quē terra. Inuit. Ecce venit rex Occurramus obuiā saluatori nostro. ṗs. Uenite. Hyꝰ. Eterne rerū cōditor. In pmo noc. añ. Dñe in virtute tua ⁊ cet. ṗs. Ipsuꝫ. ℣. Ex syon species decoris eius. ℞. Deus noster manifeste veniet. Incipit isaias ppheta. Lectio. i.

V Isio isaie filij amos q̄ vidit sup iudam ⁊ hierusalē in diebꝰ ozie: ioathaz: achaz: ezechie regum iuda. Audite celi ⁊ auribus pcipe terra: qm̄ dñs locutus est. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me. ℞. Aspiciēs a longe ecce video dei potētiā venientē ⁊ nebulā totā terrā tegētēꝫ: Ite obuiā ei ⁊ dicite: Nuncia nobis si tu es ipe Qui regnaturus es i populo israel. ℣. Quiq̄ terrigene ⁊ filij hoiuꝫ simul in vnū diues ⁊ paup. Ite obuiam. ℣. Qui regis israel intēde qui deducis velut oueꝫ ioseph qui sedes sup cherubim. Nuncia nobis. ℣. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni vt saluos facias nos. Qui regna. Hoc respōsoriū q̄d in dñica cū tribus versibꝰ dicitur: quociēs priusq̄ diebꝰ repetet cū solo vltimo v̄su cātabit̄. Lect. ij.

C Ognouit bos possessorē suuꝫ: ⁊ asinus p̄sepe dñi sui. Israel nō cognouit me: ppl̄s meus nō itellexit. ℞. Aspiciebā in visu noctis et ecce i nubibꝰ celi filius hoīs venit: Et datū ē ei regnū ⁊ honor ⁊ oīs populus tribꝰ ⁊ ligue fuiēt ei. ℣. Po

testas eius potestas eterna q̄ nō aufe
retur ⁊ regnū ei⁹ qd̄ nō corrūpetur.
Et datum. Lectio tertia.
Ve genti peccatrici: po
pulo graui iniquitate:
semini neq̄ filijs sceleratis.
Dereliquerūt dn̄z blasphema
uerūt scm̄ isrl̄ abalienati sūt
retrorsuz. ℟. Missus est gabriel
angel⁹ ad mariā virginē desponsatā io
seph nūcians ei verbuz ⁊ expauescit
virgo d̄ lūine: ne timeas maria iueni
sti graciā apud dn̄z: Ecce cōcipies ⁊
paries ⁊ vocabit altissimi filius. ℣.
Aue maria grā plēa dn̄s tecū. Ecce
concipies. Lectio quarta.
Super quo percutiā vos
vltra addentes p̄uari
cationez. Omne caput lāgui
dū ⁊ omne cor merēs. ℟. Aue
maria gratia plena dn̄s tecū. Spiri
tus sanct⁹ supueniet in te ⁊ virt⁹ altis
simi obūbrabit tibi: qd̄ eni ex te na
scet sanctū vocabit fili⁹ dei. ℣. Quo
modo fiet istud quoniā vir̄ non co
gnosco: ⁊ rn̄dens angelus dixit ei:
Spūs. In .ij. noc. añ. Dn̄s desen
sor ⁊c. ps. Dn̄s illumi. ⁊c. ℣.
Egrediet dn̄s de loco sancto suo ℟.
Veniet vt saluet populū suū. Le. v.
A planta pedis vsq̄ ad
vticē nō est i eo sani
tas. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga
tumēs nō est circūligata nec
curata medicamie neq̄ fota
oleo. ℟. Saluatorē expectamus
dn̄m iesum christū. Qui reformabit
corpus humilitatis nostre configu
ratū corpori claritatis sue. ℣. So
brie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ i hoc seculo
expectātes beatā spē ⁊ aduētū glorie
magni dei. Qui reformabit. Le. vi.
Terra vestra deserta: ci
uitates vestre succense
igni: regionē vestram alieni
corā vobis deuorāt ⁊ deso
labit sicut i vastitate hostili.
℟. Audite verbū dn̄i gētes ⁊ annūc
ciate illud in finibus terre ⁊ in insu
lis q̄ procul sunt dicite. Saluator no
ster adueniet. ℣. Annunciate ⁊ au
ditum facite: loquimini ⁊ clamate.
Saluator. Lectio. vij.
Et derelinquetur filia
syon vt vmbraculū i vinea:
⁊ sicut tuguriū in cucumera
rio: sicut ciuitas q̄ vastatur.
℟. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiuz
dicit dn̄s ⁊ vocabit nomē eius. Ad
mirabilis de⁹ fortis. ℣. Sup soliuz
dauid ⁊ sup regnum eius sedebit in
eternum. Admirabilis. Lec. viij.
Nisi dn̄s exercituū re
liquisset nobis semē:
quasi sodoma fuissem⁹ ⁊ q̄si
gomorra similes essem⁹. ℟.

Obsecro domine mitte quē missurus es vide afflictionem populi tui: Sicut locutus es veni ꝛ libera nos. ℣. Memento nostri domine i beneplacito populi tui visita nos in salutari tuo. Sicut locutus. Ad can. añ. Illa. iij. Can. Dñe misere re nostri. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Lectio sancti euangelij scd'm marcum.

I Nitium euangelij iesu christi filij dei: sicut scriptum est in isaia ꝑpheta. Ecce mitto angelum meū ante faciē tuam: qui preparabit viam tuā ante te. Et reliqua. Homelia lec. eiusdē. ven. Bede presbyteri. Lectio. ix.

C Onferēdū ē hoc euāgelij marci principium principio matthei quo ait: Liber generatiōis iesu christi filij dauid filij abraam: atq; ex vtroq; vnus dominus noster iesus christus dei ꝛ hominis filius est ītelligēdus. ℟. Letētur celi ꝛ exultet terra iubilate mōtes laudē quia dñs noster veniet. Et pauperū suorū miserebitur. ℣. Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Et. Lec. x.

E T apte primus euangelista filium hominis eū secūdus filiū dei noiat: vt a minorib⁹ paulatī ad maiora sensus noster exurgeret: ac ꝑ fidē sacramēti hūanitat assumpte: ad agnitionē diuine eternitatis ascēderet. ℟. Alieni non trāsibunt ꝑ hierusalē amplius: Nā ī illa die stillabūt mōtes dulcedinē ꝛ colles fluēt lac ꝛ mel dicit dñs. ℣. Ego veniā dicit dñs ꝛ sanabo cōtritionē populi mei. Nam in illa die. Lectio vndecima.

A Pte q̄ hūanā erat generationē descripturus a filio hois cepit dauid videlicet siue abrahe ꝺ quorū stirpe substātiā carnis assumpsit. ℟. Montes israel rāos vestros expādite ꝛ florete ꝛ fructus facite: Prope est vt veniat dies domini. ℣. Rorate celi desup ꝛ nubes pluāt iustū: apiat terra ꝛ germinet saluatorem. Prope. Lectio. xij.

A Pte his qui librū suum ab initio euāgelice predicatiōis ichoabat filiū magis dei appellare voluit dñm nostrū iesum christū: q2 nimirū ꝛ humane erat nature de progenie patriarcharum siue regū veritatem carnis suscipe: ꝛ diuine fuit po-

tentie euãgelium mundo pre dicare. ℟. Confortamini manus fatigate ⁊ genua dissoluta roboramini qui pusillo animo estis: mente cõualescite me timete dicit dñs qr venio dirũpere iugũ captiuitatis vestre ℣. Ciuitas hierusalẽ noli flere quia cito veniet salus tua. Dirũpere iuguz. Hy. Te deum laudamus. Dñs vobiscũ. Initiuz sancti euangelũ secundũ marcum.

I Nitium euangelij iesu xp̄i filij dei: sicut scriptum est in isaia ꝓpheta. Ecce mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã qui p̄parabit viã tuaz ante te. Uox clamãtis i deserto: parate viã dñi rectas facite semitas eius. Fuit ioannes in deserto baptizãs ⁊ p̄dicans baptismũ penitẽtie i remissionem peccatoruz. Et egrediebat̃ ad illũ oĩs iudee regio ⁊ hierosolimite vniuersi: ⁊ baptizabantur ab illo i iordane flumine confitentes peccata sua. Et erat ioannes vestitus pilis camelli: ⁊ zona pellicea circa lũbos ei⁹: ⁊ locustas ⁊ mel siluestre edebat ⁊ predicabat dicens: Uenit fortior me post me: cuius nõ sum dignus procumbẽs soluere corrigiã calciamẽtorum eius. Ego baptizo vos aqua: ille vo baptizabit vos spũ sancto. Amen. ℣. Te decet laus. Oremus. Collecta.

E Xcita dñe q̃s potẽtiaz tuaz ⁊ veni: vt ab imminẽtibus peccatorũ nostrorũ ꝑiculis: te mereamur protegẽte eripi te liberãte saluari. Qui viuis. In lb⁹. añ. Alla. ps. Miserere mei ⁊c. Cap.

E Cce venio cito ⁊ merces mea mecũ est reddere vnicuiq₃ ſ₃ opa sua. ℟. Ueni ad liberandũ nos. Dñe deus virtutũ. ℣. Et ostẽde faciẽ tuam ⁊ salui erimus. Dñe deus. Hymn⁹. Splendor paterne. ℣. Emitte agnũ dñe dominatorẽ terre. ℟. De petra deserti ad montem filie syon. Ad bñs añ. Spiritus scũs i te descendet maria ne timeas habebis i vtero filiũ dei alleluia. Coll'a Excita dñe q̃s. Ad primã. tertia₃ nonã añ. Alla. iij. Ad sextã añ. Alla. iij. Ad. iij. hy⁹. Conditor ꝑ totũ aduentũ.

F Ratres: Scientes qr hora est iã nos de somno surgere: nũc enim ꝓpior ẽ nostra salus q̃ cũ credidimus. ℣. Timebũt gen

tes nomē tuū dñe. ℟. Et oēs reges terre gloriā tuā. Colla. Excita dñe q̄s. Ad .vj. Cap. Ecce dies veniunt. vt .s. in sabbato ad vs. ℣. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Colla.

Suscipiamus dñe misericordiā tuā in medio tēpli tui: ⁊ repatiōis nostre vētura solēnia cōgruis honoribus precedamus. Per.

Ad nonā Capitulū.

In diebus illis saluabit iuda ⁊ israel hitabit cōfidēter: ⁊ hoc ē nomē qđ vocabūt eū dñs iust⁹ noster. ℣. Dñe deus virtutū cōuerte nos. ℟. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus.

Conscientias Colla. nostras q̄s dñe visitādo purifica: vt veniēs iesus xp̄s filius tuus dñs noster paratā sibi i nobis inueniat māsionē. Qui tecū. Ad vs. añ. Dixit dñs. ps. Ipsū. Cap. Frēs sciētes. ℟. Tu exurgens dñe Misereberis syon. ℣. Quia tēpus miserēdi ei⁹ qꝛ venit tempus. Misereberis. Hy⁹. Deus creatoꝛ. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. Ad magn.

añ. Ne timeas maria inuēisti gratiā apud dñm ecce cōcipies ⁊ paries filium all'a. Collecta per totam hebdam. Excita dñe q̄s. Si sabbato ante primā dñicam aduentus festiuitas .xij. lec. occurrerit añ. sup p̄s i vīs erūt de festo. Cap. vero ⁊ cetera de aduentu ⁊ cmō de festo fiet qđ ēt obseruabit i ceteris sabbatis đ aduētu. Si festū .xij. lec. in aliqua dñica aduentus aduenerit si duas missas hūerit in scđaꝫ feriaꝫ trāsponitur. De festo v° vnius misse solū cmō fiet ipso die ad vs ⁊ lec. Per totuꝫ ēt aduētū cū post vs ⁊ lec. ⁊ ad missas de aduētu ⁊ aliquo scō fiēda est cmō prius đ aduentu postea de scō fiet nisi fuerit festū .xij. lec. sic fiat in quadragesima priuatis diebus p aduētū. Inuit. Regē vēturū dñm. Uenite adoremus. ps. Uenite. Añ. ad noct. sup p̄s ⁊ ad vs silr sicut p annū. ℣. Ex syon spēs decoris ei⁹. ℟. Deus noster māifeste veniet. Fer. ij. L. j.

Verbū qđ vidit ysaias filius amos sup iudā ⁊ hierusalē. Et erit i nouissimis diebus p̄paratus mōs

domus dñi i vertice mõtiũ: ⁊ eleuabit sup colles ⁊ fluẽt ad eũ oẽs gẽtes: ⁊ ibunt ppl'i multi ⁊ dicẽt. ℟. Aspiciẽs ⁊c. Lect. ij.

Venite ascẽdamus ad mõtẽ dñi ⁊ ad domũ dei iacob ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabim⁹ i semitis ei⁹: q2ꝺ syõ exibit lex ⁊ vbũ dñi de hierusalem. Lect. iij.

Et iudicabit deus gentes ⁊ arguet ppl'os multos ⁊ conflabũt gladios suos i vomeres ⁊ lãceas suas in falces. In. ij. noc. añ. All'ia. iij. Cap.

Saluatorez expectam⁹ dñz nostrũ iesuz xp̄m q̄ reformabit corp⁹ humilitatis nostre ꝯfiguratũ corpori claritatis sue. ℣. Egrediet dñs de loco scõ suo. ℟. Ueniet vt saluet populum suum. Collecta.

Prope esto dñe oibus expectãtibus te in veritate: vt in aduentu filij tui dñi nostri placitis tibi actibus pñtemur. Per eundem. Añ. ad lau. ⁊ ad horas p septẽ dies añ. In lb⁹ añ. In illa die stillabunt montes dulcedinem ⁊ colles fluent lac ⁊ mel all'a. Capit. Frẽs sciẽtes ⁊c. Oibus priuatis diebus per totũ aduẽtũ semper dicat in laud. ⁊ ad vespas cap. ⁊ coll'a. de precedenti dñica excepto cap. Ecce venio. qꝺ soluz dicitur in laud. dominicis diebus. ℟. Ueni ad liberandũ nos. Dñe de⁹ virtuti. ℣. Et ostende faciẽ tuam et salui erimus. Dñe. Hy⁹. Splendor. ℣. Emitte agnum dñe dominatorẽ terre de petra deserti ad montem filie syon. Ad bñs añ. Angelus dñi nũciauit marie ⁊ concepit de spũ scõ all'a. Coll'a. Excita dñe. Ad. j. añ. Iocundare filia syõ ⁊ exulta satis filia hierusalẽ all'a. Ad. iij. hy⁹. Cõditor. añ. Ecce de⁹ veniet et oẽs sancti ei⁹ cũ eo ⁊ erit i die illa lux magna all'a. Ca.

Non auferet sceptrũ de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittẽdus est: ⁊ ipe erit expectatio gẽtiuz. ℣. Timebũt gẽtes nomẽ tuum domine. ℟. Et omnes reges terre gloriam tuã. Collecta.

Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni: ⁊ q̄ ecclesie tue pmisisti vsq; i finẽ seculi clemẽt opare. Qui vi. Ad. vj. añ. Oẽs sitiẽtes venite ad aquas: q̄rite dñz dũ iueniri põt all'a. Cap.

Prope ẽ vt veniat tp̄us eius ⁊ dies ei⁹ nõ elon

gabunt: miserebitur eni dñs iacob & eliget adhuc d israel & reqescere eos faciet super humũ suaz. ℣. Memẽto nostri dñe i bñplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Colla.

PResta qs ops deus: vt redẽptiõis nostre uentura solẽnitas: & pñtis nobis vite subsidia conferat & eterne btitudinis pmia largiat. Per. Ad.ix.añ. Ecce veniet pp̃heta magnus & ipse renouabit hierusalem allã. Cap.

QUi vẽturus ẽ veniet & nõ tardabit: iam nõ erit timor i finib9 nostris qm ipse est saluator noster. ℣. Domine deus virtutum converte nos: Et ostende facie3 tuam & salui erimus.

MEntes nr̃as Colla. quesum9 domine lumine tue visitatiõis illustra: vt eẽ te largiẽte mereamur: & inter prospera humiles et inter aduersa securi. Per. Ad vespas sup pos añ. Nos qui viuimus. ps. In exitu isrl &c. Cap. Fratres scientes. vt.s. ℟. Tu exurgẽs dñe Misereberis syon. ℣. Quia tempus miserẽdi eius quia venit tempus. Misereberis. Hymn9. Deus creator omniu3. ℣. Rorate celi de super & nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra & germinet saluatorem. Ad magnifi.añ. Hierusalem respice ad orientem & vide allã. Colla. Excita dñe. vt supra Cap. & coll. ad noct. & ad horas diei. ℟. ad vespas & lau. & ℣. nocte & die sicut hic notata sunt ita dicãtur priuatis diebus p aduẽtum. Por ro cap. & collec. tã ad laud. q ad vespas illa dicantur p vnamquãq3 septi. que in dominica dicta fuerunt ad vesperas excepto q i ieiuniis quattuor tẽporũ ad laud. et ad tertiã pp̃ria colla. dicat. Añ. vero ad bñs & ad magt singulis diebus pp̃rie habẽtur. Añ. vero ad horas diei oĩ heb da renouãt. Feria.iij.

NOn leuabit gens L.j. contra gentẽ gladiu3 nec exercebũt vltra ad prelíu3. Domus iacob venite et ambulem9 i lumie dñi. L.ij.

Proiecisti eni3 populũ tuu3 domũ iacob: q2 repleti sunt vt oli3 & augures habuerũt vt philistijm & pueris aliẽis adheserunt. Lectio tertia.

Repleta ẽ terra argẽto & au

ro ⁊ nõ est finis thesaurorũ eius. Et repleta ẽ terra eius equis ⁊ inumerabiles quadrige eius. Ad bñdictus añ. Gaude ⁊ letare filia syon quia ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui dicit dñs. Ad magnificat añ. Erumpant montes iocunditatem ⁊ colles iusticiam quia lux mundi dominus cum potentia venit. Feria quarta. Lectio prima.

Et repleta ẽ terra eius idolis: opus manuũ suaruz adorauerũt qḋ fecerũt digiti eorꝫ. Et icuruauit se hõ ⁊ humiliauit se vir. Lectio .ij.

Ne ergo dimittas eis. Ingredere in petram: absconde re in fossa humo a facie timoris domini ⁊ a gloria maiestatis eius. Lectio tertia.

Oculi sublimis hoĩs humiliati sunt ⁊ incuruabitur altitudo virorum. Exaltabit autem dñs solus in die illa quia dies dñi exercituuz super oẽm supbuz ⁊ excelsum. Ad bñs añ. De syõ exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierl'z. Ad magnificat añ. Veniet fortior me post me cuius nõ sum dign⁹ soluere corrigiã calciamẽti ei⁹. Fer. v. Le. j.

In die illa irruet populus vir ad virum vnusquisqꝫ ad proximum suum. Tumultuabitur puer ꝯtra senẽ: ⁊ ignobilis contra nobilez. L. ij.

Apphẽdet eni vir fratrẽ suũ domesticũ patris sui vestimẽtuz tibi est: princeps esto noster. Ruina autẽ hec sub manu tua. Lectio tertia

Respondebit in illa die dicẽs: nõ sum medicus ⁊ i domo mea nõ ẽ panis neqꝫ vestimẽtũ: nolite ꝯstituere me pricipẽ populi. Ad bñs añ. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus vẽtris tui. Ad magnificat an. Expectabo dñz saluatorẽ meũ ⁊ prestolabor eũ duz prope est all'a. Fer. vj. Lectio. j.

Ruit hierusalẽ ⁊ iudas ꝯcidit: qꝛ lingua eorꝫ ⁊ adinuẽtiones eorũ contra dñm vt prouocarẽt oculos maiestatis eius. Lectio. ij.

Agnitio vultus eorꝫ respõdebit eis: ⁊ peccatum suum: quasi sodoma pdicauerunt nec absconderũt ve aĩe eorꝫ: qm̃ reddita sunt eis mala. L. iij

Ve impio i malũ: retributio eniz manuum eius fiet ei: ⁊ populuz meũ exactores sui spoliauerunt ⁊ mulieres

dñate sūt ei⁹. Ad bñs añ. Ecce vēiet deus ꝛ hō de domo dauit sedere i throno alla. Ad magt añ. Ex egypto vocaui filiū meū vēiet vt saluet pplm suū. Sabbo. Le. j.

Et adiecit dñs loq̄ ad achaz dicēs: pete tibi signum a dño deo tuo i pfundū inferni siue i excelsum supra. Et dixit achaz: Non petā ꝛ non tentabo dñm. L. ij.

Audite dom⁹ dauid: Nunquid paruz vobis est molestos esse hōib⁹ quia molesti estis ꝛ deo meo: pp h̄ dñs ipse dabit vobis signū. L. iij.

Ecce virgo ꝯcipiet ꝛ pariet filium ꝛ vocabis nom̄ eius hemanuel. Butirum ꝛ mel comedet vt sciat reprobare malū ꝛ eligere bonum. Ad bñs añ. Ueni dñe visitare nos i pace vt letem̄ coraz te corde pfecto.

Sabbo añ. ij. dñicā aduēt⁹.

Quecūq3 scripta Cap. sūt ad nostrā doctrinaz scripta sūt vt p patiētiaz ꝛ consolationē scripturaruz spem habeam⁹. ℟. Ecce dñs veniet. ℣. Ecce cū virtute. Hy⁹. Deus creator. ℣. Rorate celi. Ad magnificat añ. Syon noli timere ecce deus tuus veniet alla.

Excita domi Collecta ne corda nostra ad p̄parādas vnigeniti tui vias: vt p eius aduētū purificatis tibi mētibus seruire mereamur. Qui te. Inuit. Rex noster adueniet christus Quē ioānes predicauit agnuz esse venturū. ps. Uenite ex. Hy⁹. Eterne rerū cōditor. In. j. noc. an. Dñe in virtute. ps. Ipsum. ℣. Ex syon species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Lectio. j.

Cantabo dilecto meo cāticū patruelis mei vinee sue: vinea fcā ē dilecto meo i cornu filio olei: ꝛ sepiuit eā ꝛ lapides elegit ex illa ꝛ plātauit eā electā: ꝛ edificauit turrem i medio eius ꝛ torcular extruxit i ea: ꝛ expectauit vt faceret vuas: ꝛ fecit labruscas. ℟. Hierusalez cito veniet salus tua quare merore cōsumeris? nūquid consiliarius nō est tibi quia innouauit te dolor? Saluabo te ꝛ liberabo te noli timere. ℣. Ego enim deleui vt nubē iniqtates tuas ꝛ quasi nebulam peccata tua. Saluabo. Lectio secūda.

Nunc habitatores hierusalez ꝛ viri iuda iudicate inter me ꝛ iter vineaz

meã. Quid ē qđ vltra debui facere vinee mee ꝛ ñ feci. An qđ expectaui vt faceret vuas ꝛ fecit labruscas. ℞. Ecce dñs veniet ꝛ omnes sancti eius cum eo ꝛ erit in die illa lux magna ꝛ exibunt de hierusalez sicut aqua munda: Et regnabit dominus in eternum super omnes gentes. ℣. Ecce cum virtute veniet ꝛ regnū i manu eius et potestas ꝛ iperiū. Et regnabit. Le. iij.

ET nūc ostēdam vobis quid ego faciam vinee mee: auferaz sepē eius ꝛ erit i direptionē. Diruā maceriā eius ꝛ erit in cōculcationē et ꝛponā eā desertaz. ℞. Hierusalē surge ꝛ sta i excelso ꝛ vide Jocūditatē que veniet tibi a deo tuo. ℣. Leua in circuitu oculos tuos ꝛ contemplare. Jocunditatem que veniet

NOn putabit ꝛ Le. iiij. nō fodiet ꝛ ascēdent sup eā vepres ꝛ spine ꝛ nubibus mādabo ne pluāt super eā ibrē. ℞. Ciuitas hierusalē noli flere quoniā doluit dñs sup te. Et auferet a te omnē tribulatiōez. ℣. Ecce in fortitudie veniet ꝛ brachiūz eius dōinabitur. Et auferet ate. In ij. noc. añ. Dñs defēsor. ps. Dñs illuminatio. ℣. Egrediet dñs de loco sancto suo. ℞. Veniet vt saluet populū suū. Lectio quinta.

VInea enim dñi exercituum domus isrl̄ ē: et vir iuda germē delectabile ei⁹. Et expectaui vt faceret iudicium ꝛ ecce iniqtas: ꝛ iusticiam: ꝛ ecce clamor. ℞. Ecce veniet dñs ꝑtector noster sanct⁹ israel. Coronaz regni hñs in capite suo. ℣. Et dominabitur a mari vsqꝫ ad mare ꝛ a flumine vsqꝫ ad terminos orbis terre. Coronam. Lectio. vj.

VE qui cōiungitis domū ad domuz ꝛ agrū agro copulatis vsqꝫ ad terminū loci. Nūquid habitabitis soli vos i medio terre. ℞. Sicut mater cōsolatur filios suos ita cōsolabor vos dicit dñs ꝛ de hierusalem ciuitate quā elegi veniet vobis auxilium: Et videbitis ꝛ gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo in syon salutē ꝛ in hierusalē gloriā meaz. Et videbitis et. Lectio septima.

IN auribus meis sunt hec dicit domin⁹ exercituuz: nisi domus multe deserte fuerint grādes ꝛ pulchre absqꝫ habitatore. Decē enim iugera vinearū faciēt laguncalam vnā: ꝛ triginta modij semētis faciēt modios tres. ℞. Hierusalem plantabis vineam

in mõtibus tuis ꝛ exultabis quia di/es dñi veniet: surge syon cõuertere ad deū tuum: gaude ꝛ letare iacob Quia de medio gẽtium saluator tuꝰ veniet. ℣. Exulta satis filia syō iubila filia hierusalem: Quia de medio. Lec. viij.

Ve qui con/surgitis mane ad ebrietatē sectādā ꝛ potādū vsq ad vesperā vt vino estuetis. Cytara ꝛ lyra ꝛ tympanum ꝛ tybia ꝛ vinū i cõuiuijs vestris ꝛ opus dñi nō respicitis nec opera manuū eius cõsideratis. ℟. Egrediet dñs de samaria ad portā que respicit ad oriētē ꝛ veniet in bethleē ambulās sup aquas redemptionis iude: Tūc saluus erit oīs homo quia ecce veniet. ℣. Et preparabit i misericordia soliū eius ꝛ sedebit super illud iudicās in eqtate. Tūc saluus. Ad can. añ. Allā. ℣. Egredietur virga Secūdū lucā.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Erūt signa i sole ꝛ lūa ꝛ stellis: ꝛ in terris pressura gētiū pre cõfusiōe sonitus maris ꝛ fluctuū. Et reliq. Home. eiusdē bti greg. pape. Lectio. ix.

Dominus ac redēptor noster patos nos inuenire desiderās: senescētē mūdum que mala sequātur denūciat: vt nos ab eiꝰ amore cõpescat. ℟. Ecce veniet dñs princeps regū terre: Beati qui parati sunt occurrere illi. ℣. Paratus esto isrl' in ocursū dñi quoniā vēiet. Beati qui parati. Lectō decima.

Appropiquantē eius terminū quāte pcussiones pueniant innotescit: vt si deū metuere i trāqllitate nolumus vicinū eius iudiciū vel pcussiōibus attriti timeamus. ℟. Ecce apparebit dñs ꝛ nō mētiet: Si morā fecerit expecta eū quia veniet ꝛ non tardabit. ℣. Ecce dñs noster cū virtute veniet vt illuminet oculos seruorum suorum. Si moram fecerit. Lectio. xj.

Huic etenī lectōi sci euāgelij quā mō vra fraternitas audiuit: paulo superius dñs pmisit dicēs: Exurget gens contra gentem ꝛ regnum aduersus regnū ꝛ erunt terremotus magni per loca ꝛ pestilentie ꝛ fames. ℟. Festina ne tardaueris dñe: Et libera populū tuū. ℣. Veni dñe ꝛ noli tardare: relaxa facinora plebis tue Et libera populū. Lectio. xij.

Et qbusdā iterpositis: hoc qd modo audistis

adiũxit. Et erũt signa i sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris pssu ra gentiũ pre cõfusiõe sonit⁹ maris ⁊ fluctuuz. ℟. Rex noster adueniet xp̃s Quẽ ioãnes pdicauit agnũ eẽ venturum. ℣. Ecce agn⁹ dei ecce q tollit peccata mũdi Quẽ. Hy⁹. Te deũ laudam⁹.

In illo Scd̃um lucaz. tpe: Dixit iesus discipulis suis: Erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris pssura gentiũ pre ɔfusione sonit⁹ maris ⁊ fluctuũ arescentib⁹ hoibus pre timore ⁊ expectatiõe que supueniũt vniuerso orbi. Nã virtutes celoꝝ mouebunt ⁊ tũc videbunt filiuz hois venientẽ in nubibus cũ potestate magna ⁊ maiestate. His autẽ fieri icipientib⁹: respicite ⁊ leuate capita vestra qm̃ appropinquat redẽptio vestra. Et dixit illis similitudinẽ: videte ficulneã ⁊ oẽs arbores. Cũ pducũt iaz ex se fructũ: scitis qm̃ ppe est estas. Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri: scitote qm̃ prope est regnum dei. Amẽ dico vobis qꝛ nõ preteribit generatio hec donec oĩa fiant. Celũ ⁊ terra trãsibũt: verba aũt mea nõ trãsibũt. ℣. Te decet. Coll'. Excita dñe In lb⁹ an. all'a. ps. Miserere. Cap̃. Ecce venio. ℟. Ostẽde nobis dñe Misericordiã tuã. ℣. Et salutare tuũ da nobis. Misericordiã. Hy⁹. Splẽdor paterne. ℣. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. ℟. De petra defti ad mõtẽ filie syõ. Ad bñ. añ. Sup soliũ dauid ⁊ sup regnũ ei⁹ sedebit i eternũ all'a. Coll'a. Excita dñe cor. Ad .j. añ. All'a. ⁊ ad .iii. ⁊ ad .vi. ⁊ ad .ix. Ad .iij. cap̃. Quecũqꝫ scripta sũt. ℣. Timebunt gentes nomẽ tuuz dñe. ℟. Et oẽs reges terre gloriã tuam. Coll'a. Excita dñe. Ad .vj. capl'm. Ecce dies. ℣. Memẽto nostri dñe i bñplacito populi tui. ℟. Uisita nos i salutari tuo. Collecta. Suscipiamus dñe mi. Ad .ix. cap̃. In dieb⁹ illis saluabit iuda. ℣. Dñe deus. Collecta Conscientias nostras. Ad vs̃ añ. Dixit dñs ⁊c. ps. Ipsum. Cap̃. Quecũqꝫ scripta sunt. ℟. Tu exurgens dñe Misereberis syon. ℣. Quia tẽpus miserendi eius qꝛ venit tẽpus. Miserebe ris. Hy⁹. De⁹ creator. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustuz. ℟. Apiatur terra ⁊ germinet saluatorem. Ad magt̃ añ. Beata es

maria q̄ credidisti: pficient in te que dicta sūt tibi a dño alla. Colla. Excita dñe cor. Feria .ij. Lect .j.

In die illa dicit dñs: Proijciet hō idola argenti sui ꝛ simulachra auri sui que fecerat sibi vt adoraret talpas ꝛ vespertiliões: ꝛ ingrediet̃ scissuras petrarū ꝛ cauernas saxorum a facie fortitudinis dñi ꝛ a gloria maiestatis eius. Lectio scda

Et dabo pueros principes eoꝝ ꝛ effeminati dñabūtur eis. Et irruet ppl's vir ad virū vnusqsq3 ad pximū suū.

Tumultuabit̃ puer Lec. iij. ꝯtra senē ꝛ ignobilis ꝯ nobilez. Apprehēdet vir fratrem suū domesticū patris sui: vestimētū tibi est princeps esto noster: ruia autē hec sub manu tua. In lb' añ. Ecce in nubibus celi dñs veniet in potestate magna alla. ℟. Ostēde nobis domie Misericordiā tuā. ℣. Et salutare tuū da nobis. Misericordiam. ℣. Emitte agnū ad dñs añ. De celo veniet dñator dñs ꝛ in manu eius honor ꝛ imperiū. Ad .j. añ. Urbs fortitudinis nostre syon saluator ponetur i ea murus ꝛ ante murale apietur portas q̄ nobiscū de' alla. Ad .iij. añ. Ecce apparebit dñs ꝛ non mētiet̃: si morā fecerit: expecta eū q̄ veniet ꝛ nō tardabit alla. ℣. Timebūt gētes. Ad .vj. añ. Mōtes ꝛ colles cātabūt coram deo laudes ꝛ oīa ligna siluaꝝ plaudēt manib' quoniā vēiet dñator dñs i regnū eternū. alla alla. ℣. Memento mei. Ad ix. añ. Ecce dñs nr̃ cum virtute veniet vt illuminet oculos seruoꝝ suorum alla. ℣. Dñe deus virtutū. Hee suprascripte añe p totā hb̄ daꝝ p easdē horas repetātur Ad magt. añt. Ecce rex venit dñs terre ꝛ ipse auferet iugum captiuitatis nostre. Feria .iij. L .j.

Respōdebit in illa die dicēs: nō sū medic' ꝛ i domo mea nō ē panis neq3 vestimētū nolite me cōstituere principē populi. Lect. ij.

Abiecerūt legē dñi exercituum ꝛ eloquium sancti isrl' blasphemauerunt. Ideo iratus ē furor dñi in pplo suo: ꝛ extēdit manum suam sup eum ꝛ pcussit euz. Lectio .iij.

Et conturbati sūt mōtes: ꝛ facta sunt morticinia eorum quasi stercus in medio platearum. Leuabit dñs signū i nationibus pcul ꝛ sibilabit ad eū de finibus terre: ꝛ ecce

festinus velociter veniet nõ ẽ desiciẽs neqꝫ laborãs i eo. Ad bñs añ. Super te hierusalẽ orietur dñs ꝛ gloria eius in te videbitur. Ad magnificat añ. Vox clamantis in deserto parate viã dñi rectas facite semitas dei nostri. Feria. iiij. Lectio prima.

N On dormitabit neqꝫ dormiet neqꝫ soluetur cingulũ renũ eius nec rũpetur corrigia calciamẽti eius: sagitte eius acute ꝛ oẽs arcus eius extenti. Lectio secũda.

V ngule equorũ ei⁹ vt silex: ꝛ rote eius quasi impet⁹ tẽpestat⁹. Rugitus ei⁹ vt leonis rugiet vt catuli leonũ: ꝛ frendet ꝛ tenebit predã ꝛ ãplexabit ꝛ nõ erit q eruat. Le. iij.

A spiciem⁹ in terrã ꝛ ecce tenebre tribulatiõis: ꝛ lux obtenebrata ẽ in caligie ei⁹. In ãno quo mortuus ẽ rex ozias vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ excelsũ: ꝛ ea que sub ipo erãt replebãt tẽplũ. Ad bñs añt. Ecce mitto angelũ meum qui preparabit viã ante faciẽ tuam. Ad magt añt. Syon renouaberis ꝛ videbis iustũ tuum qui vẽturus ẽ i te. Feria quinta Lec. j.

S Eraphin stabãt super illud sex ale vni ꝛ sex ale alteri. Duabus velabant faciem eius: ꝛ duab⁹ velabant pedes eius: ꝛ duabus volabant. Lectio secunda.

E t clamabat alter ad alterũ ꝛ dicebat: Scũs sãctus sãctus dñs deus exercituũ plena est oĩs terra gloria eius. Cõmota sunt sup liminaria cardinũ a voce clamoris ꝛ dom⁹ ipleta ẽ fumo. Lec. iij.

E t dixi ve mihi q2 tacui: q2 vir pollutus labijs ego sũ: ꝛ i medio populi polluta labia hñtis ego habito ꝛ regẽ dñm exercituũ vidi oculis meis. Ad bñs añ. Tu es qui vẽturus es dñe quẽ expectamus vt saluũ facias pplm tuũ. Ad magt añ. Qui post me venit añ me fcũs ẽ cuiu⁹ non sum dignus calciamenta soluere. Feria. vj. Lectio pria.

E T volauit ad me vn⁹ de seraphin ꝛ in manu ei⁹ calculus quẽ forcipe tulerat de altari ꝛ tetigit os meum et dixit. Lectio secunda.

E cce tetigi labia tua ꝛ auferet iniquitas tua ꝛ pctm̃ tuum mundabitur. Et audiui vocem dicentis: Quem mittam ꝛ quis ibit nobis: Et di

xi: Ecce ego mitte me. Et dixit vade et dices pplo huic: Audite audiētes et nolite intelligere: et videte visionē et nolite cognoscere. Ad bñus añ. Cātate dño cāticū nouū laus ei9 ab extrēis terre. Ad magt añ. Dicite pusillanimes ɔfortamini ecce dñs deus noster veniet. Sabbato. Lectio prima.

E Xceca cor populi huius et aures eius aggraua et oculos eius claude: ne forte videat et auribus audiat: et corde suo intelligat et cōuertatur et sanē eum. Lectio .ij.

E t dixi: vsquequo domine? Et dixit donec desolent ciuitates absq3 habitatore et domus sine homine. Le. iij.

E t terra relinquetur deserta et longe faciet domin9 homines et multiplicabit que derelicta fuerat in medio terre: et adhuc in ea decimatio et conuertetur et erit in ostensione sicut terebint9 et sicut quercus q̄ expādit ramos suos. Ad bñs añ. Leuabit dñs signuz in nationibus et ɔgregabit dispersos israel. Sabbato ante dominicam tertiam. Capitulum. ad vespas. ad. iij. et ad laudes.

S Ic nos existimet homo vt ministros xpi et dispēsatores mysterioꝝ dei hiciā querit inter dispensatores vt fidelis quis inueniat. ℟. Qui ventur9 est. ℣. Deponet. ℣. Rorate celi desup et nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra et germiet saluatorē. Ad magt. añ. Ante me nō est format9 deus et post me non erit q2 mihi curuabitur omne genu et ɔfitebit ois ligua. Colla

A Urem tuam qs dñe pcibus nostris accōmoda: et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Per. Inuit. Surgite vigilemus venite adoremus. Quia nescitis horam qñ veniet dñs. ps. Venite. ℣. Ex syō spēs decoris ei9. ℟. Deus noster manifeste veniet.

T Aceant ad me Lect. j. insule et gentes mutēt fortitudinē. Accedant et tunc loquantur: simul ad iudiciū ppinquemus. ℟. Ecce apparebit dñs sup nubem candidā et cū eo sanctoꝝ milia: habēs in vestimēto et in femore suo scriptum: Rex regū et dñs dominantium. ℣. Apparebit in finem et nō mentietur si morā fecerit: expecta eum q2 veniēs veniet Rex regum. Lectio secunda

Quis suscitauit ab oriẽte iustũ: vocauit eum vt sequeretur se. Dabit in cõspectu eius gẽtes ⁊ reges obtinebit. ℟. Bethleem ciuitas dei summi ex te exiet dñator israel ⁊ egressus eius sicut a principio dierũ eternitatis ⁊ magnificabitur in medio vniuerse terre: Et pax erit in terra nostra dũ venerit. ℣. Loquetur pacẽ gentibus ⁊ potestas eius a mari vsqꝫ ad mare. Et. Lec. tertia.

Dabit quasi puluerem gladio eius: sicut stipulã vento raptã arcui eius: ꝑsequet eos transibit in pace: semita in pedibus ei⁹ apparebit. ℟. Qui venturus est veniet ⁊ nõ tardabit iam non erit timor in finibus nostris: Quoniã ipse est saluator noster ℣. Deponet oẽs iniqtates nostras ⁊ proijciet in profundum maris oĩa peccata nostra. Quoniã ipse. L. iiii

Quis hec opatur ẽ ⁊ fecit: vocãs generatiões ab exordio: Ego dñs: prim⁹ ⁊ nouissim⁹ ego sũ: viderũt isule ⁊ timuerũt: extrema terre obstupuerunt: appropinquauerunt ⁊ accesserunt. ℟. Suscipe verbũ virgo maria qd tibi a dño p angelũ transmissum est ꝯcipies in vtero deũm paries ⁊ hoiem: Ut benedicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Paries qdem filium sed virginitatis nõ patieris detrimentũ: efficieris grauida ⁊ eris mater semp itacta: Ut benedicta. In .ij. noc. ℣ Egredietur dñs. Lec. v.

Vnusqſqꝫ ꝓximo suo auxiliabitur ⁊ fratri suo dicet ꝯfortare. Confortauit faber erarius pcutiẽs malleo eũ q cudebat tũc tẽporis dicens: Glutino bonũ ẽ ⁊ ꝯfortauit eũ in clauis vt non moueat. ℟. Egypte noli flere qr dñator tuus veniet tibi ante cui⁹ ꝯspectũ mouebuntur abyssi: Liberare populum suũ de manu potẽtie. ℣. Ecce veniet dñs exercituũ de⁹ tuus in ptẽte magna. Liberare. Lectio. vi.

Et tu israel serue me⁹: iacob quẽ elegi semen abrahã amici mei in quo apprehẽdi te ab extremis terre ⁊ longinquis eius vocaui te ⁊ dixi tibi: seruus meus es tu elegi te ⁊ ñ abieci te. ℟. Prope est vt veniat tẽpus ei⁹ ⁊ dies eius non elongabunt: Miserebitur dñs iacob ⁊ israel saluabitur. ℣. Reuertere virgo israel reuertere ad ciuitates tuas. Miserebit dñs. Lec. vij.

Ne timeas qr tecũ sum ego: ne ďclines qr ego

deus tuus. Confortaui te & auxiliatus sum tui & suscepit te dextera iusti mei. ℟. Descē
det dominus sicut pluuia in uellus. Orietur in dieb⁹ eius iustitia & abūdā
tia pacis. ℣. Et adorabūt eum oēs reges oēs gentes seruient ei. Orietur.

Ecce cōfundent̄ L.viij.
& erubescent oēs q̄ pugnāt aduersum te: erūt quasi nō sint & pibūt viri qui ꝯtradicūt tibi. Queres eos & nō īuenies viros rebelles tuos
℟. Ueni dñe & noli tardare: relaxa facinora plebis tue: Et reuoca dispsos in terram suam. ℣. A solis ortu & occasu ab aqlone & mari. Et re.
Ad canticā All'a. iij. ℣. Egredietur virga. Secundū matheū.

In illo tempore: cū audisset ioannes in vinculis opera xp̄i mittens duos d̄ discipulis suis ait illi: Tu es qui venturus es an aliū expectamus. Et reli. Homel.
lec. eiusdē beati gre. pa. L.ix.

Quaerēdū nobis est fratres carissimi. Joannes ꝓpheta & plusq̄ propheta qui uenientē ad baptisma dñm ostēdit dicēs: ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mūdi. ℟. Ecce radix iesse ascendet in salutem populorum. Ipsum gentes deprecabuntur & erit nomen ei⁹ gloriosum. ℣. Deus a libano veniet & sanctus de monte vmbroso & condenso. Ipsum. Lectio decima.

Qui & humilitatē suā & diuinitatis eius potē
tiā cōsiderās dicit: qui d̄ terra est de terra loquitur: qui autem de celo venit sup oēs ē: cur in carcere positus mittens discipulos reqrit: tu es qui venturus es an aliū expectam⁹. ℟. Docebit nos dñs vias suas & ābulabim⁹ ī semitꝭ ei⁹. Quia d̄ syon exibit lex & verbū dñi d̄ hierl'm
℣. Uenite ascēdam⁹ ad mōtē dñi & ad domū d̄i iacob. Quia de syō. L.xi.

Ad iordanis enim fluē
ta positus: quia ipse redēptor mundi esset asseruit. Missus vero in carcerē: an ipse vēiat requirit. non quia ipsum esse mūdi redēptorem dubitat: sed querit vt sciat si is qui per se in mundo venerat: p se etiā ad inferni claustra descēdat. ℟. Egredietur virga de radice iesse & flos de radice ei⁹ ascēdet: Et erit iusticia cingulū lumborū ei⁹ & fides cinctoriū renū eius.
℣. Et regescet sup eū spūs dñi spūs sapientie & intellect⁹. Et erit. L.xij.

Quez eiz p̃currẽs mundo nunciauerat hunc moriẽdo ⁊ ad inferos p̃currebat. ait ergo: Tu es qui vẽturus es an aliũ expectam⁹ Ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignat⁹ es an etiã p hominib⁹ mori di gneris insinua: vt qui natiui tatis tue p̃cursor extiti mortis etiã precursor fiã: ⁊ vẽturũ inferno te nunciẽ quẽ iam venisse mundo enũciaui. ℟. Ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ suscitabo dauid germen iustum: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudicium ⁊ iustitiã in terra. Et hoc ẽ nomẽ quod vocabũt eũ dñs iust⁹ nr. ℣. In diebus illis saluabit iuda ⁊ isrl' hitabit confidenter. Et hoc est: Hy⁹. Te deum. Secundum matheũ.

In illo tẽpore: Cum audisset Joãnes in vinculis opera xp̃i mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui vẽturus es an alium expectamus? Et respondẽs iesus ait illis. Euntes renunciate Joãni q̃ audistis ⁊ vidistis. Ceci vidẽt: claudi ambulant: leprosi mundantur: surdi audiũt: mortui resurgunt: pauperes euãgelizantur. Et beatus ẽ qui nõ fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeũtibus cepit Jesus dicere ad turbas ð ioãne. Quid existis i desertũ videre. Arũdinem vento agitatam. Sed quid existis videre? Hominez mollibus vestitũ. Ecce q̃ mollib⁹ vestiuntur: in domibus regũ sũt. Sed quid existis videre? pphetaz. Etiam dico vobis: Et plus q̃ prophetaz. Hic enim est: de quo scriptũ est. Ecce mitto angelum meũ ante faciẽ tuaz qui preparabit viã tuaz ante te. Collecta. Aurem tuaz ⁊c̃. In lb⁹ añ. Alľa. iiij. Cap̃. Ecce venio. ℟. Sup te hierl'z. Oriet' dñs ℣. Et gloria eius in te videbit'. Orietur. Hy⁹. Splẽdor. ℣. Emitte agnũ dñe dominatorẽ terre. ℟. De petra deserti ad mõtẽ filie syon. Ad bñs añ. Joannes aũt cũ audisset in vinculis opera xp̃i mittens duos de discipulis suis ait illi: tu es q ventur⁹ es an aliũ expectam⁹. Coll'a. Aurẽ tuam ⁊c̃. Ad. j. añ. Alľa iiij. Ad tertiam anti. Alľa. iiij. Cap̃. Sic nos existimet. ℣. Timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe. ℟. Et omnes reges terre gloriam tuaz. Ad. vj. ⁊ ad. ix. sicut in primis

dñica. Ad. vespe. añ. Dixit dñs ps. Ipsum. Capi. Sic nos existi. ℟. Tu exurgẽs dñe Miſereberis ſyon. ℣. Quia tps miſerendi ei⁹ q₂ venit tps. Mi. ℣. Rorate celi deſup ꝛ nubes pluãt iuſtum ℟. Aperiatur terra ꝛ germinet ſaluatorem. Ad magt añ. Tu es q vẽturus es an alium expectamus. dicite Joanni que vidiſtis ad lumẽ redeunt ceci: mortui reſurgunt: pauperes euangelizantur alla. Collecta Aurẽ. Si natalis dñi in fer. ij. fuerit. añ. iſta nõ dicetur: ſ₃ O ſapientia. Feria. ij. Le. prima

EMitte agnum dñe dominatorem terre de petra deſerti ad monte₃ filie ſyon. Et erit ſicut auis fugiẽs ꝛ pulli de nido volantes: ſic erunt filie moab in trãſcenſu ſuo in conſilium: coge conſilium pone quaſi nocte₃ vmbram tuam. Lectio. ſecunda In meridie abſconde fugiẽtes ꝛ vagos ne ꝑdas. L. iij. Habitabunt apud te ꝓfugi mei. Moab. eſto latibulum eorũ a facie vaſtationis. finitus eſt ei₃ puluis. In lb⁹ añ. Veniet dominus ꝛ nõ tardabit ꝛ illuminabit abſcõdita tenebraꝝ ꝛ maniſeſtabit ſe oibus gentib⁹ alla. ℟. Super te hieruſalem. ℣. Emitte. Ad bñs añ. Dicit dominus penitentiam agite appropinquabit eni₃ regnum celorum alla. Ad. i. anti. Hieruſalẽ gaude gaudio magno q₂ veniet tibi ſaluator alla. Ad. iij. añ. Dabo in ſyon ſalutẽ ꝛ i hieruſalem gloria₃ meã alla. Ad. vj. añ. Mõtes ꝛ oẽs colles humiliabunt ꝛ erũt praua indirecta ꝛ aſpera in vias planas veni domie ꝛ noli tardare alla. Ad. ix. añt. Juſte ꝛ pie viuamus Expectantes beatam ſpẽ ꝛ aduentu₃ dñi. ℣. Rorate. Ad magt. añ. Beata₃ me dicẽt omnes generationes q₂ ancillã humilẽ reſpexit deus

Feria. iij. Lec. prima.

FLagella ei⁹ vſq₃ ad ia₃er peruenerunt: errauerunt in deſerto: propagines eius relicte ſũt tranſierunt mare. Super hoc probabo. Le. ij. in fletu ia₃er vinea ſabbana. Inebriabo te lachryma mea eſebon ꝛ eleale. quonia₃ ſup vindemiã tuã ꝛ ſuper meſſe₃ tuam vox calcantium irruit. Et auferetur leticia ꝛ Le. iij. exaltatio de carmelo: ꝛ in vineis nõ exultabit neq₃ iubilabit: vinum in torculari nõ calcabit qui calcare cõſueuerat. In lb⁹ anti. Ecce veniet do

minus princeps regum terre beati q parati sūt occurrere illi. ℟. Super te. ℣. Emitte agnum. Ad bñs. añ. Egredietur virga de radice iesse et replebitur omnis terra glīa dñi: et videbit oīs caro salutare dei. Ad j. añ. Dum venerit filius hominis putas inueniet fidem super terram. Ad iij. añ. Ecce iam venit plenitudo tēporis in quo misit deus filiū suum in terris. Ad vj. añ. Ecce deus noster expectabimus eum et saluabit nos allā. Ad ix. añ. Egrediet dominus de loco sancto suo vēiet vt saluet populū suū. Ad magt añ. Eleuare eleuare cōsurge hierusalem solue vincula colli tui captiua filia syon. Feria. iiij. in ieiunijs. Lectio sancti euangelij secundū lucam. j.

In illo tēpore: Missus ē angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginem desponsatam viro cui nomen erat ioseph de domo dauid et nomen virginis maria. Et reliqua. Omel. lectio is eiusdē veñ. bede presbyteri. Lectio prima.

Exordium nostre redēptiōis fratres charissimi hodierna nobis sancti euangelij lectio cōmendat: que et angelum de celis a deo missum narrat ad virginem: vt nouam in carne natiuitatem filij dei p̄dicaret: per quam nos abiecta vetustate noxia renouari atq inter filios dei computari possimus. ℟. Clama in fortitudine qui annuncias pacē in hierusalē: Dic ciuitatibus iude et habitatoribus syon ecce deus noster quē expectabamus adueniet. ℣. Sup mōtē excelsū ascēde tu q euāgelizas syō exalta i fortitudine vocē tuā. Dic ciuita. Lectio. ij.

Vt ergo ad promisse salutis mereamur dona pertingere: primordium eius intenta curemus aure percipere. Missus est inquit angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginē desponsatam viro cui nomē erat ioseph. ℟. Orietr stella ex iacob et exurget homo de israel et confringet oēs duces alienigenarum: Et erit oīs t̄ra possessio eius. ℣. De iacob exiet qui dñet et pdat reliquias ciuitatum. Et erit. Lectio tertia.

Aptum pfecto humane restaurationis principium vt angelus a deo mitteretur ad virginē partu cōsecrādam diuino: quia prīs

perditiōis humane fuit causa cuž serpēs a dyabolo mittebatur ad mulierem spiritu superbie decipiēdaz: imo ipse in serpente dyabolus veniebat: qui genus humanuz deceptis parentibus primis imortalitatis gloria ōnudaret. ℟. Ecce veniet dñator domin⁹. Et nomen eius hemanuel vocabit. ℣. Orietur in diebus eius iustitia ⁊ abūdantia pacis. Et nomē. In lb⁹ añ. Propter syon non tacebo donec egrediatur vt splendor iust⁹ eius. Caplm Sic nos. ℟. Sup te hierusalez. ℣. Emitte agnum. Ad būs añ. Missus ē gabriel angel⁹ ad mariā virginem desponsatam ioseph. In laudib⁹ ⁊ ad tertiam

Festina q̄s dñe Colla. ne tardaueris ⁊ auxiliū nobis supne v̄tutis īpēde vt aduēt⁹ tui ꝯsolatiōib⁹ sublevēt: qui i tua pietate ꝯfidūt Qui vi. Ad. j. añ. Prophete ꝑdicauerunt nasci saluatorē de virgie maria. Ad. iij. añ. Spirit⁹ dñi super me euangelizare pauperibus misit me. Ad. vj añ. Lex per moysē data ē: gratia ⁊ veritas per iesuž xp̄z facta est Ad. ix. añ. Annunciate populis ⁊ dicite: ecce de⁹ saluator noster veniet. Ad. magt. añ. Ecce ancilla domini fiat mihi ſꝫ verbū tuū. Colla. Aurē tuā. Fer. v. Sermo sci augustini de incarnatiōe dñi. Si festiuitas sci thome fer. v. euenerit lectiōes iste in ꝑcedēti fer. iiij. legant. Le. j.

Legimus sanctuz moysen populo dei ꝑcepta dantē vbi ait audi isrl: Dñs deus tu⁹ deus vnus ē. Non pōt esse maior: nō pōt eē minor: nō pōt numerari dicēte ꝓpheta dauid. Magn⁹ dominus ⁊ magna virtus ei⁹. ⁊ sapiētie eius nō ē numerus. ℟. Descēdet dominus sicut pluuia in vellus: Orietūr dieb⁹ ei⁹ iustitia ⁊ abūdātia pacis. ℣. Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes ſuiēt ei. Oriet.

Optīe nostis fratres charissimi ista q̄ corde tenetis fortit catholicā vitatē. Le. ij. Audite tñ breuiter q̄d adiuuāte dño ꝓposui explanādum. ℟. Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Et reuoca dispersos in terraž suaž ℣. A solis ortu ⁊ occasu ab aquilone ⁊ mari. Et reuoca. Lectio tertia.

Deus vnus ē pater: de⁹ vnus ē filius: de⁹ vn⁹ ē spūs scūs. Nō tres dij: sed vnus ē de⁹. Tres in vocabu

lis vnus in deitate substātie. Sz dicit mihi hereticus. Ergo si vnū sūt oēs sunt incarnati. Nō ad solū xp̄m p̄tinet caro. ℟. Ecce radix iesse ascendet in salutē populoꝝ. Ipsum gentes deprecabunt̄ ꝛ erit nomē eius gloriosū ℣. Deus a libano veniet ꝛ scūs de monte vmbroso ꝛ condēso. Ipsum. In lb⁹ añ. De syon vēiet dn̄s omnipotēs vt saluū faciat populū suuz. Cap̄. Sic nos. ℟. Sup te. ℣. Emitte. Col'. Aurez. Ad bn̄s añ. Vigilate aīo in p̄xio ē dn̄s deus nr̄. Ad.i.añ. Cōuertere dn̄e aliquantulū ꝛ ne tardes venire ad seruos tuos. Ad.iij.añ. De syon veniet q regnatur⁹ ē domin⁹ hemanuel magnū nomē ei⁹. Ad.vi.añ. Cōsolamini consolamini popule meus dicit dn̄s deus vester. Ad.ix.añ. Dn̄s legifer noster dominus rex nr̄ ip̄e vēiet ꝛ saluabit nos. Ad mag. añ. Letamini cū hierusalē ꝛ exulta te i ea oēs q diligitis eam in eternum. Colla. Aurem. Feria.vj. Lectio scī euangelij. s̄m lucā.j.

IN illo tp̄e. Exurgens maria abijt in mōtana cum festinatione in ciuitatem iuda: ꝛ itrauit i domū zacharie ꝛ salutauit helisabeth. Et reliqua. Omel' lectiōis eiusdez veñ. bede presbiteri. L.j.

LEctio q̄ audiuim⁹ sācti euangelij fratres charissimi. Et redēptiōis nostre nobis semp veneranda primordia p̄dicat: ꝛ salutaria semp imitande humilitatis remedia ɔmēdat. ℟. Precursor p̄ nobis ingredit̄ ag n⁹ sine macula s̄m ordinē melchisedech Pōtifex fact⁹ ē i eternū ꝛ in seculū seculi ℣. Ipse ē rex iustitie cui⁹ generatio nō habet finem. Pontifex. L.ij.

NAm q̄a peste superbie attractuz genus hūanuz p̄ierat: decebat vt medicamentum humilitatis quo sanaret̄ primo mox incipientis salutis tēpora p̄tēderēt. ℟. Egrediet̄ dn̄s ꝛ p̄liabit̄ ɔtra gētes: Et stabūt pedes ei⁹ sup̄ montes oliuaꝝ ad oriētē. ℣. Et eleuabit̄ sup̄ oēs colles ꝛ fluēt ad eū oēs gētes. Et stabunt. Lectio tertia.

QUia vo p temeritatē seducte mulieris mors i mūdū itroierat: ɔgruū fuit vt iudiciū vite reuertētis mulieres se deuote hūilitatis iuicē ac pietatis preuenirent obsequijs. ℟. Vidēbūt gētes iustū tuū ꝛ cūcti reges inclitū tuuz. Et vocabit̄ tibi nomē nouū qd̄ os dn̄i nomiauit

℣. Et eris corõa glorie i manu dñi ⁊ diadẽa regni in manu dei tui: Et vocabit. In lb⁹ añ. Cõstãtes esto te vidbiꝭ auxiliũ dñi sup nos. Cap. Sic nos. ℟. Sup te. ℣. Emitte Ad bñs añ. Ex quo facta est vox salutatiõis tue i aurib⁹ meis exltauit i gaudio ĩfãs i vtero meo. Colla. ⁊

Excita qũs dñe ad. iij. potẽtiã tuã ⁊ vẽi. vt hi qui in tua pietate ꝯfidunt: ab oĩ citi⁹ aduersitate liberent: Qui viuis. Ad. i. añ. Ponent dño gloriã ⁊ laudẽ ei⁹ in insulis nunciabunt qꝛ ecce veniet ⁊ nõ tardabit. Ad. iij. añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. Ad. vi. añ. Deus a libano veniet ⁊ ⁊ splẽdor ei⁹ sicut lumẽ erit. Ad. ix. añ. Ego autẽ ad dñꝫ aspiciã ⁊ expectabo deuꝫ saluatorem meum. Ad magt. añ. Hoc est testimoniũ qđ perhibuit Joãnes: qui post me venit añ me fact⁹ ẽ. Sabbato. lectio. sancti euangelij fm Lucam.

Anno qnto decio iperij tyberij cesaris ꝓcurãte põtio pilato iudeã: tetrarcha ãt galilee erode philippo autem fratre eius tetrarchaiture e ⁊ traconitidis regiõis ⁊ lisania abiline tetrarcha sub pricipib⁹ sacerdotũ ãna ⁊ cayppha. fcm̃ ẽ vbũ dñi sup ioãnẽ filiũ zacharie i deserto. Et reliq. Domel. le. eius dez beati grego. pape. Lec. j.

Redemptoris ꝑcursor quo tpe verbũ ꝑdicatiõis accepit: memorato reipublice romane pricipe ⁊ iudee regib⁹ designat. cuꝫ dicit anno qnto decio ⁊c. vt. s. ℟. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. De petra deŝti ad montem filie syõ. ℣. Ostende nob dñe mĩsicordiã tuã ⁊ salutare tuũ da nob. De. Le. ij.

Quia eim ioãnes illũ ꝑdicare veniebat q ⁊ ex iudea quosdã ⁊ multos ex gẽtibus redẽpturus erat: p regẽ gentiũ ⁊ pricipes iudeoꝝ predicatiõis ei⁹ tẽpora designant. ℟. Germinauerũt cãpi heremi germẽ odoris israel qꝛ ecce deus noster cũ virtute veniet ⁊ splẽdor ei⁹ cũ eo. ℣. Ex syõ spẽs decoris ei⁹ deus nr̃ mãifeste veniet. Et splẽdor. Le. iij.

Quia aũt gẽtilitas colligenda erat ⁊ iudea pro culpa perfidie dispergẽda: ipsa quoqꝫ descriptio terreni principatus ostẽdit quã do ⁊ in Romana republica vnus presuisse describitur: ⁊ iudee regno per quartam

partez plurimi pncipabant. ℟. Radix iesse qui exurget iudicare in eū gentes sperabūt: Et erit nomen eius benedictuz in secula. ℣. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitur nomen eius hemanuel. Et erit. In lb⁹. añ. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustum: aperiatur terra ⁊ germiet saluatorē. Cap. Sic nos. ℟. Sup te. ℣. Emitte. Ad bñs añ. Omnis vallis implebit ⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabit ⁊ videbit omnis caro salutare dei. Deus Colla ⁊ ad tertiaz qui conspicis: quia ex nostra prauitate affligimur cōcede ppicius: vt ex tua visitatione consolemur. Per. Ad. j. añ. Cōsurge cōsurge indue re fortitudinem brachium domini. Ad. iij. añ. Gaudete in domino, sēper iterum dico gaudete: domin⁹ eiz prope est nihil solliciti sitis. Ad. vj. añ. Expectet sicut pluuia eloquiuz domini ⁊ descendat super nos sicut ros deus noster. Ad. ix. añt. Dabit ei dominus sedē dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit in eternuz. Sabbato. añ quartā. dñicaz ad vs cap. Gaudete i dño semper iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus hoibus: dñs prope ē.

℟. Non auferet sceptrū. ℣. Pulchriores sunt. ℣. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluāt iustū. ℟. Aperiat terra ⁊ germinet saluatorē. Colla. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni ⁊ magna nobis virtute succurre: vt per auxiliū gratie tue qd nostra peccata prepediūt: indulgentia tue propitiationis acceleret. Qui vi. Inuit. Uigilate aio: In primo est domin⁹ deus noster. ps. Uenite. ℣. Ex syō spēs dcoris ei⁹ ℟. De⁹ noster māifeste vēiet. L. j. Audite me qui seqmini qd iustuz ē ⁊ queritis dñz. Attēdite ad petraz vnde excisi estis ⁊ ad cauernā laci de qua pcisi estis. ℟. Canite tuba in syon: vocate gentes: annunciate populis ⁊ dicite: Ecce deus saluator noster adueniet. ℣. Annunciate in finibus terre ⁊ in insulis que pcul sunt dicite. Ecce deus. L. ij. Attēdite ad abrahaz prēz vestrū ⁊ ad sarrā que pepit vos: qr vnū vocaui euz ⁊ benedixi ⁊ multiplicaui eum. Consolabit ergo dñs syon: consolabit omēs ruinas ei⁹. ℟. Non auferet sceptrum de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittendus ē: Et ip

se erit expectatio gentiuȝ. ℣. Pulchriores sũt oculi eius vino ⁊ dẽtes eiꝰ lacte cãdidiores. Et ipse. Le. iij.

ET ponet desertuȝ eius quasi delitias: ⁊ solitudinem eius quasi hortuȝ domini. Gaudiuȝ ⁊ leticia inuenietur in ea: gratiarũ actio ⁊ vox laudis. ℟. Me oportet minui: illuȝ autẽ crescere: q post me venit ante me factus ẽ: Cuius nõ sum dignus corrigiã calciamẽti eiꝰ soluere. ℣. Ego baptizo vos aqua. ille autẽ baptizabit vos spũ scõ. Cuiꝰ. L. iiij.

ATtẽdite ad me populus meus ⁊ tribꝰ mea me audite: qꝛ lex a me exiet ⁊ iudiciũ meũ in luceȝ populoꝝ requiescet: prope est iustus meus: egressus ẽ saluator meus ⁊ brachia mea populos iudicabũt. ℟. Ecce iaȝ venit plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris natuȝ d virgine: factũ sub lege: Ut eos qui sub lege erant redimeret. ℣. Propter nimiã charitatẽ suã q̃ dilexit nos deus filium suum misit in similitudineȝ carnis peccati. Ut. Lec. v.

LEuate i celũ oculos vestros ⁊ videte sub terra deorsũ: qꝛ celi sicut fumus liquescent ⁊ terra sicut vestimẽtũ atteret: ⁊ habitatores eiꝰ sicut hec interibũt. ℟. Uirgo israel reuertere ad ciuitates tuas vsquequo dolens auerteris: Generabis dominum saluatorem oblationẽ nouam in terra ambulabunt homines in saluationem. ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te: ideo attraxi te miserãs. Generabis. Lectio sexta.

SAlus aũt mea i sempiternum erit: ⁊ iusticia mea nõ deficiet: Audite me q̃ scitis qꝺ iustum est ppl's lex mea in corde eoꝝ. ℟. Iuraui dicit dominus vt vltra iam non irascar sup terrã mõtes eniȝ ⁊ colles suscipient iustitiaȝ meã. Et testamẽtum pacis erit in hierl'm. ℣. iuxta ẽ salꝰ mea vt veniat ⁊ iustitia mea vt reueletur. Et testamentuȝ. Lectio. vij.

NOlite timere opprobria hoĩuȝ ⁊ blassemias eoꝝ ne metuatis. Sic enĩ vestimẽtum sic comedet eos vermis. ⁊ sicut lanã deuorabit eos tinea. ℟. Non discedimus a te viuificabis nos domine ⁊ nomẽ tuũ inuocabimꝰ. Ostẽde nobis faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ. ℣. Dñe deus virtutuȝ converte nos: Ostende.

SAlus aũt mea L. viij. in sempiternũ erit ⁊ iusticia mea in generatiões ge

nerationũ. Cõsurge cõsurge induere fortitudinẽ brachiũ dñi. ℟. Intuemini quãtus sit iste qui ingrediẽ ad saluãdas gentes ipse est rex iustitie. Cuius generatio nõ hꝫ finem. ℣. Precursor pro nobis ingreditur ſꝫ ordinẽ melchisedech pontifex factus est in eternum. Cui⁹

Ad canti. añ. Alleluya. Lectio sancti euangelij. ſm Joãnẽ.

In illo tpe: Miserunt iudei ab hierosolimis sacerdotes ⁊ leuitas ad ioã neꝫ vt interrogarẽt eũ tu qs es. Et cõfessus ẽ ⁊ non negauit. Et reliqua. Omelia lectio nona. euisdem beati Gregorij. Pape. Lectio nona.

Ex hui⁹ vobis lectiõis verbis fratres charissimi ioãnis humilitas commẽdatur: qui cum tãte virtutis esset vt Christus credi potuisset: elegit solide subsistere in se: ne humana opiniõe raperetur inaniter super se. ℟. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustum. Aperiaẽ terra ⁊ germiet saluatorem. ℣. Emitte agnuꝫ dñe dñatorem terre de petra deserti ad montem filie syon. Apiatur. L. x.

Nam confessus est ⁊ ñ negauit. Cõfessus ẽ qꝛ non sum ego xpus. Sed qui dixit non sum: negauit plane ꝙ nõ erat. sed non negauit ꝙ erat: vt veritatem loquẽs ei⁹ mẽbrũ fieret cui⁹ sibi nomen falaciter non vsurparet. ℟. Confortamini ⁊ iam nolite timere. ecce de⁹ noster cito veniet Et saluos nos faciet. ℣. Orietur stella ex iacob ⁊ consurget homo de israel. Et

Cum ergo non. L. xj. vult appetere nomen xpi: factus est mẽbrũ xpi: qꝛ dũ infirmitatẽ suam studuit humiliter agnoscere: illius celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. ℟. Erumpant montes iocunditatem ⁊ colles iustitiã: Quia lux mundi dominus cum potentia venit. ℣. Letamini cum hierusalem ⁊ exultate in ea omnes qui diligitis eaꝫ. Quia lux Lectio. xij.

Cum ex lectione alia redẽptoris nostri sẽtẽtia ad mentem reducitur: ex huius verbis lectionis qstio valde iplexa generaẽ. ℟. Nascetur nobis paruulus ⁊ vocabitur deus fortis ipse sedebit super thronũ dauid patris sui ⁊ impabit. Cuius potestas super humeruꝫ ei⁹. ℣. Multiplicabitur eius iperiũ ⁊ pacis non erit finis. Cuius potestas

Secundum Johannē.

In illo tpe: Miserunt iudei ab hierosolimis sacerdotes ꝛ leuitas ad Joanē vt interrogarent eū tu quis es. Et ꝯfessus est: ꝛ non negauit. ꝛ ꝯfessus est: qꝛ non sum ego christus. Et interrogauerūt eum: Quid ergo: helyas es tu? Et dixit: Nō sum. ꝓpheta es tu? Et respondit: Non. Dixerunt ergo ei? Quis es: vt respōsum dem⁹ his q̄ miserūt nos? Quid dicis de te ipso? ait: Ego vox clamātis in deserto dirigite viam dñi sicut dixit isaias ꝓpha. Et q̄ missi fuerāt: erāt ex phariseis Et interrogauerūt eū ꝛ dixerūt ei? Quid ergo baptizas si tu nō es xp̄s neqꝫ helyas neqꝫ ꝓpha? R̄ndit eis Johānes dicēs: Ego baptizo i aq̄ medi⁹ autē vestrū stetit quez vos n̄ scitis. Jp̄e ē q̄ post me vētur⁹ ē. q̄ an̄ me fact⁹ ē: cui⁹ nō sum dignus vt soluaz ei⁹ corrigiā calciamēti. hec i betania facta sunt trans iordanē vbi erat Johannes baptizans. Colla. Excita dñe po. Jn lb⁹. an̄. Alleluya. vij. Cap. Ecce venio cito. R. Super te hierusalē. V. Emitte agnum. Ad bn̄s. an̄. Aue maria gratia plena dn̄s tecū benedicta tu in mulierib⁹ Alleluya. Col. Excita dñe po. Ad horas diei. All'a. Cap. ad iij. ꝛ ad vesperas. Gaudete. Coll'a. Excita dñe potentiā. Cetera vt. i ꝑria dñica. Ad vš. an̄. Dixit dn̄s R. Tu exurgens. Col. Excita. ꝑiuatis dieb⁹ vsqꝫ i vigi. natal' dñi. Jnuit. Regē vētur⁹ do. ps. Uenite V. Ex syon spēs decoris. Feria. ij. Lec. j.

Quo sūt q̄ occurrerunt tibi q̄s ꝯtristabit' sup te vastitas ꝛ ꝯtritio ꝛ fames ꝛ gladi⁹ q̄s ꝯsolabit' te. L. ij. Filij. tui ꝓiecti sūt. dormierūt i capite oīuz viaꝝ sic bestia illaq̄ata pleīi dignatiōe dñi icrepatiōe dei tui. Le. iij. Lauda steril' q̄ n̄ paris decāta laudē ꝛ himnū q̄ n̄ pariebas qm̄ filij m̄lti deserte magis q̄ꝫ ei⁹ q̄ hꝫ virū dic dn̄s Fer. iij.

Dilata locū tētorij. L. j. tui ꝛ pelles tabernaculoꝝ tuoꝝ extēde ne peas. lōgos fac funiculos tuos ꝛ clauos tuos ꝯsolida. Lec. ij. Ad dexterā eiꝫ ꝛ ad leuā penetrabis ꝛ semē tuum gētes hereditabit ꝛ ciuitates dser-

tas ĩhabitabit: noli tumẽ q2 ñ ɔfunderis neq3 erubesces. Nõ eiз pudebit te q2. Le.iiij. ɔfusionis adolescẽtie tue oblitiisceris ꝛ opprobrij viduitatis tue non recordaberis ãplius: q2 dñabitur tui q fecte dñs exercituuз nomẽ eius ꝛ redemptor tuus scũs isrl̃ dus omis terre vocaberis. Suprascripte. vj. lec. priuatis diebus qñ euenerit. post Canite tuba. legantur priuatis dieb9 vsq3 i vigilia nat. dñi. In lb9 anti. Canite tuba in syon q2 prope est dies dñi: ecce veniet ad saluandum nos all'a all'a. Eisdem priuatis dieb9 añe ad bñs. Añ. Tu bethleẽ terra iuda nõ eris minima i principib9 iuda: ex te eniз exiet dux q regat populũ meum isrl̃. Ad bñs. añ. Dies dñi sicut fur in nocte ita veniet. ꝛ vos estote parati: q2 qua hora nõ putatis fili9 hois veniet. Ad bñs añ Nõ auferet̃ sceptrum de iuda ꝛ dux de femore eius donec veniet qui mittendus ẽ ꝛ ipse erit expectatio gẽtiũ. Ad bñs añ. Leua hierusalem oculos tuos ꝛ vide potentiam regis: ecce saluator venit soluere te a vinculo. Ad. j. añ. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus ꝛ replebitur gloria domus dñi all'a. Ad. iij. añ. Erunt praua in directa ꝛ aspera in vias planas. veni domine ꝛ noli tardare all'a. Ad. vj. añ. Dominus veniet occurrite illi dicentes magnuз principium ꝛ regni eius non erit finis deus fortis dñator princeps pacis all'a. alleluia. Ad. ix. añ. Ops sermo tuus dñe a regalibus sedib9 veniet all'a. Dieb9. vij. proximis ante vigiliaз nat. dñi. añ. ad magt. dicende. Añ. O sapientia que ex ore altissimi pdisti attingens a fine vsq3 ad finẽ fortiter suauiter disponensq3 omnia veni ad docẽdũ nos viã prudẽtie. Alia añ. O adonay. ꝛ dux dom9 israel q moysi in igne flamme rubi apparuisti ꝛ ei in syna legem dedisti veni ad redimendum nos in brachio extento. Alia añ. O radix iesse qui stas isignum populorum super quem continebunt reges os suum quem gentes deprecabuntur veni ad liberandum nos iam noli tardare Alia añ. O clauis dauid ꝛ sceptrum domus israel qui aperis ꝛ nemo claudit: claudis ꝛ nemo aperit veni ꝛ educ vinctum de domo carceris sedentem in tenebris ꝛ vmbra mortis. Alia añ. O oriens splendor lucis eterne ꝛ sol iustitie veni ꝛ illumina sedentem in tenebris ꝛ vmbra mortis. Alia añ. O rex gentium ꝛ desideratus earuз

lapisq3 angularis q facis vtraq3 vnũ veni salua hominem quem de limo formasti. Alia añ. O hemanuel rex et legifer noster expectatio gentium et saluator earum veni ad saluandum nos dñe de9 nr̃. Quita. die ante natiuitatez dñi. ad bñs añ. Nolite timere: quinta enĩz die veñiet ad vos domin9 noster. Si autem vigilia nat. dñi euenerit die dominica ita celebretur. Inuitat. Leuate capita vestra. In i. noc. añ. Domine in virtute tua. ps. Ipsum et c. V. Hodie scietis quia venit dominus. Et mane videbitis gloriam eius. Lectiões q̃ in ipsa. iiij. dñica sũt dicantur xiij. f. Audite me qui sequimini. et R. Canite tuba. f. iiij. In. ij. noc. añ. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio et c. V. Crastina die delebitur iniquitas terre: Et regnabit sup nos saluator mũdi. Ista R. ia requirantur in dñica. iiij. R. Uirgo israel. R. Iuraui dicit dominus R. Nõ discedim9. R. Intuemini. Ad can. añ. alleluia. Can. Dñe miserere nostri. V. Constãtes estote videbitis auxiliũ dñi sup vos. Euãgeliũ. Cũ eẽt dspõsata. Homel. orige. ex qua homel. legant. iiij. lec. sicut designate sũt inferi9. R. Sanctificamini hodie. R. Cõstãtes. R. Sãctificamini filij. R. Nascetur nobis xij. vt. s. Euangeliuz post Te deũ lau. Cũ esset despõsata. Colla. De9 qui nos. In lb9 anti. Alla. ps. Miserere mei deus et c. Capitu. Ecce venio cito. R. Hodie sciet. Hymn9. Splẽdor pa. V. Cõstãtes estote. ad bñs añ. Orief sicut Colla Deus qui nos. Cõm9 d dñica. Añ. Aue maria gr̃a. V. Emitte agnũ dñe. Colla. Excita dñe po. Ad hor. diei añ. Alla. Ad iij. cap. et coll. de vigilia et V. ad omnes hor. d vigilia. Ad vj. et ad. ix. sicut in alijs dñicis transactis cap. et colla. dicãtur. Ad vs. añ. Anteq3 cõuenirẽt. et c. ps. Dixit dñs. Ad vs nõ fit cõmẽ de dñica In vigilia nat. dñi Inuitat. Leuate capita vr̃a. Ecce appropinquat redemptio vr̃a. ps Uenite. Hy9. Eterne. V. Hodie scietis q2 veñiet dñs. R. Et mane videbitis gloriam eius Lec. sci euãge. fm mattheuz.

In illo tẽpore. Cũ esset despõsata mater Iesu maria ioseph anteq̃ cõuenirẽt inuẽta est in vtero habẽs de spiritu sancto. Et reliqua. Homel. orige. d eadẽ lec. L. j.

Que fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph nisi propterea q̄tenus hoc sacramentuz dyabolo celaret ⁊ ille malignus fraudis cōmenta aduersus desponsatam virginem nulla penitus inuenisset. ℞. Sanctificamini hodie ⁊ estote parati quia die crastina videbit̄ maiestatē dei i vobis. ℣. Hodie scietis q: vēiet dn̄s ⁊ mane videbitis maiestatē. L. ij.

Vel ideo despōsata fuit ioseph vt nato īfāti. vel ipse marie curam videret gerere ioseph siue in egyptū iens vl' inde denuo veniens: Jdeo desponsata fuit ioseph: n̄ tn̄ i ꝯcupiscētia iūcta. ℞. Cōstātes estote videbitis auxiliū dn̄i sup vos o iuda ⁊ hierusalē nolite timer̄: Cras egrediemini ⁊ dn̄s erit vobiscū. ℣. Uos. q i puluere estis expgescimini ⁊ laudate ecce dn̄s veniet cuz salute. Cras egredie. L. iij.

Mater inquit eius mater immaculata mater incorrupta mater intacta mater eius. Cuius ei⁹. Mater dei vnigeniti dn̄i ⁊ regis oīum plasmatoris ⁊ creatoris cūctorꝝ. ℞. Sanctificamini filij israel dicit dn̄s in die enim crastina descendet dominus. Et auferet a vobis omnē langorē. ℣. O iuda ⁊ hierusalez nolite timere cras egrediemini ⁊ dominus erit vobiscum. Et auferet. Si dn̄ica fuerit ista erūt. Le. duodecima.

O Magne admiratiōis gratia o inenarabilis suauitatis gloria: o ineffabile magnū q3 sacramētum. Jpsa eadē virgo ipsa ⁊ mat̄ dn̄i. ℞. Nascet̄ nobis paruulus ⁊ vocabitur deus fortis. ipse sedebit super thronum dauid patris sui ⁊ imperabit: Cuius potestas super humerum ei⁹. ℣. Multiplicabitur eius imperiū ⁊ pacis nō erit finis. Cuius. Scd'z matheum.

In illo tp̄e: Cū esset despōsata mater iesū maria ioseph anteq̄ ꝯuenirēt inuenta est in vtero habēs de spiritu sancto. Joseph autē vir eius cum esset iust⁹ ⁊ nollet eaz traducere: voluit occulte dimittere eaz. Hec autem eo cogitante ecce angelus dn̄i in somnis apparuit ei dicens: Joseph fili dauid noli timere accipere mariā ꝯiugē tuā. Q̄d enim in ea natū ē: de spiritu sancto est: pariet autē filiuz ⁊ vocabis nomē eius iesum. Jpse eniz

saluū faciet populuz suum a peccatis eorū. Colla. De⁹ q̄ nos redēptōis. In .ij. no. añ. All'a. ℣. Crastina die delebit̄ iniquitas terre. ℟. Et regnabit super nos saluator mūdi. In lb⁹ añ. O iuda ⁊ hierusalē nolite timere cras egredīemini ⁊ dominus erit vobiscum alleluia. In lb⁹ ad tertiam ⁊ ad vš. Capitulum.

PAulus seruus xp̄i iesu vocatus ap̄ls segregatus in euāgeliūz dei qd̄ ante p̄miserat p̄ p̄phetas suos i scripturis scīs de filio suo q̄ factus ē ei ex semie dauid s̄z carnē. ℟. Hodie scietis q̄ veniet dñs. ℣. Et māe videbitis gloriaz ei⁹. Ør. Hy⁹ Splēdor. ℣. Cōstātes estote. ℟. Uidebitis auxiliū dñi sup vos. Ad bñ. añ. Oriet̄ sic̄ sol saluator mūdi ⁊ d̄scēdet i vterū virginis sicut īber sup gramē all'a. Hic itermittat̄ cōmē btē marie vsq̄ i crastinū epipha. Col.

DEus q̄ nos redēptōis nostre ānua expectatōe letificas p̄sta: vt vnigēitū tuū quē redēptorē leti suscipim⁹: veniētē q̄q̄z iudicē securi videam⁹ Per. Ad .j. añ. Hodie scietis q̄ veniet dñs ⁊ mane videbitis gloriā eius. Ad .iij. añ. Crastia erit vobis sal⁹ dicit dñs exercituū. Cap. Paul⁹ ℟. Hodie scietis. Col. De⁹ q̄ nos Ad .vj. añ. Scitote q̄ p̄pe est regnū dei: amē dico vob q̄ ñ tardabit Cā. ⁊ col. ad .vj. ⁊ ad .ix. vt in aliis dieb⁹ retro. ℣. Crastia die Ad .ix. añ. Leuate capita vr̄a ecce appropiquat r̄dēptio vr̄a. ℣. Cōstātes estote. Ad vš super ps̄ añ. Anteq̄̄ p̄ueirēt iuēta ē maria hñs in vtero d̄ sp̄ū scō all'a. Añ. Joseph filij dauid noli timer̄ accipe mariā cōiugē tuā: qd̄ eniz i ea natū ē d̄ sp̄ū sācto ē all'a. Añ. Cōpleti sūt dies marie vt pareret filiū suū p̄iogenitum. Añ. Ecce iā venit plētudo tēporis in quo misit de⁹ filiū suū in terris natū de virgine: factū sub lege vt eos q sub lege erant redimeret. Caplm. Paul⁹ ser. ℟. O iuda ⁊ hierusalē nolite timere: Cras egredīemini ⁊ erit dñs vobiscū. ℣. Cōstātes estote videbitis auxiliū dñi sup vos. Cras Hy⁹. Jntēde q̄ regis. ℣. Bñdict⁹ q veīt in nomine dñi. ℟. De⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. Ad magt añ. Cū eēt despōsata mr̄ iesu maria ioseph añq̄̄ p̄ueirēt iuēta ē i vtero hñs qd̄ eiz i ea natū ē de sp̄ū scō est all'a. Col. De⁹ q̄ nos. Ad cōplet. Hy⁹. Enixa ē In die nat. domini Inuit. Christus natus ē nobis: Uenite adoremus ps. Ueni

te exul.. Hy⁹. Intende. In.j. noc.an. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. ps. Qua re fremuerunt. An. Tanq̃ spon-sus dñs pcedēs d thalamo suo. ps. Celi enarrāt. An. Diffusa ē gra tia in labijs tuis: ppterea bñdixit te deus in eternum. ps. Eructauit. An. Suscepimus de⁹ misericordiā tuam in medio tēpli tui. ps. Ma gnus dñs. An. Orietur diebus dñi abūdatia pacis: ⁊ dominabitur. ps. Deus iudiciū. An. Ueritas de terra orta ē ⁊ iustitia de celo pro-spexit. ps. Bñdixisti. ℣. Tanq̃ sponsus. ℟. Dominus procedens de thalamo suo. Lectio prima

PRimo tpe alleuiata est terra zabulon ⁊ terra neptaliz ⁊ nouissimo aggra-uata ē via maris trās iordanē galilee: gentiū populus q̃ ābulabat i tenebris vidit lu-cē magnā. ℟. Hodie nob celoꝝ rex de virgine nasci dignatus ē vt ho minem perditum ad regna celestia reuocaret. gaudet exercitus angelo-rum. Quia salus eterna humano ge neri apparuit. ℣. Gloria i excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone voluntat. Quia. Lectio secunda

COnsolamini ꝯsolāini popule me⁹. dicit dñs de⁹ vr: loq̃mini ad cor hierl'z ⁊ aduocate eā qm̄ ꝯpleta est malicia ei⁹: dimissa ē iniq̃tas illius. Suscepit de manu dñi duplicia p oib⁹ peccatis su-is. ℟. Hodie nobis d celo pax ve ra descendit: Hodie per totum mū duz melliflui facti sunt celi. ℣. Ho die illuxit nobis dies redemptionis noue reparationis antique fellicitatis eterne. Hodie. Lectio tertia.

COnsurge ꝯsurge idue re fortitudinē tuā syō iduere vestimētis glie tue hie rusalē ciuitas sci: q2 ñ adijciet vltra vt ptrāseat p te icircūci sus ⁊ imūd⁹. ℟. Descēdit d celis deus verus a patre genitus itroiuit i vter virginis: nobis vt apperet visi-bilis indutus carne humana ptho-parente edita: Et exiuit per clausam portā deus ⁊ hō: lux ⁊ vita conditor mundi. ℣. Unigenitū dei filiū quē pater misit in mundū in vtero sacro cōcepit virgo beata. Et exi. L.iiij.

SAluator noster dile-ctissimi hodie nat⁹ est gaudeam⁹: neq3 ei3 locū fas ē eē tristicie vbi natal' ē vite: q̃ ꝯsūpto mortalitatis timo-re igerit nobis d pmissa eter nitate leticiā. ℟. Propter nimi am charitatem suam qua dilexit nos

deus pater filiũ suũ misit in similitu dinez carnis peccati vt oẽs saluaret. ℣. Ecce iã venit plenitudo tẽporis in quo misit de⁹ filiũ suũ in terris na tũ de virgine factũ sub lege. In simi litudinẽ. In .ij. noc. añ. Nat⁹ ẽ no bis hodie saluator q ẽ xp̃s dñs i ci uitate dauid. p̃s. Fundamenta añ. Ipse iuocauit me all'a: pater me us es tu all'a. p̃s Miãs dñi. añ. Letentur celi ⁊ exultet terra añ faciẽ dñi. quoniã venit. p̃s Cantate. j. añ Uerbũ caro factũ est all'a: ⁊ hita uit i nobis all'a. p̃s Dñs regna uit. j. añ. Notũ fecit dñs all'a salu tare suũ alleluya. p̃s Cantate. ij. añ. Ecce aduenit dñator deus ⁊ re gnũ i manu ei⁹ ⁊ ptãs ⁊ iperiũ i eter nũ all'a. p̃s Dñs reg. ij. ℣ Uer bũ caro factũ est. ℟ Et hitauit i no bis. Ser. btĩ maxi. epi. L. v.

Hodie fratres carissimi xp̃s nat⁹ ẽ nos renati: hodie saluator mundi p ma trez nascendi tp̃s accepit q̃ ꝺ patre natiuitatis ñ hz tp̃s: ho die p hoiez fili⁹ dei ingressus ẽ mũdũ: cui⁹ manu añ hoiem fact⁹ ẽ mund⁹. ℟ O magnum mysteriũ ⁊ admirabile sacramentuz vt aialia viderent dñm natũ Iacẽtẽ i presepio: beata virgo cuius viscera meruerũt portare dñm xp̃um. ℣. Dñe audiui auditũ tuũ: ⁊ timui cõsi deraui opera tua ⁊ expaui in medio duũ aialiũ. Iacentẽ. L. vj.

Hodie hitator celi ve nit ad terras q̃ terraꝝ icolas leuaret ad celuz. Mirabilis inq̃t dñs i scis suis. Si in scis suis mirabilis: quomodo ñ in ipso mirabilis. ℟. Btã dei gẽitrix maria cui⁹ viscera itacta pma nent: Hodie genuit saluatorẽ seculi. ℣. Beata q̃ credidit quoniã pfecta sũt oia q̃ dicta sunt ei a dño. Hodie. Le. vij.

Si mirabilis in scis: mirabilis in ioãnẽ quẽ nasci de se nissimo patre ⁊ sterili de ma tre precepit: quanto magis i se est mirabilis qui vt nostre cõditionis carnem indueret nouum virgini ⁊ conceptum dedit ⁊ partũ. ℟. Sãcta ⁊ ima culata virginitas qb⁹ te laudib⁹ effe rã nescio: Quia quẽ celi cape nõ po terãt tuo gremio ꝯtulisti. ℣ Bñdi cta tu in mulieribus ⁊ benedict⁹ fru ctus ventris tui. Quia. Lec. viij.

Ait sanctus abacuch p pheta: Domie audiui auditionẽ tuã ⁊ timui: ꝯside raui opa tua ⁊ expaui. Quis nõ expauescat ⁊ metuat tãti pfunditatẽ mysterij: quãdo quidẽ vnus idemq; sine ꝯce

ptione natus est deus ꝛ sine creante factus est homo. ℟. Beata viscera marie virginis q̄ portauerunt eterni patris filiū: ꝛ beata vbera que lactauerunt dn̄m. xp̄um. Quia hodie ꝓ salute mūdi d virgīe nasci dignatꝰ ē. ℣. Dies scificatꝰ illuxit nobis venite gentes ꝛ adorate dn̄z. Quia. An̄. ad cā. Paruulꝰ filius hodie natꝰ ē nobis ꝛ vocabitur deꝰ fortis all'a. all'a. Cā populus qui ābu. ℣. Ipse inuocauit me ℟. Pater meꝰ es tu. Lectio. sācti euangelij sm̄ Matheum.

Liber generationis iesu xp̄i filij dauid filij abraham. Et reliq̄. Homel. lectio eiusdē btī hiero. p̄sby. Lec. ix.

In isaia legimus generationem eius q̄s enarrabit. Nō putemus euangelistā ꝓphete esse cōtrariū: vt q̄d ille impossibile dixit effatu: hic narrare incipiat. q2 ibi de generatione diuinitatis: hic de īcarnatiōe dictum est. ℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mundi. ecce de quo dicebam vobis: Qui post me venit ante me factus est cuius nō sum dignus corrigiam calciamēti soluere. ℣. Hoc ē testimoniū q̄d phibuit Johānes dicens: Qui post. Secundū lucā.

In illo tp̄e: Exijt edictū a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. Et rel'. Homel. lectio eiusdez beati Grego. pape. Lectio. x.

Quia largiēte domino missarum solēnia ter hodie celebraturi sumꝰ: loq̄ diu de euangelica lectiōe nō possumus: s3 nos aliquid vel breuiter dicere: redemptoris nostri natiuitas ipsa ꝯpellit. ℟. Benedictus qui venit in nomīe dn̄i. Deus dn̄s ꝛ illuxit nobis. ℣. Lapidem quez reprobauerunt edificantes hic factus est in caput anguli. Deus dn̄s. Secundum lucam.

In illo tēpore: Pastores loquebātur adinuicē. Trāseamꝰ vsq3 bethleē ꝛ videamus hoc verbū q̄d factū est q̄d fecit dn̄s ꝛ ostēdit nobis Et reliq̄. Homel'. lec. eiusdem veñ. bede presbiteri

Nato i bethleez Lec. xi. dn̄o saluatore sicut sacra euangelij testat̄ historia: pastoribus qui i eadē regione erant vigilantes vigilias noctis sup gregem suū angelus magna cū luce appuit: exortūq3 mūdo solē iustitie: nō solū voce celestis sermo

nis: verũetiam claritate diui ne lucis astruxit. ℟. In principio erat verbũ & verbũ erat apud deum & deus erat verbum: hoc erat in principio apud deum: Omnia p ipsum facta sunt & sine ipso factum est nihil. ℣. Quod factum est in ipso vita erat & vita erat lux hominum. Omnia per. Secũdũ Johãnẽ.

IN principio erat verbũ & verbũ erat apud deũ. Et reliq. Homel. lec. eiusdem veñ. bede p̃sb. Lec. xij.

QUia tẽporalẽ mediatoris dei & hoiũm hominis Jesu xp̄i natiuitatez: q̃ hodierna die facta est sactorũ verbis euãgelistaꝝ: matthei videlicz & luce mãifestatã cognouim⁹: libet etiam de verbi idest diuinitatis eius eternitate in qua patri mãet semp equalis bti Jhoannis euangeliste verba scrutari: q̃ singulari priuilegio meruit castitatis: vt ceteris altius diuinitatis ipsius caperet simul & patefaceret archanũ. ℟. Verbum caro factum est & habitauit in nobis & vidimus gloriam ei⁹ gloriaz quasi vnigeniti a patre: Plenum gratie & veritatis. ℣. In principio erat verbum: Et verbum erat apud deum: Et deus erat verbum. Plenum gratie. Initium sancti euangelij secundũ Matheũ.

LIber generatiõis iesu xp̄i filij dauid filij abrahã Abrahaz genuit isaac. Isaac autem genuit iacob. Jacob autẽ genuit iudam & fratres ei⁹. Judas aũt gẽuit phares & zarã de thamar. Phares autem genuit esrom. Esrom aũt genuit aram. Arã aũt genuit aminadab. Aminadab aũt genuit naason. Naason aũt genuit salmon. Salmon autem genuit booz de raab. Booz autez genuit obeth ex ruth. Obeth aũt genuit iesse. Jesse aũt genuit dauid regez Dauid autez rex genuit salomonẽ ex ea q̃ fuit vrie. Salomon aũt genuit roboã. Roboaz aũt genuit abiã. Abias aũt genuit assa. Assa aũt genuit iosaphat. Josaphat aũt genuit iorã. Jorã aũt genuit oziã. Ozias aũt genuit ioathan. Joathan autem genuit achaz. Achaz aũt genuit ezechiã. Ezechias autem genuit manassez Manasses aũt genuit amon. Amon aũt gẽuit iosiã. Josias autẽ genuit ie-

chonia͂ ⁊ fratres ei⁹ i trãsmi-
gratione babilonis. Et post
transmigratione͂ babilo͂is ie
chonias ge͂uit salathiel. Sa-
lathiel autez genuit zorobā-
bel. Zorobabel autez genuit
abiud. Abiud au͂t ge͂uit elia-
chim. Eliachim aute͂ genuit
azor. Azor autem genuit sa-
doch. Sadoch autez genuit
achim. Achim autem genuit
eliud. Eliud au͂t genuit elea-
zar. Eleazar autem ge͂uit ma
than. Mathan autez genuit
iacob. Jacob aute͂ genuit io-
seph viru͂ marie de qua nat⁹
e͂ iesus q̄ vocat̄ xp̄s. Coll'a.
DEus qui hanc sacratis-
simaz noctem veri lu-
minis fecisti illustratio͂e cla-
rescere: da q̄s: vt cuius lucis
mysteria in terra cognoui-
mus: eius quoqꝫ gaudijs in
celo pfruamur. Per eundez.
Jn lectionibus an͂. Genuit pu-
erpera regez cui nome͂ eternu͂ ⁊ gau
diu͂ matris habe͂s cu͂ virginitatis ho
nore: nec prima͂ similem visa est nec
he͂re sequente͂ all'a. Jn lb⁹ ad ter-
tiaz ⁊ ad vespas Ca.
MUltipharie multisqꝫ
modis oliz deus loque͂s pa
tribus i pphetis: nouissime
diebus istis loquutus est no
bis in filio quez ɔstituit here
dem vniuersoꝝ p̄ que͂ fecit ⁊
secula. R. Benedictus qui venit
in nomine dn͂i. V. Deus dn͂s ⁊ illu
xit nobis. Jn nomie. Hy⁹. Pro-
cedit. V. Puer natus est nobis.
R. Filius dat⁹ est nobis. Ad bn͂s
an͂. Gloria in excelsis deo ⁊ in ter-
ra pax hominibus bone voluntatis
alleluya alleluya. Coll'a.
COncede q̄s ops̄ deus:
vt nos vnigeniti tui noua p̄
carne͂ natiuitas libe͂t: quos
sub peccati iugo vetusta ser-
uitus tenet. Per eundez. Ad
j. an͂. Lux orta est super nos q꞉ ho-
die natus est saluator mu͂di alleluya
Ad tertiam Hy⁹. A solis. an͂.
Uirgo hodie fidelis: ⁊ si verbuz ge-
nuit i carnatu͂ virgo ma͂sit ⁊ post par
tu͂: qua͂ lauda͂tes oe͂s dicim⁹ bn͂dicta
tu i mlierib⁹. Cap̄. Multifarie
V. Ta͂qꝫ spo͂s⁹. Coll'a. Co͂cede
vt. s. Ad. vj. an͂. Gaudeamus
omnes fideles saluator noster natus
e͂ in mu͂do: hodie pcessit plebs ma
gnifici germinis ⁊ perseuerat pudor
virginitatis. Capitulu͂.
APparuit benignitas
⁊ humanitas saluatoris no
stri dei: no͂ ex operibus iusti
cie que fecimus nos sed s̄m

suā misericordiā saluos nos fecit. ℣. Verbum caro. Collecta.

Deus q̄ humanę substātie dignitatē & mirabiliter condidisti & mirabilius reformasti: da nobis q̄s ei⁹ diuinitatis eē consortes: q̄ humanitatis nostre fieri dignat⁹ est particeps. Per eū. Ad .ix. añ. Hodie intacta virgo deuz nobis genuit teneris indutū mēbris; quez lactare meruit: omnes ipsum adoremus qui venit saluare nos. Capl'z.

Apparuit gratia dī saluatoris nostri oībus hoīb⁹ erudiēs nos: vt abnegantes ipietatez & secularia desideria sobrie & iuste & pie viuamus in hoc seculo expectantes beatā spem & aduentuz glorie magni dei & saluatoris nostri ihesu christi. ℣. Ipse inuocauit me. Collecta.

Da nobis q̄s dñe de⁹ noster: vt qui natiuitatez dñi nostri iesu christi nos frequentare gaudemus: dignis cōuersatiōib⁹ ad eius mereamur ptinere cōsortium. Per eūdem. Ad vš super ps̄ añ. In pricipio & añ secula de⁹ erat verbū ipse nat⁹ ē nobis saluator mūdi. Añ. Virgo verbo cōcepit: virgo permāsit: virgo pepit regē oīum regū. Añ. Beatus venter qui te portauit Christe & beata vbera que te lactauerūt dñm & saluatorem mundi all'a. Añ. Illuxit nobis dies redēptiōis noue: reparationis antique: felicitatis eterne. Cap. multifarie. ℟. Verbum caro factum est Et habitauit in nobis. ℣. Et vidimus gloriā eius gloriam quasi vnigeniti a patre. Et habitauit. Hymnus. Intende. ℣. Puer natus est nobis. ℟. Filius dat⁹. Ad magnificat. añ. Hodie Christus natus est. Hodie saluator apparuit. Hodie i terra canunt angeli: letantur archangeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo Alleluya. Collecta. Concede. vt supra. Priuatis diebus vsq₃ ad epiphaniam Inuitat. Christus natus ē nobis. Venite adorem⁹. Hymnus. Intende In primo noct. añ. Ecce adueniet dñator de⁹ & regnuz in manu ei⁹ & potestas & iperiū i eternū all'a. Añ. Maria autē conseruabat omnia verba hec conferens in corde suo. Añ. Nato domio angelorum chorus canebat dicens: gloria in excelsis deo & in terra pax hoībus bone voluntatis. ℣. Tanquā sponsus. Quinto die post natiuitatem domini. Lectio sācti euā-

[E]ngelij secundum lucam. In illo tempore. Exijt edictum a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. Et reliqua. Homel. Le. eiusdez ven. bede presby. Lec. j.

Audiuim⁹ ex lectione euāgelica fratres charissimi: q2 nasciturо i mūdo redēptore mūdi deo ꝛ dño nostro iesu xp̄o: exijt edictuz a cesare augusto q̄ tunc mundani regni apicē tenebat: vt mundus describeretur vniuersus. R. In principio erat verbū ꝛ verbum erat apud deum ꝛ deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deū. Oia per ipsum facta sunt ꝛ sine ipso factū est nihil. V. Quod factū est in ipso vita erat ꝛ vita erat lux hominum. Omnia. Lectio secūda

Quod nō casu cōtigisse putandū ē: sed certissima dispēsatiōe eiusdē nostri redēptoris itelligēdū est esse puisū. R. Cōfirmatū est cor virginis in quo dīna mysteria āgelo narrāte suscepit: q̄ speciosū forma prefilijs hoīnuz castis ꝯcepit visceribus: Et bñdicta in eternū deū nobis ꝓtulit hoīē. V. Domus pudici pectoris templū repente fit dei intacta nesciēs virū verbo concepit filium. Et bñdicta. Lectio tertia.

Ipse eim mediator dei ꝛ hominū sicut matrem sibi diuinitus quā voluit ꝓuidit d̄ qua nasceretur quādo vellz hūanitus: ita etiā tēpora natiuitatis q̄ voluit elegit: imo ipsa ea qualia vellet esse donauit: talia videlicz in q̄bus sopito turbine belloꝝ noua pacis insolite trāq̄llitas totū ꝓtegeret orbē. R. Propter nimiaz charitatem suam qua dilexit nos deus pater filium suū misit In similitudinem carnis peccati vt oēs saluaret. V. Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filiuz suum in terris natum de virgine factum sub lege. In similitudinē. Si dñica fuerit hec erit. Lec. xij.

Pacis ergo tēporib⁹ natus est dñs noster: vt etiā statu tēporis ip̄m se esse doceret d̄ quo ꝓmissa ꝓphetia dicebat: Mltiplicabitur eius iperiū ꝛ pacis nō erit finis. R. Verbuz caro ꝛc. Euangelium s̄m lucam. Exijt edictum. Colla. Concede quesumus. Hic ordo tenebitur priuatis diebus vsq3 ad epiphaniā alternādo sex. R. infrascripta: ꝛ post oct. nat. lec

gãtur lec. de eplis sci Pauli Priuat[is] dieb⁹ ad noc. Cap. vsq3 ad circũcisionem.

Ecce iam venit plenitudo tẽporis i quo misit deus filiũ suũ factũ ex muliere factuz sub lege: vt eos qui sub lege erãt redimeret. ℣. Verbum caro factũ est. Collecta.

Respice nos misericors deus ⁊ mẽtibus clementer humanis nascẽte christo sũme veritatis lumen ostende. Per eundem. In lb⁹ añ. Genuit puerpera Caplm. Multipharie. ℟. Benedictus qui venit. Hymnus. Procedit. ℣. Puer nat⁹ Ad bñs añ. Verbũ caro factũ ẽ ⁊ hitauit in nobis ⁊ vidimus gloriã ei⁹ gloriã q̃si vnigẽiti a patre plenuz grẽ ⁊ veritat[is] all'a all'a. Col. Concede. Ad.j.añ. Angelus ad pastores ait: ãnũcio vob gaudiũ magnũ: q2 nat⁹ est vobis hodie saluator mũdi all'a. Ad.iij.añ Facta ẽ cũ ãgelo m[u]ltitudo celestis exercitus laudãtiũ ⁊ dicẽtiuz: gloria i excelsis deo ⁊ i terra pax hoib⁹ bone volũtat[is] all'a. Cap. Multifarie. ⁊ dicat in lb⁹. ℣. Tãq3 spõsus. Col. Cõcede q̃s. vt.s. Ad.vj. añ. Pastores loquebant[ur] adinuicẽ transeamus bethleem ⁊ videamus hoc verbũ qd factũ est qd dñs ostẽdit nobis all'a. Capitulũ.

Paruulus natus est nobis: filius datus est nobis ⁊ factus ẽ principat⁹ super humerũ eius ⁊ vocabit nomen eius admirabilis cõsiliari⁹: de⁹ fortis pater futuri seculi pñceps pacis. ℣. Verbuz caro factum ẽ. Coll'a. Deus qui humane substantie. Ad.ix.anti. Et venerũt festinãtes ⁊ inuenerunt mariã ⁊ ioseph ⁊ infantẽ positum in p̄sepio all'a. Cap. apparuit gratia dei. ℣. Ipse inuocauit. Coll. Da nobis q̃s dñe deus. Ad. vj. ⁊ ad.ix.capit. ⁊ coll. vsq3 ad epiph. nõ mutent[ur]. Ad vs̃ añ. In principio. Añ. Virgo verbo. Añ. Beatus venter. Anti. Illuxit nobis. De sancto siluestro post cu⁹ vs̃ p̄ma cõmõ[ratio] fit de nat. dñi. s. Nesciens ⁊c. ℣. Puer natus. Ad magt añ. Nesciens virgo mater virum pepit sine dolore saluatorẽ seculoruz ipsum regem angelorum sola virgo lactabat vbera de celo plena. Coll'a. Concede q̃s: post octa. nat. dñi. Hy⁹. Intende. Inuit. Christus natus est nobis: psalm⁹. Venite. Añ. Ecce aduẽit. Lectio sancti euangelij secundum lucam.

In illo tpe: Pastores loquebãtur ad inuicẽ: Transceam⁹ vsq₃ bethleẽ ⁊ videamus hoc verbũ qḋ factũ ẽ qḋ fecit dñs ⁊ oñdit nobis. Et rel'. Omel'. lect. eiusdez veñ. bede p̄sbiteri. Lec. j.

Verba pastoꝛuz q̄ sint rationabilia ⁊ pastorib⁹ ecclesie digna diligenter inspice. vere enim quasi vigilãtes nõ dixerũt videamus pueruz: videamus qḋ dicit̃: sed videamus verbuz qḋ factum est. ℞. O regem celi cui talia famulantur obsequia: stabulo ponitur qui cõtinet mũdũ: Jacet in presepio ⁊ in celis regnat. ℣. Natus ẽ nobis saluatoꝛ qui est xp̄us dñs in ciuitate dauid. Jacet. Lectio scd̃a.

In p̄ricipio erat verbũ ⁊ verbum caro factuz est: verbum qḋ semp erat videamus qũo ꝑ nobis factũ est: qḋ fecit dñs ⁊ oñdit nobis. ℞. Nesciẽs mater virgo virũ: peperit sine doloꝛe saluatoꝛẽ seculoꝝ. Ipsũ regẽ angeloꝝ sola virgo lactabat vbera de celo plena. ℣. Beata viscera marie virginis q̄ poꝛtauerũt eterni patris filiũ. Ipsum. Lec. iij.

Verbũ hoc ipsum se fecit. Siqdẽ hoc ipsum verbũ dñs ẽ: videamus igit̃ quõ ipsum verbũ hoc est ipse dñs se fecerit ⁊ ostenderit nobis carnẽ suam. Qḋ enim videre nõ poteramus duxerat verbum: videamus factũ qꝛ caro est. Si dies dominica euenerit hic erit. xij. lectio.

Qui simile ẽ q̄ ioannes ait: Quod fuit ab initio qḋ audiuim⁹ qḋ vidim⁹ oculis nostris ⁊ qḋ ꝑspeximus ⁊ man⁹ nostre tractauerũt de v̄bo vite ⁊ vita manifesta est: ⁊ vidimus ⁊ testamur ⁊ annunciam⁹ vobis. vitam eternam que erat apud patrez ⁊ apparuit nobis. ℞. Angelus ad pastoꝛes ait: ãnũcio vobis gaudiũ magnũ quod erit oĩ populo qa natus ẽ vobis saluatoꝛ: Qui est Christ⁹ dñs ĩ ciuitate dauid. ℣. Inuenietis infantem pannis iuolutum ⁊ positum in presepio. Qui est.

Notanduz q̄ ista sex ℞ia. s. In principio. Confirmatum. Propter nimiam. O regem celi. Nesciens mater. Angel⁹ ad pastores. priuatis diebus post natale dñi vsq₃ ad epiphaniaz alternatim dicunt̃. Dñica post diem nat. dñi Inuit. Xp̄s natus est nobis. Venite. Hymnus. Jntem

de. In .j. noc. añ. Ecce adue. ps. Domine in virtute. Añ. Maria autez. ps. Dñs regna. Añ. Nato dño. ps. Ad te dñe le. ℣. Tanq̃ spōsus. Sermo beati fulgentij episcopi. Lectio prīa.

Cupiētes aliqd d hui⁹ diei festiuitate narrare simulq3 cōsiderātes illud vnū vbū de quo dicere volumus: nulla īuenimus verba qbus sufficiēter aliqd dicere valeamus. ℟. In pricipio erat verbū ꝛ verbum erat apud deum ꝛ deus erat verbum. hoc erat in principio apud deū: Oia per ipsū facta sūt ꝛ sine ipso factum est nihil. ℣. Qd factū est in ipso vita erat ꝛ vita erat lux hominum. Omnia. Lec. scda.

Est enī3 hoc verbu3. qd nō desinit ꝓlatum sed qdē ꝑmanet natu3: nō transitoriū sed eternū verbū: nō factum a deo patre sed genitū: nec solū genitum sed vnigenitū. Unum qppe verbū pater genuit de seipso ꝑ qd creauit oia ex nihilo. ℟. O magnum mysteriū ꝛ admirabile sacramentu3 vt aīalia viderēt dñm natum Jacētē in presepio: beata virgo cuius viscera meruerūt portare dñm Christu3 ℣. Dñe audiui auditum tuum ꝛ timui: consideraui opa tua ꝛ expaui in medio duum aīaliū Jacentē. L. iij.

In principio erat vbu3 ꝛ vbū erat apud deu3 ꝛ de⁹ erat verbum. Hoc erat ī principio apd deū: oia ꝑ ip3 facta sunt ꝛ sine ipso factu3 ē nihil. ℟. Angelus ad pastores ait. annuncio vobis gaudium magnu3 qd erit oī populo quia natus est vobis saluator: Qui est xps dñs in ciuitate dauid. ℣. Inuenietis infante3 pannis inuolutum ꝛ positum in presepio. Qui est Lect. iiij.

In hoc autē qd ꝑ ipsu3 verbum deus pater oia fecit ostēdit q2 hoc verbū genuit ipse non fecit. Illud igit verbum de deo deus est: de creatore creator: vnde hoc in se naturalr h3 esse qd pater est. ℟. Sancta ꝛ īmaculata virginitas qbus te laudib⁹ efferā nescio: Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. ℣ Benedicta tu in mulieribus ꝛ benedictus fructus ventris tui Quia. In .ij. noc. añ. Verbum caro. ps. Dñs ilr. añ. Virgo verbo. ps. Afferte dño. Añ. Btūs venter. ps. In te dñe. speraui. ℣. Verbu3 caro. Le. v.

Natus est de deo patre filius de⁹: alter in pso

nā: nō alius i natura. Semp apud patrē: semp cuz patre: semp d̄ patre: semp in patre. Sēp apud patrē cū quo ē illi naturalis imensitas. ℞. O regez celi cui talia famulantur obsequia: stabulo ponit q cōtinet mūdū Jacet in presepio ꝛ in celis regnat. ℣. Natus ē nobis hodie saluator q est xp̄s dn̄s in ciuitate dauid. Jacet.

Semp cuz patre Le. vj. deus ē xp̄s: cū quo illi vna est naturalis eternitas Semp de patre de quo illi ē naturaliter eterna natiuitas ℞. Ecce agn⁹ dei ecce q tollit peccata mūdi: ecce de quo dicebā vobis: q post me venit añ me fact⁹ ē cuius nō sū dign⁹ corrigiā calciamēti soluere. ℣. Hoc ē testimōniuz qd̄ phibuit Johānes dicēs. Qui post. L. vij.

Semp in patre cuz quo illi est naturaliter vna equalisqz diuinitas. Et alter qdē ille q pater est: alter ille q filius est. Nec tamen alter deus: qz pater ꝛ fili⁹ vnus ē deus. ℞. Bn̄dictus qui venit i nomine dn̄i. Deus dn̄s ꝛ illuxit nobis ℣. Lapidem quem reprobauerūt edificantes hic factus est in caput anguli. Deus dn̄s Lec. viij.

Quapropter qn̄ de patre do ꝛ filio do nascit̄ fmo: digne dicim⁹ alterꝝ eē patrez alterꝝ esse filiū. Nihilomin⁹ digne dicimus: vnum deum esse patrem: ꝛ filium. ℞. Descendit dominus de celis deus verus a patre genitus introiuit in vterum virginis nobis vt appareret visibilis idut⁹ carne hūana prothoparēte edita: Et exiuit per clausā portā deus ꝛ homo lux ꝛ vita conditor mundi. ℣. Unigenitū dei filiū quē pater misit i mundum in vtero sacro cōcepit virgo beata. Et exiuit. Ad can añ. Alla. Can. Populus qui ambulabat. ℣. Ipse inuocauit me. Si dies dn̄ica. v. die a natiui. dn̄i euenerit legatur euangelium. Exijt edictum. ℞. Nesciēs mater virgo virꝝ: pepit sine dolore saluatorē seculoꝝ: ipsuz regē angeloꝝ. Sola virgo lactabat vbera de celo plena. ℣. Beata viscera marie virginis que portauerūt eterni patris filiuz. Sola. ℞. Cōfirmatū est cor virgīs in quo diuina mysteria angelo nunciāte suscepit: q̄ speciosum forma pre filijs hoīum castis concepit viscerib⁹: Et bn̄dicta in eternum deuz nobis ꝑtulit ꝛ hoīem. ℣. Domus pudici pectoris tēplum repente fit dei itacta nesciēs virꝝ verbo ꝯcepit filiuz. Et bn̄dicta. ℞. Propter

nimiā charitatē suā qua dilexit nos deus: pater filiuz suuz misit In simili tudinē carnis peccati vt oēs saluaret. ℣. Ecce iaz venit plenitudo tpis in quo misit deus filiuz suuz i terris natū de virgine factū sub lege. In simili. ℟. Verbuz caro factuz ē ꝛ hītauit i nobis ꝛ vidimus gloriā eius gloriā qua si vnigeniti a patre Plenum grē ꝛ veritatis. ℣. In pricipio erat verbū ꝛ verbuz erat apud deum ꝛ deus erat verbuz. Plenuz. Scdm lucaz.

In illo tpe: Exijt edictum a cesare augusto: vt describeret vniuersus orbis. Hec descriptio prima facta est a preside syrie cyrino: ꝛ ibant omnes vt profiterētur singuli in suaz ciuitatem. Ascēdit autem ꝛ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeaz ciuitatē dauid que vocatur bethleem eo ꝙ esset de domo ꝛ familia dauid. Ut pfiteretur cum maria desponsata sibi vxore pregnāte. Factū ē autē cū essent ibi: impleti sunt dies vt pareret. Et peperit filiū suū primogenitū. Et pannis eū inuoluit ꝛ reclinauit eū i presepio: qꝛ nō erat ei locus in diuersorio. Et pastores erant in regione eadē vigilātes ꝛ custodiētes vigilias noctis supra gregē suū. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos ꝛ claritas dei circunfulsit illos. Et timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnuz quod erit omni populo: qꝛ natus ē vobis hodie saluator qui ē xps dñs in ciuitate dauid. Et hoc vobis signuz. Inuenietis infantem pannis inuolutuz ꝛ posituz in presepio. Et subito facta est cuz angelo multitudo militie celestis laudantiū deū ꝛ dicentiuz: Gloria in altissimis deo ꝛ i terra pax hominibus bone voluntatis. Colla. Concede qs. Si vero vj. die euenerit dñica legat hoc euangeliū. Scdz lucam.

In illo tpe: Pastores loquebātur ad inuicē. Trāsceamus vsqꝫ bethleem ꝛ videamus hoc verbuz qd factū est qd dñs ostendit nobis. Et venerūt festināntes ꝛ inuenerūt mariaz ꝛ ioseph ꝛ infantē positū in presepio: videntes autē cognouerunt de verbo qd dictuz erat illis de

puero hoc. Et oẽs qui audie runt mirati sũt ꝛ de his que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autẽ cõserua bat omnia verba hec confe rens in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificãtes ꝛ laudantes deũ in oĩbus que audierant ꝛ viderãt sicut di ctum est ad illos. In lbꝰ añ. All'a. ps Miserere. Caplm. Benedictio ꝛ clar. ℞. Benedi ctus qui venit. Hymnꝰ. Proce dit. ℣. Puer natꝰ. Ad bñs añ. Verbum caro. Post circuncisi. añ. Mirabile myste. Collecta. Cõcede q̃s. Cõmẽ d dñica. Ad bñs añ. Dũ mediũ silẽtiũ te nerent omnia ꝛ nox in suo cursu iter pageret oĩps ſmo tuꝰ dñe a regalibꝰ sedibus venit all'. ℣. Dñs regna. de.

Collã. Omnipotẽs sẽ piterne deꝰ dirige actꝰ nostros in bñplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui me reamur bonis operibꝰ abũ dare. Per eũdez. Ad horas diei dicat All'a. Cetera omnia sicut supra ordinatũ est. Ad vs super ps añ. Illuxit nobis. ℞. Verbum caro. Hyꝰ. Inten de. ℣. Puer natus. Ad magt. añ. Nesciẽs mater. Post circun cisionem anti. Magnum here. Cõmẽ d dñica. Ad magt añ. Puer Jesus crescebat ꝛ ꝯfortabat plenꝰ sapiẽtia ꝛ gr̃a dei erat in illo. ℣. Dirigatur dñe. Coll'a. Oĩps. sempiter. In vigilia circunci sionis ad vs Cap. Apparuit benignitas. vt s. ℣. Verbum caro. Hyꝰ. Intende. ℞. Pu er natus. Ad magt. añ. Qui de terra est de terra loquit: qui de celo venit sup oẽs est: ꝛ qd vidit ꝛ audi uit hoc testat ꝛ testimõiuz eiꝰ nemo accipit: q autẽ accepit eiꝰ testimoniũ signauit qa deus verax est. Coll'a.

Deus qui salutis eter ne beate marie ṽgini te fecũda humano generi p̃ mia prestitisti: tribue q̃s: vt ipsaz p nobis itercedere sen tiamus: p quã meruimꝰ au ctorem vite suscipe. Per eũ. Inuit. Christus natꝰ. In. j. noc. añ. Dominus dixit. ps. Quare fre. Añ. In sole posuit tabernacu lum suum ꝛ ipse tanq̃ sponsus pro cedens de thalamo suo. ps Celi enar. Anti. Eleuamini porte eter nales ꝛ itroibit rex glorie. psalmꝰ. Domini est terra. Añ. Specio sus forma pre filijs hominum diffu sa est gratia in labijs tuis. psalmꝰ. Eructauit. Anti. Suscepimus

deus. ps. Magnus dominus. An. Orietur diebus domini. ps. Deus iudiciũ. ℣. tanq̃ spõsus
Lectio ex homel. vene. bede presbiteri. Lectio prima.
Veniens in carne dei filius qui solam carnis naturã nullaz autem peccati cõtagionẽ traxit de adam: et qui spiritus sancti virtute de virgine cõceptus et natus nullo eguit munere gratie renascẽtis: vtrunq; genus purificationis subire dignatus ẽ. ℟. Hodie nobis. sicut in nat.
Oia ℟ia. Lec. secunda.
Et circũcisus videlicet a parentibus octaua die natiuitatis et trigesimo etatis anno baptizatus a ioãne. Tertiũ etiã salutaris hostie vnus ipse tẽpli dñs pro se nõ respuit offerri: cuius die de hinc trigesimatertia dño opitulãte nostra charitas simul auditura ẽ et celebratura mysteriũ.
Cũcta inquã et legalis Lec. iij. et euãgelice purificatiõis genera qui nullo idiguit dominus suscipere nõ despexit vt et cõsumande iã legis decreta suo tpe doceret esse saluberrima: et aduenientis euangelij cũctis fidelibus ostenderet eque subeunda remedia.
Quod dñs eodem Lec. iiij. die sue circũsionis nomẽ vt iesus vocaretur accepit: ad imitationem prisce fecit obseruationis: quã ex eo credimus sumptaz quod abrahã patriarcha qui primus circuncisionis sacramentum in testimoniuz sue magne fidei et diuine ad eum pmissiõis accepit. In. ij. noct. anti. Ueritas de terra. ps. Benedixisti. An. Homo natus ẽ i ea et ipse fũdauit eaz altissimus. ps. Fũdamenta. An. Exultabũt oia ligna siluarũ añ faciez dñi quõiaz venit. ps. Cãtate. An. In pricipio et añ secula. ps. Dñs regna. An. Nato dño. ps. Cãtate. iij. An. Ecce aduenit. psal. Dñs regna. iij. ℣. Uerbuz caro
Eodem die sue Lec. v. suo euq; circuncisionis etiaz nominis amplificatiõe simul cuz sua cõiuge benedici pmeruit vt q̃ eatenus abrahã idest pater excelsus dictus est: deinde abrahaz idest pater multaruz gentium vocaret: qz patrẽ inquit multarũ gentiũ cõstitui te. Lectio. vi.
Que fidelissima promissio

tā late per orbē iā patet iple
ta: vt etiaz nos ipsi de genti-
bus ad fidei illi⁹ deuotionē
vocati ipsū nos patrem spe
cialiter habere gaudeam⁹:
dicente nobis etiā apostolo:
Si autez vos xpi ergo abra
he semen estis. ſm ꝓmissio-
nez heredes. Lectio septima.
Dixit dñs ad abrahā: Sa-
ray vxorē tuā ñ vocabis sa
ray. Sed sarrā: idest ñ voca
bis principē meā: sed princi-
pem. videlicet aperte docēs
vt eam que tante fidei parti
ceps ⁊ socia facta est nō pro
prie principē sue domus: sꝫ
absolute principē idest oīuz
recte credentiū feminarū vo
caret ⁊ itelligeret eē parētē.
Beatus petr⁹ apo- Le. viij.
stolus credētes de gentibus
feminas ad hūilitatis ⁊ ca-
stitatis ⁊ modestie vtutē pro
uocans eiusdē matris nostre
sarre debita cū laude memi
nit. Ad can. aň. Paruul⁹ filius.
Populus q ābu. ℞. Ipse inuoca
uit. Lectio sci euāge. ſm lucā.
In illo tēpore: Postq̄
consummati sunt dies
octo vt circunderetur puer
vocatū est nomē eius iesus.
⁊ reliqua. Homel. le. eiusdē
veñ. bede presbyteri. Lec. ix.
Sanctam venerandāq̄
presentis festi memo-
riam paucis qdē vbis euā-
gelista cōprehendit: sed non
pauca celestis misterij virtu
te grauidam reliquit. Lec. x.
Exposita namq̄ natiuitate
dominica cui⁹ gaudia mox
angeli dignis laudib⁹ extu-
lerunt: pastores deuota visi
tatione celebrarūt: omnes q
tūc audiere mirati sunt: nos
quoq̄ ꝓ modulo nostro pro
ut potuimus domino largi
ente congruis missarū hym
norumq̄ solēnijs exegimus:
subiunxit atq̄ ait: Et postq̄
ↄsūmati sūt dies octo vt cir-
cūcideret puer vocatū ē no-
mē ei⁹ iesus: qđ vocatū ē ab
āgelo priusq̄ in vtero ↄcipet
Hec sunt festiuitatis Le. xi.
hodierne gaudia venerāda:
hec sacre solēnitas diei: hec
illa superne pietatis munera
sacro sancta: que fideliū mē
tibus apostolus cōmendās
ait: Quia vbi venit plenitu-
do tēporis misit deus filiuz
suum factū ex muliere: factū
sub lege: vt eos qui sub lege

erāt redimeret et vt adoptionē filiorū reciperemus. Le.xii. Magna dispēsatiōe pietatis ad redēptionez generis hūani de⁹ pater nō āgelū nō archāgelū sz filiū suū vnigenitum mittere dignat⁹ est. Sequentia sci euāgelii śm lucā.

In illo tpe: Postq̄ consūmati sunt dies octo vt circūcideret puer vocatū est nomez eius iesus. Quod vocatū ē ab angelo priusq̄ in vtero cōciperet. Collecta. Deus q̄ salutis. In lb⁹ anti. O admirabile cōmertiū creator generis humani animatū corpus sumēs de virgine nasci dignat⁹ ē ꝛ ꝑcedēs homo sine semine largit⁹ ē nobis suam deitatē. Cap. Apparuit benigni. ℟. Bñdict⁹ q venit. Hy⁹. Procedit. ℣. Puer natus. Ad bñs.añ. Mirabile mysteriū declarat hodie innouātur nature. Flectat genua De⁹ homo fact⁹ est id qđ fuit pmāsit ꝛ qđ nō erat assūpsit nō cōmixtionem passus neq̄ diuisionem. Col. De⁹ q̄ salutis. Ad.j.añ. Quādo nat⁹ es ineffabiliter ex virgine: tunc īplete sūt scripture sicut pluuia in vellus descēdisti vt saluū faceres gen⁹ humanū te laudam⁹ deus noster. Ad tertiā. Hy⁹. A solis Añ. Rubū quē viderat moyses incōbustū ꝯseruatā agnouim⁹ tuā laudabilē virginitatē dei genitrix intercede pro nobis. Cap. Appuit benigni. ℣. Taq̄ spon. Coll. De⁹ q̄ salutis. Ad.vj.añ. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob virgo peperit saluatorez te laudam⁹ de⁹ noster. Cap. Paruulus natus. ℣. Verbum caro. Colla. Deus qui humāe. Ad.ix.añ. Ecce maria genuit nobis saluatorez quem Johannes videns exclamauit dicens: Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi all'a. Caplm. Apparuit gratia dei. ℣. Ipse inuocauit. Coll'a. Da q̄s dñe. Ad vs anti. In principio. Anti. Virgo verbo. Anti. Beatus venter. Anti. Illuxit nobis. Que si dñica fuerit erit sola. Capi. Apparuit beni. ℣. Verbū caro. Hy⁹. Intende qui regis. ℣. Puer natus. Ad magt añ. Magnū hereditatis mysteriuz tēpluz dei factus est vterus nesciēs viruz nō est pollutus ex eo carnē assumēs oēs gētes veniēt dicentes: gloria tibi dñe. Collecta. De⁹ qui salutis. Añ.i lb⁹ ꝛ ad horas diei. Ad bñs ꝛ ad magnificat sicut in die circūcisiōis dicantur cū caplis ꝛ coll. uij. seqn

tibus diebus. In dñica post circuncisionē ita agatur sicut diximus in dñica post natiuitatem dñi: excepto q euangeliū. Pastores loquebant. dicetur vt. ā. Lectiones in. iiij. noctibus post circuncisionez dñi. Feria. ij. Incipit epistola Pau. apli ad romanos. L. j.

Paulus seruus xpi ihesu vocatus apl's segregatus in euangeliū dei: qd ante pmiserat p pphetas suos i scripturis sanctis d filio suo qui factus ē ei ex semine dauid fm carnē: qui predestinatus est filius dei in virtute fz spiritū sanctificatiōis ex resurrectione mortuorum iesu christi domini nostri. Lec. ij.

Per xpm enim accepimus gratiaz 7 apostolatū ad obediendū fidei in omnibus gētibus p nomie eius in quib9 estis 7 vos vocati iesu christi: oibus qui sūt rome dilectis dei vocatis scis. Gratia vobis 7 pax a deo patre nostro 7 dño ihesu xpo. Lec. iij.

Primū qdē gratias ago deo meo per iesuz xpm pro oib9 vobis: qr fides vestra annūciatur in vniuerso mundo.

Alio die Lectio pria.

Testis est eniz mihi de9 cui seruio in spū meo in euangelio filij ei9: q sine intermissione memoriam vestri facio semper in oratiōibus meis: obsecrans si quo modo tandem aliquando psperuziter habeam in voluntate dei veniendi ad vos. Lec. secunda.

Desidero enim videre vos fratres vt aliqd impetiar vobis gratie spiritalis ad cōfirmādos vos: idest simul cōsolari in vobis p eā q inuicē ē fidē vestram atq meā. Lec. iij.

Nolo vos ignorare fratres quia sepe pposui venire ad vos 7 phibitus sum vsq ad huc vt aliquem fructum habeam i vobis sicut 7 i ceteris gētibus. Alio die Lectio. j.

Grecis ac barbaris sapiētib9 7 insipiētib9 debitor suz: ita q in me pmptum ē 7 vobis q rome estis euangelizare. Nō eim erubesco euāgeliū. Lectio secūda.

Uirtus enim dei est in salutem oi credēti: iudeo primuz 7 greco. Justitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidem sicut scriptuz ē. Justus autez

ex fide viuit. Lectio tertia.
Reuelat ira dei de celo super
omnē ipietatē & iniustitiam
hominū eorū qui veritatem
dei i iniustitia detinēt: quia q
notum est dei manifestuz est
in illis. Deus eni illis reuela
uit. Alio die. Lectio prima.
Inuisibilia enim dei a
creatura mundi per ea
que facta sunt intellecta con
spiciuntur: sempiterna quo
q3 eius virtus ac diuinitas
ita vt sint inexcusabiles: qa
cum cognouissent deuz non
sicut deum glorificauerunt.
aut gratias egerūt: sed eua
nuerunt in cogitationib⁹ suis
& obscuratū est insipiēs cor
eorum. Lectio secunda.
Dicentes se esse sapientes
stulti facti sunt & mutauerūt
gloriam incorruptibilis dei
in similitudinez imaginis cor
ruptibilis hominis et volu
crum & quadrupedum & ser
pentum. Lectio tertia.
Propter qd tradidit illos
deus in desideria cordis eo
rum in imundiciam: vt con
tumelijs afficiāt corpora sua
in semetipsis: qui cōmutaue
runt veritatem dei mendaci

um: & seruierūt creature po
tius q creatori qui est bene
dictus in secula. Amē. In vi
gilia epiphanie in laud. & ad
tertiam cap. Apparuit beni
gnitas. Collecta. Corda no
stra. Si dnica erit in laude.
Cap. Benedictio. Colla. ad
bns & ad tertiā. Deus qui sa
lutis. Ad vs super ps anti.
In principio & ante. Capitulum.
Surge illuminare hie
rusalem q2 venit lumē
tuum & gloria domini super
te orta est. ℟. Illuminare. ℣.
Et ābulabūt. Hy⁹. Illumināns.
℣. Oēs de sabba venięt. ℟. Aur
& thus deferentes & laudē dnō anū
ciātes. Ad mag an. Magi vide
runt stellam & dixerunt ad inuicem:
hoc signū magni regis est eam⁹ & in
quiramus eū & offeramus ei mune
ra auruz thus & myrrham. Colla.
Corda nostra q̄sumus
domine venture festi
uitatis splēdor illustret: quo
mundi huius tenebris care
re valeamus & perueniam⁹
ad patriaz claritatis eterne.
Per. Inuitat. Christus appa
it nobis. Venite adoremus. psal.
Venite. Hy⁹. Intende qui re
gis. Veni redēptor. Non ex

viriliˑ Aluus tumescit. Glo-
ria tibi dñe. In primo noct.
añ. Afferte dño filij dei adorate do
minũ in aula sancta eiꝰ. ps. Ipsuz.
añ. Fluminis ĩpetus letificat allã. ci
uitatẽ dei allã. ps. Deus noster
refu. Añ. Psallite deo nostro psal
lite: psallite regi nostro psallite sapi-
enter. psalmꝰ. Omnes gẽtes.
Añ. Ois tra adoret te ⁊ psallat tibi
psalmum dicat noĩ tuo dñe. ps. Ju
bilate deo. Añ. Reges tharsis
⁊ insule munera offerent regi dño
ps. Deꝰ iudiciũ. Añ. Omnes.
gentes quascũq fecisti veniẽt ⁊ ado
rabunt coram te domie. ps. Incli
na domine. ℣. Ois terra ado-
ret te deus ⁊ psallat tibi. ℟. Psal-
muz dicat nomini tuo. Lectio .j.
SUrge illuminare hie-
rusalem quia venit lu-
men tuum ⁊ gloria domini
super te orta est. Quia ecce
tenebre operient terraz ⁊ ca-
ligo populos. ℟. Hodie in ior
dane baptizato dño aperti sunt celi ⁊
sicut colũba super eũ spiritus mansit
⁊ vox patris intonuit: Hic est filius
meus dilectus in quo mihi cõplacui
℣. Descendit spũs sanctus corpo-
rali spẽ sicut colũba in ipsuz ⁊ vox de
celo facta ẽ. Hic ẽ filiꝰ. L. ij.
SUper te autez orietur
dñs ⁊ gloria eius in te vide-
bitur. Et ambulabunt gen-
tes in lumine tuo ⁊ reges in
splẽdore ortꝰ tui. ℟. Omnes
de sabba veniẽt: aurum ⁊ thus defe-
rentes Et laudẽ domino annunciã-
tes. ℣. Reges tharsis ⁊ insule mu
nera offerẽt: reges arabum ⁊ sabba
dona adducẽt. Et laudem. Lec. iij.
LEua in circuitu ocu-
los tuos ⁊ vide: om-
nes isti congregati sunt ve-
nerunt tibi. Filij tui de lon-
ge venient ⁊ filie tue de la-
tere surgẽt. ℟. Illuminare illumi
nare hierusalẽ venit lux tua. Et glo-
ria dñi sup te orta est. ℣. Et ãbula-
bunt gẽtes in lumine tuo ⁊ reges in
splẽdore ortꝰ tui.. Et gloria. L. iiij.
TUnc videbis ⁊ afflues
⁊ mirabitur ⁊ dilata-
bitur cor tuum quando con-
uersa fuerit ad te multitudo
maris: fortitudo gentiuz ve-
nerit tibi. ℟. Uenit lumen tuum
hierusalem ⁊ gloria domini super te
orta est: Et ambulabunt gentes in lu
mine tuo ⁊ reges in splendore ortus
tui. ℣. Filij tui de longe venient ⁊
filie tue de latere surgent ⁊ ambula-
bũt.. In secundo noc. añ. Uidẽ
tes stellã magi gauisi sũt gaudio ma
gno: ⁊ intrãtes domum obtulerunt

domino aurū thus ꝛ mirrhā. ps. Fundamenta. Añ. Christo datus est principatꝰ ꝛ honor regni omnis populus tribꝰ ꝛ lingue seruiēt ei in eternū. ps. Bonū est. Anti. Adorate dn̄ʒ all'a. in aula sancta eiꝰ all'a. ps. Cantate. j. añ. Adorate dn̄m all'a omēs sancti eius alleluya. ps. Dn̄s regnauit. j. añ. Uidimus stellā eius in oriente ꝛ venimꝰ cum muneribus adorare eum. ps. Cantate. ij. Añ. Tria sunt munera que obtulerunt magi dn̄o aurum thus ꝛ mirrham filio dei regi magno alleluya. ps. Dominus regnauit. ij. Añ. Reges tharsis ꝛ insule mūera offerēt. R. Reges arabū ꝛ sabba dona adducēt. Lec. v.

I Nundatio camelorū operiet te: dromedarij madian ꝛ effa. Oēs ꝺ sabba veniēt: aurū ꝛ thus deferentes ꝛ laudē domino annūciantes. R. Interrogabat magos herodes: qꝺ signū vidistis super natū regē. stellā magnā fulgentē Cuiꝰ splendor illuminat mundū ꝛ nos cognouimus ꝛ venimus adorare eū. V. Uidimus eim stellā eiꝰ in oriente Cuius splendor. Lectio sexta.

O Mne pecus cedar cōgregabit tibi arietes nabaioth ministrabunt tibi. Offerent sup placabili altari meo ꝛ domum maiestatis mee glorificabo. R. Magi veniunt ab oriente hierosolimam querentes ꝛ dicentes: Ubi est qui natus est cuiꝰ stellā vidimus ꝛ venimꝰ adorare eū. V. Cū natus esset Jesus i bethleē iude in diebꝰ herodis regis ecce magi venerūt ab oriēte hierosolimā dicētes: Ubi est qui. Lec. vij.

G Audete in dn̄o dilectissimi: iterū dico gaudete quoniā breui interuallo tēporis post solēnitatē natiuitatis xp̄i festiuitas declarationis eius illuxit: ꝛ queʒ in illo die virgo peperit mundus agnouit. R. Stella quā viderant magi in oriente antecedebat eos donec venirent ad locū vbi puer erat: videntes autem eā: Gauisi sunt gaudio magno. V. Et intrātes domū inuenerūt puerum cū maria matre eius ꝛ procidentes adorauerunt eum. Gauisi. Lec. octaua.

V Erbū enim caro factū est: sic susceptionis nostre tēperauit exordia: vt iesus natus ꝛ credētibus manifestatus ꝛ psequentibꝰ essʒ occultus. R. Hic est dies pclarus in quo saluator mundi apparuit quē prophete predixerunt angeli an-

nunciauerunt: Cuius stellā magi vi derunt ꝛ munera ei obtulerunt. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis ve nite gentes ꝛ adorate dn̄m. Cuius stellam. Ad can. an̄. Lux de lu ce apparuisti Christe cui magi mu nera offerunt all'a all'a all'a. Can. Populus qui ābu. ℣. Ado rate dominum. ℟. In aula sancta ei⁹ Secūdū matheuꝫ.

CUm natus esset iesus i bethleē iude in dieb⁹ hero dis regis ecce magi ab orien te venerūt hierosolimam di cētes: Ubi ē qui natus ē rex iudeorum. Et reliqua. Ho met. bti grego. pape. Lec. ix.

SIcut ex lectōe euāge lica fratres charissimi audist| celi rege nato rex ter re turbatus est q2 nimiꝝ ter rena altitudo cōfunditur cū celsitudo celestis aperit. ℟. Tria sunt munera pretiosa q̄ obtule runt magi dn̄o in die ista ꝛ habēt in se diuina mysteria. In auro ondītur regis potētia: in thure sacerdotē ma gnū ꝯsidera. ꝛ in myrrha dn̄icaꝫ se pulturā. ℣. Saluꝫ nr̄e auctorē ma gi venerati sūt i cunabulis ꝛ de the sauris suis misticas ei muneruꝫ spēs obtulerūt. In auro ostēdit.

SEd q̄rēdū nob ē L. x. quid nam sit ꝙ nato redem ptore pastoribus i iudea an gelus apparuit atq3 ad ado rādū hūc ab oriēte magos. nō angelus s3 stella pduxit. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes ꝛ adorate dominum: Quia hodie apparuit lux magna in terris. ℣. Gloria in excelsis deo ꝛ in terra pax hominibus bone volun tatis. Quia. Lectio. xi.

QUia videlicet iudeis tanq̄ ratione vtentibus ra tionale animal idest āgelus predicare d̄buit: gentiles ve ro q2 vti ratione nesciebant ad cognoscendū deum: non per vocē sed per signa pdu cūtur: q2 ꝛ illis pphetie tan q̄ fidelibus nō infidelibus: ꝛ istis signa tanq̄ infidelib⁹ nō fidelibus data sūt. ℟. Ui dētes stellā magi gauisi sunt gaudio magno ꝛ intrātes domū inuenerūt puerū cū maria mr̄e ei⁹ ꝛ pcidētes adorauerūt eū: Et aptis thesauris su is obtulerūt ei mūera auruꝫ thus ꝛ mirrhā. ℣. Ab oriēte venerūt magi in bethleem adorare dn̄m. Et aptis

ET notanduꝫ ꝙ L. xij. redēptorē nr̄m cū iā p fecte esset etatis eisdem genti bus apostoli predicant eūq3

paruulũ: ⁊ nec dũ per huma
ni corporis officiũ loquẽtē
stella gentibus denunciat. q2
nimirũ rationis ordo depo
scebat: vt ⁊ loquẽtē iã dñm
loquẽtes nobis p̄dicatores
inotescerẽt ⁊ nec dũ loquẽtē
elemẽta muta predicarẽt. ℞.
In colũbe specie spũs sanctus visus
est paterna vox audita est: Hic est fi
lius meus dilectus in quo mihi cõ
placui. ℣. Celi aperti sunt super eũ
⁊ vox patris audita est. Hic est. Se
cundum Mattheum

Cum natus eẽt iesus i
bethleē iude in dieb⁹
herodis regis ecce magi ab
oriente venerunt hierosoli-
maz dicẽtes: vbi est qui nat⁹
est rex iudeorum: vidim⁹ enim
stellaz eius in oriẽte ⁊ veni-
mus adorare eũ. Audiẽs au
tē herodes rex turbatus est
⁊ oĩs hierosolima cũ illo. Et
congregãs oẽs principes sa
cerdotũ ⁊ scribas populi sci
scitabat ab eis vbi xp̄us na-
sceretur. At illi dixerũt ei: In
bethleem iude. Sic enim scri
ptuz est per prophetam. Et tu
bethleẽ tra iuda nequaquã
minima es in principibus iu
da. Ex te eniz exiet dux q̃ re-
gat ppl'z meũ isrl'. Tũc hero
des clam vocatis magis di
ligẽter didicit ab eis tempus
stelle q̃ apparuit eis. Et mit-
tens eos in bethleẽ dixit. Ite
⁊ interrogate diligenter de
puero. Et cum iueneritis re-
nunciate mihi vt ⁊ ego veni-
ens adorem eum. Qui cum
audissent regez abierunt. Et
ecce stella quam viderant in
oriẽte antecedebat eos vsq3
duz veniens staret supra vbi
erat puer: vidẽtes autez stel-
lam gauisi sunt gaudio ma-
gno valde. Et intrantes do-
muz inuenerunt puerũ cum
maria matre eius: ⁊ procidẽ
tes adorauerunt eũ. Et aper
tis thesauris suis obtulerũt
ei munera: aurum thus ⁊ myr-
rham. Et respõso accepto in
somnis ne redirent ad hero
dem: per aliam viam reuersi
sũt in regionẽ suã. Collecta.

Deus qui hodierna die
vnigenitum tuũ genti
bus stella duce reuelasti: cõ-
cede propicius: vt qui iam te
ex fide cognouim⁹: vsq3 ad-
contemplandã speciẽ tue cel-
situdinis perducamur. Per
eundem. In lb⁹ añ. Ante luci

ferum genit⁹ ꝛ ante secula dñs salvator noster hodie mundo apparuit. Cap̄. Surge illuīnare ℟. Reges tharsis ꝛ isule Munera offerent. ℣. Reges arabum ꝛ sabba dona adducent. Mu. Hy. Illuminās altissim⁹. ℣. Omnes d̄ sabba veniēt. ℟. Auruz ꝛ thus deferentes ꝛ laudē dño anunciātes. Ad bñs añ. Hodie celesti spōso iuncta est ecclesia quoniā in iordane lavit Christ⁹ ei⁹ crimia: currūt cū muneribus magi ad regales nuptias ꝛ ex aqua facto vino letant̄ ꝯuiue all'a. Coll'a. Deus qui hodierna. Ad .j. añ. Venit lumē tuū hierusalem ꝛ gloria dñi sup̄ te orta est ꝛ ābulabūt gētes i lumie tuo all'a. Ad .iij. añ. Aptis thesauris suis obtulerūt magi dom͞io aurū thus ꝛ mirrham all'a. Cap̄. Surge illumiare. ℣. Omnis terra adoret. Coll'a. Deus qui hodi. Ad .vj. anti. Maria ꝛ flumina benedicite dñm hymnum dicite fontes domino all'a.

Leua in circuitu Cap̄lz. oclos tuos ꝛ vide: oēs isti congregati sunt venerūt tibi. ℣. Reges tharsis. Coll'a.

Deus illuminator omnium gentiū: da: populis tuis perpetua pace gaudere: ꝛ illud lumē splēdiduz ifunde cordibus nostris: qd̄ triuz magorū mētibus aspirasti. Per. Ad nonam. anti. Stella ista sicut flamma coruscat ꝛ regem regum deum demōstrat: magi eam viderunt ꝛ Christo regi munera obtulerūt. Cap̄lm.

Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madian ꝛ effa oēs de sabba venient aurum ꝛ thus deferentes ꝛ laudē dño ānunciātes. ℣. Adorate dñz Coll'a.

Deus cuius vnigenit⁹ in substātia nostre carnis apparuit: presta q̄s: vt per euz quē similē nobis forīs agnouimus: intus reformari mereamur. Per eūdem. Ad vespas sup̄ p̄s añ. Videntes stellā. Añ. Vidim⁹ stellam eius. Añ. Vox de celis sonuit ꝛ vox p̄ris audita est: hic est fili⁹ meus dilect⁹ i quo mihi cōplacui. Añ. Celi apti sūt super eū ꝛ vox facta ē d̄ celo dicēs: hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ i quo mihi ꝯplacui Cap̄. Surge illuminare. ℟. Dies scificat⁹ Illuxit nob. ℣. Venite gētes ꝛ adorate dñm. Illu. Hy⁹. Illumiās altissim⁹. ℣. Oēs de sabba ve. Ad magt anti. Ab oriente venerunt magi in bethleem adorare dñz ꝛ apertis thesauris suis

p̄ciosa munera obtulerūt: aurū sicut regi magno: thus sicͤ deo vero: myrrhā sepulture eiꝰ alla. Col. Deꝰ q̄ hodierna. Priuatis diebus inuit. Xp̄us apparuit nobis Venite adoremꝰ. p̄s. Venite. Hymnꝰ. Intende qui regis in .j. noct. anti. Tria sunt munera. An̄ Lux de luce. An̄. Christo datus est. V. Omis terra ador. In .ij. noc. an̄. Alleluya. Cap̄. Ecce iam venit plenitudo. vt supra post nat. V. Reges Tharsis. Collecta.

P Resta q̄s ops̄ deus: vt saluatoris mūdi stella duce manifestata natiuitas: mētibꝰ nostris reuelet semp̄ et crescat. Per eundē. In lbꝰ An̄. Ante luciferū. Cap̄. Apparuit beni. R. Reges tharsis. V. Omnes de sabba. Ad bn̄s anti. Magi viderunt. vt. s. in vigilia Ad magt̄ coll'a. Deus q̄ hodierna. Ad horas diei et ad vs̄ sicut in die epiphie. Prio die post epiphaniam. Lec. j.

A Rbitramur hominez iustificari per fidē sine operibus legis: an iudeoruz deꝰ tantū? Nonne et gentiuz? Immo et gentium. Lectio. ij.

Quoniaz quidē vnus deus qui iustificat circūcisionez ex fide et preputiū per fidē: legē ergo destruimꝰ p̄ fidez? absit Sed legē statuimus. Lec. iij.

Quid ergo dicimus inuenisse abraham patrem nostruz s̄m carnē. Si eīm abrahā ex op̄ibus iustificatꝰ ē h̄z gl'iaz sed nō apd̄ deū. R. Hodie in iordane. vt. s. Lectio prima.

Q Uid dicit scriptura. Credidit abrahā deo et reputatū ē ei ad iustitiam. Ei autem qui operatur merces non imputabit s̄m gratiam sed s̄z debitū. Lectio. ij.

Ei autez qui non operatur credenti autē in eū qui iustificat ipiuz reputabitur fides eius ad iustitiā s̄m p̄positū gratie dei sicut et dauid dicit: Beatitudinem hominis cuius deus accepto fert iustitiā sine operibus. Lectio tertia.

Beati quorum remisse sunt iniquitates et quoꝝ tecta sūt peccata. Beatus vir cui non iputauit dn̄s peccatū nec est in spiritu eius dolus. Le. j.

B Eatitudo ergo hec in circūcisiōe tātū manet an ēt in p̄putio: dicimꝰ eīm q2 reputata est abrahe fides ad iustitiam. Lectio secunda.

Quomodo reputata ē abra he fides ad iustitiā in circūci sione an i ꝑputio: Nō i circū cisiōe sꝫ in ꝑputio. Lectio.iij.

Et signum accepit circunci sionis signaculum iustitie fi dei que est in ꝑputio vt sit pa ter oium credētiū per prepu tiū vt reputetur ⁊ illis ad iu stitiam vt sit pater circūcisio nis: nō his tantū qui ex cir cūcisiōe sūt sꝫ ⁊ his qui sectā tur vestigia fidei que est i pre putio patris abrahe. Lec.j.

Non enim per legem pro missio abrahe aut se mini eiꝰ vt heres mundi essꝫ: sꝫ per iustitiā: iustificati igitur per fidē pacem habeamꝰ ad deū p iesuꝫ xp̄m dn̄m nostrū per quē accessum habemꝰ p fidē in gratiā istā in qua sta mus ⁊ gloriamur in spe glo rie filiorū dei. Lectio secūda.

Nō solū aūt sꝫ ⁊ gloriamur in tribulationibꝰ scientes ꝙ tribulatio patiētiā operat: patiētia aūt ꝓbationē: ꝓba tio vero speꝫ. Spes autē nō cōfūdit qꝛ charitas dei diffu sa ē in cordibꝰ nostris p spūꝫ scūꝫ q̄ datus est nobis. L.iij.

Ut qd eni xp̄s cū adhuc in firmi essemus ꝑm tēpus pro impijs mortuꝰ est: vix eniꝫ p iusto quis moritur. Lectio.j.

Nam pro bono forsitā quis audeat mori. Cō mēdat autē in nobis deꝰ cha ritatē suā: qm̄ cū adhuc pec catores essemus xp̄s pro no bis mortuus est. Lectio.ij.

Multo igit magꝭ iustificati nūc i sanguine ipsiꝰ salui eri mus ab ira per ip̄m. Lec.iij.

Si eniꝫ cum inimici essemus recōciliati sumꝰ deo per mor tē filij eius multomagis re cōciliati salui erimus in vita ipsius: nō solū aūt sed ⁊ glo riamur in deo p dn̄ꝫ nostruꝫ iesū xp̄m p quē nūc reconci liationem accepimus. Lec.j.

Sicut eīm p vnū hoiem peccatū in hunc mun dū intrauit ⁊ p pcc̄m mors: ita ⁊ i omnes hoies mors p transijt in quo omnes pecca uerunt: vsqꝫ ad legem enim peccatum erat in mūdo: pec catum autē nō imputabatur cum lex non esset. Lectio.ij.

Sed regnauit mors ab adā vsqꝫ ad moysen etiaꝫ i eos q̄ nō peccauerunt in similitudi nem preuaricationis ade q̄ ē

forma futuri. Sed non sicut delictum ita et donum. Lec. iij.
Si enim in vnius delicto multi mortui sunt multomagis gratia dei et donum in gratia vnius hois iesu xpi i plures abūdauit. Et nō sicut p vnū peccatum ita et donū. Dñica infra octauā ephie. Inuitat. Christus appa. In .j. noctu. añ. Tria sunt munera. ps. Domine i virtute. Añ. Lux de luce. Añ. Christo datus est. ℣. Omnis terra adoret. Sermo beati maximi episcopi. Lectio prima.
Ait pphetarū pcipuus isaias sic audistis charissimi illuminare illumiare hierusalem: adest enim lumen tuū et maiestas dñi in te orta est. Hierusalem vero manifestum est esse fidelium ciuitatem. ℟. Hodie in iordane cum ceteris vt supra. Lectio scda.
Unde nos fratres qui portas hierusalem cepimus introire illuminati salutarib⁹ sacramētis in conspectu dei nostri nouo gaudio necesse est exultemus quia noua hodie stella nouum mundo hominē reuelauit. Lectio tertia
Hoc pfecto die iesus xps a patre veniēs de⁹ et hō natus ex femina sub specie adorantiū caldeorū fidē gētium dedicauit. Qui quis diuinitatem suā nostri corpis obūbratōe velaret deū tn̄ eē illū celū pdidit et tra cognouit. L. iiij.
Humilis qdē xps licz mirabilis venit vt pitereo et assūpte carnis veritas et ineffabilis deitas natura fulgeret. In .ij. noct. añ. Uidentes stellam. ps. Dñs illu. Añ. Afferte domino. Añ. Uidimus stellā. ℟. Reges tharsis. Lectio quinta.
Et qq nascentē illū cunabula terrena suscepe rint: non tn̄ esse terrenum celeste signaculū testabatur in cunis namqz iacebat sed radiabat e celo. Lectio sexta.
Uagiebat xpus apud iudeos apud gentiles regnabat: i bethleē lactabat a matre et i caldea adorabat a magis.
Ait beatissim⁹ euangelista matheus: Ecce magi ab oriente venerunt dicentes vbi est qui natus est rex iudeorum. L. vij. Lectio octaua.
Quā bene ab oriente pperare dicuntur qui adoraturi sempiternū veniūt orientem:

de quo scriptum e. Uisitauit nos oriēs ex alto illumiare his qui in tenebris sedent et umbra mortis. Ad can. añt. Alla. Can. Populus q ābu. Lectiōes de euangelio r cetera quere in die epiphanie. In lb9 añ. Alla. ps. Miserere Capitulz Benedictio r clar. Ad bñs anti. Magi viderunt. Colla. Deus qui hodierna. Cōmō d dñica scda post diē nat. dñi. Añ. Remāsit puer iesus in hierusalem r non cognouerunt parentes eius existimantes illum esse in comitatu r requirebant eum inter cognatos r notos. V. Dominus regnauit deco. Collecta.

Uota q̄s dñe supplicātis populi celesti pietate prosequere: vt r q̄ agēda sūt videant: r ad iplēda q̄ viderit ꝯualescant. Per. Ad horas p diez añ. Alla. Cap. r Colla vt i die epiphie. Ad vs super ps añ. Celi apti. ps Dixi dominus Cetera vt. s. Cōmō d dñica. Ad vs añ. Fili quid fecisti nobis sic ego r pater tuus dolentes querebamus te: quid est qꝫ me querebatis nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me esse. V. Dirigatur domie. Colla. Uota quš. In octa. epiphie ad vs añt. cap. R. V. r Col vt i die. Ad magnificat añ Baptizat miles regem seruus dominū suum Johānes saluatorē aqua Jordanis stupuit colūba protestabat paterna vox audita est: hic est fili9 me9. Colla. De9 q hodie Inuit. Xps appa. Añ. ps r. V. sicuti die ephie. Sermo bti maximi epi l. i.

Licet fratres dilectissimi de solemnitate diei huius veterū sit diuersa traditio: vna tamē sancte deuotionis est fides. Et qꝫ qꝫ nonnulli dñm nostrū iesum xp̄m stella duce venientib9 ab oriēte magis estiment adoratum alij autez asserant eū aquas in vina mutasse: quidam vero baptizatum illuz a ioāne ꝯfirment: in omnibus filius dei creditur in omnibus est nostra festiuitas. R. Hodie in iordane. Lectio secūda.

Nam qꝫ magis vtiqꝫ gētilib9 r adorare deū r munera offerre ꝓcedit gētiū ē psigurata vocatio. Q. d aq trās figurant in vinū religiōis nostre ꝯsignat archanū. Lij.

Quod vero fluentis iordanis baptizat iesus aque no

stri baptismatis cõsecrãtur. Oportet charissimi vt aliq̃ nunc de ipso baptismate san ctitati vestre ꝓut dominus donauerit proferamus: vt si mul ꝛ humilitatẽ saluatoris nostri ꝛ mysteriorũ gloriaꝫ cognoscatis. Lectio quarta

Predicabat in deserto ioan. nes baptismuꝫ penitẽtie po- pulo peccatori: nõ quo crimi na cõmissa deleret sed quo emendaret errãtes. Nam re missio peccatorũ christi gra- tie seruabatur. Lectio q̃nta.

Confluebat ergo ad iorda nẽ ↄ̃siderio lauacri diuerso- rũ copiosissima multitudo q̃ rũ erãt tam scelerati actus vita tã perdita vt eos vene- rabilis baptista vipeo semi- ni cõpararet. Lectio sexta.

Inter quos huiuscemõi ho mines ille virtutuꝫ celestiuꝫ dominꝰ ille qui respicit terrã ꝛ facit eam tremere christus iesus non dedignatur humi lis ꝛ quietꝰ ad seruuli sui ba- ptismum properare. Le. vij.

Quid mirum de mãsuetudi ne saluatoris si se prophete sui manibus inclinauit qui se ab inimicis suis passus ẽ crucifigi. Quo ꝓperante ad fluuium talem ioannes cir- cunstantibus turbis erupit in vocem. Lectio octaua.

Ecce inquit agnus dei: ec- ce qui tollit peccata mundi. Hoc est dicere. Cessate iam cessate a baptismo meo quo penitẽtia suscipitur ecce ba- ptista ꝑ quẽ crimina dimit- tũtur. Lec. ẜm ioannẽ.

In illo tpe: Uidit Joan nes iesum venientem ad se ꝛ ait. Ecce agnus dei ecce q̃ tol lit peccata mũdi. Et reliqua.

Homelia lectio eiusdeꝫ veñ. bede presbyteri. Lectio. ix.

Ioãnes baptista ꝛ pre cursor dñi saluatoris quem diu vẽturũ popułꝰ ver bo predicauerat ipꝫ iam ve- nientem ad se sicut ex lectiõe sancti euangelij fratres cha- rissimi modo cũ legeret au- distis: mox digito demõstra uit dicẽs: Ecce agnꝰ dei: ecce q̃ tollit peccata mundi. L. x.

Ecce agnus dei ecce innocẽs ꝛ ab omni peccato imunis: vtpote qui os quideꝫ ↄ̃ ossi- bꝰ adã: ꝛ carnẽ de carne adã sed nullã de carne peccatrice traxit maculam culpe. L. xj.

Ecce qui tollit peccata mundi. Ecce qui iustus inter peccatores: mitis inter impios: hoc est quasi agnus inter lupos apparens etiã peccatores ⁊ impios iustificandi habet potestatem. Lectio .xij.

Quomodo aũt peccata mũdi tollat quo ordine iustificet impios apostolus petr⁹ ostẽdit q̃ ait: Nõ corruptibilibus auro ⁊ argẽto redẽpti estis de vana vestra conuersatione paterne traditõis: sʒ precioso sãguine quasi agni icõtaminati ⁊ imaculati iesu christi. Secundum lucam.

In illo tpe: factũ ẽ cum baptizaret̃ oĩs populus ⁊ iesu baptizato ⁊ orãte aptũ ẽ celũ ⁊ descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba i ipsũ. Et vox de celo facta est: Tu es filius meus dilectus: in te complacui mihi. Et ipse ihesus erat incipiens quasi annoꝝ triginta vt putabat̃ filius ioseph. Qui fuit hely. Qui fuit mathath. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit iãne. Qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naum. Qui fuit heli. Qui fuit nagge. Qui fuit maath. Qui fuit matathie. Qui fuit semei. Qui fuit ioseph. Qui fuit ioda. Qui fuit Joanna. Qui fuit resa. Qui fuit Zorobabel. Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit adeli. Qui fuit chosam. Qui fuit helmodã. Qui fuit her. Qui fuit ihesu. Qui fuit heliezer. Qui fuit iori. Qui fuit mathath. Qui fuit leui. Qui fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui fuit Joseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim. Qui fuit melcha. Qui fuit mẽna. Qui fuit mathatha. Qui fuit nathã. Qui fuit Dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit salmon. Qui fuit naason. Qui fuit aminadab. Qui fuit aram. Qui fuit esrõ. Qui fuit phares Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit isaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit seruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phaleg. Qui fuit heber. Qui fuit salẽ. Qui fuit chainã. Qui fuit arphaxat. Qui

fuit sem. Qui fuit noe. Qui fuit lamech. Qui fuit matusalē. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit malaleel. Qui fuit chainam. Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adam. Qui fuit dei. Jesus autem plenus spū sancto regressus est a iordane. Coll'a. Deus qui hodierna. Jn lb' añ. Veterē hoiem renouās saluator venit ad baptismū vt naturā que corrupta est per aquā recuperaret incorruptibili veste circumamictās nos. Cap. Surge il. R. Reges tharsis. V. Oēs de saba. Ad bñs añ. Precursor Joānes exultat i iordane baptizato dño facta est orbis terrarꝫ exultatio: facta est peccatorꝫ nostrorꝫ remissio sanctificās aquas ipsi oēs clamemus miserere nobis. Añ. ad .j. Te q in spiritu et igne purificas humana cōtagia deum et redemptorē omnes glorificam'. Ad iij. añ. Baptista contremuit et non audet tāgere sanctum dei verticē sed clamat cuꝫ tremore sanctifica me saluator. Ad sextā añ. Caput draconis saluator ꝯtriuit in iordane flumine ab eius potestate omēs eripuit. Ad .ix. añ. Magnum mysteriuꝫ declaratur hodie qꝛ creator omniuꝫ in iordane expurgat nostra facinora. Cetera sicuti die. Ad magt añ. Fōtes aquarum sanctificati sūt Christo apparēte in gloria orbis terrarum haurite aquas de fonte saluatoris sanctificauit eniꝫ nunc omnem creaturā Christus deus nr̄. Post. oct. epiphanie dieb' sabbatorū añ. Fratres cōfortamini in gratia dei que est in Christo Jesu dño nr̄o all'a. Añ. Fratres glorificate et portate deum in corpore vestro all'a. Añ. Scitis fratres qꝛ templum dei estis et spiritus dei habitat in vobis: si quis aūt violauerit tēpluꝫ hoc disperdet illum dñs. tēpluꝫ eniꝫ dei sanctū ē qd estis vos all'a. Sabbato añ primam dominicā post oct. epiphanie ad vs. Capitulū.

Benedictus deus et pater dñi nostri iesu xp̄i pater misericordiarꝫ et deus toti' cōsolatōis q ꝯsolat nos in oi tribulatione nostra. R. Deus qui sedes. Hymn'. Deus creator. V. Vespertina or̄o ascēdat ad te dñe. R. Et descendat sup nos misericordia tua. Collecta.

Omnipotēs sēpiterne de' qui celestia simul et trena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi: et pacē tuam nostris cōcede tēporibus. Per. In

uitat. Preocupemus faciem do-mini Et in psalmis iubilem⁹ ei. ps. Uenite. Hy⁹. Eterne rex. In j. noc. anti. Domine in virtute tua letabitur rex. ps. Ipsum. psal. Deus deus me⁹ respice. An. Dominus regit me ꝛ nihil mihi de-erit: in loco pascue ibi me colocauit. ps Ipsum. ps. Dñi est terra. An Oculi mei semper ad dominũ. ps. Ad te domine leuaui. ps. Judica me domine. ℣. Me-mor fui nocte nomis tui domie. ℟. Et custodiui legem tuaꝫ. Lectio. j.

SCimus ꝙ lex spiritua-lis est: ego autẽ carna-lis sum venundatus sub pec-cato. Quod eiꝫ operoꝛ nõ i-telligo. Nõ eniꝫ quod volo hoc facio ſꝫ qđ odi illđ ago. Si autẽ qđ nolo illud facio ꝯsentio legi quoniaꝫ bona ẽ. ℟. Domie, ne in ira tua arguas me neqꝫ i furoꝛe tuo corripias me: Mi-serere mei domine quoniam infir-mus suꝫ. ℣. Timoꝛ ꝛ tremoꝛ vene-runt sup me ꝛ cõtexerũt me tenebre ꝛ dixi: Miserere. Lectio secũda.

NUnc autẽ iam nõ ego operoꝛ illđ ſꝫ qđ i me habitat peccatũ. Scio enim ꝙ non habitat i me hoc est in carne mea bonuꝫ. Naꝫ velle adiacet mihi: ꝑficere aũt bo-nũ nõ inuenio. ℟. Deus qui se-des super thronũ ꝛ iudicas equitateꝫ esto refugiũ pauperũ in tribulatione Quia tu solus laborem ꝛ doloꝛem consideras. ℣. Tibi eiꝫ derelictus est pauper pupillo tu eris adiutoꝛ. Quia tu. Lectio tertia.

NOn eiꝫ qđ volo bonũ hoc facio ſꝫ qđ nolo malum hoc ago. Si autẽ qđ nolo il-lud facio nõ ego operoꝛ illđ ſꝫ qđ habitat i me peccatuꝫ. ℟. A dextris est mihi dñs ne com-mouear. Propter hoc dilatatum est coꝛ meũ ꝛ exultauit lingua mea. ℣. Domin⁹ pars hereditatis mee ꝛ cali-cis mei tu es qui restitues heredita-teꝫ meaꝫ mihi. Propter. Lec. iiij.

INuenio igitur legem volenti mihi facere bo-num: quoniam mihi malum adiacet. Cõdelectoꝛ enim le-gi dei ſm interioꝛem homi-nem. Uideo autem aliam le-gem in membris meis repu-gnantem legi mentis mee ꝛ captiuanteꝫ me in lege pecca-ti que ẽ in mẽbꝛis meis. ℟. Notas mihi fecisti domine vias vite adimplebis me leticia cuꝫ vultu tuo. Delectatiões i dextera tua vsqꝫ in fi-nẽ. ℣. Conserua me dñe quoniã

in te speraui dixi domino deus me⁹ es tu. Delectatiōes. In .ij. noc. añ. Dominus defensor vite mee. ps. Domin⁹ illumiatio. ps. Ad te dñe clama. añ. Adorate dñz in aula sancta ei⁹. ps. Afferte do mio. ps. Exaltabo te dñe añ. In tua iustitia libera me domine. ps. In te domie speraui. ps. Beati quoꝝ. V. Media nocte surgebā ad ↄfitendum tibi. R. Super iudicia iustificationis tue. L. v.

Infelix ego homo q̄s me liberabit de corpore mortis huius. Gratia dei per Jesum christuz dñm nostrum. Igitur ego ipse mente seruio legi dei: carne autez legi peccati. R. Diligam te domine virtus mea: Dominus firmamentum meuz ꝛ refugium meum. V. Laudans inuocabo dominum ꝛ ab inimicis meis saluus ero. Dominus firmamentum. Lectio. vj.

Nihil ergo nunc dānationis est his qui sunt in christo Jesu qui nō ꝫz carnem ambulant: lex enim spirit⁹ vite i christo Jesu liberauit me a lege peccati ꝛ mortis. R. Dñi est terra ꝛ plenitudo ei⁹: Orbis terraꝝ ꝛ vniuersi q̄ hītāt in eo. V. In manu eius sunt oēs fines terre ꝛ altitudines montiū ipsi⁹ sūt. Orbis terrarū. Lec. septima.

Nam q̄d ipossibile erat legi in quo ifirmabatur per carnem deus filium suū mittens in similitudinez carnis peccati de peccato dānauit peccatū in carne: vt iustificatio legis impleret nobis qui nō ꝫm carnez ambulamus sed secundum spiritum. R. Ad te domine leuaui animam meam. Deus meus in te confido non erubescaz. V. Neqꝫ irrideant me inimici mei. ꝛ eniz vniuersi q̄ sustinēt te nō cōfūdentur Deus meus. Lectio octaua.

Qui enim secūduz carnem sunt: que carnis sunt sapiunt. Qui vero secūdū spiritum: que sunt spiritus sentiunt: prudētia carnis mors est: prudētia autē spūs vita ꝛ pax quoniaz sapientia carnis inimica ē deo. R. Audiā domine vocem laudis tue: Ut enarrem vniuersa mirabilia tua. V. Domine dilexi decorē domus tue ꝛ locū habitatiōis glorie tue. Ut enarrez. Ad can. añ. Alla. alla. alla. Can. Dñe miserere nostri. V. Exaltare domine in virtute tua. R. Cantabimus ꝛ psalemus virtutes tuas.

Secundum Johānē. In illo tpe: Nuptie fa

cte sũt i chana galilee ⁊ erat mater iesu ibi. Uocat⁹ ē autē iesus ⁊ discipuli eius ad nuptias. Et reł. Homeł. lectio eiusdē veñ. bede p̃sb. Lec. ix.

QUod dñs noster atq̃ saluator ad nuptias vocat⁹: nō solũ venire sed ⁊ miraculũ ibidē quo ꝯuiuas letificaret facere dignatus ē: exceptis celestiũ sacramento ruꝫ figuris etiā iuxta litterā fidē recte credētiuꝫ ꝯfirmat. ℟. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine. Quam abscondisti timentibus te. ℣. Perfecisti eis qui sperant in te domine in cõspectu filiorum hominum. Quaꝫ. Lec. x.

POrro taciani ⁊ marcionis ceterorũq̃ q̃ nuptijs detrahũt: p̃fidia quā sit dānabilis insinuat. Si enim thoro imacłato ⁊ nuptijs debita castitate celebratis culpa inesset: nequaquā dñs ad eas venire: nequaq̃ eas signoꝝ suoꝝ initijs cõsecrare voluisset. ℟. Afflicti ꝓ pctis nostris quottidie cũ lachrymis expectemus finē nr̃m: dolor cordis nr̃i ascēdat ad te dñe. Ut eruas nos a malis q̃ inouanł i nobis. ℣. Dñe de⁹ isrł exaudi p̃ces nr̃as ⁊ aurib⁹ ꝑcipe dolores cordis nr̃i. Ut eruas. Lec. xi.

NUnc aũt q̃ bona ē castitas ꝯiugalis melior ꝯtinētia vidualis: optima ꝑfectio virginalis ad ꝯprobādaꝫ oium electiōeꝫ graduũ: discernēdũ tñ meritũ singuloꝝ ex itemerato marie virginis vtero nasci dignatus est: a prophetico anne vidue ore mox nat⁹ bñdicit: a nuptiarũ celebratorib⁹ iaꝫ iuuenis iuitatur ⁊ has sue p̃ntia virtutis honorat. ℟. Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sunt in me: sed antequā vulnera generent in me: Sana me dñe medicamento penitentie deus. ℣. Quoniā iniqtatē meā ego cognosco ⁊ delictum meuꝫ corā me est semp. Sana Lec. xij.

MIracula factur⁹ i terra dei filius venit ad nuptias vt ipsuꝫ se esse doceret d̄ quo sub typo solis psalmista precinit. Et ipse tanq̃ spõsus ꝓcedēs de thalamo suo exultauit vt gigas ad currendam viam a summo celo egressio eius. ℟. Abscondi tanquā aurum peccata mea ⁊ celaui in sinu meo iniquitatem meam. Miserere mei deus s̃m magnam misericordiam tuam. ℣. Tibi soli pecca

ui et malum coram te feci. Miserere mei. Secundum Joannem.

In illo tēpore: Nuptie facte sunt in chana galilee et erat mater iesu ibi: vocatus ē autē iesus et discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino dixit mater iesu ad eum: vinum nō habēt. Et dicit ei iesus: Quid mihi et tibi est mulier? Nōdum venit hora mea. Dicit mater eius ministris. Quodcunq3 dixerit vobis facite. Erāt aūt ibi lapidee idrie sex posite scd3 purificationē iudeoꝝ capiētes singule metretas binas vl' ternas. Dicit eis iesus implete idrias aqua. Et īpleuerunt eas vsq3 ad sūmum. Et dicit eis iesus: Haurite nunc et ferte architriclino. Et tulerūt: vt autē gustauit architriclinus aquā vinū factū et non sciebat vnde esset: ministri autem sciebāt qui hauserant aquā vocat sponsū architriclin⁹ et dicit ei: Omnis homo primum bonū vinū ponit et cum inebriati fuerit tunc id qd deteri⁹ ē. Tu autē seruasti vinū bonū vsq3 adhuc. Hoc fecit initium signorū iesus in chana galilee et manifestauit gloriā suā. Et crediderunt in eum discipuli eius. Colla. Oīps sempiterne deus. In lb⁹ anti. All'a. all'a. all'a. all'a. all'a. all'a. Capl'z.

Benedictio et claritas et sapiētia et gratiarū actio: honor virtus et fortitudo deo nostro ī secl'a seculoꝝ. Amē. ℟. Hec est dies Quam fecit dominus. ℣. Exultemus et letemur ī ea. Quam. ℣. Dominus regnauit decorem induit. ℟. Induit dominus fortitudinē et pcinxit se virtute. Hy⁹. Splendor paterne. Ad bñs añ. Nuptie ī chana facte sūt galilee et erat ibi Jesus et maria mater eius. Coll'a. Oīps sēpiterne deus. Ad .j. añ. All'a. all'a. all'a. ps Beati immaculati. Capitulum.

Regi aūt seculorū immortali inuisibili soli deo honor et gloria in secula seculoꝝ. Amen. Hoc cap. dicatur per octo dies in nati. et octo in pascha et octo ī pētecostē et oībus diebus quib⁹ fuerint. xij. le. Coll'a.

Domine de⁹ qui ad principiū huius diei nos peruenire fecisti tua nos salua virtute: vt in hac die ad nullum

declinem⁹ peccatū: sȝ semper ad tuā iustitiā faciendaȝ nostra pcedāt eloq̄a dirigātur cogitationes ꝛ opera. Per. Hec colla oibus diebus taȝ festis q̄ priuatis dicatur ad primā. Quicūq̄ vult salu⁹. ℣. Benedicat nos deus deus noster. benedicat nos deus. ℟. Et metuant eum oēs fines terre. Colla.

OMps sempiterne de⁹ q̄ dedisti famulis tuis in ꝯfessione vere fidei eterne trinitatis gloriaȝ agnoscere: ꝛ in potētia maiestatis adorare vnitateȝ: quesumus: vt eiusdē fidei firmitate ab omnibus sēper muniamur aduersis. Per. ℣. Preciosa in cōspectu domini. Mors scōrum eius.

IUsti ꝛ oēs sci itercedāt p nobis vt mereamur adiuuari ab eo. Qui viuit ꝛ regnat p oia scla scloꝝ. amē ℣. Deus in adiutoriuȝ meuȝ intende. Domine ad adiuuādūȝ me festina iiij. Glia pri. Sic erat. Kyriel. Xpel. Kyriel. Pater nr. Et ne nos.

REspice dn̄e in seruos tuos ꝛ in opera tua ꝛ dirige filios eoruȝ ꝛ sit splēdor dn̄i dei nostri super nos ꝛ opera manuū nostrarū dirige super nos: ꝛ opus manuū nostraꝝ dirige. Oratio

DIrigere ꝛ sactificare dignare domie scē pater omnipotēs eterne deus: hodie corda ꝛ corpora nostra i lege tua ꝛ in operibus mandatoꝝ tuoꝝ: vt hic ꝛ in eternuȝ te auxiliante semp salui eē mereamur. Per dominū. ℣. Adiutorium nostruȝ in nomine domini. Qui fecit celum ꝛ terram:

COmmemoratio oiuȝ fratrū familiarium ꝛ bn̄factoꝝ defunctoꝝ ordis nostri. Requiescāt in pace. Amen. ps. De profundis. totus dicatur. Requieȝ. ꝛc. Pater noster. Et ne nos. A porta inferi. Dn̄s vobiscuȝ. Oremus. Colla. Fidelium. Ad .iij. an̄. Alla. alla. alla. ps. Legē. Hy⁹. Nūc sancte.

DEus charitas ē. Cap. ꝛ q̄ manet i charitate i do manet ꝛ de⁹ in eo. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animā meā q꞉ peccaui tibi. Colla. Ops. s. de⁹. Ad. vj. anti. Alla. all. all. ps. Portio mea. Cap.

ALter alti⁹ onera portate ꝛ sic adiplebitis legem christi. ℣. Dominus regit me ꝛ nihil mihi deerit. ℟. In loco

pascue ibi me collocauit. Collec.
Gratie tue q̄s dn̄e supplicib⁹ tuis tribue largitatē: vt mādata tua te operāte sectātes: ꝯsolationē p̄n̄tis vite percipiant et future. Per. d. Ad. ix. an̄. All'a all'a all'. p̄s. Defecit in salutare. Cap̄.
Empti eim estis precio magno: glificate ⁊ portate deū in corpe vestro. ℣. Ab occultꝭ meis mūda me dn̄e. ℟. Et ab alienis parce suo tuo. Col.
Fideles tuos q̄s domine corpe pariter ⁊ mēte purifica: vt tua īspiratiōe ꝯpuncti: noxias delectatōes vitare preualeāt. Per dn̄m. Ad. vs̄ super p̄os anti. Dixit dominus domio meo. sede a dextris meis. Cap̄. Benedictus deus. vt. s̄. ℟. Quam magnificata sunt. Opera tua domie. ℣. Omnia in sapientia fecisti: repleta est terra Opera. Hy⁹. Deus creator. ℣. Dirigatꝰ dn̄e oratio mea. ℟. Sicut incēsuz in ꝯspectu tuo. Ad magt an̄. Deficiēte vino iussit Jesus ipleri idrias aqua q̄ in vinū conuersa est. all'a. Colta. Omnipotens sempiterne deus. Ad complet. p̄s. Cum inuocarē. p̄s. Qui habitat. p̄s. Ecce nunc benedicite. Hymn⁹. Christe qui lux Priuatis diebus. Hy⁹. Te lucis ante terminū. Caplm.
Tu autē ī nobis es domine ⁊ nomē tuum inuocatuz est super nos ne derelinquas nos dn̄e deus noster. ℣. Custodi nos domie vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alaruz tuaruz protege nos. Collecta.
Visita q̄s dn̄e habitationē istā ⁊ oēs īsidias inimici ab ea lōge repelle: et angeli tui sci habitantes ī ea nos in pace custodiāt: ⁊ bn̄dictio tua sit sup nos sēper. Per. Benedicam⁹ domino.
Benedictio dei omnipotētis patris ✠ ⁊ filij ⁊ sp̄us sancti descendat ⁊ maneat super nos. Amen. Feria. ij. Inuita. Venite exultem⁹ domino. p̄s. Jubilemus deo. Hy⁹. Eterne rerum. In. j. noc. an̄. Rectos decet collaudatio. p̄s. Exultate iusti in domino. p̄s. Benedicaz do. An̄. Expugna ipugnantes me. p̄s. Judica dn̄e. anti. Reuella domino viaz tuaz. p̄s. Noli emulari. an̄t. Ne in ira tua arguas me domine. p̄s. domine ne in fur. ℣. Delectare in dn̄o. ℟. Et dabit tibi petitiones cordis tui. Lectio. j.

Existimo q non sunt condigne passiões hui⁹ temporis ad futurã gloriã que reuelabit in nobis. Naz expectatio creature reuelationem filiorũ dei expectat. ℟. Benedicam dñz in omni tempore: Semp laus eius i ore meo. ℣. In dño laudabitur aia mea: audiãt mansueti ꝛ letẽt. Semp. Le. ij.

Vanitati enim creatura subiecta ẽ ñ volẽs: sed ppter eum qui subiecit eam in spe: quia ꝛ ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptiõis in libertatẽ glorie filioꝝ dei. ℟. Delectare in domino Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Reuela domino viam tuam ꝛ spera in eo ꝛ ipse faciet. Et dabit. Lectio. iij.

Scim⁹ enim q ois creatura igemiscit ꝛ pturit vsq adhuc. Nõ solũ autẽ illa sz ꝛ nos ipsi primitias habentes spũs ꝛ ipsi intra nos gemim⁹ adoptionem filiorũ dei expectantes redẽptionẽ corporis nostri. ℟. Aurib⁹ pcipe dñe lachrymas meas. Ne sileas a me remitte mihi quoniã icola ego sũ apud te ꝛ peregrin⁹. ℣. Dixi custodiã vias meas ꝛ nõ delinquã i lingua mea. Ne sileas. In. ij. noct.

añt. Alla. alla. alla. In. ij. noc. in qdragesima. añ. Ut nõ delinquã in ligua mea. ps. Dixi custodiã ps. Expectans. Añ. Sana domine aiaz meaz qa peccaui tibi. ps. Beat⁹ q itel. ps. Queãdmodũ. Añ. Eructauit cor meuz verbũ bonum. ps. De⁹ auribus nostris. ps. Eructauit. Caplz.

Vigilate state in fide: viriliter agite: ꝛ confortamini: omnia vestra in charitate fiant. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Collecta.

Salua nos oĩps deus ꝛ lucẽ nobis concede ppetuã. Per. In lb⁹ añ. Miserere mei deus. ps. Ipsum. ps. Uerba mea. ps. Dixit iniustus. Can. Cõfitebor tibi domine. qm iratus. Capitulũ.

Nox precessit: dies autẽ appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarũ ꝛ induamur arma lucis sic ut in die honeste ambulemus. ℟. Domine in celo Misericordia tua. ℣. Et veritas tua vsq ad nubes. Misericordia tua. Hy⁹. Splẽdor paterne. ℣. In matutinis dñe meditabor i te ℟. Q fuisti adiutor me⁹. Ad bñs anti. Erexit dominus nobis cornu salutis

in domo dauid pueri sui. Benedictus. Coll'a. de dñica. ad .j. añ. Seruite domino in timore. ps. Beatus vir qui nõ abijt. ps. Quare fre. ps. Dñe nei fu. Domine misere. Cap. Domine nostri te eiz expectauimus esto brachiũ nostrũ in mãe et salus nostra i tẽpore tribulationis. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomẽ tuum. Coll'a. Dñe deus q̃ a principio. vt. s. ad. iij. Anti. Adiuua me et salu⁹ ero dñe. ps. Lucerna. psal. Iniquos. ps. Feci iudiciũ. Cap. Sana me domie et sanabor saluum me fac et saluus ero qm̃ laus mea tu es. ℣. Adiutor me⁹ esto domine. ℟. Ne relinquas me neq3 despicias me de⁹ salutaris meus. Collecta. Deus innocentie restitutor et amator dirige ad te tuorũ corda fuorꝫ: vt spiritus tui feruore concepto et i fide inueniãtur stabiles et in ope efficaces. Per. In vnitate eiusdem. Ad. vj. anti. Aspice in me dñe et miserere mei. psal. Mirabilia. ps. Iustus es. ps. Clama. Cap. Alter alterius. ℣. Dñs regit. Collecta.

Presta q̃s ops de⁹: vt pariter inumeros vite presẽtis errores tuo semp moderamie dirigamur. Ad. ix. añ. Uide humilitatem meam domine et eripe me. ps. Ipsuz. ps. Pricipes ps. Appropiquat Capituluz. Empti eni estis ℣. Ab occultis meis. Collecta. Quesumus ops deus: vt ne nos tua gratia derelinquat: que et errores nostros semper ammoueat: et noxia cuncta dpellat. Per. Ad vs̃ sup p̃os anti. Nos qui viuimus benedicimus domio. ps. In exitu. Añ. Inclinauit domin⁹ aurem suam mihi. psal. Dilexi. añt. Laudate dñm omnes gentes. ps Credidi. Laudate. Anti. Benedixim⁹ vobis in nomie domini. ps Sepe expugnauerũt. Cap. Benedictus deus et pater. ℟. Adiutorium nostrũ In nomine dñi. ℣. q fecit celum et terrã. In. Hymn⁹. De⁹ creator. ℣. Dirigatur domine. Ad magt añ. Exultet spiritus me⁹ in domino deo salutari meo. Collec. de dñica. Hic ordo d cap. et coll'. teneatur omnibus priuatis dieb⁹ vsq3 ad caput ieiunij. Feria. iij. Inuita. Iubilem⁹ deo salutari.

nostro. ps. Venite. In .j. noc. anti. Adiutor in tribulatio[n]ib[us]. ps. Deus noster. ps. Omnes ge[n]tes. An. Auribus percipite q[ui] habitatis orbem. ps. Magnus do min[us]. ps. Audite hec omnes gentes. An. Deus deorum domi nus loquut[us] est. ps. Ipsum. ps. Quid gloriaris. V. Immola deo sacrificiu[m] laudis. R. Et red de altissimo vota tua. Lec. prima.

Spe enim salui facti sumus. Spes autez que videtur no[n] est spes. Na[m] q[uo]d videt quis q[ui]d sperat. Si autem quod no[n] videm[us] speramus per patientiaz expectamus. Similiter aute[m] et spiritus adiuuat infirmitatez nostram. R. Ne perdideris me domine cuz iniquitatibus meis Neq[ue] in fine[m] irat[us] reserues mala mea. V. Miserere mei deus quonia[m] in te co[n]fidit a[n]i[m]a mea. neq[ue]. Lec. secunda.

Nam quid orem[us] sicut oportet nescim[us]: s[ed] ip[s]e sp[iritu]s postulat p[ro] nobis gemitib[us] inenarrabilib[us]. Qui au[tem] scrutat[ur] corda scit quid desideret sp[iritu]s. q[uonia]m s[ecundu]m deuz pro sanctis postulat. R. Paratuz cor meum deus paratuz cor meum cantabo et psalmum dicam domino V. Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo. Cantabo. Lectio tertia.

Scimus quonia[m] dilige[n]tibus deuz o[mn]ia coope rant[ur] in bonu[m] his qui s[ecundu]m p[ro]positum vocati sunt sancti. Naz quos prescinit et predestinauit co[n]formes fieri imaginis filij sui vt sit ip[s]e primogenitus in multis fratribus. R. Adiutor meus tibi psallam quia deus susceptor meus es. Deus me[us] misericordia mea. V. eripe me de inimicis meis deus meus et ab insur gentibus in me libera me. Deus meus. In secundo noc. anti. All[elui]a. In quadragesima. an. Auertet d[omi]n[u]s captiuitate[m] plebis sue. ps. Dixit insipie[n]s. ps. Deus in nomine An. Intende in me et exaudi me domine. ps. Exaudi deus orati one[m]. ps. Miserere mei deus quonia[m] [con]culcauit. An. Juste iudicate filij ho[min]um. ps. Si vere. ps. Eripe me de inimicis. V. Deus vitaz meaz annu[n]ciaui tibi. R. Posuisti lachrymas meas in [con]spectu tuo. In lb[us] an. Dele d[omi]ne iniq[ui]tate[m] mea[m]. ps. Miserere. ps. Judica me de[us]. ps. Miserere mei. iij. Can. Ego dixi. ps. Laudate. R. Miserere me[i]

deus: Miserere mei. ℣. Quoniā in te ꝯfidit anima mea. Mise. ℣. In matutinis dñe. Ad bñs añ. Salutē ex inimicis nostris ⁊ de manu omniū q nos oderūt libera nos domine. Ad .j. añ. Domine deus meus in te speraui. ps̄. Ipsū. ps̄. Domine domin⁹ noster. ps̄. Cōfitebor. Ad .iij. añ. Clamaui ⁊ exaudiuit me. ps̄. Nisi dominū ꝯtribularer. ps̄. Leuaui. ps̄. Letat⁹. ℣. Adiutor meus esto. Ad .vj. añ. Qui habitas in celis miserere nobis. ps̄. Ad te leuaui. ps̄. Nisi quia. ps̄. Qui confidunt. ℣. Domin⁹ regit me. Ad nonam añ. Facti sumus sicut consolati. ps̄. In conuertendo. ps̄. Nisi dominus. psal. Beati omnes. ℣. Ab ocltis meis. Ad vesperas añ. De profundis clamaui ad te domine. ps̄. Ipsum. añ. Speret israel in domino. ps̄. Domine nō est. añ. Et omnis mansuetudinis eius. ps̄. Memēto. añ. Habitare fratres i vnū. ps̄. Ecce q̄ bonum. ℟. Adiutoriū nostruz. ℣. Dirigatur. Ad magnificat añ. Respexisti humilitatem meam domine deus me⁹. Fer. iiij. Inuit. In manu tua dñe omnes fines terre. ps̄. Uenite. In j. noc. añ. Da nobis domine auxiliuz de tribulatione. ps̄. Deus repulisti. ps̄. Exaudi deus deprecationem. Añ. Benedicite gentes deum nostrū. ps̄. Nonne deo. psal. Jubilate. Añ. In ecclesijs benedicite dño. ps̄. Exurgat de⁹. Glia. ps̄. Bñdictus dñs. ℣. Māda deus virtuti tue. ℟. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis. Lectio prima.

Quos autē predestinauit hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit hos ⁊ iustificauit. Quos autem iustificauit illos ⁊ magnificauit. ℟. Exaudi deus deprecationē meā. intēde orationi mee: A finib⁹ terre ad te clamaui dñe. ℣. Duz anxiaretur cor meū in petra: exaltasti me deduxisti me. A finibus terre. Lectio .ij.

Quid ergo dicemus ad hec. Si deus pro nobis q̄s cōtra nos? Qui etiaz proprio filio suo non pepercit sed ꝓ nobis omnibus tradidit illū. ℟. Deus in te speraui dñe nō ꝯfundar in eternū: In tua iusticia libera me ⁊ eripe me. ℣. Esto mihi i deū ꝓtectorē ⁊ i locū munitū vt saluū me facias. In tua. Lec. iij.

Quomodo nō etiā omnia nobis donauit cū illo. Quis accusabit aduer-

sus electos dei: Deus qui iu stificat. ℟. Repleatur os meum laude vt hymnuz dicam glorie tue tota die magnificentiam tuam noli me proijcere in tempore senectutis. Dum defecerit virtus mea ne dere linqs me. ℣. Gaudebūt labia mea dum cantauero tibi ⁊ aīa mea quam redemisti. Dū defecerit. In .ij. noc. aň. Alla. Aň. Querite dňz ⁊ viuet anima vestra. ps. Saluum me fac. Gloria. psal. Exaudi me dňe. Aň. Esto mihi dňe in deum protectorem. ps. Deus i adiu torīū. ps. In te dňe speraui. Aň. Tenuisti dňe manum dexterā meam. ps. Deus iudiciuz. ps. Quaz bon⁹. ℣. Gaudebūt la bia mea dum cantauero tibi. ℟. Et anima mea quaz redemisti domine. In lb⁹. aň. Amplius laua me dňe ab iniustitia mea. ps. Miserere. ps. Exaudi de⁹ orationē. ps. Te decet hy⁹. Cā. Exultauit cor. ps. Laudate. ℟. Exau di nos deus salutaris nr̄. ℣. Spes omniū finiuz terre ⁊ in mari longe. ℣. In matutinis domie. Ad bňs aň. In sanctitate seruiam⁹ dňo ⁊ li berabit nos ab inimicis nostris. Ad .j. aň. Exurge dňe nō pualeat ho mo. ps. Ipsū. ps. In dňo cōfi do. ps. Saluum me fac. Ad iij. aň. Domine libera aīam meam. ps. Ad dňm. Ad .vj. aň. Mi serere nostri domine miserere nr̄i. ps. Ad te leuaui. Ad .ix. aň. Cōuerte dňe captiuitatem nostrā si cut torrens in austro. ps. In con uertendo. Ad .vš. an. Omnia quecūq3 voluit dňs fecit. ps. Lau date nomen dňi. Aň. Quoniaz in eternum misericordia eius. ps. Confitemini. aň. Hymnū can tate nobis de cāticis syon. ps. Su per flumina. aň. In conspectu angeloꝝ psallam tibi deus me⁹. ps. Confitebor. ℟. Adiutoriū no strum. ℣. Dirigat dňe. Ad magt anti. Quia fecit mihi dňs magna qui potens est ⁊ sanctum nomē ei⁹. Feria .v. Inuitat. Adorem⁹ do minum Quoniā ipse fecit nos. ps. Uenite. In .j. noct. aň. Libera sti virgam hereditatis tue. ps. Ut qd deus. ps. Confitebimur. aň. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. Uoce mea. Anti. Inclinate aurez vestrā in verba oris mei. ps. Atendite. ps. Et dilexerūt. Aň. Propicius esto peccatis nr̄is domie. ps. De⁹ venerunt. ℣. De⁹ in sancto via tua. ℟. Quis de⁹ magn⁹ sicut deus noster. Lectio .j.

Quis ē qui cōdēnet xp̄s iesus qui mortuus est

imo qui et resurrexit q est ad dexterã dei qui etiaz iterpellat pro nobis. ℟. Gaudebunt labia mea duz cantauero tibi: Et aia mea quã redemisti dñe. ℣. Sed et lingua mea meditabitur iustitiã tuaz tota die laudem tuam. Et aia mea.

Quis nos sepabit L. ij. a charitate xpi. Tribulatio an angustia an fames an nuditas an psequutio an periculuz an gladius. Sicut scriptũ ẽ. ℟. Mihi autem adherere deo bonũ ẽ: Ponere i dño deo spẽ meam. ℣. Fiat cor meũ imaculatũ vt nõ ɔfũdar. Ponere. L. iij.

Quia ppter te mortificamur tota die estimati sum⁹ sicut oues occisionis. Sed in his oibus supamus ppter eum qui dilexit nos. ℟. Deuastauit vineam tuaz aper de silua et singularis ferus depastus est eam vide dñe et excita potentiam tuam: Ne pereat quod plãtauit dextera tua. ℣. Dñe de⁹ virtutũ cõuertere respice de celo et vide et visita vineam istã. Ne pereat. In .ij. noc. añ. All'. Añ. Exultate deo adiutori nro. ps. Qui regis. ps. Exultate deo. Añ. Tu solus altissimus super omnẽ terram. ps. De⁹ stetit. ps. Deus quis similis. añt. Benedixisti domine terrã tuã. ps. Quã dilecta. ps. Benedixisti. ℣. Beati qui habitãt in domo tua dñe. ℟. In secula seculorũ laudabũt te. In lb⁹ añ. Tibi soli peccaui domie miserere mei. ps. Misere. ps. Domine deus salutis. psal. Dñe refugiũ. Can. Cantem⁹ ps. Laudate. ℟. Dñe refugiuz Tu fact⁹ es nobis. ℣. A generatione in generationez. Tu factus. ℣. Repleti sum⁹ mane misericordia tua. ℟. Et exultauim⁹ et delectati sum⁹. Ad bñs añ. Ad dandã scientiaz plebi tue dñe in remissionẽ peccatorum meorum. Ad .j. añ. Illumia oculos meos dñe. psal. Usque quo. ps. Dixit insipiens. ps Dñe quis habita. Ad .iij. añ. Auxiliũ meuz a dño. ps. Ad dominũ. Ad .vj. añ. Adiutoriũ nostrũ in nomine dñi. ps. Ad te leuaui. Ad. ix. añ. Beat⁹ vir qui ipleuit desideriũ suũ. ps. In cõuertendo. Ad vs. añ. Dñe probasti me et cognouisti me. ps. Ipsum. Añ. A viro iniquo libera me dñe ps. Eripe me. Añ. Domine clamaui ad te exaudi me. ps. Ipsuz. ℟. Adiutoriuz nostruz. ℣. Dirigatur dñe. Ad magt añ. Deposuit potẽtes sanctos psequentes et exaltauit hũiles xpm cõfitentes. Feria.

vj. Inuitat. Dñz qui fecit nos Ue
nite adoremus. ps. Uenite. In.
j. noct. añ. Inclina domine aurez
tuã ⁊ exaudi me. ps. Ipsum. ps.
Fundamenta. an Benedictus
dñs in eternũ. ps. Misericordi
as. Gloria. ps. Tunc loquu
tus. añ. Exaltare qui iudicas ter-
raz. ps. Dñs regnauit. ps. De
us vltionez. ℣. Beatus homo
quez tu erudieris domine. ℟. Et de
lege tua docueris eum. Lectio. j.

CErtus sum eniz qr ne
qz mors neqz vita ne-
qz ãgeli neqz principat⁹ neqz
virtutes neqz ĩstãtia neqz fu-
tura neqz fortitudo neqz al-
titudo neqz ꝓfũdũ neqz crea
tura alia poterit nos separe
a charitate dei que ẽ in xp̃o
Jesu. ℟. Confitebor tibi dñe deus
meus in toto corde meo ⁊ honorifi-
cabo nomen tuuz in eternuz: Quia
misericordia tua domine magna est
super me. ℣. Et eripuisti aiaz meaz
ex inferno inferiori. Qr. Lectio. ij.

UEritatẽ dico i xp̃o nõ
mẽtior testimoniũ phi
bẽte mihi cõscia mea in spũ
sãcto: qr tristitia est mihi ma
gna ⁊ continuus dolor cor-
di meo. ℟. Misericordia tua do
mine magna ẽ super me. Et liberasti
aiaz meã ex iferno iferiori. ℣. De⁹
iniq isurrexerũt in me ⁊ fortes qsie-
rũt aiaz meã. Et liberasti. Lec. iij.

OPtabã enim ego ipse
anathema a xp̃o eẽ p
fratribus meis qui sunt co-
gnati mei ẜm carnẽ qui sunt
israelite quorũ adoptio ẽ fi-
liorũ ⁊ gl̃ia ⁊ testamẽtũ. ⁊ le
gislatio ⁊ obsequiũ ⁊ pmis-
sio quorũ patres ex qb⁹ xp̃s
ẜm carnẽ q̃ ẽ sup oĩa de⁹ be-
nedictus i secula. Amen. ℟.
Factus ẽ mihi dñs in refugiũ Et de-
us me⁹ in auxiliũ spei mee. ℣. De
us vltionũ dñs deus vltionuz libere
egit. Et deus me⁹. In. ij. noc. añ.
Alla. Añ. Cantate domino ⁊ bene
dicite nomini eius. ps. Ipsũ. ps.
Dñs regnauit. ex. An Qm mi-
rabilia fecit dñs. ps. Cantate. ij.
psal. Dñs regnauit irascer.
Añ. Jubilate deo oĩs t̃ra. ps. Ips
ps. Misericordiã. ℣. Dñs in
syõ magn⁹. ℟. Et excelsus sup oẽs
populos. In lb⁹ añ. Spũ princi-
pali ꝯfirma cor meũ de⁹. ps. Mi
serere. ps. Not⁹ in iudea. ps.
Bonũ ẽ. Cã Dñe. audiui. ps.
Laudate. ℟. Ad ãnũciandũ ma
ne misericordiã tuã. ℣. Et veritatẽ
tuã per noctẽ. Misericordiaz. ℣.
Repleti sum⁹. Ad bñs añ. Per

viscera misericordie dei nostri visitavit nos oriens ex alto. Ad .j. an. Conserva me domine quoniam in te speravi. ps. Ipsum. ps. Exaudi domine. ps. Diligam te. Ad .iij. an. Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum. ps. Ad dominum. Ad .vj. an. Non commovebitur in eternum qui habitat in hierusalem. ps. Ad te leva. Ad .ix. an. Beati omnes qui timent dominum. ps. In convertendo. Ad vs. an. Portio mea domine sit in terra viventium. ps. Voce mea. .ij. An. Benedictus dominus deus meus. ps. Ipsum. ps. Deus canticum. An. In eternum et in seculum seculi. ps. Exaltabo te. R. Adiutorium nostrum. V. Dirigatur domine. Ad magt an. Suscepit deus israel puerum suum sicut locutus est abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. Sabbato invit. Dominum deum nostrum Venite adoremus. psal. Venite. In .j. noc. an. Clamor meus ad te veniat deus. ps. Domine exaudi. .j. ps. Benedic aia. .j. An. Benedic anima mea domino. .q. ps. Ipsum. An. Letetur cor querentium dominum. ps. Confitemini. V. Querite dominum et confirmamini. R. Querite faciem eius sp. L. .j.

Isaias autem clamat pro israel. si fuerit numerus filiorum israel tamquam arena maris reliquie salue fient: verbum enim consummans et abbreuians in equitate quia verbum breuiatum faciet dominus super terram. R. Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine: psallam et intelligam in via immaculata quando venies ad me. V. Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus mee. In. Lec. .ij.

Et sicut dixit isaias nisi dominus sabbaoth reliquisset nobis semen sicut sodoma facti essemus et sicut gomorra similes fuissemus. Quid ergo dicemus. Quod gentes que sectabantur non iusticiam apprehenderunt iusticiam: iusticiam autem que ex fide est. R. Domine exaudi orationem meam et clamor meus ad te veniat. Quia non spernis deus preces pauperum. V. De profundis clamaui ad te domine domine exaudi vocem meam. Quia non spernis. Lectio .iij.

Israel vero sectando legem iustitie: in legem iusticie non peruenit. Quare quia non ex fide sed quasi ex operibus. Offenderunt enim in lapidem offensionis sicut scriptum est. Ecce pono in syon lapidem offensionis et petram scandali: et omnis qui credi-

derit in eu3 nõ confundetur. ℟ Velociter exaudi me dñe. Quia defecerũt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra defecerunt ⁊ ego sicut fenũ arui. Quia. In secũdo noc. añ. All'a. Añ Visita nos domine in salutari tuo. ps Cõfitemini. iij. añ De necessitatibus nostris libera nos domine. ps Confitemini. añ. Confitebor domino nimis in ore meo. psal. Paratum. ps. Deus laudẽ. ℣. Cõfitebor domio nimis i ore meo. ℟. Et in medio multoru3 laudabo eu3. In lb' anti. Benignefac in bona voluntate tua domine. ps. Miserere. psal. Domine exaudi. ij. Cant. Audite celi. ps. Laudate. ℟ Auditam fac mihi mane Misericordia3 tua3. ℣ Quia in te speraui dñe. Miseri. ℣. Repleti sumus. Ad bñs añ. In via3 pacis dirige nos domine. Ad primam añ. Viuit dominus ⁊ benedict' de' salutis mee. ps Lu3 sancto. ps. Celi enarrant. ps Exaudiat te. Ad. iij. añ. In domu3 domini letantes ibimus. psal. Ad dñm. Ad. vj. añ. Benefac domine bonis ⁊ rectis corde. ps. Ad te le. Ad. ix. añ Bñdicat tibi dominus ex syõ ⁊ videas bona hierusalẽ. ps. In cõuertẽdo. Ad vs añ. Custodit dominus omnes diligẽtes se. ps. Cõfiteatur tibi. Añ. Laudabo deum meu3 in vita mea. ps. Lauda aia. Añ. Deo nostro iocunda sit laudatio. ps Laudate dñm qm̃. Añ. Lauda hierusale3 dñm. ps. Ipm. Can̄ Bñdict' de' ⁊ .p. ℟. Magnus dñs nr̃ Et magna virtus eius. ℣. Et sapientie eius nõ est numer'. Et magna. ℣. Vespertia. Ad magt añ. Fratres confortamini Collecta.

Omnipotẽs sempiterne deus infirmitatẽ nostra3 ꝓpicius respice atq3 ad protegendũ nos dexterã tue maiestatis extende. Per Dñica. ij. Inuit. Preocupem'. ps Venite. Hymnus Eterne reru3. In ij. noc. añ. Domie in virtute. ps. Ipsum ⁊c. vt. s. Lectio. j.

Videte vocatione3 nostrã fratres q2 nõ multi sapiẽtes sm carnẽ nõ multi potẽtes nõ multi nobiles: sed que stulta sũt mundi elegit deus vt confundat sapientes ⁊ infirma mundi elegit deus vt cõfundat fortia. ℟. Domine ne in ira tua ⁊c. vt supra in alia dñica. Lectio. ij.

Ignobilia mundi ⁊ ꝯtẽptibilia elegit deus ⁊ ea que nõ

sunt vt ea que sūt destrueret: vt nō glorietur omnis caro in cōspectu eius. Ex ipso aūt vos estis in xp̄o Jesu qui factus est nobis sapiētia a deo ⁊ iustitia ⁊ sanctificatio ⁊ redēptio vt queādmodū scriptum est: qui gloriatur in domino glorietur. Lectio .iij.

Et ego cū venissem ad vos fratres veni nō per sublimitatem sermonis aut sapiētie annūciās vobis testimoniū xp̄i. Non enim iudicaui scire me aliqd iter vos nisi iesum xp̄m ⁊ hunc crucifixū. L. iiij.

Ego in ifirmitate ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos ⁊ sermo me⁹ ⁊ p̄dicatio mea nō in psuasibilibus humāe sapiētie verbis sed i ostēsiōe spirit⁹ ⁊ virtutis vt fides vestra nō sit in sapientia hoīuz sed in virtute dei. Lectio. v.

Sapientiaz autez loquimur iter pfectos. Sapientiā vero nō huius seculi neqꝫ principum hui⁹ seculi q̄ destruuntur: sed loquimur dei sapientiā in misterio que abscōdita est quā predestinauit deus ante secula in gloriā nostraz quam nemo principum huius seculi cognouit. L. sexta.

Si eīm cognouissent nunq̄ dn̄m glīe crucifixissent. Sed sicut scriptū ē qd̄ oculus nō vidit nec auris audiuit nec i cor hominis ascēdit que preparauit deus his q̄ diligunt illū, nobis aūt reuelauit de⁹ per spiritū suum. Lectio. vij.

Spiritus eniz oīa scrutatur etiaz p̄funda dei: quis enim scit hominum que sūt hominis nisi spūs hois q̄ ē i ipso. Ita ⁊ q̄ dei sūt nemo cognouit nisi spūs dei. Lectio. viij.

Nos autē nō spiritū huius mūdi accepimus sed spirituz qui ex deo est vt sciamus que a deo donata sūt nobis: que ⁊ loquimur nō in doctis humane sapiētie verbis sꝫ i doctrina spiritus spūalia spiritualibus cōparātes. animalis autez hō non percipit ea que sunt spiritus dei. Lectio sancti euangelij s̄m matheū.

In illo tp̄e: Cū descendisset ihesus de monte sequute sūt euz turbe multe. Et reliqua. Homelia origenis de eadem lec. Lectio. ix.

Docēte in monte domino discipuli, venerunt

ad eum sicut alacres sicut do mestici sicut proximi vel fratres. ideo ait et dominus ad eos: vos estis sal terre et vos estis lux mundi. Lectio .x.
Nunc vero descēdēte eo de monte turbe sequute sūt eū que in montem ascendere nō potuerūt vt pigri populi vt neglegentes vt ipfecti. Le. xi.
Ita filij israel primit⁹ ascendere in montē nō valuerunt: ad obuiandū dño pgere nō potuerūt, ppter suā irreligiositatē et ipietatē: sz solus moyses ascendit et pauci cum eo seniorum israel. Lectio .xij.
Ita et cū dño soli discipuli in mōtē ascēderūt et tardiores deorsum steterūt. Sicut modo vigiles et alacres et fideles aīe deū timētes et dominū diligentes: celestia regna desiderantes: dñm sequētes: post dñm in illū celestē mōtē ascendūt. Secūdū matheū.
In illo tpe: Cū descendisset iesus de mōte sequute sunt eum turbe multe. Et ecce leprosus veniēs adorabat eum dicens: dñe si vis potes me mundare. Et extendens manū tetigit eū iesus dicens: Volo mundare. Et cōfestim mūdata ē lepra ei⁹: Et ait illi ihesus: Vide nemini dixeris sed vade ostēde te sacerdotibus et offer munus qđ precepit moyses in testimonium illis. Cum autē introisset capharnaū accessit ad eū cēturio rogās eū et dicens: Dñe puer meus iacet in domo paralitic⁹ et male torquet. Et ait illi iesus. Ego veniam et curabo eum. Et respondens cēturio ait: Dñe nō sum dignus vt intres sub tectū meū sed tantū dic verbo et sanabit puer meus. Nā et ego homo sū sub potestate habens sub me milites. Et dico huic vade: et vadit. Et alio veni et venit. Et seruo meo fac hoc: et facit. Audiens autem iesus miratus ē et sequētibus se dixit: Amen dico vobis non inueni tantam fidē in israel. Dico autem vobis qđ multi ab oriente et occidēte venient et recumbent cum abraham isaac et iacob in regno celorum. Filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentium. Et dixit ihesus

centurioni: vade ꝛ sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Collecta. Omnipotēs sempiterne deus. vt supra. Ad bñs añ. Cū autem descendisset iesus de monte ecce leprosus veniens adorauit eū dicens: dñe si vis potes me mundare. ꝛ extendens manū tetigit eum dicēs volo mūdare. Ad magt añ. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ꝛ male torquet: amen dico tibi ego veniā ꝛ curabo eum. Sabbato ante tertiam dñicā ad magt añ. vt s. Colla. Deus q̄ nos i tātis piculis constitutos pro humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutē mentis ꝛ corporis: vt ea que pro peccatis nostris patimur: te adiuuante vincamus. Per.

Dominica. iij. Lectio prima. Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i ꝛ dispensatores mysteriorum dei. Hic iā queritur inter dispensatores vt fidelis quis inueniatur. Lectio secunda. Mihi autē pro minimo ē vt a vobis iudicer aut ab hūano die sed neq̄ me ipsum iudico. Nihil enī mihi conscius sum sed nō in hoc iustificatus sum. ℞. Domine ne in ira tua. vt supra. Lectio tertia. Qui autem iudicat: me dñs est. Itaq̄ nolite ante tempus iudicare quoadusq̄ veniat dñs q̄ ꝛ illuminabit abscondita tenebrarū ꝛ manifestabit ꝯsilia cordiū. Et tūc laus erit vnicuiq̄ a deo. Lec. iiij. Nec transfiguraui in me ꝛ apollo, ꝑpter vos vt i vobis discatis ne supra q̄ꝫ scriptum est vnus aduersus alterum infletur pro alio Quis eūm te deseruit. Lectio quinta. Quid autē habes quod nō accepisti. Si autem accepisti: q̄d gl'iaris quasi nō accepis. Iā saturati estis fratres: iam diuites facti estis. Lectio. vj. Sine nobis regnatis et vt regnetis: vt ꝛ nos vobiscum regnem⁹: puto eiā deus nos apostolos nouissimos ostēdit tāq̄ꝫ morti destinatos q2 spectaculum facti sumus huic mundo ꝛ angelis ꝛ hominibus. Lectio septima. Nos stulti ꝑpter xp̄m: vos autē prudentes in xp̄o. Nos īfirmi: vos autē fortes. Uos nobiles: nos ignobiles. Uo-

qꝫ in hanc horam ꝛ esurim⁹ ꝛ sitimus ꝛ nudi sumus ꝛ co laphis cedimur ꝛ instabiles sum⁹ ꝛ laboramus operãtes manibus nostris. Lec. viij.

Maledicimur ꝛ bñdicimus persequutionẽ patimur ꝛ sustinemus. Blasphemamur ꝛ obsecramus. Tanq̃ purgamenta huius mundi facti sumus omniuꝫ purissima vsqꝫ adhuc. Lectio sancti euangelij secundum matheuꝫ.

In illo tempore: Ascendente ihesu in nauiculam sequuti sunt eum discipuli ei⁹. Et reliqua. Homelia origenis de eadem lec. Lectio. ix.

Ingrediente dño in nauiculã sequuti sunt euꝫ discipuli eius: nõ imbecilles sed firmi ꝛ stabiles i fide mãsueti ꝛ pij ꝛ spernentes mundum: non duplici corde sed simplici. Lectio decima.

Hij ergo sequuti sunt eũ: nõ tantum gressus eius sequentes sed magis scitatem comitãtes ꝛ iustitiam ei⁹ cõsectantes. Et ecce tẽpestas magna facta ẽ in mari ita vt nauicula operiret̃ fluctibus. Le. xj.

Cum enim multa magna ꝛ miranda ostendissꝫ in terra transijt ad mare vt ꝛ ibi adhuc excellentiora opera demonstraret quatenus terre marisqꝫ dominũ se esse cunctis ostenderet. Lectio. xij.

Ingressus ergo nauiculam iesus fecit turbari mare: cõmouit ventos concitauit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret i timore ꝛ suũ auxilium postularent: suamqꝫ potentiam rogantib⁹ manifestaret. Scdm matheum.

In illo tempore: Ascendente iesu in nauiculaꝫ sequuti sunt eũ discipuli eius Ecce motus magnus factus est i mari ita vt nauicula operiretur fluctibus. Ipse vero dormiebat. Et accesserũt ꝛ suscitauerunt eũ dicentes: Dñe salua nos perimus. Et dicit eis: Quid timidi estis modice fidei. Tunc surgens impauit ventis ꝛ mari ꝛ facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicẽtes: Qualis est hic? Qꝛ venti ꝛ mare obediũt ei. Colla. Deus qui nos. vt. s. Ad bñs añ. Ascendẽte iesu in nauiculaꝫ ecce motus magnus factus est in ma

ri ꝛ suscitauerunt eum discipuli eius dicentes domine salua nos perimus. Ad mag. an. Surgēs Jesus imparauit ventis ꝛ mari ꝛ facta est trāquillitas magna ꝛ mirati sunt vniuersi. Sabbato ante. iiij. dominicam ad mag. an. Scitis. F vt supra. Collecta.

Familiā tuā qs dñe cōtinua pietate custodi: vt q̄ in sola spe gratie celestis innititur: tua semp ꝓtectiōe muniat. Per. Dñica. iiij. Lec. j.

Fiduciā talem habem⁹ per xp̄m ad deū nō q̄ sufficientes sim⁹ cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficiētia nostra ex deo est. Qui ꝛ idoneos nos fecit ministros noui testamēti nō littera sed spū. Lectio scda.

Littera eīz occidit: spiritus autez viuificat. Quod si ministratio mortis litteris formata in lapidibus fuit ī gloria ita vt nō possēt filij israel intendere ī faciē moysi ꝓpter gl'iaz vultus ei⁹ q̄ euacuat quō non magis ministratio spirit⁹ erit in gl'ia. Lectio. iij.

Nam si ministratio damnationis in gl'ia est: multomagis abūdat ministeriū iusticie in gloria. Naz nec glorificatū est q̄ claruit in hac pte ꝓpter excellētē gl'iaz. L. iiij.

Si enīz q̄ euacuat per gloriā est: multomagis q̄ manet in gloria est. habētes igit talez spem: multa fiducia vtimur. Et nō sicut moyses ponebat velamē sup faciē suam vt nō filij israel intēderēt ī faciez eius q̄ euacuat: sed obtusi sunt sensus eoꝝ. Lec. v.

Usq3 in hodiernū diē id ipsū velamē ī lectione veteris testamēti manet nō reuelatū quoniaz in xp̄o euacuat: sed vsq3 in hodiernū diē cum legit moyses velamen est positum sup cor eoꝝ. Cum autez ꝯuersus fuerit ad dñm auferetur velamen. Lectio sexta.

Dñs autē spūs est. vbi aūt spūs dñi ibi libertas. Nos vero oēs reuelata facie gloriam dñi speculantes in eandez imaginez trāsformamur a claritate in claritatē tanq̄ a domini spiritu. Lectio. vij.

Ideo habētes hāc ministrationē iuxta q̄ misericordiā ꝯsequuti sum⁹: nō deficimus sed abdicam⁹ occulta dedecoris: nō ambulātes in astu

tia neq3 adulterãtes verbu3 dei sed in manifestatione veritatis: cõmẽdãtes nos met ipsos ad omnẽ conscientiam hominũ corã deo. Lec. viij.

Quod si etiã opertũ ẽ euangeliũ nostrũ in his qui pereũt opertũ ẽ in quib9 deus hui9 seculi excecauit mẽtes infideliũ vt nõ fulgeat illuminatio euãgelij glie xpi qui est imago dei. Secundum matheũ.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc: Simile ẽ regnũ celorũ homini q seminauit bonum semen in agro suo. Et reliqua. Homel. lectio eiusde3 beati hieronimi psb. Lec. ix.

Hec scda pabola ẽ cu3 iterpretatiõe sua ñ stati3 exposita sed iteriectis alijs edisserta: hinc eim pponit 7 postea dimissis turbis venit domũ. Et accedẽtes ad eum discipuli ei9 dixerũt: Edissere nobis parabolam hanc zizaniorum agri. Lectio decima.

Dimittit turbas iesus 7 domũ reuertitur, vt accedãt ad eũ discipuli 7 secreto interrogent q populus nõ merebat audire nec poterat. Edissere nobis parabola3 zizanioz. Qui respondẽs ait: Qui seminat bonũ semen est filius hominis. Lectio vndecima.

Perspicue exposuit q ager mũdus sit: sator filius hominis: bonũ semẽ filij regni: zizania filij pessimi: zizanioru3 sator dyabolus: messis: ɔsũmatio seculi: messores ãgeli. Omnia scãdala mũdi referũtur ad zizania: iusti reputantur in filios regni. Ergo vt supradixi que exposita sunt a domino his debemus accommodare fidem. L. xij.

Secundu3 matheum.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis pabolã hãc: Simile ẽ regnũ celorum homini qui seminauit bonũ semẽ in agro suo. Cu3 aũt dormirent homines venit inimicus eius 7 sup seminauit zizania i medio tritici 7 abijt. Cũ autem creuisset herba 7 fructum fecisset: tũc apparuerũt 7 zizania. Accedentes autem serui patrisfamilias dixerũt ei: Dñe nonne bonũ semẽ seminasti i agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit.

Serui autẽ dixerunt ei. Uis imus ꝛ colligim⁹ ea? Et ait illis: Nõ: ne forte colligẽtes zizania eradicetis cum eis ꝛ triticum. Sinite vtraqꝫ cre-scere vsqꝫ ad messem ꝛ in tẽ-pore messis dicam messori-bus: Colligite primum ziza-nia ꝛ alligate ea fasciculos ad cõburẽdum: triticũ autẽ cõgregate in horreũ meum. Coll'a. Familiã tuam. vt. s. Ad bñs añ. Dñe nõne bonũ se-men seminasti i agro tuo vñ ergo hꝫ zizania ꝛ ait illis: hoc fecit inimic⁹ hõ Ad magt añ. Colligite primũ zi-zania ꝛ alligate ea fasciculos ad cõ-burẽdũ triticũ aũt cõgregate i orreũ meuꝫ dicit dñs. In sabbato se-ptuagesime ad vš. Cap. Be-nedict⁹ de⁹. ℟. In pricipio. ℣. Formauit. ℣. Uesptina oro. Ad magt añ. Fr̃es existio eiꝫ q̃ n̄ sint ꝯdigne passiões hui⁹ tpis ad futuraꝫ gl'iaꝫ q̃ reuelabit i nob all'a. Coll'a.

PReces populi tui q̃s dñe clementer exaudi: vt q̃ iuste ꝑ peccat) nostris af fligimur: ꝑ tui nois gl'ia mi sericorditer liberemur. Per. Inuit. Quoniã de⁹ magn⁹ dñs Et rex magnus sup oẽs deos. ps. Ue nite. Incipit liber geñ. Le. j.

IN principio creauit de us celũ ꝛ terrã. Terra autẽ erat inanis ꝛ vacua: et tenebre erãt sup faciẽ abyssi ꝛ spiritus dei ferebat super aquas. Dixitqꝫ deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucẽ q̄d eẽt bona ꝛ di uisit lucẽ ac tenebras. ℟. In principio creauit deus celum ꝛ ter-ram ꝛ spiritus domini ferebatur sup aquas Et vidit deus cuncta que fece-rat ꝛ erant valde bona. ℣. Igit per fecti sunt celi ꝛ terra omnis ornatus eoruꝫ Et vidit. Lectio secunda.

APpellauitqꝫ deus lu cẽ diem ꝛ tenebras no ctẽ. Factumqꝫ est vespere ꝛ mane dies vnus. ℟. In prin-cipio fecit deus celuꝫ ꝛ terram ꝛ crea uit in ea hominem Ad imaginem ꝛ similitudinem suam. ℣. Formauit igitur dñs hominẽ de limo terre ꝛ inspirauit in faciem eius spiraculum vite. Ad imaginẽ. Lectio tertia.

DIxit quoqꝫ deus: Fiat firmamẽtuꝫ in medio aquaruꝫ ꝛ diuidit aquas ab aquis. Et fecit deus firma-mẽtum: diuisitqꝫ aquas que erant sub firmamẽto ab his que erãt sup firmamẽtũ. ℟. Igit ꝑfecti sunt celi ꝛ terra ꝛ omnis

ornatꝰ eorū ꝯpleuitq; deꝰ die septio
opus suū qđ fecerat ⁊ requieuit Ab oi
opere qđ patrarat. ℣. Et bñdixit di/
ei septio ⁊ sanctificauit illū quia in ip
so cessauerat. Ab omni. Lec. iiij.
ET factū est ita. Uoca/
uitq; deus firmamētū
celum. Et factū est vespere ⁊
mane dies secundus. ℟. For
mauit igitur dñs hoiez de limo terre
⁊ inspirauit in faciē eiꝰ spiraculū vite.
⁊ factꝰ est hō in aīaz viuētē. ℣. In
principio fecit deꝰ celū ⁊ terrā ⁊ plas/
mauit in ea hoīnez. Et factus. L. v.
DIxit vero deus: Con
gregent aque que sub
celo sunt in locum vnum et
appareat arida. Factumq; ē
ita. Et vocauit deus aridaz
terraz: cōgregatiōesq; aqua
ruz appellauit maria. ℟. Tu
lit ergo dominus hominez ⁊ posuit
euz in paradisuz voluptatis. Ut ope/
raretur ⁊ custodiret illuz. ℣. Plā/
tauerat autez dñs deꝰ paradisū volu
ptatis a pricipio in quo posuit hoiez
quē formauerat. Ut operaret. L. vj.
ET vidit deus ꝙ esset
bonum ⁊ ait: Germi/
net terra herbam virentem
⁊ facientem semē ⁊ lignū po
miferū faciens fructū iuxta
genus suum: cuius semen in
semetipso sit super terraz. Et
factum est ita. ℟. Plantauerat
autez dñs deꝰ paradisuz voluptatis
a pricipio: In quo posuit hoiez quez
formauerat. ℣. Produxitq; dñs
deus de humo oē lignū pulchuz visu
⁊ ad vescenduz suaue lignuz etiaz vi/
te i medio paradisi. In quo. L. vij.
ET ptulit terra herbaz
virentē ⁊ afferentez se
men iuxta genus suum. Li/
gnūq; faciens fructum ⁊ ha
bens vnū quodq; semētem
sm speciē suaz. Et vidit deus
ꝙ esset bonuz. Et factū ē ve/
spere et mane dies tertius.
℟. Dixit dominus deus non est bo
nuz esse hoiez soluz: Faciamus ei ad
iutoriū simile sibi. ℣. Ade vero nō
inueniebatur adiutor similis eius. Di
xit vero deus: Faciamus. Lec viij.
DIxit aūt deus: Fiāt lu
minaria i firmamēto
celi ⁊ diuidāt diē ac noctez ⁊
sint i signa ⁊ tēpora ⁊ dies ⁊
annos vt luceāt in firmamē
to celi ⁊ illuminēt terraz. Et
factuz est ita. ℟. Immisit dñs
soporem in adam Et tulit vnam de
costis eius ⁊ edificauit costaz quam
tulerat de adā, in mulierem ⁊ addu/
xit eā ad adaz vt vider et quid voca
ret eaz. Et vocauit nomē eius virago

ga de viro sūpta ē. ℣. Hoc nūc os ex ossibus meis ꝛ caro de carne mea Et vocauit. Scdm matheum.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Simile est regnuz celorū homini patrifamilias qui exijt primo māe ꝯducere operarios in vineam suā. Et rel. Homel. lec. eiusdē beati grego. pape. Le. ix.

In explanatiōe sua mlta ad loquēdum sancti euāgelij lectio postulat: quā volo si possum sub breuitate ꝯstrigere: ne vos extēsa ꝓcessio ꝛ prolixa expositio videat onerare. ℟. Dū ābularet dn̄s in paradisuz ad auraz post meridiez clamauit ꝛ dixit: Adaz vbi es audiui domine vocez tuā Et abscondi me. ℣. Vocez tuaz audiui in paradiso ꝛ timui eo quod nudus essez. Et abscondi. Lectio. x.

Regnū celoꝝ patrifamilias simile dicit q̄ ad excolēdaz vineā suā operarios cōducit. Quis vero patrisfamilias similitudinē recti⁹ tenet q̄ꝫ ꝯditor noster q̄ regit q̄s cōdidit ꝛ electos suos in hoc mūdo possidet quasi subiectos dn̄s in domo. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dn̄s ad adā cū opat⁹ fueris terrā: Nō dabit fruct⁹ suos sꝫ spinas ꝛ tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo q̄ obedisti voci vxoris tue plusq̄ꝫ mee maledicta terra ī ope tuo. Nō dabit.

Qui habet vineā L. xi. vniuersā scilꝫ ecclīam q̄ ab abel iusto vsq̄ꝫ ad vltimū electū q̄ ī fine mūdi nasciturus ē quot sācto s populi quasi tot palmites misit. ℟. Ecce adā quasi vn⁹ ex nobis fcūs est sciēs bonū ꝛ malū videte ne forte sumat ð ligno vite ꝛ viuat ī et̄nū. ℣. Cherubi colocauit dn̄s ꝛ flameū gladiū atq̄ꝫ versatilē ad custodiēdā viaꝫ ligni vite ꝛ ait: Videte ne. Lec. xij.

Hic itaq̄ꝫ pater familias ad excollēdā vineaꝫ suā māe hora tertia sexta nona ꝛ vndecia operarios ꝯducit: q2 a mūdi huius inicio vsq̄ꝫ in finē ad erudiendā plebē fidelium predicatores ꝯgregare nō destitit. ℟. Vbi ē abel frater tu⁹ dixit dn̄s ad caym: Nescio dn̄e nunqd custos fr̄is mei sū ego: ꝛ dixit ad eū qd fecisti: Ecce vox sāguis fratris tui abel clamat ad me ð t̄ra. ℣. Nūc ergo maledict⁹ eris sup t̄rā q̄ apuit os suū ꝛ suscepit sāguinē fr̄is tui ð māu tua. Ecce vox.

Secundum matheum.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis pabolā hanc Simile ē regnū celo℞ homini patrifamilias: q̄ exijt primo mane cōducere operarios in vineā suā. Conuētione autē facta cum operarijs ex denario diurno misit eos in vineā suaꝫ. Et egressus circa horā tertiā vidit alios stantes i foro occiosos ⁊ illis dixit: Jte ⁊ vos in vineaꝫ ⁊ q̄d iustū fuerit dabo vobis. Jlli aūt habierūt. Jterū autem exijt circa sextā ⁊ nonā horā ⁊ fecit similiter. Circa vndecimā vero exijt ⁊ inuenit alios stātes ⁊ dicit illis: Quid hic statis tota die ociosi: Dicūt ei q2 nemo nos cōduxit. Dicit illis. Jte ⁊ vos in vineam. Cum sero autem factum esset dicit dn̄s vinee procuratori suo voca operarios ⁊ redde illis mercedeꝫ: incipiens a nouissimis vsqꝫ ad primos. Cuꝫ venissent ergo qui circa vndecimā horam venerāt accepunt singulos denarios. veniētes aūt ⁊ primi arbitrati sūt q̄d plus eēnt accepturi. Acceperūt aūt ⁊ ipi singulos denarios. Et accipiētes murmurabāt aduersus patremfamilias dicētes: Hi nouissimi vna hora fecerūt ⁊ pares illos nob̄ fecisti q̄ portauim⁹ pondus diei ⁊ estus. at ille respōdens vni eorum dixit: Amice non facio tibi iniuriā. Nonne ex denario cōuenisti mecuꝫ: Tolle q̄d tuuꝫ est ⁊ vade: volo auteꝫ ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. Aut non licet mihi q̄d volo facere: an oculus tuus neq̄ ē q2 ego bonus sum: Sic erūt nouissimi primi ⁊ primi nouissimi. Multi eim̄ sūt vocati pauci v̄o electi. Collecta. Preces ppli. vt. s̄. Jn lb⁹ añ. Alla. Cap. Bn̄dictio ⁊ clari. ℟. Adiutor me⁹ esto de⁹. Ne derelinq̄s me. ℣. Neqꝫ despicias me deus salutaris meus Ne. ℣. Dn̄s regnauit decorē. Ad bn̄s añ. Simile ē regnū celo℞ hoī prīfamilias q exijt p̄io mane ꝯducer̄ opar̄ios i vineā suā dic̄ dn̄s. Col. Preces ppli. vt. s̄. Ad horas diei vt s̄. in alijs dominicis diebus Ad vs̄ anti. Dixit dn̄s. ℟. Spes mea domine a iuuentute mea. ℣. Jn te ꝯfirmat⁹ sū ex vtero de vētre matris mee tu es me⁹ ꝓtector: Ain

uetute. ℣. Dirigat dñe. Ad magt añ. Dixit pfamilias opariis suis qd hic statis tota die ociosi: at illi rñdentes dixerūt: q2 nemo nos ꝯduxit: ite i vineā meā ⁊ qd iustū fuerit dabo vobis. Col. Preces ppli. vt.s. Priuatis dieb⁹. inuit. Uēite. In .j. noc. añ. Rectos dcet ⁊c. vt.s. L.j.

Fecitq3 deus duo magna luminaria. Luminare maius: vt preesset diei ⁊ luminare minus vt preesset nocti. Et stellas ⁊ posuit eas i firmamēto celi vt lucerent sup terrā ⁊ ꝑessent diei ⁊ nocti ⁊ diuiderent lucez ac tenebras. ℟. In principio ⁊c. Le. ij.

Et vidit de⁹ qd esset bonum ⁊ factū ē vespe ⁊ mane dies quartus. Dicit etiam deus: Producant aque reptile aīe viuentis ⁊ volatile sup terrā sub firmamento celi. Lec. iij.

Creauitq3 deus cete grādia ⁊ omnē animā viuentez atq3 motabilē quā ꝑduxerāt aq̄ in species suas ⁊ oē volatile ſm genus suuz. Feria. iij. L. i.

Et vidit de⁹ qd eēt bonū bñdixitq3 eis dicēs crescite ⁊ mltiplicamini ⁊ replete aq̄s maris aues q3 multiplicent sup terrā. Et factum ē vespe ⁊ mane dies qntus.

Dixit quoq3 de⁹ pro- Lec. ij. ducat terra aīam viuētē i genere suo: iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias tre ſz spēs suas. Factūq3 ē ita Et fecit deus bestias tre iuxta spēs suas: iumēta ⁊ oē reptile in genere suo.

Et vidit de⁹ qd esset Lec. iij. bonuz ⁊ ait: Faciam⁹ hoiem ad imaginē ⁊ silitudinem nostrā ⁊ ꝑsit piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ bestijs tre vniuerseq3 terre oiq3 reptili qd mouet in terra. Fer. iiij. L. j.

Et creauit de⁹ hominez ad imaginez suam. Ad imaginē dei creauit illuz masculuz ⁊ feminaz creauit eos. Benedixitq3 illis deus ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ subijcite eaz. ⁊ dominamini piscibus maris ⁊ volatilib⁹ celi ⁊ vniuersis aīantib⁹ q̄ mouēt sup terrā.

Dixitq3 deus Ecce- Lec. ij. dedi vobis oēz herbā afferētē semen suū sup terrā ⁊ vniuersa ligna q̄ hñt in semetipsis semētē generis sui vt sint vobis in escā ⁊ cūctis aīantibus terre oiq3 volucri celi ⁊ vniuersis q̄ mouent i terra

qb⁹ ē aia viuēs vt hēant ad vescēdū. Et fcm̄ est ita. L. iiij.
Viditq; deus cuncta que fecerat ⁊ erāt valde bona. Et factū est vespere ⁊ mane dies sextus. Feria. v. Lectio. j.
Igitur pfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ ois ornat⁹ eoꝝ. Cōpleuitq; de⁹ die septimo opus suum qḋ fecerat ⁊ requieuit die septimo ab omni opere qḋ patrarat. Le. ij.
Et benedixit diei septimo ⁊ scificauit illū: q2 i ipso cessauerat ab oi ope suo qḋ creauit de⁹ vt faceret. Lectio. iij.
Iste generatōes celi ⁊ terre qn̄ create sūt: in die quo fecit de⁹ celū ⁊ terrā ⁊ oē v̄gultuꝫ agri añq̄ oriret in terra omneq; herbaꝫ regiōis priusq̄ germinaret. Feria. vj. Lec. j.
Non eniꝫ pluerat dn̄s de⁹ sup terrā ⁊ hō nō erat q̄ operaret terraꝫ: sꝫ fōs ascēdebat e t̄ra irrigās vniuersam supficiē terre. Lec. ij.
Formauit igit dn̄s hoiem de limo terre ⁊ ispirauit i faciē ei⁹ spiraculū vite ⁊ factus ē hō in aiam viuētē. Lec. iij
Plātauerat autē dn̄s deus padisum voluptatis a pricipio i q̊ posuit hoieꝫ queꝫ formauerat. Produxitq; dominꝰ de⁹ de humo oē lignum pulchrū visu ⁊ ad vescēduꝫ suaue lignū ēt vite in medio paradisi lignūq; scientie boni ⁊ mali. Sabbato. Lec. j.
Et fluuius egrediebat de loco voluptatis ad irrigādū padisum: q̄ inde diuidit i q̄ttuor capita. Lec. ij.
Nomē vni fison: ipē ē q̄ circuit oēm terrā euilat: vbi nascit aurū: ⁊ aurū terre illius optimū ē. Ibiq; inueīt bdeliū ⁊ lapis onichin⁹. Lec. iij.
Et nomē fluuij secūdi gyō: ipse est qui circuit oēꝫ terraꝫ ethiopie. Nomen vero fluuij tertij tygris: ipse vadit ꝯtra assirios. Fluuius aūt q̄rtus: ipse ē eufrates. Sabbato in sexagesima cap. Dn̄s deus. ℟. Spes mea. Ad magt añ. Dixit paterfamilias. Collecta.
Deus q̄ cōspicis: q2 ex nulla nostra actōe cōfidimus: concede propitius: vt cōtra aduersa omnia doctoris gentiū protectōe muniamur. Per. Inuitat. Quoniam deus magnus. vt supra.
Dn̄ica in sexagesima. Lec. j.

TUlit ergo dñs de⁹ hominẽ ⁊ posuit i padiso voluptat| vt opare[t] ⁊ custodiret illũ. p̄cepitq̧ ei dicẽs: ex oi ligno padisi comede: de ligno aũt sciẽtie boi ⁊ mali ne comedas. In q̄cũq̧ ei⁊ die comederis ex eo morte morieris. R. In pncipio ⁊c. vt supra

D ixit q̄q̧ dñs de⁹: ñ ẽ L. ij. bonũ eẽ hoiez solũ: faciam⁹ ei adiutoriũ sile sibi. Lec. iij.

F ormatis igi[t] dñs de⁹ de humo cunctis aiantib⁹ terre ⁊ vniuersis volatilibus celi adduxit ea ad ada⁊ vt videret quid vocaret ea. Lec. iiij.

O mne eim q̄d vocauit adã aie viuentis ipsum ẽ nomen eius: appellauitq̧ adã nominibus suis cũcta animãtia ⁊ vniuersa volatilia celi ⁊ omnes bestias terre. Lectio. v.

A de vero nõ iueniebat[ur] adiutor similis ei⁹: imisitq̧ dominus deus soporẽ in ada⁊ Cũq̧ obdormisset tulit vnã de costis eius ⁊ repleuit carnem pro ea. Lectio sexta.

E t edificauit dñs deus costã quã tulerat de adã in mulierez. ⁊ adduxit ea⁊ ad adã dixitq̧ adam hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. Lectio septima.

H ec vocabitur virago q̄m de viro sumpta est quã ob rẽ relinquet hõ patrẽ ⁊ matrez ⁊ adherebit vxori sue ⁊ erũt duo in carne vna. Lec. viij.

E rat autem vterq̧ nudus adã scilicet ⁊ vxor eius ⁊ nõ erubescebant. Serpens erat callidior cũctis animantib⁹ terre que fecerat dñs deus qui dixit ad mulierem: Cur precepit vobis deus vt non comederetis ex omni ligno paradisi. Secundum luca⁊.

IN illo tẽpore: Cu⁊ turba plurima ꝯuenirẽt ⁊ de ciuitatibus ꝑperarẽt ad iesum dixit per similitudinẽ. Exijt qui seminat seminare semẽ suum. Et reliq̄. Homel. lec. eiusdem bti gre. pa. L. ix.

L Ectio sancti euangelij quã modo fratres carissimi audistis expositiõe ñ indiget s⁊ ammonitiõe. Quã ei⁊ p semetipsam veritas exposuit: hãc discutere hũana fragilitas nõ p̄sumit. Lec. x.

S ed ẽ quod sollicite in hac ipsa expositione dñica pẽsare debeatis: q2 si nos vobis

semē verbū: agrū3 mundu3: volucres demōia: spinas diuitias significare diceremus ad credēdū nobis mēs forsi tan vestra dubitaret. Le.xi.

Unde ⁊ eisdē domin⁹ per se metipsū dignatus est exponere qd dicebat: vt sciatis reru3 significatiōes querere i his etiā que per semetipsum noluit explanare. Lect.xij.

Exponendo ergo qd dixit figurate se loqi nnotuit quatenus certos vos redderet cu3 vobis nostra fragilitas v̄borū illius figuras aperiret. Secundum lucā3.

In illo tēpore: Cu3 turba plurima ꝯueniret ⁊ de ciuitatibus ꝓperarēt ad iesū. dixit per similitudine3. Exijt qui seminat seminare semē suum. Et dum seminat aliud cecidit secus viam ⁊ conculcatū ē ⁊ volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram ⁊ natum aruit q2 nō habebat humore3. Et aliud cecidit inter spinas ⁊ simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terrā bonā ⁊ ortū fecit fructū cētuplū. Hec dicens clamabat. Qui hab3 aures audiēdi audiat. Interrogabāt aūt eū discipuli ei⁹ q̄ eēt hec pabola: Quib⁹ ip̄e dixit: vobis datū ē nosse mysteriū regni dei: ceter] aūt in pabolis: vt vidētes n̄ videāt ⁊ audiētes nō itelligāt. Est aūt hec pabola. Semē ē verbu3 dei. Qui aute3 secus viam hi sūt qui audiūt deinde venit diabolus ⁊ tollit verbū d cord eoꝝ ne credentes salui fiāt. Na3 qui supra petrā: quicu3 audierint cum gaudio suscipiūt verbum. Et hi radices non hn̄t q2 ad tp̄s credunt ⁊ in tempore tētatōis recedūt. Qd aute in spinis cecidit hi sunt q̄ audierūt ⁊ a sollicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite euntes suffocātur ⁊ nō referūt fructu3. Qd autem in terrā bonā hi sūt q̄ in corde bono ⁊ optimo audiētes verbū retinēt. Et fructu3 afferunt in patientia. Colla. Deus qui cōspicis. vt.s.ad bn̄s an̄. Cum turba plurima conueniret ad Jesum ⁊ de ciuitatibus ꝓperarēt ad eu3 dixit p similitudinem exijt qui seminat seminare semen suum. Ad magt an̄. Jesus hec di

ces clamabat: qui habet aures audi-
endi audiat. Feria .ij. Lectio .j.

Serpens erat calidior cũctis animãtib⁹ terre q̃ fecerat dñs de⁹. Qui dixit ad mulierẽ: Cur precepit vobis deus vt nõ comederetis ex omni ligno padisi. R. In principio ꝛc. Lectio secunda.

Qui rñdit mulier: de fructu lignorũ que sũt in paradiso vescimur. de fructu vero ligni q̃d ẽ in medio padisi precepit nobis deus ne comederemus ꝛ ne tangerem⁹ illud ne forte moriamur. Lec iij.

Dixit autẽ serpẽs ad mulierem: nequaq̃ morte moriemini. Scit eni deus q̃ in quocunq; die comederitis ex eo aperientur oculi vestri ꝛ eritis sicut dij scientes bonum ꝛ malum. Feria .iij. Lectio .j.

Vidit igit mulier q̃ bonũ eẽt lignũ ad vescẽdum ꝛ pulchrũ oculis aspectuq; d'lectabile ꝛ tulit d' fructu illius et comedit deditq; viro suo. Qui comedit ꝛ aperti sunt oculi amborũ. Lec. ij.

Cunq; cognouissent se esse nudos ꝯsuerũt folia ficus ꝛ fecerũt sibi perizomata. Et cũ audissent vocem dñi dei deambulãt' in padiso ad aurã post meridiẽ abscõdit se adã ꝛ vxor eius a facie dñi dei i medio ligni paradisi. Le. iij.

Vocauitq; dñs deus adã ꝛ dixit ei: Adã vbi es? Qui ait vocẽ tuã audiui in padiso ꝛ timui eo q̃ nudus essẽ ꝛ abscondi me. Feria .iiij. Lec. j.

Dixit dñs de⁹ ad adã: qs ei iudicauit tibi q̃ nudus esses nisi q̃ ex ligno de quo tibi preceperã ne comederes comedisti. Lec. ij.

Dixit adã: mulier quã dedisti mihi sociã dedit mihi de ligno ꝛ comedi Et dixit dñs deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Que rñdit: Serpens decepit me ꝛ comedi. Le. iij.

Et ait dñs ad serpẽtem: Quia fecisti hoc maledictus es inter oĩa animantia ꝛ bestias terre: Supra pectus tuum gradieris: ꝛ terram comedes omnibus diebus vite tue. Feria .v. Lec. j.

Inimicitias ponã inter te ꝛ mulierem ꝛ semen tuũ ꝛ semẽ illius: ipsa cõteret caput tuũ ꝛ tu insidiaberis calcaneo eius. Lectio .ij.

Mulieri dixit deus: Multiplicabo erūnas tuas ꝛ cōceptus tuos. In dolore paries ꝛ sub viri potestate eris ꝛ ipse dominabit tui. Lectio. iij.
Ade vero dixit: Q2 audisti vocē vxoris tue ꝛ comedisti de ligno ex quo pceperam tibi ne comederes maledicta terra i ope tuo. Fer. vj. Lec. j.
In laborib⁹ comedes eam cunctis diebus vite tue. Spīas ꝛ tribulos germinabit tibi ꝛ comedes herbas terre. Lectio secunda.
In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo donec reuertaris i terrā de qua sūpt⁹ es: q2 puluis es ꝛ i puluerē reuerteris Et vocauit adaz nomē vxoris sue euaz: eo qd mater eēt cunctorū viuentium. Lec. iij.
Fecit dn̄s deus ade ꝛ vxori ei⁹ tunicas pelliceas ꝛ iduit eos ꝛ ait: Ecce adā factus est q̄si vn⁹ ex nobis sciēs bonū ꝛ malum. Sabbato. Lec. j.
Nunc ergo vide ne forte mittat manū suaz ꝛ sumat etiā de ligno vite ꝛ comedat ꝛ viuat in eternuz. Et emisit eū dn̄s de⁹ de padiso voluptatis vt operet terraz de qua sumptus est. Lec. ij.
Eiecitq3 adam ꝛ collocauit āte padisum voluptatis cherubin ꝛ flāmeū gladiuz atq3 versatilem ad custodiendaz viaz ligni vite. Lectio. tertia.
Adam. vero cognouit euaz vxorez suaz que cōcepit ꝛ peperit caym dicēs possedi hominem per deū. Rursūq3 peperit frēz eius abel. Fuit aūt abel pastor ouiū ꝛ cayz agricola. Sabbō ad vs i qnqgesima cap. Bn̄s de⁹. R. Ponaz arcū. V. Cumq3. Ad magn aīā. Uobis datū est nosse mysteriuz regni dei ceteris aūt in parabolis dixit Jesus discipulis suis. Collecta.
Preces nostras q̄s dn̄e clemēter exaudi atq3 a pctōꝝ vīculis absolutos ab omni nos aduersitate custodi. Per. In qnqgesima inuit. Quoniā deus magnus. Lectio. j.
Noe vir iust⁹ atq3 perfect⁹ fuit in generationibus suis cuz deo āmbulauit ꝛ gēuit filios tres sem cham ꝛ iaphet. Corrupta est autem terra coram dn̄o ꝛ repleta ē iniqtate. R. Quadraginta dies ꝛ noctes apti sūt celi ꝛ ex oī carne habēte spūz vite: Ingressi sūt i archaz:

clauſit a foris oſtiũ dñs. ℣. Noe
vero ⁊ filij eius vxoꝛ eius ⁊ vxoꝛes fi
lioꝛum eius. Ingreſſi. Lectio .ij.

Umqꝫ vidiſſet de⁹ ter
ram eſſe coꝛruptã oĩs
quippe caro viã ſuã coꝛrupe
rat ſup terrã dixit ad noe: fi
nis vniuerſe carnis venit co
rã me. Repleta eſt terra iniq
tate a facie eoꝝ ⁊ ego diſper
dã eos cũ terra. ℟. Edifica
uit Noe altare dño offerẽs ſup illud
holocauſtũ odoratuſqꝫ ẽ dñs odoꝛẽ
ſuauitatis ⁊ bñdixit eis: Creſcite ⁊ mł
tiplicamini ⁊ replete terrã. ℣. Ecce
ego ſtatuã pactũ meũ vobiſcũ ⁊ cũ
ſemie vr̃o p⁹ vos. Creſcite ⁊ młtipli.

Actibi archã de L.iij.
lignis leuigatis. Mã
ſiũculas in archã facias ⁊ bi
tumine linies intrĩſecus ⁊ ex
trinſecus ⁊ ſic facias eã. ℟.
Per me metipſũ iuraui dicit dñs ñ
adijciã vltra aquas diluuij ſup terrã
pacti mei recoꝛdabor: Ut ñ pdã aqs
diluuij oẽm carnẽ. ℣. Ponã arcũ
meũ i nubib⁹ celi ⁊ erit ſignũ federis
iter me ⁊ iter t̃rã. Ut nõ pdã. L.iiij.

Recentoꝛũ cubitoꝛum
erit longitudo arche ⁊
quinquaginta cubitoꝝ lati
tudo ⁊ triginta cubitoꝛũ alti
tudo illius. Feneſtram in ar
cha facies ⁊ in cubito cõſum
mabis ſũmitatẽ ei⁹. ℟. Po
nã arcũ meũ in nubib⁹ celi dixit dñs
ad noe: Et recoꝛdaboꝛ federis mei
qđ pepigi tecũ. ℣. Cũqꝫ obduxero
nubib⁹ celũ appebit arc⁹ me⁹ i nubi
bus. Et recoꝛdaboꝛ. L.v.

Stiũ aũt arche pones
ex latere deoꝛſum: cenacula
⁊ triſtega facies in ea. Ecce
ego adducam diluuiũ aquas
ſup terrã ⁊ interficiã omnem
carnẽ in qua ſpiritus vite eſt
ſub celo vniuerſa que in ter
ra ſunt cõſumẽtur. ℟. Loqu
tus eſt dñs ad abrahã dicens: egre
dere de terra tua ⁊ de cognatiõe tua
⁊ veni in terram quã monſtrauero
tibi: Et faciã te creſcere in gentẽ ma
gnã. ℣. Bñdicẽs benedicã tibi ⁊
multiplicabo te. Et faciã. Lec.vj.

Ixit dñs ad noe. ponã
fedus meũ tecũ ⁊ igre
dieris archã tu ⁊ filij tui vxoꝛ
tua ⁊ vxoꝛes filioꝛum tuoꝝ
tecum. Ex cunctis animanti
bus vniuerſe carnis bina in
duces in archã vt viuant te
cũ: maſculini ſexus ⁊ femi
nini. ℟. Dũ ſtaret abraham ad
ilicem mambꝛee vidit tres viros de
ſcendẽtes per viã: Tres vidit ⁊ vnũ
adoꝛauit. ℣. Cũqꝫ ſubleuaſſet ocu

los apparuerunt ei tres viri stantes iuxta eum. Tres vidit. Lectio. vii.

De volucrib⁹ iuxta genus suuz ꝛ de iumētis in genere suo ꝛ ex oi reptili terre ꝑm genus suuz bina de oibus igredient tecū vt possint viuere. ℟. Tentauit de⁹ abraham ꝛ dixit ad eū: tolle filiū tuū quez diligis isaac ꝛ offeres illū ibi in holocaustū Super vnū montiuz quē dixero tibi. ℣. Immola deo sacrificium laudis ꝛ redde altissimo vota tua Super vnum. Lecti. viii.

Tolles igit̃ tecū ex omnibus escis que mādi possūt ꝛ ꝑportabis apud te ꝛ erunt taz tibi ꝙ illis in cibum. Fecit ergo noe oia que precepe rat ei de⁹. ℟. Angelus dñi vocauit abrahā dicens. Ne extendas manū tuā super puerum: noui ꝗ timeas dñm. ℣. Cūqꝫ extendisset manuz ꝛ imolaret filiū ecce āgel⁹ dñi clamauit dicēs. Ne extēdas. Scđz lucā.

In illo tpe: Assumpsit iesus duodecim discipulos suos ꝛ ait illis: Ecce ascēdim⁹ hierosolimā ꝛ consūmabūt omnia que scripta sūt ꝑ ꝓphetas de filio hois. Et rel. Homel. lectio eiusdē beati gregorii pape. Lec. ix.

Redēptor noster ꝓuidēs ex passiōe sua discipuloꝝ aīmos ꝑturbādos: eis lōge ante ꝛ eiusdē passionis penā ꝛ resurrectiōis sue gloriā ꝓdicit: vt cuz morientem sicut predictū est cernerent: etiā resurrectuꝝ nō dubitarent. ℟. Deus dñi mei abraham dirige viam meam Ut cū salute reuertar in domum domini mei. ℣. Obsecro domine fac misericordiaz cū seruo tuo. Ut cum. Lec. x.

Sed qr carnales discipuli adhuc nullo mō capere valebāt verba mysterii: venit ad miraculum: ante eoꝝ oculos cecus lumē recepit: vt q̄ celestis verbi mysteria nō caperēt eos ad fidem celestia facta solidarent. ℟. Ueni hodie ad fōtē aq̄ ꝛ oraui dñm dicēs: dñe de⁹ abrahā. Tu ꝓsperū fecisti desideriū meū. ℣. Igit̃ puella cui dixero da mihi aquā de idria tua vt bibaz: ꝛ illa dixerit: bibe dñe ꝛ camellis tuis potū tribuā ipa ē quā ꝑparasti dñe filio dñi mei. Tu ꝓsperum

Sed miracula dñi L. xi ꝛ saluatoris nostri sic accipienda sūt fratres mei: vt ꝛ i vitate credant facta ꝛ tamē ꝑ significationez nobis

aliqđ innuāt. ℟. Cec⁹ sedebat secus viā trāseūte dño ⁊ clamabat ad eū ⁊ ait illi dñs: Quid vis vt faciā tibi: raboni vt videā lumē. ℣. Stās āt iesus iussit illū adduci ad se ⁊ cū apropinq̄sset īterrogauit eū dicēs: Quid.

Opera q̄ppe ei⁹ L. xij. ⁊ p potētiā aliud ostēdūt ⁊ per mysteriū aliud loquūtur. Ecce eīm quis iuxta historiā cec⁹ iste fuerit ignoramus: sȝ tamē q̄ẽ p mysterium significet nouimus. ℟. Dñe puer me⁹ iacet palitic⁹ ī domo ⁊ male torquetur: Amē dico tibi ego veniā ⁊ curabo eū. ℣. Dñe nō sū dign⁹ vt intres sub tectū meuȝ sed tantū dic verbo ⁊ sanabitur puer meus. Amen dico. Secundum Lucā.

In illo tpe: Assumpsit ihesus duodecim discipulos suos ⁊ ait illis: Ecce ascēdim⁹ hierosolimā ⁊ cōsūmabunt oīa q̄ scripta sunt per pphetas đ filio homis. Tradetur eīm gentibus ⁊ illudet ⁊ flagellabit ⁊ cōspuetur. Et postq̄ flagellauerint occident eum ⁊ tertia die resurget. Et ipsi nihil horuȝ intellexerunt. Et erat verbum istud abscōditū ab eis: ⁊ nō intelligebant que dicebant. Factū est autē cum appropinquaret hierico cecus quidaȝ sedebat secus viā mendicās. Et cū audiret turbā ptereuntē interrogabat q̄đ hoc essȝ. Dixerūt aūt ei q̄đ ihesus nazarenus transiret. Et clamauit dicens. Jhesu fili dauid miserere mei. Et q̄ preibant increpabant eum vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat: fili dauid miserere mei. Stans auteȝ iesus iussit illū adduci ad se. Et cum appropinquasset interrogauit illū dicēs: Quid tibi vis faciam: At ille dixit: Dñe vt videā. Et iesus dixit illi: Respice: fides tua te saluum fecit. Et confestiȝ vidit ⁊ sequebatur illum magnificans deuȝ Et oīs plebs vt vidit dedit laudem deo. Colla. Preces nostras. vt. s. In lb⁹ aň Alla ℟. Adiutor me⁹ ℣. Dominus regnā. Ad bñs aň Cec⁹ sedebat secus viā ⁊ clamabat miserere mei fili dauid. Ad horas diei aň. Alla. Ad vš aň. Dixit dñs. ℟. Spes mea. ℣. Dirigat. Ad magt aň. Stās āt Jesus iussit cecū adduci ad se ⁊ ait illi qđ vis faciā tibi. Dñe vt videā. ⁊ Jesus ait illi ℞spice: fides tua te.

saluum fecit τ confestim vidit. τ se/
quebatur illum magnificans deum.
Feria.ij.Lectio prima
Factus ē sermo dñi di/
cens ad abrahā per visionē:
Noli timere ego ꝓtector tu/
us τ merces tua magna ni/
mis. ℞. Quadraginta. τc. Le.ij.
Dixitq; abraham ad domi
num: Dñe quid dabis mihi.
Ego vadam absq; liberis τ
filius procuratoris domus
mee iste damasc⁹ eliezer erit
heres meus. Lectio tertia.
Statiq; factus ē sermo do/
mini ad eū dicens. Non erit
heres tuus hic: sed qui egre/
dietur de vtero tuo ipm here
dem habebis. Feria.iij.L.j.
Eduxit dñs foras abra
hā τ dixit ei: Suspice
celum τ numera stellas si po
tes. Et ait illi: Sic erit semen
tuū. Credidit abrahā deo τ
reputatū est illi ad iustitiam.
Dixitq; ad euz: Ego Lec.ij.
dñs q̄ eduxi te d̄ hur caldeo
ruz vt darem tibi terrā istā τ
possideres eam. At ille ait:
Dñe deus vnde scire possuz
q̄d possessur⁹ sim eam. L.iij.
Et respondens domin⁹: su
me inquit tibi vacā triēnē τ
capram triennem τ arietē an
norum trium turturē quoq;
τ colūbam. Lectio prima.
Qui tollens vniuersa
hec diuisit ea p mediū
τ vtrasq; ptes ɔtra se alteri
secus posuit aures aūt nō di
uisit. Descenderuntq; volu/
cres sup cadauera τ abige/
bat eas abraham. Lectio.ij.
Cūq; sol occūberet sopor
irruit sup abrahā τ horror
magnus τ tenebrosus inua/
sit eum. Dictūq; est ad eum.
Scito prenoscēs q̄d peregri
num futurū sit semē tuum in
terra nō sua τ subijcient eos
seruituti τ affligent quadri/
gētis annis. Lectio tertia.
Verūtamen gentē cui serui/
turi sūt ego iudicabo τ post
hec egredientur cum magna
substātia. Tu aūt ibis ad pa
tres tuos i pace sepult⁹ in se/
nectute bona. generatiōe aūt
quarta reuertentur. huc. In
capite ieiunij ad nocturnos
Cap. Vigilate τ state i fi. τc.
Tua nos dñe p/ Colla.
tectione defende τ ab
omni semp iniqtate custodi.
Per. In lb⁹ cap. Nox pre/
cessit. Ad bñs anti. Cum ieiu/

natis nolite fieri sicut hipocrite tristes. In lb⁹ ꝛ ad.iij. Collecta.

P Resta dñe fidelib⁹ tuis: vt ieiuniorꝫ veneranda solẽnia: ꝛ cõgrua pietate suscipiãt. ꝛ secura deuotione percurrant. Per. Ad.iij. ꝛ ad vesperas. Capitulũ.

C Onuertimini ad me i toto corde vestro i ieiunio ꝛ fletu ꝛ plãctu ꝛ scidite corda vestra ꝛ nõ vestimẽta vestra ait dñs ops. Collã. Presta dñe vt.s. Ad.vj. Capitulum.

C Lama ne cesses quasi tuba exalta vocẽ tuã ꝛ annũcia populo meo scelera eorꝫ ꝛ domui iacob peccata eorũ: me ꝛ enim de die in diem querũt ꝛ scire vias meas volunt. Collecta.

Q Uesum⁹ oĩpotẽs de⁹ vt qui nostris fatigamur offensis ꝛ merito nostre iniquitatis affligimur: pietatis tue gratiam cõsequi mereamur. Per. Ad.ix Caplm.

L Auamini mũdi estote: auferte malum cogitationũ vestrarꝫ ab oclis meis. Col.

A Boibus nos q̃s dñe peccatis ppiciat⁹ absolue: vt pcepta venia pccõrꝫ liberis tibi mẽtib⁹ seruiam⁹: Ad vñ cap̃. Cõuertimini ad me. Ad magt añt. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demolitur. Collã. Presta dñe. vt.s. Hic ordo tribus diebus sequentib⁹ tenebitur: excepto q̃ i lb⁹ ꝛ ad iij. ꝛ ad vñ pprias habebũt Collectas. Feria.v. Lectio.j.

N Ec dũ eim cõplete sunt iniq̃tates amorreorꝫ: vsq; ad pñs tẽpus. Cũ ergo occubuisset sol facta est caligo tenebrosa ꝛ appuit clibanus fumãs ꝛ lãpas ignis trãsiẽs iter diuisiões illas. L.ij.

I n die illo pepigit domin⁹ cum abraham fedus dicens: Semini tuo dabo terrã hãc a fluuio egypti vsq; ad fluuium magnum eufraten cineos ꝛ cenezeos cethmoneos ꝛ etheos ꝛ pherezeos raphaim quoq; ꝛ amorreos chananeos et gergeseos et iebuseos. Lectio tertia.

I git sarai vxor abrahã nõ genuerat liberos sꝫ hñs ancillã egyptiam noie agar dixit marito suo: Ecce cõclusit me dñs ne parerem. Ingredere ad ancillã meã si forte

saltē ex illa suscipiaz filios. Ad būs anti. Si vos manseritis in sermōe meo vere discipuli mei eritis ꝛ cognoscetis veritatem ꝛ veritas liberabit vos. Collecta In laude. ꝛ ad tertiam.

D Eus q̄ culpa offenderis penitētia placaris: p̄ces populi tui supplicātis ꝓpicius respice: ꝛ flagella tue iracūdie que ꝓ peccatis nostris meremur auerte. Per. Ad magt an̄. Ego enim ex deo processi ꝛ veni: neq; enim a meipso veni sed pater me⁹ ille me misit. Col.

P Arce dn̄e parce populo tuo: vt dignis flagellationibus castigatus: in tua miseratiōe respiret. Per.

Feria sexta Lectio .j.

C Umq; ille acqeuisset deprecanti. tulit agar egyptiā ancillā suā post annos decē q̄ habitare ceperant in terra chanaā: ꝛ dedit eā viro suo vxorem. qui ingressus est ad eā: at illa cōcepisse se videns despexit dominā suā. Le. ij.

D ixitq; saray ad abrahā: Inique agis contra me. Ego dedi ancillā meā in sinu tuo que vidēs ꝙ conceperit dispectui me habet. Judicet deus inter me ꝛ te. Lectio tertia.

C ui rn̄dēs abrahā ecce āt ancilla tua in manu tua est: vtere ea vt libet. Affligente igitur eam saray fugam init. Ad būs an̄. Me et enim de die in diem querūt ꝛ scire vias meas volunt. Collecta. In lb⁹ ꝛ ad. iij.

I Nchoata ieiunia quēs dn̄e benigno fauore ꝓsequere: vt obseruātiā quam corporal'r exhibem⁹: mētib⁹ etiā sinceris exercē valeam⁹ Per. Ad magt anti. Quare ieiunauimus ꝛ nō aspexisti: humiliuim⁹ animas nr̄as ꝛ nescisti. Col.

T Uere dn̄e populū tuū ꝛ ab omnib⁹ peccatis clemēter emūda: quia nulla ei nocebit aduersitas si nulla dominet iniquitas. Per.

Sabbato. Lec. pria.

C Umq; inueīsz illā angelus dn̄i iuxta fontē aque i solitudine q̄ est in via sur in deserto dixit ad illam: Agar ancilla saray vn̄ veīs ꝛ quo vadis: Que rn̄dit: a facie saray dn̄e mee ego fugio. L. ij.

D ixitq; ei angel⁹ dn̄i: Reuertere ad dominā tuā ꝛ humiliare sub manu sua. Et rursum multiplicās inqt multi-

plicabo semē tuū ꝛ ñ numerabit̄ p ml'titudīe ac. deiceps Ecce ait: cōcepisti ꝛ Lec.iij. pies filiū: vocabisq̄ nomen eius hismael: eo q̄ audierit domin⁹ afflictionē tuam Hic erit fer⁹ homo. Ad bñs.añ. Cum facis helemosynam nesciat. sinistra tua quid faciat dextera tua. Collecta. Jnchoata ieiunia vt.s. Ad vesperas capitulū.

Hortamur vos ne i vacuū gratiā dei recipiatis: ait eim tēpoꝛe accepto exaudiui te: ꝛ in die salutis adiuui te. ℟. Paradisi portas. Hy⁹. De⁹ creatoꝛ. ℣. Angelis suis de⁹ mādauit de te. ℟. Ut custodiant te i oib⁹ vijs tuis. Ad magt añ. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis: in his ergo diebus exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia in vigilijs in ieiunijs ꝛ in charitate non ficta. Collecta.

Deus qui ecclesiā tuā annua quadragesime obseruatōe purificas: presta familie tue: vt quod a te obtinere abstinendo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per. Inuit. Ploremus coram dño deo nostro. Qui fecit nos. ps. Uenite. Hy⁹. Eterne rerum.

Jn.i.noc.añ. Domine in virtute ℣. Dicet domino susceptoꝛ me⁹ es tu. ℟. Et refugium meum de⁹ me⁹ sperabo in eum. Dñica.x. Sermo b̄ti leonis pa. L.j.

Licet nobis dilectissimi appropinquante pascha ieiuniū quadragesimale ip̄e legitimi tempoꝛis cursus indicat: cohoꝛtatio tamen nostri sermonis adhibēda est: que auxiliante domino nec inutilis sit pigris nec onerosa deuotis. ℟. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies salutis: cōmēdemus nos metipsos in multa patientia: Jn ieiunijs multis per arma iusticie virtutis dei. ℣. Jn oibus exhibeam⁹ nos metip̄os sicut dei mīstros i multa patientia. Jn ieiunijs. Lec.ij.

Nā cū omnē obseruātiā nostrā ratio istoꝝ dieꝝ poscat augeri: nemo est vt ꝑfido de vobis qui se ad opus boꝛū nō gaudeat incitari. ℟. Paradisi poꝛtas aperiet nobis ieiunij tp̄s: suscipiam⁹ illō orātes ꝛ dep̄cātes: Ut i die resurrectiōis cū dño gliemur. ℣. Per arma iustitie virtut̄ dei cōmēdem⁹ nos metip̄os i mlta patiētia. Ut i die. L.iij.

Natura eniȝ nostra adhuc manente moꝛtali

tate mutabilis etiã si ad sum ma queq3 vtutũ studia pro- uehat: semper tamẽ sicut po test habere quo recidat: ita potest habere q̃ crescat. ℟. Emendemus in melius q̃ ignorãter peccauim⁹ ne subito p̃occupati die mortis q̃ram⁹ spaciũ p̃nie ꝛ inuenire non possim⁹: Attende dñe ꝛ misere re q2 peccauim⁹ tibi. ℣. Peccaui mus cũ p̃ribus nr̃is. iniuste egimus iniq̃tatẽ fecim⁹. Attende. Lec. iiij.

Et hec ẽ p̃fectoꝝ vera iusticia vt nunq̃ se p̃su mant esse p̃fectos: ne ab itine ris nõdũ finiti intẽtione ces- santes: ibi incidãt in deficien- di periculũ vbi p̃ficiendi de- posuerunt appetitum. ℟. In oib⁹ exhibeam⁹ nos metipsos sicut dei mi̅stros i mlt̃a patiẽtia. Ut nõ vi tuperet̃ misteriũ nr̃m. ℣. Ecce nũc tp̃s acceptabile: ecce nũc dies salutis nemini dãtes vllã offẽsiõe3. Ut non. In. ij. noc. añ. Dñs defensor. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venãtiũ ℟. Et a verbo aspero. Lectio. v.

Quia nemo vestrũ dile ctissimi tã p̃fect⁹ ꝛ san ctus ẽ vt p̃fectioꝛ sanctioꝛq3 esse non possit: omnes simul sine differẽtia graduũ sine di scretiõe meritoꝝ ab his in q̃ p̄uenimus in ea que nõdũ3 app̄hẽdim⁹: pia auiditate curramus: ꝛ ad mẽsurã ↄsue tudinis nostre necessarijs ali quid addamus augmentis. ℟. In ieiunio ꝛ fletu oꝛabãt sacer- dotes dicẽtes. Parce dñe parce po pulo tuo. ꝛ ne des hereditatem tua3 in perditionem. ℣. Inter vestibu- lum ꝛ altare ploꝛabãt sacerdotes di- centes. Parce dñe. Lectio. vj.

Parum enim religiosus alio tẽpoꝛe demõstrat̃ qui i his diebus religiosioꝛ nõ inuenit̃. Unde opoꝛtune aurib⁹ nostris lectio ap̄lice predicatiõis isonuit dicens: Ecce nunc tẽpus acceptabile ecce nũc dies salutis. ℟. Ab- scondite helemosynã in sinu paup̄is ꝛ ipsa oꝛabit p̄ nobis ad dñm: Quia sicut aqua extinguit ignẽ ita helemo syna extiguit paccatũ. ℣. Honoꝛa dñ3 ð tua sb̃stãtia ꝛ ð p̃mitijs frugũ tuaꝝ da paup̄ibus. Qꝛ sicut. L. vij.

Quid enim accepti⁹ hoc tp̄e: q̃d salubꝛius his dieb⁹ i q̃b⁹ bellũ vicijs indici tur. ꝛ omniũ vtutũ p̃fect⁹ au getur. ℟. Tribularer si nescirem misericoꝛdias tuas dñe. tu dixisti no lo moꝛtem peccatoꝛis sed vt cõuerta tur ꝛ viuat. Qui cananeã ꝛ publica-

nū vocasti ad penitentiam. ℣. Et petrum lachrymantē suscepisti misericors dn̄e. Qui cana. Lectio. viij.

SEmp q̄dem tibi o aīa xp̄iana vigilādū ɔtra salutis tue aduersarium fuit: ne vllus pateret locus tentatoris isidijs: s; mlto tibi maior cautio ⁊ sollicitior ē assumēda prudētia qn̄ idem hostis tuus acriori seuit inuidia. ℟. Scaplis suis obūbrabit tibi dn̄s ⁊ sub pēnis eius sperabis: Scuto circundabit te veritas eius. ℣. Angelis suis de⁹ mandauit d̄ te vt custodiant te i oibus vijs tuis. Scuto. Ad can. an̄. Nō i solo pane viuit hō s; i oi verbo qd̄ ꝓcedit de ore dei. ℣. Scapulis suis obūbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis ei⁹ spabis. Sm matheū.

IN illo tp̄e: Duct⁹ est iesus in desertū a spū vt tētaret a diabolo. Et cū ieiunasset quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctib⁹ postea esuriit. Et rel'. Homel. Lect. eiusdē bti greg. pape. Lec. ix.

DUbitari a quibusdā solet a q̄ spū sit ihesus ductus in desertū: ꝓpter hoc qd̄ subdit assūpsit eū diabolus in sanctā ciuitatē ⁊ rursū assumpsit eū in mōtē excelsū. ℟. Angelis suis mādauit d̄ te vt custodiāt te in oib⁹ vijs tuis. In manib⁹ portabūt te ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup aspidē ⁊ basiliscū ambulabis ⁊ conculcabis leonē ⁊ draconem. In ma. Lec. x.

SEd vere ⁊ absq; vlla questiōe ɔuenieter accipit: vt a scō spū ductus in desertū credat: vt illuc eū suus spūs duceret: vbi hunc ad tentādū spūs malignus inueniret. ℟. Scindite corda vestra ⁊ non vestimenta vestra. Et cōuertimini ad dominum deum nostrum quia benignus ⁊ misericors ē. ℣. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala ⁊ a pessimis cogitationibus vestris. Et ɔuertimini. Lectio. xj.

SEd ecce cum dicit deus homo vel in excelsum montē vel in sanctam ciuitatem a diabolo assumpt⁹ mēs refugit: hoc aures humāe audire expauescūt. ℟. Dn̄e de⁹ ꝯpiti⁹ esto pplo tuo. Et conuerte tribulationē nostrā in gaudiū. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster ⁊ propter honorē nominis tui dn̄e libera nos. Et conuerte. Lectio. xij.

QUi tamē nō esse incredibilia ista cognoscimus si in illo ⁊ alia facta pē-

fam⁹. Certe iniq̃ruz oiuz dia-
bolus caput ē: ⁊ huius capi-
tis mēbra sūt omnes iniqui.
℟. Dereliquat impius viā suā ⁊ vir ini
qu⁹ cogitationes suas ⁊ reuertat ad
dn̄z ⁊ miſebit ei⁹. Qz benign⁹ ⁊ mi
sericors ē p̄stabilis sup malicia dn̄s
de⁹ nr̄. ℣. Scidite corda vr̄a ⁊ n̄ ve
stimēta vr̄a ⁊ ꝯuertimini ad dn̄z deū
vr̄z Qz benign⁹. Scd̄z matheū.

In illo tēpore: Ductus
est iesus in desertum a
spiritu vt tentaretur a diabo
lo. Et cū ieiunasset quadra-
ginta diebus ⁊ quadraginta
noctibus postea esuriit. Et ac
cedēs tētator dixit ei: Si fili
us dei es dic vt lapides isti
panes fiāt. Qui respōdēs di-
xit. Scriptū ē non in solo pa
ne viuit homo sed in oi ver-
bo q̄d ꝑcedit de ore dei. Tūc
assumpsit eū dyabolus in sā
ctā ciuitatē ⁊ statuit eum su-
pra pinaculuz templi. ⁊ dixit
ei: Si filius dei es mitte te de
orsum. Scriptum est enim:
q2 angelis suis mandauit d̄
te ⁊ in manibus tollent te ne
forte offendas ad lapidē pe
dē tuū. Ait illi iesus rursum:
Scriptū: est nō tentabis dn̄z
deū tuum. Iterum assumpsit
eū dyabolus in mōtem excel
sum valde: ⁊ ostēdit ei oia re
gna mūdi ⁊ gloriā eoꝝ ⁊ di
xit illi. Hec oia tibi dabo si
cadēs adoraueris me. Tūc
dixit ei ihesus: Uade satha-
nas. Scriptū ē enim. Domi-
num deū tuū adorabis ⁊ illi
soli seruies. Tūc reliquit euz
dyabolus. Et ecce angeli ac-
cesserunt ⁊ ministrabant ei.
Collc̄a. Deus q̄ ecclesiā. vt. s̄.
In lb⁹ an̄. Cor mūdū crea in me
de⁹ sp̄ūz rectū inoua i viscerib⁹ meis
Cap̄. Bn̄dictio ⁊ cla. ℟. Par
ticipē me fac de⁹ oium timētiū te. Et
custodiētiū mādata tua. ℣. Aspice i
me ⁊ miſere mei ſ3 iudiciū diligētiū
nomē tuuz. Et custodiē. ℣. Scuto
circūdabit te veritas ei⁹. ℟. Non ti-
mebis: a timore nocturno. Ad bn̄s
an̄. Duct⁹ ē Iesus i desertū a sp̄ū vt
tētaret a dyabolo ⁊ cū ieiunasset qua
dragita dieb⁹ ⁊ q̄dragita noctib⁹ po
stea esuriit. Collc̄a. De⁹ q̄ eccl̄iā.
vt. s̄. Ad. j. an̄. Iesus aūt cū ieiu-
nasset q̄dragita dieb⁹ ⁊ q̄dragita no
ctibus postea esuriit. Ad. iij. hy⁹.
Audi benigne. Anti. In spiritu
hūilitatꝫ ⁊ in aio ꝯtrito suscipiamur
dn̄e a te ⁊ sic fiat sacrificiū nr̄m vt a
te suscipiat hodie ⁊ placeat tibi dn̄e
de⁹ Cap̄. Hortamur vos. ⁊c.

℣. Dicet dño. Colla. Deus q̄ ecclesiā. vt. s. Ad. vj. añ. Dñm deū tuum adorabis ⁊ illi soli seruies.

Frange esurienti Cap. panē tuū ⁊ egenos va gosqꝫ induc in domū tuā: cū videris nudū operi eū ⁊ car nē tuā ne despexeris ait do minꝰ ops. ℣. Ipse liberauit me.

Da nobis dñe qs Col. perseuerātē in tua vo luntate famulatū: vt in diebꝰ nostris ⁊ merito ⁊ nūero po pulus tibi seruiens augeat. Per: Ad. ix. anti. Uade sathanas nō tētabis dñz deū. Caplm.

Querite dñm dū inue niri pōt: inuocate euz dū ppe est: derelinquat ipius viā suā ⁊ vir iniquus cogita tiones suas ⁊ reuertatur ad dñz ⁊ miserebitur eius ⁊ ad deū nostrū qm̄ multus ē ad ignoscendū. ℣. Scapulis suis.

Omnes nostros. Colla. Quos dñe placatus in tende piterqꝫ nos ⁊ a pecca tis absolue propitius: ⁊ a cū ctis eripe benignꝰ aduersis. Per. Ad vs añ. Dixit dominus Cap. Hortamur vos. vt. s. ℟. Ab oi via mala prohibui pedes meos Ut custodiā mandata tua dñe ℣. A iudicijs tuis n̄ declinaui qꝛ tu legē posuisti mihi Ut cu. ℣. Ange lis suis deꝰ. Ad magt añ. Reliqt eū tētator ⁊ accesserūt āgeli ⁊ mistra bāt ei. Col. Deꝰ q̄ eccliaz. vt. s. Fer. ij. Inuitat. Uenite exul. In j. noct. añ. Rectos decet. ℣. Di cet dño. Incipit tractatus scī augustini epī d̄ p̄o centesimo decimonono. Lectio prima.

Ad te domine cū tribu larer clamaui ⁊ exau disti me: vnde illum exaudi uit vt iam cōstitueret euz ad gradus ascendendi. ℟. Ecce nunc tempus ⁊c. Lectio secūda.

Et qꝛ iam ascēsurus exau ditus quid orat. Dñe libera animā meā a labijs iniustis ⁊ a lingua dolosa. Lec. iij.

Que est lingua dolosa ha bens imaginem cōsulendi ⁊ perniciem nocēdi. Ipsi sunt qui dicunt. Et tu hoc facturꝰ es quod nemo facit. Et tu so lus eris christianus. In secū do noctur. Capitulū.

In oībus exhibeamus nosmetipsos sicut dei mini stros in multa patientia. ℣. Ipse liberauit. Collecta.

Redēptor noster aspice deꝰ ⁊ tibi nos iugit̄ fuire pce

de. Qui viuis. In lb⁹ Cap. Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nunc dies salutis nemini dantes vllaȝ offensionē vt non vituperetur mysteriū nostrū ℟. Participem me fac. ℣. Scuto. Ad būs anti. Venite benedicti patris mei percipite regnum quod vobis paratū est ab origine mūdi. In laudibus ⁊ ad tertiaȝ. Collecta. Conuerte nos deus salutaris noster: vt nobis ieiuniuȝ quadragesimale proficiat: mentes nostras celestibus istrue disciplinis: Per. Ad tertiaȝ Capitulum. Ecce ego ipse requiraȝ oues meas ⁊ visitabo illas sicut visitat pastor gregē suū in die quādo fuerit in medio ouiū suaȝ dissipatarum. Coll'a. Conuerte nos vt.s. Ad sextam. Capituluȝ Anima que peccauerit ipsa morietur: fili⁹ n̄ portabit iniquitatē patris ⁊ pater nō portabit iniquitatē filiȷ: iusticia iusti sup euȝ erit ⁊ impietas ipiȷ erit super eum: ait domin⁹ oipotēs. ℣. Ipse liberauit me. Collecta. Exaudi q̄sum⁹ domine supplicum preces ⁊ confitentium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus ⁊ pacem. Per. Ad nonam Capl'm. Cum auerterit se ipius ab ipietate sua quam opatus ē ⁊ fecerit iudiciuȝ ⁊ iustitiam ipse animam suam viuificabit dic̄ domin⁹ oipotēs. ℣. Scapulis suis. Coll'a. Deus qui iuste irasceris ⁊ clemēt ignoscis: afflicti populi lachrimas respice: ⁊ iraȝ tue indignatiōis quā iuste meremur ꝓpiciat⁹ auerte. Per. Ad vs̄. Capl'm. Si fuerint peccata vestra vt coccinuȝ quasi nix dealbabuntur: ⁊ si fuerit rubra quasi vermiculus velut lana alba erūt. ℟. Ab omni via mala. ℣. Angelis su. Ad magnificat an̄. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis dicit dominus. Collecta. Absolue q̄s dn̄e nostrorū vincula peccatorū: ⁊ quicquid ꝓ eis meremur ꝓpiciatus auerte. Per. Dicoȝ do de cap. ⁊ collectis priuatꝭ dieb⁹ teneatur vsq;. Isti sunt dies, excepto q̄ proprie col

lecte ad lau. ad. iij. et ad. vj. dicantur. Feria. iij. Lectio prima.

Et si onderit alios hec facere et legerit euangeliu͂ vbi p̄cepit dn̄s hoc fieri et legerit actus apostolorum illi quid dicu͂t in lingua subdola et labijs iniq̄s. Lec. ij.

Non poteris forte iplere: multu͂ e͂ q̄d aggrederis. Alij prohibendo deterre͂t. Alij plus laudando premunt. Lec. iij.

Quia eniz talis est vita que iam occupauit mundum: ta͂ta auctoritas xp̄i e͂ vt reprehendere iaz christum nec paganus audeat: iam legit Ille reprehendi non potest quia dixit vade et vende omnia q̄ habes et distribue pauperibus et seq̄re me. Ad bn̄s an̄. Intrauit Jesus in templu͂ dei et eijciebat omnes vendentes et ementes et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas subuertit. In lb' et ad. iij. Collecta.

Respice domine familiam tuaz et presta: vt apud te me͂s nostra tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratione castigat. Per. Ad mag̃t an̄. Abijt Jesus foras extra ciuitatem in bethaniam ibiq̄z docebat eos de regno dei. Colla.

Ascenda͂t ad te domine preces nostre: et ab ecclesia tua cu͂cta͂ repelle nequitia͂. Per. Fer. iiij. Lec. j.

Christo ɔtradici n̄ pōt euangelio co͂tradici n̄ potest: reprehendi no͂ potest xp̄s: co͂uerterat se lingua dolosa ad laudem prohibente͂. Si laudas hortare. Lec. ij.

Quare laudando premis? Meli' erat vt vituperares q̄ dolose laudares. Quid enim diceres vituperando? Absit: feda vita ista est. Lectio. iij.

Sed q̄r nosti cum hoc dixeris premi te auctoritate eua͂gelica posse: conuertis te ad aliud dissuadendi genus vt lauda͂do me falso a va laude prohibeas: imo lauda͂do christuz christo p̄hibeas dicens quid hoc? Ecce illi fecerunt forte tu non poteris. Ad bn̄s an̄. Generatio hec praua et peruersa signum querit et signu͂ non dabitur ei nisi signum ione prophete. In lb' et ad tertiaz. Col.

Preces nostras quesumus domine clementer exaudi: et co͂tra cu͂cta nobis aduersantia dextera͂ tue

maiestatis extēde. Per. Ad magt añ. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus ita erit filius hoīs in corde terre.

Mentes nostras Col. quesumus dñe lumine tue claritatis illustra: vt videre possimus que agenda sūt et que recta sūt agere valeam⁹ Per. Feria. v. Lectio prima.

Incipis ascendere: cadis: mouere videt: sed species est: dolosa lingua est: venenū habet. Roga contra illam linguā si vis ascendere et dic. Domine erue animam meā a labijs iniustis et a lingua dolosa. Lectio secunda.

Dicit igitur dominus tuus quid dabitur tibi aut quid apponetur tibi ad linguam dolosam: Idest qđ habeas aduersus linguam dolosam qđ opponas lingue dolose quo te munias aduersus linguā dolosam qđ dabit tibi aut qđ apponetur. Lec. iij.

Interrogauit exercēs. Naz ipse dictur⁹ ē quod īterrogat respondit ei: subijciēs sibi interrogāti. Saggite potentis acute cū carbonibus desolatorijs vel vastatoribus. Ad bñs añ. Ego nō ab hoīe testimoniū accipio sz hoc dico vt vos salui sitis.

Deuotionē pp̄o Colla. puli tui quesumus domine benignus intende: vt q̄ per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiātur in mēte. Per. Ad magt anti. Opa que ego facio testimoniū perhibent de me quia pater me misit. Colla.

Purifica q̄s dñe tuoꝝ corda fideliū: vt a terrena cupiditate mūdati: et p̄sentis vite periculis exuātur et perpetua donatione firmētur. Per. Fer. vj. Lectio pria.

Vastatores carbones dicunt q̄ vastando et desolādo ad desolationē facile pducūt. Qui sūt isti carbones ītelligat charitas vestra prio q̄ sūt sagitte potēt acute v̄ba dī sūt. L. ij.

Ecce iaciuntur verba dei et trāsfigūt corda. Sz cū transfixa fuerit corda sagittis verbi dñi amor excitat non interitus ꝑparat. Nouit dñs sagittare ad amorem. Lec. iij.

Nemo pulchri⁹ sagittat q̄ qui verbis sagittat. Immo sagittat cor amātis vt adiu-

uet amantē: sagitte autē sunt cū agimus verbis. Ad bñs. anti. Angelus domini descendebat de celo Et mouebatur aqua ꝛ sanabatur vnus. Collecta.

Esto dñe ꝓpitius plebi tue: ꝛ quā tibi facis esse deuotā: benigno refoue miserat⁹ auxilio. Per. Ad magt anti. Domine non habeo hominē vt cū mota fuerit aqua mittat me in piscinam Collecta.

Exaudi nos misericors deus: ꝛ mētibus nostris gratie tue lumen ostēde. Per. Sabbato. L. j.

Carbōes aūt vastatores q̄ sūt: Parū ē v̄bis agere ꝯtra linguā dolosā ꝛ labia iniqua: parū est verbis agere sed exēplis agendū est. Lectio secunda.

Exēpla sunt carbones vastatores. Et quare vastatores dicuntur: Breuiter accipiat charitas vestra primo quō exēplis agēdū sit. L. iij.

Ligua subdola sic nihil nouit dicere quo magni subdola est nisi vide ne n̄ possis implere: multū est ad te hoc aggredi. Accepisti tu euangelicū p̄ceptū. habes sagittā sed carbones nōdū habes. Ad bñs añ. Assumpsit Jesus discipulos suos ꝛ ascendit in mōtem ꝛ trāsfiguratus est ante eos. Collecta.

Populū tuū dñe q̄s ꝓpici⁹ respice atq; ab eo flagella tue iracūdie clemēt auerte. Per. Ad vs. Caplm.

Rogamus vos ꝛ obsecram⁹ in dño iesu: vt quēadmodū accepistis a nobis quō vos oporteat ambulare ꝛ placere dō sic ꝛ ambulet] vt abūdet] magis. ℞. Ecce odor filij mei. ℣. Qui maledixerit. Ad magt añ. Uisionem quam vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat filius hois. Collcta.

Deus qui ꝯspicis omni nos virtute destitui: interi⁹ exteriusq; custodi: vt ꝛ ab oīb⁹ aduersitatibus muniamur in corpore ꝛ a prauis cogitationib⁹ mūdemur in mente. Per. Dominica. ij. quadragesime inuit. Adoremus deū Qui ipse fecit nos. ps. Uenite. ℣. Dicet dño. L. j.

Senuit isaac ꝛ caligauerūt oculi ei⁹ ꝛ videre nō poterat vocauitq; esau filium suū maiorē dixit ei: Fili mi: Qui respondit adsum. Cui pater. Uides iquit ꝙ se

nuerim ⁊ ignorē diem mor
tis mee. ℞. Tolle arma tua pha
retram ⁊ arcum ⁊ affer de venatio-
ne tua vt comedam. Et benedicat ti
bi anima mea. ℣. Cumq; venatu
aliqd attuleris fac mihi inde pulmē
tū vt comedā. Et benedi. Lectio.ij.
Sume inquit arma tua
pharetrā ⁊ arcū ⁊ egre
dere foras. Cūq; venatu ali
quid attuleris fac mihi inde
pulmētum sicut velle me no
sti ⁊ affer vt comedā ⁊ bene
dicat tibi aīa mea. ℞. Ecce
odor filij mei sic odor agri pleni quē
benedixit dominus. Crescere te fa-
ciat deus meus sicut arenam maris
⁊ donet tibi de rore celi benedictio-
nem. ℣. Qui maledixerit tibi sit il
le maledictus ⁊ qui benedixerit tibi
benedictionib⁹ repleatur. Crescere.
Quod cū audis- Lec.iij.
set rebecca ⁊ ille abijs-
set in agrū vt iussionē patris
expleret dixit filio suo iacob
Audiui patrē tuū loquētem
cū esau fratre tuo ⁊ dicētem
ei: affer mihi de venatiōe tua
⁊ fac cibos vt comedā ⁊ be-
nedicā tibi corā dño anteq̄
moriar. ℞. Det tibi de⁹ d rore ce
li ⁊ de pinguedie terre abūdātiā: serui
ant tibi trib⁹ populi: Esto dñs fratrū
tuorū. ℣. Et incuruentur ante te fi-
lij matris tue. Esto dñs. Lec.iiij.
Nunc ergo fili mi acqe-
sce consilijs meis ⁊ p-
gēs ad gregē affer mihi du-
os hedos optimos vt faciā
ex eis escas patri tuo quib⁹
libenter vescit. Quas cū itu
leris ⁊ comederit bñdicat ti
bi priusq̄ moriat. ℞. Dum exi
ret iacob de terra sua vidit gloriā dei
⁊ ait Quā terribilis ē loc⁹ iste nō est
hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi.
℣. Uere dñs ē i loco isto ⁊ ego ne-
sciebā: Quā terribilis. In.ij.noc.
añ. Ipse liberauit me. Lectio.v.
Respōdit iacob: Nosti
q esau frater me⁹ hō
pilosus sit ⁊ ego lenis. Si at
tractauerit me pater meus ⁊
senserit: Timeo ne putet me
sibi voluisse illudere ⁊ indu-
cat super me maledictionem
pro benedictione. ℞. Si dñs
deus meus fuerit mecum in via ista
per quam ego ambulo ⁊ custodierit
me ⁊ dederit mihi panē ad edendū
⁊ vestimentū quo operiar ⁊ reuoca-
uerit me cum salute: Erit mihi do-
minus in refugiū ⁊ lapis iste in signū
℣. Surgens mane iacob tulit lapi
dē ⁊ erexit in titulū fundensq; oleum
desup dixit: Erit mihi. Lectio.vj.

Ad q̄ mater: In me sit ista maledictio fili mi: tantum audi vocem meam ⁊ pergēs ad gregez affer que dixi. Abijt ⁊ attulit deditq3 matri. ℟. Erit mihi dominus in deū ⁊ lapis iste quem erexi in titulū vocabitur domus dei ⁊ de vniuersis que dederis mihi Decimas ⁊ hostias pacificas offerā tibi. ℣. Si dominus deus meus fuerit mecū in via ista per quam ego ambulo ⁊ custodierit me. Decimas. Lec. vij.

Parauit illa cibos sicut nouerat velle patrē illius ⁊ vestib⁹ esau valde bonis quas apd̄ se habebat domi induit eum: pelliculasq3 edoꝛuz circūdedit manibus ⁊ colli nuda ꝓtexit. ℟. Orauit iacob ⁊ dixit: dn̄e qui dixisti mihi reuertere i terrā natiuitatis tue Erue me de manu fratris mei qa valde eū timeo. ℣. Deus in cuius cōspectu ābulauerūt patres mei dn̄e q pascis me a iuuētute mea. Erue. Le. viij.

Deditq3 ei pulmentum ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis dixit: Pater mi? At ille respōdit: Audio: Quis es tu fili mi? Dixitq3 iacob: Ego sum pꝛimogenitus tuus esau. Feci sicut pꝛecepisti mihi. ℟. Dixit angelus ad iacob: Dimitte me auroꝛa est. R̄ndit ei: non dimittā te nisi bn̄dixeris mihi ⁊ bn̄dixit eum in eodē loco. ℣. Ecce vir luctabaᵗ cū iacob vsq3 mane ⁊ cū vidisset q̄ euz supare nō posset dixit ad eū: Dimitte. Ad can. an̄. O mulier magna est fides tua Fiat tibi sicut petisti. ℣. Scapulis suis. Scd̄m matheū

In illo tp̄e: Egressus Jesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicēs: Miserēre mei fili dauid filia mea male a demonio vexatur. Et reliqua. Homel. lec. eiusdem beati hieronymi pꝛes. Le. ix.

Scribis ⁊ phariseis caluniatoꝛib⁹ derelictis transgreditᵘ in partes tyri ⁊ sydonis vt tyrios sydoniosq3 curaret. ℟. Vidi dn̄m facie ad faciem Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit mihi. Nequaqū vocaberis iacob sed israel erit nomē tuum. Et salua. Lectio decima.

Mulier aūt chananea egreditur de finibus pꝛestitutis vt clamās filie impetret salutem. Obserua q̄d i. quito decimo loco filia cha

nanee sanetur. ℟. Dũ iret iacob de bersabee ⁊ pergeret arã loquut⁹ ẽ ei de⁹ dicẽs/Terraʒ in qua dormis tibi dabo ⁊ semini tuo. ℣. Edificauit iacob ex lapidib⁹ altare in honorem dñi fũdens oleũ desuper ⁊ benedixit ei deus dicẽs: Terram. Lectio.xi.

MIserere mei domie fili dauid filia mea male a demonio vexatur. Inde nouit vocare filiuʒ dauid qꝛ egressa iaʒ fuerat de finibus suis: ⁊ errores tyriorũ ac sydonioꝛuʒ: loci ac fidei cõmutatione dimiserat. ℟. Apparuit de⁹ iacob ⁊ benedixit euʒ ⁊ dixit Ego sũ deus bethel vbi vnxisti lapidẽ ⁊ votũ vouisti mihi: Cresceꝛ te faciã ⁊ multiplicabo te. ℣. Ego deus omnipotens ãbula corã me ⁊ esto ꝑfectus. Crescere te. Lectio.xij.

FIlia mea male a demonio vexatur. Ego filiam ecclesie puto animas credentiuʒ eẽ: que male a demonio vexabãtur ignoꝛantes creatoꝛẽ ⁊ adoꝛantes lapidem. ℟. Pater peccaui in celũ ⁊ corã te iã nõ sũ dign⁹ vocari filius tuus. Fac me sicut vnũ de mercenarijs tuis. ℣. Quanti mercenarij in domo patris mei abũdant panibus: ego auteʒ hic fame pereo: surgam ⁊ ibo ad patrẽ meum ⁊ dicam ei. Fac.

Secundum matheum.

IN illo tempoꝛe: Egressus Jesus secessit in partes Tyri ⁊ Sydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit dicens ei: Miserere mei fili Dauid filia mea male a demonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabãt eum dicẽtes: Dimitte eam quia clamat post nos. Ipse autem respõdens ait: Nõ sum missus nisi ad oues q̃ perierunt dom⁹ israel. At illa venit ⁊ adorauit eum dicẽs: Dñe adiuua me. Qui rñdit ei: Nõ est bonũ sumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere cãib⁹. At illa dixit: Etiã domine. Nam ⁊ catelli edũt de micis que cadunt de mensa dñoꝛum suoꝛũ. Tũc respõdẽs Jesus ait illi: O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata ẽ filia ei⁹ ex illa hoꝛa. Collecta. Deus qui cõspicis. vt supꝛa. In lb⁹ añ. Dñe labia mea apies ⁊ os meuʒ annũciabit laudẽ tuã. Cap. Bñdictio ⁊ clari. ℟. Seru⁹ tuus ego sum da mihi intellectũ dñe. ℣. Ut

discam mandata tua. Da mihi: Ad bn̄s. an̄. Egressus. Jesus secessit i partes tyri ꝛ sydōis ꝛ ecce mlier chananea a finib⁹ illis egressa clamabat dicēs: Miserere mei dn̄e fili dauid Col. De⁹ q̄ ꝯspi. vt. s̄. ad. j. an̄. Accedētes discipuli Jesu ad eū rogabāt illū dicētes: dimitte eā q: clamat post nos. Ad. iij. an̄. Miss⁹ sū ad oues q̄ pierūt dom⁹ israel dicit dn̄s. Cap̄. Rogamus vos. Col. De⁹ q̄ ꝯspicis. vt. s̄. ad. vj. an̄. O mlier magna ē fides tua fiat tibi sicut petisti. Ad. ix. an̄. Cōmēdem⁹ nos metipsos i multa patiētia. in ieiunijs multis p arma iustitie. Ad. vj. ꝛ ad. ix. Cap̄. ꝛ coll. vt i pria dn̄ica. Ad. vs̄ an̄. Dixit domin⁹. Cap̄. Rogam⁹ vos R. Bonū mihi dn̄e q hūiliasti me: Bonū mihi lex oris tui sup milia auri ꝛ argēti. V. Man⁹ tue dn̄e fecerūt me ꝛ plasmauerūt me da mihi itellectū vt discam mādata tua. Bonuz mihi. Ad magt an̄. Dixit dn̄s mlieri chananee: Nō ē bonū sumere panē filioꝝ ꝛ mitter̄ canib⁹: vtiq3 dn̄e: nā ꝛ catelli edūt d micis q̄ cadūt d mēsa dn̄orū suoꝝ: ait illi Jesus: mlier magna ē fides tua fiat tibi sicut petisti. Col. De⁹ q̄ ꝯspicis. Fer. ij. Lectio. j.

SEcūdus iste ps̄ ē eoꝝ quoꝝ titulus ē cāticuz graduuz: Plures eīm sunt significātes vt iā i primo eoꝝ audistis ascensū nostꝝ q̄ fit in corde ad deuz in conualle ploratiōis idest ab humilitate contribulatiōis. Lectio. ij.

AScensus eniz vtilis nobis nō potest esse nisi primo humilitatis a conualle nobis ascendendum esse meminerimus. conuallis enim iste locus est depressus. Lec. iij.

Sicut loca terre alta mōtes ꝛ colles ita conuallis locus humilis: ne dum propere ꝛ prepostere querimus exaltari non ascendamus sed ruamus. Ad bn̄s an̄. Ego principium qui ꝛ loquor vobis. Collecta.

PResta qs̄ ops deus: vt familia tua q̄ se affligēdo carne ab alimentis abstinet: sectādo iusticiaz a culpa ieiunet. Per. Ad magt An̄. Qui me misit mecum est ꝛ nō reliquit me solum: Quia que placita sunt ei facio semper. Collecta.

ADesto supplicatiōib⁹ nostris ops deus ꝛ q̄bus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete misericordie tribue benign⁹ effectum. Fer. iij. Lectio. pria

D Ocuit autē ipse dñs a
cōualle plorātōis ascē
dendū quando pro nobis hu
miliari vsq3 ad mortē crucis
τ pati dignatus ē. Hoc exem
plū nō relinquam⁹. Lec.ij.
I stam cōuallem plorātōis
martyres intellexerūt. Vñ i
tellexerunt? Quia τ ipsi de
cōualle ploratiōis vt corona
rentur ascenderunt. Lec.iij.
N ihil aliud istis cāticis do
cemur fratres q̄ ascendere:
sed ascēdere in corde in affe
ctu bono in fide in spe in cha
ritate in desiderio perpetui
tatis τ vite eterne. Ad bñs
añ. Unus est enim magister vester
qui in celis est Xp̄us dñs. Coll'a.
P Erfice q̄s dñe beni
gnus in nobis obser
uātie sancte subsidiū: vt q̄ te
auctore faciēda cognouim⁹:
te operāte impleam⁹. Per. Ad
magt añ. Qui maior est vestrum
erit minister vester: quia ois q se ex
altat humiliabitur dicit dñs. Coll'.
P Ropitiare dñe suppli
catōib⁹ nostris τ aiaꝝ
nostraꝝ medere langorib⁹:
vt remissione pcepta de tua
semp benedictione letemur.
Per. Feria.iiij. Lectio.j.

S I ascendit cōgruit nos
dicere quomodo ascē
dendū sit. Quanta terribilio
ra lecta de euāgelio audiuit
charitas vestra videtis cer
te quia hora dñi sicut fur in
nocte ita veniet. Lectio.ij.
S i sciret inquit paterfami
lias q̄ hora fur veniret: amē
dico vobis q2 nō pateretur
pfodi parietem suum. Dicitis
modo. Qui ergo nouit qua
hora sicut fur veniet. L.iij.
N escis qua hora vēiat semp
vigila: vt qz nescis quando
veniat patū te īueniat qñ ve
nerit. Et ad hoc forte nescis
qñ vētur⁹ ē vt semp pat⁹ sis.
Ad bñs anti. Ecce ascendimus
hierosolimam τ filius hominis tra
detur ad crucifigendum. Coll'a.
P Opulū tuū dñe ppi
ci⁹ respice: τ quos ab
escis carnalib⁹ precipis ab
stinere: a noxijs quoq3 vicijs
cessare concede. Per. Ad ma
gnificat añ. Sedere autē mecū
non est meū dare vobis sed quibus
paratū est a patre meo. Collecta.
D Eus innocētie restitu
tor τ amator dirige
ad te tuoꝝ corda fuoꝝ: vt
spūs tui feruore cōcepto: τ in

fide iuēiant stabiles ꝛ i ope efficaces. Per eūdē. Fer. v.

Illum eīm patrēfa- L. j. milias subito occupa- uit illa hora: qui paterfami- lias superbus significatꝰ est. Noli velle eē paterfamilias ꝛ non te subito illa hora oc- cupabit. Lectio secunda.

Et q̄d ero iq̄s: q̄lem audisti de psalmo. Pauper ꝛ dolēs ego sum. Si eiꝫ eris pauper ꝛ dolēs: nō eris paterfamili as: quē illa hora subito inue niet ꝛ subito ꝑmet. Lectio. iij.

Ideo dn̄s cū diceret timen- dā eē horā sicut furē noctē posuit. Et ap̄lus ita ait: q2 ho ra dn̄i sicut fur i nocte ita ve- niet. Ad bn̄s añ. Opamini n̄ ci bū q perit sꝫ q ꝑmanet i vitā eternā.

Presta nobis Coll'a. dn̄e q̄s auxiliū gratie tue: vt ieiunijs ꝛ oratōibus cōuenieñter intenti: liberemur ab hostibꝰ mētis ꝛ corporis Per. Ad magt aña. Panis enim dei est qui descendit de celo ꝛ dat vitam mundo. Col.

Adesto dn̄e famulis tu is ꝛ ꝑpetuā benignitatē lar- gire poscētibꝰ: vt his q̄ te au ctore ꝛ gub̄natore gl'iant: ꝛ ꝯgregata restaures ꝛ restau rata ꝯserues. Per. Feria. vj.

Non vis vtte in- L. j. ueniat hora dn̄i: noli esse in nocte. Filij lucis estis ꝛ filij dei. Non simus noctis neq꞉ tenebrarum. Lectio. ij.

Qui sūt filij noctis ꝛ tenebra rum. Iniqui: ipij: īfideles. Sꝫ ꝛ ipsi audiant anteꝙ̄ veniat hora ꝛ dicat illis ap̄lus: fui- stis aliquando tenebre: nūc autem lux in dn̄o. Lectio. iij.

Sicut iste p̄s habet euāgl'iū. Jam illuminati sunt mōtes: quid adhuc dormiunt? Le- uaui oculos meos in mon- tes vnde veniet auxiliū mi- hi. Ad bn̄s anti. Malos male perdet ꝛ vineam suam locabit alijs agricolis qui reddant ei fructum tē- poribus suis. Collecta.

Da q̄s omnipotēs deꝰ vt sacro nos purificante ieiu nio: sinceris mentibus ad sc̄ā vētura facias ꝑuenire. Per. Ad magt añ. Querentes euꝫ te- nere timuerunt turbas quia sicut ꝓ- phetaꝫ eum habebant. Collecta.

Da q̄s dn̄e ppl'o tuo sa lutē mēt[is] ꝛ corpis: vt bōis opibꝰ īherēdo: tue sēp virtutis mereat ꝓtectiōe de

fendi. Per. Sabbato. Lec. j.
Quid est iam illumiati sũt mõtes: Iã ortus ẽ sol iusticie: iam ab apostolis ꝑdicatũ ẽ euãgeliũ: predicate sũt scripture: patuerũt oia sacramẽta: ꝯscissum ẽ velluz: patuit secretũ templi. Le. ij.
Mõtes possunt intelligi homines magni: homies clari. Et qs maior ioãne baptista: Qualis mons erat de quo ipse dominus dicit: in natis mulieruz nemo surrexit maior ioanne baptista. Lec. iij.
Uides certe istum magnum montẽ lucẽtez: audi ꝯfitentẽ. Quid ꝯfitẽtẽ: Nos oẽs inqt de plenitudine ei⁹ accepimus. Ad bñs añ. Uadã ad patrẽ meũ ꝛ dicam ei: pater fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. Collecta.
Da qs dñe nostris effectũ ieiunijs salutarez: vt castigatio carnis assũpta ad nostraꝝ vegetatõez transeat aiaꝝ. Per. Ad vs Cap.
Estote imitatores dei sicut filij charissimi: ꝛ ãbulate in dilectione sicut et christ⁹ dilexit nos ꝛ tradidit semetipm ꝓ nobis oblatiõez ꝛ hostiã deo i odorẽ suauitatis. R. Igitur ioseph. V. Miser tus. Ad magt añ. Dixit autez pater ad seruos suos cito proferte stolam primam ꝛ induite illum ꝛ date annulum in manu eius ꝛ calciamẽta in pedes eius. Colla.
Quesum⁹ oipotẽs de⁹ vota humilium respice: atqꝫ ad defensionẽ nostraz dexteram tue maiestatis extende. Per. Dñica. iij. inuitat. Uenite adoremus dominum deuz nostrum Qui fecit nos. ps. Uenite V. Dicet domino. Lec. prima.
Ioseph cũ sedecim essz annoruz pascebat gregẽ cuz fratribus suis adhuc puer ꝛ erat cum filijs baleꝫ zelphe vxorũ patris sui. Accusauitqꝫ fratres suos apud patrẽ suum crimine pessimo. Isrl autem diligebat ioseph super oẽs filios suos eo ꝙ i senectute sua genuisset euz. fecitqꝫ ei tunicã polimitam. R. Uidente ioseph a longe loquebãtur mutuo fratres dicẽtes: ecce sõniator vẽit Uenite occidam⁹ eũ ꝛ videam⁹ si ꝓsint illi sõnia sua. V. Cũqꝫ vidissent Joseph fratres sui ꝙ a patre cunctis fratrib⁹ plus amaretur oderant eũ nec poterant ei quicqꝫ pacifice loqui vñ ꝛ dicebãt. Uẽite. L. ij.

Videtes autem fratres eius q a patre cūctis fratribus plus amaret ode/ rāt eū nec poterant ei quicq̄ pacifice loq. Accidit quoqz vt visum somniū referret fratribus suis: q̄ causa maioris odij seminarium fuit. R. Dixit iudas fratrib⁹ suis ecce ismaelite trā seūt vēite venūdet: Et man⁹ nostre nō polluant: caro eīm ⁊ frater noster ē. V. Quid nobis pdest si occiderimus frēz nr̄uz ⁊ cellauerim⁹ sanguinē ipsius: melius est eniz vt venūdet Et manus nostre. Lectio. tertia.

Dixit ioseph fratribus suis: audite sōniū meū qd vidi: putabaz nos ligare manipulos i agro ⁊ quasi cō surgere manipulū meū ⁊ stare: vestrosqz manipulos cir/ cūstātes adorare manipulū meū. R. Videns iacob vestimēta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu ⁊ dixit: Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. V. Vide si tunica filij tui sit an non ⁊ cum vidisset pater ait. Fera. Lectio quarta.

Responderunt fratres eius: Nūquid rex noster eris aut subijciemur di/ tiōi tue: Hec ergo causa somniorum atqz sermonum: inui/ die ⁊ odij fomitem ministra/ uit. R. Igitur ioseph ductus est in egyptum Fuitqz dominus cum eo Per quem erat vir in cūctis psperē agēs. V. Misertus est eniz de⁹ il/ lius ⁊ oia ei⁹ opera dirigebat. Per. quē. V. Ipse liberauit. Lectio. v.

Aliud quoqz vidit sō/ niū qd narrās fratribus ait: Vidi per somniū q̄si solē ⁊ lunā ⁊ stellas vndeciz adorare me. R. Memēto mei dn̄ bn̄ tibi fuerit: Ut suggeras pha/ raōi vt educat me de isto carcere qz furti sblat⁹ sū ⁊ hic inocēs i lacū mis sus sū. V. Tres eni adhuc dies sūt p⁹ quos recordabit pharao misterij tui ⁊ restituet te in gradū pstinū: tūc memento mei. Ut sugge. Lec. vj.

Quod cum patri suo ⁊ fratrib⁹ retulisset icre pauit eū pater ⁊ dixit: Quid sibi vult hoc somniuz qd vi/ disti: Nū ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabim⁹ te sup terram: R. Tollite hinc vobiscū munera ⁊ ite ad dn̄m terre ⁊ dum i/ ueneritis adorate eum sup terrā: Deus aūt meus faciat euz vobis placa/ bilē ⁊ remittat ⁊ hunc fratrē vr̄m vo biscū ⁊ eū quē tenet in vinculis. V. Tollite de frugib⁹ terre in vasis ve/ stris ⁊ deferte viro munera. Deus

Inuidebāt igit̃ **Lec.vij.** ei fratres sui: pater vo rē tacitus ꝯsiderabat. Cūqꝫ fratres ioseph ī pascēdis gregibus morarent̃ in sichen: dixit ad euꝫ isrl': Fratres tui pascūt oues in sichimis veni, mittā te ad eos. ℞. Iste est frater vester minimus de quo dixeratis mihi deus misereatur tibi fili mi: Festinauitqꝫ in domum ꝛ plorauit quia erumpebant lachrime ꝛ non poterat se ꝯtinere. ℣. Attollens aūt ioseph oculos vidit beniamin stantē cōmota sunt omnia viscera eius super fratre suo. Festinauitqꝫ in. **Lec. viij.**

Quo rñdēte p̄sto sū ait vade ꝛ vide si cuncta ꝓspera sūt erga fratres tuos ꝛ pecora ꝛ renūcia mihi q̇d agat̃. Missus de valle ebrō venit in sichen. ℞. Dixit ruben fratribus suis: nunqd nō dixi vobis nolite peccare in puerū ꝛ non audistis me. En sanguis eius exqrit̃. ℣. Merito hec patimur q2 peccauim⁹ in fratrē nostrū vidētes angustiā aīe eius dū deprecaret̃ nos ꝛ nō audiuimus. En sanguis. **Ad can. aña.** Cū imundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca inaquosa querens requiē ꝛ ñ iuenit. ℣. Scapulis suis. **Lec. sci euangelij ſm lucam.**

In illo tpe: Erat iesus eijciens demonium et illud erat mutū. Et cum eiecisset demoniū loquutus est mut⁹ ꝛ admirate sunt turbe. Et reľ. **Omel. lec. eiusdem veñ. bede p̄sbyteri. Lec. ix.**

Demoniacus iste apō matheū nō solū mutus sed ꝛ cecus fuisse narrat̃ curatusqꝫ dicit̃ a dño ita vt loqueret̃ ꝛ videret. ℞. Merito hec patimur q2 peccauim⁹ i frēm nostrū vidētes angustiā aīe eius dū deprecaret̃ nos ꝛ nō audiuim⁹: Idcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit rubē fratrib⁹ suis: nunqd non dixi vobis nolite peccare i pueruꝫ ꝛ non audistis me. Idcirco. **Lec. x.**

Tria generalia signa simul in vno hoīe perpetrata sunt. Cecus videt: mutus loquit̃: possessus a demone liberat̃. ℞. Dixit ioseph vndecī frib⁹ suis: ego sū ioseph quē vendidistis i egyptū adhuc viuit pater nr̄ de quo dixeratis mihi: Ite adducite eum ad me vt possit viuere. ℣. Biennium est q᷑ fames cepit esse in terra adhuc restant alij quinqꝫ. Ite adducite. **Lec. vndecima.**

Quod tūc q̇dē carnaliter factū est sꝫ ꝛ quottidie cō,

pletur in conuersione credẽtiũ vt expulso primũ demõe fidei lumẽ aspiciãt: dinde ad laudes dei tacẽtia prius ora laxent. ℟. Nũciauerũt iacob dicẽtes: Joseph filius tuus viuit et ipse dñatur in tota terra egypti. quo audito reuixit spũs eius et dixit: Sufficit mihi vadã et videbo eũ anteq̃ moriar. ℣. Cumq̃ audisset iacob q filius eius viueret quasi de graui somno euigilãs ait: Sufficit mihi. Le. duodecĩa.

Quidã autem ex eis dixerũt: i beelzebub pricipe demoniorũ: eijcit demonia. Nõ hec aliqui de turba calũniabant, sz scribe et pharisei sic alij euãgeliste testant. ℟. Salus nostra i manu tua ẽ dñe respiciat super nos misericordia tua. Et securi seruiamus regi. ℣. Venerũt quoq̃ egyptij ad ioseph dicẽtes: da nobis alimẽta vt viuere possimus. Et se.

Secũduz lucam.

In illo tpe: Erat Jesus eijciẽs demoniũ et illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demonium loquutus ẽ mutus et admirate sũt turbe. Quidam autẽ ex eis dixerũt: Jn beelzezub principe demonioꝝ eijcit demonia. Et alij tẽtãtes signuz de celo querebãt ab eo. Jpse autẽ vt vidit cogitatiões eorũ dixit eis. Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur et domus supra domum cadet. Si autem et sathanas in semetipsum diuisus ẽ: quõ stabit regnum ipsius q2 dicitis i beelzebub eijcere me demonia. Si aũt ego in beelzebub eijcio demonia filij vestri in quo eijciunt. Jdeo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eijcio dmonia profecto peruenit in vos regnũ dei. Cũ fortis armatus custodit atriũ suũ in pace sũt ea que possidet. Si autez fortior illo superueniens vicerit eum: vniuersa eius arma aufert in quibus confidebat et spolia eius distribuet. Qui ñ est mecũ aduersum me est. Et qui nõ colligit mecum dispergit. Cũ imũdus spũs exierit ab homine ambulat p loca inaquosa q̃rens requiẽ et nõ inueniẽs dicit: Reuertar i domum meaz vnde exiui. Et cũ venerit inuenit scopis mundatam. Et tũc vadit assumit septẽ alios spiritus neq̃ores se et ingressi habitãt ibi et sũt nouissima hois illius peiora

prioribus. Factū est autē cuz hec dicēt. extollēs vocē quedā mulier de turba dixit illi: Beatus venter qui te portauit et vbera que suxisti. At ille dixit: Quinimo beati qui audiunt vbum dei et custodiunt illud. Collecta. Quēs ops deus vt.s. In lb⁹ aña. Fac benigne in bona voluntate tua vt edificentur domine muri hierusalē. Cap. Benedictio et clari. R. Declara su per nos de⁹ Tuam misericordiam. V. Declaratio sermonuz tuorū dat intellectum dñe. Tuam. V. Scuto circū. Ad bñs añ. Si in digito dei eijcio demonia pfecto venit in vos regnū dei. Col. Quēs ops de⁹. Ad.j.añ. Duz fortis armat⁹ custodit atriū suū in pace sūt oia que possidet. Ad.iij.añ. Qui nō colligit mecū dispgit et q ñ ē mecū ɔtra me ē. Cap. Estote imita. Col. Quēs ops de⁹. Ad.vj.añ. Cū imūdus spirit⁹. vt.s.ad can. Ad ix.añ. Per arma iusticie virtutis dei ɔmēdem⁹ nos metipsos in multa patientia. Cap. et Collecta.ad. vj. et ad.ix. vt in.j.dominica. xl. Ad vs añt. Dixit dominus. Cap. Estote imitatores. R. Septies in die laudē dixi tibi dñe deus me⁹: Ne pdas me. V. Erraui sicut ouis q̄ pierat requi ere seruū tuuz dñe qz mādata tua nō sū oblit⁹. Ne pdas. Ad magt añ. Extollēs q̄dā mlier vocē d turba dixit: beat⁹ vēter q te portauit et vbera q̄ suxisti. at iesus dixit ei: qnimo bti q audiūt verbū di et custodiūt illd. Col. Quēs ops de⁹. vt.s. Fer.ij. Lec.j.

Sicut amor imūdus inflāmat aiam: et ad terrena cōcupiscenda et pitura sectāda piturā vocat et in ima precipitat atqz i profūda demergit. sic amor sāctus ad supna leuat et ad eterna iflāmat et ad ea q̄ nō transeūt neqz moriūtur excitat aiam et de pfūdo inferni leuat ad celuz. R. Videntes ioseph. Lectio secunda.

Habet tamen ois amor vīz suaz nec potest vacare amor i aia amātis. Necesse est ducat. Sed vis nosse q̄lis amor sit vide quo ducat. Lectio.iij.

Nō enīz monemus vt nihil ametis sz monemus ne mundum ametis: vt eum qui fecit mūduz libere ametis. Obligata eni aia amore terreno: quasi viscū habet i pēnis volare nō pōt. Ad bñs añ. Amē dico vobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua. Collecta.

Cordib⁹ nostris q̄us dn̄e benign⁹ īfūde: vt sicut ab escis corporalib⁹ abstinem⁹: ita sēsus q̄q3 nostros a noxijs retrahamus excessib⁹. Per. Ad magt añt. Jesus aūt trāsiens per mediū3 illorū ibat.

Subueniat nobis dn̄e misericordia Coll'a. tua: vt ab iminētib⁹ pectō2u3 nostroꝝ picul': te mereamur protegente eripi te liberante saluari. Per. Feria .iij. Lec. j.

Mundata vero aīa ab affectibus sordidissimis seculi tāq̄ extēsis pēnis ⁊ duab⁹ alis resolutis ab oī īpedimēto idest duob⁹ p̄cept' dilectōis dei ⁊ ꝓximi volat

Psalmus iste quē ho- L. ij. die suscepim⁹ tractādum sanctitati vestre ipsa3 hierusale3 desiderat idest iste q̄ ascendit ī hoc psalmo. Est eim canticū graduū q̄d sepe dicimus charitati vestre: quia non sūt gradus isti descendentiu3 s3 ascendentiu3 Lectio tertia.

Ascēdere ergo vult iste. Et quo vult ascendē vbi: Ad celu3. Quid est in celū: Utrum ideo vult ascēdē vt sit cu3 sole ⁊ luna ⁊ stellis: Absit. Ad

bn̄s añ. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomie me o in medio eorum sū dicit dominꝰ. Collecta.

Exaudi nos oṗs ⁊ misericors de⁹: ⁊ cōtinētie salutaris ꝓpici⁹ nobis dona cōcede. Per. Ad magt añ. Non dico tibi petre dimittendum septies sed vsq3 septuagies septies:

Tua nos dn̄e ꝓ Coll'a: tectione defende ⁊ ab omni sēp iniquitate custodi. Per. Feria .iiij. Lectio pria.

Sed ē ī celo eterna hierusalē vbi sūt ciues nostri angeli ab ipis ciuib⁹ nostris ꝑegrinamur ītra In peregrinatiōe suspiramus: in ciuitate gaudebimus. Lectio .ij.

Inuenim⁹ aūt ⁊ socios ī ista ꝑegriatiōe q̄ iā viderūt ipa3 ciuitatē ⁊ inuitāt nos vt curramus ad illam. Lectio .iij.

Ad hos gaudet iste qui dicit. Jocūdatus sum in his q̄ dixerūt mihi in domum dn̄i ibimus. Ad bn̄s aña. Audite ⁊ intelligite traditiones quas dominus dedit vobis. Collecta.

Presta nobis q̄us dn̄e: vt salutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoq3 vicijs abstinentes propitiationem

tuaz facilius ĩpetrem⁹. Per. Ad magt añ. Nõ lotis manibus manducare nõ coinquinat hominẽ. Col. Concede q̃s op̃s deus vt qui ꝓtectiõis tue gratiaz q̃rim⁹: liberati a malis oib⁹ secura tibi mẽte seruiam⁹. Per. Fer. v. Lec. j. Fratres veniat in mẽtem charitati vestre si qua forte festiuitas martirũ ꝛ locus aliquis sanctus nominatur quo certo die turbe confluãt ad celebrandã solẽnitatẽ: ille turbe quõ se excitãt quõ se hortantur ꝛ dicũt Eamus eam⁹. Lectio scda. Et querunt. Quo eamus? Et dicitur: Ad illuz locuz: ad sãctũ locũ: Inuicem sibi loquũtur ꝛ tanq̃ incensi singulati faciunt vnã flãmã: ꝛ ipa vna flãma facta ex collocutiõe sese accẽdẽtiũ ꝛ rapit illos ad locũ sãctũ ꝛ cogitatio sãcta sctificat eos. Le. iij. Si ergo ad locũ temporalẽ sic rapit amor sanct⁹: qualis amor debet esse qui ɔcordes rapit in celũ ꝛ dicẽtes sibi in domũ dñi ibim⁹. Ergo curramus curram⁹ q2 in domũ dñi ibim⁹. Ad bñs añ. Pater diligit filium ꝛ omnia demonstrat ei que ipse facit. Collecta. Concede q̃s op̃s de⁹: vt ieiunio2ũ sãcta deuotio ꝛ purificationẽ nobis tribuat ꝛ maiestati tue nos reddat acceptos. Per. Ad magnificat añ. Sicut pater suscitat mortuos ꝛ viuificat: sic ꝛ filius quos vlt viuificat. Colla. Subiectũ tibi ppl'z q̃s dñe ꝓpitiatio celestis ãplisicet: ꝛ tuis semp faciat seruire mandatis. Per. Fer. vi. Le. j. Curram⁹ ꝛ nõ fatigemur q2 illic ꝑueniem⁹ vbi non lassabimur. Curramus in domũ domini: iocũdetur anima nostra in his q̃ ea nobis dicunt. Lectio. ij. Qui eiz ea nobis dicũt priores ipsam patriam de lõginquo: clamantes ad posteriores in domũ dñi ibim⁹ ãbulate currite: viderunt. Le. iij. Viderũt illã ap̃li ꝛ dixerũt nobis: Currite: ãbulate: seq̃mini: in domuz dñi ibimus. Et q̃d dicit vnusq̃sq3 nostruz Iocundatus sum in his qui dixerunt mihi in domũ dñi ibim⁹. Ad bñs añ. Qui biberit aquam quam ego do dicit domi-

nus samaritane fiet in eo fons aque salientis in vitaz eternā. Collecta.

Ieiunia nostra q̄s dn̄e bēigno fauore pseq̄re: vt sicut ab alimētis in corpore ita a vitiis ieiunem⁹ in mēte. Per. Ad magnificat añ. Aqua quam ego dedero qui biberit ex ea non sitiet vltra. Collecta.

Presta q̄s ops deus: vt q̄ in tua ptectiōe ꝯfidimus cuncta nobis aduersātia te adiuuante vincamus. Per. Sabbato Lectio. pria.

Iocundat⁹ suz in pphetis: iocūdat⁹ sū in apostolis. Oēs eim isti dixerunt nobis in domū dn̄i ibimus. Stātes erant pedes nostri i atriis tuis hierusalez. Le. ii.

Ecce habes domum dn̄i: si q̄rebas quid sit domus dn̄i. In illa domo dn̄i laudatur qui condidit domū. Ipse delitie oiuz habitātiū i domo: ipse sola spes hic: ⁊ res ibi.

Ergo qui currūt q̄d Le. iii. debent cogitare: quasi iā ibi sint ⁊ ibi stēt. Magnū enīz ē ibi stare iter āgelos ⁊ nō deficere. Qui enim inde lapsus est in veritate non stetit. Ad bn̄s anti. Inclinauit se iesus ⁊ scribebat in terra: si quis sine peccato est mittat in eam lapidem. Collecta.

Presta q̄s ops deus: vt qui se affligēdo carne ab alimentis abstinēt sectando iusticiā a culpa ieiunent: Per. Ad vespas. Capitulū.

Scriptum est q̄m abrahā duos filios habuit vnū de ācilla ⁊ vnū de libera: sed qui de ancilla s̄m carnē natus ē: q̄ aūt de libera p repromissionē. q̄ sūt per allegoriaz dicta. ℞. Stent moyses. Ad magt añ. Nemo te ꝯdemnauit mulier: nemo dn̄e nec ego te condemnabo: iaz amplius noli peccare.

Concede q̄s ops Col. de⁹: vt q̄ ex merito nostre actionis affligimur: tue gratie cōsolatiōe respirem⁹. Per. Dn̄ica. iiii. inuit. Populus domini ⁊ oues pascue ei⁹: Venite adoremus eum. ps. Venite.

Moyses pascebat L. j. oues iethro soceri sui sacerdotis madiā. Cūq; minasset gregē ad interiora deserti venit ad mōtē dei oreb ℞. Loquut⁹ est dn̄s ad moysen dicēs: descēde in egyptū dic pharaoni vt dimittat populū meū: Induratuz ē cor pharaōis nō vult dimittere po

pulũ meũ nisi i manu forti. ℣. Uidẽs vidi afflictionẽ populi mei q est in egypto ⁊ gemitũ eoꝝ audiui ⁊ descẽdi liberare eũ Jndu. Lectio .ij.

Apparuitq; ei dñs in flãma ignis d̃ medio rubi ⁊ videbat ꝙ rubũ arderet ⁊ non ꝯburebat. Dixit ergo moyses: vadã ⁊ videbo visionẽ hãc magnam quare nõ cõburat rubus. ℟. Stetit moyses corã pharaone ⁊ dixit: hec dicit dominus. Dimitte populũ meũ vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dominus deus hebreorũ misit me ad te dicẽs: Dimitte populũ. L. iij.

Cernẽs autẽ domin9 ꝙ pergeret ad videndũ vocauit eum de medio rubi ⁊ ait. Moyses: moyses: Qui respondit adsum. At ille: Ne appropies iquit huc. Solue calciamenta de pedibus tuis. Loc9 eĩm i quo stas terra sancta ẽ. ℟. Cãtem9 dño: gloriose eĩ honorificat9 ẽ equũ ⁊ ascẽsorẽ ꝓiecit in mare: Adiutor ⁊ ꝓtector factus est mihi dñs in salutem. ℣. Currus pharaonis ⁊ exercitũ ei9 ꝓiecit i mare. Adiutor. Lectio .iiij.

Ait dominus ad moysen: Ego sum de9 patris tui deus abrahã ⁊ deus isaac ⁊ deus iacob. Abscondit moyses faciẽ suam: non enim audebat respicere contra deũ. ℟. Jn mari vie tue ⁊ semite tue i aqs mltis. deduxisti sicut oues populũ tuũ. Jn manu moysi ⁊ aarõ. ℣. Trãstulisti illos ꝑ mare rubrũ ⁊ trãsuexisti ꝑ aquã nimiam. Jn manu. Lectio quinta.

Ait dominus ad moysen: Uidi afflictionẽ populi mei in egypto ⁊ clamorẽ eius audiui ꝓpter duritiã eorũ qui presunt operib9. ℟. Qui ꝑsequebãtur populũ tuũ dñe demersisti eos in profundum: Et in columna nubis ductor eoꝝ fuisti dñe. ℣. Exclamauerunt filij israel in angustia sua ad te domie ⁊ misisti eis saluatorem. Et in eo. Lectio sexta.

Et sciens dolorem eius descendi vt liberarẽ eũ de manibus egyptioꝝ ⁊ educerẽ de terra illa in terrã bonã ⁊ spaciosã: in terra q̃ fluit lacte ⁊ melle: ad loca cananei ⁊ ethei ⁊ amorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei. ℟. Ecce mitto ãgelũ meũ q p̃cedat te ⁊ custodiat semꝑ obſua ⁊ audi vocẽ meã ⁊ inimic9 ero inimicis tuis. ⁊ affligẽtes te affligam: Et precedet te angelus meus. ℣. Jsrael si me audie

ris nō erit in te deus recēs neqȝ adorabis deum alienum: ego enim dominus. Et precedet. Lectio. vij.

Clamor ergo filiorū israel venit ad me: vidiqȝ afflictionē eorū q̄ ab egyptijs opprimūtur. Sed veni mittā te ad pharaonem vt educas populū meū filios israel de egypto. Dixit moyses ad eum: Quis ego sum vt vadā ad pharaonem ꝛ educā filios israel de egipto? ℟. Moyses famulꝰ dñi ieiunauit quadraginta diebꝰ ꝛ quadraginta noctibus: Ut legē dñi. mereret accipere. ℣. Ascendit moyses in mōtē synai ad dñm fuitqȝ ibi quadraginta diebus ꝛ quadraginta noctibꝰ. Ut legē.

Qui dixit ei: Lec. viij. Ego ero tecū. Et hoc hēbis signum ꝙ miserim te. Cū eduxeris populū meū d̄ egypto imolabis deo super mōtē istū. ℟. Splendida facta ē facies moysi dum respiceret in eum dñs: Uidentes seniores claritatē vultus eius admirantes timuerūt valde ℣. Descendit moyses de mōte portans duas tabulas lapideas in manibus suis scriptas vtrasqȝ digito dei. Uidentes. Ad cantī. anti. De quinqȝ panibus ꝛ duobꝰ piscibꝰ satiauit dñs qui nqȝ milia hominū.

Lec. sci euangelij sm̄ Joānē.

In illo tēpore. Abijt Jesus trās mare galilee qd̄ ē tyberiadis ꝛ sequebat eū multitudo magna: qȝ videbant signa q̄ faciebat. sup his qui ifirmabantur. Et reliqua. Omelia lec. eiusdem ven. bede presbyteri. Lec. ix.

Qui signa ꝛ miracula dñi ac saluatoris nostri recte cum legunt vel audiunt accipiūt: nō tā i his qd foris stupeāt attendūt ꝙ qd horū exēplo ipsi intus agere qd in his misticum perpēdere debeant inspiciunt. ℟. Audi israel precepta domini ꝛ ea in corde tuo quasi in libro scribe: Et dabo tibi terram fluentē lac ꝛ mel. ℣. Obserua igitur ꝛ audi vocem meam ꝛ inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. Lec. decima.

Ecce etēim ꝑpinquante pasca die festo iudeorū. sequentem se multitudinē dñs verbo salutis pariter ꝛ ope curationis erigebat. ℟. Attendite popule meus legem meam Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Aperiā i parabolis os meum loquar propositiones ab ini-

N tio sctī. Inclinate Lec.xj.
Nam sicut alius euan-
gelista scribit loquebat illis
de regno dei ꝛ eos qui cura-
īdigebāt sanabat: eadēq̄ do
ctrina ꝛ sanatiōe ꝯpleta pau
cis de cibariis abūdantissi-
me refecit. ℟. Uos qui trāsituri
estis iordanē edificate altare dn̄o de
lapidib⁹ quos ferrū nō tetigit: Et of-
ferte sup illud holocausta ꝛ hostias
pacificas deo vestro. ℣. Cūq̄ in-
traueritis terraꝫ quam dn̄s daturus
est vobis edificate ibi altare domio.
Et offerte. Lectio .xij.
Nos ergo fratres cha
rissimi ꝓpiquāte pascha die
festo nostre redēptōis adiū-
cta fratrū caterua dn̄m toto
corde sequamur quo actio-
nū itinere ingressus sit diligē
tissime cōtemplemur vt vesti
gia ei⁹ sequi mereamur. ℟.
Adduxi vos per desertū quadragin
ta ānis ego domin⁹: nō sūt attrita ve
stimenta vestra: Mana de celo plui
vobis ꝛ obliti estis me dicit domin⁹
℣. Popule me⁹ qd feci tibi aut qd
molestus fui tibi rn̄de mihi quoniaꝫ
ego eduxi vos de terra egipti. Man
na. Secundum Joannem
In illo tēpore: Abijt ie-
sus trās mare galilee
q̄ ē tyberiadis: ꝛ sequeba-
tur euꝫ multitudo magna q̄ꝛ
videbant signa que faciebat
super his qui infirmabātur.
Subijt ergo in monteꝫ iesus
ꝛ ibi sedebat cum discipulis
suis. Erat autem ꝓximū pa-
scha dies festus iudeorum.
Cū subleuasset ergo oculos
iesus ꝛ vidisset q̄ꝛ multitudo
maxima venit ad eum dicit
ad philippum: vnde emem⁹
panes vt manducēt hij? Hoc
autem dicebat tentans eum.
Ipse eim sciebat quid esset fa
cturus. Respondit ei philip-
pus: Ducētoꝝ denariorum
panes non sufficiunt eis: vt
vnusquisq̄ modicū q̄d acci-
piat. Dicit ei vnus ex discipu
lis eius andreas frater symo
nis petri: Est puer vnus hic
qui habet quinq̄ panes or-
deaceos ꝛ duos pisces. Sꝫ
hec q̄d sūt inter tātos. Dixit
ergo iesus: Facite homines di
scūbere. Erat aūt fenū multū
in loco. Discubuerunt ergo
viri numero quasi quinq̄ mi
lia. Accepit ergo iesus panes
ꝛ cuꝫ gratias egisset distribu
it discumbentibus. Similr̄ ꝛ
ex piscib⁹ q̄tū volebant. Ut

aũt impleti sũt dixit discipulis suis: Colligite que superauerũt fragmẽta ne peãt. Collegerũt ergo ꝛ impleuerũt duodecim cophinos fragmentorũ ex qnq3 paĩb⁹ ordeaceis q̃ supfuerunt his q̃ mãducauerãt. Illi ergo hoies cum vidissent quod fecerat signũ dicebãt: Q2 hic est vere ppha q̃ vẽturus ẽ i mũdũ. Colla. Cõcede q̃s. vt.s̃. In lb⁹ añt. Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie si auerteris dñe faciẽ tuã a peccatis meis. Cap. Bñdictio ꝛ clari. ℟. Esto nob dñe turris fortitudis. ℣. A facie inimici. Turris. Ad bñs añ. Cũ subleuasset oculos Jesus ꝛ vidisset maximã mltitudinẽ veniẽtẽ ad se dixit ad philippũ: vñ ememus panes vt mãducẽt hi. hoc ãt dicebat tẽtãs eũ. ipe ei3 sciebat qd eẽt factur⁹ Coll. Cõcede q̃s. vt.s̃.ad.j. añ. Satiauit dñs qnq3 milia hoiu3 de qnq3 panib⁹ ꝛ duob⁹ piscib⁹. Ad .iij.añ. De qnq3 pani. vt.s̃. Ad. tan.cap. Scriptum est. Collecta. Concede q̃us. vt.s̃. Ad vj. añt. Cõmẽdemus nos. vt.s̃. Ad. ix. anti. Per arma iusticie. vt.s̃. Ad. vj. ꝛ ad. ix. capitu. ꝛ coll. vt in p2ia dñica. Ad. vs̃. añ Dixit dñs. Cap. Scriptũ ẽ.

℟. Educ d carcere aĩa3 meã Ut ꝯfiteat nõi tuo dñe. ℣. Perijt fuga a me ꝛ ñ ẽ q reqrat aĩa3 meã. Ut ꝯfiteat. Ad magt añ. Cũ vidissẽt turbe signũ qd fecerat iesus dicebãt: vere hic ẽ ppha q vẽit i mũdũ. Col. Cõcede q̃s. vt.s̃. Fer.ij. L.j.

Sicut iam meministis fratres charissimi ex ordie nobis tractãtib⁹ iste ẽ ps cẽtesimus qnt⁹ q̃ inter illos psalmos est quoꝝ titulus ẽ canticũ graduum. ℟. Loqutus est dñs deus moysen. Lec. ij.

Est autem sicut nostis vox ascendentium. Quo: nisi ad illam supernam hierusalem matrẽ nostra3 in celis. Que supna ꝛ ipsa eterna. Lec. iij.

Hec autẽ hierusalem que in terra fuit vmbrã hẽbat illi⁹. Itaq3 ista cecidit: illa permanet. Hec impleuit tp̃s p̃dicatiõis: illa tenet eternitatẽ repatiõis nostre. Ad bñs añt. Auferte ista hinc dicit dñs ꝛ nolite facere domũ patris mei domũ negotiationis. Ad. l. ꝛ ad iij. Colla.

Presta q̃s oñs deus: vt obseruatiões sacras annua deuotione recolentes: ꝛ corpe tibi placeam⁹ ꝛ mente. Per. Ad magt. añ. Soluite

templū hoc dicit domin⁹ ꝛ post triduum excitabo illud: hoc autē dicebat de tēplo corporis sui. Collecta.

Deprecationē nostram q̄s dn̄e benign⁹ exaudi: ꝛ qb⁹ supplicādi p̄stas affectum: tribue defensionis auxilium. Per. Feria .iij. Lc. j.

Ab illa peregrinamur in hac vita ad ei⁹ reditū suspiram⁹ tādiu miseri ꝛ laborantes donec ad illam redeam⁹. nec ciues nostri āgeli dimiserūt nos i peregrinatiōe sȝ annūciauerūt nobis ip̄m regē venturū ad nos. Lec. ij.

Et venit ad nos ipse rex et ɔtēptus ē iter nos a nobis ꝛ postea nobiscū ꝛ docuit nos cōtēptū qꝛ cōtēptus ē: docuit tollerare quia tollerauit: docuit pati qꝛ passus est: ꝛ promisit resurrecturos qꝛ resurrexit in seipso ostendēs quid sperare debeamus. Lec. iij.

Nō sic dn̄s venit ad nos vt deserēt angelos. Et illis mā sit in maiestate ꝛ ad nos venit in carne. Eramus autem ibi vbi redēptor noster ē: ille venisse dicitur ꝛ captiui tenebamur. Ad bn̄s anti. Quid me queritis interficere hominem q̄ vera loquutus sum vobis. In lb⁹. ꝛ ad tertiam. Colla.

Sacra nobis q̄s dn̄e obseruatiōis ieiunia ꝛ pie ɔuersatiōis augmētū ꝛ tue p̄piciatiōis ɔtinuū p̄stēt auxiliū. Per. ad magt an̄t. Unū opus feci ꝛ omnes admiramini quia totū hoiem sanū feci in sabbato. Colla.

Miserere dn̄e p̄p̄lo tuo ꝛ ɔtinuis tribulationib⁹ laborātē p̄pici⁹ respirare ɔcede. Per. Feria. iiij. L. j.

Ubi ergo tenebamur: vt ille veniret redimere captiuos vbi tenebamur: Forte apud barbaros. Peior est barbaris dyabolus ꝛ ꝛ angelus ei⁹. Lectio scd̄a.

Ipsi antea tenebāt gen⁹ humanū. Ab his redemit nos qꝛ his nō aurum ꝛ argentū sed sanguinē suū pro nobis dedit. Quo autem homo venerat in captiuitatē paulum apostolū interrogem⁹. L. iij.

Ipse precipue apostolus gemit i ista captiuitate suspirās eternam hierusalem ꝛ docuit nos gemere ex ipso spiritu quo ꝛ ipse impletus gemebat. Ad bn̄s an̄. Rabi quis peccauit hic aut parentes eius vt cecus

nasceretur: respondit Jesus et dixit neque hic peccauit neque parentes eius sed vt manifestentur opa dei in illo. Ad lau. et ad tertiam. Collec.

Deus qui et iustis premia meritorum et peccatoribus per ieiunium veniam prebes: miserere supplicibus tuis: vt reatus nostri confessio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per. Ad magt ana. Dixi vobis iam et audistis lutum mihi posuit ille qui dicitur Jesus. Colla.

Pateant aures misericordie tue domine precibus supplicantium: et vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per. Feria v. Lectio pria.

Hoc enim ait: omnis creatura ingemiscit et dolet vsque adhuc. Et iterum apostolus: vanitati enim creatura subiecta est ait: non sponte sed propter eum qui subiecit eam in spe. Lec. ii.

Omnem creaturam dixit apostolus: in hominibus etiam non credentibus sed tamen creaturis ingemiscere creaturam in laboribus. L. iii.

Nunquid nam in his tantum gemit qui nunquam crediderunt: iam vero in his qui crediderunt non gemit nec parturit creatura.

Ad bns an. Cum audissent turbe sermones Jesu dicebant hic est vere propheta. alii dicebant: hic est xps. In lb. et ad iii. Colla.

Presta quesumus omnipotens deus: vt quos ieiunia votiua castigant ipsa quoque deuotio sancta letificet. vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celestia capiamus. Per. Ad magt ant. Quidam autem ex iudeis volebant interficere Jesum sed nemo misit super illum manus.

Populi tui deus Colla. institutor et rector peccata quibus impugnatur expelle: vt semper tibi placitus et tuo munimine sit securus. Per. Fer. vi. L. i.

Gemebat et ipse apostolus et gemunt omnes fideles adoptionem: expectantes redemptionem corporis sui. Ubi gemunt In ista mortalitate. Lect. ii.

Quoniam redemptionem expectant corporis sui: que precessit in domino qui resurrexit a mortuis et ascendit in celum. Hoc nobis antequam reddatur necesse est gemamus fideles etiam sperantes. Lectio. iii.

Ideo sequitur ibi et dicit: Cum diceret et ipsi in nobis metipsis ingemiscimus adoptionem: expectantes redemptionem cor

poris nostri quasi diceret ei: qd tibi ergo ꝓfuit xp̄s quia adhuc gemis: ꝛ quomodo te saluū fecit saluatoꝝ. Ad bñs añ. Lazarus amicus noster dormit eamus ꝛ a somno excitemus eum. In lb⁹ ad. j. ꝛ ad. iij. Collecta.

D Eus q̄ ieffabilib⁹ mū-duz renouas sacramētis: presta q̄s: vt ecclesia tua eternis ꝓficiat institutis ꝛ tēporalibus nō ꝺstituatur auxilijs. Per. Ad magt anti. Domine si hic fuisses lazarus nō eēt mortuus ecce iam fetet quatriduanus in monumento. Collecta.

D A q̄s oṗs de⁹: vt q̄ infirmitatꝭ nostre ꝯscij ꝺ tua virtute confidimus sub tua sēp pietate gaudeamus. Per. Sabbato. Le. j.

Q Ui gemit adhuc sub-iūgit ꝛ ait. Spe enim salui facti sum⁹. Spes enim que videtur nō ē spes. Quod enim videt quis q̄d sperat. Si aūt qꝺ nō videm⁹ speram⁹ ꝑ patiētiam expectamus. Lec. ij.

E cce quare gemim⁹ ꝛ q̄uo gemimus: q2 qꝺ speramus iam quidez expectamus sed nonduz tenemus: ꝛ donec teneam⁹ i tēpoꝛe suspiramus q2 desideramus: Quare: q2 spe salui facti sumus. Le. iij.

I am caro sumpta ꝺ nobis in dño: nō spe sed refacta est: resurrexit enim ꝛ ascēdit i capite nostro: caro nostra salua i mēbꝛis adhuc saluāda ē. Ad bñs añ. Ego sū lux mundi qui sequitur me non ambulat in tenebris sꝫ habebit lumen vite dicit dominus. In lb⁹ ꝛ ad. iij. Coll'a.

F Iat dñe q̄s ꝑ gratiam tuā fructuosus nostre deuotiōis affect⁹: q2 tunc nobis proderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per. Ad vesperas. Caplm.

C Hristus assistēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ ꝑ ampli⁹ ꝛ ꝑfectius tabernaculum nō manu factū idest nō hui⁹ creatiōis neq ꝑ sanguinē ircoꝝ aut vituloꝝ: sꝫ per pꝛopꝛiū sanguinē itroiuit semel in sācta eterna redēptōe inuenta. ℟. Multiplicati sunt. Hy⁹. Hymnuz dicamus. ℣. Dederūt in escam meam fel. ℟. Et in siti mea potauerūt me aceto. Ad magt añ. Ego sū qui testimoniuz ꝑhibeo ꝺ meipso ꝛ testimōiū ꝑhibꝫ ꝺ me q misit me pr̄. Col.

Q Uesum⁹ oṗs deus fa

miliam tuam ppicius respice: vt te largiente regatur in corpore: et te seruante custodiat in mēte. Per. Dñica de passione inuit. Hodie si vocem domini audieritis Nolite obdurare corda vestra. psal. Uenite Hy. Hymnū dicamus. In .j. noc. añ. Domine in virtute tua. ℣. Diuiserūt sibi vestimenta mea. ℟. Et super vestem meā miserunt sortem.

Incipit hiere. ppheta. Lec. j.

Uerba hieremie filij helchie d̄ sacerdotib⁹ q̄ fuerūt i anathot i terra beniamin: qd̄ factū est verbū dñi ad eū in diebus iosie filij amon regis iuda in tertiodecimo anno regni eius. ℟. Isti sūt dies quos obseruare debetis tpibus suis: Quartadecia die ad vesperā pascha dñi ē et i qntadecia solēnitatē celebrabitis altissimo dño. ℣. Loquutus est dñs ad moysen dicēs: Loquere filijs israel et dices ad eos. Quartadecima. Lectio. ij.

Et factum est in diebus ioachim filij iosie regis iuda vsq3 ad cōsummationē vndecimi āni sedechie filij iosie regis iuda vsq3 ad transmigrationē hierusalem i mēse quinto. ℟. Multiplicati sunt qui tribulant me et dicunt nō est salus ipsi in deo eius: Exurge dñe saluum me fac deus meus. ℣. Qui tribulāt me exultabunt si motus fuero ego autē in misericordia tua speraui. Exurge.

Et factū ē verbū. Lec. iij. dñi ad me dicens: Priusq̄ te formarē in vtero noui te et anteq̄ exires de vulua sanctificaui te et ppbetam in gētibus dedi te. Et dixi: A a a domine de⁹: ecce nescio loq̄ q2 puer ego sū. ℟. Qui custodiebāt aiā meā ɔsiliū fecerūt i vnū dicentes: Deus dereliquit eū psequimini et cōprehendite eū qa nō est q liberet eū deus me⁹ ne elōges a me de⁹ me⁹ in adiutoriū meū intende. ℣. Oēs inimici mei aduersū me cogitabāt mala mihi verbū iniquū mādauerunt aduersū me dicentes: Deus dereliqt. Lectio. iiij.

Et dixit dominus ad me: Noli dicere q2 puer sū: quoniā ad oia que mittā te ibis et vniuersa que mandauero tibi loq̄ris. Ne timeas a facie eorū: q2 tecū ego sum vt eruam te dicit dñs. ℟. Adiutor et susceptor meus tu es domine et in verbum tuum supersperaui: Declinate a me maligni et scrutabor mādata dei mei. ℣. Iniquos odio ha

dui ꝛ legez tuaz dilexi. Declinate. In iij. noc. añ. Domin⁹ defen. ℣. Insurrexerunt in me testes iniqui. ℟. ꝛ mentita est iniquitas sibi. Lec. v.

Misit dñs manũ suã. ꝛ tetigit os meũ. Et dixit dñs ad me: Ecce dedi verba mea i ore tuo: Ecce ꝯstitui te hodie sup gẽtes ꝛ super regna vt euellas ꝛ destruas ꝛ disperdas ꝛ dissipes ꝛ edifices ꝛ plantes. ℟. Deus me⁹ es tu ne discedas a me: Quoniã tribulatio proxia est ꝛ nõ ẽ qui adiuuet. ℣. Tu aũt dñe ne elongaueris auxiliuz tuuz a me ad defensionez meaz con spice. Quoniaz tribulatio. Lec. vj.

Et factũ ẽ verbum dñi ad me dicẽs: Quid tu vides hieremia? Et dixi: virgam vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me: Bene vidisti quia vigilabo super vbo meo vt faciã illud. ℟. Ne perdas cũ ipsis de⁹ aiaz meaz ꝛ cũ viris sãguinũ vitã meã Redime me dñe. ℣. Ne tradideris me in aias tribulantiuz me quoniaz insurrexerunt in me testes iniqui. Redime. Lec. vij.

Et factuz est verbũ dñi secundo ad me dicẽs: Quid tu vides? Et dixi Ollaz succensam ego video ꝛ faciez eius a facie aq̃lonis. ℟. De⁹ me⁹ eripe me de manu pctõris ꝛ de manu ꝯtra legez agentis ꝛ iniq. Quoniã tu es patiẽtia mea. ℣. De⁹ ne elongeris a me de⁹ me⁹ i auxiliũ meum respice. Quoniaz. Lec. viij.

Et dixit domin⁹ ad me: Ab aq̃lone pãdet malũ sup oẽs habitatores terre q2 ecce ꝯuocabo oẽs cognationes regnorũ aq̃lonis dicit dñs ꝛ venient ꝛ ponent vnusq̄sq3 soliũ suũ i introitu portarum hierusalẽ. ℟. Tota die cõtristatus ingrediebar dñe quoniã anima mea ipleta est illusionib⁹: ꝛ vim faciebant qui querebant aiaz meaz. ℣. Amici mei ꝛ proximi mei aduersũ me appropinquauerũt ꝛ steterũt. Et vi. Ad can. añ. Ego gloriaz meã nõ quero. est q querat ꝛ iudicet. ℣. Ne perdas cũ ipsis deus aiaz meã. ℟. Et cuz viris sanguinũ vitã meaz. Secũdũ Joannem.

In illo tempore: Dicebat iesus turbis iudeoruz ꝛ principib⁹ sacerdotuz: Quis ex vobis arguet me d peccato? Si veritatem dico quare vos non creditis mihi? Qui est ex deo verba dei audit. Propterea vos non auditis q2 ex deo non estis

Et reliq. Homel' lectio eiusdem beati greg. pape. Lec. ix.

P Ensate fratres charissimi mansuetudinē dei. Relaxare pctā venerat ⁊ dicebat: Quis ex vobis arguet me de peccato. ℟. Ne auertas faciem tuam a puero tuo domine: Quoniam tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eam ꝓpter inimicos meos eripe me Quoniā Lec. x.

N On dignat ex rōne ondere se pctōrez nō eē: q ex vtute diuinitatis poterat peccatores iustificare: sed terribile ē valde qd subdit. Qui est ex deo verba dei audit. Propterea vos n̄ auditis qa ex deo nō estis. ℟. In ꝓxio ē tribulatio mea dn̄e ⁊ nō ē q adiuuet vt fodiāt man⁹ meas ⁊ pedes meos libera me de ore leōis Ut enarrē nomē tuū frib⁹ meis. ℣. Erue a framea de⁹ aīaz meā ⁊ de manu canis vnicā meā Ut enarrē. Lectio. xj.

S I eimipse vba dei audit q ex dō ē: ⁊ audire verba eius n̄ pōt quisq̄s ex illo n̄ ē: iterroget vnusquisq₃ si verba dei in aure cordis ꝑcipit: ⁊ intelligit vnde sit. ℟. In te iactat⁹ sū ex vtero de vētre matris mee: de⁹ me⁹ es tu ne discedas a me Quoniā tribulatio ꝓxia ē ⁊ nō est q adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis ⁊ a cornib⁹ vnicornuū hūilitatē meā. Quoniā tribulatio. Le. xij.

C Elestem patriā vitas desiderare iubet: carnis ōsideria ꝯteri: mūdi gloriam declinare: aliena nō appetere: ꝓpria largiri. Penset ergo apud se vnusquisq₃ nostrum si hec vox dei in cordis eius aure ꝯualuit: ⁊ quia iam ex deo sit cognoscit. ℟. Pacifice loqbant mihi inimici mei ⁊ i ira molesti erāt mihi: Uidisti dn̄e ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego aūt cū mihi molesti eēnt iduebā me cilicio. Uidisti. Scdm Joannez.

I N illo tpe: Dicebat iesus turbis iudeorum ⁊ principib⁹ sacerdotū: Quis ex vobis arguet me de peccato: Si veritatem dico vobis quare vos non creditis mihi: Qui est ex deo verba dei audit: ꝓpterea vos non auditis qz ex deo non estis: responderūt igit iudei ⁊ dixerūt ei. Nōne benedicimus nos quia samaritan⁹es tu ⁊ dmoniuz hēs. Respondit iesus. Ego demoniuz non ha-

heo sz honorifico patrez meum ⁊ vos inhonorastis me. ego aũt nõ quero gloriã meam: ẽ q̃ q̃rat⁹ ⁊ iudicet. Amẽ amẽ dico vobis: siq̃s sermonem meũ seruauerit mortem nõ videbit in eternum. Dixerũt ergo iudei. Nunc cognouim⁹ q2 demoniũ hẽs. Abraaz mortuu⁹ ẽ: ⁊ pphete ⁊ tu dicis siquis ꝟmonẽ meũ seruauerit mortez nõ gustabit i eternũ. Nunq̃d tu maior es patre nostro abrahã q̃ mortuus ẽ ⁊ pphete mortui sunt Quez teipm facis: Rñdit iesus: Si ego glĩfico meipsum glia mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me quez vos dicitis: q2 de⁹ vester ẽ et nõ cognouistis eũ: Ego autẽ noui eũ. Et si dixero q̃a non scio eũ ero silis vobis mendax: sed scio eũ ⁊ sermonẽ ei⁹ seruo. Abrahaz pater vester exultauit vt videret diez meuz: ⁊ vidit ⁊ gauisus ẽ. Dixerunt ergo iudei ad euz: Quinquaginta annos nõdũ hẽs ⁊ abrahã vidisti: Dixit eis iesus: Amen amẽ dico vobis: añq̃ abrahã fieret ego sum. Tulerũt ergo lapides vt iaceret in eũ. Jesus aũt abscondit se ⁊ exiuit de tẽplo. Col. Quesum⁹ o ps deus sa. vt.s. In lb⁹ añ. Uiõ dñe afflictõez meã quoniã erect⁹ ẽ inimic⁹ me⁹. Cap. Bñdictõ ⁊ clari. ℟. Erue a framea de⁹ aĩaz meã Et de manu canis vnicaz meaz. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo: a viro iniquo libera me Et de. Hy⁹. Denarioꝝ numero. ℣. Nõ pacis mee i quo sperabã. ℟. Ampliauit aduersũ me supplãtationẽ Ad bñs añ. Ego demoniũ nõ hẽo sz honorifico patrẽ meũ dicit dñs. Col. Quesum⁹ o ps de⁹ sa. vt.s. ad.i. añ. Abrahã pr vester exltauit vt videret diẽ meũ: vidit ⁊ gauis⁹ ẽ. Ad.iij. Hy⁹. Uexilla. Añ. Judicasti cãz aĩe mee defensor vite mee dñe deus meus. Cap. Christus assistens. ℣. Diuiserunt. Colla. Qũs o ps deus. sa. Ad.vj. anti. Populo meus. quid feci tibi aut qd molestus fui responde mihi. Caplum.

Vere lãgores nostros ipe tulit ⁊ dolores nostros ipe portauit ⁊ nos putauim⁹ eũ q̃si leprosũ ⁊ pcussũ a deo ⁊ hũiliatũ: ipe aũt vulnerat⁹ ẽ pp iniq̃tates nostras ⁊ attritus est pp scelera nostra. ℣. Insurrexerũt i me testes iniq. Col.

Deus qui p nobis filiũ tuũ crucis patibulum subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres potestatẽ: ꝯcede nobis famulis tuis: vt resurrectõis glĩam ꝯseq̃mur Per eũ. Ad .ix. añt. Nunquid redditur ꝑ bono malum quia foderunt foueam anime mee. Caplm.

Oblatus est q2 ipse voluit ꝛ ñ aperuit os suum: sicut ouis ad occisionem duct⁹ ẽ ꝛ ĉsi agn⁹ corã tõdente se obmutuit ꝛ non aperuit os suuz. ℣. Ne ꝑdas. Colla.

Respice qs̃ dñe super hanc familiam tuã ꝑ qua dñs noster iesus xp̃s ñ dubitauit manibus tradi nocẽtiũ ꝛ crucis subire tormentum. Per eũdẽ. Ad vs̃ aña. Dixit dñs. Cap. Christ⁹ assistẽs ℟. De ore leõis libera me domine: Et a cornib⁹ vnicorniũ hũilitatẽ meaz. ℣. Erue a framea de⁹ aiaz meã ꝛ de manu canis vnicã meã. ꝛ a cornibus. Hy⁹. Hymnũ di. ℣. Dederũt in escã. Ad magt añ. Tulerũt lapides iudei vt iacerẽt in Jesuz. Jesus ãt abscõdit se ꝛ exiuit de tẽplo Col. Qs̃ ops̃ de⁹ sa. Priuatis dieb⁹ vsqz ad pascha inuit. Adoremus dñz Qui nos redemit ꝑ crucẽ. ps. Venite. Hy⁹. Hymnũ di. ℣. Diuiserunt. Feri. ij. Lec. j.

Adhuc iudicio cõtẽdã vobiscũ ait dñs ꝛ cuz filijs vestris disceptabo: trãsite ad insulas cethiz ꝛ videte ꝛ in cedar mittite ꝛ ꝯsiderate vehemẽter ꝛ videte si factum est huiuscemodi: si mutauit gens deos suos ꝛ certe ipsi nõ sũt dij. ℟. Isti sunt dies quos.

Populus me⁹ mutauit gloriã suã ĩidolũ. Obstupescite celi super hoc ꝛ porte eius desolamini vehemẽter dicit domin⁹. Lec. ij. Lectio tertia.

Que enim mala fecit populus meus. Me dereliquerũt fontẽ aque viue ꝛ foderũt sibi cisternas dissipatas q̃ cõtinere nõ valẽt aquas. Nunquid seruus est israel aut vernaculus: In .ij. noc. Caplm.

Christ⁹ fact⁹ ẽ ꝑ nobis obediẽs patri vsqz ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ℣. Insurrexerũt i me testes. Colla.

Perpetua qs̃ dñe pace custodi. quos ꝑ lignũ sacte crucis redimere dignatus es. Qui viuis ꝛ regnas

In lb⁹ Capitulum.

Christus semel oblat⁹

ẽ ad multorũ exauriẽda pec
cata: secũdo sine peccato ap-
parebit expectantib⁹ se in sa
lutem. ℞. Erue a framea. Hy⁹.
Denariorũ. ℣. Hõ pacis mee.
Ad bñs añ. In die magno festi-
uitatis stabat Jesus ꝛ clamabat di-
cẽs si quis sitit veniat ad me ꝛ bibat
Jn lb⁹ ꝛ ad .iij. Colla.
SAnctifica qũs dñe no
stra ieiunia ꝛ cũctaꝝ nobis
ꝓpiti⁹ indulgentiam largire
culparuz. Per. Ad .iij. Cap.
COrpus meũ dedi per
cutiẽtib⁹ ꝛ genas me-
as vellẽtib⁹: faciem meam ñ
auerti ab icrepãtib⁹ ꝛ ꝯspuẽ-
tib⁹ i me. ℣. Diuiserũt. Ad .vj.
Cap.
DOmin⁹ de⁹ au-
xiliator me⁹ ideo ñ sũ
ꝯfusus: ideo posui faciẽ meã
vt petram durissimaz: ꝛ scio
quoniã nõ ꝯfũdar. ℣. Insur
rexerũt in me testes iniq. Colla.
OMnipotens de⁹ mi̾i
cordiã tuã nobis pla
cat⁹ ipẽde: vt q̇ ꝯtẽnẽdo cl̾pã
icurrim⁹ ꝯfitendo veniã ꝯse-
quamur. Per. Ad .ix. Cap.
TU aũt dñe sabaoth q̇
iudicas iuste ꝛ ꝓbas
renes ꝛ corda videã vltiõez
tuaz ex eis: tibi eim reuelaui
causaz meã dñe de⁹ me⁹. ℣.
Ne ꝑdas cũ ipsis deus. Collecta.
DEus cui ꝓpriũ est mi-
sereri semper: ꝛ ꝑcere
suscipe deprecationẽ nostrã:
ꝛ quos delictoꝝ cathẽa cõ-
strigit: mi̾atio tue pietat̃ ab
soluat. Per. Ad vš. Cap.
TRadidit in mortẽ aiaz
suã ꝛ cũ sceleratis re-
putatus ẽ ꝛ ipse peccatũ mł-
torũ tulit ꝛ ꝓ transgressori-
bus rogauit vt non periret.
℞. De ore leõis. Ad magnificat
añ. Qui sitit veniat ꝛ bibat ꝛ de ven
tre eius fluẽt aque viue. Collecta.
DA q̃s dñe populo tuo
salutẽ mẽtis ꝛ corpo-
ris: vt bonis operibus inhe
rendo: tua semp mereat̃ pro
tectiõe defendi. Per. Dicor
do ꝯ capitulis ꝛ coll̾is i hac
Fer. ij. dispositus teneat̃ vsq̧
in pascha excepto q̄ ad lau.
ꝛ ad .iij. ꝛ ad vš q̃tidie mutẽ
tur coll̾e vsq̧ i cena domini.
Uersiculi autez qui in ꝑcce-
dẽti dñica dicti sunt dicãtur
simil̾r vsq̧ in vigilia pasche.
Feria tertia lectio prima.
QUare ergo fact⁹ ẽ i ꝑ-
dã. Sup eũ rugierunt
leones ꝛ dederũt vocẽ suaz.

Posuerūt terrā ei⁹ in solitu
dine ciuitates eius exuste sūt
⁊ nō ē q̄ ihabitet in eis. L.ij.
Filij quoq; mempheos et
taphnes constuprauerunt te
vsq; ad verticez. Nūqd non
istud factū est tibi q2 dereliq
sti dn̄m deū tuuz eo tp̄e quo
ducebat te per viaz. Lec.iij.
Et nūc quid tibi vis in via
egypti vt bibas aquaz turbi
dā. Et qd tibi cū via assyrio
rū vt bibas aquā fluminis.
arguet te malicia tua ⁊ auer
sio tua icrepabit te. Ad bn̄s
Anti. Uos ascendite ad diez festuz
hunc ego non ascendaz quia temp⁹
meum nundum aduenit. In lb⁹
⁊ ad tertiaz. Collecta.
Nostra tibi q̄s dn̄e sint
accepta ieiunia: que nos et
expiando gratia tua dignos
efficiant ⁊ ad remedia pdu
cant eterna. Per. Ad magt
añ. Quidaz autez iudei dicebant qa
bonus est: alij autē dicebant non sed
seducit turbas. Colla.
Da nobis dn̄e q̄s pseue
rātē in tua volūtate famula
tum: vt in diebus nostris et
merito ⁊ numero populus
tibi seruiens augeatur. Per.
Feria quarta. Lectio pⁱma.
Scito ⁊ vide q2 maluz
⁊ amarū est reliq̄sse te
dn̄z deū tuū ⁊ non esse timo
rez eius apud te dicit dn̄s de
us exercituū. Lectio secūda.
A seculo confregisti iugum
meuz: rupisti vincula mea ⁊
dixisti. Num seruiam. In oī
colle sublimi ⁊ sub omni li
gno frondoso tu p̄sterneba
ris meretrix. Lectio tertia.
Ego aūt plātaui te vineam
electā oē semen veruz. Q̄uo
ergo ɔuersa es in prauuz vi
nea aliena. Si laueris te ni
tro ⁊ m̄ltiplicaueris tibi her
bā borith. maculata es i ini
q̄tate tua corā me dicit dn̄s
deus. Ad bn̄s añt. Oues mee
vocez meaz audient ⁊ ego dominus
agnosco eas. In lb⁹ ⁊ ad tertiā.
Sanctificato. Colla.
hoc ieiunio deus: tuo
rum corda fidelium misera
tor illustra: ⁊ quibus deuo
tionis prestas effectum: pre
be supplicantibus pium be
nignus auditum. Per. Ad
magt añ. Multa bona opera ope
ratus sum vobis propter quod opus
vultis me occidere. Collecta.
Adesto supplicationi
bus nostris oīpotēs

deus: ⁊ quib⁹ fiduciã sperã-
de pietatis indulges : ꝯsuete
misericordie tribue benign⁹
effectũ. Per. Fer. v. Lect. j.
Quomodo dicis ñ suz
polluta post baalym
ñ ambulaui. Uide vias tuas
in cõualle scito quid feceris.
Cursor leuis expli- Lec. ij.
cãs vias tuas onager assue
tus i solitudine in desiderio
anime sue attraxit ventum
amoris sui. Nullus auertet
eam. Omnes qui querũt eaz
non deficient in mẽstruis ei⁹
inuenient eam. Lectio tertia.
Prohibe pedem tuum a nu
ditate ⁊ guttur tuuz a siti. Et
dixisti. Desperaui nequa-
quam faciã. Adamaui quip
pe alienos : ⁊ post eos am-
bulabo. Ad bñs añа. Quid
molesti estis huic mulieri: op⁹ enim
bonum operata est in me. In lb⁹.
⁊ ad tertiaz Collecta.
Presta qũs oꝑs deus:
vt dignitas cõditiõis huma
ne per imoderantiã sautiata
medicialis ꝑsimonie studio
reformetur. Per. Ad ma-
gnificat anti. Mittẽs hec mu-
lier in corp⁹ meum hoc vnguẽtũ ad
sepeliendum me fecit. Collecta.

Esto qũs dñe ꝓpitius
plebi tue: vt q̃ tibi nõ
placẽt respuẽtes: tuoꝝ poti⁹
repleant delectationib⁹ mã-
datoꝝ. Per. Feria. vj. Le. j.
Quomodo ꝯfũdit fur
quãdo deprehendit:
sic cõfusi sũt dom⁹ isrl' ipsi ⁊
reges eoꝝ principes ⁊ sacer-
dotes ⁊ ꝓphete eorum dicẽ-
tes ligno: pater me⁹ es tu: ⁊
lapidi tu me genuisti. Le. ij.
Verterũt ad me tergũ ⁊ nõ
faciẽ: ⁊ in tẽpore afflictionis
sue dicẽt: Surge libera nos
vbi sunt dij tui iuda quos fe
cisti tibi. Surgant ⁊ liberent
te in tpe afflictiõis tue. L. iij.
Secundũ quippe numerũ ci
uitatũ tuarum erãt dij tui iu-
da: q̃d vultis mecum iudicio
contendere : Omnes dereli-
quistis me dicit dominus.
Ad bñs añ. Appropinquabat au
tez dies festus ⁊ querebant principes
sacerdotũ quomodo Jesuz iterfice-
rent timebant vero plebez. Colla.
Cordibus nostris q̃s
dñe benign⁹ infunde:
vt pctã nostra castigatõe vo
lũtaria cohibẽtes: tẽporaliũ
potius maceremur q̃ suppli
cijs deputemur etnis. Per.

Ad magt añ. Pricipes sacerdotum consiliuz fecerũt vt Jesuz occiderẽt dicebãt aũt: nõ in die festo ne forte tumultus fieret in populo. Col.

Concede q̃s oĩps deus: vt q̃ ꝑtectõis tue gratiaz q̃rim⁹: liberati a mal. oĩbus secura tibi mente seruiamus. Per. Sabbato. Le. j.

Frusta percussi filios vestros: disciplinã nõ receperunt. Deuorauit gladi⁹ vester ꝓphetas vestros: q̃si leo vastat gnãtio vestra. Uidete verbum do- Le. ij. mini. Nunq̃d solitudo fact⁹ sum israeli aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus: recessimus: nõ veniemus vltra ad te? Le. iij. Nũquid obliuiscitur virgo ornamẽti sui spõsa fascie pectoralis sue? Populus vero meus oblitus ẽ mei diebus inumeris. Ad bñs aña. Pater iuste mundus te non cognouit: ego autez agnoui te quia tu me misisti. Jn lb⁹ ꝛ ad. iij. Collecta

Proficiat q̃s domine plebs tibi dicata pie deuotiõis affectu: vt sacris actionibus erudita: quãto maiestati tue fit gratior: tãto donis potioribus augeat. Per.

Ad vesperas capitulum.

Hoc sẽtite in vobis q̃d ꝛ in xp̃o iesu: qui cũ in forma dei esset nõ rapinã arbitratus ẽ eẽ se equalez deo: sed semetip̃m exinaniuit formã serui accipiẽs: in similitudinem hominum fact⁹ ꝛ habitu iuent⁹ vt homo. R. Circũdederũt me viri mẽdaces sine cã flagellis cederũt me. Sz tu dñe defẽsor vindica me. V. Quoniã tribulatio ꝓxia ẽ ꝛ nõ est q adiuuet. Sz tu dñe. Hy⁹. Magnũ salutis gaudiũ. Ad magt añ. Clarifica me pater apud temetipsũ claritate quaz habui priusq̃ mũdus fieret. Col.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ q̃ hũano generi ad imitãdũ hũilitatis exẽplũ: saluatorẽ nostrũ carnẽ sumere ꝛ crucẽ subire fecisti: ꝯcede ꝓpitius: vt ꝛ patiẽtie ipsius habere documenta et resurrectiõis ꝯsortia mereamur. Per eundẽ. Dñica i ramis palmarum inuit. Ipsi vero ñ cognouerũt vias meas. Quib⁹ iuraui i ira mea si itroibũt i requiem meaz. ps. Uenite. Hy⁹. Magnũ salutis. Jn. j. noc. añ. Dñe in virtute. V. Diuiserũt sibi vesti.

Sermo beati maximi epi de psalmo vigesimo primo. Lc. i.

P Salmi vigesimi primi q̃ lectus ē seriem decursuri diligenter prius debem⁹ intēdere quid ī scriptiōe contineat: vt cognita eius origine intelligē tiā ipsi⁹ facili⁹ consequamur. ⁊ manifestato capite possint rectus mēbra distribui. ℟. In die qua inuocaui te dñe dixisti noli timere: Judicasti causaz meā ⁊ liberasti me deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te qa exaudisti me: Judicasti. Lectio .ij.

I Nscribit eim ita. In finez p susceptiōe matutina psalmus ipsi dauid: nisi fallor susceptio matutina solis ortū semper ante venit: ⁊ priusq̄ orbē radiorum clarus splēdor illuminet: matutinuz noctium tenebris terminum ponit. ℟. Fratres mei se elongauerunt a me ⁊ noti mei Quasi alieni recesserunt a me. ℣. Amici mei ⁊ proximi mei. Quasi. Lectio .iij.

A C resoluta sensim caliginū cecitate reb⁹ cunctis facies quedam ac lumen infundit: ⁊ cū veluti sub vna materia tenebrarum mundus in confusione iacuerit iterueniente matutino diuersa specierum varietate distiguitur: Hoc est cum oia ceca fuerint oculi omniū reparantur. ℟. Attēde dñe ad me ⁊ audi voces aduersariorum meorum: Nunquid redditur pro bono malū quia foderūt foueā aie mee. ℣. Vō pacis mee in quo sperabaz ampliauit aduersū me supplātationez. Nunquid. Lectio .iiij.

N Ox enim quodāmō aufert oculos mūdo: aurora restituit: atq̄ ita āte matutina susceptione pfruimur: vt gloriosi⁹ postmodū solis splēdore potiamur. ℟. Saluū me fac de⁹ quoniā itrauerūt aque vsq̄ ad aiaz meā ne auertas faciē tuā a me. Quoniā tribulor velociter exaudi me. ℣. Intēde aie mee ⁊ libera eā ppter inimicos meos eripe me domie. Quoniā tribulor. L. v.

Q Voniā sicut dicit apostolus lex spiritalis ē ⁊ specialib⁹ spiritalia cōpanda sūt: solem iustitie hic arbitror designari: hoc ē xp̄z dñz q̄ nobis ignorātie tenebris ⁊ peccatorum cecitate submersis celestis doctrine sue lumē infudit: ⁊ quos non hēbam⁹

oculos cordis iseruit. ℟. Noli eẽ mihi dñe alienus: parce mihi i die mala ꝯfũdãt oẽs q̃ me ꝑsequũt: Et nõ ꝯfũdar ego. ℣. Cõfũdant oẽs inimici mei. Et nõ ꝯfundar. Le. vj.

SOl iste idest xp̃s velut radios quosdã apostolos suos misit: q̃ nos de nocte teterrime delinquentie liberarent: ⁊ paulatim resolutis in nobis tenebris pctõꝝ matutina susceptõe cõsuescerẽt: vt pfecti facili⁹ possemus tollerare solis ardorẽ. ℟. Ingrediẽte dño in sctã ciuitatẽ hebreorũ pueri resurrectionẽ vite ꝓnũciãtes. Cũ ramis palmaꝝ osanna clamabãt i excelsis. ℣. Cũ audisset populꝰ q: iesus venit hierosolimã exierũt obuiã ei. Cũ ramis. Lect. vij.

HOc est primũ nos preceptis simplicioribus erudirẽt quo capaciores efficerent celestium secretorum. Dñi xp̃i solis iusticie matutino peccatorum caligo tota perimit: sicut ipse ꝓpheta ait ex ꝑsona dñi. ℟. Dñs mecũ est tanq̃ bellator fortis propterea persecuti sunt me ⁊ intelligere non potuerunt domine ꝓbans renes ⁊ corda: Tibi reuelaui causam meaꝫ. ℣. Tu autẽ domie sabaoth qui iudicas iuste ⁊ probas renes ⁊ corda. Tibi.

IN matutino. Lect. viij.

Interficiebã oẽs peccatores terre: hoc ẽ oriẽte i nobis sole iustitie q̃ habitaculũ dei sumus omnis cogitatio iniqua subuertit. Totus aũt hic p̃s digestus est ex ꝑsona dñi saluatoris q̃ppe cũ plura de eo i nouo sint posita testamẽto. ℟. Opprobriũ factꝰ suꝫ vicinis meis viderũt me ⁊ mouerũt capita sua: Adiuua me dñe deꝰ meꝰ ℣. Loquuti sũt aduersũ me lingua dolosa ⁊ sermonibꝰ odij circumdederunt me adiuua me. Ad can. añ.

Osanna filio dauid bñdictꝰ q̃ venit i noĩe dñi rex isrl' osanna in excelsis. Cant. Dñe miserere. ℣. Ne pdas eũ. Secũduꝫ matheum.

IN illo tp̃e: Cuꝫ appropinquasset iesus hierosolimis ⁊ venisset bethphage ad mõtem oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis: Ite in castellũ q̃d ꝯtra vos ẽ ⁊ statim inuenietis asinã alligatã ⁊ pulluꝫ cũ ea. Soluite et adducite mihi. Et reliqua. Homelia lect. eiusdem veñ. bede p̃sbyteri. Lectio nona.

MEdiator dei ⁊ hoĩuꝫ homo xp̃s iesus qui

pro humani generis salute
passurus de celo descende-
rat ad terras appropiquāte
hora passiōis appropiqua-
re voluit loco passiōis vt ēt
per hoc claresceret q2 nō īui
tus sed sponte pateretur. ℟.
Contumelias ⁊ terrores passus sum
ab eis qui erant pacifici mei custo-
dientes latus meū dicentes: decipia
mus eum ⁊ preualeamus illi sed tu
domine imecum es tanq̃ bellator
fortis: cadēt in opprobriuz sempiter-
nuz ⁊ videaz vindictam in eis Quia
tibi reuelaui causam meaz ℣. Iu-
dica domine causam anime mee de
fensor vite mee. Quia tibi. Lec. x.

In asino veniret a tur-
bis appellari rex ac
laudari voluit: vt ēt per hoc
eruditus quisq3 cognosceret
ip̄m esse xp̄m quē sic illo vē-
turū ꝓphetia olim p̄missa si
gnauerat. ℟. Deus israel ꝓpter
te sustinui iproperiū: operuit reuerētia
faciez meā: extraneꝰ factꝰ suz fratri-
bꝰ meis ⁊ hospes filijs matris mee.
Quoniaz zelus domus tue comedit
me. ℣. Improperia iproperātiū tibi
ceciderūt sup me. Quoniā. Le. xi.

Ante quinque dies pa
sche venire voluit si-
cut ex Ioānis euāgelio didi-
cimus: vt etiā p hoc ostende
ret se esse agnū immaculatū
qui peccata tolleret mundi.
Agnꝰ quippe paschalis: cuiꝰ
imolatione populus ysrael ē
ab egyptia seruitute libera-
tus. ℟. Aīaz meā dilectā tradidi in
manus iniquoꝝ ⁊ facta est mihi he-
reditas mea sicut leo in silua dedit
ꝯtra me vocē aduersariꝰ dicēs ꝯgre
gamini ⁊ ꝓperate ad deuorādū illū
Posuerūt me i desertū solitudinis
⁊ luxit sup me oīs terra q2 nō ē iuen
tus qui me agnosceret ⁊ faceret be-
ne. ℣. Pastores mlti demoliti sūt
vineā meaz conculcauerunt partem
meam. Posuerunt Lectio. xij.

Ante quinq3 dies pa-
sche idest decima lu-
na domū iferri ⁊ ipsa die pa-
sche idest quartadecima lu-
na ad vesperā iussus ē imo-
lari significās eum qui nos
suo sanguine redempturus
āte quinq3 dies pasche idest
hodierno die magno prece-
dētium sequētiumq3 popu-
lorū gaudio ac laudatione
deductus venit in templum
dei. ℟. Insurrexerunt in me viri
iniqui absq3 misericordia quesierunt
me interficere ⁊ non pepercerunt in
faciem meam spuere ⁊ lanceis suis

vulnerauerunt me ⁊ concussa sunt omnia ossa mea. Ego autez extimatus sum tanq̄ꝫ mortuus super terrā. ℣. Et dederunt in escam meaꝫ fel ⁊ i siti mea potauerūt me aceto. Ego autez. Secundum matheum.

In illo tpe: Cū appropiquasset iesus hierosolimis ⁊ venisset bethphage ad mōtē oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis: Ite in castellum quod cōtra vos ē: ⁊ statiꝫ iuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cuꝫ ea. Soluite ⁊ adducite mihi. Et si qs vobis aliquid dixerit: dicite quia dominus his opꝰ habꝫ ⁊ cōfestim dimittet eos. Hoc aūt totū factuꝫ est vt adimpleret q̄d dictū ē p ꝑphetam dicentem: Dicite filie syon. Ecce rex tuus venit tibi māsuetus: ⁊ sedens super asinaꝫ ⁊ pullū filium subiugalis. Euntes autē discipuli fecerunt sicut p̄cepit illis iesus. Et adduxerūt asinā ⁊ pullū ⁊ ipo suerūt super eos vestimenta sua ⁊ eum desup sedere fecerunt. Plurima autem turba strauerunt vestimenta sua in via. Alij aūt cedebāt ramos de arboribus ⁊ sternebāt in via. Turbe aūt que precedebant. ⁊ que sequebantur clamabant dicentes: Osanna filio dauid: benedictus qui venit i nomie dn̄i. Colla. Oṗs sēpiterne deus vt supra. In lbꝰ Anti. Dominus deus auxiliator meꝰ iō nō sū ꝯfusus. Cap. Benedictio ⁊ clari. ℟. Principes persecuti sunt me gratis ⁊ a verbis tuis formidauit cor meuꝫ. Letabor ego super eloquta tua. ℣. Quasi q inuenit spolia multa letabor. Hyꝰ. Ramos virētes. ℣. Hō pacis. Ad bn̄s an̄. Turba multa que cōuenerat ad diem festuꝫ clamabat domino: benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis. Col. Oṗs. s. deus. vt. s̄. Ad. j. an̄. Pueri hebreoruꝫ tollentes ramos oliuarum obuiauerunt dn̄o clamātes ⁊ dicētes: osanna in excelsis. Ad iij. an̄. Pueri hebreorū vestimēta ꝓsternebāt i via ⁊ clamabāt dicētes osanna filio dauid bn̄dictꝰ q venit i noie dn̄i. Cap. Hoc sētite. vt. s̄. Colla. Oṗs. s. deus. vt. s̄. Ad vj. an̄. Inuocabo nomen tuū dn̄e ne auertas aurē tuā a clamore meo. Ad. ix. an̄. Tibi reuelaui causam meā dn̄e defensor vite mee dn̄e deus meus. Uersiculi ad. iij. ad vj. ⁊ ad. ix. ⁊ cap. ⁊ colla. vs

ḡ.in alia dn̄ica.ad vs̄ an̄a. Di/
xit dn̄s. Cap. Hoc sētite. R. Ut
quequo exaltabit inimicus meus su/
p me. Respice ⁊ exaudi me dn̄e de⁹
me⁹. V. Nequā dicat inimic⁹ me⁹
preualui aduersus euz. Respice. V.
Dederunt in escaz. Ad magt an̄.
Ceperunt oēs turbe descēdētiū gau/
dentes laudare deuz voce magna su
per oībus quas viderant virtutibus
dicentes: benedictus qui venit rex in
nomine dn̄i pax in celo ⁊ gloria in ex
celsis. Collecta. Ops̄ sempi/
terne de⁹. vt.s̄. Feria.ij. Le.j.

Verbū q̄d factū est ad hieremiam a dn̄o di/
cēs: Sta i porta domus dn̄i ⁊ predica verbū istud ⁊ dic. Audite verbū dn̄i oīs iuda: q̄ igredimini p portas has vt adoretis dn̄m. R. Dixerūt ipij apd̄ se nō recte cogitātes circūue niam⁹ iustū quoniā cōtrari⁹ ē opibus n̄ris ꝓmittit se sciaz dei hēre filiū dei se nōinat ⁊ gloriaᵗ p̄rez se hēre deuz: videam⁹ si s̄mōes illi⁹ veri sint ⁊ si ē ver⁹ fili⁹ dei liberet illū de manibus nostris: Morte turpissima cōdēne/ m⁹ eū. V. Viri ipij dixerūt: oppria mus virū iustū iiuste ⁊ de spolijs ei⁹ sortē mittamus. Morte. Lectio.ij.

Hec dicit dn̄s exercitu um deus isrl̄. Bonas facite vias vestras ⁊ studia vestra ⁊ hītabo vobiscū i lo co isto. Nolite cōsiderei ver bis mēdacij dicētes: Tēpluz dn̄i. tēplū dn̄i: tēplū dn̄i ē. R. Viri ipij dixerūt: opprimam⁹ virū iu stū iiuste ⁊ deglutiam⁹ euz tāq̄ȝ iferi: viuū auferam⁹ memoriā illi⁹ d̄ terra ⁊ de spolijs ei⁹ sortē mittam⁹ iter nos ipsi eniz hōicide thesaurizauerūt sibi malū: isipiētes ⁊ maligni oderūt sa piētiā: Et rei fci sūt i cogitatiōib⁹ suis. V. Dixerūt ipij apd̄ se n̄ recte cogitā tes circūueniam⁹ iustū qm̄ ꝯtrari⁹ ē opib⁹ n̄ris. Et rei. Le.iij.

Quoniaz si benedixeri tis vias vestras ⁊ studia ve stra: si fecerit̄ iudiciū iter viꝶ ⁊ ꝓximū eius ⁊ aduene ⁊ pu pillo ⁊ vidue n̄ fecerit̄ calū/ niā: ⁊ sāguinē inocētē n̄ effu/ derit̄ in loco hoc post deos alienos n̄ ābulauerit̄ i ma/ lū vobis metipis: habitabo vobiscuz in loco isto in terra quam dedi patribus vestris a seculo ⁊ vsq̄ȝ in seculum. R. Conclusit vias meas inimic⁹ in sidiator fact⁹ ē mihi sicut leo i abscon dito repleuit ⁊ iebriauit me amaritu dine deduxerūt i lacuz mortis vitā me aȝ ⁊ posuerunt lapideȝ cōtra me: Ui de domine iniquitates illoꝝ ⁊ iudica

cām aīe mee defensoꝛ vite mee. ℣. Fact⁹ sū i d̄risū oī pplo meo cāticū eo rū tota die. Uide In lb⁹ añ. Faciē meā ñ auerti ab icrepātib⁹ ⁊ cōspuē tib⁹ i me. Cap̄. Xp̄s semel oblat⁹. ℟. Pricipes. Hy⁹. Dē ario ꝝ nūero. ℣. Hō pacis. Ad bn̄s añ. Nō hēres i me ptātē nisi desup datū tibi fuisset. In lb⁹ ⁊ ad. iij.

Da q̄s op̄s de⁹: vt Col. q̄ i tot aduersis ex nostra ifirmitate d̄ficim⁹: itercedēte vnigēiti filij tui passiōe respiremus: Per eun. Ad. j. añ. Framea suscitare aduersus eos q dispgūt greges meū. Ad. iij. añ. Appēderunt mercedē meā triginta argēteis quib⁹ appreciat⁹ sū ab eis. Ad. vj. añ. Inūdauerunt aque sup caput meū dixi perij inuocabo nomē tuū dn̄e deus. Ad. ix. añ. Labia insurgentiū: ⁊ cogitationes eoꝝ vid̄ dn̄e. ad vs̄. cap̄. Tradidit. ℟. Usquequo. Hy⁹. Hymnū. ℣. Dederūt i escā. Ad magt̄ añ. Recordare mei dn̄e ⁊ tuere me ab his q sequūt me. Colle.

Adiuua nos de⁹ salutaris noster ⁊ ad bn̄ficia recolēda q̄b⁹ nos istaurare dignatus es: tribue vēire gaudētes. Per. Si festiuitas bti bn̄dicti vl' ānūciatiōis dn̄ice i sabbato añ dn̄icā i palmis venerit: ipo die celebret. ita tn̄ vt cap̄. i vs̄ sit d̄ dn̄ica ꝑmō d̄ festo. Si vō p⁹ dc̄m sabbm̄ venerit vsq ad fer. v. p⁹ pascha differat. Si due festiuitates: q̄ pria ē agat fer. v. seq̄ns in.

Et dixit sab. Fer. iij. L. j. dn̄s ad me. Inuēta est ꝯiuratio i vir̄ iuda ⁊ i habitatoꝛib⁹ hierl'm. Reuersi sūt ad iniq̄tates patrū suoꝝ poꝛes q̄ noluerūt audire v̄ba mea. Et hi ergo abierūt post deos aliēos vt suirēt eis. Irritū fecerūt dom⁹ iuda pactū meū q̄d pepigi cū patrib⁹ eoꝛum. ℟. Cōtumelias. ⁊c. vt s. i dn̄ica.

Hec dicit dn̄s: Lect. ij. Ecce ego inducā sup eos mala d̄ quib⁹ exire ñ poterūt: ⁊ clamabūt ad me ⁊ ñ exaudiā eos. ℟. Una hora nō potuistis vigilare mecū q loquebamini moꝛi pro me. Uel iudaꝫ nō videtis q̄uō nō doꝛmit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Doꝛmite iam ⁊ requiescite ecce appropinquabit qui me traditurus est. Uel iudaꝫ. L. iij.

Et ibūt ciuitates iuda ⁊ habitatoꝛes hierusalem ⁊ clamabūt ad eos q̄b⁹ libant: ⁊ nō saluabūt eos in

tpe afflictiōis eorū. ℞. Deus
israel. ℣. Improperia. vt.s. In
dñica.in lb⁹ añ. Vide dñe ⁊ ɔsi
dera quoniā tribulor velociter exau-
di me. Ad bñs añ. Nemo tollit
aiaʒ meā ſʒ ego pono eā ⁊ iteꝝ sumo
eā. In lb⁹ ⁊ ad.vs. Collecta.
Omnipotens sēpiterne
deus da nob ita dñice
passiōis sacramenta pagē vt
idulgentiā pcipe mereamur.
Per eum. Ad.j. anti. Discerne
cāʒ meā dñe: ab hoie iniquo ⁊ dolo-
so eripe me. Ad.iij.añ. Dū tribula
rer clamaui ad dñʒ de vētre inferi ⁊
⁊ exaudiuit me. Ad.vj.añ. Dixe-
rūt ipij opprimam⁹ viꝝ iustū quoniā
contrarius est operibus nostris. Ad
ix.añ. Potestateʒ habeo ponen-
di animaʒ meā ⁊ iteruʒ sumendi eā.
Ad magnificat añ. Anime ipio
ruʒ fremebant aduersū me ⁊ graua-
tuʒ est cor meuʒ super eos. Coll'a.
Tua nos misericordia
deus: ⁊ ab omni surre
ptione vetustatis expurget: ⁊
capaces sancte nouitatis effi
ciat. Per. Feria.iiij. Lectio.j.
Oliuā vberē pulchraʒ
fructiferam speciosaʒ
vocauit domin⁹ nomen tuū.
Ad vocem loquele grandis
exarsit ignis in ea ⁊ combu-
sta sunt fructeta ei⁹. ℞. Sina
goge populoꝝ circumdederunt me ⁊
nō reddidi retribuentibus mihi ma
la cōsumetur dñe nequitia peccatoꝝ
⁊ diriges iustuʒ. ℣. Tu autem dñe
susceptor meus es gloria mea ⁊ exal
tans caput meuʒ. Et diriges. Lec.ij.
Et dñs deus exercituū
qui plantauit te loquu
tus est sup te malum pro ma
lis domus israel ⁊ dom⁹ iu-
da que fecerūt sibi ad irritan
duʒ me libantes baalim. ℞.
Erā quasi agnus inocēs duct⁹ suʒ ad
imolandū ⁊ nesciebā: cōsiliū fecerūt
inimici mei aduersū me dicētes: Ve-
nite mittam⁹ lignū i pane ei⁹ ⁊ ɔtera
m⁹ eū de terra viuētiū. ℣. Audiui
eiʒ ɔtumelias multoꝝ ⁊ terrores i cir
cuitu dicentiuʒ. Venite. Lectio.iij.
Tu aūt dñe demonstra-
sti mihi Et cognoui: tu
ostēdisti mihi studia eorum:
Et ego quasi agnus mansue
tus q̄ portat ad victimaʒ ⁊ ñ
cognoui quia sup me cogita-
uerūt ɔsilia. ℞. Judas mercator
pessim⁹ osculo petit dñm ille vt agn⁹
inocēs nō negat iude osculū: Qui de
narioꝝ numero xp̄ʒ iudeis tradidit.
℣. Meli⁹ illi erat si nat⁹ nō fuisset
homo ille. Qui denari. In lb⁹ añ.
Libera me de sāguinibus deus de⁹

me⁹ ⁊ exultabit lingua mea iusticiã tuã. Ad bñs añ. Tanto tpe vobis cũ erã docẽs vos i tẽplo ⁊ nõ me tenuistis ⁊ ecce flagellatũ ducitis ad crucifigẽdũ. In lb⁹ ⁊ ad .iij. Colla.

PResta q̃s oĩps deus: vt qui nostris excessibus idesinenter affligimur: p vnigeniti tui passionẽ liberemur Per eundem. Ad .i. añt. Contumelias ⁊ terrores passus sũ ab eis sed dñs meũ ẽ tãq̃ bellator fortis. Ad .iij. añ. Oẽs inimici mei audierũt malũ meũ dñe letati sũt quoniã tu fecisti. Ad .vj. añ. Consiliũ fecerũt inimici mei dicẽtes: conteramus eũ de terra viuentium. Ad .ix. añ. Ancilla dixit petro: vere tu ex illis es nam ⁊ loquella tua manifestuz te facit. Ad magnificat añ. Quottidie apud vos eram in tẽplo docens ⁊ non me tenuistis ⁊ ecce flagellatũ ducitis ad crucifigendum. Colla.

REspice q̃s dñe super hanc familiã tuaz pro qua dñs noster iesus xps ñ dubitauit manibus tradi nocentiũ ⁊ crucis subire tormẽtũ. Per eũ. Feria .v. Inuitat. Adorem⁹ dñm. ps. Uenite. ℣. Diuiserũt sibi. In ce. dñi. Lect. i.

QUomodo sedet sola ciuitas plena populo facta ẽ q̃si vidua dña gentiũ: princeps prouinciarũ facta ẽ sub tributo: plorãs plorauit i nocte ⁊ lachryme ei⁹ in maxillis eius. ℟. Seniores populi cõsiliũ fecerũt. Ut Jesuz dolo tenerent ⁊ occiderent: cuz gladijs ⁊ fustibus exierunt tanq̃ ad latrones. ℣. Collegerunt ergo pontifices ⁊ pharisei conciliũ. Ut Jesuz. Lectio .ij.

EXaudi deus orationẽ meã cuz deprecor. Seuierunt inimici in matres. Quid orabat vox ista corporis xpi: hoc orabat vt eruerentur ab inimicis ⁊ ñ eos possent occidere inimici. ℟. In mõte oliueti orauit ad prẽz pr̃ si fieri põt trãseat a me calix iste: spũs qdẽ pmpt⁹ ẽ: caro aũt ĩfirma: Fiat volũtas tua. ℣. Uerũtñ ñ sicut ego volo sed sicut tu vis. Fiat. Lect. iij.

COnueniẽtibus vobis i vnũ iaz nõ est dñicaz cenã mãducare: vnusquisq; enim suã cenã p̃sumit ad mãducandũ ⁊ alius quidẽ esurit: alius autez ebrius est. ℟. O iuda qui dereliq̃sti consiliũ pacis ⁊ cuz iudeis cõsiliatus es triginta argenteis vẽdidisti sãguinẽ iustũ ⁊ pacis osculũ ferebas quã in pectore nõ habebas. ℣. Juda osculo filiũ ho

minis tradidisti piuz impijs prodidi
sti. Et pacis. In lb' añ. Iustifice-
ris in sermonibus tuis ⁊ vincas cuz
iudicaris. Cap. Christus semel
oblatus. ℟. Principes. Hym
nus. Denariorum. ℣. Homo
pacis. Ad bñs añ. Traditor autē
dedit eis signū dicens: quez osculat⁹
fuero ipse ē tenete eū. In lb' ⁊ ad.
iij. ⁊ ad vs ⁊ Fer. vj. siir sab-
bato in lau. ⁊ ad. iij. tm̄ Col.
Deus a q̊ ⁊ iudas reat⁹
sui penam ⁊ confessio
nis sue latro premiū sumpsit
ꝯcede nobis tue ꝓpitiatiōis
effectū: vt sicut i passione sua
iesus xp̄s dn̄s noster diuer-
sa vtrisq; intulit stipēdia me
ritorum: ita nobis ablato ve-
tustatis errore resurrectiōis
sue gratiam largiatur. Per
eundez. Ad. j. añ. Dn̄s tāq̄ ouis
ad victimā ductus est ⁊ non aperuit
os suū. Ad. iij. añ. Contritū ē cor
meū in medio mei contremuerunt
omnia ossa mea. Ad. vj. añ. Exor
tatus es in virtute tua ⁊ in refectiōe
sancta tua dn̄e. Oblat⁹ est q2 ip̄e vo-
luit ⁊ nō aperuit os suū. Ad vs su
per ps añ. Accepto pane iudas
tradit dn̄z sicut promiserat principi-
b⁹ sacerdotū. Añ. Si male loqu-
tus sū perhibe testimoniū: si autē bn̄
qd me cedis. Añ. Filie hierusalē no
lite flere super me sed sup vos ipsas
flete ⁊ sup filios vestros. Ad mag̃
añ. Cenātib⁹ āt accepit Jesus panē
bn̄dixit ac fregit deditq; discipłis su
is. Coll. De⁹ a q̊. Fer. vj. L. j.
Quomodo obtexit ca
ligie in furore suo do-
minus filiā syon: ꝓiecit de ce
lo terrā inclitā israel ⁊ nō est
recordat⁹ scabelli pedū suo-
rum in die furoris sui. ℟. Oēs
amici mei dereliquerunt me ⁊ preua
luerūt insidiantes mihi tradidit me
quez diligebaz ⁊ terribilibus oculis
plaga crudeli percutiens: Aceto po-
tauit me. ℣. Et dederūt in escā meā
fel ⁊ in siti mea aceto. Lectio. ij.
Exacuerūt vt gladium
linguas suas. Non di-
cāt iudei non occidim⁹ xp̄m:
Etenim ꝓpterea dederūt euz
iudei pilato vt quasi a mor-
te ei⁹ ipsi viderent immunes.
℟. Velū tēpli scissū ē ⁊ oīs terra tre-
muit: latro de cruce clamabat dicēs:
Memēto mei dn̄e dū veneris i re-
gnū tuū. ℣. Amen dico tibi hodie
mecuz eris in paradiso. Memēto.
Christ⁹ assistens Lectio. iij.
pōtifex futurorum bo-
norū: p āpli⁹ ⁊ pfecti⁹ taber-
naculū n̄ mān factū idest nō

hui⁹ creatõis: neq̧ p sãguinē ircoꝝ aut vituloꝝ: sꝫ p ppriũ sanguinē itroiuit semel i scã eterna redēptione inuēta. ℟. Tenebre facte sũt dũ crucifixissēt Jesũ iudei: ⁊ circa horã nonã exclamauit Jesus voce magna: de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt qd me dereliqsti: Et iclinato capite emisit spũꝫ: tũc vn⁹ ex militib⁹ lãcea lat⁹ ei⁹ apuit ⁊ ꝯtinuo exiuit sanguis ⁊ aq̃. ℣. Cũ ergo accepisset acetũ dixit: cõsũmatũ ē. ⁊ iclinato. Ad lau. añ. Proprio filio suo ñ pepcit sꝫ p nobis oĩb⁹ tradidit illũ. Ad bñs añ. Posuerũt sup caput ei⁹ cãꝫ ipsi⁹ scriptã: Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. Ad. j. añ. Repleuit ⁊ inebriauit me amaritudine inimicus me⁹. Ad. iij. añ. Alt latro ad latronē: nos qdē digna factꝫ recipim⁹: hic aũt qd fecit: memēto mei dñe dũ veneris i regnũ tuũ. Ad. vj. añ. Dũ ꝯturbata fuerit aĩa mea dñe misicordie memor eris. Ad. ix. añ. Memēto mei dñe de⁹ dũ veneris in regnũ tuũ. Ad vš sup p̃os añ. Accepto pãe. ⁊c. vt. s. Ad magt añ. Cum accepisset acetum dixit: consũmatũ est ⁊ inclinato capite tradidit spiritum. Sabbato in. j. noctur. ℣. In pace in ipsum. ℟. Dormiam ⁊ requiescam. Lect. j.

Quomodo obscuratũ est aurum: mutatus ē color optim⁹: dispersi sunt lapides sanctuarij i capite oĩum plateaꝝ. Filij. syon iclíti ⁊ amicti auro pmo quomõ reputati sũt in vasa testea op⁹ manuũ figuli. ℟. Sepulto dño signatũ ē monumētũ voluētes lapidē ad hostiũ monumēti: Ponētes milites q custodirēt eũ. ℣. Ne forte veniãt discipuli ei⁹ ⁊ furēt eũ ⁊ dicãt plebi surrexit a mortuis. Ponētes. Lect. ij.

Repente sagittabũt euꝫ ⁊ non timebũt. O cor durũ occidere velle hominē qui mortuos suscitabat. Repente idest insidiose: quasi inopinate: q̃si iprouise. ℟. Recessit pastor noster fõs aque viue in cui⁹ trãsitu sol obscurat⁹ est: nã ⁊ ille capt⁹ ē q captiuũ tenebat pmũ hoiēꝫ Hodie portas mortꝫ ⁊ seras pariter saluator noster dirupit. ℣. Destruxit quidē portas iferni ⁊ confregit potentias diaboli. Hodie. Lectio. iij.

Festinemus ingredi in illam requiē vt ne i id ipm q̃s incidat incredulitatꝫ exemplum: viuus ē enim dei sermo ⁊ efficax ⁊ penetrabilior omni gladio ãcipiti ⁊ ptingēs vsq̧ ad diuisionē anime ⁊ spiritus. ℟. Agnus dei.

Christus imolatus est p salute mũ-
di: naz de parentis pthoplausti frau
de facta cõdolẽs quando pomi no-
xialis morsu in mortẽ corruit ipse li-
gnũ tũc notauit: dãna ligni vt solue
ret. ℣. Christ⁹ fact⁹ ẽ p nobis obe
diens vsqz ad mortem: mortẽ autez
crucis. Dãna ligni. In .iij. noc. ℣.
Caro mea. ℟. Requiescet in spe.
In lb⁹ añ. O mors ero mors tua
morsus tu⁹ ero iferne. Cap. Chri
stus semel. ℟. Principes. ℣.
Collocauit me i obscuris. ℟. Sicut
mortuos secli. Ad bñs añ. Mu
lieres sedentes ad monumẽtũ lamẽ
tabant flentes dñm. Colla. De⁹
a q̃ ⁊ iudas. Ad .j. añ. Plãgẽt
eũ quasi vnigenitũ quia inocẽs dñs
occisus ẽ. Ad .iij. añ. Attẽdite vni
uersi ppli ⁊ videte dolorẽ meũ. ℣.
In pace in idipsũ. ℟. Dormiaz ⁊ re
quiescaz. Ad sextam. añ A por-
ta inferi erue domine animaz meaz
℣. Caro mea. ℟. Requiescet in
spe. Ad .ix. añ. O vos oẽs qui trã
sitis per viaz attendite ⁊ videte si est
dolor sicut dolor meus. ℣. Colloca
uit me in obscuris. ℟. Sicut mor-
tuos seculi. Cap. ⁊ coll. vt .s. In
vigilia pasche ad vesperas
super ps aña. Alleluya .x. ps
Confiteantur. Capi.
Si csurrexistis cũ xp̄o
que sursum sunt querite vbi
xp̄s est in dextera dei sedẽs:
que sursum sunt sapite non
que super terram. ℟. Ange-
lus dñi. ℣. Ecce precedet. Hy⁹.
Hic est dies ver⁹ dei. ℣. Exur
ge gloria mea. ℟. Exurgam dilu-
culo Alla. Ad magnificat añ.
Vespere autem sabbati que lucescit
in prima sabbati venit Maria ma-
gdalene ⁊ altera maria videre sepul
chrum allel uya. Collecta.
Deus q̃ hãc sacratissimaz
noctem gloria dñice resure-
ctõis illustras: cserua i noua
familie tue pgenie adoptõis
spũm quẽ dedisti: vt corpe et
mẽte renouati: puraz tibi ex-
hibeant seruitutez. Per eun.
Inuitat. Alleluya. vj. Hymn⁹
Hic est dies. In p̃io noc. añ.
Alla. viij. ps. Beatus vir. ps.
Quare fre. ps. Cũ inuocarẽ
ps. Dñe dñs. ps. Conserua
me. ps. De⁹ de⁹ meus re. ℣.
Surrexit dominus de se. ℟. Qui
nobis pepẽdit in ligno Alla. Ser-
mo beati maximi epi Lect. j.
Magnuz ⁊ mirabile
donuz cõcessit no
bis deus hũc pa-
sche salutarẽ diez:
i quo resurgẽs dñs resurre-

ctionem prestitit vniuersis: et deimis ad altiora ascendēs nos quoqꝫ ad supiora de infe rioribus in suo corpore sub leuauit. ℟. Angelus domini de scendit de celo et accedens reuoluit lapidem et super eū sedit et dixit mu lieribus: nolite timere scio enī quia crucifixū queritis. Jā surrexit venite et videte lo cū vbi positus erat domi nus all'a. ℣. Angelus domini lo quut⁹ est mulierib⁹ dicens: quē que ritis an Jesū queritis. Jaz. Lect. ij.

Sumus enim ſm apl'z oēs christiani: corpus xp̄i et mēbra. Resurgente igi tur xp̄o: oia necessario cū eo sua viscera surrexerunt. ℟. Angelus domini loquutus est mu lieribus dicens. quez queritis. an Je sum queritis iam surrexit: Uenite et videte all'a all'a. ℣. Ecce precedet vos in galileam ibi eum videbitis si cut dixit vobis. Uenite. Lect. iij.

Dum enim ille ab infe ris transit ad supos: nos de morte trāsire fecit ad vitā. Pascha. n. hebraice trā sit' dicit' vel profectus: scilicz q2 p hoc mysteriuz de peiori bus ad meliora trāsitur. ℟. Dū transisset sabbatū maria magda lene et maria iacobi et salome eme runt aromata: Ut venientes vnge rēt Jesuz alleluya alleluya all'a. ℣. Et valde mane vna sabbatorum ve niunt ad monumentuz orto iam so le. Ut venientes. Lect. iiij.

Bonus trāsitus ē trāsi re de peccatis ad iusticiā: de vicijs ad virtutes: ad infātiā de senectute. Jnfantiam autē dixerim nō etatis: sed simpli citatis: Habent eim et merita etates suas. ℟. Maria magda lene et altera maria ibāt diluculo ad monumētū et dicit illis āgel⁹: quē q̄ri tis nō ē hic surrexit sicut loquutus ē Precedet vos i galileā ibi eū videbi tis all'a all'a. ℣. Cito eūtes dicite di scipulis eius et petro q2 surrexit dn̄s. Precedet. Jn. ij. noc. an̄. All'a. viij. p̄s. Dn̄i ē terra. p̄s. Do min⁹ illuīatio. p̄s. Exalta bo te. p̄s. Bt̄s q̄ itelligit. p̄s. Not⁹ i iudea. p̄s. Dn̄s deus sat. ℣. Surrexit dn̄s vere. ℟. Et apparuit simoni all'a. Lectio. v.

Jn occiduis prius ꝯsti tuti eramus senio pec catoꝝ: resurgente xp̄o reno uati sumus innocētia paruu loꝝ: hꝫ et xp̄iana simplicitas infantiam suam. ℟. Surgens Jesus dominus noster et stās in me dio discipuloruz suoruz dixit: pax vo

bis alla: Gauisi sũt discipli viso dño alla. ℣. Surrexit dñs de sepulchro qui pro nobis pepēdit i ligno. Gauisi.

Sicut eim infans. L. vj. nescit irasci fraudare ñ nouit referire ñ audet: ita et xpianitatis infātia ledētibus nō irascit spoliantib⁹ non resistit cedentib⁹ non repugnat. ℟. Expurgate vet⁹ fermētū vt sitis noua ↄspsio ⁊ eiꝫ pascha nostꝝ imo lat⁹ ē xp̄s: Itaqꝫ epulemur in dño alla. ℣. Christus resurgēs ex mortuis iā nō morit mors illi vltra iā nō dñabit. Itaqꝫ epulemur. Lect. vij.

Christiana deniqꝫ infātia sicut iussit dñs pro inimicis orat: auferenti tunicam relinqt. ⁊ palliū: verberāti maxillā prebet ⁊ alterā: nisi qḋ in hoc melior est xp̄i infantia quā natura. Illa eiꝫ peccare nescit ista cōtēnit. ℟. Uirtute magna redebant apostoli: Testimonium resurrectionis Jesu christi dñi nostri alla alla. ℣. Repleti qdeꝫ spū sctō loqbant verbum dei cū fiducia. Testimonium. L. viij.

Illa p infirmitatē innoxia est ista ē inocēs per ṽtuteꝫ. atqꝫ iō laudi magis adscribēdū est non taꝫ male facere non posse ꝙ nolle. Ergo sicut dixim⁹ etates q̄dam sūt merito ꝛc. ℟. Tulerūt dñm meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū. ait ei āgelus: Noli flere maria surrexit sicut dixit pcedā vos i galileā ibi eū videbitis alla alla. ℣. Dū ergo fleret inclinauit se ⁊ pspexit in monumētū viditqꝫ duos angelos i albis sedētes q dicūt ei. Noli. Ad can. añ. All. viij. Can. Quis ē iste. ℣. Cognouerūt dominū. ℟. In fractiōe panis alla. Secundum marcū.

In illo tēpore: Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata vt veniētes vngerēt iesum. Et reliqua. Homel. lect. eiusdem beati greg. pa. L. ix.

Multis vobis lectionibus fratres charissimi p dictatū loqui cōsueui: ꝫ qꝛ lacessente stomacho ea q̄ dictaueram legē ipe ñ possū: quosdā vestrū minus libenter audientes itueor: vñ nūc a memetipso exigere contra morē volo: vt iter sacra missarū solēnia lectionē sci euangelij nō dictādo ſꝫ colloquēdo edisserā. ℟. Si ↄsurrexistis cū xp̄o que sursū sūt querite vbi xp̄s est in dexterā dei sedēs: Que sursuꝫ sūt sapite nō q̄ super terrā alla. ℣.

Mortui enim estis et vita vestra abscondita est cum christo. Que. Lect. x.

Si ergo excipiatur ut loquimur quia collocutionis vox corda torpentia plusque sermo lectionis excitat: et quasi quadam manu sollicitudinis ut euigilent pulsat. R. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum et soluere septem signacula eius. Alla alla alla. V. Et vnus de senioribus dixit mihi ne fleueris dignus est agnus qui occisus est accipere potestatem et fortitudinem. Alleluya.

Et quidem ad Lect. xj. hoc opus me sufficere posse non video: sed tamen vires quas impitia denegat charitas ministrat. Scio namque quod dixit: Aperi os tuum et ego implebo illud. Bonum ergo opus nobis in voluntate sit: nam ex diuino adiutorio erit in perfectione. R. Surrexit dominus de sepulchro alla. Qui pro nobis pependit in ligno alla alla all. V. Letentur celi et exultet terra ante faciem domini Qui pro. Lectio duodecima.

Dat loquendi ausum etiam dominice resurrectionis tanta solennitas: quia indignum valde est ut eo die laudes debitas taceat lingua carnis: quo videlicet die caro resurrexit auctoris. R. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum: orto iam sole alla. V. Maria magdalene et maria iacobi et salome venerunt diluculo ad monumentum. Orto. Secundum marcum.

In illo tempore: Maria magdalene et maria iacobi et salome emerunt aromata ut venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole. Et dicebant ad inuicem: quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris coopertum stolla candida et obstupuerunt: Qui dixit illis. Nolite expauescere. Iesum queritis nazarenum crucifixum: surrexit non est hic: Ecce locus vbi posuerunt eum sed ite dicite discipulis eius et petro quia precedet vos in galileam. Ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Collecta.

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuum eterni

tatis nobis aditum deuicta morte reserasti: vota nostra q̄ pueniendo aspiras: et adiuuando pseq̄re. Per eundē. In lb' añt. All'a. viij. Caplm.

Expurgate vet' fermētum: vt sitis noua conspsio sicut estis azimi: etenim pascha nostrū immolatus ē xp̄s. ℟. Surrexit dñs vere All'a all'. ℣. Et appuit symōi All'. Hy'. Mysteriū mirabile. ℣. Dicite i natiōib'. ℣. Qr dñs rgnauit a ligno all'. Ad bñs an. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniunt ad monumentū orto iā sole all'a. Col. De'. q̄ hodi. vt.s̄. Ad.j.aña. All'a. vij. Ad.iij.aña. All'a. vij. Hy' Chorus noue. Caplm. Expurgate. ℣. Surrexit dominus Coll'a. Deus qui hodi. vt.s̄. Ad.vj.añ. All'a. v. Capitulū.

Epulemur nō i fermento veteri neq3 ifermento malicie ⁊ neq̄tie sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. ℣. Surrexit' dñs vere. Coll'a.

Concede q̄s op̄s deus: vt qui resurrectōis dominice solēnia colimus: innouatione tui spiritus a morte aīe resurgamus. Per. Ad.ix. añt. All'a. viij. Capitulum.

Christus resurrexit a mortuis primitie dormientiū: qm̄ q̄dē per hominem mors ⁊ per hominez resurrectio mortuoꝝ: sicut eīm in adam omnes moriuntur ita ⁊ in christo omnes viuificabuntur. ℣. cognouerunt dominum. ℟. In fract. Collecta.

Presta q̄s omnipotēs deus: vt qui resurrectionis dominice solemnia colimus: ereptionis nostre suscipere leticiā mereamur. Per. eundez. Ad vs̄ aña. Alleluya. x.p̄s. Dixit domin'. Cap. Expurgate. ℟. Surrexit dñs de sepulchro All'a all'. ℣. Qui p nobis pependit i ligno All'a all'. Hy'. Hic ē dies. ℣. Resurrexit dñs. ℟. Sicut dixit vobis all'a. Ad magn̄ añ. Christus resurgens ex mortuis iaz nō morit mors illi vltra nō dñabitur quod enim viuit viuit deo all'a. all'a. Coll'a. Deus qui hodi. vt.s̄. Fer.ij. ⁊ per totam septimanaz inuit. All'a all'a all'a. In .j. noc.aña. Alleluya. viij. Hy' Hic ē dies. ℣. Surrexit dñs de se. Lect. vsq3 ad pētecostem.

Venite ⁊ reuertamur ad dñz: q2 ipse cepit ⁊ sanabit nos: percutiet ⁊ cura

bit nos. Uiuificabit nos p⁹ duos dies, i die tertia suscitabit nos ꝛ viuem⁹ i conspectu eius: sciem⁹ seq̄mur q3 vt cognoscam⁹ dn̄m: Tu autē. ℟. Resurrexit dn̄s All'a all'a. ℣. Sicut dixit vobis All'a. In. ij. noc. an̄. All'a. viij. Caplm̄.

Mortui eizestis ꝛ vita vestra abscōdita ē cum xp̄o in deo ꝫcū eim xp̄s apparuit vita vestra: tunc ꝛ vos apparebitis cuzipso in gloria. ℣. Surrexit domin⁹ vere. Coll'a.

Presta q̄s op̄s deus: vt p hec paschalia festa que colim⁹: deuoti in tua semp laud̄ viuam⁹. Per do. In lb⁹. an̄. All'a. viij. Caplm̄.

Christus resurgens ex mortuis iā nō moꝛit: mors illi vltra nō dn̄abitur q̄d eiz mortu⁹ ē peccato mortuus ē semel: q̄d autem viuit viuit deo. ℟. Surrexit dn̄s vere all'a. Hy⁹. Mysterium mirabile. ℣. Dicite i natiōib⁹. Ad bn̄s an̄. Qui sūt hi ꝑmōes quos ꝯfertis ad inuicē ābulātes ꝛ estis tristes all'a all'a. rn̄dens vn⁹ cui nomē cleophas dixit ei: tu solus peregrin⁹ es in hierusalē ꝛ non cognouisti que facta sūt in illa his dieb⁹ all'ya: q̄bus ille dixit: que? ꝛ dixerūt de Jesu nazareno qui fuit vir propheta potens in opere ꝛ sermone coraz deo ꝛ omni populo. alleluya all'a. Collecta.

Deus qui solēnitate paschali mūdo remedia ꝯtulisti: populū tuū q̄s celesti dono ꝓsequere: vt et perfectā libertatē cōseq̄ mereat: ꝛ ad vitam proficiat sempiternaz. Per. Ad. j. an̄. All'a. Ad iij. an̄. All'a. Capitulū.

Christus semel ꝓ peccatis nostris mortu⁹ est: iustus pro iniustis vt nos offerret deo: mortificatos quidē carne viuificatos autem spiritu. ℣. Surrexit dominus de sepulcro. Collecta. Deus qui so. vt. s̄. Ad. vj. an̄t. All'a. Capitulum.

Benedictus deus ꝛ pater dn̄i nostri iesu xp̄i: qui ꝑm magnā misericordiā suā regenerauit nos in spem vite ꝑ resurrectiōem iesu xp̄i ex mortuis i hereditatē icorruptibilē ꝛ icōtaminatā ꝛ inmarcessibilem ꝯseruatā in celis. ℣. Surrexit dominus vere.

Presta q̄s op̄s. Coll'a. de⁹: vt huius paschalis festiuitatis mirabile sacramētū ꝛ tpalez nobis trā-

quillitatē tribuat: ⁊ vitā conferat sempiternam. Per. Ad ix. añ. Alla. Capitulū.

D Eus autē pacis q̄ eduxit de mortuis pastorez magnuz oium in sanguine testamenti eterni dn̄m nostrū iesū xp̄m aptet vos i omni bono vt faciatis ei⁹ volūtatem. ℣. Cognouerūt dominū. Collecta.

D Eus q̄ nos p paschalia festa letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt ea que deuote agimus: te adiuuante fideliter teneam⁹. Per. Ad vs̄ añ. Alla. x. Capitu. Si consurrexistis. vt. s̄. ℟. Surrexit dn̄s de se. Hy⁹. Hic est dies. ℣. Resurrexit dominus. Ad magt añ. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu dū loquere̅t nobis in via alla. Colla. Deus q̄ solem vt. s̄. Hic ordo in hac feria. ij. per totaz hebdomadā. teneatur. excepto q̄ propria Col. vniuscuiusq̄ ferie dicatur ad lau. ⁊ ad. iij. ⁊ ad vs̄ ⁊ añ. ad bn̄s ⁊ ad magt. Feria iij. Ad bn̄s añ. Stetit Jesus in medio discipulorum suorum ⁊ dixit eis: Pax vobis alla alla. In lb⁹ ⁊ ad. iij.

D Eus q̄ ecclesiā Colla. tuam nouo semp fetu multiplicas cōcede famulis tuis: vt sacramētuz viuendo teneant. q̄d fide perceperunt. Per. Ad magnifi. añ. Obtulerunt discipuli dn̄o partem piscis assi ⁊ fauū mellis alla alla. Collecta. Deus qui ecclesiaz. vt. s̄. Fer. iiij. ad bn̄s añ. Mittite i dexteram nauigij rete ⁊ inuenietis alla. In lb⁹ ⁊ ad tertiaz. Collecta.

D Eus qui nos resurrectiōis dn̄ice ānua solēnitate letificas: concede ꝓpicius: vt p tp̄alia festa q̄ agimus: ꝑueīre ad gaudia eterna mereamur. Per eundem. Ad magt añ. Hoc iaz tertio manifestauit se Jesus postq̄ resurrexit a mortuis alla. Col. Deus qui. Nos vt. s̄. Feria. v. Ad bn̄s añ. Maria stabat ad monumētū plorans: vidit angelos in albis sedētes ⁊ sudariū quod fuerat sup caput Jesu alla. In lb⁹ ⁊ ad. iij. Col.

D Eus q̄ diuersitatē gētiuz i ꝯfessiōe tui nois adunasti: da: vt renatis fonte baptismatis: vna sit fides mentium ⁊ pietas actionuz. Per. Ad magt aña. Tulerunt dn̄z meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū: si tu sustulisti eū dicito mihi ⁊ ego euz tollaz alla. Col. De⁹ q̄ diuersi.

vt. s. Fer. vj. Ad bñs añ. Undeci discipli i galilea vidētes dñz adorauerūt allā. In lbᵒ ꝛ ad. iij. Col.

O Mĩps sempiterne deᵒ q̃ paschale sacramētū in recōciliatiōis humane federe cōtulisti: da mētibus nostris: vt q̊d ꝓfessiōe celebramus: imitemur effectu. Per. Ad magt añ. Data est mihi ois potestas in celo ꝛ i terra allā. Col. Oĩps sempiterne. vt. s. Sabbato ad bñs añ. Currebāt duo simul ꝛ ille aliᵒ discipulus ꝓcucurrit citiᵒ petro ꝛ venit prior ad monumētū allā. In lbᵒ ꝛ ad. iij. Colla.

C Oncede q̃s oĩps deᵒ: vt q̃ festa paschalia venerādo egimᵒ: ꝑ hec cōtigere ad gaudia eterna mereamur Per. Ad vesperas Caplm.

O Mne q̊d natū ē ex deo vicit mundū: ꝛ hec est victoria que vincit mūdū fides nostra. R. Surrexit dñs de se. Hyᵒ. Hic est dies. V. Resurrexit dominus. Ad magt añ. Cum esset sero die illa vna sabbatorū ꝛ fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati stetit Jesus in medio ꝛ dixit eis pax vobis allā. Colla.

P Resta qũs oĩps deus: vt qui pascalia festa peregimus hec te largiente moribus ꝛ vita teneamus. Per. Dñica in octaua pasche inuitato. Alla. Cetera sicut in pascha except[is] lec. Sermo btī maximi epī: Lectio. j.

L Etemur fratres charissimi in xp̄i resurrectionis die: cōis enim omnium communis est nostra leticia. Communis plane: q2 omnes illo resurgente surreximus. R. Angelus domini. Lectio scđa.

O mniū enim reuixit saluti: qui pro omniū peccatis addictus est passioni. Resurrexit igitur saluator a mortuis Noua res ꝛ mira sed habet hec assertio veritatē. Lect. iij.

N am vt taceam ꝓphetarū oracula: āgeloꝝ ministeria: aperta sepulchri penetralia: ipsum dominū post resurrectionem cum discipulis loquentem: ꝯuersātem: edētez: thomā quoq3 clauoꝝ vulnera etiam digito cōtrectātem. vt hec oia pretermittā. tamē: fidem nostram cōfirmat impietas iudeoꝝ. Lectio. iiij.

S ufficit ad credulitatez nobis: iudeoꝝ nimiū cauta crudelitas. Quo enim diligenti

us custodierũt tumulum: eo dñm constat manifestius sur rexisse. Et quo plures iudei apposuere custodes: eo plures testiũ reliquere. Lect. v.

Nam hoc ꝓcurauit diuina ꝓuidentia: vt resurrectioni dominice nõ solũ angeli: nõ solũ discipuli: sed ẽt testimonium perhiberent ꝙ est amplius inimici. Libẽtius ergo accipimus: quod eum diligẽtius obseruarunt. Lectio. vj.

Credimus enim sub tot custodibus potuisse illũ ꝑdire citius ꝙ̃ pire: ⁊ de tumulo iure deum ꝓgredi ꝙ discipulorum fraude subduci. Tanta enim solicitudine sepulchꝛuz obstruxit impietas: vt id nõ preualeret manus humana destruere nisi sola virtus resurrectionis aperiret. Le. vij.

Dicit sanct⁹ euãgelista descẽdente angelo magno terram tremoꝛe fuisse commotaz: vt fundamenta tumuli mouerẽtur ⁊ percussos pauore custodes q̃ venerãt custodire moꝛtuũ esse factos vt moꝛtuos.

Ut moꝛtuos inquã. L. viij. Dignũ plane iudiciũ: si cum iustus resurgit peccatoꝛ emoritur: cuz reuiuiscit innocẽs: eius interficitur inimicus. Nã ideo nec ꝓgredientẽ dominũ cernere potuerunt: quia criminosas mentes terroꝛ oppꝛesserat: duz sustinere fulgorem resurrectionis rutile nõ valebant. Secundũ io annẽ.

In illo tẽpoꝛe: Cũ esset sero die illa vna sabbatoꝛũ ⁊ foꝛes essẽt clause vbi erant discipuli cõgregati ꝓp metum iudeoꝝ: venit iesus ⁊ stetit in medio dicit eis: Pax vobis. Et reliqua. Homelia lectio eiusdem beati gregoꝛij pape. Le. ix.

Prima lectiõis hui⁹ q̃stio euãgelice aĩum pulsat: quomodo post resurrectionez coꝛp⁹ dominicuz verum fuit: qd clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendum nobis est ꝙ diuina operatio si ratione comprehenditur nõ est admirabilis. nec fides hz meritũ cui humana ratio ꝑbet experimẽtum. Lectio. x.

Sed hec ipsa redẽptoꝛis nostri opera q̃ ex semetipsis cõpꝛehẽdi nequaꝙ̃ possunt: ex alia eius operatione pẽsanda sunt: vt rebus mirabilibus fi

dez prebeāt facta mirabilio-
ra. Illud enim corpus domi
ni itrauit ad discipulos ianu
is clausis: qđ videlz ad hūa-
nos oculos p natiuitatē suā
clauso exījt vtero virginis.
Quid ergo mirum si Le. xj.
clausis ianuis post resurre-
ctionē suam in eternum iam
victurus itrauit: qui morıtu-
rus veniēs non aperto vte-
ro virginis exiuit. Lectio. xij.
Quia illud corp⁹ qđ videri
poterat fides intuentiū dubi
tabat: ostēdit eis iesus proti-
nus manus ꝛ lat⁹ palpādā
carnē pbuit. quaz clausis ia-
nuis itroduxit. Scđz ioānē.
In illo tēpore: Cuz essz
sero die illa vna sabba
torum ꝛ fores essent clause
vbi erant discipuli cōgrega-
ti ppter metū iudeorum: ve-
nit ihesus ꝛ stetit in medio ꝛ
dixit eis. Pax vobis. Et cuz
hec dixisset ostendit eis ma-
nus ꝛ latus. Gauisi sunt er-
go discipuli viso domio. Di-
xit ergo eis iterum: Pax vo
bis. Sicut misit me pater et
ego mitto vos. Hoc cum di-
xisset insuflauit ꝛ dixit illis:
Accipite spiritum sanctum.
Quoruz remiseritis peccata
remittūtur eis: ꝛ quoꝝ reti-
nueritis retenta sunt. Tho-
mas autē vnus de duodeciz
qui dicitur didimus nō erat
cum eis quando venit iesus.
Dixerunt ergo ei alij discipu
li. Uidimus dominū. Ille āt
dixit eis: Nisi videro i mani-
bus eius fixurā clauoruz ꝛ
mittā digitū meum in locum
clauoꝝ ꝛ mittā manū meaz
in latus eius: nō credā: Et p⁹
dies octo iterū erant discipu
li eius intus ꝛ thomas cum
eis. Uenit iesus ianuis clau-
sis ꝛ stetit in medio: ꝛ dixit
pax vobis. Deinde dicit tho
me: Infer digitū tuum huc ꝛ
vide man⁹ meas ꝛ affer tuaz
manū ꝛ mitte in latus meuz:
ꝛ noli eē incredul⁹ sed fidelis.
Respondit thomas ꝛ dixit
ei: Dn̄s meus ꝛ deus meus.
Dicit ei ihesus: Quia vidisti
me credidisti: beati q non vi-
derūt ꝛ crediderunt. Multa
quidē ꝛ alia signa fecit iesus
in cōspectu discipuloꝝ suoꝝ
q̄ nō sūt scripta in libro hoc.
Hec aūt scripta sunt vt creda
tis quia iesus est xp̄s fili⁹ dei:
ꝛ vt credētes vitaz habeatis

in nomine eius. Coll'a. Presta qũs. vt. s. In lb9 ad. iij. & ad vs cap. Omne qd natum Coll'a. Presta qũs. vt. s. ad bñs antĩ. Post dies octo ianuis clausis igressus domin9 dixit eis: pax vobis alleluya all'a. Ad magt añ. Multa quidez & alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorũ suorum all'a que nõ sunt scripta in libro hoc all'a. Ordo de priuatis dieb9 festiuitat. & All'a. sup pos & V. die & nocte & R. ad lau. & ad vs dicatur vsqz ad rogat. vt in hebdõa pasche. Ad noctur.

Expulemur non. Capi.
Expurgate vetus fermentum: ... in fermento veteri neqz in fermento malicie & nequitie: sed in azimis sinceritatis & veritatis. Collecta.

Presta nobis ops & misericors de9: vt i resurrectione dñi nostri iesu xp̃i pcipiam9 veraciter portionez. Per eũdẽ. In lb' capitulũ.

Christus traditus ẽ pp̃ter dlicta nostra & resurrexit ppter iustificatiõem nostram: iustificati igitur per fidem pacem habeamus ad deũ. Ad. iij. Capitulũ.

Uos aũt genus electũ regale sacerdotiũ: gens sancta populus acquisitiõis vt virtutes annũcietis eius qui d tenebris vos vocauit i admirabile lumen suum. Coll'a.

Deus qui oẽs i xp̃o renatos genus regiũ & sacerdotale fecisti: da nobis & velle & posse que precipis: vt pp'lo ad eternitatẽ vocato vna sit fides mentiũ & pietas actionũ. Per eũ. Ad. vj. Cap.

Deus vero suscitauit eum a mortuis tertia die qui visus est per dies multos his qui simul ascẽderãt cũ eo d galilea i hier'lz. Col.

Presta qũs ops deus: vt qui gratiã dñice resurrectionis agnouim9: ipsi per amorẽ spiritus a morte anime resurgamus. Per eũ/dez. Ad. ix. Capitulũ.

Deponẽtes oẽz malitiã & oẽm doluz & simulatiões: & inuidias & oẽs dtractiões: sicut modo geniti infãtes rationabiles sine dolo lac concupiscite vt in eo crescatis i salutem: si tamẽ gustatis quoniam dulcis est dñs. Coll's.

Gaudeat domie plebs fidelis: & cum proprie recolit saluationis exordia

eius premoueatur augmentis. Per. Ad vesperas Cap.

Deus aut̄ pacis q̄ eduxit de mortuis pastorē magnū ouiū in sanguie testamenti eterni: dn̄m nostruz iesū xp̄m aptet vos in omni bono vt faciat] eius volūtatez. In lb⁹ τ ad vs̄ coll. dicatur de p̄cedēti dn̄ica. Eisdē p̄uatis diebus ante que sequūtur dicātur ab bn̄s τ ad magt vsq̄ ad ascēsionez dn̄i. Feria. ij. Ad bn̄s anti. Surgēs Jesus mane prima sabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat septem demonia all'a. Ad magt an̄ Jesū quē queritis nō est hic s; surrexit: recordamini q̄liter locut⁹ sit vobis dū adhuc in galilea eēt all'a. Fer. iij. Ad bn̄s an̄. In galilea Jesum videbitis sicut dixit vobis all'a. Ad magt an̄. Surrexit eim sicut dixit dn̄s τ p̄cedet vos in galileā all'a: ibi eū videbitis all'a all'a all'a. Fer. iiij. Ad bn̄s an̄. Surrexit dominus de sepulchro qui pro nobis pependit in ligno all'a all'a all'. Ad magt an̄. Angelus autez domini descendit de celo τ accedēs reuoluit lapidē τ sedebat super eū all'. all'a. Feria. v. Ad bn̄s an̄. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: vestimenta eius sicut nix all'a all'a. Ad magt an̄. Pre timore autez eius exterriti sunt custodes τ facti sūt velut mortui all'a. Fer. vj. Ad bn̄s an̄. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magn⁹ valde all'a. Ad magt an̄a. Mane nobiscum quoniaz aduesp'ascit τ inclinata est iaz dies all'a all'a. Sabbato ad bn̄s an̄. Et intrauit cū illis τ factū ē dū recūberet cū illis: accepit panē τ bn̄dixit fregit τ porrigebat illis all'a. Sabbo p⁹ octauā pasche ad vesperas Caplm.

Christus passus ē p nobis vobis reliquēs exēplum vt sequamini vestigia eius qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore ei⁹. ℟. Ego sic vij. Ad magt an̄. Hec āt scripta sūt. vt credatis q: Jesus ē xp̄s fili⁹ dei τ vt credētes vitā habeatis in noie. ipsius all'a. Col.

Deus qui in filij tui humilitate iacentem mūdum erexisti: fidelibus tuis perpetuā cōcede leticiam: vt quos perpetue mortis eripuisti casib⁹: gaudijs facias sempiternis p̄frui. Per eundem. Dn̄ica prima post oct. pasche inuitat. All'a all'a all'a. ps. Hic est dies. In primo

noc añ. Alla. ps. Dñe in virtute rc. ℣. Surrexit dominus de se. Incipit liber apocal. Joannis apostoli. Lectio .i.

Apocalipsis Jesu christi quã dedit illi deus palam facere seruis suis q̃ oportet fieri cito: ⁊ significauit mittẽs per angelum suum seruo suo Joãni. q̃ testimoniũ phibuit verbo dei ⁊ testimoniũ Jesu xp̄i quecũq3 vidit. ℟. Dignus es dñe accipere librũ ⁊ soluere signacula eius quoniam occisus es ⁊ redemisti nos deo In sanguine tuo alla. ℣. Fecisti enim nos deo nr̃o regnũ ⁊ sacerdotes. In sãguine. Lect. ii.

Beatus qui legit ⁊ q̃ audit verba pphetie huius: ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. Tp̄s enim ppe ẽ. ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatẽ odoris alla. Trãsite ad me oẽs q cõcupiscitis me ⁊ a generatiõib9 meis adiplemini alla alla. ℣. Ego diligẽtes me diligo: ⁊ qui mane vigilauerit ad me iuenient me. Transite. Le. iii.

Joannes septẽ ecclesiis que sunt in asia: gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat ⁊ qui vẽturus ẽ: ⁊ a septem spiritibus qui in conspectu throni eius sũt: ⁊ a iesu christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorum ⁊ princeps regum terre qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ sacerdotes deo ⁊ patri suo. Ipsi glĩa ⁊ imperium ⁊ in secula seculorũ amen. ℟. Audiui vocem in celo angelorum multorum dicẽtiũ. Timete dñm ⁊ date claritatem illi ⁊ adorate eum qui fecit celum ⁊ terrã. mare ⁊ fontes aquarum alleluya alla. ℣. Et exiuit vox magna de templo a throno dicens: Timete dominũ. Lect. iiii.

Ecce veniet cũ nubibus ⁊ videbit eum oĩs oculus: ⁊ qui eum pupugerũt ⁊ plangent se super eo oẽs tribus terre etiã amẽ. Ego sum Alpha ⁊ o pñcipiũ ⁊ finis dicit dominus de9: qui ẽ ⁊ qui erat ⁊ qui venturus est oĩpotens. ℟. Loquut9 ẽ ad me vn9 ex septem angelis dicẽs: veni ostendã tibi nouã nuptã sponsam agni: Et vidi hierusalẽ descendentẽ de celo ornatam monilibus suis alleluya alleluya alla. ℣. Et sustulit me in spiritu in montem magnum ⁊ altum. Et vidi. In .ii. noctur. aña. Alla. ps. Dominus illuminatio. ℣. Surrexit domin9 vere. Lectio .v.

Ego ioannes frater vester particeps et soci[us] in tribulatione et regno et patientia in ihesu: fui in insula q̄ appellatur pathmos ꝑpter verbum dei et testimonium iesu. ℟. Audiui vocē in celo tanq̄ vocē tonitrui magni all'a. Regnabit deus noster in eternū all'a. q2 facta est salus et virtus et potestas Xp̄i eius all'a all'a. ℣. Uidi angelū dei volātē per mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Regnabit. Lect. vi.

Ego ioannes fui i spiritu i dominica die et audiui post me vocem magnam tanq̄ tube dicētis. Quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesijs que sunt i asia epheso: smyrne et pergamo: thyatire et sardis et philadelphie et leodicie. ℟. Ostēdit mihi angelus fontem aque vive et dixit ad me alleluya. Hic deum adora alleluya all'a all'a. ℣. Cecidit vt adorarem angelum qui loquebatur ad me et dixit mihi. Hic deum. Lect. vij.

Et cōuersus sum vt viderē vocem que loquebatur mecum. Et conuersus vidi septem candelabra aurea et in medio septem cādelabrorū aureorum similem filio hominis vestitum podere et precinctum ad mamillas zona aurea. ℟. Platee tue hierusalē sternent auro mūdo all'a. et cātabit in te cāticum leticie all'a: et per omnes vicos tuos ab vniuersis dicetur alleluya all'a. ℣. Luce splēdida fulgebis et omnes fines terre adorabūt te. Et per oēs. Lectio. viij.

Caput autem eius et capilli erant cādidi tanq̄ lana alba et tāq̄ nix et ocli ei[us] velut flāma ignis et pedes ei[us] sil'es auricalco sic i camino ardēti. Et vox illi[us] tāq̄ vox aq̄rū mltarū. ℟. Uidi hierusalē descēdētē d celo ornatū auro mūdo ex lapidib[us] ꝓciosis itrinsec[us]. All'. all'. ℣. Et erat structura muri ei[us] ex lapide iaspide ipsa vero auro mūdo sil'e vitro mūdo All'. Ad Cā. añ. All'. Cāt. Quis est iste q. ℣. Cognouerunt dn̄m. Scdm Joan̄e.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suam ponit ꝓ ouib[us] suis. Et rel. Homelia le. eiusdem bti gre. pa. Lect. ix.

Audistis fratres ex lectione euangelica erudition̄e vestram: audistis ex lectione euangelica periculū

x

nostrũ. Ecce eni3 is q̄ non ex accidẽti dono sed essentiali-ter bonus est dicit ego sũ pa-stor bonus. ℞. Decãtabat popu-lus in israel all'a ⁊ vniuersa mltitudo iacob canebat legitie: Et dauid cũ cã-torib⁹ cytharã pcuciebat i domo dñi ⁊ laudes deo canebat all'a all'a. ℣. Scificati sũt ergo sacerdotes ⁊ leuite ⁊ vniuersus isrl'ẽducebat archã fede-ris dñi in iubilo Et dauid. Lect. x.

ATq3 eiusdẽ bonitatis formã quã nos imite-mur adiungit dicens: Bon⁹ pastor animam suã ponit ꝑ ouib⁹ suis. Fecit qđ monuit ostẽdit qđ iussit. ℞. Uidi portã ciuitat ad oriẽtẽ positã ⁊ apostolorũ noĩa ⁊ agni sup eã scripta. Et sup mu-ros ei⁹ ãgelorũ custodiã all'a. ℣. Ui-di sanctã ciuitatẽ hierusalẽ descẽdẽtẽ de celo ornatã tanq̃ sponsã viro suo. Et super muros eius. Lectio. xi.

BOnus pastor ꝑ ouib⁹ suis aiam sua3 posuit: vt i sacramẽto nostro corp⁹ suu3 ⁊ sanguinem verteret ⁊ oues quas redemerat carnis sue alimento satiaret. Ostẽsa nobis ẽ ↄ̃tẽptu mortis via quã sequamur apposita for-ma cui iprimamur. ℞. Ueni-ens a libano q̃ pulchra facta es ale-luya. Et odor vestimentorũ tuorum sup oia aromata all'a. all'a. ℣. Spe-ciosa fcã es ⁊ suauis i dlitijs tuis. Et odor. Lectio duodecia.

PRimu3 nobis est exte-riora nostra misericorditer i-pẽdere ouib⁹: postremu3 ve-ro si necesse sit etiã mortẽ no-strã pro eisdẽ ouib⁹ ministra-re. A primo aũt hoc minimo peruenitur ad postremũ ma-ius. ℞. Hec est hierusalem ciuitas magna celestis ornata tanq̃ sponsa agni: Quoniam tebernaculu3 dei fa-cta est all'a. ℣. Porte eius nõ clau-dentur per diem: nox eni3 nõ erit in ea. Quoniã taber. Scdʒ Ioãnẽ.

IN illo tpe: Dixit iesus discipl'is suis: Ego su3 pastor bonus. Bon⁹ pastor animã sua3 ponit pro ouib⁹ suis. Mercenari⁹ autẽ ⁊ qui nõ est pastor cui⁹ nõ sũt oues ꝓprie vidit lupũ veniẽte3 ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. Et lu-pus rapit ⁊ dispergit oues. Mercenarius autẽ fugit q2 mercenarius ẽ: ⁊ nõ pertinet ad eũ de ouib⁹: Ego sum pa-stor bon⁹ ⁊ cognosco meas ⁊ cognoscunt me mee: Sicut nouit me pater ⁊ ego agno-sco patrẽ ⁊ animã meam po

no pro ouib⁹ meis. Et alias oues habeo q̄ nō sūt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere ⁊ vocē meaz audient. Et fiet vnū ouile ⁊ vnus pastor. Coll. Deus q̄ in filij tui vt.s. In lb⁹ añ. Alleluya. psal. Miserere mei. Cap. Bñdictio. ℟. Surrexit dominus vere. Hy⁹. Mysteriuz. ℣. Dicite in nationibus. Ad bñs añ. Ego sū pastor bonus qui pasco oues meas ⁊ pro ouibus meis pono animā meam all'a. Collecta. Deus qui. in filij tui. vt.s. Ad.iij. caplz. Christus passus est. Coll'a. De⁹ q̄ in filij tui. vt.s.ad. vj. cap. Xp̄s resurgens. Coll'a.

Deus qui ad eternā vitā i christi resurrectōe nos repas: erige nos ad ꝯsedētē in dextera tua nostre salutis auctorē: vt qui propter nos iudicādus aduenit: pro nobis iudicatur⁹ adueniat. Per eū. Ad.ix. caplm. Christus semel. Collecta.

Concede qūs oīs de⁹ vt veterē cū suis actib⁹ hominē deponentes: illi⁹ ꝯuersatione viuam⁹ ad cui⁹ nos substātiā paschalibus remedijs trāstulisti. Per eundez

Ad vs.cap. Christus passus ℟. Surrexit dñs d se. Ad magt. añ. Ego sum pastor ouiū: ego sum via ⁊ veritas: ego sum pastor bonus ⁊ cognosco meas ⁊ cognoscunt me mee all'a. Collecta. Deus qui. in filij tui. Sabbato ante.ij. dñicā ad vs Caplm.

Obsecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregrinos abstinere vos a carnalibus desiderijs q̄ militāt aduersus aīaz ꝯuersationē vestrā inter gentes habentes bonaz: vt in eo qd detrectant d vobis tanq̄ de malefactoribus ex bonis operib⁹ vos ꝯsiderātes glorificētur deū in die visitationis. Ad magt añt. Alias oues habeo que non sunt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducere ⁊ vocem meam audient ⁊ fiet vnum ouile ⁊ vnus pastor alleluya. Collecta.

Deus qui errātibus: vt i viā possint redire iustitie: veritatis tue lumē ostēdis: da cūctis qui xp̄iana ꝓfessione censentur: ⁊ illa respuere que huic inimica sunt nomini: ⁊ ea que sūt apta sectari. Per. Dominica iiij.a. All'a. Cetera vt i prima dominica post oct. pasche. Lect.j.

ET vidi septez angelos stantes i conspectu dei ⁊ date sunt illis septem tube. Et alius angelus venit ⁊ stetit ante altare habens thuribulum aureū: ⁊ data sunt illi incēsa multa que sūt orationes sanctorum oīu3 super altare aureū qđ ē ante thronū. R. Dignus es domine. Lect.ij.

Et ascēdit fumus incēsoru3 de orationib⁹ sanctoꝝ đ manu angeli cora3 deo: Et accepit angelus thuribulu3 ⁊ impleuit illud de igne altaris ⁊ misit in terram: ⁊ facta sunt tonitrua ⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ terremotus. Lectio tertia.

Et septē angeli qui hēbant septē tubas parauerūt se vt tuba canerent. Et prim⁹ angelus tuba cecinit: ⁊ facta est grando ⁊ ignis mixta sāguine ⁊ missu3 ē i terra3. Le.iiij.

Et tertia pars terre ꝯbusta est ⁊ tertia pars arboru3 cōbusta ē: ⁊ omne fenū viride ꝯbustum ē. Et secundus angelus tuba cecinit ⁊ tanqua3 mōs magnus igne ardens missus est in mare. Lect.v.

Et fcā ē ttia ps maris sanguis ⁊ mortua ē tertia pars creature que habebāt aias ⁊ ttia ps nauiū interijt. L.vi.

Et tertius angelus tuba cecinit ⁊ cecidit de celo stella magna ardēs tāquā facula. Et cecidit i tertiā ptem fluminū ⁊ in fontes aquaꝝ ⁊ nomē stelle dicit absinthiu3. Et facta ē tertia pars aquaꝝ in absinthiu3: ⁊ multi homies mortui sunt de aquis quia amare facte sunt. Lectio.vij.

Et quartus angel⁹ tuba cecinit ⁊ pcussa ē tertia pars solis ⁊ tertia ps lune ⁊ ttia ps stellarū vt obscuraret tertia ps eorum ⁊ diei non luceret ps tertia ⁊ noct͡ silr. L.viij.

Et vidi ⁊ audiui vocē vni⁹ aqle volātis p mediu3 celu3 dicentis voce magna: ve ve ve habitātib⁹ i tra de ceteris vocib⁹ triū angeloꝝ q̄ erant tuba canituri. Scđm ioānē

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Modicu3 ⁊ iam nō videbitis me: ⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me quia vado ad patre3. Et rel. Homel. lect. eiusdem veñ. bede presbyteri. Lect.ix.

LEta domini ⁊ saluatoris nostri ꝓmissa fra-

tres charissimi leto cordis auditu percipere debemus: sedulaq; intentione persistere quatenus ad hoc pertigere mereamur. Lectio. decia.

Quid est eniz qd merito letius audiat: quaz peruenire posse ad gaudiū qd nunquā possit auferri. Notandū aūt q tota lectiōis huius euangelice series illis conuenit: q eā presentes audierūt a dño Pars autē illius etiā nobis q post passiōez & resurrectionem dñicam ad fidē venim⁹ aptissime congruit. Lect. xj.

Qd dñs ait: modicū & iam nō videbitis me: & iterū modicuz & videbit' me q2 vado ad patrem: ad illos spāliter ptinet q ei⁹ discipulatui predicantis in carne adhesere & post tristitiaz passionis visa resurrectione & ascēsione ei⁹ letificari meruerūt. Lect. xij.

Nam q2 hec illa qua tradebat nocte loquut⁹ ē: modicū erat idē eiusdē noctis & diei sequētis tēpus vsq; ad horā qua illum nō videre iciperēt Tentus enim nocte illa a iudeis & in crastinū crucifixus cum sero factū esset deponitur de cruce & intra scepta sepulchri ab humanis seclusus obtutib⁹ Scdz ioannē.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Modicum & iaz non videbitis me & iterū modicū & videbitis me q2 vado ad patrē. Dixerunt ergo ex discipulis eius adinuicē: Quid ē hoc qd dicit nobis: modicuz & non videbitis me & iteruz modicuz & videbit' me & q2 vado ad patrē. Dicebāt ergo: Quid ē hoc qd dicit modicū: Nescimus quid loquitur. Cognouit autē iesus quia volebant eum interrogare & dixit eis: De hoc queritis īter vos q2 dixi modicum & non videbitis me & iterum modicum et videbitis me. Amen amē dico vobis: quia plorabitis & flebitis vos: mundus autez gaudebit: vos autē ɔtristabimini s; tristitia vestra vertet in gaudium. Mulier cuz parit tristitiā habet q2 venit hora eius. Cum autem peperit puerum iā nō meminit pressure ꝓpter gaudiū quia natus est homo in munduz. Et vos igitur nunc quidem tri-

stitiam habetis. Iterum autem videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vestrũ ⁊ gaudiũ vestruꝫ nemo tollet a vobis. Colľa. Deus qui errãtibus. vt.s̃. In lbꝰ capitulũ. Benedictio. Ad bñs añ. Modicũ ⁊ nõ videbitis me dicit dominus iterum modicum ⁊ videbitis me quia vado ad patrem allľa. allľa. Colľa. Deꝰ qui errantibus. vt.s̃. ad.iij.cap̃. Obsecro vos. Colľa. Deus q̃ errãtibus. vt.s̃. Ad.vj.⁊ ad.ix. cap̃.⁊ colľa. vt in dñica post oct. pasche. Ad vš capi. Obsecro vos. Ad magt añ. Amẽ amẽ dico vobis quia ploꝛabitis ⁊ flebitis vos mundus autem gaudebit vos aũt contristabimini sed tristicia vestra vertetur in gaudium alleluya. Colľa. Deus q̃ errantibus. vt.s̃. Sabbato ante.iij.dominicam ad vš capitulum.

Omne datũ optimũ ⁊ oẽ donũ pfectũ desursum ẽ descendens a patre luminũ apud quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudinis obũbꝛatio. ℞. Viderũt te aque deꝰ. ℣. Illuxerunt. Ad magt anti. Iteruꝫ autẽ videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vestrum allľa ⁊ gaudium vestruꝫ nemo tollet a vobis allľ. Collecta.

Deus q̃ fideliũ mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod pꝛecipis id desiderare q̃d pmittis: vt inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint coꝛda vbi vã sũt gaudia. Per. Dñica.iij. inuitat. Allľa allľa: Cetera vt in dominica pꝛima. Incipit epistola sancti iacobi apostoli. Lectio.j.

Iacobus dei ⁊ dñi nostri iesu xp̃i seruꝰ: duodeciꝫ tribubus que sũt in dispersione salutẽ. Omne gaudium existimate fratres mei cũ i tẽtatões varias incideritis scientes q̃ pꝛobatio fidei vestre patientiã opat. ℞. Si oblitus fuero tui allľa. obliuiscat me dextera mea: Adhereat lingua mea faucibꝰ meis si nõ memiero tui allľa. allľa. ℣. Super flumina babilonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimus dum recoꝛdaremur tui syon. Adhereat. Lect.ij.

Patientia aũt opus pfectuꝫ habeat vt sitis perfecti ⁊ integri in nullo deficiẽtes. Si q̃s autem vestrũ idiget sapientia postulet a dõ q̃ dat oibus affluẽter ⁊ nõ ipꝛoperat ⁊ dabit ei. Postulet autẽ in fide nihil hesitans. ℞. Vi

derunt te aque deus viderũt te aque Multitudo sonitus aquarũ vocem dederunt nubes all'a all'a all'a. ℣. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre: cõmota est ⁊ contremuit terra. Multitudo sonitus Lect. iij.

Qui eim hesitat silis est tẽpestati maris que a vento mouet ⁊ circunfertur. Non ergo estimet ille hõ q accipiat aliqd a deo. ℟. Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis all'a. In medio ecclie laudabo te alleluya all'a. ℣. Qui timetis dominũ laudate eum vniuersũ semẽ iacob magnificate eũ. In medio. Lect. iiij.

Vir duplex aia icõstãs ẽ in omnib' vijs suis. Glorieẽ aũt humilis in exaltatione sua: diues autẽ in humilitate sua: qm sicut flos feni transibit. ℟. In ecclesijs bñdicite deo all'a: Dño de fõtib' isrl' all'a. all'a. ℣. Cãtate dño cãticũ nouũ. cãtate domio omnis terra. Domio de.

In .ij. noc. añ. All'a. Lectio. v.

Exortus ẽ eiz sol cũ ardore ⁊ arefecit fenuz et flos ei' decidit ⁊ decor vultus eius deperijt: ita ⁊ diues i itinerib' suis marcescet. ℟. In toto corde meo alleluya: exquisiui te alleluya: Ne repellas me a mã datis tuis all'a all'a: ℣. Vide humilitatẽ meã ⁊ eripe me quia legem' tuam non suz oblitus. Ne. Lect. vj.

Beatus vir qui suffert tẽtationẽ: quoniã cum pbat' fuerit accipiet coronaz vite quã repromisit deus diligentib' se. ℟. Hymnum cantate nobis all'a: Quõ cantabim' cãticũ domini all'a in terra aliena all'a all'a. ℣. Illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos verba cãtionuz. Quomõ cant. Lectio. vij.

Nemo cũ tẽtatur dicat quoniã a deo tẽtatur. Deus eiz intẽtator maloꝝ ẽ. Ipse autem neminem tentat. Unusqsqz vero tentatur a cõcupiscentia sua abstract' ⁊ illectus. ℟. Deus cãticũ nouũ cantabo tibi alleluya: In psalterio decez cordarum psallam tibi alleluya all'a. ℣. Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te. In psalterio. Lectio. viij.

Deinde cõcupiscẽtia cũ cõceperit parit peccatũ. Peccatũ vero cuz cõsumatũ fuerit generat mortem. Nolite errare fratres mei dilectissimi. ℟. All'a. audiuim' eũ i effrata: iueni' eũ in cãpis silue: Introibimus i tabernaculum eius. adorabimus in

loco vbi steterūt pedes ei⁹ all'a. all'a

℣. Surge dn̄e in requiē tuā tu ⁊ arca sctificatiōis tue. Introibim⁹. Ad Can. añ. All'a. Cant. Quis ē iste. Secundū Joānem.

In illo tēpore: Dixit Jesus discipl'is suis: Uado ad eū q̄ me misit: ⁊ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis Et rel'. Homel'. Le. eiusdē venerab. bede p̄sbiteri. Lect. ix.

Superius nāq3 cū d̄ sua passiōe ptestaret': dicēs quo ego vado non potestis venire. Interrogauit eū petrus ⁊ ait. Dn̄e q̄ vadis? Respōsuz q3 est ei. Quo ego vado non potes me mō seq̄: seq̄ris aūt postea. ℟. Deduc me in semitā mandatorū tuorū all'a quoniā ipsaz volui all'a. Inclina cor meuz in testimonia tua all'a all'a all'a. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem in via tua viuifica me. Inclina cor

Discipuli passio- Le. x. nis christi mortisq3 ei⁹ mysteriū nec dum intelligere nec dū poterant imitari: maiestatē vero ascensionis stati vt videre cognouerunt totisq3 animi votis vt sequi mererent' optabant. ℟. Cantate deo all'a: Psalmū dicite ei all'a. ℣. Date gloriaz laudi eius. Psalmuz.

Sed quia hec lo- L. xi. quutus suz vobis: tristitia ipleuit cor vestrū. Sciebat dn̄s ipse q̄d hec sua verba in discipulorū cordib⁹ agerēt: q2 videl3 tristiciaz magis de abscesu quo eos desereret q̄ de ascensu quo patrem peteret leticiam generarent. ℟. Bonū est cōfiteri dn̄o all'a. Et psallere all'a. ℣. Ad ānunciandu3 mane misericordiā tuam ⁊ veritatez tuā p noctē. Et psallere. L. xij.

Unde benigne cōsolando subiūxit. Sed ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Expedit vt forma serui vestris subtrahatur aspectibus quaten⁹ amor diuinitatis arctius vestris infigatur mētib⁹. ℟. Dicant nunc q̄ redempti sunt all'a. A domino all'a. ℣. quos redemit de manu inimici: de regionibus cōgregauit eos. A domino. Secundum Joannem.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis: Uado ad eum qui me misit ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed q2 hec loquutus sum vobis: tristicia impleuit cor vestrū. Sed ego verita-

tem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam. Si enim nō habiero: paclit⁹ nō veniet ad vos. Si aūt habiero: mittā eū ad vos. Et cum venerit ille arguet mūdū de peccato ⁊ de iusticia ⁊ de iudicio. De peccato quidem: q2 nō crediderunt in me. De iusticia vero. q2 ad patrē vado ⁊ iā nō videbitis me. De iudicio autem q2 pꝛiceps mūdi hui⁹ iudicatus est: adhuc multa habeo vobis dicere ſ3 nō potestis poꝛtare modo: Cū autem venerit ille ſpūs vitatis docebit vos omnez veritatem: Nō eīm loq̄tur a ſemetipſo: ſ3 quecunq3 audiet loquet̄: ⁊ q̄ ventura ſūt annūciabit vobis: ille me clarificabit: quia de meo accipiet ⁊ annūciabit vobis. Coll a. Deus q̄ fidelis. vt. ſ̄. In lb⁹ cap. Benedictio ⁊ clari. Ad bn̄s anti. Vado ad eum qui miſit me ſed quia hec loquutus ſu3 vobis triſticia impleuit coꝛ veſtrum all'a. Coll'a. Deus q̄ fidelis. vt. ſ̄. ad. iij. cap. Omne datū optimu3. Coll'a. De⁹ q̄ fidelis. vt. ſ̄. Ad. vj. ⁊ ad. ix. cap. ⁊ Col. q̄re. in pꝛia dn̄ica post oct̄ pasche. Ad vſ̄ Cap. Oē datū optimū. Ad magt. an̄. Adhuc multa hēo vobis dicer̄ ſ3 n̄ poteſtiſ poꝛtare mō cū āt venerit ille ſpūs veritat̄ docebit vos oēs veritatē all'a. Col. De⁹ q̄ fidelis. vt ſupra Sabbato ante. iiij. dominicā ad veſperas Cap'm.

Estote factoꝛes verbi ⁊ nō auditoꝛes tm̄ fallētes voſmetipſos: q2 ſi q̄s auditoꝛ ē verbi ⁊ nō factoꝛ: hic ꝯpabit̄ viro ꝯſiderāti vultu3 natiuitatis ſue i ſpeculo. Ad magt anti. Ille me clarificabit q2 de meo accipiet ⁊ annunciabit vobis all'a. Dn̄ica. iiij. Incipit epiſtola beati Joānis apli. L. j.

Quod erat ab initio q̄ð audiuimus q̄ð vidimus oculis noſtris q̄ð pſpeximus ⁊ manus noſtre tractauerunt de verbo vite et vita manifeſtata eſt: ⁊ vidimuſ ⁊ teſtamur ⁊ ān̄ūciamus vobis vitam eternam que erat apud patrem ⁊ apparuit nobis. ℟. ſi oblitus fuero. Le. ij.

Quod vidimus ⁊ audiuim⁹ annūciamus vobis: vt ⁊ voſ ſocietatem habeatis nobiſcū ⁊ ſocietaſ noſtra ſit cu3 patre ⁊ filio ei⁹ ieſu chꝛiſto. Et hoc ſcribimus vobis vt gaudiu3

nostrum sit plenum. Lectio tertia.
H ec est annunciatio quaz audiuimus ab eo ꝛ annunciamus vobis: quoniaz deus lux est ꝛ tenebre in eo non sunt vlle. Si dixerimus quoniã societatez habemus cum eo ꝛ in tenebris ambulamus: mentimur ꝛ non facimus veritatem. Lectio.iiij.
S i aũt in luce ãbulamus sicut ꝛ ipse in luce ẽ: societatem habem⁹ adinuicẽ ꝛ sanguis iesu xpi filij eius mũdat nos ab omni peccato. Lectio.v.
S i dixerimus quia peccatũ non habemus: ipsi nos seducimus ꝛ veritas in nobis nõ est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est ꝛ iustus vt remittat nobis peccata ꝛ mũdet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccauimus mendacem facimus eum ꝛ verbum eius nõ est in nobis. Lectio sexta.
F ilioli mei hec scribo vobis vt nõ peccetis. Sz ꝛ siqͦs peccauerit aduocatum hẽm⁹ apud patrẽ iesum xpm iustũ ꝛ ipse est ꝑpiciatio ꝓ peccatis nostris. Nõ ꝓ nostris autez tantũ: sed ẽt ꝓ totius mundi. Et in hoc scimus quoniaz cognouimus eum si mandata eius obseruemus. Lect.vij.
Q ui dicit se nosse deũ ꝛ mãdata eius non custodit mendax est ꝛ in hoc veritas non est. Qui autẽ seruat verbum ei⁹: vere in hoc charitas dei perfecta ẽ. In hoc scim⁹ quoniam in ipso sumus. Le.viij.
Q ui dicit se in ipso manere debet sicut ille ãbulauit ꝛ ipse ãbulare. charissimi non mandatũ nouũ scribo vobis sed mandatũ vet⁹ qd̃ hũistis ab initio. Mãdatũ vet⁹ ẽ verbuz quod audistis. Scdz ioãnẽ.
I N illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Amen amẽ dico vobis: siquid petieritis patrẽ in noie meo dabit vobis. Usqz mõ non petistis quicq̃ in noie meo. Petite ꝛ accipiet[is] vt gaudiũ vestrũ sit plenuz. Et rel'. Homel'. lectio eiusdẽ veñ. bede pres'. Lect.ix.
P Otest mouere ĩfirmos auditores qũo in capite lectõis huius euãgelice discipulis saluator promittit si qd inquiẽs petieritis patrez i noie meo dabit vobis. L.x.
C ũ non solũ nostri similes

multa que patrē i xpi nomine petere videntur nō accipiant: verū etiā ipse apostolus paulus tertio dn̄m rogauerit vt a se angelus sathane a quo tribulabat abscederet: nec īpetrare potuerit. L. xj.

Sed huius motio questionis antiqua iā patrū explanatiōe referata ē: qui veraciter intellexerunt illos in nomie saluatoris solūmodo petere: qui ea que ad perpetuā salutē pertinēt petunt. Lectio. xij.

Ideoqȝ apostolū ñ in noīe saluatoris petisse vt tentatione careret: quā ob custodiaȝ humilitatis acceperat: quia si hac caruisset saluus eē nō posset. Secūdum Joannem.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Amen amē dico vobis: siqd petieritis patreȝ in noie meo dabit vobis. Usqȝ mō nō petistis quicq̄ i nomie meo. Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vestruȝ sit plenū. Hec in puerbijs locuutus sū vobis. Uenit hora cum iaȝ nō in puerbijs loquar vobis: sed pallā de patre annunciabo vobis. Jllo die in nomie meo petetis. Et nō dico vobis. qa ego rogabo patrē de vobis. Ipse eīm pater amat vos: qa vos me amast[i]s ⁊ credidistis qa ego a deo exiui. Exiui a patre ⁊ veni in mūdū. Iterum relinquo mūdum ⁊ vado ad patrē. Dicūt ei discipuli ei⁹: Ecce nūc palam loqueris: ⁊ puerbiū nullū dicis. Nūc scimus qȝ scis oia ⁊ non op⁹ ē tibi vt qs te interroget. Jn hoc credimus: quia a deo existi. Col.

Deus a quo bōa cūcta pcedūt: largire supplicibus: vt cogitemus te inspirante que recta sunt: ⁊ te gubernāte eadē faciam⁹. Per. Dicat etiā ista colla superius in vs. Jn lb⁹ cap. Benedictio ⁊ clari. Ad bñs añ. Usqȝ modo non petistis quicq̄ in noie meo petite ⁊ accipietis alla. Colla. Deus a quo bona. vt. s. Ad. iij. cap. Estote factores. Colla. De⁹ a quo. vt supra ad. vj. ⁊ ad. ix. cap. ⁊ coll. vt. s. in pria dominica post octa. pasche. Ad vs cap. Estote factores Ad magt añ. Petite ⁊ accipietis ⁊ gaudiuȝ vestrū sit plenum: ipse enim pater amat vos quia vos me amastis ⁊ credidistis alla. Colla.

Deus a quo bona. vt.s̄. Per tres dies rogat. ad noctur-nos. cap̄. Epulemur nō i fer-mē. Coll. Presta nobis om nipotens ꝛ mi. vt.s̄. In lb⁹ cap. Xp̄s tradit⁹ ē pp d̄licta.

P Resta q̄s oipo. Coll. p tēs de⁹. vt q̄ i afflictiōe nostra d̄ tua. pietate ↄfidim⁹ ↄtra aduersa omnia tua sēp protectiōe muniamur. Per.

Ad.iij. ꝛ ad vesperas Caplꝫ.

C Onfitemini alterutrū peccata vestra ꝛ ora-te ꝓ inuicē vt saluemini: mul tum eniꝫ valet deprecatio iu sti assidua. Coll'a. Presta q̄ sumus. vt.s̄. Ad.vj. Caplm.

H Elias hō erat⁹ sīlis no bis passibilis ꝛ orōnē orauit vt ñ plueret super ter-ram: ꝛ nō pluit annos tres ꝛ mēses sex: ꝛ rursuꝫ orauit et celum dedit pluuias ꝛ terra dedit fructuꝫ suuꝫ. Collecta.

M Enteꝫ familie tue q̄s dn̄e ꝛ munere cōpun ctiōis api: ꝛ largitate pietat] exaudi. Per. Ad.ix. Caplꝫ

S I quis ex vobis erra uerit a veritate ꝛ ↄuer terit q̄s eū scire debꝫ: quoniā q̄ ↄuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue saluabit aiam eius a morte ꝛ operiet multi tudinem peccatoruꝫ. Coll's.

D Eus q̄ culpas nostras pijs verberib⁹ ꝑcutis: vt nos a nostris iniq̄tatibus emūdes: da nobis ꝛ de ver-bere tuo ꝓficere: ꝛ de tua ci-ti⁹ cōsolatone gaudere. Per.

In vigilia ascensionis in lb⁹ ꝛ ad.iij. ꝛ ad vespas. Coll'a.

P Resta qs̄ ops̄ deus: vt nostre mētis intētio quo solēnitatis vēture glo-riosus auctor ingressus ē se-per intendat: ꝛ quo fide ꝑgit ↄuersatiōe ꝑueiat. Per eun.

Ad vs̄ an̄t. All'a. ix. Caplm.

P Rimū quidē sermonē ꝑfeci de oib⁹ o theophi le que cepit iesus facere ꝛ do cere vsq; in diē qua ꝑcipiens apostolis per spiritū sanctū quos elegit assūpt⁹ ē. ℟. Ois pulchritudo dñi. ℣. A sūmo celo. Hy⁹. Optat⁹. ℣. Ascēdēs xp̄s i altū. ℟. Captiuā duxit captiuitateꝫ all'a. Ad magt an̄. Pr manife-staui nomē tuū hoibus quos dedisti mihi: nūc āt ꝓ eis rogo nō ꝓ mūdo quia ad te vado all'a. Coll'a. Pre sta q̄s vt.s̄. inuit. All'a. all'a all'a ps̄ Uenite. Hymnus. Opta

tus. In .i. noct. aña. Alla. viii. ps̃. Dñe dñs noster. ps̃. In dño ɔfido. ps̃. Celi enarrãt. ps̃. Dñe in virtute. ps̃. Dñi est terra. ps̃. Exaltabo. ℣. Exaltare domine in virtute tua. ℟. Cantabimus ⁊ psalemus virtutes tuas allã. Lect. ex homelia beati gregoꝛij pape. Lect. i.

Dominus iesus postꝙ loquutus est discipulis suis: assumptus ē i celũ ⁊ sedet a dextris dei: In veteri testamento cognouim⁹ ꝙ helyas sit raptus i celũ. ℟. Post passionē suã p dies q̃dragita apparēs eis ⁊ loquēs d regno dei all'. Et vidētib⁹ illis eleuat⁹ ē allã: ⁊ nubes suscepit eũ ab oculis eoꝝ allã. ℣. Et ɔuescēs p cepit eis ab hierosolimis ne discederent sed expectarent promissionem patris. Et videntibus. Lectio .ij.

Sed aliud ē celũ aeriũ ⁊ aliud ethereũ. Celum quippe aeriũ: terre est proximum. Unde ⁊ aues celi dicimus: qꝛ eas volitare in aere videm⁹. ℟. Ois pulchritudo dñi exaltata ē sp sydera species ei⁹ i nubibus celi. Et nomē ei⁹ in eternũ pmanet all'. ℣. A summo celo egressio ei⁹ ⁊ occursus eius vsq ad summum eius. Et nomen Lectio tertia.

In celũ itaq aeriũ helias subleuat⁹ ē: vt in secretã quãdam terre regionē repēte duceret: vbi in magna iã carnis ac spirit⁹ quiete viueret quousq ad finē mũdi redeat ⁊ mortis debitũ soluat. ℟. Exaltare domie allã: In virtute tua. allã. ℣. Cãtabim⁹ ⁊ psallemus. In virtute. Le. iiij.

Ille eim mortē distulit nõ euasit. Redēptoꝛ aũt noster qꝛ ñ distulit: supauit: eãq resurgēdo ɔsũpsit ⁊ resurrectiõis sue gl'iam ascēdēdo declarauit. ℟. Si eniꝫ nõ abiero paraclit⁹ non veniet ad vos: si aũt abiero mittã eũ ad vos: Cum aũt venerit ille docebit vos oēm veritatem allã. ℣. Non eim loquet a semetipso sed quecunq audiet loquet ⁊ que ventura sunt annũciabit vobis. Cuꝫ aũt. In .ij. noct. añt. Allã. ps̃. Deus noster refu. ps̃. Oēs gentes. ps̃. Cantate. i. psal. Dñs regna. i. ps̃. Dñs reg. ij. ps̃. Bñdic. ij. ℣. A sũmo celo egressio eius. ℟. Et occursus ei⁹ vsq ad summuꝫ eius allã. Lect. v.

Notãdũ ē ꝙ helyas in curru legit ascēdisse: vt videlicet apte mõstraret: qꝛ hõ pur⁹ adiutoꝛio indige

bat alieno. ℞ Ite in orbem vniuersū ꝛ predicate dicentes all'a. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit saluus erit all'a all'a all'a. ℣ Euntes ergo docete oēs gētes baptizantes eos in nomine patris ꝛ filij ꝛ spiritus sancti. Qui crediderit. Lectio sexta.

PEr āgelos q̄ppe illa facta ꝛ ostēsa sunt adiumēta: q2 nec ad celū quidem aeriū p se ascendere poterat quē nature sue infirmitas grauabat. ℞ Ascendit de⁹ in iubilatione all'a. Et dn̄s in voce tube all'a. all'a. ℣ Ascēdēs xp̄s in altū captiuā duxit captiuitatē. Et. Lect. vij.

REdēptor noster ñ curru nō āgelis subleuatus legit: quia his q̄ fecerat oīa nimirū super oīa sua virtute ferebat. ℞ Ascēdens xp̄us in altū all'a. captiuā duxit captiuitatē. Dedit dona hominib⁹ all'a all'a. ℣ Ascendit deus in iubilatione ꝛ dn̄s in voce tube. Dedit. Lectio. viij.

ILlo etenim reuertebat vbi erat ꝛ inde redibat vbi remanebat: q2 cū p humanitatē ascenderet in celū. p diuinitatē suā ꝛ terram pariter ꝯtinebat ꝛ celum. ℞ Non turbet cor vestrū ego vado ad patrē ꝛ dū assumpt⁹ fuero a uobis mittā vobis all'a. Spūs veritatis ꝛ gaudebit cor vr̄ȝ all'a. ℣ Ego rogabo p̄rem ꝛ aliū paclitū dabit vob. Spūs veritatis. Ad cant. añ all'a. vj. Can. Quis ē iste. ℣ Nō vos relinquā orphāos. ℞ Veniā ad vos ꝛ gaudebit cor vr̄ȝ all'a. Sc̄dꝫ marcū.

IN illo tp̄e: Recūbentibus vndecim discipulis apparuit illis iesus: ꝛ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duriciā cordis: q2 his qui viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et reliqua. Omel. le. eiusdē beati gre. pa. Le. ix.

QUod resurrectōēȝ dominicā discipuli tarde crediderunt: non tā illoꝝ infirmitas q̄ꝫ nostra vt ita dicam futura firmitas fuit. ℞ Cūq3 ituerent in celū eūtē illū ecce duo viri astiterūt iuxta illos i vestib⁹ albis q ꝛ dixerūt: All'a all'a. all'a. ℣ Hic iesus q assūpt⁹ ē a vobis i celū sic vēiet queadmodū vidistis eū eūtē in celum All'a. Lectio. x.

IPsa nāq3 resurrectio illis dubitātibus per multa argumēta monstrata ē: que dū nos legentes agnoscim⁹ quid aliud q̄ꝫ de illoꝝ dubitatione solidamur. ℞ Ponit nubem ascēsū suū dn̄s. Qui ambu-

lat super pennas vētorum alla. ℣. Qui facit angelos suos spiritus ⁊ ministros suos ignem vrentem. Qui.

Minus eim mihi. L.xi. maria magdalene. ꝓstitit que citi⁹ credidit: q̄ thomas qui diu dubitauit. ille etenim dubitando vulneruȝ cicatrices tetigit ⁊ de nostro pectore vulnus dubitatiōis āputauit. ℟. Viri galilei qd admiramini aspiciētes i celū alla. Quē admodū vidistis eū ascēdētē i celuȝ ita vēiet alla alla alla. ℣. Cūqȝ ituerēt i celū eūtē illū ecce duo viri astiterūt iuxta illos i vestib⁹ albis q ⁊ dixerūt quēadmoduȝ. L.xij.

Ad isinuādā quoqȝ veritatem dñice resurrectionis notādū nobis est quid lucas referat dicēs. Cōuescens p̄cepit eis ab hierosolimis ne discederēt. ℟. Pater cū essez cum eis ego seruabam eos quos dedisti mihi nunc aūt ad te venio: Non rogo vt tollas eos de mundo sȝ vt serues eos a malo alla. alla. ℣. Pater sancte serua eos in noīe tuo quos dedisti mihi. Nō. Scd'ȝ marcū.

In illo tēpore: Recumbētibus vndecim discipulis apparuit illis iesus ⁊ exprobrauit icredulitateȝ illorū ⁊ duriciā cordis: qꝛ his qui viderant euȝ resurrexisse non crediderūt. Et dixit eis: Euntes in mūdū vniuersum predicate euangeliū oī creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit. Qui vero nō crediderit: cōdēnabitur. Signa aūt eos qui crediderunt hec sequentur. In nomine meo demonia eijcient: linguis loquētur nouis: serpētes tollēt. Et si mortiferuȝ q̄d biberint non eis nocebit Sup egros manus iponēt ⁊ bene habebūt. Et dñs q̄dem iesus postq̄ loquutus est eis assumptus est in celuȝ ⁊ sedit a dextris dei. Illi autem profecti p̄dicauerunt vbiqȝ: dño coopante ⁊ sermonē ꝯfirmāte sequentibus signis. Colla.

Concede q̄s ops de⁹: vt q̄ hodierna die vnigenitū tuū redēptorē nostrū ad celos ascēdisse credimus: ipi quoqȝ mente in celestibus habitem⁹. Per eūdeȝ. In lb' añ Alla. Cap. Primū q̄dem. vt.s. ℟. Ascendo ad patrē meum ⁊ patrēm vestrū Alla alla. ℣. Deuȝ meum ⁊ deū vestrū Alla. Hp⁹ O grande. ℣. Ascendit deus in iu-

bilatione. ℟. Et domin⁹ i voce tube all'a. Ad bñs. añ. Ascendo ad patrē meū ꝛ patrem vestrū deū meum ꝛ deum vestrum all'a. Coll'a. Cōcede q̄s ops. vt. s. ad. i. anti. All'a. vj. Ad. iij. Hy⁹. Eterne rex. Añ. All'a. vij. Capt. Primum quidem. ℣. Exaltare domine in virtute tua. vt supra Collecta. Cōcede q̄us. vt supra ad. vj. añt. All'a. vi. Capl'z.

Post passionē suā dñs. prebuit seipsum discipulis suis viuum in multis argumētis per dies quadraginta apparēs eis ꝛ loquēs de regno dei. ℣. A summo celo egresso. Collecta

Deus cuius filius i alta celorum potenter ascendēs captiuitatem nostraz sua duxit virtute captiuam: tribue quesum⁹: vt dona q̄ suis participib⁹ contulit largiat̄ ꝛ nobis. Per eundē. Ad nonam añ All'a. viij. Caplm.

Et cōuescēs p̄cepit eis ab hierosolimis ne discederent: sz expectarēt ꝑmissionē patris quaz audistis inq̄t per os meū: q̄a ioānes q̄dez baptizauit aqua. vos aūt baptizabimini spiritu sancto nō p⁹ multos hos dies. ℣. Nō vos relinq̄ȝ orpha. Col.

Adesto dñe supplicationib⁹ nostris: vt sicut hūani generis saluatorē consedere tecuz in tua maiestate cōfidimus: ita vsq̄ȝ ad ꝯsūmatōeȝ seculi manere nobiscuz: quēadmodū ē pollicitus sentiamus. Per eūdē. Ad vs. añt. All'a ix. Capitulū. Primū q̄dē. ℟. Ascēdit deus in iubilatiōe All'a. all'a. ℣. Et dñs in voce tube All'a. Hy⁹. Optat⁹. ℣. Ascēdēs xp̄s in. Ad magt añ. O rex glorie domine virtutū qui triumphator hodie super omnes celos ascēdisti ne derelinquas nos orphanos sed mitte promissum patris in nos spūm veritatis all'a. Coll'a. Cōcede q̄us. vt supra. Priuatis diebus vsq̄ȝ ad pentecostē inuitato. All'a. p̄s. Uenite. Hy⁹. Optatus. In. j. noct. aña. All'a. viij ℣. Exaltare dñe in virtute. Lec. Uenite ꝛ reuertamur. ℟. Ascendens xp̄us in altū. All'a all'a. ℣. Captiuam duxit captiuitatem All'a. In ij. noctur. añ. All'a. Capitulū.

Christus qui descendit ipse ē ꝛ qui ascēdit sup oēs celos vt adimpleret oia. ℣. A summo celo. Collecta.

TRibue q̃s oṗs deꝰ: vt illuc tendat christiane deuotiõis affectꝰ: q̃ tecũ ẽ nostra substãtia iesus xp̃s filius tuꝰ dñs nosṫ. Per eũ. In lbꝰ añt. All'a. p̃s. Miserẽ. Capi.

VNicuiqꝫ nostrũ data ẽ gratia ꝓꝫ mẽsurã donatiõis xp̃i propter qḋ dicit ascẽdẽs in altum captiuã duxit captiuitatem: dedit dona hoibus. ℟. Ascendo ad patrem. ℣. Ascendit deus in iubil. Coll. Cõcede q̃s. vt. s̃. per horas diei vt in die ascensiõis. Fer. vi. Ad. bñs añ. Vado parare vobis locũ ⁊ iterum veniã ad vos all'a. ⁊ gaudebit cor vestruꝫ alleluya. Ad magt añ. Non vos relinquam orphanos all'a. vado ⁊ veniam ad vos all'a ⁊ gaudebit cor vestrum alleluya. Sab. ad bñs añ. Pacẽ meam do vobis all'a. pacẽm relinquo vobis all'. Ad vs̃ añ. All'a. Capitulũ. Primũ quidẽ. ℟. Ascẽdit deꝰ. Hyꝰ. Optatꝰ. ℣. Ascẽdẽs xp̃s in al. Ad magt añ. Pater manifestaui. Dñica ĩfra oct. ascensionis inuit. All'a. p̃s. Veite. Hyꝰ. Optatꝰ. In. j. noct. añt. All'a. psal. Dñe in virtute ⁊c̃. ℣. Exaltare domine in virtute. Sermo beati maximi epi. Le. j.

GLorificatio dñi nostri iesu xp̃i fratres dilectissimi resurgendo ⁊ ĩ celis hodie ascẽdẽdo ꝯpleta ẽ. Resurrectiõis diẽ ipsiꝰ pasche dñi celebrauimꝰ: ascẽsionis vero diem hodie celebramus. Festus nobis dies vterqꝫ illuxit. ℟. Post passi. Lect. ij.

IDeo eĩm resurrexit xp̃s vt nobis exemplũ resurrectõis ostenderet: ⁊ ideo ascẽdit ĩ celis vt desuper sua misericordia nos protegeret: xp̃i enim resurrectio cũctorum est populoruꝫ redemptio. Lect. iij.

Saluator mundi rediuiuuꝫ corpus assumpsit ⁊ inter florescẽtes arbores ⁊ candẽtia lilia: carneꝫ iam mortuaꝫ reflorescere fecit. Lectio. iiij.

Resurrecturi sũt eĩm ⁊ oẽs hoies de sepulchris suis: vt cũcta virentia que videmꝰ ligna redeũte anno resurgũt: ⁊ quodãmodo ita imago diẽ tũc resurrectura. In. ij. noct. añ. All'a. p̃s. Dñs illumi. ⁊c̃. ℣. A sũmo celo. Lectio qnta.

SIc etenĩꝫ post hiemaĺ rigoris frigidã quodãmodo sepulturaꝫ: pullulare omnia elemẽta festinãt: vt re

surgēte domino ⁊ ipsa resur gere videantur. Lectio. vj.

Nā vti𝔮ꝫ ex resurrectōe xp̄i iesu: aer salubrior: sol candidior: terra ē fecūdior: Ex eo surculus virescit i fructicem: herba crescit i segetem: vinea dilatat in palmitem. Le. vij.

Floruit igitur dn̄s cū resurrexit de tumulo: fructificauit cum ascendit in celum. Nam ascēdēs in celū ad patrē scilꝫ fructū sue carnis reportauit: ⁊ ipse in se ꝑ spēꝫ nostrā nos collocauit ⁊ in iusticijs semina dereliquit. Lectio. viij.

In resurrectione naqꝫ xp̄i tartarus aperit: neophiti ecclesie sinu suscipiuntur: innouat terra: celū ꝑ spūm scūm reseratur. Ad can. aña. Alla. Can. Quis ē iste. ℣. Nō vos relinquā. Euangelium cum lectiōibus sicut i die ascēsiōis dicatur cum coll. In lḃ⁹ añt. Alla. P̄s. Miserere. Cetera oia vt in die ascensiōis excepto q̄ capitulū istud dicatur. B̄ndictio ⁊ clari. Cōmō de Dn̄ica. Añ. Cum venerit paraclitus quem ego mittaꝫ vobis spūꝫ veritatis ille testimonium perhibebit de me alla. ℣. Dn̄s regna. Coll.

Omnipotēs sempitne de⁹: fac nos tibi semp ⁊ duotā gerē volūtatē ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. Per. Cōmō ad vs añt. Hec loquut⁹ sum vobis vt cuꝫ venerit hora eorū reminiscamini qa ego dixi vobis alla. ℣. Dirigat domine Colla. Op̄s sempiterne de⁹ vt. s. Feria. ij. Ad bn̄s añ. Nō turbet cor vr̄m alla. ego vado ad patrem alla. Ad magt añ. Euntes in mundū vniuersū p̄dicate euangeliū omni creature alla. qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit salu⁹ erit alla. qui vero n̄ crediderit cōdēnabitur alla. Fer. iij. Ad bn̄s añ. Dn̄s qdem Jesus postq̄ꝫ loquut⁹ ē eis ascēdit in celum ⁊ sedit a dextris dei alla. Ad magt añ. Viri galilei qd aspicitis in celū hic Jesus q assumptus ē a vobis in celū sic veniet alla. Fer. iiij. Ad bn̄s añ. Sic vēiet queadmodū vidistis eū eūteꝫ in celū alla. In oct. ascēsiōis. ad vs añ. Alla. ix. Cap. Primum quidem. R. Ascendit de⁹. Vy⁹. Optat⁹ ℣. Ascēdēs xp̄s. Ad magt añ. Pater manifestaui. Colla. Cōcede q̄s. vt. s. De cetero tā i nocte q̄ in die vt in ascēsione nisi q̄ lectiones iste legantur Sermo bt̄i leonis pa. Le. j.

SAcramẽtũ dilectissimi salutis nostre quã pre cio sãguinis sui vniuersitatis ꝯditor estimauit: a die corporalis ort⁹ vsq; ad exitũ passionis ꝑ dispẽsatiõez humilitatis impletum est. ℟. Post passionez suã. vt. s. Lect. scḋa.

Et lz mlta ẽt in forma serui diuinitatis signa radiauerit: ꝓprie tñ illius tpis actio ad demonstrãdã suscepti hominis ptinuit veritatẽ. Lect. iij.

Post passionẽ nãq; ruptis mortis vinculis: que vim suam in eum q̃ peccati erat nescius incedẽdo ꝑdiderat: infirmitas in virtutem mortalitas in eternitatem Le. iiij.

Contumelia trãsiuit in gloria: quã dñs iesus xp̃s i multis manifestisq; documentis multorum declarauit aspectui: donec triũphum victorie quẽ reportauerat a mortuis inferret i celis. Lect. v.

Sicut in solẽnitate paschali resurrectio nobis fuit causa letandi: ita ascensio eius i celum presentium est nobis materia gaudiorũ. Lect. vj.

Recolẽtibus illũ diẽ ⁊ rite venerantib⁹ quo natura nostre humilitatis i xp̃o supra omnẽ celi miliciã: supra omnes ordines angelorũ ⁊ vltra cunctarũ altitudinẽ potestatuz ad dei patris est prouecta consessum. Lect. vij.

Quo ordine operũ diuinoruz nos fundati nos edificati sum⁹: vt mirabilior fieret gratia dei: cũ remotis a conspectu hominum que merito reuerentiã sui sentiebant indicere: fides non diffideret: spes nõ fluctuaret: charitas non tepesceret. Lectio. viij.

Magnarũ eim hic vigor est mẽtiũ: ⁊ valdẽ fidelium ẽ hoc lumen aiorũ: incunctant credere ea q̃ corporeo nõ vidẽt ĩtuitu: ⁊ ibi figere desiderium quo ñ queas ferre ꝯspectuz.

Lect. sci euangelij ſm lucam.

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Hec sunt verba que loquutus suz ad vos cuz adhuc essẽ vobiscuz quoniã necesse ẽ ipleri oia q̃ scripta sunt i lege moysi ⁊ ꝓphetis ⁊ psalmis de me. Et reliqua. Homel. lect. eiusdez veñ. bede presbyteri. Le. ix.

AScẽsurus i celuz dñs ꝓprio discipulos ỏ my

sterio sue fidei diligenter in-
struere curauit: vt tanto cer-
tius hanc mundo p̄dicarēt:
quāto eā ⁊ ab ipso veritatis
ore pcepissent: ⁊ pphetaruꝫ
ore tam duduꝫ presignatam
fuisse cognoscerent. Lect. x.
Apparēs eis ꝫ eis post resur
rectiōis triūphuꝫ: iuxta hoc
qđ modo cum euangeliū le-
geretur audiuimus. Lect. xi.
Hec sūt inqt verba que lo-
quutus sū ad vos cū adhuc
essem vobiscuꝫ: idest sic vo-
bis adhuc corpus corrupti-
bile ac mortale gestareꝫ. qm̄
necesse est ipleri oīa q̄ scripta
sūt in lege moysi ⁊ prophetis
⁊ psalmis de me. Lectio. xii.
Impleta in se dicit dn̄s sa-
cramēta: que moyses ⁊ pro-
phete ⁊ psalmi predixerunt:
vnde liqdo patet qꝛ vna ē ec
clesia i oībus sāctis eiꝰ: eadē
fides electoꝝ oīum p̄cedētiū
videlicꝫ ⁊ subsequētiū carna
lē eius aduētū. Scđꝫ lucam
In illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis Hec sūt
verba que loquutus suꝫ ad
vos cuꝫ adhuc esseꝫ vobiscū
quoniā necesse ē ipleri oīa q̄
scripta sūt in lege moysi ⁊ p-
phetis ⁊ psalmis đ me. Tūc
aperuit illis sensum vt intel-
ligerent scripturas: ⁊ dixit
eis: Quoniā sic scriptū est ⁊
sic oportebat xp̄m pati ⁊ re-
surgere a mortuis die tertia
⁊ predicari in noīe eius peni
tētiaꝫ ⁊ remissionē peccatoꝝ
in omnes gentes incipiētibꝰ
ab hierosolima: vos autem
estis testes hoꝝ. Et ego mit-
to pmissuꝫ patris mei i vos
Uosauteꝫ sedete in ciuitate
quoadusqꝫ induamini vir-
tute ex alto. Eduxit autē eos
foras in bethaniā ⁊ eleuatis
manibus suis benedixit eis.
Et factū est dū benediceret il
lis recessit ab eis ⁊ ferebat i
celum. Et ipsi adorantes re-
gressi sūt hierusalē cum gau-
dio magno: ⁊ erāt semper in
tēplo laudantes ⁊ benedicē-
tes deū. Colla. Cōcede q̄s.
vt. s. Cetera sicut in die ascen
sionis. Feria. v. Ad bñs añ.
Illi aūt pfecti p̄dicauerūt vbiqꝫ deo
coopante ⁊ s̄monē ꝯfirmāte seqnti
bꝰ signis all'a all'. Ad magt. Col.
Cōcede q̄s oēs deꝰ: vt q̄ vni
genitū ⁊c. Ad magt. añ. Roga
bo p̄reꝫ meū aliū paraclitū dabit vo-
bis all'a. Sabbo ad bñs añ. Mi

si ego abiero paclitus nō veniet dum assumpt⁹ fuero mittā vobis all'a. In vigilia pente. ad vš. caplm.

Cum cōplerent dies pē thecostes erāt oēs discipuli pariter i eodē loco: et factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenietis spiritus vehemētis ꝛ repleuit totam domuz vbi erant sedentes. ℟. Repleti sunt. ℣. Loquebantur variis. Hy⁹. Jam xp̄us. ℣. Emitte spūm tuum ꝛ creabuntur ℟. Et renouabis faciem terre all'a. Ad magt añ. Si diligitis me mādata mea seruate all'a all' all'. Col.

Presta q̄s oῗs dūs: vt claritatis tue sup nos splendor effulgeat: ꝛ lux tue lucis corda eorū qui p gratiam tuam renati sunt: sancti spūs illustratiōe confirmet. Per. Ad vesperas añ. All'a. Inuitato. All'a. all'a all'a. ps. Uenite. In. j. noctur. añ. All'a. viij. Hy⁹. Jā xp̄s. ps. domine deus noster. psal. Conserua me. psal. Celi enarrant. ps. Dn̄s regna. ps. Afferte dn̄o. ps. Exultate iusti. ℣. Spiritus domini repleuit orbē terrarum. ℟. Et hoc quod cōtinet omnia scientiam habet vocis all'a. Sermo beati leonis pape. Le. j.

Hodiernā solēnitatem dilectissimi in p̄cipuis festis eē venerādā oīum catholicorū corda cognoscunt: nec dubiū ē quanta huic diei reuerentia debeat: quē spūs scūs excellētissimo sui muneris miraculo cōsecrauit. ℟. Dū cōplerent dies pentecostes erant oēs pariter dicētes all'a. ꝛ subito fact⁹ ē son⁹ de celo all'a: tanq̄ spūs torrens repleuit totam domū All'a all'a. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto ꝛ ceperunt loqui All'a. Lectio scda.

Nam ab illo die quo domin⁹ supra celorū altitudinē ad dexterā dei patris consessurus ascēdit: decimus iste ē qui ab eiusdem resurrectione q̄nquagesim⁹ nobis in eo a quo cepit illuxit. ℟. Repleti sūt oēs spū sancto ꝛ ceperūt loq prout spūs scūs dabat eloq illis. Et cōuenit multitudo dicētiū all'. ℣. Loquebantur variis linguis apostoli magnalia dei. Et cōuenit. Le. iij.

Magna mysteria ꝛ veterū sacramētorū ptinēs ꝛ nouorū q̄b⁹ manifestissime declarat ꝛ gratiā p̄nunciatā fuisse p legē ꝛ legem impletā eē p gratiā. ℟. Jam n̄

dicā vos suos sȝ amicos meos quia oia cognouistis q̄ opat⁹ sū in medio vestri all'a: Accipite spūȝ scūȝ i vobis paclitū: ille ē quē pater mittet vobis all'a. ℣. Quoꝝ remiseritis pctā re mittūt eis. Accipite spiritū. Le. iiij.

Sicut hebreo quondā populo ab egyptijs li berato: quinquagesimo die post imolationē agni lex da ta est in monte syna: ita post passiōem xpi qua verus dei agnus occisus ē: quinquage simo a resurrectiōe ipsi⁹ die in apostolos plebēqȝ credē tiū spūs sanctus illapsus est ℟. Ultimo festiuitatꝭ die dicebat Je sus q. credit in me flumia d̄ vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue: Hoc āt dicebat de spū quē accepturi erāt credētes i eū all'a. ℣. Qui sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de ven tre eius fluent aque viue. Hoc. In ij. noct. an. All'a. vig. ps. De⁹ noster ref. ps. Magn⁹ dñs. ps. Exaudi de⁹ orōnēȝ meā cuȝ depre. ps. Te decet. ps. Notus in iudea. ps. Bñdic. ij. ℣. Repleti sūt omnes spū sācto. ℟. Et ceperunt loqui all'a. Le. v.

Et vt facile diligens xpian⁹ agnoscat initia veteris testamēti euāgelicis ministrasse pricipijs ⁊ ab eo dēȝ spū ɔditū fedus secūduȝ a quo primū fuerat istitutū. ℟. Disciplinā ⁊ sapientiā docebat eos domin⁹ all'a. firmauit in illis gra tiā spūs sui: Et intellectu adimple uit corda eorū all'a. all'a. ℣. Repē tino nāqȝ sonitu spirit⁹ sāctus super eos venit: Et intellectu. Lectio. vj.

Nam sicut aplica testat historia cuȝ ɔplerētur dies pētecostes essentqȝ oēs piter in eodē loco: factus est repēte de celo sonus tāquaȝ aduenietis spūs vehemētis: ⁊ repleuit totam domū vbi erant sedētes. ℟. Spūs dñi re pleuit orbē terrarū: Et hoc quod ɔti net omnia sciētiā hȝ vocis all'a all'a. ℣. Omniū est eniȝ artifex oēȝ hñs virtutem oia prospiciēs. Et. Le. vij.

Et appuerūt illis disp tite lingue tanq̄ ignis. seditqȝ supra singulos eorū. Et repleti sunt oēs spū scō: ⁊ cepūt loq̄ varijs liguis: put spūs scūs dabat elloq̄ illis. ℟. Nō vos reliquā orphāos all'a. vado ⁊ vēio ad vos: Et gaudebit cor vestrum alleluya alleluya. ℣. Nisi ego abiero paclitus non veniet dum assumptus fuero mittā vobis eum. Et gaudebit. Lect. viij.

O Quā velox ē smo sa

pietie: et vbi deus magister est q cito discit qd docet. Nō ē adhibita iterpretatio ad audiēdū: nō ꝯsuetudo ad vsuz: nō tēpus ad studiū: sed spirāte vbi voluit spiritu veritatis ꝓprie singulaꝝ gētiū voces facte sūt i ecclie oꝛe cōes. ℟. Spūs scūs ꝓcedēs a throno apostoloꝝ pectora iuisibiliter penetrauit nouo scificatiōis signo: Ut i oꝛe eoꝝ oiuz genera nascerēt liguarū allā. ℣. Scūs ē repēte de celo sonus aduenientis spūs vehementis. Ut in. Ad can. añt. Allā. Can. Quis est iste ℣. Spiritus paclitus. ℟. Docebit vos oia allā. Scdm Joannem.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Siqs diligit me sermonē meū seruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus et mansionē apud eū faciemus. Et reliqua. Domel. lect. eiusdez beati gregoꝛij pape. Lect. ix.

Libet fratres charissimi euāgelice verba lectiōis sub breuitate trāscurrere: vt post diutius liceat i cōtēplatione tāte solēnitatis imoꝛari. ℟. Spiritus sāctus repleuit totam domum vbi erāt apostoli: et apparuerunt illis dispartite lingue tanq̄ ignis: seditq̄ supra singulos eorum et repleti sūt omnes spiritu sācto allā allā allā. ℣. Duz ergo eēnt discipuli in vnum congregati ꝓpter metum iudeoꝝ sonus repente de celo venit super eos. Et rep. Lect. x.

Hodie nāq̄ spūs scūs repētino sonitu sup discipulos venit: mēteſq̄ carnaliū in sui amoꝛē pmutauit et foris apparētibus linguis igneis: intus facta sūt coꝛda flāmātia: qm̄ dū deū i ignis visione suscipiunt p amoꝛem suauiter arserūt. ℟. Fcā autem hac voce conuenit multitudo et mēte cōfusa est. Quoniā audiebat vnusq̄sq̄ lingua sua illos loquentes magnalia dei allā. ℣. Stupebāt autē oēs et mirabātur. Quoniā. Le. xi.

Ipse nāq̄ spiritus sanctus amoꝛ est: Unde et Joannes dicit: Deus charitas est. Qui ergo mente integra deum desiderat profecto iam habet quem amat. ℟. Aduenit ignis diuinus non comburēs, sz illūinās: nō ꝯsumēs sz lucēs et iuenit coꝛda discipuloꝝ receptacula mūda. Et tribuit eis charismatū dona allā allā. ℣. Inuenit eos ꝯcoꝛdes i charitate et collustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et. L. xij.

Neq eim quisq potest eu diligere si eu quez diligit non haberet. Ecce si vnusqsq vestru requirit an diligat deum tota fiducia et secura mete rndet diligo. R. Apparuerunt apostolis dispartite lingue tanq ignis: Seditq supra singulos eorum spiritus scus alla. V. Spiritus sanctus repleuit totam domum vbi erant sedetes apostoli. Seditq. Secundum Joannem.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Siqs diligit me sermone meu seruabit. Et pater me9 diliget eu et ad eum veniemus et masionez apud eu faciem9. Qui n diligit me sermones meos n seruat. Et sermonem que audistis non est me9: sed eius q misit me patris. Hec loquutus suz vobis apud vos manes. Paraclit9 aut spus sanctus que mittet pater in noie meo: ille vos docebit oia et suggeret vobis oia quecuq dixero vobis. Pacez relinq vobis pace mea do vobis. No quo mudus dat ego do vobis. No turbet cor vestru neq formidet. Audistis qa ego dixi vobis: vado et veio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq quia vado ad patre: qr pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusq fiat: vt cu factu fuerit credatis. Jaz no multa loquar vobiscuz. Venit enim princeps mundi huius et in me no habet quicquaz. Sed vt cognoscat mundus quia diligo patrem: et sicut mandatu dedit mihi pater sic facio. Colla.

Deus qui hodierna die corda fideliu sacti spiritus illustratione docuisti. Da nobis in eode spiritu recta sapere: et eius semp consolatione gaudere. Per dominu. In lb9 ant. Alla. vi. Cap. Cu pleretur. R. Repleti sunt oes spiritu sancto Alla. all. V. Et ceperunt loqui Alla. Hy9. Jmpleta. V. Loquebantur varijs linguis apostoli. R. Magnalia dei alla. Ad bns ant. Accipite spiritum sanctum quorum remiseritis peccata remittuntur eis alla. Coll. Deus q hodierna die. vt su pra. Ad. j. an. Alla. Ad. ij. an. Alla. Cap. Cu compleretur. Hy9. Veni creator. V. Spiritus domini repleuit or. Collecta. Deus qui hodi. vt. s. Ad. vj.

A añt. Alla. v. Caplm. Pparuerũt apostol' dispptite lingue tanq̃ ignis: sedit q̃z supra singulos eorũz. spiritus sanctus. ℟. Repleti sũt oẽs spiritu sancto. Collecta.

D Eus q̃ sacramẽto festiuitatis hodierne vniuersã ecclesiã tuã in omni gẽte et natione scificas: in totã mundi latitudinẽ spũs tui dona diffũde. Per eiusdem.

Ad .ix. añt. Alla. viij. Caplz.

F Acta autem hac voce conuenit multitudo. et mẽte ↄfusa ẽ: quoniã audiebat vnusq̃sq̃ ligua sua illos loquentes. ℟. Spũs paraclit'.

C Oncede q̃s oĩps Col. de': vt qui solẽnitatez doni sancti spiritus colim': celestibus desiderijs accensi fontem vite sitiamus. Per.

Ad vespas. añ. Alla. x. Cap. Cũ cõplerent. ℟. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ alla all'. ℣. Et hoc q̃d ↄtinet oĩa sciam habet vocis alla. Hy'. Iã xp̃s. ℣. Emitte spũz tuum et creabũt. Ad magt añ Hodie cõpleti sũt dies penthecostes hodie spiritus sanctus in igne discipulis apparuit: et tribuẽs illis charismatũz dona misit eos i vniuersũ mũdũ p̃dicare et testificari: q credid'it et baptizat' fuerit saluus erit alla. Colla. Deus q̃ hodi. vt. s. Feria. ij. inuit. et p totã sept. Repleti sunt omnes spũ sctõ alla. Ps. Uenite. Hy'. Iã xp̃s. In .j. noct. anti. Rogabo patrẽ meũ et aliũ paraclitũ dabit vobis alla. Añ. Nõ vos relinq̃m orphanos alla: vado et venio ad vos alla et gaudebit cor vestrũ alla. Añ. Pacem meam do vobis alla. pacem relinquo vobis alleluya. ℣. Spiritus domini repleuit. Lectio.

B Enignus est eĩm spiritus sapientie et nõ libe rabit maledictũ a labijs suis. Quoniam renũ illius testis est deus: et cordis ei' scrutator est verus et lingue illi' auditor. Quoniã spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ: et hoc q̃d continet oĩa scientiã hz vocis. ℟. Loquebant varijs linguis apostoli. ℣. Magnalia dei Uarijs.

In .ij. noct. añt. Alla Caplm.

C Haritas di diffusa ẽ i cordib' nostris p spũz sãctũ q̃ dat' ẽ nobis. ℣. Repleti sũt omnes spũ sancto. Colla.

S Ancti spũs dñe corda nostra mũdet isusio et sui roris itima aspsiõe fecũdet. Per. In lb' añt. Dũ cõ-

plerenẗ dies penthecostes erant oẽs pariter dicentes. allā. psal. Miserere mei. Capitulum.

NOn accepistis spūz seruitutis iteꝝ i timore: sȝ accepistis spūz adoptiōis filioꝝ i quo clamam⁹ abba pater. ℟. Repleti sūt oẽs Spū sācto. ℣. ꝛ ceperūt loq. Spū. Hy⁹. Imple ta. ℣. Loquebātur varijs linguis apostoli. Ad bñs añ. Sic deus dilexit mundum vt filium suum vnigenituz daret: vt oīs q credit in ipso non pereat sed habeat vitam eternaȝ allā. In lb⁹ ꝛ ad. iij. Collecta.

DEus q apostolis tuis sanctū dedisti spūz: cōcede plebi tue pie petitionis effectū. vt qb⁹ dedisti fidem largiaris ꝛ pacem. Per. Ad j. añ. Spiritus domini replevit orbem terrarū allā. Ad. iij. ꝛ p oct. Hy⁹. Ueni creator. Añ. Repleti sunt omnes spiritu sancto ꝛ ceperūt loq allā. Cap. Cū ꝓplerētur. ℣. Spiritus dñi reple. or. ter. Colla. De⁹ q aplis. vt. s. Ad vj. añ. Fontes ꝛ oīa que mouenẗ in aqs hymnuȝ dicite deo allā. Cap.

LOquente petro cecidit spūs sanctus sup oẽs q audiebāt verbū ꝛ erant loquētes linguis ꝛ magnificātes deum: tunc petrus iussit eos baptizari i noīe dñi nostri iesu xpi. ℣. Repleti sūt oẽs spiritu sancto. Collecta.

PResta qs oṗs deus: vt spūs sanct⁹ adueniēs tēplum nos glīe sue dignāter ihabitando perficiat. Per. Ad. ix añ. Loqbanẗ varijs linguis apostoli magnalia dei allā allā allā. Cap.

REpleti sūt oẽs spiritu sācto ꝛ ceperūt loq varijs linguis: put spūs sanct⁹ dabat eloq illis. ℣. Spūs paclit⁹. ℟. Docebit vos oīa. Colla.

ILlo nos igne qs dñe spūs sanct⁹ inflammet: quē dñs noster iesus xps misit i terrā ꝛ voluit vehementer accēdi. Per. Ad vs añ. Si qs diligit me sermonem meū seruabit ꝛ pater meus diliget eum ꝛ ad eū veniemus ꝛ mansionē apud eū faciem⁹ allā. Añ. Nō turbeẗ cor vr̄z allā: ego vado ad patrem allā. Nisi ego abiero paclitus. ñ veniet: dū assūpt⁹ fuero mittā vobis allā. Añ. Illi auteȝ ꝓfecti predicauerūt vbiq̄ deo coopante ꝛ sermonē ꝯfirmāte sequentibus signis allā allā. Caplz.

DIssemiabaẗ verbū dī p vniuersā regionem. discipuli aūt replebanẗ gau-

dio ꝛ spū scō. ℟. Spiritus dñi Repleuit orbez terrarū. ℣. Et hoc ꝙ cōtinet oia scientiā hz vocis. Re pleuit. Hy. Jaz xp̄s astra. ℣. Emitte spūm tuū. Ad magt añ. Nō eim misit de⁹ filiū suū in mūdū vt iudicet mūdū sz vt saluetur mundus per ipsum all'a. Coll'a. Deus q̄ apostolis. vt.s. Per totaz heb'daz teneatur ordo iste supior in .ij. fer. dispositus excepto ꝙ quotidie dicat ꝑpria coll. ad lau. ꝛ ad .iij. ꝛ ad vs̄ ꝛ ꝑpe añ. ad bn̄s ꝛ ad magt Fer. iij. Ad bn̄s añ. Ego sū ostium dicit dn̄s ꝑ me si qs introierit saluabitur ꝛ pascua inueniet alleluya. Col.

Adsit dn̄e q̄s virtus spūs sci: q̄ ꝛ corda nostra clemēter expurget: ꝛ ab oibus tueatur aduersis. Per. Ad magt añ. Amen amē dico vobis: q non intrat ꝑ ostiū i ouile ouiū. sz ascēdit aliūde ille fur ē ꝛ latro: q autē itrat ꝑ ostiū pastor ē ouiuz all'a. Fer. iiij. Ad bn̄s. añ. Ego sū panis viu⁹ q de celo descēdi: si qs mādūcauerit ex hoc pāe viuet i eternū: ꝛ panis quē ego dedero caro mea est pro mundi vita all'a all'a. Col.

Mentes nostras q̄s domine: paraclit⁹ q̄ a te procedit illuminet: ꝛ inducat in omnez sicut tuus promisit filius veritatez. Per. Ad magt añ. Amen amen dico vobis qui credit in me habet vitā eternam all'a all'a. Feria. v. Ad bn̄s añ. Conuocatis Jesus duodecim apostolis dedit illis virtutem ꝛ potestatem super omnia demonia ꝛ vt langores curarent ꝛ misit illos predicare regnuz dei ꝛ sanare infirmos all'a all'a. Coll'a. Deus q̄ hodierna die. vt.s. que dicatur ad tertiā ꝛ ad vs̄. Ad magt añ. Egressi duodeciz apostoli circuibant ꝑ castella euāgelizātes ꝛ curātes vbiq3 all'a. Fer. vj. Ad bn̄s añ. Factū ē in vna diez ꝛ Jesus sedebat docēs ꝛ erāt pharisei sedētes ꝛ legis doctores q venerāt ex oi castello galilee ꝛ iudee hierusalē ꝛ virt⁹ erat dn̄i ad sanandu3 eos all'a all'a. Collecta.

Da q̄s ecclesie tue misericors deus: vt spiritu scō ꝯgregata: hostilli nullatenus icursione turbet. Per. Ad magt añ. Jam non multa loquar vobiscu3: venit enim princeps mundi huius ꝛ in me non hz quicq̄. sed vt cognoscat mundus q2 diligo patrē: ꝛ sic mādatū dedit mihi pr̄ sic facio all'a. Sabbō. Ad bn̄s añ. Hi q linguis loquūtur nouis galilei sunt ꝛ serpentes tollēt all'a. Coll'a.

Mentib⁹ noſtris q̄ſ domine ſpūz ſcm̄ benignus iſūde: cui⁹ ꝛ ſapiā ꝯditi ſum⁹ ꝛ ꝓuidentia gubernamur. Per. Sabbato ꝺ ſancta trinitate ad vš añ. Gloria tibi trinitas equalis vna ditas ꝛ ante oīa ſecula ꝛ nūc ꝛ iperpetuū. p̄s. Cōfiteant. Añ. Laus ꝛ perennis gloria deo patri ꝛ filio: ſcō ſimul paraclito in ſecula ſeculoꝝ. p̄s. Lauda aīa mea dn̄z. Añ. Gloria laus reſonet in ore oium patri geniteq; ꝓli ſpūi ſancto pꝛiter reſultet laude ꝑhenni. p̄s. Laudate dn̄m qm̄ bonus ē p̄s. Añ. La⁹ do pr̄i pariliq; ꝓli: ꝛ tibi ſancte ſtudio perhēni: ſpiritus noſtro reſonet ab ore: oē p euuz. p̄s. Lauda hieruſalez. Cap̄. Benedictus deuſ ꝛ pater ꝛc̄. ℟. Honor virt⁹. Hy⁹. De⁹ creatoꝛ oiuz. ℣. Benedicam⁹ patrez ꝛ filium cum ſancto ſpiritu. ℟. Laudemus ꝛ ſuperexaltem⁹ eū in ſecula. Ad magt añ. Gr̄as tibi de⁹ gr̄as tibi vera vna trinitas vna ꝛ ſūma veritas facta ꝛ vna vnitas. Collecta.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ q̄ dediſti famulis tuis in ꝯfeſſiōe vere fidei eterne trinitatis gl̄iaz agnoſcere: ꝛ in potentia maieſtatis adorare vnitatē: q̄ſ: vt eiuſdez fidei firmitate ab oībus ſemp muniamur aduerſis. Per. Inuitat. Deum verū vnū in trinitate ꝛ trinitatē in vnitate. Uēite adorem⁹. p̄s. Uēite. Hy⁹. Eterne rex. In .j. noc. añ. Adeſto deus vn⁹ oīp̄s pater ꝛ filius ꝛ ſpiritus ſanctus. p̄s. Dn̄e dn̄s noſter. Añ. Te vnū in ſubſtantia trinitatē i perſonis ꝯfitemur. p̄s. Celi enarrāt. Añ. Te ſemper idez eſſe viuere ꝛ intelligere profitemur. p̄s. Dn̄e i virtu. Añ. Te inuocamus te adoram⁹ te laudamus o btā trinitas. p̄s. Dn̄i eſt terra. Añ. Ex quo oīa p quē oīa: in quo oīa: ipſi gloria in ſecula. p̄s. Eructauit. Añ. Libera nos ſalua nos viuifica nos o beata trinitas. pſal. Deus noſter refu. ℣. Benedictus dominus de⁹ iſrael. ℟. Qui facit mirabilia ſolus. Sermo btī leōis pa. L. j.

Cum ad intelligēdam dignitatez ſūme trinitatis dilectiſſimi aciem mētis intendim⁹: nihil diuerſum in illa excellētia cogitemus: quia in nullo ab vnitate ſua diſcrepat diuinitatis eſſentia. ℟. Benedicat nos deus deus noſter: benedicat nos deus. Et metuant euz omnes fines terre. ℣. Deus miſereatur noſtri ꝛ benedicat

nos deus. Et. Lectio secunda.

Sempiternũ ē patri cõsempiterni filij sui esse genitorē: sempiternũ est filio intēporaliter a patre eē progenitũ. ℟. Benedictus dominus deus israel qui facit mirabilia solus: Et bñdictũ nomen maiestatis eius i eternũ. ℣. Replebit maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et. Lectio.iij.

Sempiternũ quoq3 est spũi sancto spiritũ esse patris ꝛ filij: ꝛ nunq̃ pater sine filio: nunq̃ pater ꝛ fili⁹ fuerũt sine spũ sancto: ꝛ oib⁹ existētie gradibus exclusis: nulla ibi persõa sit anterior nulla posterior. ℟. Quis deus magn⁹ sicut de⁹ nr̄: Tu es de⁹ q facis mirabilia. ℣. Notã fecisti i pplis virtutē tuã r̄ demisti i brachio tuo populum tuum. Tu. Le.iiij.

Huius beate trinitatĩ ꝛ icommutabilis deitatis vna ē substantia indiuisa in ope: pcor꜄s i volũtate: par i oipotētia: equalis in glia. ℟. Magnus dñs ꝛ magna virt⁹ ei⁹: Et sapiētie ei⁹ nõ est numer⁹. ℣. Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis nimis ꝛ magnitudinis eius nõ est finis. Et sapiētie. In ij. noc. añ. Charitas pater ē gratia xp̄us cõicatio spirit⁹ o beata trinitas. ps. Magnus dñs. Añ. Bñdictio ꝛ claritas ꝛ sapientia ꝛ gratiarum actio honor virtus ꝛ fortitudo deo nostro in secula seculorũ amen. ps. Exaudi de⁹ orõnez meã: cũ dep. Añ. Gloria ꝛ honor deo i vnitate trinitatis patri ꝛ filio cuz spũ sancto in sempiterna secl'a. ps. Te decet. Añt. In patre manet eternitas in filio equalitas in spiritu sancto eternitatis equalitatisq3 cõnexio. ps. Cantate. i. Añ. Sanct⁹ scũs sanctus dñs deus oṗs qui erat ꝛ qui est ꝛ q venturus est. ps. Dñs regnauit exultet. Añ. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarũ actio i sēpiterna secula o beata trinitas. ps. Cãtate. ij. ℣. Bñdicat nos de⁹ de⁹ noster. ℟. Benedicat nos deus. Le.v.

De qua cum sancta scriptura sic loqt̄: vt aut in verbis aut in factis aliquid assignet: qd̄ singul' videat cõuenire psonis: n̄ pturbat fides catholica s3 docet: vt p proprietatē aut vocis aut opis isinuet nobis veritas trinitatis ꝛ non diuidat itellect⁹ qd̄ distinguit audit⁹. ℟. Glia patri gēiteq3 proli ꝛ tibi compar vtriusq3 semp spũs alme de⁹ vnus oi tpe seculi. ℣. Da gaudiorꝫ pmia da gratiarum munera dissolue litis vincula

astringe pacis federa. Di. Le. vj.

O B hoc q̄dam siue sub patris siue sub filij siue sub sancti spūs appellatōe ꝓmūtur: vt cōfessio credentiū i trinitate non erret. Que cū sit isepabilis nunq̄ intelligeret eē trinitas si semper insepabiliter diceretur. ℟. Honor virtus ⁊ potestas ⁊ imperium sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate: In perhenni seculoꝝ tempore. ℣. Trinitati lux perhennis vnitati sit decus perpetim. In perhenni. L. vij.

Q Uia i deitate patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti nec singularitas est nec diuersitas cogitāda: vera vnitas ⁊ vera trinitas pōt q̄dez aliq̄tenus mēte sentiri. s3 non pōt simul ꝓferri. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas eq̄lis gloria coeterna maiestas patri prolic3: sctōq3 flamini: Qui totū subdit suis orbē legib⁹. ℣. Prestet nobis gratiā deitas beata p̄ris ⁊ nati pariterq3 spūs almi. Qui totū. Lectio. viij.

F Undata est igit dilectissimi i cordibus nostris fides: qua salubriter credimus: q̄ simul tota trinitas vna virtus est: vna maiestas vna substantia: indiscreta in ope inseparabilis dilectiōe: indifferēs potestate: simul implēs oia: siml' ꝯtinēs vniuersa. ℟. Bñdicamus patrē ⁊ filium cū sctō spiritu: Laudem⁹ ⁊ superexaltemus eū i secula. ℣. Bñdicamus deū celi ⁊ coram omnib⁹ viuentib⁹ Laudemus. Ad cant. anti. Spes nostra salus nr̄a honor noster o beata trinitas. Cant. Domine miserere nostri. ℣. Uerbo dñi celi firmati sunt. ℟. Et spiritu oris ei⁹ ois virtus eoꝝ. Secūdū Joannem.

I N illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis: Cū venerit paclit⁹ quē ego mittam vobis a patre spūm veritatis: q̄ a patre procedit: ille testimoniū ꝑhibebit de me: ⁊ vos testimonū perhibebitis q2 ab initio mecum estis. Et reliq̄. Homel. lectio. eiusdem beati augustini epi. Lect. ix.

D Omin⁹ iesus i sermoē quē loquut⁹ ē discipulis suis p⁹ cenā ꝓximus passiōi: tanq̄ iturus ⁊ relicturus eos p̄ñtia corꝑali: cū oib⁹ āt suis vsq3 ad ꝯsūmatiōe3 sc̄li futur⁹ p̄ñtia spiritali: exhortatus ē eos ad ꝑferēdas ꝑsequutiōes ipioꝝ. quos mūdi noie nūcupauit. ℟. Deū time

⁊ mandata eius obserua: Hoc ē ois homo. ℣. Timentibus deum nihil deest nec his qui eum diligūt in veritate. Hoc est. Lectio. x.

Ex quo tamen mūdo ⁊ ipsos discipulos elegisse se dixit vt scirent se gratia dei eē q̄d sūt: suis aūt vicijs fuisse q̄d fuerāt. ℟. Tibi laus tibi gloria tibi gratiaꝝ actio: In secula sēpiterna o beata trinitas. ℣. Et bñdictū nomē glorie tue sanctum ⁊ laudabile ⁊ superexaltatū. In secl'a. L. xj.

Deinde psequutores ⁊ suos ⁊ discipuloꝝ iudeos euidēter exp̄ssit: vt oio apperet etiā ipsos mūdi dānabilis appellatiōe ɔclusos q̄ psequit̄ sanctos. ℟. Te deū patrem ingenitū: te filiuz vnigenitū: te spiritū sanctū paraclitū sanctam ⁊ indiuiduam trinitatem toto corde ⁊ ore cōfitemur laudamus ⁊ benedicimus Tibi gloria i secl'a. ℣. Quoniā magnꝰ es tu ⁊ faciēs mirabilia tu es deus solus. Tibi gloria. Lectio. xij.

Cumqꝫ dn̄s de iudeis diceret ꝙ ignorarent eū a quo missus est: ⁊ tamen odissent ⁊ filiū ⁊ patrez: hoc est ⁊ eum qui missus ē ⁊ eum a quo missus est: de quibus omnibus ⁊ alijs sermonibꝰ iam disseruimus: ad hoc puenit vbi ait vt ipleatur sermo qui in lege eoꝝ scriptus ē: q2 odio habuerūt meꝰ gratis. ℟. O beata trinitas te laudamꝰ te benedicimꝰ te adoramꝰ auge: fidē auge spem auge charitatez. O beata trinitas. ℣. Tibi laus tibi gloria tibi gratiaruz actio in secula sempiterna. O beata. Secūduz Joannem.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis: Cū venerit paclitꝰ quē ego mittam vobis a patre spiritum veritatis qui a patre ꝓcedit: ille testimoniuz phibebit de me. Et vos testimōiū phibebitis: quia ab initio mecum estis. Hec loquutꝰ sū vobis vt nō scandalizemini. Absqꝫ synagogis faciēt vos. Sed venit hora vt ois q̄ interficit vos arbitret̄ obsequiuz se p̄stare deo. Et hec facient vobis: q2 nō nouerunt patrē neqꝫ me. Sed hec loquutus sum vobis: vt cū venerit hora eoꝝ reminiscamini: q̄a ego dixi vobis. Coll. Oṗs sempiterne deus qui dedisti. vt. s. In lbꝰ añ. O beata ⁊ bñdicta ⁊ gloriosa trinitas pater ⁊ filius ⁊ spiritus sāctus: tibi laus tibi gloria tibi gratiaꝝ

actio. psal. Dominus regna. Capl'm. Benedictio ꝛ clari-tas. vt. s. R. Benedicat nos de⁹ deus noster. Bn̄dicat nos de⁹. V. Et metuant eū oēs fines terre. Bn̄dicat. Hy⁹. Splendoꝛ paterne. V. Benedicamus patrem ꝛ filium cū sancto spiritu. R. Laudem⁹ ꝛ superexaltem⁹ eū in secula. Ad bn̄s an̄. Bn̄dicta sit creatrix ꝛ gubernatrix oīum sancta ꝛ indiuidua trinitas ꝛ nūc ꝛ semper per infinita seculoꝝ scl'a. Coll'a. Oīpotēs sēpiterne deus. vt. s. ad. i. an̄. O beata ꝛ benedicta ꝛ glorioſa vnitas pater filius spūs scūs miserere miserere miserere nobis. Ad. iij. an̄. O vera sūma sempiterna trinitas pater ꝛ filius ꝛ spirit⁹ sanct⁹ tibi laus tibi gloria tibi grarū actio. Cap. De⁹ charitas ē. V. Benedictus domin⁹ deus israel. R. Qui facit mirabilia solus. Coll'a. Ops sempiterne de⁹. vt. s. ad sextam. an̄. O vera sūma sempiterna vnitas pater: ꝛ fili⁹ ꝛ spiritus sanct⁹ miserere miserere miserere nobis. Capitulū. TRes sunt qui testimoniū dant in celo: pater ꝛ fili⁹ ꝛ spiritus sanctus: ꝛ hi tres vnū sūt. V. Bn̄dicat nos de⁹ de⁹ nr̄. R. Bn̄dicat nos de⁹. Coll'a. DOmine de⁹ pater omnipotens: nos famulos tuos maiestati tue subiectos: p vnicū filiū tuū in virtute sancti spiritus benedic ꝛ ptege: vt ab oī hoste securi in tua iugiter laude letemur. Per eundem. Ad. ix. an̄. Te iure laudant te adorāt te glorificant omnes creature tue o btā trinitas. Cap. GRatia dn̄i nostri iesu xp̄i ꝛ charitas dei ꝛ cōicatio sācti spūs sit cū oibus vobis. V. Verbo domini celi firmati sunt. R. Et spū oris eius omnis virtus eoꝝ. Collecta. MEntes nostras q̄s dn̄e paraclit⁹ q̄ a te pcedit illuminet: ꝛ inducat in omnem sicut tuus pmisit filius veritatez. Per eundem. Ad vs̄ an̄. Gloria ꝛ honoꝛ deo in vnitate trinitas patri ꝛ filio cū sancto spiritu in sēpiterna scl'a. Cap. Bn̄dict⁹ de⁹ ꝛ pater. R. Bn̄dictus es dn̄e In firmamento celi. V. Et laudabilis ꝛ glorioſus. In fir. Hy⁹. Deus creatoꝛ. V. Bn̄dicamus patrem ꝛ filium cū sancto spiritu. R. Laudemus ꝛ superexaltem⁹ eū i secula. Ad magt an̄. Te deū patrē ingenitū: te filiū vnigenitū: te spūm sāctū paclitum: sāctā ꝛ indiuiduā trinitatem toto corde ꝛ oꝛe cōfitemur:

laudam⁹ atqȝ bn̄dicim⁹ tibi gloria in secula. Colla. Ops sempiterne deus q̄ dedisti. vt. s. Fer. ij. post oct. pent. vsqȝ post festum omniū sanctoꝝ priuatis diebus ad noct. dicat loco inuitatorij. ps. Uenite exultemus. Hy⁹. Eterne rerum. Cetera oia sicut in estate. In vigilia solēnitatis corpis xpi ad vs super ps an̄. Laudate nomē dn̄i cūcti fideles q ex hoc mū do trāsitur⁹ ad prem nobis sui pcio si corpis ⁊ sāguinis suaue memoriale reliqt. ps. Ipsū. An̄. Cōfitemini dn̄o quoniā bon⁹: q timētib⁹ se liberatꝫ de egyptiaca seruitute: dat escā ois saporis suauitatē hn̄tē. ps. Ipsū. An̄. Sup flu:ia dulcedinis hui⁹ suauissimi sacramēti i hac terra aliēa celestem hierusalē speculantes hymnum cantemus dn̄o de cāticis syon. ps. Ipsum. An̄. Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo q existēs pāis vite mltiplicas i aia te digne sumentꝫ virtutem. ps. Ipsum. Ad vesperas in lb⁹ ⁊ ad. ij. ⁊ ad vesperas ⁊ per eius oct. Cap.

Dn̄s iesus in q̄ nocte tradebatur accepit panē ⁊ gratias agens fregit ⁊ dixit: accipite ⁊ manducate hoc ē corpus meū qd̄ p vobis tradet. R. Discubuit Jesus ⁊ discipuli eius cum eo ⁊ ait: desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteqꝫ patiar: ⁊ accepto pane gratias agens fregit ⁊ dedit eis: Dicens hoc est corpus meum. V. Fecit assuerus grande conuiuiū cunctis principibus ⁊ pueris suis vt ostenderet diuitias glorie regni sui. Dicens. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui scō dicēs. Ad vs ⁊ p oct. Hy⁹. Pange lingua gloriosi. V. Homo quidam fecit cenam magnā. R. Et vocauit multos. Ad magt an̄. Magnificat dei patris virginisqȝ matris vnigenitū chorus cunctorū fideliū quibus in peregrinatōe pn̄ti ad suoꝝ cordium cōsolationem sub specie panis ⁊ vini dedit preciosū corporis ⁊ sāguis sacrꝫ. Colla.

Deus q̄ nobis sub sacramēto mirabili passiōis tue memoriā reliqsti: tribue q̄s: ita nos corpis ⁊ sāguis tui sacra mysteria venerari: vt redēptiōis tue fructū in nobis pcipere mereamur. Qui viuis. Inuitat. Uenite ad me omnes qui laboratis Et ego reficiam vos. ps. Uenite. Hymn⁹ Uerbū supernuꝫ ⁊c̄. In prio noc. an̄. Fructū salutiferū gustādū dedit dn̄s morꝫ sue tpe. ps. Beat⁹

vir. j. Añ. A fructu frumẽti ⁊ vini multiplicati fideles in pace xp̄i requiescũt. ps. Cũ inuoca. Añ. Cõmunione calicis quo de⁹ ipse sumit̃ ñ vitulorũ sãguine cõgregauit nos dñs. ps. Cõserua me. Añ. Memor sit dñs sacrificij nostri ⁊ holocaustũ nostrũ pigue fiat. ps. Exaudiat. Añ. Parat̃ nobis mẽsa dñi aduersus omnes qui tribulant nos. ps. Dñs regit me. Añ. In voce exultationis resonent epulantes in mensa dñi. ps. Queadmoduz. ℣. Misericors ⁊ mis̃ator dñs. ℟. Escam dedit timentibus se. Lectio. j.

Immẽsa diuine largitatis bñficia exhibita populo xp̄iano: iestimabilez ei ꝯferũt dignitatẽ. Neq̃ enim ẽ aut aliq̃ fuit tã grãdis natio q̃ hẽat dos appropiquãtes sibi sicut adest nobis de⁹ noster. ℟. Immolabit agnũ sine macl̃a m̃ltitudo filioꝝ isrl̃ ad vesp̃uz pasche: Edẽtes carnes ⁊ azimos panes. ℣. Pascha nr̃m imolatus est xp̄s itaq̃ epulemur. Edẽtes. Le. ij.

Unigenit⁹ siq̄dẽ dei filius sue diuinitatis volẽs nos eẽ ꝑticipes naturam nostrã assũpsit: vt hoies deos faceret: fact⁹ hõ. Et hoc insuꝑ quod de nostro assumpsit corpore: totum nobis ꝯtulit ad salutem. ℟. Eduxit nos dominus in manu forti de terra egypti Qui eduxit de petra riuos ⁊ cibauit nos manna in solitudine. ℣. Non moyses dedit vobis panẽ de celo sed pr̃ me⁹ dat vobis panẽ de celo verũ. Qui. Lectio tertia.

Corp⁹ nãq̃ suũ ꝓ nostra recõciliatõe i ara crucis hostiã obtulit deo patri: suũz sanguinẽ fudit i p̄cium simul ⁊ lauacrũ: vt redẽpti a miserabili seruitute a peccatis oĩbus mundaremur. ℟. Melchisedech rex Salez sacerdos dei altissimi proferens panem ⁊ vinũ p̄figurauit corporis christi Sanctum sacrificium immaculatam hostiã. ℣. Introiuit Jesus pro nobis s̃m ordinem melchisedech semel offerendo seipsum. Sanctum. Lectio. iiij.

Ut vt tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria: transcendẽs omnẽ plenitudinẽ largitatis: oẽm modum dilectõis excedens: corpus suũ in cibũ ⁊ sanguinem suũ i potũ: sub specie panis ⁊ vini sumendum fidelibus suis dereliquit. ℟. Respexit helyas ad caput suũ subcinericiũ panẽ qui surgẽs comedit ⁊ bibit.

Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsqȝ ad mōtē dei oreb. ℣. Cūqȝ sur rexisset ꝛ accepisset cibū cōfortat⁹ est in spū sancto. Et ābu. Gloria pri. Et ābu. In. ij. noc. añ. Introibo ad altare dei: sumam xpm qui renouat iuuentutem meam. psal. Judica me deus. Añ. cibauit nos domin⁹ ex adipe frumenti: ꝛ d̄ petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo. añ. In altari tuo domine Christuz sumimus i quez cor ꝛ caro nostra exultauit. ps. Quam dilecta. Añ. Tollite hostias ꝛ introite in atria domini adorantes ipsum in templo sancto eius. ps. Cātate. j. Añ. Miserator ꝛ misericors dominus replet in bonis desiderium tuum. ps. Benedic. j. añ. Educas panē de terra ꝛ vinū letificet cor hois. ps. Benedic. ij. ℣. Oia te expectāt dñe. ℟. Ut des illis escā in tempore. Le. v.

O Preciosū ꝛ admirandum cōuiuiū salutiferū ꝛ omni suauitate repletū: Quid eim hoc cōuiuio preciosius esse pōt i quo nō carnes vituloꝝ aut ircorum vt olim in lege: sed nobis christus sumēdus proponit verus deus. Quam singularis ꝛ admirāda liberalitas vbi donator venit in donū: ꝛ datum est idē penit⁹ cū datore. ℟. Qui manducat meam carnez ꝛ bibit meū sanguinez: in me manet ꝛ ego in illo: Caro eniz mea vere est cibus ꝛ sāguis me⁹ vere est pot⁹. ℣. Comedite amici mei: ꝛ bibite ꝛ inebriamini charissimi. Caro eiz. L. vj.

O Uid hoc sacramento mirabili⁹: In ipo nāqȝ panis ꝛ vinum in corpus xpi ꝛ sanguinē substātialiter cōuertūtur. Ideoqȝ xps de⁹ ꝛ homo perfectus sub modici panis specie continetur. ℟. Uisit me pater viuens: ꝛ ego viuo propter patrez: Et qui manducat me viuit propter me. ℣. In me omnis gratia vite ꝛ veritatis: in me omnis spes vite ꝛ virtutis. Et. Lectio. vij.

M Anducat a fidelibus sȝ mime laceratur: qnimo diuiso sacramēto integer sub q̄libet diuisiōis pticula pseuerat. Accidētia ēt sine subiecto i eodē existūt: vt fides locū hēat dū inuisibile visibiliter sumit aliena specie occultatū: ꝛ sensus immunes a deceptōe reddant qui de accidentibus iudicant sibi notis. ℟. Cenātibus illis accepit Jesus panē ꝛ bñdixit ꝛ fregit deditqȝ discipulis suis dicēs: accipite ꝛ comedi

te. Hoc ē corp⁹ meū. ℣. Uidētes fi lij israel mānā ī deserto admirantes dicebāt qd ē hoc. Hoc. Lect. viij.

N Ulluz ēt sacramentū ē isto salubri⁹: q̄ pur gant peccata: virtutes augē tur: ⁊ mens omniū spūaliuz charismatū abundantia ipi guat. Offert hoc sacramen tū in ecclesia, p viuis ⁊ mor tuis vt oibus ꝓsit q ō ē, p sa lute oium institutū. ℟. Acce pit Jesus calicē postq̄ cēauit dicēs: hic calix nouū testamentū ē in meo sanguine: Hoc facite in meā cōme moratiōē. ℣. Uenite ⁊ comedite panē meū ⁊ bibite vinū qd miscui vo bis. Hoc facite. Glia pri. Hoc faci te. Ad cā. añ. Lauda hierlm cū cā ticis saluatorē q pacē ponit fines tu os ⁊ adipe frumēti satiat nos. Can. ps Confitemini dño. Dicant qui redēpti sunt ⁊c. vsq̄ Q̄r satiauit. Glia. psal. Credidi ꝑpter ⁊c. ps. Lauda hieru salem dñm ⁊c. ℣. Educas pa nem de terra. ℟. Et vinum letificet cor hominis. Scdm Joannez.

I N illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Caro mea vere ē cibus ⁊ sanguis meus vere est potus. Et re liqua. Homelia lec. eiusdem beati augustini epi. Lect. ix.

C Uz ei z cibo ⁊ potu id appetāt hoies vt non esuriāt neq̄ sitiant: hoc non prestat nisi iste cib⁹ ⁊ potus qui eos a quib⁹ sumit: imor tales ⁊ incorruptibiles facit idest societas ipsoꝝ sanctoꝝ vbi pax erit ⁊ vnitas plena atq̄ perfecta. ℟. Unus panis ⁊ vnum corpus multi sum⁹. Omnes qui de vno pane ⁊ de vno calice ꝑtici pamus. ℣. Parasti i dulcedie tua pauperi deus qui habitare facis vna nimes in domo. Oēs q. Lectio. x.

P Ropterea q̄ppe sicut ēt ante nos hoc intelle xerūt hoies dei: dñs noster iesus xp̄s corpus ⁊ sanguiez suū in eis rebus ꝯmēdauit: que ad vnū aliquid redigun tur: ex multis namq̄ granis vnus panis ꝯficit ⁊ ex mul tis racemis vinum confluit. ℟. Angelorum esca nutris populuz tuum dñe: panē de celo dans nobis omne delectamentū in se habentem Substantiam ⁊ dulcedinē quā hēs in filios ostēdēdo. ℣. Domine qui das vitam mundo: semper da nobis panē verum. Substantiam. Le. xj.

D Eniq̄ iā exponit quo id fiat qd loquit ⁊ qd

sit mãducare corpus eius ⁊ sanguinẽ bibere. Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meum sanguinẽ i me manet ⁊ ego i eo. ℟. Vidit regina sabba sapientiam salomonis domum quam edificauerat cibos mense eius officia ministrorum ⁊ vestimẽta eorum: Et admirans dixit beati serui tui qui audiunt sapientiam tuam. ℣. Regina austri venit a finibus terre audire sapientiã salomõis. Et Lectio duodecia.

HOc ẽ ergo illã mãducare escã ⁊ illũ bibere potũ in xpo manere: ⁊ illuz manentẽ in se hẽre. ℟. Gaudeamus ⁊ exultemus ⁊ demus gloriã deo quia venerunt nuptie agni ⁊ vxor eius preparauit se: Beati qui ad cenã nuptiaruz eius vocati sunt. ℣. Assuerus pro cõiunctione ⁊ nuptijs hester permagnificum conuiuiuz preparauit. Beati qui ad. Gloria patri. Beati qui. Secũdũ Joannem.

IN illo tpe: Dixit iesus turbis iudeorum: Caro mea vere ẽ cibus ⁊ sanguis meus vere ẽ potus. Qui mãducat meam carnem ⁊ bibit meũ sanguinẽ: i me manet ⁊ ego in illo. Sicut misit me viuẽs pater ⁊ ego viuo ppter patrẽ Et qui manducat me ⁊ ipse viuet propter me. Hic est panis qui de celo descendit. Nõ sicut manducauerũt patres vestri manna ⁊ mortui sunt. Qui mãducat hunc panẽ viuet in eternũ. Colla. Deus qui no. vt. s. In lb⁹ añ. Laudet deuote dñm pñs chorus qui in sue passiõis phẽnem memoriã seipsũ prebet in cibũ pplo appropiquãti sibi. Cap. Dñs iesus vt. s. ℟. Memoriã fecit mirabiliũ suorum. Miserator dñs. ℣. Escã dedit timẽtib⁹ se. Miserator. Hy⁹. In diuinis opib⁹. ℣. Cibauit illos dñs ex adipe frumẽti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. Ad bñs añ. Bñdictus sit creator ⁊ redẽptor fideliũ qui memor testamẽti sui sancti quod promiserat daturuz se nobis visitauit nos oriẽs ex alto ⁊ in cruce moriturus pro nobis reliquit pignus amoris imensi donãs nobis sui corporis ⁊ sanguis pciosissimũ sacramẽtũ. Colla. De⁹ q̃ nobis. vt. s. Ad. i. añ. In mũdi primordijs homo primus mortis escam suis posteris propinauit sed secundus qui de celo venit mundis corde se tribuit escã vite. Ad. iij. Hy⁹. Sacris solẽ. Añ. Gustate cũcti fideles q̃ dulcis ẽ dñs nobis corp⁹ suũ hora tertia crucifixũ p mũdi salute i saluificũ ci

bum tribuēs in altari oēs ipsū adore/ mꝰ q venit saluar nos. Cap. Dn̄s iesus. vt.s̄. ℣. Misericors ⁊ mi serator. Coll. Deꝰ q̄ nobis. vt s̄.ad.vj.an̄. O lux meridiana illu mināns oīa irradia corda nr̄a ad tāti sacri misteria cognoscēda. Caplm̄.

Quotienscūq̧ mandu/ cabitis panē hunc ⁊ calicē bibetis: mortē domi/ ni annūciabitis donec veni/ at. ℣. Omnia a te expectant do/ mine. ℟. Ut des illis. Collecta.

Omnipotens sempiterne deꝰ q̄ humanā naturā su/ pra prime originis repas di gnitatem: respice pietatis tue ieffabile sacramētū: vt quos regenerationis mysterio ino/ uare dignatꝰ es: in his dona tua ppetue gratie tue ptectio ne ꝯfua. Qui vi. Ad.ix.an̄t.

O pastor bone q relictis nonaginta nonē ouibus in deserto ad gregē ouē perditam reportasti: pasce nos tui sa cri corporis alimento. Capitulū.

Quicūq̧ mādūcauerit panē hūc ⁊ biberit ca licē dn̄i indigne: reus erit cor poris ⁊ sāguinis domini. ℣. Educas panem de terra. Coll̄a.

Fac nos q̄s dn̄e diuita tis tue sēpitna fruitio/ ne repleri: quā pciosi corpis ⁊ sanguis tui tpalis pceptio ꝑfigurat. Qui vi. Ad vs̄ an̄.

Mane nobiscū dn̄e quoniā adue/ sperascit: vt per te nostrū viaticū pdu camur ad diē claritatis eterne. An̄. Recedāt legis vetera dū noua super ueniūt. nā pro manna dato patribus in deserto xp̄s nobis sub specie panis ꝓprium corpus dedit. An̄. Figurā agni typici terminat verus agnꝰ: duz pro nostre vie solatio sub panis azi/ mi specie nobis dat. An̄. Sibi nos incorporat panis vite si mēte pura: fi de firma: ⁊ charitate perfecta in eius similitudinē transformemur. Cap. Dn̄s iesus. vt.s̄. ℟. Cibauit eos dominus ex adipe frumenti. ℣. Et d petra melle saturauit eos. Ex adipe Hyꝰ. Pange lingua. ℣. Hō qdā fecit cenā magnā. ℟. Et voca uit. Ad magt an̄. O sacrū pietatis: o signū vnitatis: o vinculū charitatis nos in via reficiēs sub aliena specie: post pn̄tis vite cursum refice nos in patria iam reuelata facie sine specie media. all̄a. Coll. Deꝰ q̄ nobis. vt.s̄. priuat] dieb ꝰ ad noc. an̄. Nouꝰ abel xp̄us hostiā gratā p no bis offerēs deo p̄ri nouū dedicauit in suo sāguie testamētū. An̄. Edifica/ uit noe altar dn̄o offerēs sup illō ho locausta odoratusq̧ dn̄s odorē suaui

tas bñdixit ei. Añ Introducens ioseph domũ frẽs suos istituit ꝯuiuiũ et apposito pane comedit et bibit cũ eis. ℣ Misericors et mifator domin⁹ ℟ Escam dedit timẽtib⁹ se. Lect.

Mandauit dñs nubib⁹ dsup et ianuas celi aperuit. Et pluit illis mãna ad mãducãdũ et panẽ celi dedit eis. Panẽ angelorum mãducauit hõ: cibaria misit eis in abundãtia. ℟ Panis iste verus est. Qui de celo descendit. ℣ Et dat vitam mũdo. Qui de. In .ij. noc. añ Alla. Caplm. Epulemur nõ in fermẽto. vt. s. ℣ Oia a te expectant domine. Colla.

Presta nobis ops et misericors de⁹: vt in ꝯsecratõe eucharistie dñi nostri iesu xpi. pcipiamus veraciter portõem. Per eũdẽ. In lb⁹ añ. sicut in die. Ad bñs aña. Ego sum panis vite qui de celo descẽdi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Colla De⁹ q nobis. vt. s. Ad magt anti. O panis vite natus de virgine: qui te pura mente sumentibus vitã gratie donas in via: da nobis in patria vitã glie sempiterne. Cetera oia que deficiunt tã de die q̃ de nocte priuatis diebus agãtur sicut in die. Sabbato ad magt añ. Magnificat dei p. vt in vigilia Dñica infra oct. inuit. Venite ad me. Hy⁹. Verbum supnũ In .j. noct. aña. Nou⁹ abel. ps. Dñe i virtute. Aña. Parat nobis. ps. Dñs regit me. Aña. Edificauit. ps. Ad te domie leua. ℣ Misericor. Lectio .j.

De totius mũdi opib⁹ legistis: q ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Sermo igit qui potuit ex nihilo facere qd ñ erat: nõne potuit ea que sunt in id mutare quod non erãt. Rñsoria sicut in die. Lect. ij.

Non ẽ min⁹ dare q̃ mutare nouas naturas in reb⁹. Sed qd. Cui⁹ argumentis vtimur suis vtamur exẽplis. L. iij.

Incarnationis astruamur mysterijqꝫ veritate. Nunqd nature vsus pcensit cuꝫ dñs iesus ex maria nascẽt. L. iiij.

Si ordinẽ qris: viro mixta femina generare cõsueuerat. Liquet igitur q preter nature ordinem virgo generauit. In .ij. noct. aña. Introducens ioseph. ps. Dominus illuminatio. Aña. Recedant legis ve. psal. Afferte domino. Aña.

Figurã. ps. In te dñe spera. ℣. Omnia a te. Lectio quinta.

Et hoc qđ conficimus corpus: ex virgine est. Quid igit̃ hic queris nature ordinē i xp̄i corpore: cū preter naturā sit ipse dñs iesus partus ex virgine. Lectio. vi.

Vera vtiq₃ caro christi que crucifixa que sepulta ē. Vera ergo illius carnis sacramētum est. Ipse clamat dominus noster ihesus: hoc est corpus meum. Lectio. vii.

Ante benedictionē vborū celestiū: alia species nominatur: post consecrationem corpus significatur. Ipse nō dicit sanguinem suum ante cōsecrationē. Lectio octaua.

Aliud dicit̃ post ꝯsecrationē: q₂ sanguis xp̄i nūcupat̃. Tu dicis amē: hoc ē verum: est. Ad. can. ⁊ ad horas diei aň. Alla. Can. sicut in die. ℣. Educas pa. Euangeliū cū omel. sicut in die. In lb' capi. Bñdictio ⁊ clari. Cetera sic in die. Ad vš super pos aňt. Mane nobiscū. ps. Dixit dominus ⁊c. Cetera omnia fiat sicut in die. Octauo die fiat sicut i die preter octo lectiones infrascriptas. Lectio. i.

Conficit aūt sacramētū i ecclesia duob' modis: sacramēto ⁊ re secramēti idest corpore xp̄i. Caro ei' ē quā forma ⁊ panis operatā i sacramēto accipim'. ⁊ sāguis ei' quem sub vini specie ac sapore potamus. Lect. ii.

Caro videlicet ē sanguis ⁊ sanguis est sacramentū sanguis. Carne ⁊ sanguine vtroq₃ inuisibili: itelligibili: spūali: significat̃ visibile corpus dñi nostri iesu xp̄i ⁊ palpabile plenū gratia oīū vtutū ⁊ diuia maiestate Sicut ergo celestis panis q̄bus vere xp̄i caro ē: suo modo vocat̃ corp' xp̄i illi' videlic₃ qđ visibile qđ palpabile: mortale i cruce est positum. Lectio. iii.

Vocaturq₃ ipa carnis imolatio que sacerdotis manib' fit xp̄i passio: mors crucifixio: nō rei veritate sed significāti mysterio. Sic sacramentū fidei qđ p baptismū intelligit̃ fides est. Iteratur quottidie hec oblatio: licet xp̄s semel passus i carne p vnā eādēq₃ mortis passionē semel saluauit mūdū. Ex q̄ morte

idē resurgēs ad vitā mors
ei vltra nō dñabit. Lect. iiij.
Quia profecto sapiētia dei
patris necessariū p multis
causis hoc puidit: primo qui-
dē qr quottidie peccamus:
saltē i peccatis sine quibus
mortalis infirmitas viuere
ñ pt. Quia lz oīa peccata cō-
donata sūt in baptismo: īfir-
mitas tñ peccati adhuc ma-
net i carne. Unde psalmista:
Bñdic aīa mea dñm q̄ propi
ciat oibus iniqtatib⁹ tuis: q̄
sanat oēs infirmitates tuas.
Etiō qr quottidie labimur:
quotidie xp̄s p nobis misti
ce imolat ⁊ passio xpi mini-
sterio tradit: vt q̄ semel mo-
riendo mortē vicerat quotti
die recidiua delictorū p hoc
sacramētum corporis ⁊ san
guis peccata relaxaret. Uñ
oram⁹. Dimitte nobis dbita
nostra. Qr si dixerim⁹ qr pec
catū ñ hēm⁹: ipsi nos seduci-
mus ⁊ vitas i nob ñ ē. L. v.
Iteratur etiā hoc mysteriū
⁊ ob ɔmemoratōē passiōis
xpi sicut ipse ait: Hec quotiēs
cūq₃ agitis in meam comme
morationē facite. Quotiēs
cūq₃ ergo hunc panem sume
tis ⁊ bibetis hūc calicē: mor
tem domini annunciabit] do
nec veniat. Lectio sexta.
Non itaq₃ sic accipiēdū est
donec xpi mors vēiat: quia
iā vltra nō morit: sed. donec
ipse dñs ad iudiciū veniat.
Interdū aūt semp est mors
xpi p seculi vita posteris nū
ciāda: vt discāt qua charita-
te dilexit suos: qr p eis mo-
ri⁹ dignatus ē. Cui oēs vicē
debemus repēdere charita-
tis: qr ad hoc nos prior dile
xit cum essemus gehēne filij:
vt diligeremus eum a morte
iam liberati: qua morte do-
mini liberati sumus. L. vij.
Huius rei memores i edēdo
carnē ⁊ potando sanguinē:
eiusq₃ p nobis oblata sūt si-
gnificamus. Utrū sub figu-
ra an sub veritate hoc mi-
sticū calicis sacramētū fiat
veritas ait: Caro mea vere ē
cibus ⁊ sanguis me⁹ vere est
potus aliqñ qūo magnum
erit panis quē ego dabo ca-
ro mea est p mundi vita nisi
vera sit caro Lectio octaua.
Sz qr xpm phas vorari dē
tibus nō est: voluit hunc pa
nē ⁊ vinū: mysterio carnem

suã ⁊ sanguinẽ suũ consecra-tionẽ spiritus sancti potẽtia-liter creari: ita per eũdem ex substãtia panis ⁊ vini misti-ce corpus xpi cõsecratꝰ. Cor-pus xpi ⁊ veritas ⁊ figura ẽ. Ueritas dum corpus xpi: ⁊ sanguis in virtute spũs san-cti ⁊ in virtute ipsius ex pa-nis viniqꝫ substãtia efficitur. Figura vero ẽ: id qđ exteriꝰ sentit. Euangeliũ cũ homel. ⁊ cetera sic in die agãt. Sabbato .ij. post penthecostẽ ad vs sup ps ant. Custodit dñs ꝛc. ps. Confiteant ꝛc. Capi. Benedictus deꝰ ⁊ pater. ℟. Dñs qui eripuit. ℣. Misit deus. Hyꝰ. Deꝰ creator oium. ℣. Uespertina oratio. Añ. de libris regũ in sabbatis ad magt di cende vsqꝫ ad kl'as augusti. Añ. Loquere dñe q audit seruus tuꝰ. Añ. Cognouerũt oẽs a dan vsqꝫ bersabee qꝫ fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. Añ. Preualuit dauid i philisteũ in funda ⁊ lapide in nomie dñi. Añ. Iratus rex saul dixit: mihi mille dederũt ⁊ filio isai dederũt de-cem milia. Añ. Quis enim in oibꝰ sicut dauid fidelis inuẽtus ẽ in regno uo egrediẽs ⁊ regrediẽs ⁊ ꝑgens ad iperiũ regis. Añ. Nõne iste est da-uidꝰ de quo canebãt in choro dicẽtes: saul ꝑcussit mille ⁊ dauid decẽ milia in milibꝰ suis. Añ. Doleo sup te fra ter mi ionatha amabilis valde super amorẽ mulierũ: ⁊ sicut mater vnicũ amat filiũ ita te diligebã: sagitta iona the nũqꝫ abijt retrorsũ nec declinauit clipeꝰ eiꝰ de bello ⁊ asta eiꝰ nõ ẽ auer sa. Añ. Rex aũt dauid cooperto ca pite incedẽs lugebat filiũ dicẽs: absa lon fili mi fili mi absalon: quis mihi det vt ego moriar ꝓ te fili mi absalõ Añ. Obsecro dñe aufer iniqtatem serui tui qꝛ insipiẽter egi. Añ. Unxe rũt salomonẽ sadoch sacerdos ⁊ na thã ꝓpheta regẽ in syon ⁊ ꝓcedẽtes leti dixerũt viuat rex salomõ. Sabbato .ij. post penthecostẽ ad magt ant. Loquere dñe. vt. s. Colla. Deꝰ in te sperãtiũ for titudo. quere infra post euã geliuz vbi sunt homelie cum euãgelijs ⁊ añ. ad bñs ⁊ ad magt incipiendo a dñica .ij. post penth. Dñica .ij. post pe the. inuita. Adoremꝰ dñm. Qui fecit nos. ps. Uenite. Hymnꝰ. Eterne rex ꝑdit. In .j. noct. añ. Dñe in virtute. cum ceteris vt. s. ℣. Memor fui nocte. In cipit liber regũ primꝰ. Lect. j.

Fuit vir vnꝰ de rama thaiz sophiz de monte

effraim: et nomen ei⁹ helchana filius hieroboā filij heliu filij thau filij suph effratheus. Et habuit duas vxores: nomen vni anna et nomē secunde fenēna. ℟. Deus omnium exauditor Ipse misit angelū suum et tulit me de ouibus patris mei et vnxit me vnctione misericordie sue ℣. Dominus qui eripuit me de ore leonis et de manu bestie liberauit me Ipse. Lectio secunda.

Hueruntqȝ fenēne filij: anne autē nō erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus vt adoraret et sacrificaret domino exercituū i sylo. Erāt aūt ibi duo filij heli ofni et finees sacerdotes domini. ℟. Dominus qui eripuit me de ore leonis et de de māu bestie liberauit me: Ipse me eripiet de manib⁹ inimicoꝝ meorū: ℣. Misit de⁹ misicordiā suā et veritatē suā: aiam meā eripuit de medio catulorū leonū: Ipse me. Lect. iij.

Venit ergo dies et imolauit helchana: deditqȝ fenēne vxori sue et cūctis filijs eius et filiabus partes: Anne autē dedit vnā ꝑtē tristis: quia annā diligebat. ℟. Ego te tuli ḋ domo pr̄is tui dicit dominus et posui te pascere gregē popłi mei: et fui tecū in oībus vbicūqȝ ābulasti: Firmās r̄gnū tuū i eternū. ℣. Feciqȝ tibi nomē grāde iuxta nomē magnorū qui sūt in terris. Firmans

Dominus aūt Le. iiij. ꝯcluserat vuluā anne. Affligebat quoqȝ eam emula eius et vehementer angebat in tantū vt exprobraret ꝙ cōclusisset dominus vuluaȝ eius. ℟. Planxit dauid plāctu magno super saul et filios eius et dixit quomodo ceciderunt fortes in bello: Et perierunt arma bellica incliti israel flete. ℣. Montes gelboe nec ros nec pluuia super vos descendāt vbi ciciderūt vulnerati m̄lti. Et. In. ij. noct. aū. Dn̄s defensor. &c. ℣. Media noc. surge. Lectio. v.

Sicqȝ faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum domini et sic ꝓuocabat eaȝ. Porro illa flebat et non capiebat cibū. ℟. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup vos Ubi ceciderūt fortes israel. ℣. Oēs mōtes q̄ i circuitu ei⁹ sūt visitet dn̄s a gelboe autē transeat. Ubi

Dixit anne hel- L. vj. chana vir suus. Anna cur fles et quare non come

dis et quã ob rem affligit cor tuum? Nũquid non ego melior sum tibi quã decem filii? ℞. Exaudisti dñe orationem servi tui ut edificarẽ templũ nomini tuo: Benedic et sanctifica domũ istã in sempiternũ deus israel. ℣. Domine qui custodis pactum et misericordiã servis tuis qui ambulãt coram te i toto corde suo. Benedic. Lectio. vii.

Surrexit aũt ãna post quã comederat i sylo et biberat: et helli sacerdote sedente super sellam ante postes templi domini: cum esset anna amaro animo orauit dominũ flens largiter et votum vouit dicens. ℞. Domine si cõuersus fuerit populus tuus et orauerit ad sãctuariũ tuũ. Tu exaudies i celo dñe et libera eos de manibus inimicorũ eorũ. ℣. Si peccauerit in te populus tuus et cõuersus egerit penitẽtiã veniensq; orauerit in loco isto. Tu exaudies. Lectio. viii.

Dixitq; ãna: dñe exercituũ si respiciens videris afflictõem famule tue et recordatus mei fueris nec oblitus ancille tue: dederisq; serue tue sexũ virilẽ: dabo eum dño oibus diebus vite eius et nouacula nõ ascẽdet super caput eius. ℞. Audi dñe hymnũ et orationẽ quã seruus tuus orat corã te hodie: ut sint oculi tui apti et aures tue intẽte Sup domũ istam die ac nocte. ℣. Respice dñe de sãctuario tuo et de excelso celorũ habitaculo. Sup domũ. Ad cã. añ. All. Cã. Dñe miserẽ. ℣. Exaltare dñe. Lectiões de euãgelio. quere i fine dñica pr. ℞. Peccaui super numerũ arene maris et multiplicata sunt peccata mea et nõ sũ dignus videre altitudinẽ celi pre multitudine iniqtatis mee: quoniã irritaui iram tuam Et malũ corã te feci. ℣. Quoniã iniquitatẽ meã ego agnosco et delictũ meũ corã me est semp: tibi soli peccaui et malũ. ℞. Preparate corda vestra dño et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorũ. ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et libera. ℞. Recordare dñe testamẽti tui et dic angelo percutiẽti cesset iã manus tua Ut ñ desoletur terra et ne perdas oẽm animã viuam. ℣. Quiescat domine ira tua a pplo tuo et a ciuitate sãcta tua. Ut nõ ℞. Factum est dũ tolleret dominus helyam per turbinem in celum: helyseus clamabat dicens. Pater mi pater mi currus israel et auriga eius. ℣. Cumq; simul pergerent et incedentes sermocinarentur ecce currus igne

us ꝛ equi ignei diuiserunt vtrunq; ꝛ clamabat heliseus. Pater mi. In lb⁹ añt. Allꝰ. Cap. Bñdictio ꝛclari. ℟. Hec est dies. Hy⁹. Splēdor paterne. ℣. Dominus reg. Ad bñs añ. Hō gdaz erat. quere post doml. ꝺ dnica. ij. post penthe. Coll. De⁹ ī te sperātiū forti. Ad horas diei añ. Alla. Ad tertiam cap. Deus charitas ē. ℣. Ego dixi dñe miserere. Collecta. De⁹ ī te speraui. Ad. vj. caplm Alter alterius ꝛc̄. ℣. Dominus regit me ꝛ nihil. Collecta

DEus q̄ conspicis omni nos virtute destitui: interius exteriusq; custodi: vt ꝛ ab oībus aduersitatib⁹ muniamur ī corpore: ꝛ a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per Caplm. Empti enim estis. ℣. Ab oculis meis munda me. Collecta

DJes nostros q̄s domine placatus intēde pariterq; nos ꝛ a peccatis absolue ꝓpitius: ꝛ a cunctis eripe benignus aduersis. Per. Due colle superiores ad. vj. ꝛ ad ix. scripte dicantur in dñica vsq; ad aduentū dñi. Ad vš añ. Dixit dñs. Cap. Bñdictus deus ꝛ pater. ℟. Quoniam magnificata sunt opera. Hy⁹. Deus creator oīum. ℣. Dirigatur Lectiones ꝛ ℟ia. q̄ scripta sunt ita dicantur priuatis diebus vsq; ad kal. nouēbris. ℣. Delectare in domino. ℟. Et dabit tibi

Feria secūda. Lectio.

COnsurge ī nocte ī principio vigiliarū tuaꝝ ꝛ effunde sicut aquā cor tuū āte cōspectum dñi dei tui. Leua ad euz manus tuas ꝛ miserebit tibi. ℟. Benedicam dñm Jn oi tēpore. ℣. Semper laus eius in ore meo. Jn oi. Fer. scda. ℣. Jmola deo sacrificium laudis. Lectio.

DOminus sapientia fūdauit terraz: stabiliuit celos prudentia. Sapiētia illius eruperunt abyssi: ꝛ nubes rore concrescunt. ℟. De⁹ deorum Dñs loquut⁹ est. ℣. Et vocauit terram. Dñs. Feria. iiij. ℣. Manda deus virtuti tue. Lectio.

DJligite iusticiaz qui iudicatis terrā: Sētite ꝺ dño in bonitate ꝛ ī simplicitate cordis querite illum: quoniā iuenit ab his qui non tētāt illū: apparet autē eis q̄ fidem habent in illū. ℟. Mirabilis deus in sanctis suis. ℣. De⁹

israel ipse dabit virtutem ꝛ fortitudi-
nē plebi sue. In. sāctis. Feria quin-
ta. ℣. Deus in sancta via tua. Lec.

Qui cōfidūt in dn̄o in-
telligēt veritatē ꝛ fide
les in dilectione acq̄escent il-
li. Quoniā donum ꝛ pax est
electis dei. ℟. Confitebimur ti-
bi deus. Confitebimur tibi. ℣. Et
inuocabimus nomen tuum. Confite
bimur. Feria sexta. ℣. Beatus
homo quez tu erudieris dn̄e. Lect.

Benignus ē enim spūs
sapiētie ꝛ nō liberabit
maledictū a labijs suis. Qm̄
renū illi⁹ testis ē deus: ꝛ cor-
dis eius scrutator ē verus ꝛ
lingue illus auditor. Quo-
niaz spūs dn̄i repleuit orbez
terraꝝ: ꝛ hoc q̄d cōtinet oīa
sciētiaz hz vocis. ℟. Miseri-
cordias domini In eternum canta-
bo. ℣. In generatione ꝛ generatio
nē. In eternū. Sabbō. ℣. Que
rite dn̄m ꝛ confirmamini. Lectio

Benefac iusto ꝛ inuenies
retributionē magnaz.
Et si non ab ipo: certe a dn̄o.
Nō eim ē ei bene q̄ assiduus
ē in malis: ꝛ helemosynā nō
danti: quoniaz ꝛ altissimus
odio hz peccatores ꝛ miser-
tus ē penitētib⁹. ℟. Dn̄e exau-
di Orationem meaz. ℣. Et clamor
meus ad te veniat. Orationē. Pri
uatis et dieb⁹ sicut dispositū
ē ab oct. ephie vsq₃ ad q̄dra-
gesimā. ita teneatur ab octa.
pēthe. vsq₃ ad aduētum dn̄i.
excepto q̄ he tres colle que
sequūtur cum cap̄lis dican-
tur quottidie. Ad. iij. cap̄. Sa-
na me domie ꝛc. ℣. Adiutor meus

Uesto domine. Collecta.
Vox clamātis ecclesie
ad aures dn̄e q̄s tue pieta-
tis ascēdat: vt p̄cepta venia
peccatorum: te fiat operante
deuota: te protegente secura.
Per. Ad. vj. cap̄. Alter alte-
rius ꝛc. ℣. Dn̄s reg. me. Col.

Propitiare dn̄e suppli-
catōib⁹ nostris: ꝛ aiaꝝ
nostraꝝ medere lāgorib⁹. vt
remissiōe p̄cepta d̄ tua semp
bn̄dictiōe letemur. Per. Ad
ix. cap̄. Empti enim estis ꝛc.
℣. Ab occultis meis. Collecta.

Hac nos q̄s dn̄e deus
noster in tua deuotōe
gaudere: q₂ perpetua ē ꝛ ple
na felicitas si tibi bonoꝝ oi-
um seruiamus auctori. Per.
Ad vō ꝛ in lau. coll. semp di-
catur d̄ dn̄ica ꝛ req̄rat post
euāgelium dn̄ici diei. Dn̄ica

iij.post penthe. Lectio pria.

Creuit samuel ꝛ domi nus erat cū eo ꝛ non cecidit ex oĩbus verbis eius in terram. Et cognouit vni uersus isrł: a dan vsq; bersabee ꝙ fidelis samuel pro pheta esset domini. Lect.ij.

Et addit dñs vt appareret in sylo: qm̄ reuelatus fuerat dñs samueli i sylo iuxta ver bum dñi. Et euenit sermo sa muelis vniuerso isrłi. Le .iij.

Et factū ē i dieb' illis: cōue nerunt philistijm in pugnā. Egressus ē nāq; israel obuiā philistijm in preliū: ꝛ castra metatus est iuxta lapidē ad iutorij. Porro philistijm ve nerūt in affech. ꝛ instruxerūt aciem contra isrł. Lect.iiij.

Inito aūt certamine: terga vertit israel philisteis: ꝛ cesa sunt in illo certamine passim p agros quasi quattuor mi lia virorum. Et reuersus est populus ad castra. Lect.v.

Dixerūtq; maiores natu ď isrł: Quare pcussit nos ho die dñs corā philistijm: Affe ramus ad nos ď sylo archā federis dñi ꝛ veniat i mediū nostri vt saluet nos de mānu inimicorum nostrorum ꝛc. L.vj.

Misit ergo popul' i sylo ꝛ tulerunt inde archā federis domini exercituum sedentis sup cherubim. Erantq; duo filij heli cum archa federis dei: ofni ꝛ finees. Lectio. vij.

Cumq; venisset archa fede ris domini in castra: vocife ratus ē omnis israel clamo re grandi ꝛ personuit terra. Et audierunt philistijm vo cem clamoris dixeruntq;: Que nā est hec vox clamo ris magni in castris hebreo rum: Et cognouerunt ꝙ ar cha dñi venisset in castra. Ti mueruntq; philistijm dicen tes: venit de' i castra. Le.viij.

Et igemuerūt dicētes: ve no bis. Non enim fuit tāta exul tatio heri ꝛ nudiusterti': ve nobis. Quis nos seruabit de manu deorum sublimiū istorū: Hi sunt dij q̄ percusse rūt egyptum omni plaga in deserto. ℟. Deus oĩuȝ exauditor ꝛc. vt.s. Dñica.iiij. Lectio.j.

Factum est verbū dñi ad samuelem dicens: Penitet me ꝙ ↄstituerim sa ul regem: qr dereliquit me ꝛ verba mea opē ñ ipleuit. Cō

tristatusqꝫ est samuel ⁊ clamauit ad dñ͞z tota nocte. ℟. Deus oium ⁊c. vt.s. Lectio .ij.
Cumqꝫ de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane: nũciatũ est samueli eo ꝙ venisset saul in carmellũ ⁊ erexisset ibi fornicẽ triũphalẽ: ⁊ reuersus transisset descendissetqꝫ in galgala. Lectio .iij.
Venit ergo samuel ad saul: ⁊ dixit ei saul: Benedictus tu domino impleui verbum domini. Lectio quarta
Dixitqꝫ samuel: Et que est hec vox gregũ que resonat in auribus meis ⁊ armẽtoꝝ quaz ego audio: Et ait saul: De amalech adduxerũt ea. Pepercit enim populus melioribus ouib⁹ ⁊ armẽtis: vt imolarent dño deo tuo: reliqua vero occidimus. L.v.
Ait samuel ad saul: Sine me: ⁊ idicabo tibi q̃ loquut⁹ sit dñs ad me nocte: Dixitqꝫ ei: Loquere. Et ait samuel: Nonne cum paruulus esses in oculis tuis: caput in tribubus israel factus es. Le.vj.
Unxitqꝫ te dominus regez sup israel: ⁊ misit te dñs i via ⁊ ait: Uade ⁊ interfice peccatores amalech ⁊ pugnabis cõtra eos vsqꝫ ad internitionẽ eorũ: Quare ergo non audisti vocez dñi. sed versus ad predam es ⁊ fecisti malũ in oculis dñi. Lectio .vij.
Et ait saul ad samuelem: Immo audiui vocem dñi: ⁊ ambulaui i via per quã misit me dominus: ⁊ adduxi agag regez amalech. ⁊ amalech interfeci Lectio octaua.
Tulit autez populus ð preda oues ⁊ boues primitias eorum que cesa sunt: vt immolent deo suo in galgalis.

Dominica.v. Lectio prima.

Congregãtes philistiĳ agmina sua i p̃liũ: puenerunt in sochoth iude ⁊ castrametati sũt inter sochoth ⁊ azecha in finib⁹ dñi. Le.ij.
Porro saul ⁊ viri israel cõgregati venerunt in valle terebĩthi ⁊ direxerũt aciez ad pugnãdũ ꝯtra philistĳ. Et philistĳm stabant sup mõtẽ ex pte hac: ⁊ isrl̃ stabat sup montez ex altera pte: vallisqꝫ erat iter eos. Lectio .iij.
Et egressus est vir spuri⁹ de castris philistinoꝝ noie goliath ð geth: altitudinis sex

cubitorum ⁊ palmo: ⁊ cassis erea sup caput eius: ⁊ lorica hamata induebat. Lect.iiij.

Porro pōdus lorice ei⁹ qn𝑞z milia siclo𝓇 eris ⁊ coreas ereas habebat in cruribus: ⁊ clipeus ereus tegebat hūeros eius. Lectio quinta.

Hastile aūt haste eius erat quasi liciatorium texētiū: ipz aūt ferrū haste eius sexcētos siclos hēbat ferri: ⁊ armiger ei⁹ ātecedebat eum. Lect.vj.

Stās philisteus clamabat aduersus phalāgas israel ⁊ dicebat eis: Quare venistis parati ad prelium: Nunquid nō sū ego philisteus ⁊ vos serui saul? Lectio septima.

Eligite ex vobis vi𝓇 ⁊ descēdat ad singlare certamen. Si querit pugnare mecum ⁊ pcusserit me: erimus vobis serui. Si autē ego pualuero ⁊ pcussero eū: vos serui eritis: ⁊ seruietis nobis: Et aiebat philisteus: Ego exprobraui agminibus isrl hodie. Date mihi virum ⁊ ineat mecum singulare certamē. Lect.viij.

Audiens autem saul ⁊ oēs israelite sermones philistei huiuscemodi: stupebāt ⁊ metuebāt nimis. Dominica.vj.L.j.

Factū ē postq̄ mortu⁹ ē saul vt dauid reuerteret a cede amalech ⁊ maneret i sicheleg dies duos. L.ij.

In die autez tertia apparuit hō veniens de castris saul veste cōscissa ⁊ puluere aspersus caput. Et vt venit ad dauid cecidit super faciē suam ⁊ adorauit. Dixitq𝑧 ad euz dauid: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris israel fugi. Le.iij.

Et dixit ad eum dauid: Q.ō ē verbū quod factū est indica mihi? Qui ait: Fugit populus ex prelio ⁊ multi corruentes e populo mortui sunt. Sed saul ⁊ ionathas filius eius interierūt. Le.iiij.

Dixit dauid ad adolescentem qui nunciabat ei: Unde scis quia mortuus est saul et ionathas filius eius. Le.v.

Et ait adolescens q̄ narrabat ei: Casu veni in montem gelboe ⁊ saul incūbebat sup hastā suā. Porro currus ⁊ eq̄tes appropinq̄bant ei. Et cōuersus post tergū suuz: vidēsq𝑧 me vocauit. Cui cuz respondissē adsum dixit mihi: Quisnā es tu? Et aio ad eū

⁊

Amalechithes suz. Lect.vj.
Et loquutus est mihi: Sta super me ⁊ iterfice me qm̄ tenēt me angustie: ⁊ adhuc tota aīa mea in me est. L.vij.
Stāsq; sup illuz occidi euz: sciebā eīm᷒ q̄ viuē nō peterat post ruinā. Et tuli diadema q̄d erat i capite ei᷒ ⁊ armillā q̄ brachio illius: ⁊ attuli ad te dñm meum huc. Le.viij.
Apprehēdēs aūt dauid vestimēta sua scidit: oēsq; viri q̄ erant cum eo ⁊ plāxerunt ⁊ fleuerūt ⁊ ieiunauerūt vsq; ad vesperā sup saul: ⁊ sup ionathan filiuz eius: ⁊ super populuz domini: ⁊ super domuz israel q̄ corruissent gladio. Dominica.vij. Lectio.j.
Audierūt philistijz q̄ vnxissent dauid regē sup israel ⁊ ascēderunt vniuersi vt quererēt dauid. Q̄d cum audisset dauid descendit in presidium. Philistijm autem venientes diffusi sunt in valle raphaiz. Lectio.ij.
Et consuluit dauid dominum dicens. Si ascendā ad philistijz ⁊ si dabis eos i manu mea? Et dixit dominus ad dauid: Ascende quia tradens tradam philistijm in manu tua. Lectio tertia.
Venit ergo dauid i balpharasim ⁊ percussit eos ibi et dixit᷒: Diuisit domin᷒ inimicos meos corā me sicͭ diuidūtur aq̄. Propterea vocatū est nomen illi᷒ loci baalpharasim. Et reliquerūt ibi sculptilia sua: q̄ tulit dauid ⁊ viri eius. Lectio quarta.
Addiderunt philistijm vt ascenderent: ⁊ diffusi sunt in valle raphaim. Cōsuluit autem dauid dominuz. Qui respondit: Non ascēdas i obuiam illoꝝ: sed gira post tergum eoruz ⁊ venies ad eos ex aduerso pirorum. Le.v.
Et cuz audieris sonum gradiētis in cacumine pirorum: tunc inibis preliuz: quia tūc gradietur dominus ante faciem tuaz vt percutiat castra philistijm Fecit itaq; dauid sicut preceperat ei dominus ⁊ percussit philistijm de gabaa vsq; dum venias gazer. Le.vj.
Congregauit autez rursuz dauid oēs electos ex isrl̄ trigintamilia. Surrexitq; ⁊ abijt ⁊ vniuersus populus q̄ erat cum eo de viris iu

da vt adducerent archã dei super quam inuocatũ est nomen dei exercituum sedentis in cherubin super eam: et imposuerũt archam dei super plaustrum nouum. Le. vij.
Tuleruntq; archam de domo aminadab qui erat in gabaa. Oza autem et haio filij aminadab minabant plaustrum nouum. Cumq; tulissent archam de domo aminadab qui erat in gabaa: custodiẽs archã dei haio precedebat archam. Lect. viij.
David autẽ et oẽs israel ludebant corã dño in oĩbus lignis fabrefactis et cytharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis. Postq̃ aũt venerunt ad aream nachor extẽdit manũ suã oza ad archã dei et tenuit eam: quoniã calcitrabãt boues et declinauerant eam. Dñica. viij. Le. j.
At rex dauid senuerat: habebatq; etatis plurimos dies. Cũq; operiret vestibus nõ calefiebat. Lect. ij.
Dixerunt ergo ei serui sui: Queramus domino nostro regi adolescentulam virginem et stet corã rege et foueat eum: dormiatq; in sinu suo et calefaciat dominum nostrum regem. Lectio tertia.
Quesierũt igit̃ adolescentulam speciosam in oĩbus finibus israel: et inuenerũt abisag sunamitẽ et adduxerunt eã ad regem. Erat autẽ puella pulchra nimis: dormiebatq; cũ rege et mĩstrabat ei. Rex autem non cognouit eã. L. iiij.
Adonias filius agith eleuabatur dicẽs. Ego regnabo. Fecitq; sibi currum et equites et quinquaginta qui ante eum currerẽt: nec corripuit eũ pater suus aliquando dicens: Quare hoc fecisti? Lect. v.
Erat autem et ipse pulcher valde secũdus natu post absalon et sermo ei cum ioab filio saruie et cum abiathar sacerdote qui adiuuabant partes adonie. Lectio sexta.
Sadoch vero sacerdos et bananias filius ioiade et nathã propheta et cerethi et semei et phereti et robur exercitus dauid nõ erat cũ adonia
Immolatis adonias arietibus et vitulis et vniuersis pinguibus iuxta lapidem zoelech qui erat vici- L. vij.

nus fonti rogel: vocauit vniuersos fratres suos filios regis ꝛ omnes viros iuda seruos regis. Lectio octaua.

Nathã autẽ ꝓphetã ꝛ banaian ꝛ robustos quosqꝫ ꝛ salomonẽ fratrem suum nõ vocauit. Dñica.ix. Lectio.j.

Appropinquerunt aūt dies dauid vt morerentur. Precepitqꝫ salomoni filio suo dicẽs: Ego ingrediar viam vniuerse terre. Lect.ij.

Confortare ꝛ esto vir ꝛ obserua custodias dñi dei tui: vt ambules in vijs eius ꝛ custodias cerimonias eius ꝛ precepta eius ꝛ iudicia ꝛ testimonia: sicut scriptum est in lege moysi vt intelligas vniuersa que facis ꝛ quocunqꝫ te verteris: vt confirmet dominus sermões suos quos loquutus est de me dicens: si custodierint filij tui viam meam ꝛ ambulauerint coram me in veritate in omni corde suo ꝛ in omni anima sua ñ auferet tibi vir de solio isrl'. Le.iij.

Tu quoqꝫ nosti que fecerit mihi ioab filius saruie: que fecerit duobus principibus exercitus israel: abner filio ner ꝛ amasa filio iether q̃s occidit ꝛ effudit sanguinem belli in pace: ꝛ posuit errorez prelij in baltheo suo qui erat circa lumbos eius ꝛ in calciamẽto suo q̃ð erat in pedibus eius. Lectio quarta.

Facies ergo iuxta sapiẽtiã tuã ꝛ nõ ðduces caniciẽ eius pacifice ad inferos. Lect.v.

Sed ꝛ filijs berzelai galaditis reddes gratiam: eruntqꝫ comedẽtes in mensa tua. Occurrerunt eni mihi quando fugiebam a facie absalõ fratris tui. Lectio sexta.

Habes quoqꝫ apð te semei filiũ gera filij gemini de baurim qui maledixit mihi maledictione pessima quando ibam ad castra. Lectio.vij.

Sed quia descẽdit in occursum mihi cum transirez iordanem ꝛ iuraui eum per dominum dicens: non te interficiam gladio: tu noli pati euz esse innoxium. Lectio.viij.

Vir autem sapiens es ꝛ scies que facies ei: deducesqꝫ canos eius cuz sanguine ad infernum. Dormiuit igitur dauid cum patribus suis. Dominica decima. Lectio pris

IN diebus illis congregati sunt omnes maiores natu israel cum principibus tribuum ⁊ duces familiarium filiorum israel ad regem salomonem in hierusalē vt deferrent archā federis domini de ciuitate dauid: idē de syon. Lectio secunda.

Conueñitq; ad regē salomonē vniuersus israel in mense bethanim in solēni die: ipse ē mensis septimus. Lectio.iij.

Veneruntq; cūcti senes ex israel: tuleruntq; sacerdotes archā. ⁊ portauerunt archā dñi ⁊ tabernaculū federis ⁊ oīa vasa sanctuarij q̄ erant i tabernaculo ⁊ ferebāt ea sacerdotes ⁊ leuite. Lect.iiij.

Salomō rex ⁊ omnis multitudo israel que conuenerat ad eum gradiebatur ante archam cum illo ⁊ immolabāt oues ⁊ boues absq; extimatione ⁊ numero. Lectio .v.

Et intulerūt sacerdotes archam federis domini in locum suū in oraculum templi in sanctum sanctoruz subter allas cherubin. Lectio .vj.

Si quidez cherubin expandebant allas super locuz arche ⁊ protegebāt archam et vectes eius desup. Lect.vij.

Cumq; eminerēt vectes ⁊ apparerēt sūmitates eorum foris sanctuariū ante oraculuz nō apparebāt vltra extrinsecus. Qui ⁊ fuerunt ibi vsq; i presentem diem. Lect.viij.

In archa autem non est aliud nisi due tabule lapidee quas posuerat in ea moyses in oreb quādo pepigit dominus fedus cū filijs israel cuz egrederentur de t̄ra egypti.

Dominica.xj.Lectio prima.

FActum est cum leuare vellet dominus helyam per turbinem in celum: ibant helyas ⁊ helyseus de galgalis. Lectio secunda.

Dixitq; helyas ad heliseū: Sede hic quia dñs misit me vsq; bethel Cui ait heliseus: viuit dñs ⁊ viuit aīa tua q̄a non derelinquam te. Le.iij.

Cumq; descendissent bethel egressi sūt filij ꝓphetarū qui erant bethel ad heliseū ⁊ dixerunt ei: Nunquid nosti q2 hodie dominus tollet dñm tuuz a te? Qui respondit: Et ego noui. Silete. Lectio.iiij.

Dixit autē helyas ad heli-

seū. Sede hic quia dñs misit me ad hierico. Et ille ait: Uiuit dñs ꝛ viuit anima tua qꝛ non dimittam te. Lectio .v.
Cumqꝫ venissent hierico accesserūt filij prophetaruꝫ qui erant in hierico ad heliseum ꝛ dixerunt ei: Nunquid nosti quia hodie dominꝰ tollet dominum tuum a te? Et ait: Ego noui: Silete. Lectio .vj.
Dixit autē ei helyas: Sede hic: quia dominus misit me ad iordanem. Qui ait: Uiuit dñs ꝛ viuit anima tua qꝛ nō derelinquā te. Lectio septia.
Ierunt igitur ambo pariter ꝛ quinquaginta viri de filijs prophetarum sequuti sunt. Qui ꝛ steterunt econtra longe: illi autem ambo stabant super iordanem. Lectio .viij.
Tulitqꝫ helyas palliūꝫ suū ꝛ inuoluit illud: ꝛ percussit aqs. Que diuise sunt in vtraqꝫ parte ꝛ trāsierūt ambo p siccum. Cūqꝫ trāsissent helyas dixit ad heliseum: Postula qđ vis vt faciam tibi añqꝫ tollar a te. In kal. Augusti. sabbato añ. dicende vsqꝫ ad kal. Septēbris. Ad magt. ℟. Initium sapiētie. ℣. Dilectio illius. Ad magt añ. Sapientia edificauit sibi domū: excidit colūnas septē: subdidit sibi gentes: superborumqꝫ ꝛ sublimiū colla propria virtute calcauit. Alia añ. Oīs sapientia a dño deo est: ꝛ cuꝫ illo fuit semper ꝛ ē ante euū. Alia añ. Sapientia clamitat in plateis: si qs diligit sapiētiā ad me declinet ꝛ eā inueniet ꝛ eā cū inuenerit beatꝰ si tenuerit eā. Alia añ. Attende fili mi sapiētiā meā ꝛ ad eloquia oris mei inclina aurē tuā qꝛ in sapiētia fundauit dñs terrā ꝛ stabiliuit celos prudentia. Alia añ. Dominus possedit me in initio viarum suarum anteqꝫ quicquaꝫ faceret a principio: nec dum erant abyssi ꝛ ego parturiebar: quando preparabat celos aderam cum eo cōponens omnia. Dominica .xij. Incipiunt parabole salomonis. Lectio .prima.
Parabole salomōis filij dauid regis Israel ad faciendā sapientiā ꝛ disciplinam: ad itelligēda verba prudentie ꝛ suscipiendaꝫ eruditionē doctrine: iustíciam ꝛ iudiciū ꝛ equitatem vt detur paruulis astutia: adolescēti scientia ꝛ intellectus. ℟. In principio deus anteqꝫ terram faceret priusqꝫ abyssos constitueret priusqꝫ pduceret fōtes aquarū: Anteqꝫ mō

tes colocaret ante oēs colles genera-
uit me dominus. ℣. Ego in altissi-
mis habito ⁊ thronus meus in colū-
na nubis. Antequā montes colocaret
ante omnes. Lectio secūda.

Audiēs sapiens sapiē-
tior erit ⁊ itelligēs gu
bernacula possidebit. Ani-
maduertit parabolā ⁊ inter
pretationē: verba sapiētiū ⁊
enigmata eorū. ℟. Initiū sapiē
tie timor domini. Intellectus bonus
oībus facientib⁹ eū laudatio eius ma
net in seculū seculi. ℣. Dilectio illi⁹
custodia legū est quia oīs sapientia ti
mor domini. Intellectus. bon⁹ om-
nibus facientibus eū. Lectio. iij.

Timor dñi principiū sa
piētie. Sapientiā atq;
doctrinam stulti despiciunt.
Audi fili mi disciplinā pris
tui ⁊ ne dimittas legem ma-
tris tue: vt addatur gratia ca
piti tuo ⁊ torques collo tuo.
℟. Emitte dñe sapiētiā de sede ma
gnitudis tue Ut mecū sit ⁊ mecū la-
boret vt sciā qd acceptū sit corā te oī
tpe. ℣. Da mihi dñe sediū tuarū as
sistricem sapientiam. Ut mecum sit
⁊ mecū laboret. Lectio. quarta.

Fili mi si te lactauerint
peccatores ne acquie-
scas eis. Si dixerint veni no
biscū isidiemur sanguini: ab
scōdam⁹ tēdiculas ɔtra ison
tē frustra: deglutiamus eū
sicut infernus viuētē ⁊ itegrū
quasi descendētē i lacū. Oēm
pciosā substantiam repiem⁹
iplebimus domos nrās spo
liis. Sortem mitte nobiscū
marsupiū vnum sit oium no
strū. Fili mi ne ambules cum
eis. ℟. Da mihi dñe sedium tua-
rum assistricē sapientiam ⁊ noli me
reprobare a pueris tuis. Quoniam
seruus tuus sum ego ⁊ filius ancille
tue. ℣. Domine pater ⁊ deus vite
mee ne derelinquas me in cogitatu
maligno Quoniā seruus tuus sum
ego ⁊ filius ancile. Lectio quīta

Prohibe pedem tuū a
semitis eorum: pedes
enim illorum ad malū cur-
runt ⁊ festinant vt effūdant
sanguinem. ℟. Domine pater ⁊
deus vite mee ne drelinquas me in
cogitatu maligno extollentiam ocu-
lorum meorum ne dederis mihi ⁊
desiderium malignum auerte a me
domine: aufer a me concupiscen-
tiam ⁊ animo irreuerenti ⁊ infrunito
ne tradas me domine. ℣. Duo ro-
gaui te ne deneges mihi antequā mo-
riar: vanitatē ⁊ verbū mendacij lon-
ge fac a me Et animo. Lectio. vj.

Frustra enim iacit̃ re-
te ante oculos pẽna-
torum. Ipsiq3 contra sangui
nem suum insidiantur ⁊ mo
liũtur fraudes ꝯtra aĩas su-
as. Sic semite oĩs auari: ani
mas possidentiũ rapiũt. ℟.
Verbum iniquum ⁊ dolosum lon-
ge fac a me: diuitias ⁊ paupertates
ne dederis mihi. Sed tantum victui
meo tribue necessaria. ℣. Ne for
te satiatus euomam illud ⁊ periurez
nomen dei mei. Sed. Lect. vij.

Sapientia foris p̃dicat
in plateis dat vocẽ su
am: In capite turbaꝝ clami
tat: in foribus portaꝝ vrbis
ꝓfert verba sua. ℟. Magna
enim sunt iudicia tua domine ⁊ in-
enarabilia verba tua: Magnifica-
sti populum tuum ⁊ honorasti. ℣.
Deduxisti sicut oues populum tuum
in manu moysi ⁊ aaron. Magnifi-
casti populum. Lectio octaua.

Usquequo puuli dili-
gitis infantiã: ⁊ stulti
ea que sibi sunt noxia cupiẽt
⁊ ĩprudẽtes odibũt sapiẽtiã.
Cõuertimini ad correptiõez
meam. ℟. Ne derelinquas me do
mine pater ⁊ dñator vite mee vt non
corruã in conspectu aduersariorum
meorũ. Ne gaudeat de me inimicus
me⁹. ℣. Apprehende arma ⁊ scu-
tũ ⁊ exurge ĩ adiutoriũ mihi. Ne gau
Lectiões de euãgelio quere ĩ
fine dñicaꝝ. ℟. Sup salutem ⁊
oẽm pulchritudinẽ dilexi sapiẽtiam
⁊ proposui pro luce habere illã: Ue-
nerũt mihi omnia bona pariter cuz
illa. ℣. Dixi sapientie soror mea es
⁊ prudentiã vocaui amicã meã. Ue
nerũt. ℟. Que sunt in corde hoĩuz
oculi tui vidẽt dñe ⁊ libro tuo oĩa scri
bent: Homo videt in facie deus aũt
in corde. ℣. Oĩa eniz corda scruta
tur deus ⁊ vniuersas mentiũ cogita-
tiones intelligit. Homo videt. ℟.
Prebe fili cor tuũ mihi: oculi tui vi-
as meas custodiant: Ut adatur gra-
tia capiti tuo. ℣. Attende fili mi sa-
pientiam meã ⁊ ad eloquia oris mei
ĩclina aurẽ tuã: Ut. ℟. Fili noli defi
cere a disciplina domini ⁊ ne fatige-
ris dũ ab eo argueris. Quẽ eni dili-
git dñs corripit ⁊ quasi pr̃ in filio cõ
placet sibi. ℣. Audi fili mi discipli-
nã p̃ris tui ⁊ ne dimittas legẽ m̃ris
tue. Quẽ eiz. Dñica. xiij. Incipit
liber ecclesiastes. Lectio. j.

Uerba ecclesiastes filij
dauid regis hierlem.
Uanitas vãitatũ dixit eccle-
siastes: vanitas vanitatuz ⁊
oĩa vanitas. Quid hz ãpli⁹
hõ de vniuerso labore suo

quo laboret sub sole. ℟. In principio ꝛc. vt. supra. Lect. ij.

Generatio preterit: generatio aduenit: terra vero in eternum stat: oritur sol ꝛ occidit ꝛ ad locum suum reuertitur: ibiq; renascens girat per meridiem ꝛ flectit ad aqlonem. Lustrãs vniuersa cir- L. iij. cuitu pergit spiritus ꝛ in circulos suos regreditur. Omnia flumina intrant in mare ꝛ mare nõ redundat. L. iiij.

Ad locum vnde exeunt flumina reuertuntur: vt iterum fluant. Cuncte res difficiles non potest homo eas explicare sermone. Non satiatur oculus visu nec auris impletur auditu. Lectio quinta.

Quid est quod fuit: Ipsum quod futurum est: Quid est quod factum est: Ipsum qđ faciendum est. Lectio sexta.

Nihil sub sole nouũ nec valet qsq; dicere: ecce hoc recẽs est. Jam enim precessit i sclis que fuerũt ante nos. Le. vij.

Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem q̃ postea futura sunt: erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Lectio. viij.

Ego ecclesiastes fui rex in hierusalem ꝛ proposui animo meo querere ꝛ inuestigare sapienter de omnibus que fiunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit deus filijs hominum vt occuparẽtur in ea. Dominica. xiiij. Incipit liber sapientie. Lectio. j.

Diligite iustitiã: qui iudicatis terrã. Sentite đ dño in bonitate: ꝛ i simplicitate cordis querite illũ qm̃ inuenit ab his qui nõ tẽtant illũ: apparet aũt eis qui fidẽ habent in illum. Lectio. ij.

Peruerse eĩm cogitationes sepant a deo: pbata aũt virtus corripit insipiẽtes: quoniã in maliuolã aiam ñ itroibit sapientia: nec habitabit i corpe subdito pctis. Lect. iij.

Sanctus eĩm spũs discipline effugiet fictum: ꝛ auferet se a cogitationib⁹ que sũt sine intellectu: ꝛ corripietur a supueniente iniquitate. Lect. iiij.

Benignus ẽ eiꝫ spũs sapiẽtie ꝛ nõ liberabit maledictum a labijs suis: quoniã renũ illius testis ẽ de⁹ ꝛ cordis ei⁹ scrutator est verus ꝛ lingue illius auditor: Quoniã spũs

dn̄i repleuit orbē terrarū: et hoc qd cōtinet omnia sciētiā habet vocis. Lectio. v.

Propter hoc q loquitur iniqua: nō pōt latere: nec preteriet illum corripiēs iudiciū. In cogitationibus eius ipsius interrogatio erit: sermonū autem illius auditio ad deum veniet et ad correptionē iniquitatū illius: quoniam auris zeli audit omnia et tumultus murmurationū abscōdet. Lect. vj.

Custodite vos a murmuratione que nihil prodest: et a detractione parcite lingue: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem qd mentit occidit animam. L. vij.

Nolite zelare mortē in errore vite vestre: neque acquiratis perditionem in operibus manuū vestrarum: quoniā deus mortē nō fecit: nec letatur in perditiōe viuorum. Lect. viij.

Creauit enim vt essent omnia: et sanabiles fecit nationes orbis terrarum: et non est in illis medicamentum exterminij: nec inferorum regnum in terra. Dn̄ica. xv.

Incipit lib ecclesiastic.

Omnis sapiētia a L. j. dn̄o deo ē: et cū illo fuit sēper et est ante euum. Arenam maris et pluuie guttas et dies seculi quis dinumerauit. Lect. ij.

Altitudinē celi et latitudinē terre et profundū abyssi quis mensus ē. Sapiētiā dei precedētem oīa quis inuestigauit. Le. iij.

Prior omnium creata ē sapientia et intellectus prudentie ab euo. Fons sapiētie verbum dei in excelsis et ingressus illius mandata eterna.

Radix sapiētie Lectio. iiij. cui reuelata est et astucias eius quis agnouit. Disciplina sapientie cui reuelata est et manifestata: et multiplicationem ingressus illius quis intellexit.

Unus est altissimus Lectio. v. creator oīpotēs: rex potens et metuendus nimis: sedens super thronum illius et dominans deus. Lectio. vj.

Ipse creauit illā in spū sancto et vidit et dinumerauit: et mensus est: et effudit illā super oīa opa et sup oēm carnē secundum datum suum. et prebuit illam diligētibus se. Lectio septia.

Timor dn̄i gloria et gloriatio et leticia et corona exultatiōis. Timor dn̄i delectabit

cor: ꝛ dabit leticiã ꝛ gaudiũ i lõgitudinẽ dierũ: Le. vij.
Timẽti dñm bene erit in extremis: ꝛ in die fũctiõis sue benedicet. Dilectio dei honorabilis sapientia: quib⁹ autẽ appuerit in visu: diligit eã ꝛ i visiõe ꝛ i agnitiõe magnaliũ suorum. Dñica. xvj. Lect. j.
Audi fili ꝛ accipe consilium intellect⁹: ꝛ ne abijcias consilium meũ. Inijce pedem tuum in cõpedes illius ꝛ in torques illius tuum collum. Lectio secunda.
Subijce humerum tuum ꝛ porta illam ꝛ ne abscesseris a vinculis ei⁹: ꝛ in omni animo tuo accede ad illam ꝛ in omni virtute tua serua vias eius. Inuestiga illam ꝛ manifestabitur tibi. Et continens factus ne derelinquas eam.
In nouissimis in Lectio. iij. uenies requiẽ in ea ꝛ conuertetur tibi in oblectationem ꝛ erunt tibi compedes in protectione fortitudinis ꝛ bases ṽtutis ꝛ torques illi⁹ in stola glorie. Lectio quarta.
Decor eiũ vite est in illa: ꝛ vincula illius alligatura salutaris. Stola glorie indues eam: ꝛ coronam gratulatõis suppones tibi. Lect. v.
Filij si attenderis mihi disces eã: ꝛ si accomodaueris aium tuum sapiens eris: ꝛ si iclinaueris aurẽ tuã excipies doctrinam: ꝛ si dilexeris audire sapiẽs eris Lect. vj.
In multitudine pr̃sbyterorũ prudẽtiũ sta: ꝛ sapiẽtie illorũ ex corde ꝯiunge te vt omnẽ narrationẽ dei possis audire: ꝛ prouerbia laudis non effugient te. Lectio septima.
Et si videris sensatum euigila ad illũ: ꝛ gradus ostiorũ illi⁹ exterat pes tu⁹. Le. viij.
Cogitatũ habe in preceptis dei ꝛ in mandatis illi⁹ maxime assiduus esto: ꝛ ipse dabit tibi cor: ꝛ cõcupiscẽtia sapiẽtie dabit tibi. Sabbato kl. septẽbris ad vñ. R. Ante ꝗ̃ comedam. V. Ecce nõ est. Ad magt añ. Cum audisset iob nũtiorum verba sustinuit patiẽter ꝛ ait: si bona suscepimus de manu domini mala autẽ quare nõ sustineamus: in oibus his nõ peccauit iob labijs suis neq̃ aliqd stultũ contra deum loquutus ẽ. Alia añ. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpãdũ verba componitis ꝛ subuertere

nitimini amicū vestrum verūtamen que cogitastis explete. Dominica xvij. Incipit liber iob. Lc.j.

V Ir erat i terra hus nomine iob: ⁊ erat vir ille simplex ⁊ rectus ac timēs deuz ⁊ recedens a malo. ℟. Si bōa suscepimus d manu dñi mala aūt quare non sustineamus: Dñs ddit dñs abstlit: sicut dño placuit ita factū ē: sit nomē domini benedictū. ℣. In oīb⁹ his nō peccauit iob labijs suis neq; stultū quid cōtra deuz loquut⁹ est sed ait: Dñs. Lectio.ij.

N Atiq; sūt ei septē filij ⁊ tres filie ⁊ fuit possessio ei⁹ septē milia ouiū ⁊ tria milia cameloruz: quingenta quoq; iuga bouū ⁊ quingēte asine ac familia multa nimis. Eratq; vir ille magnus iter oēs orietales. ℟. Anteq̃ comedā suspiro ⁊ tanq̃ inundātes aque sic rugit⁹ meus: q2 timor quē timebam euenit mihi ⁊ quod verebar accidit: nonne dissimulaui: nonne silui ⁊ iā quieui: Et venit super me idignatio tua dñe. ℣. Ecce nō ē auxiliū mihi in me ⁊ necessarij mei recesserunt a me. Et venit. Lectio.iij.

E Ibant filij eius ⁊ faciebāt cōuiuiū per domos vnusquisq; in die suo: ⁊ mittētes vocabāt tres sorores suas vt comederent ⁊ biberent cum eis. ℟. Utinaz appenderentur peccata mea: Quibus iram merui ⁊ calamitas quam patior in statera. ℣. Quasi arena maris hec grauior appareret vnde ⁊ verba mea dolore sunt plena. Quibusirā. Lectio quarta.

C Umq; in orbē transissent dies cōuiuij mittebat ad eos iob ⁊ sāctificabat illos: consurgensq; diluculo offerebat holocausta per singulos ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpandū verba componitis ⁊ subuertere nitimini amicum vestruz: Uerūtamen que cogitastis explete. ℣. Militia est vita hominis super terram ⁊ sicut dies mercennarij dies eius. Uerūtamen. L.v.

D Icebat eim: Ne forte peccauerint filij mei: ⁊ bn̄dixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cūctis dieb⁹. ℟. Induta est caro mea putredine ⁊ sordib⁹ pulueris cutis mea aruit ⁊ ɔtracta ē: Memento mei dñe quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei veloci⁹ trāsierūt q̃ a xēte tela succiditur ⁊ ɔsūpta sūt absq; vlla spe. Memēto. L.vj.

Q Uadā die cū venisse

filii dei vt assisterent coram domino: affuit inter eos etiã sathan. Cui dixit dñs: vnde venis? Qui respõdẽs ait: circuiui terram ꝛ pãbulaui eã. ℟. Versa est in luctũ cithara mea ꝛ organũ meũ in vocẽ flẽtiũ: Parce mihi dñe nihil enĩ sunt dies mei. ℣. O custos hoium quare posuisti me contrariũ tibi ꝛ factus sũ mihi metipsi grauis. Parce. Lect. vij.

Dixit domin⁹ ad sathã: Nũquid ↄsiderasti seruũ meũ iob ꝙ non sit similis ei in terra: homo simplex et rectus ac timẽs deum ꝛ recedens a malo. ℟. Paucitas dierum meorum finietur breui: dimitte me domine vt plangam paululum dolorem meum Anteꝗ̃ vadam ad terrã tenebrosam ꝛ opertã mortis caligine. ℣. Ecce in puluere sedeo ꝛ in puluere dormio: Et si mane me quesieris non subsistam. Anteꝗ̃.

Qui respõdens L. viij. sathan ait: Nũꝗd frustra timet iob deũ? Nõne tu vallasti eũ ꝛ domũ eius vniuersamq̃ substãtiam ei⁹ ꝑ circuitũ? Opibus manuũ eius bñdixisti: ꝛ possessio eius crevit in terra. ℟. Ne abscõdas me dñe a facie tua: manũ tuã longe fac a me ꝛ formido tua non terreat. ℣. Voca me ꝛ respondebo tibi aut certe loquar ꝛ tu ꝛ̃spõde mihi. Et formido

Lectiones de euãgelio que re in fine dñicarũ. ℟. Nunquid dñs supplãtat iudiciũ aut oipotens subuertit: qđ iustũ est libera me dñe ꝛ pone me iuxta te: Et cuiusuis manus pugnet contra me. ℣. Apprehende arma ꝛ scutũ ꝛ exurge in adiutoriũ mihi. Et. ℟. Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me ꝛ abscõdas me donec ꝑtrãseat furor tu⁹ dñe nisi tu q̃ solus es de⁹ ꝛ cõstituas tp̃s in quo recorderis mei. ℣. Nunquid sicut dies hois dies tui vt q̃ras iniquitatem meã cum sit nemo qui de manu tua possit eruere: Nisi tu. ℟. Nocte os meũ ꝑforatur doloribus ꝛ qui me comedunt nõ dormiunt: a multitudine eorũ cõsumitur vestimentũ meũ: Cõparatus sũ luto ꝛ assimilatus sum fauille ꝛ cineri. ℣. Parce mihi dñe: nihil enim sunt dies mei. Cõpat⁹. ℟. Scio dñe qꝛ morti me traditurus es vbi cõstituta est ois domus viuentiũ: spero in te dñe qꝛ nõ ad consumptionẽ meã emittis manum tuam ꝛ si in profundũ inferni demersus fuero Inde me liberabis ℣. Si ascendero in celũ tu illic es: si descendero ad infernum. Inde.

Dominica. xviij. Lect pria.

Utinaz appenderent peccata mea quibus iram merui et calamitas quaz patior in statera. Lectio secunda.

Quasi arena maris hec gravior appareret: vnde et verba mea dolore sunt plena quia sagitte domini in me sunt: quorum indignatio ebibit spirituz meum et terrores domini militant contra me. Lectio .iij.

Nunquid ruget onager cum habuerit herbam: Aut mugiet bos cum ad presepe plenum steterit. Aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum. Aut potest aliquis gustare. quod gustatum affert mortem. Que prius tangere nolebat anima mea: nunc pre angustia cibi mei sunt. Lectio quarta.

Quis det vt veniat petitio mea: et quod expecto tribuat mihi deus. Et qui cepit ipse me conterat. Lectio quinta.

Soluat manum suam et succidat me: et hec mihi sit consolatio: vt affligens me dolore non parcat: nec contradicaz sermonibus sancti. Lec .vj.

Que est fortitudo mea vt sustineaz: aut quis finis meus vt patienter agam. Nec fortitudo lapiduz fortitudo mea nec caro mea enea est. Le. vij.

Ecce non est auxiliuz mihi in me: necessarij quoque mei recesserunt a me. Qui tollit ab amico suo misericordiam: timorem domini dereliquit. Le. viij.

Fratres mei preterierunt me: sicut torrens qui raptim transit in conuallibus. Qui timent pruinam irruet sup eos nix. Sabbato in medio septembris ad vs. R. Omni tpe. V. Memor esto. Ad magt an. Memento reminiscaris domine delicta mea vel parentum meorum neque vindictam sumas de peccatis meis. An. Memor esto filij quoniam pauperez vitam gerimus: habebis multa bona si timuerimus deum. Alia an. Adonai domine deus magne et mirabilis qui dedisti salutem in manu femine exaudi preces seruorum tuorum alla. Hec hystoria nec ante pridie idus septembris nec post .xiiij. kl. octobris sed in his .vij. diebus vbicunque dies dominica euenerit incipiat: excepto quod quando solemnitas sancte marie die dominica euenerit: dominica precedenti festum dicatur. Peto domine. Dominica .xix. Incipit liber tobie. Le. prima.

Tobias ex tribu et ciuitate neptalim que est in su

pioribus galilee supra naa-
son post viã que ducit ad oc
cidẽtẽ: in sinistro hñs ciuita-
tem sophet: cum captus esset
in diebus salmanasar regis
assirio℞: in captiuitate tamẽ
posit⁹: viã veritatis non de-
seruit: ita vt oĩa q̃ hẽre pote-
rat quottidie cũ captiuis fra
trib⁹ q̃ erant ex ei⁹ genere im-
partiret. ℟. Peto dñe vt de vin-
culo improperij huius absoluas me:
aut certe desup terrã eripias me: Ne
reminiscaris delicta mea vel parentũ
meorum neq͂ vindictam sumas de
peccatis meis quia eruis sustinentes
te dñe. ℣. Oia iudicia tua iusta sũt
⁊ omnes vie tue misericordia ⁊ ve-
ritas, ⁊ nunc dñe memento mei. Ne

Lectio ii.

Umq͂ eẽt iuni-
or oib⁹ i tribu neptali
nihil tamen puerile gessit in
ope. ℟. Omni tpe benedic deũ ⁊
pete ab eo vt vias tuas dirigat Et om
ni tpe ꝯsilia tua i ipso ꝑmaneãt. ℣.
Memor esto fili quoniam paupem
vitã gerim⁹: habebis multa bona si
timueris deum. Et oi.

Lectio iij.

Enique cũ iret oẽs ad
vitulos aureos quos
hieroboã fecerat rex israel:
Hic sol⁹ fugiebat ꝯsortia oi-
um: ⁊ pgebat ad hierl'm ad tẽ-
plum domini: ⁊ ibi adora-
bat dominuz deuz israel: om
nia primitiua sua: ⁊ decimas
suas fideliter offerens: ita vt
in tertio anno proselitis ⁊ ad-
uenis ministraret omnez de-
ciationem. ℟. Memor esto fi
li quoniã paupez vitã gerimus: Ha-
bebis multa bona si timueris deum.
℣. Fiducia magna erit coram sum
mo deo helemosyna omnibus qui
faciũt eam. Habebis.

Lect. iiij.

Ec ⁊ his similia fẽz le-
gez dei puerulus ob-
seruabat. Cũ aũt factus esset
vir accepit vxorẽ annã ex tri
bu sua: ⁊ genuit ex ea filium
nomẽ suũ imponẽs ei. Quẽ
ab infãtia timere deũ docu-
it ⁊ abstinere ab oi peccato.
℟. Sufficiebat nobis paupertas no
stra vt diuitie computarentur: nunq͂
fuisset pecunia ipsa ꝑ qua misisti fili
um nostrum Baculũ senectutis no-
stre. ℣. Heu me fili mi: vt qd te mi
simus peregrinari lumen oculorum
nostrorum. Baculũ senectu.

Le. v.

Situr dum per capti-
uitatem deuenisset cuz
vxore sua ⁊ filio in ciuita-
tem niniue cum omni tribu
sua ⁊ omnes ederent ex ci-
bis gentilium: iste custodi-

uit aiam suā ꝛ nunq̄ ꝯtami-
nat⁹ ē in escis eoꝝ. ℟. Bn̄di-
cite deū celi ꝛ coram oībus viuenti-
bus ꝯfitemini ei: Quia fecit nobiscū
misericordiā suā. ℣. Temp⁹ est vt
reuertar ad eū qui me misit: vos aūt
benedicite deū. Quia fecit. Le. vj.

Et quoniā memor fuit
dn̄i in toto corde suo:
dedit illi dn̄s gratiā in ꝯspe-
ctu salmanasar. ℟. Temp⁹ est
vt reuertar ad eum qui me misit: vos
aūt benedicite deum Et narrate oīa
mirabilia eius. ℣. Confitemini ei
corā oībus viuentibus q: fecit nobi-
scum misericordiā suā. Et. Le. vij.

Et dedit ei potestatem
quocūq: vellet ire ha-
bēs libertatē quecunq: face-
re voluisset. ℟. Tribulatiōes ci-
uitatū audiuim⁹ quas passe sūt ꝛ de
ficimus: timor ꝛ ebetudo mētis ceci
dit super nos ꝛ sup liberos nostros:
ipsi mōtes nolūt recipere fugā nr̄am.
Dn̄e miserere. ℣. Peccauim⁹ im
pie gessimus iniqtatē fecim⁹ in oēs iu
stitiam tuam. Domine. Lectio. viij.

Pergebat ergo p oēs q̄
erāt i captiuitate ꝛ mo
nita salutis dabat eis. Cum
aūt venisset i rages ciuitatē
medoꝝ: ꝛ ex his quibus ho
norat⁹ fuerat a rege habuis-
set decem talenta argenti: ꝛ
cū in mlta turba generis sui
gabellū egentē videret qui
erat ex tribu eius sub cyro-
grapho dedit illi memora-
tum pondus argēti. ℟. Nos
alium deū nescim⁹ preter dn̄m in quo
speramus. Qui nō despiciet nos nec
āmouebit salutem suā a genere no-
stro. ℣. Indulgentiā eius fusis la-
chrymis postulemus ꝛ humiliemus
illi animas nr̄as. Qui nō. Lectio-
nes de euāgelio quere in fine
dn̄icaꝝ. ℟. Uos qui in turribus
estis aperite portas: domin⁹ oīpotēs
fecit virtutē Et victoriā dedit de ini
micis nostris. ℣. Laudate dominū
deū nostrū qui nō deseruit speran-
tes in se. Et victoriā. ℟. Laudate
dominū deū nostrū: Qui nō deseru
it sperantes in se: ꝛ in me adimple-
uit misericordiā suā quā promisit do
mui israel. ℣. Laudate dn̄m oēs gē
tes ꝛ collaudate eū oēs populi: Qui
n̄. ℟. Dn̄e rex omnipotēs in ditiōe
tua cūcta sūt posita ꝛ n̄ ē q possit resi
stere volūtati tue: libera nos Propt
nomē tuū. ℣. Exaudi orōnē nr̄am ꝛ
conuerte luctum nostꝝ in gaudium.
Propter. ℟. Conforta me rex san-
ctoꝝ pricipatū tenēs. Et da sermonē
rectū ꝛ bene sonantē in os meū. ℣.
Dn̄e rex vniuerse ptātis cōuerte cō

filiū eorum super eos. Et. Dn̄ica xx. Incipit liber iudith. Le. j.
ARphaxat itaq3 rex medorum subiugauerat mltas gētes impio suo ꝛ ipse edificauit ciuitatem potentissimam quam appellauit egbathanis. Lectio. ij.
Ex lapidibus quadratis ꝛ sectis fecit muros ei⁹ i altitudine cubitoꝝ septuaginta ꝛ in latitudine cubitoꝝ trigita
Turres vero ei⁹ po- Le. iij. suit in altitudine cubitoꝝ cētum: per quadrū vero earū latus vtrūq3 vicenoꝝ pedū spacio tendebatur. Lect. iiij.
Posuitq3 portas ei⁹ i altitudine turriū: ꝛ glīabat quasi potēs i potētia exercit⁹ sui et i glīa q̄drigaꝝ suaꝝ. Le. v.
Anno igit duodecio regni sui nabuchodonosor rex asſiriorū qui regnabat in niniue ciuitate magna: pugnauit cōtra arphaxat ꝛ obtinuit eū ī campo magno qui appellat ragau ꝯtra eufratē ꝛ tygrin ꝛ iadason in campo hierioch regis elichoꝝ. Le. vj.
Tunc exaltatū est regnū nabuchodonosor ꝛ cor ei⁹ eleuatū est. Et misit ad omnes q̄ habitant in cilicia ꝛ damasco ꝛ libano: ꝛ ad gētes que sunt in carmelo ꝛ cedar inhabitantes galileam in campo magno hesdrelon: ꝛ ad oēs qui erāt i samaria ꝛ trāsflumē iordanē vsq3 hierusalē ꝛ omnē terrā iesse quousq3 perueniatur ad omnes terminos ethiopie. Lectio. vij.
Ad hos omnes misit nūcios nabuchodonosor rex asſirioꝝ: Qui omnes vno animo contradixerūt ꝛ remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerūt. Lectio. viij.
Tunc indignatus est nabuchodonosor rex ad oēm terrā illā: ꝛ iurauit per regnū ꝛ thronum suum quod defēderet se de oib⁹. Dn̄ica. xxj.
Incipit liber hester. Lectio. j.
IN diebus assueri qui regnauit ab india vsq3 ethiopiam super centum viginti ꝛ septē p̄uincias: quando sedit in solio regni sui: susa ciuitas regni eius exordium fuit. Lectio secunda.
Tertio igitur anno imperij sui fecit grande cōuiuiū cūctis principibus ꝛ pueris suis fortissimis persarū ꝛ me-

dorum inclitis et prefectis pro/uinciarum coram se vt ostenderet diuitias glorie regni sui: ac magnitudinem atque iactantiam potentie sue multo tempore: centum videlicet et octuaginta diebus. Cumque implerent dies Lect. iij. conuiuij inuitauit omnem populum qui inuentus est in susis: a maxi/mo vsque ad minimum: et septem diebus iussit conuiuium pre/parari in vestibulo horti et ne/moris: quod regio cultu et ma/nu consitum erat. Lectio iiij. Et pendebant ex omni parte ten/toria aerei coloris et carbasi/ni et hiacyntini sustentata fu/nibus byssinis atque purpu/reis: qui eburneis circulis in/serti erant et columnis marmo/reis fulciebantur. Lectio quinta. Lectuli quoque aurei et argen/tei super pauimentum smaragdi/neum et periostratum lapide di/spositi erant: quod mira varie/tate pictura decorabat. L. vi. Bibebant autem qui inuitati erant aureis poculis et alijs atque vasis cibi inferebantur. L. vij. Unumquodque vt magnifi/centia regia dignum erat per abundans et precipuum po/nebatur: nec erat qui nolens cogeretur ad bibendum: sed sic rex statuerat preponens mensis singulos de principi/bus suis vt sumeret vnusquis/que quod vellet. Lectio. viij. Uasti quoque regina fecit conuiuium feminarum in palacio vbi rex assuerus manere con/sueuerat. In kal. octobris sabbato ad vesperas. R. Exaudiat dominus. V. Adapiat. Ad magnificat antiphona. Ad/aperiat dominus cor vestrum in le/ge sua et in preceptis suis et faciat pa/cem concedat vobis salutem et redimat vos a malis. Alia anti. Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vo/bis: nec vos deserat in tempore malo. Alia antiphona. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerunt alta/re domino: et facta est leticia magna in populo. Alia antiphona. Tu domine vniuer/sorum qui nullam habes indigentiam vo/luisti templum tuum fieri in nobis: conserua domum istam immaculatam in eternum. Dominica. xxij. Incipit Liber machabeorum. Lect. j.

Et factum est postquam percus/sit alexander philippi rex macedo qui primus regna/uit in grecia: egressus de ter/ra cethim: darium regem persarum et medorum: constituit prelia mul/ta et omnium obtinuit munitiones

℟. Adaperiat dñs cor vestrũ i lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris: cõcedat vobis salutem Et redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dñs oratiões vestras et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tẽpore malo. Et redimat. Lectio. ij.

Et interfecit reges terre et pertrãsijt vsq; ad fines terre: et accepit spolia multitudinis gentium et siluit terra in cõspectu eius. ℟. Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo Dominus deus noster. ℣. Adaperiat dominus cor vestrũ in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacẽ. Dominus. Lectio. iij.

Et cõgregauit virtutem exercituũ fortẽ nimis: et exaltatũ est et eleuatum cor eius: et obtinuit regiões gentium et tirãnos: et facti sunt illi in tributum. ℟. Tua est potentia tuum regnum domine: tu es super omnes gentes: Da pacem domine in dieb9 nostris. ℣. Creator omnium deus terribilis et fortis et iustus et misericors. Da pacem. Lectio. iiij.

Et post hoc decidit i lectũ et cognouit qr moreret et vocauit pueros suos nobiles q secũ erant nutriti a iuuẽtute sua et diuisit illis regnũ suum cum adhuc viueret. ℟. Impetũ inimicorum ne timueritis memores estote quõ salui facti sunt patres nostri: Et nũc clamemus in celum et miserebitur nostri deus noster. ℣. Mementote mirabiliũ eius q fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubro Et nunc. Lectio. v.

Et regnauit alexander ãnis duodecim et mortuus est Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusquisq; in loco suo et iposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius et filij eorũ post eos ãnis multis: et multiplicata sũt mala i terra. ℟. In hymnis et confessionibus bñdicebant dñm: Qui magna fecit i isrl et victoriam dedit illis dñs ops. ℣. Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño. Qui magna. Lectio sexta.

Et exijt ex eis radix peccatrix ãthioch9 illustris filius ãtiochi regis q fuerat rome obses: regnauit in ãno centesimo trigesimo et septimo regni grecorum. ℟. Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis et dedicauerunt altare dño: Et facta est leticia magna i populo. ℣. In hymnis et cõfessionibus benedi

cebant dominum. Et facta. L. vij.

In diebus illis exierũt ex isrl̃ filij iniq̃ ꝛ suaserũt multis dicẽtes. Eamus ꝛ disponam⁹ testamẽtũ cũ gentibus q̃ circa nos sũt: q2 ex quo recessimus ab eis iuenerũt nos multa mala. R. Cõgregate sunt gentes i multitudine vt dimicẽt ꝯtra nos ꝛ ignoramus quid agere debeamus: Dñe de⁹ ad te sunt oculi nostri ne peream⁹. V. Tu scis q̃ cogitant i nobis q̃ũo poterimus resistere ante faciem illorum nisi tu adiuues nos. Domine. Lectio. viij.

Et bon⁹ visus ẽ sermo i oculis eoꝝ. Et destinauerũt aliq̃ de pplo ꝛ abierũt ad regẽ: ꝛ dedit illis potestatem vt facerent iusticias gentium. R. Dixit iudas symoni fratri suo: elige tibi viros ꝛ vade libera fratres tuos in galileam: ego autem ꝛ ionathas frater meus ibimus in galadithim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. V. Et nunc clamemus in celum ꝛ miserebit nostri de⁹ noster. Sicut fuerit. Lectiões de euãgelio q̃re in fine dñicaꝝ.

R. Refulsit sol in clipeos aureos ꝛ resplenduerũt montes ab eis: Et fortitudo gentiũ dissipata est. V. Erat eñi exercit⁹ magnus valde ꝛ fortis ꝛ approp inquit iudas ꝛ exercitus ei⁹ i preliũ. Et fortitudo. R. Cõgregati sunt inimici nostri ꝛ gloriant in virtute sua: contere fortitudinẽ illoꝝ dñe ꝛ disperge illos. Ut cognoscãt q2 nõ est alius q pugnet ꝓ nobis nisi tu deus noster. V. Disꝑge illos i virtute tua ꝛ depone eos ꝓtector noster dñe Ut cognoscãt. R. Aperi celos tuos dñe ꝛ vide afflictionẽ nostrã: circundederũt nos gẽtes ad puniẽdũ nos: sed tu dñe extende brachiũ tuũ: Et libera animas nostras. V. Affligẽ opprimentes nos ꝛ cõtumeliã faciẽtes in superbia ꝛ custodi partẽ tuam. Et. R. Hic est fratũ amator ꝛ ppli israel: Hic est q multũ orat ꝓ pplo ꝛ vniuersa scã ciuitate ierusalem. V. Uir iste i pplo suo mitissim⁹ appuit. Hic est. Dñica. xxiiij. Lectio. j.

In tempore illo surrexit iudas qui vocabat machabeus pro patre suo: ꝛ adiuuabãt eũ omẽs fratres eius ꝛ vniuersi qui se coniunxerant patri eius: ꝛ p̃liabãt p̃lia israel cum leticia. L. ij.

Et dilatauit g̃liã ꝛ i populo suo ꝛ induit se loricã sicut gigas: ꝛ succinxit se arma bellica sua in prelijs: ꝛ protegebat castra gladio suo. L. iij.

Similis factus ẽ leoni i opib⁹

suis: ⁊ sicut catulus leōis rugiens in venatiōe: ⁊ ꝑsequutus est iniquos perscrutans eos: ⁊ q̄ ꝯturbabāt populuz succendit flāmis. Lectio.iij.
Et repulsi sūt inimici pre timore ei⁹: ⁊ oēs opariij iniqtatis cōturbati sunt. Et directa ē salus ī manu eius. ⁊ exacerbabat reges multos. Le.v.
Et letificabat iacob ī opib⁹ suis ⁊ ī seculū memoria eius in benedictiōe. Et pambulauit ciuitates iuda: ⁊ perdidit impios ex eis. Lectio sexta.
Et auertit iraz ab isrl' ⁊ nominat⁹ ē vsqȝ ad nouissimuz terre ⁊ ꝯgregauit pereuntes. Le.vij.
Cōgregauit apolloni⁹ gētes: ⁊ a samaria virtutē multā ⁊ magnā ad bellāduz contra israel. Le.viij.
Et cognouit iudas ⁊ exiit obuiā illi: ⁊ ꝑcussit ⁊ occidit illū. Et ceciderunt vulnerati multi: ⁊ reliqui fugerūt: ⁊ accepit spolia eoꝝ. Dñica.xx iiij. L.j.
Anno centesimo q̄nq̄gesimo ⁊ primo exiit demetri⁹ seleuci fili⁹ ab vrbe roma ⁊ ascēdit cum pauc] viris in ciuitatez maritimaz ⁊ regnauit illic. Le.ij.
Et factū est vt ingressus est in domū regni patrum suorum: comprehendit exercit⁹ antiochū ⁊ lisiam vt adduceret eos ad eum. Lectio.iij.
Et res demetrio inotuit ⁊ ait: nolite mihi ostendere faciem illorum. Et occidit eos exercitus. Lectio quarta.
Et sedit demetri⁹ sup sedez regni sui: ⁊ venerūt ad euz viri iniqui ⁊ impij ex israel: ⁊ alchimus dux eoꝝ qui volebat fieri sūmus sacerdos: et accusauerunt populum apd̄ regem dicentes. Lectio.v.
Perdidit iudas ⁊ fratres ei⁹ oēs amicos suos: ⁊ nos disperdidit de terra nostra. L.vj.
Nūc ergo mitte viꝝ cui credis vt eat ⁊ videat extīminiū oē qd̄ fec̄ nobi ⁊ regiōibus reg] ⁊ pūiat oēs amicos reg] ⁊ adiutores eoꝝ. L.vij.
Elegit rex ex amicis suis bachidē q̄ dn̄abat trans flumē magnū in regno ⁊ fidelez regis ⁊ misit eū: ⁊ alchimuz ipium cōstituit in sacerdotio ⁊ mandauit ei facere vltionē in filijs israel. Lectio.viij.
Et surrexerūt ⁊ venerūt cū exercitu magno in terraz iu-

da. Et miserunt nuncios ⁊ lo
quuti sunt ad iudã ⁊ ad fra
tres eius verbis pacificis in
dolo: ⁊ nõ intenderunt in ser
monibus eorũ. Viderũt eim
quia venerunt cum exercitu.
Dominica. xxv. Incipit liber
machabeorum scõs. Lect. j.
FRatrib⁹ q̃ sũt per egy-
ptũ iudeis salutem di-
cũt frẽs qui sũt hierosolimis
iudei ⁊ qui in regione iudea
⁊ pacem bonam: Lectio. ij.
Bñfaciat vobis deus ⁊ me
minerit testamẽti sui quod lo
quutus ẽ ad abrahã ⁊ isaac
⁊ iacob seruorũ suorum fide
liũ: ⁊ det vobis cor omibus
vt colatis euz ⁊ faciatis eius
voluntatem corde magno ⁊
animo volente. Lectio iij.
Adapiat cor vestrũ in lege
sua ⁊ i p̃cept| suis ⁊ faciat pa
cẽ. Exaudiat orõnes vestras
⁊ recõcilieť vobis: nec vos d
serat in tẽpore malo. Le. iiij.
Et nunc hic sumus orantes
pro vobis: regnante deme-
trio anno centesimo sexage-
simonono. Lectio quinta.
Nos iudei scripsim⁹ vobis
in tribulatione ⁊ ipetu qui su
peruenit nobis in istis annis
ex quo recessit iason a sancta
terra ⁊ a regno. Portam suc
cenderunt ⁊ effuderunt san-
guinẽ innocẽtem. Lectio. vj.
Et orauim⁹ ad dñm ⁊ exau
diti sumus: ⁊ obtulimus sa-
crificium: ⁊ similaginem: ⁊ ac
cendimus lucernas ⁊ propo
suimus panes. Et nunc fre-
quẽtate dies scenophegie mẽ
sis casleu. Lectio septima.
Anno centesimo octogesi-
mooctauo: ppl's qui ẽ hiero-
solimis ⁊ in iudea senatusq̃
⁊ iudas aristobolo magistro
ptholomei regis q̃ ẽ de gene-
re christorũ sacerdotũ: ⁊ his
qui in egypto sunt iudeis: sa-
lutem ⁊ sanitatem. Lect. viij.
De magnis p̃iculis a deo li-
berati magnifice grãs agim⁹
ipsi: vtpote qui aduersum ta
lem regem dimicauim⁹. Do-
minica. xxvj. Lectio prima.
IN sit antiochus homi-
cida ⁊ blasphem⁹ pessi
me percussus: ⁊ vt ipse alios
tractauerat: peregre in mon-
tibus miserabili obitu vita
functus est. Lectio secunda
Trãsferebat aũt corpus phi
lippus collactaneus eius q̃
metuens filium antiochi ad

ptolomeum philometorem
in egyptum abijt. Lectio.iij.
Machabeus autē ⁊ q̄ cū illo
erāt dn̄o se ꝓtegēte templū q̄
dē ⁊ ciuitatem recepit: aras
aūt quas alienigene per pla
teas struxerant itemq; delu-
bra demolitus est. Lect. iiij.
Et purgato tēplo aliud al-
tare fecerunt: ⁊ de ignitis la-
pidibus igne cōcepto obtule
rūt sacrificia post bienniū: ⁊
incensum ⁊ lucernas ⁊ panes
ꝓpositionis posuerūt. Le.v.
Quib⁹ gestis rogabāt dn̄m
ꝓstrati in terram ne amplius
malis talibus inciderent: sed
si quando peccassent ab ipso
mitius corriperēt̄ ⁊ nō blas-
phemis ac barbaris homi-
nibus traderentur. Lect.vj.
Qua die templum ab alieni
genis pollutū fuerat contigit
eadem die purgationem fieri:
vigesima ⁊ quinta mēsis qui
fuit casleu ⁊ cum leticia dieb⁹
octo egerunt per modum ta-
bernaculorum. Lectio. vij.
Recordantes q̄ añ modicū
tp̄is diē solēnē tabernaculo-
rū i mōtib⁹ ⁊ i speluncis mo
re bestiarū egerant. Lec.viij.
Propter qđ tirsos ⁊ ramos
virides ⁊ palmas p̄ferebāt
ei qui ꝓsperauit mūdare locū
suum: ⁊ decreuerūt cōi prece
pto ⁊ decreto vniuerse genti
iudeorum oībus annis agere
dies istos. Sabbato in cal.
nouēbris ad vs. R. Aspice dn̄e
V. Non enim in iustificationibus
Ad mag. añ. Vidi dn̄m sedentē
super solium excelsū ⁊ plena erat om
nis terra maiestate eius: ⁊ ea que sub
ipso erant replebant templum. Alia
añ. Aspice dn̄e q̄r facta est desola-
ta ciuitas plena diuitijs: sedet in tri-
sticia dn̄a gentium nō est qui cōsolet
eam nisi tu deus noster. Alia añ.
Super muros tuos hierl'm cōstitui
custodes tota die: ⁊ tota nocte non ta
cebūt laudare nomē domini. Alia
añ. Muro tuo inexpugnabili cir-
cumcinge nos dn̄e: ⁊ armis tue po-
tētie protege nos semper de⁹ noster
Alia anti. Qui celorum contines
thronos ⁊ abyssos intueris: domine
rex regum montes ponderas: terrā
palmo concludis exaudi nos dn̄e in
gemitib⁹ nr̄is. Dn̄ica.xxvij. In
cipit ezechiel ꝓpheta. Lect.j.
ET factum ē in trigesimo
āno in quarto mēse in
quinta mensis: cū essem in me
dio captiuorū iuxta fluuium
chobar: apti sunt celi ⁊ vidi-

visiões dei. In quinta mensis: ipse ē ānus qnt⁹ transmigrationis regis ioachim. Factū ē verbū dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotez in terra caldeorū secus flumen chobar. ℟. Vidi dñm sedentē sup solīū excelsum ⁊ eleuatum ⁊ plena erat omnis terra maiestate ei⁹: Et ea que sub ipso erāt replebāt templū. ℣. Seraphin stabant super illud sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Et ea. Lectio .ij.

Et facta est super eū ibi manus dñi. Et vidi: ⁊ ecce ventus turbinis veniebat ab aquilōe ⁊ nubes magna ⁊ ignis inuoluēs ⁊ splendor in circuitu eius. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua ⁊ cogita ō nobis: inclina deus meus aurez tuaz ⁊ audi. Aperi oculos tuos ⁊ vide tribulationē nostrā. ℣. Nō enim in iustificationib⁹ nostris ꝓsternim⁹ preces ante faciē tuā sed in miseratiōib⁹ tuis multis. Aperi oculos. Lect. iij.

Et ō medio eius quasi spēs electri idest de medio ignis. Et ex medio eoruz similitudo quattuor aialiuz. ℟. Aspice dñe qꝛ facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristicia dña gentiū: Nō est qui cōsolet eam nisi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte ⁊ lachryme eius in maxillis eius. Non est. Lectio quarta.

Et hic aspect⁹ eorū similitudo hois in eis: Et quattuor facies vni ⁊ quattuor pēne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti: ⁊ plāta pedis eorū quasi plāta pedis vituli: ⁊ scītille quasi aspectus eris cādentis. ℟. Sup muros tuos hierusalem cōstitui custodes: Tota die ⁊ nocte non tacebūt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis ⁊ ne detis silentiuz ei. Tota.

Et manus hois Lec. v. sub pēnis eoꝝ in quattuor partib⁹. Et facies ⁊ pēnas p quattuor ptes hēbāt: iūcteqꝫ erāt penne eorū alteri⁹ ad alterum. Non reuertebant cū incederēt: sꝫ vnūqdqꝫ ante faciez suā gradiebat. ℟. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine: ⁊ armis tue potentie protege nos semper: Libera dñe deus israel clamātes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis ⁊ da gloriam nomini tuo. Libera. Lect. vj.

Similitudo aūt vultus eoꝝ facies hois ⁊ facies leonis a dextris ipsoꝝ qttuor. Facies autez bouis a sinistris ipsoꝝ qtuor: ⁊ facies

aq̄le d̄sup ip̄oꝝ quattuoꝛ. Et facies eoꝛū ꝛ pēne eoꝝ extē/te desuper. ℟. Sustinuim⁹ pacē ꝛ non venit: quesiuimus bona ꝛ ecce turbatio: cognouim⁹ dn̄e peccata nostra. Non in perpetuū obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cū patribus nostris: iniuste egimus iniquitatē fecimus. Nō in perpetuū. Lectio. vij.

Ue pēne singuloꝝ iungebantur ꝛ due tegebant coꝛpa eoꝛū. Et vnūq̄d/q3 eoꝛū coꝛam facie sua ambulabat vbi erat ip̄etus spiritus illuc gradiebantur: nec reuertebant̄ cū ambularent. ℟. Misit dn̄s angelū suum ꝛ conclusit oꝛa leonum: Et nō me contaminauerunt: quia coꝛaz eo iusticia inuenta est in me. ℣. Misit deus misericoꝛdiā suā ꝛ veritatez suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non. Lect. viij.

Et silitudo aīaliū aspectus eoꝝ quasi carbonuz ardētiū ꝛ quasi aspectus lāpadaꝝ. ℟. Angustie mihi sūt vndiq3: ꝛ quid eligam ignoꝛo: Melius est mihi incidere in man⁹ hoīuz q̄ derelinquere legē dei mei. ℣. Si eīm hoc egero moꝛs mihi est: si autē non egero nō effugiā man⁹ vestras Melius. ℟. Laudabilis populus

Quē domin⁹ exercituū benedixit dicens: opus manuū mearū tu es hereditas mea israel. ℣. Btā gēs cui⁹ ē dn̄s deus eius: pp̄ls quē elegit i hereditatē sibi. Quē. ℟. Redemit dn̄s populum suum ꝛ liberabit eos: ꝛ veniēt ꝛ exultabūt in mōte syon: ꝛ gaudebunt de bonis domini super frumento vino ꝛ oleo Et vltra non esurient. ℣. Eritq3 anima eoꝛuz quasi hoꝛtus irrigu⁹. Et vltra. ℟. A facie furoꝛis tui deus cōturbata est omnis terra: sed tu dn̄e miserere Et ne facias consūmationē. ℣. Cōuerte nos deus salutaris noster ꝛ auerte iram tuam a nobis. Et ne. ℟. Fluct⁹ tui deus sup me transierūt ꝛ ego dixi: expulsus suz ab oculis tuis: Putas videbo tēplū scm̄ tuum. ℣. Abissus valluit me ꝛ pelagus cooperuit caput meū. Putas. Lectōes priuatis dieb⁹ post festū oīum sanctoruz legende. Inuitat. dicatur ſm illā feriā que sequit̄ p̄dictū festū vt. s. dictum est in ferijs q̄ sequūt p⁹ p̄mā3 dn̄icaz post oct. epip̄hie. Lect. j.

Et dixit dn̄s ad me: Fili hoīs audi quecunq3 loquar ad te: noli esse exasperans sicut domus israel exasperatrix est. Aperi os tuum ꝛ comede quecunq3 do tibi.

R. vidi dominum rc. Lectio. ij.
Et vidi r ecce manus missa ad me i qua erat iuolutus liber r expãdit illũ corã me qui erat script⁹ intus r foris. Et scripte erãt in eo lamentationes r carmẽ r ve. Le. iij.
Et dixit ad me: Fili hominis quodcũq₃ iueneris comede. Comede volumẽ istud r vadẽs loquere ad filios israel. Et aperui os meum r cibauit me volumie illo. Añ. p defunctis. Dirige rc. Feria. iij. Lect. j.
ET dixit dñs ad me: Fili hois vẽter tu⁹ comedet r viscera tua ꝯplebuntur volumie isto qđ ego do tibi. Et comedi illđ. r factum ẽ in ore meo sicut mel dulce. L. ij.
Et dixit ad me: Fili homis vade ad domũ isrl' r loq̃ris verba mea ad eos. Lect. iij.
Non eim ad populũ pfũdi sermonis r ignote lingue tu mitteris ad domũ israel neq₃ ad populos multos pfũdi sermonis r ignote lingue quorũ nõ possis audire sermones. Feria quarta. Le. j.
ET si ad illos tu mitteris ipsi audirẽt te: domus aũt isrl' nolũt audire te q2 nolũt audire me: Omnis q̃ppe dom⁹ isrl' attrita fronte est r duro corde. Lect. ij.
Ecce dedi faciẽ tuã valẽtiorem faciebus eorum: r frontem tuam duriorem: r vt silicem dedi faciem tuam. Ne timeas eos neq₃ metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. Lectio tertia.
Et dixit dñs ad me: Fili hominis omnes sermões meos quos loquor ad te assume i corde tuo r aurib⁹ tuis audi: r vade ingredere ad trãsmigrationẽ ad filios populi tui r loqueris ad eos et dices eis: Hec dicit dominus deus. Si forte audiãt r quiescant. Feria quinta. Lectio. j.
ET assũpsit me spũs et audiui post me vocẽ cõmotionis magne: bñdicta gloria dñi de loco suo r vocem alarũ aialiũ pcutiẽtiũ alterã ad alterã: r vocem rotarũ sequẽtiũ aialiũ r vocẽ commotionis magne. L. ij.
Spũs quoq₃ leuauit me et assumpsit me r abij amarus indignatiõe spũs mei. Manus enim domini erat mecũ confortans me. Lectio. iij.

Et veni ad trāsmigrationē
ad aceruū nouaruz frugum
ad eos q̄ habitant iuxta flu-
uium chobar: et sedi vbi illi
sedebāt: ⁊ mansi ibi septem
diebus merēs in medio eo-
rum. Feria sexta. Lectio. j.
Cum aūt ꝑtrāsisset se-
ptē dies factū ē verbū
dn̄i ad me dicens: Fili hois
speculatorem dedi te domui
isrl̄. Et audies de ore meo.
Si dicente me ad impiū L. ij.
morte morieris nō annūcia
ueris ei neq̄ loquut⁹ fueris
vt auertat a via sua impia ⁊
viuat: ipse ipius in iniquitate
sua moriet: sanguinē aūt ei⁹
de manu tua reqrā. Le. iij.
Si autez tu annūciaueris im
pio ⁊ ille non fuerit ꝯuersus
ab ipietate sua ⁊ via sua ipia
ipse quidez in iniquitate sua
moriet: tu aūt animaz tuam
liberasti. Sabbato. Lect. j.
Sed ⁊ si ꝯuersus iustus
a iusticia sua fecerit ini
quitatem: ponaz offendicu-
lum coraz eo ipse moriet q2
nō annūciasti ei. Lectio. ij.
In peccato suo moriet ⁊ nō
erūt in memoria iusticie eius
q̄s fecit: sanguinē vero eius
de manu tua reqraz. Lect. iij.
Si autē tu annūciaueris iu-
sto vt n̄ peccet: iustus ⁊ ille n̄
peccauerit viuens viuet: q2
annūciasti ei ⁊ tu aīam tuam
liberasti. Dn̄ica. xxviij. Le. j.
Et factū ē i anno sexto
i sexto mēse i q̄nta mē-
sis: ego sedebā in domo mea
⁊ senes iuda sedebant coraz
me: ⁊ cecidit sup me ibi man⁹
domini dei. Lectio secūda.
Et vidi ⁊ ecce similitudo q̄-
si aspect⁹ ignis: ab aspectu lū
borum ei⁹: ⁊ deorsuz ignis: ⁊
a lumbis ei⁹ ⁊ sursuz q̄si aspe
ct⁹ splendoris ⁊ visio electri.
Et emissa silitudo Le. iij.
man⁹ appḣēdit me i cincino
capitis mei: ⁊ eleuauit me spi
ritus inter terrā ⁊ celū. L. iiij.
Et adduxit me in herl̄ez i vi
siōe dei iuxta ostiū iteri⁹ qd̄
respiciebat ad aquilonē vbi
erat statutū idolū zeli ad ꝓ-
uocādā emulatiōem. Et ecce
ibi glīa dn̄i isrl̄ s̄m visionem
quā videraz in cāpo. Le. v.
Et dixit dn̄s ad me: filij ho
minis leua oculos tuos ad
viā aq̄lonis. Et leuaui ocu-
los meos ad viaz aq̄lōis ⁊
ecce ab aq̄lone porte altaris

idolū zeli i ipo itroitu. L.vj.
Et dixit dn̄s ad me: Fili hominis putasne vides tu q̄d isti faciūt abominatiōes magnas quas domus israel facit hic vt procul recedam a sanctuario meo. Lectio.vij.
Et adhuc conuersus videbis abominatōes maiores. Et introduxit me ad ostium atrij ⁊ vidi: ⁊ ecce foramen vnum in pariete. Lect. viij.
Et dixit ad me: Fili homis fode parietem. Et cū perfodissem pietem aperuit ostiuz vnū. Dominica.xxix.Le.j.
Et factū est verbū dn̄i ad me dicens. Fili hominis domus isrl̄ habitauerūt i domo sua ⁊ polluerunt eā i vijs suis ⁊ i studijs suis.
Iuxta imūdiciā mē- Le.ij. struate facta ē via eoꝝ coraz me: ⁊ effudi idignatiōez meā sup eos p sanguine quez fuderūt sup terram ⁊ in idolis suis polluerūt eam: ⁊ dispersi eos in gentes ⁊ ventillati sunt in terris. Lectio tertia.
Iuxta vias eoꝝ ⁊ adinuentiones iudicaui eos ⁊ igressi sūt ad gētes ad q̄s itroierūt.
Et polluerūt nomē Le.iiij. sanctū meū cū diceref de eis populus dn̄i iste ē ⁊ de terra eiꝰ egressi sūt. Et pepci nomini meo scō q̄d polluerat domus israel in gētibꝰ ad quas ingressi sunt. Lectio quinta.
Nec dicit dn̄s deus: Nō ppter vos ego faciam domꝰ israel sed ppter nomē meum sanctū q̄d polluistis in gētibus ad quas itrastis. L.vj.
Et sanctificabo nomen sanctū meū magnū q̄d pollutū ē iter gētes: q̄d polluistis in medio eaꝝ: vt sciāt gētes q2 ego dn̄s ait dn̄s exercituu3: cum sanctificatus fuero i vobis coram eis. Lectio.vij.
Tollā quippe vos de gētibus ⁊ ꝯgregabo vos d̄ vniuersis terris ⁊ adducā i terraz vestrā ⁊ effundam super vos aquā mūdā: ⁊ mūdabimini ab oībus inquinamētis vestris: ⁊ ab vniuersis idol' vestri] mūdabo vos. L.viij.
Et dabo vobis cor nouū: ⁊ spūm nouuz ponā i medio vestri. Auferā cor lapideū d̄ carne vestra: ⁊ dabo vobis cor carneū ⁊ spūm meū ponā i medio vestri. Dn̄ica.xxx. Incipit daniel ppha. Le.

Anno tertio regni Joachim regis iuda venit nabuchodonosor rex Babilonis hierlm et obsedit eam. Et tradidit dns in manus eius Joachim regem iude et partem vasorum domus dei. Lect. ij.

Et asportauit ea in terram sennaar in domum dei sui: et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Lectio tertia.

Et ait rex assenen preposito eunuchorum vt introduceret de filijs israel et de semine regio et tyrannorum pueros in quibus nulla esset macula: decoros forma: eruditos omni sapientia: cautos sciētia: et doctos disciplina: et qui possent stare in palatio regis vt doceret eos litteras et linguā caldeorum. Lectio quarta.

Et constituit eis de cibis suis et de vino vnde bibebat ipse vt enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis. Lect. v.

Fuerunt ergo inter eos de filijs iuda daniel: ananias: misael: azarias. Et iposuit eis prepositus eunuchorum nomina danieli balthasar: ananie sydrach: misaeli misach: et azarie abdenego. Lectio sexta.

Proposuit autem daniel in corde suo ne pollueretur de mēsa regis neque de vino potus eius et rogauit eunuchorum prepositum ne contaminarentur. Dedit autem deus danieli gratiā et misericordiā in conspectu principis eunuchorum. Lect. vij.

Ait princeps eunuchorum ad danielem. Timeo ego dominum meum regem qui constituit vobis cibum et potum: qui si viderit vultus vestros macilentiores pre ceteris adolescentibus coeuis vestris: condēnabitis caput meum regi. L. viij.

Et dixit daniel ad malasar quem constituerat princeps eunuchorum super danielem ananiam misaelem et azariam. Lectiones que sequuntur legentur a prima dominica qua incipit Daniel vsque ad aduentum priuatis diebus. Feria ij. Le. i.

Anno primo balthasar regis babilonis daniel somnium vidit. Visio autem capitis eius in cubili suo: et somnium scribens breui sermone comprehēdit summatimque perstringens ait. Lectio secunda.

Videbam in visione mea nocte et ecce quattuor venti ce-

li. pugnabāt in mari magno ꝛ qttuoꝛ bestie grādes ascendebāt de mari diuerse iter se. Lec.iij. Prima bestia quasi leena ꝛ alas habebat aquile: aspiciebam donec euulse sunt ale eius ꝛ subleuata est de terra ꝛ super pedes quasi homo stetit ꝛ coꝛ eius datū ē ei. Feria.iiij. Lect.j.

Et ecce bestia alia similis vrso in parte stetit ꝛ tres oꝛdines erant in oꝛe eius ꝛ i dentibus eius principes tres ꝛ sic dicebant ei: Lectio.ij.

Surge ꝛ comedꝰ carnes plurimas. Post hec aspiciebam ꝛ ecce alia quasi pardus: et alas habebat qsi auis quattuoꝛ super se ꝛ quattuoꝛ capita erāt in bestia ꝛ potestas data erat ei. Lectio tertia.

Et post hec aspiciebam in visione noctis ꝛ ecce bestia quarta terribilis atqꝫ mirabilis nimis ꝛ foꝛtis Feria quarta. Lectio pria.

Dentes ferreos habebat magnos comedens atqꝫ comminuēs ꝛ reliqua pedibus suis conculcās. Le.ij.

Dissimilis autem erat ceteris bestijs quas videraꝫ ante eā ꝛ habebat coꝛnua decē Lectio.iij.

Considerabam ꝛ ecce coꝛnu aliud paruuluꝫ oꝛtum est de medio eoꝛum ꝛ tria dꝫ coꝛnibꝰ pꝛimis euulsa sunt a facie eiꝰ. Et ecce oculi quasi oculi hominis erant in coꝛnu isto ꝛ os loquens ingentia. Feria.v. Lectio.j.

Aspiciebā donec thꝛoni positi sūt ꝛ antiquꝰ dierum sedit. Lectio scda.

Vestimentuꝫ eius quasi nix candidum ꝛ capilli capitis eius qsi lana munda L.iij.

Thꝛonus eius flāme ignis: rote eius ignis accensus: fluuius igneus rapidusqꝫ egrediebatur a facie eius. Feria sexta. Lectio pꝛima.

Milia miliuꝫ ministrabāt ei ꝛ decies centena milia assistebant ei. Judicium sedit ꝛ libꝛi apertiꝰ sunt. Lectio.ij.

Aspiciebā ꝓpter voceꝫ sermonū grandiuꝫ quos coꝛnu illꝰ loquebatur. Lectio.iij.

Et vidi quoniam interfecta erat bestia ꝛ perisset coꝛpus eius ꝛ traditum esset ad comburendum igni: aliaruꝫ quoque bestiarū ablata esset potestas ꝛ tempoꝛa vite consti

tuta essent eis vsqꝫ ad temp⁹ ꝛ tēp⁹. Sabbato Lectio. j.

Aspiciebā ego i visiōe noctis: ꝛ ecce in nubibus celi q̄si fili⁹ hoīs vēiebat ꝛ vsqꝫ ad ātiquū dieꝝ ꝑueīt. Et i ꝯspectu ei⁹ obtulerūt eū: ꝛ dedit ei ptātē ꝛ honorē ꝛ regnū: ꝛ oīs ppl's tribus ꝛ ligue ipi seruiēt. L. iij.

Horruit spūs meus: ego daniel territus sum nimis: ꝛ visiones capitis mei ꝯturbauerūt me. Dñica. xxxj. Lect. j.

Balthasar rex fecit grā de ꝯuiuiū optimatib⁹ suis mille: ꝛ vnusquisqꝫ ḃz suam bibebat etatem. Lect. ij.

Precepit ergo iam temulentus vt afferrētur vasa aurea ꝛ argētea que asportauerat nabuchodonosor pater ei⁹ de templo qđ fuit in hierusalem: vt biberent in eis rex et optimates eius: vxoresqꝫ ei⁹ ꝛ concubine eius. Lectio. iij.

Tūc allata sunt vasa aurea ꝛ argētea que asportauerat d̄ tēplo qđ fuerat in hierusaleꝫ: ꝛ biberūt i eis rex ꝛ optimates eius: vxoresqꝫ eius ꝛ concubine eius. Lectio. iiij.

Bibebāt vinū ꝛ laudabāt deos suos aureos ꝛ argenteos: ereos ꝛ ferreos: ligneos ꝛ lapideos. Lectio q̄nta.

In eadē hora appuerūt digiti quasi manus hoīs scribentis ꝯtra candelabrū i superficie parietis aule regie: ꝛ rex aspiciebat articulos manus scribentis. Lectio. vj.

Tūc regis facies cōmutata est ꝛ cogitatiōes eius perturbabant euꝫ: ꝛ ꝯpages renum eius soluebātur ꝛ genua ei⁹ collidebantur. Lectio. vij.

Et clamauit rex fortiter vt ītroducerēt magos caldeos ꝛ aruspices: ꝛ proloquēs rex ait sapiētib⁹ babilōīs. L. viij.

Quicūqꝫ legerit scripturam hanc ꝛ interpretationem ei⁹ manifestam mihi fecerit: purpura vestietur ꝛ torqueꝫ auream habebit in collo: ꝛ tertius i regno meo erit. Dominica secunda post pēthe. Lectio sancti euāgelij ſm lucā.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Homo q̄dā erat diues q̄ induebatur purpura ꝛ bisso ꝛ epulabat̄ quottidie splendide. Et reliqua. Omel. lect. eiuſdeꝫ beati gregorij pape. Lectio. ix.

Quē fratres charissimi quē diues iste q̃ induebat purpura ⁊ bisso ⁊ epulabat quotidie splēdide nisi iudaicum populū signat:⁊ q̃ cultū vite exterius habuit: q̃ acceptę legis delicijs ad nitorē vsus ē nō ad vtilitatē. L.x.

Quē vero lazarus vlcerib⁹ plenus nisi gentilem populū figuraliter exprimit:⁊ dū conuersus ad deum peccata sua cōfiteri nō erubuit. huic vulnus in cute fuit. Lectio.xj.

In cutis quippe vulnere virus a visceribus trahit ⁊ foras erūpit. Quid ē ergo peccatorꝝ cōfessio nisi q̃daꝫ vulnerꝝ ruptio: q2 peccati virus salubriter apit in confessiōe qđ pestifere latebat in mente. Uulnera eteīm cutis. L.xij. i suꝑficie trahūt humorē putredinis. Et cōfitēdo peccata q̃d aliud agim⁹ nisi malū qđ i nobis latebat apimus. Sequētia sci euangelij ſm lucā.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Homo q̃dā erat diues ⁊ iduebatur purpura ⁊ bysso ⁊ epulabatur q̃tidie splēdide:⁊ erat q̃dā mēdicus noīe lazarus q̃ iacebat ad ianuā eius vlceribus plen⁹ cupiens saturari de micis q̃ cadebāt d mensa diuitis ⁊ nemo illi dabat. Sꝫ ⁊ canes veniebāt ⁊ ligebāt vlcera ei⁹: Factū ē autē vt moreref mendic⁹ ⁊ portaref ab āgelis in sinu abrahe. Mortu⁹ ē aūt ⁊ diues ⁊ sepult⁹ ē i iferno. Eleuans autē oculos suos cū eēt in tormētis vidit abrahā a lōge ⁊ lazarꝝ i sinu ei⁹. Et ipe clamās dixit: Pater abraham miserere mei:⁊ mitte lazarū vt intingat extremū digiti sui in aqua vt refrigeret linguā meā q2 crucior in hac flāma. Et dixit illi abrahā: Fili recordare q2 recepisti bona in vita tua:⁊ lazarus simil̄r mala. Nūc aūt hic ꝯsolaf. tu vero cruciaris. Et i his oīb⁹ inter vos ⁊ nos chaos magnū firmatū ē. vt hi qui volūt hinc trāsire ad vos ñ possint neq3 inde huc trāsmeare. Et ait: rogo ergo te pater vt mittas eū in domū patris mei: habeo enim quiq3 frēs vt testef illis ne ⁊ ipi veniāt i locū hūc tormentorū. Et ait illi abrahaꝫ: Habēt moysen ⁊ prophetas au

diãt illos. At ille dixit: Non pater abrahã sz si qs ex mortuis ierit ad eos penitẽtiam agẽt. Ait ãt illi: Si moysen ꝛ ꝓphas ñ audiũt neqꝫ si qs ex mortuis resurrexerit credẽt.

Deus i te spãtiũ Coll'a. fortitudo adesto ꝓpiti⁹ iuocatõib⁹ nostris: ꝛ qz sine te nihil põt mortalis ĩfirmitas ꝑsta auxiliũ gratie: vt in exequẽdis mandatis tuis ꝛ volũtate tibi ꝛ actõe placeamus. Per. Ad bñs añt. Hõ qdã erat diues ꝛ induebat purpura ꝛ bisso ꝛ epulabat quottidie splendide: ꝛ erat qdã mẽdic⁹ noie lazar⁹ q iacebat ad ianuã ei⁹ vlcerib⁹ plenus cupiẽs saturari de micis q̃ cadebãt d mẽsa diuitis ꝛ nemo illi dabat: sed ꝛ canes veniebãt ꝛ ligebãt vlcera eius all'a. Ad magt añ. Pat abrahaz miserere mei ꝛ mitte lazarũ vt intingat extremuz digiti sui in aqua vt refrigeret linguã meam. Dñica.iiij. post penthe. Secũdũ lucam.

In illo tpe: Dixit iesus discipl'is suis similitudinem hanc: Hõ qdã fecit cenã magnã ꝛ vocauit mltos. Et reliq. Homl'.lec. eiusdem. beati gre. pape. Le.ix.

Quis iste hõ est nisi ille d q̊ p ꝓphaz dicit̃ ꝛ hõ ẽ ꝛ qs cognoscet eum. Qui fecit cenã magnã: q̊ satietatẽ nobis dulcedinis ẽterne preparauit Qui vocat multos ꝛ L.x. pauci veniunt: qz nonnunq̃ ipsi qui ei per fidem subiecti sũt eterno eius ꝯuiuio male viuendo ꝯtradicũt. Lect.xj.

Misit aũt seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quid hora cene nisi finis est mundi. Lectio xij.

In qua nimiruz nos sum⁹: sicut iam dudum paulus testatur dicens: nos sumus in quos fines seculorum deuenerunt. Scõm lucam:

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Homo qdaz fecit cenã magnaz ꝛ vocauit multos. Et misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: qz iã parata sũt oia: ꝛ ceperũt simul oẽs excusare. Primus dixit illi: villam emi ꝛ necesse habeo exire et videre illam. Rogo te habe me excusatum. Et alter dixit Juga bouũ emi q̃nqꝫ ꝛ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excusatum. Et ali⁹ dixit: vxorẽ duxi ꝛ ideo nõ possuz ve-

nire. Et reuersus seruus nū/ciauit hec dño suo: tūc iratus patfamilias dixit seruo suo: Exi cito i plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles: cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait seruus: Dñe factū ē vt ipasti: ⁊ adhuc locus est. Et ait dñs seruo: Exi in vias ⁊ sepes ⁊ ꝯpelle intrare vt impleatur domus mea. Dico eim vobis ꝙ nemo virorū illoꝝ qui vocati sunt gustabit cenā meā. Colla.

Sancti nois tui dñe timorē piter ⁊ amorem fac nos hēre ppetuū: qꝛ nūꝗ tua gubernatione destituis: quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per. Ad bñs añ. Hō qdam fecit cenā magnam: ⁊ vocauit multos ⁊ misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirēt quia oīa parata sunt all'a. Ad magt añ. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles: cecos ⁊ claudos compelle intrare vt impleatur domus mea all'a. Dominica iiij. Secundum lucā

In illo tēpore: Accesserūt ad iesum publicani ⁊ peccatores vt audirent illū. Et reliqua. Domel'. lect. eiusdē beati greg. pa. Le. ix.

Audistis in lectōe euāgelica frēs mei: qꝛ peccatores ⁊ publicani accesserūt ad redēptorē nostrū: ⁊ nō solū ad colloquēdū: sꝫ ēt ad ꝯuescendū recepti sūt. L. x.

Quod videntes pharisei dedignati sunt. Ex qua re colligite: qꝛ vera iusticia ꝯpassioēꝫ habet: falsa dedignationem: ꝗuis ⁊ iusti soleant recte peccatoribus indignari. Le. xj.

Sed aliud ē qd̄ agit typo superbie: aliud ē qd̄ zelo discipline. Dedignantur etēim sꝫ nō dedignātes desperāt: sed non desperātes psecutionē ꝯmouent: sed amantes. Lect. xij.

Quia ⁊ si foris icrepatōes per disciplinam exaggerant: intus tamē dulcedinē p charitatem seruāt. Scdm̄ lucā.

In illo tēpore: Accesserūt ad iesū publicani ⁊ peccatores vt audirent illū. Et murmurabāt scribe ⁊ pharisei dicentes: qꝛ hic peccatores recipit ⁊ manducat cū illis. Et ait ad illos parabolā istā dicēs: Quis ex vobis hō qui habet cētū oues: ⁊ si pdiderit vnā ex illis: nonne

dimittit nonagitanouē in deserto ꝛ vadit ad illā q̄ perierat donec inueniat illā. Et cū inuenerit eaȝ iponit in humeros suos gaudēs. Et veniēs domū cōuocat amicos ꝛ vicinos dicēs illis: cōgratulamini mihi qꝛ inueni ouē meā q̄ perierat. Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit icelo super vno peccatore penitentiaȝ agente ꝙ̄ super nonagitanouē iustis q̄ nō indigent penitentia. Aut q̄ mulier hn̄s dragmas decē si ꝑdiderit dragmā vnaȝ: nōne accendit lucernā ꝛ euertit domū ꝛ querit diligenter donec inueniat: Et cū inuenerit cōuocat amicas ꝛ vicinas dicens: cōgratulamini mihi: qꝛ ineni dragmā quā ꝑdiderā. Ita dico vobis gaudiuȝ erit coraȝ āgelis dei sup vno peccatore penitētiaȝ agente.

D Eprecationem Colla. nostram quesum⁹ domine benignus exaudi: ꝛ quibus supplicandi prestas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per. Ad bn̄s anti. Quis ex vobis homo q habet cētū oues ꝛ si perdiderit vnā ex illis nonne dimittit nonagintanouem in deserto ꝛ vadit ad illam que perierat donec inueniat illaȝ. all'a. Ad magt aā. Que mulier habens dragmas decē si perdiderit dragmam vnā nonne accendit lucernā ꝛ euertit domum ꝛ querit diligenter donec inueniat. Dominica.v. Scdȝ lucaȝ.

I N illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Estote misericordes sicut ꝛ pater vester misericors ē. Et rel'. Homel. lc. eiusdē ve. bede ꝑ̄sb. Le. ix.

B Enign⁹ ē de⁹ sup igratos ꝛ malos: vel mlti plici scilȝ sua misericordia: q̄ ēt iumēta saluat: tꝑalia bōa largiendo: vel ad celestia dona singulari gratia q̄ electos solū gl'ificat ispirando. L. x.

S ed siue hoc siue illud siue vtrūqȝ intelligas magna dei bonitate fit: que nobis imitāda precipitur si filij dei eē volumus. Nolite iudicare ꝛ nō iudicabimini. Lect. vndecia.

N olite ꝯdēnare ꝛ n̄ ꝯdēnabimini. Hoc loco nihil aliō nob̄ ꝑ̄cipi existimo: nisi vt ea facta q̄ dubiū ē quo aīo fiāt i meliorē partē iterꝑ̄temur. Quod eiȝ scriptū ē Lect. xij. ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos: de māifestis scriptū ē q̄

nō possunt bono aio fieri sicuti sūt stupra vel blasfemie vl' furta vl' ebrietates: ⁊ si q̄ sūt talia de qb⁹ nobis iudicare ꝑmittit. Secundum lucā.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est. Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini. Nolite cōdēnare ⁊ n̄ ꝯdēnabimini. Dimittite ⁊ dimittemini. Date ⁊ dabitur vobis: mēsurā bonā ⁊ ꝯfertā ⁊ coagitatā ⁊ supefluētē dabūt i sinū vestrū. Eadē q̄ppe mensura qua mēsi fueritis remetiet' vobis. Dicebat aūt illis hāc silitudinē: Nū q̄d potest cecus cecum ducere: Nonne ābo i foueā cadūt: Non ē discipulus sup magistrū: perfectus autez ois erit si sit sicut magister ei⁹: Quid autem vides festucā in oculo fris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo ē, n̄ ꝯsideras: Aut q̄uo potes dicere fratri tuo. Frater sine eijciā festucā d' oculo tuo: ipe in oculo tuo trabē n̄ vides: hypocrita eijce primuz trabem de oculo tuo ⁊ tūc ꝑspicies vt educas festucaz de oculo fratris tui. Collecta.

Protector i te sperātiuz de⁹ sine quo nihil ē validum nihil sctū: multiplica super nos misericordiā tuā: vt te rectore te duce sic transeam⁹ p bona tēporalia: vt n̄ amittamus eterna. Per. Ad bñs anti. Estote ergo misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est dicit dominus. Ad magt an̄. Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini: in quo eniz iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. Dñica. vj. Scdm lucaz.

In illo tpe: Cū turbe irruerēt ad iesuz vt audirēt verbuz dei: ⁊ ipse stabat secus stagnum genesareth. Et rel'. Homel. le. eiusdē ven̄ bede ꝑsbyteri. Le. ix.

Stagnum genesareth: idē dicūt esse q̄d mare galilee vl' mare tyberiadis. Sed mare galilee ab Le. x. adiacente ꝓuincia dictū: mare tyberiadis a ꝓxia ciuitate q̄ olim genesareth vocata: sz ab herode tetrarcha istaurata i honorē tyberij cesaris tyberias ē appellata. Le. xi. Porro genesar a laci ipsius natura: q̄ crispātib⁹ aq̄s de se ipso sibi excitare auraz ꝓhi-

bet: greco vocabulo q̃si generãs aurã sibi dicit. Lect.xij.

Neqȝ eim i stagni more sternit aqua: sed frequentib' auris spirãtibus agitatur: haustu dulcis ⁊ ad potandũ habilis: sȝ hebree ligue cõsuetudine oĩs aquaꝝ cõgregatio siue dulcis siue salsa mare nũcupatur. Secundum lucã.

In illo tpe: Cum turbe irruerẽt ad iesuȝ vt audirẽt verbũ dei ⁊ ipse stabat secus stagnũ genesareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnũ: piscatores autez descẽderant ⁊ lauabãt retia. Ascẽdẽs aũt i vnã nauẽ que erat simonis: rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de nauicula turbas. Ut cessauit autez loq̃ dixit ad simonẽ: Duc in altuȝ ⁊ laxate retia vestra i capturã. Et respõdẽs simõ dixit illi: Preceptor p totaȝ noctem laborãtes nihil cepim': i verbo autez tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent cõcluserũt piscium multitudinem copiosam. Rũpebatur autem rete eorum. Et annuerunt socijs qui erant in alia naui vt venirent ⁊ adiuuarent eos. Et venerunt ⁊ impleuerũt ambas nauiculas: ita vt mergerent. Quod cum videret simõ petrus procidit ad genua ihesu dicẽs: Exi a me q2 hõ peccator sum dñe. Stupor eim circũdederat eũ ⁊ oẽs q̃ cũ illo erãt in captura piscĩũ q̃s ceperãt. Silr aũt iacobũ ⁊ ioãnẽ filios zebedei q̃ erant socij simonis. Et ait ad simonẽ ihesus: Noli timere: ex hoc iam hoies eris capiẽs. Et subductis ad terrã nauib' relictis oibus sequuti sũt eũ. Colla.

Da nobis dñe q̃s: vt et mundi cursus pacifice nobis tuo ordie dirigat: ⁊ ecclesia tua trãq̃lla deuotiõe letet. Per. Ad bñs añt. Ascendens Jesus in naui ⁊ sedẽs docebat turbas. alla. Ad magt añ. Preceptor p totã noctem laborantes nihil cepimus in verbo aũt tuo laxabo rete. Dñica.vij. Scdm matheũ.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. Amen dico vobis: nisi abundauerit iustitia vestra plus q̃s scribaꝝ ⁊ phariseoꝝ nõ intrabitis i regnuȝ celoꝝ. Et rel. Homelie eiusdẽ bti aug. epi. Lect.ix.

Iusticia phariseoꝝ est vt ñ occidãt: iusticia eorum q̄ intraturi sunt i regnũ dei vt non irascantur. Le x.
Audistis ergo inquit q2 dictũ est antiquis non occides Qui aũt occiderit: iudicio reus erit. Ego autem dico vobis q2 omnis q̄ irascit̃ fratri suo: reus erit iudicio. L. xi.
Qui autez dixerit fratri suo racha: reus erit cõcilio. Qui autez dixerit fatue: reus erit gehẽne ignis. Lectio. xij.
Quid interest iter reum iudicio ⁊ reũ ꝯcilio ⁊ reuz gehenne ignis. Scd̃m matheum.
In illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis: Amen dico vobis nisi abũdauerit iusticia vestra plusq̃ scribarum ⁊ phariseorum non intrabitis in regnũ celoꝝ. Audist] q2 dc̃m ẽ antiqs: Nõ occides. Qui aũt occiderit: re9 erit iudicio. Ego aũt dico vobis: q2 oĩs q̄ irascit̃ fr̃i suo re9 erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri suo racha: re9 erit cõcilio. Qui aũt dixerit fatue: reus erit gehenne ignis. Si ergo offers munus tuuz ad altare ⁊ ibi recordat9 fueris q2 frater tuus hz aliquid aduersum te: relinque ibi mun9 tuũ ante altare ⁊ vade prius recõciliari fratri tuo. Et tũc veniens offeres mun9 tuum.
Deus qui diligẽ- Col. tib9 te bona inuisibilia p̄parasti: infũde cordib9 nostris tui amoris affectuz: vt te in oibus ⁊ sup oia diligentes p̄missiones tuas que oẽ desiderium supant ꝯseqmur. Per. Ad bñs añ. Nisi abundauerit iustitia vestra plusq̃ scribarum ⁊ phariseoꝝ non intrabitis in regnũ celorum. Ad magt añ. Si offers munus tuum ante altare ⁊ recordatus fueris q2 frater tuus habet aliqd aduersum te relinque ibi mun9 tuuz ante altare ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniens offeres munus tuum all'a. Dominica. viij.
In illo tp̃e: Cum turba multa esset cuz iesu nec hẽrẽt q̄d manducarẽt: cõuocatis discipulis ait illis. Et reliqua. Homel. lect. eiusdez veñ. bede presbyteri. Lect. ix.
In hac lectiõe ꝯsideranda ẽ: in vno eodẽq3 redẽptore nostro distincta operatio diuinitat] ⁊ humanitatis atq3 error euticet] q̄ vnã tm̃

operatione in xp̄o dogmatiza re p̄sumit: procul a xp̄ianis finibus expellendus. Le.x.

Quis eñ n̄ videat hoc q̄d sup turbā miseret dn̄s ne vl' sedia vl' vie lōgioris labore deficiat: affectū eē ⁊ cōpassio nē hūane fragilitatis: q̄ vero d' septē panibus ⁊ duob⁹ piscib⁹ q̄ttuor milia hoīuz sa turauit diuie op⁹ esse virtut]

Mistice hoc miracu- Le.xj. lo designat q̄ viā secl'i p̄ñtis alit' icolumes trāsire neq̄m⁹ nisi nos gratia redēptor] no stri alimēto sui verbi reficiat

Hoc vero typice iter L.xij. hāc refectōez ⁊ illā q̄nq3 pa num ac duorum pisciū q̄ ibi littera veteris testamenti spe ciali gratia plena esse, signa- ta est. Scd̄m marcuz.

In illo tpe: Cum turba multa esset cū iesu nec hērent q̄d manducarēt ꝯuocatis di scipl'is ait illis. Misereor sup turbā q2 ecce iā triduo susti- nent me nec hn̄t q̄d mandu- cent. Et si dimisero eos ieiu- nos in domū suā deficient in via. Quidā eñ ex eis de lō- ge venerūt. Et rn̄derūt ei di- scipuli sui: Un̄ istos poterit q̄s hic saturare panib⁹ in so- litudie. Et interrogauit eos: Quot panes hētis: Qui di- xerūt: Septē. Et p̄cepit turbe discumbere sup terraz. Et ac cipiens septē panes gratias agens fregit ⁊ dabat discipu lis suis vt apponerēt. Et ap- posuerūt turbe. Et habebāt pisciculos paucos ⁊ ip̄os be nedixit ⁊ iussit appōi. Et mā ducauerunt ⁊ saturati sunt. Et sustulerunt quod supera uerant de fragmentis septez sportas. Erāt aūt qui man- ducauerunt quasi q̄ttuor mi lia ⁊ dimisit eos. Collecta.

Deus virtutū cui⁹ ē to- tuz q̄d ē optimū: ilere pectorib⁹ nostris amorē tui nois: ⁊ p̄sta i nobis religiōis augmētū: vt q̄ sūt bona nu- trias: ac pietatis studio que sūt nutrita custodias. Per.

Ad bn̄s an̄. Cū turba multa esset cum Jesu nec haberent quod man- ducarent conuocatis discipulis suis ait illis: misereor super turbam quia iam triduo sustinent me nec habent quod manducent, alleluya all'a. Ad magt an̄. Misereor super turbaz quia ecce iam triduo sustinēt me nec habent quod manducent ⁊ si dimise

ro eos ieiunos deficient in via all'a.

Dñica.ix. Scdm matheum.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Attendite a falsis pphetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouiuz: itrinsecus aũt sũt lupi rapaces. Et rel. Homel. origenis de eadem lect. Lect.ix.

Quod paulo superius spaciosam ꝛ latã viaz noĩauit: hic nũc apertius falsos pphetas ostẽdit p quos multi in perditionem abominabilem abierunt. Lectio.x.

Qui prio in iudea multi apparuerunt ꝛ modo perfidia repleuerunt mundũ. Lect.xi.

Sed illi q̃ pri⁹ falsi pphete fuerũt verissimos dñi pphetas vsq₃ ad mortẽ persequuti sũt: sicut hieremiam ꝛ micheam aliosq₃ multos. Lect.xii.

Isti aũt nunc falsi pphete ꝛ falsi christiani qui sunt: veraces christiãos sine misericordia psequũt ꝛ opprimũt. Sequẽtia sci euã. Sm matheum

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a falsis pphetis q̃ veniunt ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsecus aũt sunt lupi rapaces. A fructibus eorũ cognoscetis eos. Nũqd colligũt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omis arbor bona fructus bonos facit: mala aũt arbor: fructus malos facit. Non põt arbor bona fruct⁹ malos facere: neq₃ arbor mala fruct⁹ bonos facere. Ois arbor q̃ ñ facit fructũ bonũ: excidet ꝛ in ignẽ mittet. Igitur ex fructibus eorũ cognoscetis eos. Non ois qui dicit mihi dñe dñe itrabit i regnuz celorũ: sʒ q̃ facit volũtatẽ patris mei q̃ i celis est ipe intrabit in regnũ celoꝝ. Collecta.

Deus cui⁹ pvidentia in sui dispositiõe ñ fallit te supplices exoramus: vt noxia cũcta submoueas: ꝛ oia nob̃ pfutura cõcedas. Per.

Ad bñs añ. Attendite a falsis pphetis q veniunt ad vos in vestimentis ouiũ: intrinsecus aũt sũt lupi rapaces: a fructibus eorũ cognoscetis eos

Ad magt añ. Non ois qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celoru sed q facit volũtatẽ pris mei q in celis est ipse intrabit in regnũ celorũ all'a.

Dñica.x. Scdm lucaz.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. pabolã

hãc. Hõ q̃dam erat diues qui hẽbat villicum: ⁊ hic diffamatus est apud illuȝ quasi dissipasset bona ipsius. Et reliq.

Homelia lect. eiusdem beati hieronymi p̃sb. Le.ix.

Quis sit villicus iniq̃tatis qui dñi voce laudat: cuius velle scire rõneȝ ⁊ ð quo fonte processerit reuolui volumen euangelicum. Lect. x.

Et inter cetera repi ꝙ appropiquãtib⁹ saluatori publicanis ⁊ peccatoribus vt audirent eũ: murmurabant pharisei ⁊ scribe dicentes: Quare iste peccatores recipit ⁊ comedit cum eis. Lectio. xi.

Qui loquut⁹ est eis pabolã centũ ouiuȝ ⁊ vnius perdite: que inuenta pastoris humeris reportata ẽ: ⁊ cur esset ꝑposita statiȝ intulit. Lect. xij.

Dico vobis ꝙ ita erit gaudiũ i celo sup vno peccatore penitentiã agente: ꝙ sup nonagita nouẽ iust] q̃ nõ idigue rũt penitentia. Scd̃m lucaȝ.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis pabolã hanc: Hõ q̃dã erat diues qui hẽbat villicũ: ⁊ hic diffamatus est apð illũ quasi dissipasset bona ipsius. Et vocauit illũ ⁊ ait illi: Quid hoc audio de te. Redde ratiõeȝ villicatiõis tue. Jã eiȝ ñ poteris villicare. Ait autẽ villicus intra se. Quid faciaȝ q2 dñs meus aufert a me villicationẽ. Fodere non valeo: mendicare erubesco. Scio q̃d faciam: vt cũ amot⁹ fuero a villicatiõe recipiãt me in domos suas. Cõuocat] itaꝗ singulis debitorib⁹ dñi sui dicebat primo: Quãtũ debes dño meo. At ille dixit: Centuȝ cados olei. Dixitꝗ illi: Accipe cautioneȝ tuam ⁊ sede cito ⁊ scribe quinquaginta. Deinde alio dixit: Tu vero quãtũ debes. Qui ait: Centũ choros tritici. Ait illi: Accipe lr̃as tuas ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dominus villicũ iniquitat] q2 prudẽter fecisset: q2 filij hui⁹ sc̃li prudentiores filijs lucis i generatiõe sua sunt: Et ego vobis dico: Facite vobis amicos ð mãmona iniq̃tatis: vt cum defeceritis recipiãt vos in eterna tabernacula. Col.

Largire nobis dñe q̃s semp spũm cogitãdi q̃ recta sunt ꝓpiti⁹ ⁊ agendi: vt

q̄ sine te eē n̄ possum⁹: ſm te viuere valeamus. Per. Ad bñs.añt. Dixit dñs villico: quid hoc audio de te redde rationē villicationis tue alleluia. Ad magt'añ. Quid faciam qꝛ dñs meus aufert a me villicationē: fodere nō valeo: mēdicare erubesco: scio quid faciam vt cū amotus fuero a villicatione recipiant me in domos suas. Dominica.xj. Secundū lucaz.

In illo tp̄e: Cum appropinquaret iesus hierusalē: vidēs ciuitatē fleuit sup illam dicēs: qꝛ si cognouisses ⁊ tu. Et reliq̄. Homel. lect. eiusdē beati gregoꝝ pape. Lect.ix.

Lectiōē breuē sci euangelij breuisi possuʒ volo sermōe pcurrere: vt illis ita plixioꝛ def intentio q̄ sciunt ex paucis m̄lta cogitare.

Quod flente dño illa L.x. hierosolimoꝝ subuersio describatur que a vespasiāo ⁊ tito romanis pꝛincipibus facta ē: nullus q̄ histoꝛiā euersionis eiusdem legit ignoꝛat.

Romani enim pꝛincipes denunciātur cum subditur: quia venient dies in te ⁊ circundabunt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt te ⁊ coāgustabunt te vndiqꝫ ⁊ ad terram posternent te ⁊ filios tuos qui in te sunt. Lectio.xij.

Hoc quoqꝫ quod additur ⁊ nō relinquent in te lapidē supee lapidem etiam ipsa iā eiusdē ciuitatis transmigratio testatur. Scdm lucam.

In illo tempoꝛe: Cum appropinquaret iesus hierusalem videns ciuitatē fleuit super illā dicens: quia si cognouisses ⁊ tu. Et quidē in hac die tua que ad pacem tibi: nunc autem abscōdita sūt ab oculis tuis quia venient dies in te ⁊ circundabunt te inimici tui vallo ⁊ circundabunt te ⁊ coangustabunt te vndiqꝫ: ⁊ ad terram proſternent te ⁊ filios tuos qui in te sunt. Et nō relinquēt in te lapidem super lapidē: eo q̄ non cognoueris tempus visitationis tue. Et ingressus in templum cepit eijcere vendentes in illo ⁊ ementes dicens illis. Scriptum est qꝛ domus mea domus orationis vocabitur: vos autē fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo. Collecta.

Pateāt aures misericordie tue domine precib⁹ supplicantiū: ⁊ vt petētibus desiderata cōcedas: fac eos que tibi sūt placita postulare. Per. Ad bñs.añt. Cū appropinquaret dominus hierusalez videns ciuitatem fleuit super illaz ⁊ dixit: quia si cognouisses ⁊ tu quia venient dies in te ⁊ circundabunt te ⁊ coangustabunt te vndiq3 ⁊ ad terram prosternent te eo q᷑ non cogno uisti tempus visitationis tue alleluya. Ad mag.t añ. Scriptum est enim quia domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum ⁊ erat quottidie docēs in templo. Do minica.xij. Secundum lucā.

In illo tpe: Dixit iesus ad quosdā qui in se cōfidebant tāquā iusti ⁊ aspernabant ceteros pabolā istā. Et rel. Domel.lect.eiusdem veñ.bede presbyteri. Lect.ix.

Quia parabolā dominus qua semper orāre ⁊ nō deficere docebat: ita conclusit: vt diceret veniente iudice difficile fidem in terra reperiendam. Lectio.decia.

Ne quis sibi forte ꝺ sup̄ua sua fidei cognitione vł etiaz fidei confessione blandiret: mox altera iūcta parabola diligētius ostēdit a ꝺo fidei verba nō examināda sꝫ ope ra: iter que nimirꝫ opa maxi me regnat hūilitas. Le.xj.

Unde ⁊ supra cuz fidez gra no sinapis minuto quidē: sꝫ ex contritiōe flagranti ꝯpararet: quasi exponēdo subiū xit. Cū feceritis oia que pre cepta sūt vobis dicite. Serui inutiles sumus. Lectio.xij.

Quo ꝯtra superbi cum nequaquā oia sed modicū q̄d eorū que p̄cepta sūt faciant: nō solū mox de sua iusticia ꝑsumūt: sed ⁊ ifirmos quosq3 despiciunt. Scdm lucaz.

In illo tēpore: Dixit iesus ad quosdā qui i se cōfidebant tanq̄ iusti: ⁊ aspnabantur ceteros parabolam istam. Duo homies ascē derunt in templuz vt orarēt: vnus phariseus ⁊ alter publicanus: Phariseus stans hec apud se orabat. De⁹ gratias ago tibi: quia nō sum sicut ceteri hominuz raptores iniusti adulteri velut etiam hic publicanus. Jeiuno bis in sabbato: decimas de om

nium que possideo. Et publicanus a lõge stans nolebat nec oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Dico vobis descendit hic iustificatus ab illo i domũ suã quia oĩs qui se exaltat hũiliabitur. Et q̃ se hũiliat exaltabit. Colle.

Deus qui omnipotẽtiã tuã parcendo maxie 7 miserando manifestas: multiplica sup nos gr̃iam tuã: vt ad tua pmissa currentes celestium bonorũ facias eẽ cõsortes. Per. Ad bñs añt. Stãs a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum dicẽs: deus propitius esto mihi peccatori. Ad magt anti. Omnis qui se exaltat humiliabitur 7 qui se humiliat exaltabitur. Dominica. xiij. Scdm marcum.

In illo tẽpore: Exiens iesus d finibus tyri venit p sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducũt ei surdũ 7 mutuz 7 deprecabãtur euz vt imponat illi manũ. Et reliqua. Homelia lect. eiusdem vẽn. bede presbyteri. Le. ix.

Surdus ille 7 mut⁹ quẽ mirabiliter curatuz a domino: modo cum euangelium legeret audiuimus: genus designat humanũ in his qui ab erroribus diabolice deceptiõis diuina merentur gratia liberari. Lect. decima.

Obsurduit nãq homo ab audiendo vite verbo: postq̃ mortifera serpẽtis verba cõtra deũ mut⁹ audiuit. L. xi.

Mutus a laude conditoris effectus est ex quo cum seductore colloquiuz habere presumpsit. Lectio duodecima.

Et merito clausit aures ab audiẽda iter angelos laude creatoris: quas ad audiẽdã eiusdem creatoris vituperationem sermonibus hostis incautus apuit. Scdz marcũ.

In illo tẽpore: Exiens ihesus de finib⁹ tyri venit per sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei surdum 7 mutũ. 7 deprecabantur eum vt imponat illi manũ. Et apprehendẽs eum de turba seorsum misit digitos suos in auriculas eius: 7 expuens tetigit linguam eius.

Et suspiciēs in celū ingemuit ⁊ ait illi: Effeta:˙ qđ ē adaperire: Et statim aperte sunt aures eius ⁊ solutum est vinculum lingue eius ⁊ loquebať recte. Et pcepit illis ne cui dicerent. Quāto autē eis precipiebat: tanto magis plus predicabant ⁊ eo ampli⁹ admirabantur dicentes. Bene omnia fecit ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loq̄. Collā.

Omnipotēs sempiterne de⁹ qui abūdantia pietatis tue ⁊ merita supplicum excedis ⁊ vota: effunde super nos misericordiam tuam: vt dimittas que cōsciētia metuit ⁊ adiicias qđ oratio non presumit. Per. Ad bñs anti. Quāto eis precipiebat tanto magis plus predicabant ⁊ eo amplius admirabantur dicētes: bene omnia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Ad magnificat. añ. Bene omnia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Dominica .xiiij. Secūdū lucam

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico enim vobis q multi prophete ⁊ reges voluerunt videre: q̄ vos videtis: ⁊ nō viderūt: ⁊ audire que auditis: ⁊ non audierūt. Et reľ. Homel. lect. eiusdē beati ambrosij epi. Le. ix.

Ex ipso primo legis capitulo docet iesus esse legis ignaros ipsos qui sibi legis periti esse videtur: qui verba legis tenent ⁊ vim legis ignorāt. Lectio dcima.

Probans iesus q in principio stati lex ⁊ patrē ⁊ filiū predicauerit: incarnationis quoq dominice annūciauerit sacramentum dicens: diliges dominum deum tuū ⁊ diliges proximum tuum sicut teipm. Lectio vndecima.

Unde ait ad legis peritum: hoc fac ⁊ viues. At ille qui nesciebat proximū suum qa non credebat in xpm rñdit: Et quis ē meus proximus:˙ Ita q̄ xp̄m nescit: nescit ⁊ legem. Le. xij. Quomodo potest scire legem qui veritatē ignorat cum lex annūciet veritatē:˙ Secundum lucam.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico enim vo

bis qꝫ multi pphete ⁊ reges voluerunt videre q̄ vos videtis ⁊ non viderũt ⁊ audire q̄ vos auditis ⁊ nõ audierũt. Et ecce quidã legis peritus surrexit: tentãs illũ ⁊ dicens: Magister quid faciendo vitã eternã possidebo? At ille dixit ad eũ: In lege quid scriptum est. Quomodo legis? Ille respondens dixit: Diliges dominũ deum tuum ex toto corde tuo ex tota anima tua ⁊ ex omnibus viribus tuis ⁊ ex omni mente tua. ⁊ proximum tuum tanq̄ teipsum. Dixitqꝫ illi. Recte respõdisti. Hoc fac ⁊ viues. Ille autem volens iustificare seipsum dixit ad iesum: Et quis est meus pximus? Suspiciens autẽ Jesus dixit: Homo quidã descendebat ab hierusalem in hierico ⁊ icidit in latrones qui etiam dispoliauerũt eum: ⁊ plagis impositis abierũt semiuiuo relicto. Accidit autem vt sacerdos quidam descẽderet eadem via ⁊ viso illo preteriuit. Similiter ⁊ leuita cũ esset secus locum ⁊ videret euꝫ pertrãsijt. Samaritanꝰ autẽ quidaꝫ iter faciẽs venit secus eũ ⁊ videns euꝫ misericordia motus est. Et appropians alligauit vulnera eius infundẽs oleũ ⁊ vinum. Et imponens illũ in iumentuꝫ suum duxit in stabulum ⁊ curaꝫ eius egit. Et altera die protulit duos denarios ⁊ dedit stabulario ⁊ ait: Curã illius habe. Et q̄dcunqꝫ supererrogaueris ego cuꝫ rediero reddã tibi. Quis horum triũ videtur tibi proximus fuisse illi qui icidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Jesus vade ⁊ tu fac similiter. Collecta.

Omnipotens ⁊ misericors deus: de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter seruiatur: tribue quesumus nobis: vt ad promissiões tuas sine offensione curramus. Per.

Ad bñs añ. Homo quidam descendebat ab hierusalem i hierico ⁊ incidit in latrones qui etiam despoliauerunt eum ⁊ plagis ĩpositis abierũt semiuiuo r̄licto. Ad magt añ. Quis tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones? Et ait ille qui fecit misericordiam in illo vade

ꝛ tu fac similiter, alleluya. Dominica.xv. Secundum lucam.
IN illo tēpore. Dū iret Jesus i hierusalez transibat p mediā samariaz ꝛ galileā. Et cū ingrederet quoddaz castellū occurrunt ei dece viri leprosi. Et reliq. Homelia lect. eiusdem ven. bede presbyteri. Lectio.ix.
LEprosi nō absurde intelligi possunt: q̄ scientiaz vere fidei nō habentes, varias doctrinas profitent erroris Non enim vel abscondūt iperitiā suā: sed pro summa peritia pferūt in lucez: ꝛ iactantiā sermonis ostentāt. L.x. Nulla porro falsa doctrina est que non aliqua vera intermisceat. Lect.xj. Lect.xij. Uera ergo falsis inordinate permixta in vna disputatione vel narratione homis tanq̄ in vnius corporis colore apparentia significāt lepram tanq̄ veris falsis qꝫ locis colorem humana corpora variantem atqꝫ maculantem. Secundū lucam.
IN illo tēpore: Dū iret Jesus in hierusalē transibat per mediā samariā ꝛ galileam. Et cū ingrederet quoddā castellum occurunt ei decez viri leprosi. Qui steterūt a longe ꝛ leuauerūt vocē dicentes: Jesu preceptor miserere nostri: Quos vt vidit dixit: Ite ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum irent mūdati sūt. Unus autē ex illis vt vidit quia mundatus est regressus est cuz magna voce magnificās deum Et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens. Et hic erat samaritanus. Respōdens autem Jesus dixit: Nonne decē mundati sunt ꝛ nouē vbi sunt. Nō est inuentus qui rediret ꝛ daret gloriam deo nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge vade q̄a fides tua te saluum fecit. Col.
OMnipotens sēpiterne deus: da nobis fidei spei ꝛ charitatis augmentū: ꝛ vt mereamur asseq̄ qđ promittis fac nos amare qđ precipis. Per. Ad bñs anti. Cū ingrederetur Jesus quoddā castellū occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe: ꝛ leuauerunt vocē dicentes: Jesu preceptor miserere nostri. Ad mag. an. Nonne decem

mundati sunt ꝛ nouem vbi sunt: nõ est inuentus qui rediret ꝛ daret gloriam deo nisi hic alienigena: vade quia fides tua te saluū fecit alleluya.

Dñica.xvj. Scḋm matheū.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis seruire. Et reliqua. Homel. lect. eiusdē beati hieronymi presbyteri. Lectio.ix.

Mammona sermõe syriaco diuitie nũcupant. Non potestis deo ſuire ꝛ mãmõe. Audiat hoc auarus: Le.x. audiat qui censetur vocabulo xp̄iano nõ posse simul diuitijs xp̄oq; seruire. Et tamē non dixit qui habet diuitias sed qui seruit diuitijs. Le.xj. Qui enim diuitiaruꝫ seruus ē diuitias custodit vt seruus Qui enim seruitutis excussit iuguꝫ: distribuit eas vt dñs. Ne sollicitisitis aīe Le.xij. vestre quid mãducetis neq; corpori vestro quid īduamini. In nonnullis codicibꝰ additum est neq; quid bibatis.

Secunduꝫ matheum.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis: Nemo potest duobꝰ dñis seruire. Aut eīm vnū odio habebit ꝛ alteruꝫ diliget: aut vnū substinebit ꝛ alterū ꝯtēnet. Non potestis deo seruire ꝛ mãmone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis anime vestre quid manducetis neq; corpori vestro quid induamini. Nonne aīa plus est q̃ esca ꝛ corpꝰ plus q̃ vestimentum. Respicite volatilia celi quoniam non serunt neq; metūt neq; ꝯgregant in horrea ꝛ pater vester celestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis. Quis autē vestrū cogitãs pōt adijcere ad staturã suã cubitum vnū. Et de vestimento quid solliciti estis. Considerate lilia agri q̄o crescunt. Non laborãt neq; nent. Dico autē vobis q̄ nec salomõ i omni gloria sua coopertus ē sicut vnū ex istis. Si autem fenuꝫ agri qḋ hodie ē ꝛ cras in clibanum mittitur deꝰ sic vestit: quanto magis vos minime fidei. Nolite ergo solliciti eē dicentes: Quid manducabimus aut quid bibemus aut quo operiemur. Hec omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester quia his omni-

bus indigetis. Querite ergo primũ regnũ dei ⁊ iustitiã ei⁹ ⁊ hec oia adijcient vob. Col.

C Ustodi dñe q̄s ecclĩã tuã ꝓpitiatiõe ꝑpetua ⁊ quia sine te labitur humana mortalitas tuis semꝑ auxilijs ⁊ abstrahatur a noxijs ⁊ ad salutaria dirigatur. Per. Ad bñs añ. Nolite solliciti esse dicẽtes: quid mãducabim⁹ aut quid bibem⁹ scit enim pater vester celestis qd uobis necesse sit alleluia. Ad magt añ. Querite primum regnũ dei ⁊ iustitiã eius: ⁊ hec omnia adijcient vobis alla. Dñica.xvij. Secundum Lucam.

I N illo tempore: Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym ⁊ ibant cũ illo discipuli eius ⁊ turba copiosa. Et reliqua. Homelia lectionis eiusdẽ venerabilis Bede presbyteri. Lectio.ix.

N Aym ciuitas est galilee in secũdo miliario thabor mõtis cõtra meridiem iuxta endor: qui est vicus grãdis in q̄rto miliario eius dẽ mõtis ad meridiẽ. Lec.x.

C um autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Lectio.xj.

D efunct⁹ hic qui extra portam ciuitatis multis est intuentibus elatus significat hominem letali criminum funere soporatum. Lectio.xij.

T ãdemq̄ insuꝑ anime mortem non cordis adhuc cubili tegentem: sed ad multorũ notitiam per locutionis operisue inditiũ quasi per sue ciuitatis ostia ꝓpalãtẽ. Secũ dum lucam.

I N illo tẽpore: Ibat iesus in ciuitatem que vocat naym: ⁊ ibant cum illo discipuli eius ⁊ turba copiosa. Cum autẽ appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat filius vnicus matris sue. Et hec vidua erat ⁊ turba ciuitatis multa cũ illa. Quã cũ vidisset dñs: misericordia motus super eam dixit illi: Noli flere. Et accessit ⁊ tetigit loculum. Hi autem qui portabant steterunt. Et ait: Adolescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus ⁊ cepit loqui. Et dedit illũ matri sue Accepit aũt omnes timor ⁊ magnificabãt deum dicẽtes: Quia propheta magn⁹ surrexit in nobis: ⁊ quia deus visitauit plebẽ suam. Colla.

Ecclesiam tuam domine miseratio ꝯtinuata mũdet ⁊ muniat: ⁊ q2 sine te nõ põt salua cõsistere: tuo semp munere gubernet. Ad bñ. añ. Accessit autem iesus ⁊ tetigit loculum: hi autem qui portabant steterunt ⁊ ait iesus: adolescens tibi dico surge: ⁊ resedit qui erat mortuus alleluia. Ad magt. añ. Accepit autẽ omnes timor ⁊ magnificabant deuz dicentes: q2 ꝓpheta magn⁹ surrexit i nob ⁊ q2 de⁹ visitauit plebẽ suã

Dñica. xviij. Secundũ lucã.

In illo tẽpore: Cum intraret iesus in domum cuiusdã principis phariseorũ sabbato manducare panem ⁊ ipsi obseruabant euz: Et reliq. Homel. lec. eiusdem vene. bede presbyteri. Lec. ix.

Hydropis morbus ab aquoso humore vocabulum trahit: grece enim hydor aqua vocat. Lect. x.

Est autem humor succutaneus de vicio vesice natus: cũ inflatõe turgente ⁊ anhelitu fetido. Lectio vndecima.

Proprium q̃ ẽ hydropici: q̃to magis abũdat hũore iordiato tãto ãpli⁹ sitire. Le. xij.

Et ideo recte cõparatur ei quẽ fluxus carnalium voluptatum exuberans aggrauat: comparatur diuiti auaro Secundum lucam.

In illo tẽpore: Cum intraret iesus i domũ cuiusdaz principis phariseorũ sabbato manducare panem ⁊ ipsi obseruabant eũ. Et ecce homo quidaz hydropicus erat ante illum. Et respõdens iesus dixit ad legisperitos ⁊ phariseos dicens. Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehẽsum sanauit eum ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cuius vestrũ asinus aut bos i puteum cadit ⁊ non cõtinuo extrahet illum die sabbati? Et non poterant adhuc respondere illi. Dicebat autem ⁊ ad inuitatos parabolã: intendens quomodo primos accubit⁹ eligerent dicens ad illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias non discũbas in primo loco ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo ⁊ veniens is qui te ⁊ illum vocauit dicat tibi da huic locum ⁊ tunc incipias cum rubore nouissimũ locum tenere. Sed cum vocatus fueris: vade ⁊ recũbe in nouissimo

loco: vt cum venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discū-bētibus quia oīs qui se exal tat humiliabitur: ⁊ qui se hu miliat exaltabitur. Collecta

Tua nos domine q̄sumus gratia semper ⁊ preueniat ⁊ sequatur: ac bonis operibus iugiter prestet esse intentos. Per. Ad bñs. añt. Dixit iesus ad legis peritos ⁊ phariseos si licet sabbato curare: at illi tacuerunt: ipse vero apprehendens hydropicum sanauit eum ac dimisit. Ad magt añt Cum vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superius: tunc erit tibi gloria coram simul discūbētibus alleluia. Dominica.xix. Scdm mattheum.

In illo tēpore: Conuenerūt pharisei in vnum ⁊ interrogauit iesum vnus ex eis legis doctor tentans eum. Magister q̄d est mandatum magnum in lege? Et reliqua. Homelia lec. eiusdem beati ioannis epi. Lectio .ix.

Conuenerunt vt multitudine vincerēt: quem ratione superare non poterant. A veritate se esse nudos professi sunt qui multitudine se armauerunt. Lectio.x.

Dicebāt enim apud se: vnus loquat̄ pro omnibus ⁊ omnes loquamur per vnum: vt si quidem vicerit: omnes videamur. victores. Lectio.xi.

Si autem victus fuerit: videatur vel solus confusus O pharisei qui omnia ꝓpter. homines cogitatis ⁊ facitis: primū q̄dē veniētes cum vno vincēdi estis p vnum. Lec. xij.

Tamen quia vno victo: homines nō itelligunt oēs vos esse victos: nūquid cōsciētie vestre nō sentiunt se esse confusas. Secūdum mattheum.

In illo tēpore. Conuenerunt pharisei i vnum ⁊ interrogauit iesum vnus ex eis legis doctor tentans eum. Magister quod est mādatum magnum in lege? Ait illi iesus. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo ⁊ in tota anima tua ⁊ in tota mente tua. Hoc est maximum ⁊ primum mandatum. Secūdum autem simile est huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pen-

det prophete. Congrega-tis autem phariseis interro-gauit eos iesus dicẽs: Quid vobis videtur de christo cu-ius filius est? Dicunt ei: Da-uid. Ait illis: Quomodo er-go dauid i spiritu vocat eum dominũ dicẽs? Dixit domi-nus domino meo sede a dex-tris meis donec ponam ini-micos tuos scabellum pedũ tuorum. Si ergo dauid vo-cat eum dominũ quomodo filius eius est? Et nemo po-terat respondere ei verbum neq ausus fuit quisq ex illa die eũ amplius interrogare. Col.

Da quesum⁹ do-mine populo tuo dia bolica vitare cõtagia et te so-lum dominum pura mente sectari. Per. Ad bñs añã.

Magister quod est mandatum ma gnum in lege: ait illi iesus. diliges do minum deum tuũ ex toto corde tuo alleluia. Ad magt añ. Quid vo-bis videtur de christo cuius fili⁹ est: dicũt ei omnes dauid. dixit eis iesus quomodo dauid in spiritu vocat eũ dominuz dicẽs: dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Dñica.xx.

Secundum matheum.

In illo tempore: Ascen dens iesus in nauiculã trans fretauit et venit in ciuitatem suã: Et ecce offerebãt ei para liticum iacentem in lecto. Et reliqua. Homel. lec. eiusdem beati ioannis episcopi. Lix.

Christũ ĩhumanis acti bus diuina gessisse mi racula et in rebus visibilib⁹ ĩuisibilia exercuisse negocia lectio hodierna monstrauit. Ascendens inquit ie-sus ĩ nauiculã trãsfretauit et venit in ciuitatẽ suam. L.x.

Nonne ipse est qui fugatis fluctibus maris ꝓfunda nu dauit: vt israeliticus popul⁹ inter stupendas vndas sicco vestigio velut montium con caua transiret. L.xi. Lectio.xij.

Nonne hic ẽ qui petri pedi bus marinos vertices iclina uit: vt iter liquidũ humanis gressibus sollidum preberet obsequiũ. Scdm matheuz.

In illo tẽpore: Ascen dens iesus in nauiculã transfretauit et venit in ciuita tem suam. Et ecce offerebant ei paraliticum iacentem in le cto. Et videns iesus fidem il lorum dixit paralitico. Con fide fili remittuntur tibi pec cata tua. Et ecce quidã d scri bis dixerunt itra se: Hic bla

phemat. Et cuz vidisset iesus cogitationes eorum dixit: Ut qd cogitatis mala i cordib⁹ vestris: Quid est facili⁹ dicere dimittuntur tibi peccata: an dicere surge ⁊ ambula vt sciatis autem quoniã filius hominis habet potestatẽ in tra dimittendi peccata. Tũc ait palitico: Surge tolle lectum tuum ⁊ vade in domum tuam. Et surrexit ⁊ abijt in domum suam. Uidentes autem turbe timuerũt ⁊ glorificauerunt deũ qui dedit potestatem talez hoibus. Colla.

D Irigat corda nostra dñe quesumus tue miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per. Ad bñs añ. Dixit dñs paralitico: cõfide fili remittũtur tibi peccatá tua. Ad magt añ. Tulit ergo lectum suum in quo iacebat magnificans deum ⁊ omnis plebs vt vidit dedit laudem deo.

Dominica vigesima prima.

I Secundum mattheuz.

N illo tempore: Dicebat iesus turbis parabolaz hanc: Simile factum est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et rel. Domel. lec. eiusdem beati gregorij pape. Lec. ix.

T Extum lectionis euãgelice fratres charissimi volo si possuz sub breuitate transcurrere: vt in fine eius valeaz ad loquẽdũ largius vacare. Lectio decima.

Querendum prius ẽ an hec apud mattheũ ipsa sit lectio que apud lucam sub appellatiõe cene describit. L. xi.

E quidem sunt nonnulla que sibi dissona esse videantur: quia hic prandium illic cena memoratur. Lectio. xij.

Hic qui ad nuptias non dignis vestibus itrauit repulsus ẽ: illic nullus qui intrasse dicitur: repulsus esse perhibetur. Secundũ mattheũ.

I N illo tempore: Dicebat iesus turbis parabolam hanc: Simile factum est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebant venire. Iterum misit alios seruos dicens: Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui: tauri mei ⁊ altilia occisa ⁊ omnia parata venite ad nuptias. Illi autẽ neglexerunt. Et abierũt ali⁹

in villam suam: alius vero ad negotiationē suam: Reliqui vero tenuerunt seruos eius ꝛ contumelia affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est. Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos ꝛ ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis: Nuptie quidē parate sunt: sed qui inuitati erant non fuerunt digni Ite ergo ad exitus viarum ꝛ quoscunq̧ inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias congregauerunt omnes quos inuenerūt malos ꝛ bonos ꝛ implete sunt nuptie discunbentium. Intrauit autem rex vt videret discumbentes ꝛ vidit ibi hominem non vestitū veste nuptiali ꝛ ait illi: Amice quomodo huc itrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus eius ꝛ pedibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ꝛ stridor dentium. Multi enim sunt vocati pauci vero electi. Collecta.

Omnipotens ꝛ misericors deꝰ vniuersa nobis aduersantia propiciatꝰ exclude: vt mente ꝛ corpore pariter expediti: que tua sūt liberis mentibꝰ exequamur Per. Ad bn̄dictus an̄. Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui venite ad nuptias dicit dominus. Ad magt an̄. Nuptie quidem parate sunt: sed qui inuitati erant non fuerunt digni: ite ad exitus viarum ꝛ quoscūq̧ inueneritis vocate ad nuptias dicit dn̄s.

Dñica.xxij. Scd̄m ioannem

In illo tempore: Erat quidā regulus cuius filius infirmabatur capharnaū. Hic cum audisset quia iesus adueniret a iudea i galileam: abijt ad eum ꝛ rogabat eum vt descenderet ꝛ sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Et reliqua.

Homelia lec. eiusdem beati gregorij pape. Lectio.ix.

Lectio sancti euangelij quā modo fratres audistis: expositione non indiget. Sed ne hanc tacite preterisse videamur: exortando potiusq̧ exponēdo in ea aliquid loquamur. Lectio.x.

Hoc autem vobis solūmodo de expositione esse requirendum video cur is qui ad

salutem petendam venerat audiuit: nisi signa ꝛ prodigia videritis non creditis? L.xj.

Qui eniꝫ salutem querebat filio: proculdubio credebat neqꝫ enim ab eo quererẽt salutem queꝫ non crederet saluatoreꝫ. Lectio duodecima.

Quare ergo dicitur nisi signa ꝛ prodigia videritis nõ creditis: qui ante credidit ꝙ signuꝫ videret? Sed mementote quod petijt ꝛ aperte cognoscetis quia in fide dubitauit. Secundum ioannem.

In illo tẽpore: Erat quidaꝫ regulus cui⁹ filius infirmabatur capharnaum. Hic cum audisset quia iesus adueniret a iudea in galileam: abijt ad eum ꝛ rogabat eum vt descenderet ꝛ sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum Nisi signa ꝛ prodigia videritis non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine descende priusꝙ moriatur filius meus. Dicit ei iesus: Uade fili⁹ tuus viuit. Credidit homo sermõi queꝫ dixit ei iesus ꝛ ibat. Jam autem eo descendente serui occurrerũt ei ꝛ nũciauerunt dicentes quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horã ab eis in qua melius habuerat. Et dixerunt ei: quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater qꝛ illa hora erat i qua dixit ei Jesus filius tuus viuit ꝛ credidit ipse ꝛ domus eius tota. Collecta.

Largire quesumus domine fidelibus tuis indulgẽtiaꝫ placatus ꝛ paceꝫ: vt pariter ab omnibus mũdentur offensis: ꝛ secura tibi mente deseruiant. Per. Ad bñs añ. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset ꝙ iesus adueniret in galileam rogabat eum vt descenderet ꝛ sanaret filium eius. Ad magt añ. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit iesus filius tuus viuit ꝛ credidit ipse ꝛ domus eius tota. Dominica.xxiij. Lectio sancti euangelij ꝫm mattheum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis Simile est regnum celorũ homini regi: qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et reliqua. Homelia lec. eiusdeꝫ btĩ hieronimi ꝑsby. Lec.ix.

Familiare ē syris ⁊ maxime palestinis ad omnem sermonē suum parabolas iungere: vt qđ per simplex preceptū teneri ab auditoribus non potest: per similitudinem teneatur. Precepit itaqȝ petro sub operatione regis: domini ⁊ serui: qui debitor decem milium talentorum a domino rogans veniam impetrauerat: vt ipse quoqȝ dimittat conseruis suis minora peccantibus. L.x.

Si enim ille rex ⁊ dominus seruo debitori decem milia talentorū tam facile dimisit: quātomagis serui conseruis suis debēt minora dimittere. Quod vt māifestius fiat: dicamus sub exēplo. Lec. xi.

Si quis vestrum cōmiserit adulterium: homicidium: sacrilegiū: maiora crimina decē milia talentorū rogātib⁹ dimittūtur: si ⁊ ipsi dimittant minora peccātibus. Lec. xij.

Si autem ob factā cōtumeliam simus iplacabiles ⁊ ꝓpter amarius verbū perpetes habeamus discordias: nōne nobis videmur recte redigendi in carcerem ⁊ sub exēplo opis nostri hoc agere: vt maiorum nobis delictorum venia non relaxetur.

Secundum mattheum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Simile est regnum celorum homini regi: qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et cum cepisset rationem ponere: oblatus est ei vnus qui debebat decem milia talenta. Cum autē nō haberet vnde redderet: iussit eum domin⁹ venūdari ⁊ vxorem eius ⁊ filios ⁊ omnia que habebat ⁊ redimi. Procidens autem seruus ille rogabat eum dicens. Patientiam habe i me ⁊ omnia reddā tibi. Misertus autē dominus serui illius dimisit eum ⁊ debitum dimisit ei. Egressus autem seruus ille iuenit vnū de cōseruis suis qui debebat ei centū denarios: ⁊ tenens suffocabat eum dicēs. Redde qđ debes. Et procidens conseruus eius rogabat eū dicēs: Patientiā habe in me ⁊ omnia reddā tibi. Ille autē noluit: sed abijt ⁊ misit eum in carcerē donec redderet debitū. Videntes autem cōserui eius que fiebant cōtristati

sunt valde. Et venerũt ⁊ narrauerũt domino suo omnia que facta fuerant. Tunc vocauit illum dominus suus ⁊ ait illi. Serue nequã omne debitum dimisi tibi qm̃ rogasti me. Nonne ergo oportuit ⁊ te misereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misertus sum. Et iratus dominus eius tradidit eũ tortoribus quoad usq₃ redderet vniuersum debitũ. Sic ⁊ pater meus celestis faciet vobis: si non remiseritis vnusquisq₃ fratri suo de cordibus vestris. Coll'a.

Familiã tuam q̃sumus domine cõtinua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatibus te protegente sit libera ⁊ bonis actib⁹ tuo noĩ sit deuota. Per. Ad bñ. añ.

Dixit autẽ dñs seruo: redde quod debes: pcidens autem seruus ille rogabat eum dicens: patientiã habe in me ⁊ oĩa reddã tibi. Ad magt añ.

Serue nequam omne debitum dimisi tibi qm̃ rogasti me: nonne ergo oportuit ⁊ te misereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misertus sum dicit dñs

Dñica. xxiiij. Scdm matth.

In illo tempore. Abeũtes pharisei consilium inierunt vt caperẽt iesum in sermone. Et reliqua. Homelia lec. eiusdem beati hieronymi presbyteri. Lectio. ix.

Nup sub cesare augusto iudea subiecta romanis quando in toto orbe celebrata est descriptio: stipẽdiaria facta fuerat: ⁊ erat in populo magna seditio: dicẽtibus alijs pro securitate ⁊ quiete qua romani pro omnibus militarent: debere tributa persolui: pharisei vero qui sibi applaudebant iusticiã ecõtrario nitẽtibus non debere populum dei qui decimas solueret ⁊ primitiam daret ⁊ cetera que in lege scripta sunt: humanis legibus subiacere. Lectio decima.

Cesar augustus herodem filium antipatris alienigenam ⁊ proselitum regem iudeis constituerat qui tributis preesset ⁊ romano pareret imperio. Lectio vndecĩa.

Mittunt igitur pharisei discipulos suos cum herodianis idest militibus herodis. seu quos illudentes pharisei quia romanis tributa soluebãt: herodianos vocabãt ⁊ nõ diuino cultui deditos.

Quidam latino- Lec. xij.

ruz ridicule herodianos pu tant qui herodē christum eē crederēt q̄ꝺ nusq̄ꝫ omnino le gimus. Magister scim⁹ quia verax es ꝛ viam dei in veri tate doces ꝛ nō est tibi cura de aliquo. Scd̄m mattheū.

In illo tēpore: Abeun tes pharisei consilium inierunt vt caperēt iesum in sermone. Et mittunt discipu los suos cuz herodianis di centes: Magister scimus qꝛ verax es ꝛ viam dei in veri tate doces ꝛ non est tibi cu ra de aliquo. Non enim re spicis personam hominum: Dic ergo nobis quid tibi vi detur: Licet censum dari ce sari an non: Cognita autem iesus neq̄tia eorūz ait: Quid me tētatis hypocrite: Osten dite mihi nūmisma census. At illi obtulerunt ei denari um. Et ait illis iesus: Cuius est imago hec ꝛ subscriptio: Dicunt ei: Cesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo q̄ sunt ce saris cesari ꝛ q̄ sunt dei deo.

Deus refugiuz Coll'a. nostrū ꝛ virt⁹: adesto p̄ijs ecclesie tue precibus au ctor ipse pietatis ꝛ presta: vt q̄ꝺ fideliter petimus: effica citer ꝯsequamur: Per. Ad bn̄dictus an. Magister scimus quia verax es ꝛ viam dei in veritate doces alleluya. Ad Magt añā. Reddite ergo que sunt cesaris cesa ri ꝛ que sunt dei deo all'a. Domi nica. xxv. Secūdū ioannem.

In illo tempore: Cum sublevasset oculos ie sus ꝛ vidisset quia multitu do maxima venit ad euz di cit ad philippuz: Unde eme mus panes vt mādu cēt hi: Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse enim sciebat quid eēt factur⁹. Et reliqua. Ho melia lec. eiusdem beati au gustini episcopi. Lectio. ix.

Miracula que fecit do min⁹ noster iesus cri stus: sunt quidē diuina ope ra ꝛ ad intelligendum deum de visibilibus āmonent hu manam mentem. Lectio. x.

Quia enim ille non est ta lis substātia que videri ocu lis possit: ꝛ miracula ei⁹ qui bus totum mundū regit vni uersamq̄ꝫ creaturaꝫ admini strat: assiduitate viluerunt. L. xj.

Maius enim miracu lū est gubernatio totius mū di q̄ꝫ saturatio quinq̄ꝫ miliuꝫ hominū de quinq̄ꝫ panibus:

⁊ tamen hec nemo miratur.
Illud mirãtur hoies: nõ qꝛ
maius ē ſʒ qꝛ rarũ eſt. Le.xij.
Quis paſcit vniuerſuʒ mũ-
dum niſi ille qui de paucis
granis ſegetes creat. Fecit
ergo quomodo deus: Unde
enim multiplicat de paucis
granis ſegetes: inde in mani-
bus ſuis multiplicauit qnqꝫ
panes. Secũdum ioannem.
In illo tempoꝛe: Cum
ſubleuaſſet oculos ie-
ſus ⁊ vidiſſet quia multitu-
do maxima venit ad euʒ di-
cit ad philippũ: Unde eme-
mus panes vt mãducẽt hi?
Hoc autem dicebat tentans
eum. Ipſe enim ſciebat quid
eſſet facturus. Reſpondit ei
philippus: Ducentoꝛum de-
narioꝛũ panes non ſufficiũt
eis: vt vnuſquiſqꝫ modicum
quid accipiat. Dicit ei vnus
ex diſcipulis eius andreas
frater ſymonis petri: Eſt pu-
er vnus hic qui habet qnqꝫ
panes oꝛdeaceos ⁊ duos pi
ſces. Dixit ergo ieſus: Facite
homines diſcũbere. Erat au
tem fenum multum in loco
Diſcubuerunt ergo viri nu-
mero quaſi qnqꝫ milia. Acce
pit ergo ieſus panes ⁊ cum
gratias egiſſet diſtribuit di-
ſcũbentibus. Similiter ⁊ ex
piſcibus quãtum volebant.
Ut aũt impleti ſunt dixit di-
ſcipulis ſuis: Colligite q̃ ſu-
perauerũt fragmẽta ne pere-
ant. Collegerũt ergo ⁊ iple-
uerunt duodecim cophinos
fragmentoꝛũ ex quinqꝫ pa-
nibus oꝛdeaceis qui ſupſue-
rũt his qui manducauerant
Illi ergo hoies cũ vidiſſent
qđ fecerat ſignum dicebant:
Quia hic ē vere ꝓpheta qui
vẽturus eſt i mũdũ. Colla.
Excita dñe q̃s tuoꝛ fi-
deliũ volũtates: vt di-
uini opis fructũ ꝓpẽſi⁹ exe-
quẽtes pietatis tue remedia
maioꝛa percipiant. Per. Ad
bñs añ. Cum ſubleuaſſet oculos
ieſus ⁊ vidiſſet maximã multitudi-
nem veniẽtẽ ad ſe dixit ad philip-
pum: vnde ememus panes vt man-
ducẽt hi? hoc aũt dicebat tentãs eũ:
ipſe enim ſciebat quid eſſet factur⁹.
Ad magt añ. Cũ vidiſſent turbe
ſignũ qđ fecerat ieſus dicebãt: vere
hic eſt ꝓpheta qui venit in mũdũ.

¶ Finis Dominicalis.

Incipit sanctorale secundum ordinem cisterciensium. In natale sancti stephani ad magt. añ.
Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Justus germinabit sicut lilium. ℟. Et flore. Collecta.

Da nobis quesumus domine imitari quod colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere quia eius natalicia celebramus: qui nouit etiam pro persequutoribus exorare. Per. In commemoratione dicimus. Dominum nostrum iesum christum filium tuum amen. Inuit.
Christum natum qui beatum hodie coronauit stephanum Venite adoremus. Hy.
Stephani primi. In .j. noc. añ.
Beatus vir. ⁊c. Sicut vnius martyris. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eum domine. ℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Sermo beati fulgentii epi. Lectio .j.

Heri celebrauimus temporalem sempiterni regis nostri natalem: hodie celebramus triumphalem militis passionem. ℟. Hesterna die dominus natus est in terris vt stephanus nasceretur in celis ingressus est dominus mundum Vt stepha nus ingrederetur in celum. ℣. Heri enim rex noster trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediens visitare dignatus est mundum. Vt stepha. Lectio .ij.

Heri enim rex noster trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediens visitare dignatus est mundum: hodie miles de tabernaculo corporis exiens triumphator migrauit ad celum. ℟. Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat signa magna ⁊ prodigia in populo. ℣. Cum autem esset plenus spiritu sancto ⁊ fide beatus stephanus faciebat. Lectio tertia.

Ille sempiterne deitatis maiestate seruata serui le cinctorium carnis assumens in huius seculi campo pugnaturus intrauit: iste depositis corruptibilibus corporis indumentis ad celi palatium perhenniter regnaturus ascendit. Ille descendit carne velatus: iste ascendit sanguine laureatus. ℟. Videbant omnes stephanum qui erant in concilio. Et intuebantur vultum eius tanquam vultum angeli stantis inter illos. ℣. Et concurrentes rapuerunt eum ⁊ adduxerunt in concilium. Et. Le. iiij.

Ascendit iste lapidantibus iudeis: quia ille de-

scēdit letātibus āgelis. Glia in excelsis deo heri exultantes sancti angeli cātauerunt: hodie stephanū letātes in suum ꝯsortium susceperunt. ℟. Lapidabāt stephanū inuocātē ꝛ dicētē: Dñe Jesu xpe accipe spūm meū ꝛ. ℣. Pone statuas illis hoc petīz. ℣. Positꝫ āt genibꝰ btūs stephanꝰ orabat dicēs: Dñe iesu In .ij. noc. añ. Dñe iste sanctus ꝛc. Sicut in .ij. noc. vnius martyris. ℣. Posuisti dñe super caput eiꝰ. ℟. Coronā ꝛc.

Heri dñs exiuit Le. v. ḋ vtero virginis: hodie miles egressus ē de ergastulo carnis. Heri xp̄s ꝓ nobis pānis ē iuolutus: hodie stephanꝰ stola ē ab eo imortalitatꝭ idutꝰ. ℟. Impij super iustū iacturā fecerūt vt eū morti traderēt: At ille gaudēs suscepit lapides vt mereret accipe coronā glie. ℣. Cōtinuerūt aures suas ꝛ ipetū fecerūt vnanimes i eū. At ille gaudēs. Le. vj.

Heri presepis angustia xp̄m portauit īfantez: hodie imensitas celi suscepit stephanū triūphātez. ℟. Stephanus seruus dei quem lapidabant iudei vidit celos apertos vidit ꝛ introiuit: Beatus homo cui celi patebant. ℣. Stephanus autē plenꝰ gratia ꝛ fortitudine faciebat prodigia ꝛ signa magna in populo. Beatꝰ. Lect. vij.

Solus descēdit dñs vt multos suos milites eleuaret. Hūiliauit se rex noster vt suos milites exaltaret. Qui eiꝫ corpi suo v̄ginis ꝑparauit vterꝫ: ipe martyri suo apire dignatꝰ ē celū. ℟. Impetū fecerūt vnanimes i eū ꝛ eiecerūt eū extra ciuitatē Inuocātē ꝛ dicētē: dñe accipe spūꝫ meū. ℣. Et testes ꝯ posuerūt vestimēta sua secꝰ pedes adolescētꝭ q vocabat saulꝰ ꝛ lapidabāt eū. Inuocantē. Lectio. viij.

Dominꝰ xp̄s āgustias itrare nō dedignatꝰ est vteri: vt aiaꝫ stephani latitudo susciperet celi. ℟. Preciosus athleta dñi stephanꝰ positis genibꝰ orauit dicēs: Domine Jesu xpe ne statuas illis hoc peccatum. ℣. Lapidabant iudei stephanum: at ille orabat dicens: Dñe Jesu. Ad cant. añ. Nisi granū ꝛc. Cant. Beatꝰ vir q̄ in sapiētia. ℣. Magna est gloria eius. Scd̄m matheū.

In illo tp̄e: Dicebat iesus turbis iudeorūꝫ ꝛ pricipibus sacerdotuꝫ: Ecce ego mitto ad vos ꝓphās et sapientes ꝛ scribas: ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifigetis: ꝛ ex

eis flagellabit[is] i synagogis vestris. Et rel. Homel. lect. eiusdē btī hiero. psby. Le. ix.
HOc q̄d antea dixerat vos iplete mēsurā patrum vestro℞ ad psonā dn̄i pertinere: eo q̄ occidendus esset ab his. pōt ⁊ ad discipulos ei⁹ referri d̄ qb⁹ nunc dicit: ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ sapientes ⁊ scribas ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis ⁊ flagellabitis in synagogis vestris ⁊ persequemini de ciuitate in ciuitatem: vt ꝯpleatis mēsurā patruꝫ vestro℞. ℞. Intuēs in celū btūs stephanus vidid gloriā dei ⁊ ait. Ecce video celos aptos ⁊ filiū hōis stantē a dextris virtutꝭ dei. ℣. Cūq3 aspiceret beat⁹ stephan⁹ in celū vidit gloriā dei ⁊ ait: Ecce video. Lectio. x.
SImilisq3 obserua iuxta apostolū scribēteꝫ ad corīthios: varia dona eē discipulo℞ xp̄i: alios ꝓphetas q̄ vētura p̄dicant: alios sapiētes q̄ nouerint qn̄ debeant pferre sermonem: alios scribas in lege doctissimos. ℞. Patefacte sūt ianue celi xp̄i martyri btō stephāo q i nūero scōrū inuēt⁹ ē prim⁹: Et iō triūphat i celis coronat⁹. ℣. Mortē eim quā saluatori dignat⁹ ē ꝓ oib⁹ pati hāc ille prim⁹ reddidit saluatori. Et. Lectio. xi.
EX quibus lapidat⁹ est stephanus: paulus occisus: crucifixus petrus: flagellati in actibus apostolorum discipuli. ℞. Positis genib⁹ beatus stephan⁹ clamauit voce magna dicēs: dn̄e Jesu ne statuas illis hoc peccatum. ℣. Lapidabant stephanū inuocātē ⁊ dicētē: dn̄e Jesu accipe spiritum meum. Et. Le. xij.
ET persequuti sunt eos de ciuitate in ciuitatem expellētes d̄ iudea vt ad populū gētium trāsmigrarent. ℞. Sancte dei preciose prothomartyr stephane qui virtute charitatꝭ circumfultus vndiq3 dominū ꝓ inimico exorasti populo: Funde pces ꝓ deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo propitiat⁹ interuentu: dn̄s nos purgatos a peccato iungat celi ciuibus. Fūde preces. Secunduꝫ mathēū.
IN illo tpe: Dicebat iesus turbis iudeoꝛuꝫ ⁊ principibus sacerdotū: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis i synagogis vestris ⁊ psequimini d̄ ciuita

te in ciuitatē: vt veniat super vos ōis sanguis iustus qui effusus est super terrā: a sanguine abel iusti vsqȝ ad sāguinem zacharie filij barachie quem occidistis iter templuȝ ⁊ altare. Amen dico vobis: venient hec omnia sup generatōeȝ istā. Hierl'em hierl'em q̄ occidis ꝓphas ⁊ lapidas eos qui ad te missi sunt quotiens volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallia cōgregat pullos suos sub alas ⁊ noluisti. Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico eīm vobis: nō me videbitis amodo donec dicatis: Benedictus qui venit in noīe dn̄i. Colľa. Da nobis q̄s domine. vt. s. In lb' an̄t. Cuȝ esset autem stephanus plenus spiritu sancto intendens in celum vidit gloriam dei ⁊ Jesum stantem ad dexteraȝ patris. Capl'm. Stephan' plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna in populo. ℞. Posuisti dn̄e sup. Hy'. O preferenda. ℣. Justus ger. Ad bn̄s an̄. Patefacte sūt ianue celi xp̄i martyri stephano q in nūero sanctoꝝ inuēt' ē prim' ⁊ iō triūphat in celis coronat' all'a. Colľa. Da nobis q̄s dn̄e. ⁊c. Cōmō de nat. dn̄i An̄. Genuit puerpa ⁊c. ℣. Puer nat'. ℞. Filius datus. Coll. Cōcede q̄s oṗs deus. Ad .j. an̄. Lapidabāt iudei stephanū inuocantem ⁊ dicētem: dn̄e Jesu xp̄e accipe spūm meū. Ad. iij. An̄. Adesit anima mea post te quia caro mea lapidata est pro te de' me'. Cap. Stephanus plen' gratia ⁊c. ℣. Gloria ⁊ hono. Col. Da nobis q̄s ⁊c. Ad sextaȝ an̄. Stephanus vidit celos apertos vidit ⁊ introiuit: beat' homo cui celi patebant. Capitulū. Surrexerūt quidam d̄ synagoga disputātes cuȝ stephano: ⁊ nō poterāt resistere sapiētie ⁊ spiritui q̄ loq̄batur. ℣. Posuisti dn̄e. Colľa. Omnipotēs sempiterne deus qui primitias martyrū ī btī leuite stephani sanguīe dedicasti: tribue q̄s: vt pro nobis intercessor existat: qui pro suis etiaȝ ꝑsecutoribuȝ exorauit. Per. Ad ix. anti. Positis autem genibus clamauit voce magna dicens: Stephan': domine Jesu ne statuas illis hoc peccatuȝ. Capl'm. Cum eēt stephan' ple-

nus spiritu sancto itendēs in celum vidit gloriam dei ⁊ iesum stantē a dextris dei. ℣. P Magna est gloria. Col. Presta q̄s oipotēs deus: vt beatus stephanus leuita magnificus: sicut ante alios imitator dñice passionis ⁊ pietatis enituit: ita sit fragilitatis nostre prompt⁹ adiutor. Per eūdē. Ad vs añ. vt vnius martyris. Iste sanctus pro lege ⁊c. Cap. Stephanus plenus. ℟. Gloria ⁊ honore. ℣. Justus ger. Ad magt añ. Intuens in celū beatus stephan⁹ vidit gloriam dei ⁊ ait: ecce video celos apertos ⁊ filium hominis stantem a dextris dei. Colla. Da nobis q̄s dñe. Cōmō beati Joānis euāgeliste. Añ. Iste est Joannes qui supra pect⁹ dñi in cena recubuit: btūs apostolus cui reuelata sūt secreta celestia. ℣. Nimis honor. Col. Ecclesiā tuam dñe benignus illustra: vt beati ioānis euāgeliste illumiata doctrinis ad dona pueniat sempiterna. Per. Cōmō de nat. dñi. Añ. Uirgo hodie. ⁊c ℣. Puer natus. Colla. Cōcede q̄s ops deus. Inuit. Adoremus regez aplorum qui priuilegio amoris Johannem dilexit apostolū Dp⁹. Amore xp̄i. ps. Uenite In .j. noc. añ. In oēz terrā exiuit ⁊c. vt in natiui. aplorūz. Lect. ex homel. veñ. bede p̄s. Le. j.

Q Uia i pectore iesu sūt oēs thesauri sapientie ⁊ sciētie abscōditi: merito supra pect⁹ eius beat⁹ ioannes apl's recubat quē maioris ceteris sapiētie ⁊ scientie singularis munere donat. ℟. Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo meo dicit dñs: Et scribā sup eū nomē meum ⁊ nomen ciuitatis noue hierusalē all'a all'a. ℣. Uincēti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei mei. Et scribam super. Lectio. ij.

C Eteros quippe euāgelistas nouim⁹ plura ꝺ miraculis nostri saluatoris pauciora ꝺ diuinitate loquutos: ioānes autē per pauca ꝺ humanis scribēs actibus: potius se exponēdis diuine nature indidit archanis: patēter insinuās q̄ta ꝺ pectore iesu fluenta doctrie celestis q̄ nobis ructaret hauserit. ℟. Hic est discipulus qui testimonium peribet de his ⁊ scripsit hec: Et scimus qa verū est testimoniū ei⁹ all'a. ℣. Qui testimoniū peribuit verbo

dei ⁊ testimonium Jesu christi que-
cunqȝ vidit. Et scimus. Lectio .iij.

Hunc ergo cū vidisset petrus dicit iesu. Domine hic aūt quid? Quia se beatus petrus audierat per passiōē crucis clarificaturū esse deū: voluit etiam de fratre ⁊ cōdiscipulo cognoscere qua esset ipse morte perpetuam transiturus ad vitaȝ. R. Valde honorandus est beatus Joannes apostolus qui supra pect⁹ dn̄i i cena recubuit: Cui Christus i cruce matrem virginem virgini cōmendauit all'a all'a. V. Mulier ecce filius tuus. ad discipulum autem ecce mater tua. Cui. Lectio .iiij.

Dixit iesus petro: sic eū volo manere donec veniaȝ. Quid ad te? Tu me sequere. R. Cibauit illū dn̄s pane vite ⁊ itellect⁹ ⁊ aq̄ sapiētie salutaris potauit eū Et exaltauit eū apd̄ ꝓximos suos all'a V. In medio ecclesie apuit os eius ⁊ ipleuit eū dn̄s spū sapie ⁊ intellect⁹ Et exaltauit. In .ij. noc. an̄. Dedisti hereditatis ⁊c. sicut in natali apostoloꝝ. V. Cōstitues eos principes super omnem terrā. L. v.

Non iquit iesus ꝑ passionē martyrij volo ioānē ꝯsūmari sȝ absqȝ violentia ꝑsequutoris diē expectare nouissimū qn̄ ipse veniens eū in eterne beatitudīs mansione recipiaȝ R. Iste est Joānes q sup̄ pect⁹ dn̄i i cena recubuit. Btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia all'a all'a. V. Iste ē Joannes cui xp̄s i cruce matrē virginē virgini ꝯmēdauit: Btūs apl's. Le. vj.

Ut tantū crucis patibulū subeūdo mea te vestigia sequi debere memento Et quid ē: hāc quidē dn̄i responsionē frēs tunc tp̄is ita tractabāt quasi ioannes nū q̄ esset moriturus. R. Diligebat āt eū Jesus quoniā spālis ꝓrogatiua castitatis āpliori dilectiōe fecerat dignū. Quia virgo elect⁹ ab ip̄o virgo i euū ꝑmāsit all'a. V. In cruce deniqȝ moritur⁹ huic matrē virginē virgini cōmēdauit. Quia virgo. L. vij.

Non ita eē intelligēdū hoc ipse ioānes ámonere curauit: q̄ cum ꝑmisisset exisse sermonē istū inter frēs q2 discipulus ille non morit solerter adiecit atqȝ ait. Et n̄ dixit ei ihesus non moritur: sed sic eum volo manere donec veniaȝ quid ad te. R. Ecce puer me⁹ quē elegi dicit dn̄s elect⁹ me⁹: Complacuit sibi in illo aīa mea

allā allā. ℣. Ponā super eū spiri/tum meum: iudicium gentibus nunciabit. Complacuit sibi. Lect. viij.

NOn ergo putandū qꝛ discipul⁹ ille ñ sit mortuus in carne: qꝛ nec dñs de illo hoc futuruꝫ predixit. Et psalmista ait. Quis ē hō qui viuit ⁊ ñ videbit mortē. Sit ita potius intelligēdū ꝙ ceteris xp̄i discipulis p passiōeꝫ ꝯsūmatis: ipse in pace ecclesie aduētū superne vocatōis expectauerit: ⁊ hoc est qđ ait dñs: Sic eum volo manere donec veniā. ℟. In illo die suscipiā te seruū meuꝫ ⁊ ponā te sicuꝫ signaculū i ꝯspectu meo: Quoniā ego elegi te dicit dñs allā allā. ℣. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē ⁊ dabo tibi coronam vite. Quoniā ego. Ad can. añ. In patientia vestra pōssidebitis animas vestras. Cā. Uos sancti domini ⁊c̄. ℣. Annunciauerunt opa dei. Secundū Joannem.

IN illo tēpore: Dixit iesus petro: Sequere me Conuersus petrus vidit illum discipulum quē diligebat iesus sequentem qui ⁊ recubuit in cena super pectus eius: ⁊ dixit: dñe quis ē q̄ tradet te. Et rel. Homel. lec. eiusdem veñ. bede p̄sby. Lect. ix.

LEctio sancti euangelij que vobis lecta est fratres mei: tanto maiori a nobis intentione debet p singula verba pensari: quanto magis gratie superne dulcedine tota redūdat. ℟. Iste est Joannes Cui xp̄s i cruce m̄reꝫ virginē virgini cōmēdauit allā allā. ℣. Ualde honorād⁹ ē btūs Joānes q supra pect⁹ dñi cena r̄cubuit. Cui xp̄s. L. x.

COmmēdat eiꝫ nobis beatissim⁹ euāgelista ⁊ apl's ioannes priuilegium amor[] p̄cipui: q̄ ceteris amplius meruit honorari a dño: commendat testimoniū euāgelice descriptōis qđ veritate diuina subnixū nullus fideliū dubitare pmittit: commendat placidaꝫ sue carnis absolutionē: quā dño specialiter se visitante percepit. ℟. Hic ē beatissim⁹ euāgelista ⁊ aplus Johānes Qui puilegio amoris p̄cipui ceteris alti⁹ a dño meruit honorari allā. ℣. Hic ē discipulus ille quē diligebat Jesus q supra pect⁹ dñi cena recubuit. Qui priuilegio. L. xi.

UT pfecte lectiōis euāgelice pricipia cōsiderare valeam⁹ libet supiora

parũp attēdere. ℟. Uirgo est electꝰ a dño atqꝫ iter ceteros magis dilectꝰ q supra pectus eius recũbens euāgelij fluēta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit ⁊ verbi dei grām In toto ꝑrarũ orbe diffudit all'a all'a. ℣. Quasi vnus ex paradisi fluminibus euāgelista Joannes verbi dei gratiā in toto. Lectio duodecia

A Pparuit dñs post resurrectiōeꝫ discipulis septē iter quos erant petrꝰ ⁊ ioānes frustra in piscādo tota nocte laborātibus. ℟. In medio ecclesie aperuit os eius Et impleuit eũ dñs spiritu sapientie ⁊ intellectus all'a all'a. ℣. Misit dominus manum suā ⁊ tetigit os eius. Et impleuit. Scdm ioānem.

I N illo tpe: Dixit iesus petro: Seq̄re me. Cōuersus petrus vidit illũ discipulum quē diligebat iesus sequentem q̄ ⁊ recubuit in cena sup pectus eius ⁊ dixit: Domine q̄s est q̄ tradet te? Hunc ergo cum vidisset petrus dixit iesu: Dñe. hic autē quid? Dicit ei iesus: Sic eũ volo manere donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. Exiuit ergo sermo iste inter fratres qꝛ discipulus ille nō morit̄. Et nō dixit ei iesus qꝛ nō morit̄: sꝫ sic eũ volo manere donec veniā. Quid ad te? Hic ē discipulus q̄ testimoniuꝫ ꝑhibet de his ⁊ scripsit hec. Et scimꝰ quia veruꝫ est testimoniũ eiꝰ. Coll'a. Ecclesiam tuam dñe. vt supra. In lbꝰ anti. Ecce puer meus electus queꝫ elegi: posui super eum spiritum meuꝫ. Capitulum.

Q Ui timet deũ faciet bona: ⁊ q̄ ꝯtinēs est iusticie apprehēdet illā ⁊ obuiabit illi quasi mat̄ honorifica ta. ℟. Constitues eos. Hyꝰ. In pricipio. ℣. Nimis. Ad bñs. añ. In medio eccl'ie aperuit dñs os eiꝰ ⁊ ipleuit eũ spũ sapientie ⁊ intellectus all'a. Coll'a. Ecclesiā tuaꝫ. Cōmō. nat. dñi añ. Lux orta ℣. Puer natꝰ. Coll'a. Cōcede q̄s deus. Ad. j. añ. Hic est discipulus ille q testimoniũ ꝑhibet de his ⁊ scimus qꝛ verũ est testimoniũ eius. Ad. iij. añ. Misit dñs manuꝫ suaꝫ ⁊ tetigit os meũ ⁊ repleuit illō. Cap. Qui timet deũ. ℣. In omneꝫ terram. Coll'a. Ecclesiā tuam. Ad. vj. añ. Sunt de hic stantibus qui nō gustabũt mortē donec videāt filium hois in regno suo. Capl'm.

I N medio ecclesie aperuit os eiꝰ ⁊ ipleuit euꝫ

dñs spiritu sapiẽtie ⁊ intellectus ⁊ stollam glie induit eũ. ℣. Constitues eos. Collecta.

B Eati ioãnis euangeliste q̃s dñe supplicatõe placat⁹: ⁊ vẽiã nobis tribue ⁊ remedia sẽpiterna cõcede Per. Ad.ix.añ. Joannes autez apostolus virgo dei electus cui virginẽ matrez dñs virgini cõmendauit.

I Ocũditatẽ ⁊ exultatiõez thesaurizauit Cap. sup eũ ⁊ nomine eterno hereditauit illum dñs de⁹ noster ℣. Annũciauerũt opera. Coll'a.

B Eati ioannis euãgeliste domine p̃cib⁹ adiuuemur: vt qd̃ possibilitas nostra nõ obtinet: ei⁹ nobis intercessione donet. Per. Ad vš añ. Jã nõ dicã. Añ. Tollite iugũ. Añ. Jugũ eiz. Añ. Tradẽt eiz. has añ. quere in nat. aplorũ. Cap. Qui timet deuz. ℟. In oẽz terrã. Hy⁹. Amore xp̃i. ℣. Nimis ho. Ad magt añ. Joãnes apl's ⁊ euãgelista virgo ẽ elect⁹ a dño atq3 iter ceteros magis dilect⁹. Col. Ecclesiam tuam. Sãctorum innocentiũ ꝯmẽ. Añ. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cum xp̃o regnant innocentes amicti stolis albis sequuntur agnum quocũq3 ierit. ℣. Justi in perpetuũ viuẽt. Collecta.

D Eus cui⁹ hodierna die p̄coniũ inocẽtes martyres nõ loquẽdo s3 moriendo ꝯfessi sũt oĩa in nobis viciorum mala mortifica: vt fidẽ tuã quã lingua nostra loquit: etiã morib⁹ vita fateat. Per. Cõmẽ natiui. dñi. Añ. Gaudeamus oẽs fideles. ℣. Puer nat⁹. Coll. Cõcede q̃s oĩps deus. Inuitat. Mirabilem deum in sanctis suis venite adoremus ps. Venite. Hymn⁹. Eterna xp̃i munera. In.j.noct.aña. Secus decursus aquaruz. Cetera q̃re in nat. martyrũ. ℣. Exultent iusti in cõspe. Sermo sancti seueriani episcopi. Lectio.j.

Z Elus quo tendat: quo prosiliat liuor: iuidia quo ferat: herodiana hodie patefecit imanitas. ℟. Sub altare dei audiui voces occisorum dicentium: quare non defendis sanguinẽ nostruz? ⁊ acceperũt diuinum responsum. Adhuc sustinete modicuz tempus donec impleatur numerus fratrum vestrorum. ℣. Et date sũt illis singule stole albe ⁊ dictum ẽ eis. Adhuc sustinete. Le.ij.

Q Ue dum tẽporalis regni emulat angustias: eterni

gis oꝛtum molitur extingue
re. ℟. Effuderunt sanguinem san
ctoꝛum tanq̃ aquã in circuitu hie/
rusalē: Et non erat qui sepeliret. ℣.
Posuerūt moꝛtalia seruoꝝ tuoꝝ
escas volatilibus celi carnes sanctoꝝ
tuoꝝ bestijs terre. Et non. Le. iij.

TUnc herodes ꝗuit vi
dēs q̃ illusus est a ma
gis misit i bethleē ⁊ occidit
oēs pueros qui erāt in ea ⁊
oibus finib⁹ eius. ℟. Adora/
uerūt viuentē in secla seculoꝝ. Mit
tētes coronas suas ante thronū dñi
dei sui. ℣. Et ceciderunt i cōspectu
throni in facies suas ⁊ adorauerunt
viuentē in secula. Mittētes. L. iiij.

VIdens herodes q̃ il
lusus ē a magis dolet
ipietas se cē illusam: dilatās
se crudelitas furit: fremit do
lositas se deceptā ⁊ in se fra⁹
reuersa colliditur. ℟. Isti sūt
sācti qui passi sūt ꝑpter te dñe vin/
dica eos: Quia clamāt ad te tota die
℣. Uēdica dñe sāguinē sctōꝝ tuoꝝ
q effusus ē. Quia clamāt. In. ij. noc.
añ. Uia iustoꝝ recta. ⁊c. ℣. Iusto
rū anime in manu dei sunt. Le. v.

HErodes stridet: cadēs
ipse i laqueū quē teten
dit. Hic iniquitatē quā ꝯdi/
derat euaginat. De fide ꝑsi/
die sumit arma. ℟. Isti sunt
sancti qui nō īquinauerūt vestimēta
sua: ābulabūt mecū i albis Quia di/
gni sūt. ℣. Et nō delebo noīa eoꝝ
de libro vite. Quia. Lectio. vj.

TErrēo q̄rit furoꝛe quē
natū celitus nō credit.
Ad sinus matrū militum co
git castra: inter vbera arcem
pietatis oppugnat: ī teneris
vberib⁹ ferruꝫ durat. ℟. Hi
sūt q cū mulierib⁹ nō sūt coīquinati:
virgīes eīz sunt ⁊ sequūt agnū quocū
q̄ ierit. ℣. Hi sūt q nō īquinauerūt
vestimēta sua. Et sequūt. Lect. vij.

HAc fundit hostis añq̃
sanguinē: dat añ moꝛ/
tem sentire q̄ꝫ vitā: tenebras
ingerit intrātib⁹ lucē. ℟. Can
tabant sancti canticū nouū añ sedē
dei ⁊ agni: Et resonabat terra in vo/
ces illoꝝ. ℣. Sub trono dei sancti
clamabant: vindica sanguinē nr̄m
deus noster. Et resona. Lect. viij.

SIc agit magister mali:
minister doli: ire artifex
īuentoꝛ sceleris: īpietatis au/
ctoꝛ: pietatis ꝑdo: inimicus
inocētie: hostis nature: mal⁹
omnibus: suis peioꝛ pessim⁹
sibi. ℟. Coronauit eos dñs coro/
na iustitie: Quia passi sūt pro dño ⁊ se/
quūt agnū. ℣. Lauerūt stolas suas ⁊

cādidas eas fecerūt i sāguie agni. Or
Ad cā. an. Cētū quadragita q̄ttu-
or milia q̄ ēpti sūt d̄ terra hi sūt q̄ cū
mulierib⁹ nō sunt coinquati: virgies
eī sūt id̄ regnāt cū deo ꝛ agno sine
macula. Can. Uos sci dn̄i. ℣.
Gloriosus de⁹. Scd̄m matheū.

In illo tempore: Ange-
lus dn̄i appuit in som-
nis ioseph dicens: Surge ꝛ
accipe pueꝝ ꝛ matrē ei⁹ ꝛ fu-
ge in egyptū ꝛ esto ibi vsq̄
dū dicā tibi. Futurū ē eīm vt
herodes q̄rat pueꝝ ad pdē-
dū eū. Et rel. Homel. lectio.
eiusdē ven̄. bede pres. Le. ix.

De morte p̄ciosa mar-
tyrū inocētiū sacra no-
bis ē fr̄es charissimi euāge-
lij lectio recitata: in q̄ tn̄ oīuꝫ
xp̄i martyꝝ preciosa ē mors
designata. ℟. Ecce vidi agnum
stantē supra mōtē syō ꝛ cū eo scōꝝ
milia: Et hēbant nomen ei⁹ ꝛ nomē
patris ei⁹ scriptū in frōtib⁹ suis. ℣.
Cantabāt sci canticū nouū añ sedē
dei ꝛ agni. Et habebant. Lectio. x.

Quod eniꝫ puuli occisi
sūt: significat p̄ humi-
litatis meritum ad martyrū
pueniēdū gloriā: ꝛ q̄r nisi cō-
uersus fuerit quis ꝛ effectus
vt puulus nō possit aiaꝫ da-
re pro xp̄o. ℟. Sub throno dei
omnes sancti clamabāt: Uindica sā-
guinē nostruꝫ deus noster. ℣. Uidi
sub altare dei aias sanctoruꝫ pp̄ ver-
bum dei quod habebant ꝛ clara vo-
ce dicebant: Uindica. Lectio. xj.

Quod in bethleē ꝛ i oī-
bus finib⁹ eius occisi
sūt: ostēdit non solū in iudea
vn̄. ecclesie cepit origo: sed ꝛ
in oībus eiusdē ecclesie fini-
bus quacūq̄ p̄ orbē diffusa
est: psequutionē seituraꝫ p̄-
fidoꝝ: ꝛ piorum patiētiaꝫ eē
coronādā. ℟. Ambulabūt me-
cū i albis quoniā digni sūt: Et n̄ dele-
bo noia eoꝝ d̄ libro vite. ℣. Hi sūt
q̄ cū mlierib⁹ nō sunt coinquati: vir-
gines eniꝫ sunt. Et non. Lect. xij.

Ubi ni occisi sūt do-
ctrina ꝛ opatōe ꝛ pfe-
ctos indicāt. Qui vero isra:
simplices vl̄ idiota s: fidei ta-
men non ficte ꝯstātia fortes
eque denunciant. ℟. Centum
quadragintaquattuor milia qui em-
pti sunt de terra hi sunt qui cum mu-
lieribus non sunt coinquinati: virgi-
nes eniꝫ permanserūt: Ideo regnāt
cū deo ꝛ agno sine macl̄a. ℣. Hi
empti sunt omnibus primitie deo ꝛ
agno ꝛ in ore eorum nō est īuentuꝫ
mēdaciuꝫ. Jō. Scd̄m matheū.

IN illo tẽpore: Angel⁹ domini appuit in somnijs ioseph dicens: Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius ⁊ fuge in egyptū ⁊ esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurū est enim vt herodes q̄rat puerū ad pdendū eum: Qui cōsurgens accepit puerū ⁊ matrē eius nocte ⁊ secessit i egyptū. Et erat ibi vsq; ad obitū herodis vt adimpleretur quod dictum est a domino per ꝓphetā dicentem. Ex egypto vocaui filium meum. Tunc herodes videns quoniā illusus esset a magis iratus ē valde. Et mittēs occidit omnes pueros q̄ erāt in bethleem ⁊ in omnibus finibus ei⁹ a bimatu ⁊ infra ꝑm tp̄s qđ exquisierat a magis. Tunc adimpletum est quod dictū est ꝑ hieremiā prophetā dicentem. Uox in rama audita est: ploratus ⁊ vlulatus mltus: rachel plorās filios suos ⁊ noluit consolari quia non sunt. Coll'a. Deus cuius hodierna die. vt supra In lb⁹ añ. Herodes iratus occidit multos pueros in bethleem iude ciuitate dauid. Capitulum.

VIdi supra montē syō agnū stantem ⁊ cum eo centū quadragintaquattuor milia habentes nomen eius ⁊ nomen patris ei⁹ scriptum i frontib⁹ suis. ℞. Exultent iusti. Hy⁹. Tradūtur igni. ℣. Iusti in ppetuū. Ad bñs añ. Hi sūt q cū mulierib⁹ nō sūt coinquinati: virgines eī sūt ⁊ sequunt agnū quocūq; ierit. Coll'a. De⁹ cuius hod. die. Cōmō nat. dñi. añ. Nat⁹ ē nobis ⁊c. ℣. Puer nat⁹ ē. Col. Concede q̄s oп̄s d. Ad j. añ. Angeli eorū semp vidēt faciē patris. Ad iij. añ. Uox i rama audita ē ploratus ⁊ vlulatus rachel plorans filios suos. Cap̄. Uidi supra montem. ℣. Exultent iusti. Coll'a. De⁹ cuius hodi. Ad sextā. añ. Sub throno dei scti clamabant: vindica sanguinem nostrū deus noster. Capitulū.

HI sūt qui cū mulierib⁹ non sunt coinquinati: virgines enim sunt: hi sequuntur agnum quocūq; ierit. ℣. Iustorum anime. Collecta.

DEus qui lƺsis magn⁹ in magnis: mirabilia tn̄ gloriosius oparis in minimis: da nobis q̄s in eorū celebritate gaudere: q̄ filio tuo dño no-

stro testimōiū pbuerūt et ñ loqntes. Per eū. Ad .ix. añ. Cantabant sancti canticum nouum ante sedez dei et agni et resonabat terra in voces illorum. Capitulum. Hi empti sunt ex oībus pmitie deo et agno: et i ore eoꝝ nō ē inuētū mendaciū: sine macula sūt añ thronū dei. ℣. Gloriosus de⁹. Coll. Adiuua nos dñe q̄s eorū deprecatiōe scōꝝ: q filiū tuū hūana nec dū voce profitētes: celesti sunt pro ei⁹ natiuitate glīa coronati. Per eundē. Ad vs añ. A bimatu et infra occidit mltos pueros herodes ppter dñm. Añ. Sinite paruulos ad me venire: taliū ē eiz regnū celorū. Añ. Lauerūt stolas suas et cādidas eas fecert i sāguie agni. Añ. Hi ēpti sūt ex oīb⁹ pmitie do et agno et i ore eoꝝ ñ ē iuētū mēdaciū. Cap. Uidi supra mōtē. ℟. Scti tui dñe Bñdicēt te. ℣. Gliaz. regni tui dicēt et potētiā tuā loquēt. Bñdicent. Hy⁹. Eterna xpi. ℣. Justi i ppetuū viuēt. Ad magt añ. Ambulabūt mecū i albis quoniā digni sūt et nō delebo noīa eoꝝ de libro vite. Colla. De⁹ cui⁹ hodi. Thome epi et martyris ꝯmō. Beatus vir q suffert. ℣. Justus ger. sic.

Adesto dñe supplicatōibus nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati thome martyris tui atq; pōtificis itercessiōe liberemur. Per. Cōmō natiui. dñi. Añ. Hodie itacta virgo. &c. ℣. Puer natus. Colla. Cōcede q̄s ops deus. Inuitat. Regez sempiternuz &c. Hy⁹. Deus tuorum. In .j. noct. aña. Beatus vir &c. Lect. Siqs vult post me venire. Euāgeliū. Nisi granuz Homel. Se autem dicebat. quere infra in scō vincentio. In lb⁹ et ad .iij. et ad vs cap. Justus si morte. In lb⁹ aña. Qui me confessus. Añ. Justus si morte. ℟. Posuisti dñe. Hy⁹. Penas. ℣. Just⁹ ger. Ad bñs añ. Qui vult p⁹ me venire. Coll. Adesto. Cōmō natiui. domini. Añt. Uerbum caro. ℣. Puer natus. Colla. Cōcede q̄s. Ad j. añ. Qui sequitur me. Ad .iij. añ. Qui mihi ministrat Capl'z Justus si morte. ℣. Gloria et honore. Coll. Adesto. Ad .vj. añ. Siqs mihi minist. Caplm. Beatus vir qui inuētus ē sine macula. et q post auꝝ ñ abijt nec sperauit i pe

cunie thesauris: quis ē hic⁹ ⁊ laudabimus eum: fecit enim mirabilia i vita sua. ℣. Posuisti domine. Coll'a.

Deus q̄ nos beati thome martyris tui atq₃ pontificis: cōcedis natalicio ꝑfrui eius nos tribue meritis adiuuari. Per. Ad .ix. añ. Volo pater vt vbi ego sum. Capl'm.

Beatus vir q̄ inuenit sapiētiā ⁊ q̄ affluit prudētia: melioꝛ ē acq̄sitio ei⁹ negotiacione argēti ⁊ auri. ℣. Magna est gloria eius i salutari tuo

Presta q̄s oṗs Coll'a. de⁹: vt itercedēte beato thoma martyre tuo atq₃ pōtifice ⁊ a cūctis aduersitatibus liberemur in coꝛpe et a prauis cogitationib⁹ mundemur in mēte. Per. Ad vš añ. Iste est sanctus ⁊c. q̄re i vni⁹ marty. Cū mō nat. dn̄i. Añ. Nesciens mater. ℣. Puer natus Coll'a. Cōcede q̄s oṗs de⁹. De scō siluestro ad vš añ. In pricipio ⁊c. Cap. Benedictionem omniū gentiū. ℟. Amauit euz. Hy⁹. Jesu coꝛona. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt añā. Similabo eum. Coll'a.

Da q̄s oṗs de⁹: vt beati siluestri cōfessoꝛis tui atq₃ pontificis venerāda solēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ salutez. Per. Cetera oīa quere in natali vnius cōfessoꝛis pont. ⁊ legantur lectiones iste. Seru⁹ qui gemina talenta. ⁊ hoc euangelium. Hō q̄dā pegre. In festiuitate sancti gullermi abbatis scī karolici ⁊ postea archiepi bitu. Ad vespas añ. Gaude mater fecūda liberis: que serpētis dum caput ꝯteris: tuis celos aperis: quos victoꝛes ꝯiungis superis. Añ. Grates deo reddamus seduli: q sublatis erūnis seculi: quod nō nouit coꝛ auris oculi: nostro gratis cōcessit ꝑsuli. Añ. Sub etate guillermus tenera: blādis parcēs elegit aspera: dū virtuti sic datur opera: legez carnis lex donat altera. Añ. Jam gaudere nolens admodicū: adolescens elongat publicū: mundū sibi cognoscens vitricū: pōpam fugit euadit lubricū. Capitulum. Benedictionez. ℟. In agendis loco ducis: instans preci vere lucis: imploꝛabat radios: crebꝛo legit in scripturis: quibus doctus de futuris: casus cauet noxios: sic preuentus de supernis his scrutatur in lucernis motus mentis propri os. ℣. Ut virtutum in affectu se

tus gestet varios: et virgas habet in aspectu gestus patrum preuios. Sic preuentus. Hymnus.

Jesu corona celsior cultũ dãs sponse regnũ: cui veritas sublimior iã3 regni reddit premiũ. O a supplicanti cetui hui⁹ obtẽtu gratiam: vt tui data fletui culpa reportet copiã: Anni recurso tpe dies solẽnis claruit. quo guillerm⁹ d corpore: migrãs supna meruit. Hic vana terre gaudia spernẽs se sũmus inplicat: iure sibi celestia fideq3 votis vendicat. Diuisio.

Te xpe rex pijssime regis hec pulsans pcib⁹ hostes expugnat aie fraudis elisis actib⁹. Virtutu3 actu ꝛ fide psul ornatu pdit⁹: mentis degustat auide haustu sapore3 spũs. Plus currit in certamine longo ꝯfligẽs prelio: ꝙ martyr fuso sanguine cũ ictu gaudẽs pmio. Proinde te pijssime pcamur hui⁹ meritis: nos a peccatis exime vite deducens semitis. Gloria tibi dñe gloria vnigenito: vna cũ sancto flamie cultu reddat obito. Amẽ. ℣. Ecce sacerdos magn⁹. Ad magt añ.

Magnifice diuinis laudibus vota reddat exultãs anima: a quo sumpsit esse cũ viribus reparí cũ dragma decima quã sponsauit ornans monilibus ꝛ paucis vexit ad plurima: cum hãc iunxit supernis ciuibus veritatis i.ã cibaris azima. Colla. Deus ꝗ cõspicis. ꝛc. Inuit. Exurgamus mẽte iã sobria: nos ppls ꝛ oues dñi: pro collata guillelmo gloria: eius laudes reddam⁹ numini. ps. Venite In. j. noct. añ. Christi paret guilermus legib⁹ actu foris int⁹ memoria: legẽ vite tenet in morib⁹: ꝛ in lingua lex est ex clemẽtia. ps. Beat⁹ vir. Añ. Delise itenẽs cõsortiũ iugum spernit ferre: ne cũ illo portet repudiũ: qui ꝑ iugis se primat nuptijs. ps. Quare fremu. Añ. Cor dilatat diffusa charitas: quo plus iustũ artat afflictio: sic crebris surgit fecunditas: quanto maior iuget expressio. ps. Cum inuoca. Añ. In conspectu diuino dirigit gressus: mendã percurrens orbitã: viam rectam cõsultus eligit: se per artam restringens semitam. ps. Verba mea. Añ. Eleuatur ad nutũ gratie: vt aspirans ad austrũ aquila: escã mentis cõtemplans acie: in superna vitali familia. ps. Dñe dñs. Añ. Ut quiete cu3 sponso dormiat nidum sibi ponit i arduo: montem petit vt turbam fugiat

xp̄o iunct⁹ amplexu mutuo. ps. In dn̄o ꝯfi. ℣. Iustuȝ deduxit. Le. Beati sūt serui illi. require in vni⁹ ꝯfes. ℟. Primū sonet in laude presulis cōditoris honor ⁊ gloria: q diffusis donorū riuulis patreȝ nobis dedit in patria: Cuius vita q̄ꝫ digna titulus certa prebet actus indicia. ℣. Signis fulget fide plen⁹ clarū gerēs ortu genus ex illustri gallia. Cuius vita. ℟. Flos erūpēs in nouella planta puri corporis: ne ledatur a ꝑcella ⁊ renitentis pectoris Munda trāsit carnis cella scipri clausus in fiscella fedi fluct⁹ equoris. ℣. Non irrūpit cordis tēplū: q̄ sit casul in exēplū: sub elapsu tp̄is. Munda transit ℟. Ne seducāt mundi vana cor illustris pueri: sensus regit etas cana fiunt opes oneri: Iā cōcepta mēte sana mox exurgēs in mōtana subijt raptu celeri. ℣. Xp̄m sequens pacis via nudus fugit cū helia sub verba imperij. Iam. ℟. Igitur cū ābitu sp̄reta mundi cura duct⁹ ē a sp̄ū sub claustri censura cōmutās cū habitu pro sūmis casura Per qd̄ in introitu nō formidat dura. ℣. Spe suspenso mūeris releuatur oneris amore ꝑ̄essura. Per qd̄. In .ij. noc. an̄. In gressus ꝑ̄sul oraculū mētis vultū lauat a maculis: fons emanās iugis ꝑ oculū labrū supplet factū de speculis ps. Dn̄e q̄s habi. An̄. Uitā petit quā dat dilectio fides ⁊ spes his ꝑ virtutib⁹ q̄rit pulsans sub hoc ternario trib⁹ gaudet amici panibus. ps. Dn̄e i virtute. An̄. Sup aq̄ cuȝ noe fabricat archā cordis complens i cubitū: cū ad mundi cōtēptū applicat actionis finalē exitū. ps. Dn̄i est terra. An̄. Recte laudes attollunt strenuū quē nō flectūt a recto ꝑspera: iuste gaudet de fructu manuū quē cōmēdant in portis opera. ps. Exaudi de⁹ orōneȝ meā cū deprecor. An̄. Hymnū dicat ꝑ̄fect⁹ collegū xp̄o decēt ipsū p̄conia: q assumpsit ad regni soliū patrū replēs bonis in gloria. ps. Te decet. An̄. Huius ordo vt cedrus libani vite bonis mortis ad exteros. qui nūc gaudent ad sonū organi ſ; in puncto ruūt ad inferos. ps Bonum est ꝯfiteri. ℣. Amauit eū dn̄s. ℟. Sūmo tēdens in amore per voti cōpendium gradus cepit a timore sic per septenariū: Scandens gust⁹ in sapore firmat edificiū. ℣. Factus sūmi nutu regis dux karoli loci gregis pastor ⁊ ꝑ̄sidiū Scandēs. ℟. Pater sanct⁹ dū cō sultū tenet solitudinis pascēs sibi cō sepultū sūmi gregē numinis vt det palmes fructū mltū. Purgat mētē corp⁹ cultū iugo reddit ordis. ℣. Nec clamoris det tumultū terra de-

flens hois. Purgat mētē. ℟. Servit iacob ꝓ rachele ꝑ vite septēnium vrit estus sȝ querelle sopit amor tediuȝ: Adꝰ āplexus transit lye gemēsꝰ cedit fraudi pie: morē vidēs patrū. ℣. Delicati sōnū thori: turbat lippa cuȝ labori: sanctū datur ocium. Adꝰ āplexus. ℟. Adhuc latens in deserto: lucerna sub modio: dare luceȝ in aperto: procedit in medio: Minat oues gressu certo: vagā poni in lacerto: reportans ab inuio. ℣. Clamat vigil oculus: ꝙ sit presul sedulus in ouili ꝓprio. Minat. Ad can. an. In cāticis labiorū laudis sibi laxet locum. vox vna letantiū rachel plorans consolet: vox in rama iam meroris i gaudiū mutet. Can. Beatus vir q̄ in sapiētia. ℣. Iustus vt palma. Euangelium cuȝ homel. quere in vnius cōfes. Sint lūbi vestri. ℟. Hic primatu fugitur in sede biturica: nec virtutum fabrica flatu laudis quatitur: Supra petraȝ in virtute modica figitur. ℣. Frustra rete iacitur dū pēnaȝ tēdit: in aspectu pedica. Sup. ℟. Forma gregis populo: gestis monstrat oculo: leges eqtatis mel ꝑfecȝ pabulo: lac ad potū paruulo sub lingua priuatȝ: Verbum nō adulterat dū dictis equipat facta probitatȝ. ℣. Iugū tollit hūeris quod īponit ceteris: doctor veritatis. Verbū. ℟. Sub vndene pondus ore sudās ab infantia: sero facto de labore vocat ad premia: Denario gaudet pari: stola fulgēs singulari sūpturꝰ duplicia. ℣. Noua iusto lux ē orta: trāsit luctꝰ cū absorta: mors ē i victoria. Dēario. ℟. Pater preciū in hac hora sub noctis silētio: nr̄a tibi sit decora laus placēs deuotio. Sic cōcordēt mēs ꝛ hora q̄ post morteȝ sine mora: tu sis nostra portio. ℣. Pater scītē gregē fulci dulcis ꝑce tuo dulci nos fouēs in gremio. Sic concordēt. Scōm lucam.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis. Sintꝰ lūbi vestri ꝛc̄. quere in vniꝰ cōfessoris pōtificis. In lbꝰ an̄. Vocem laudis affectus iubilo deo soluens te grex ex hylara: melos cordis cum vocis sibillo dat iocundum psalmum cū cytara. Caplm. Bn̄dictionem. ℟. Iustum deduxit dn̄s. ℣. Et ostēdit illi. ℣. Ecce sacerdos. Ad bn̄s an̄. Bn̄dictꝰ rex inuictus dux patris ad brauium qui conflictus vicitictus graues ferēs hostium: vt in mortis arma fortis frangens vires fontium: nos in portis dictetꝰ fortis. dans superne gaudium. Colla. Deus q̄ cōspicis. Ad horas diei capla ꝛ collas sicut de beato nicholao. Ad. j.

an̄. Prime mane iūctus agricolis exit vitis patris ad opa: nū cōc gerēs cū subdolis diē portat ⁊ estus pōdera. Ad.iij.an̄. Ter exponit verberi reducēs itineri cum in agone iumētū fami flagris operi carnis querēs ꝯteri lasciue fermentū. Ad.vj. an̄. Sexta fiunt tenebre dū cor inflammat in qua sācto celebre nomē occultat ne qd cernāt palpebre quo mēs extollat. Ad.ix.an̄. Nouem regis cubitorū lectulus ostēditur: cū cetibus angelorū nouē ꝑsul iungitur: quo quiete post laborum estus deo fruitur. Ad.vs̄.an̄. Mane nobiscū vespere ne nos surrepat scelerū: dans precū patris munere rectos ꝓgressus operū. An̄. Agat cor vigil spiritu vices dum paulāt corpora: litis sopito strepitu pacis succedāt tēpora. An̄. Nullo iam fine claudit vinēs iusti memoria: cui⁹ vbiqꝫ spargitur lucens signorum gloria. Ant. Mors in piscina corruit languens sub eius precibus: opem qua cūctis affluit pastor n̄ neget ouib⁹. Cap. Benedictionem. ℟. Amauit eum. Hymnus. Jesu corona. vt.s. ℣. Ecce sacerdos. Ad magnificat an̄. Magnificat spōsū inimie spōsa cui⁹ trina potētia trinitatis splēdet imagie trine dotꝫ iā fulgēs glia: pio cui⁹ sponsus precamine nos ascribat ad vite p̄mia. De sancto guillermo fiant oia sicut de bt̄o nicolao vbi nō sit officiū ei⁹ ꝓpriū: d̄ sancto antonio totum fiat sicut in natali vni⁹ ꝯfes. nō pōtificis ⁊ legātur lectiones iste. Beati sunt serui illi. ⁊ hoc euangelium. Ecce nos reliq̄m⁹. Fabiani ⁊ sebastiani ad vs̄ cap. Sācti p fidez. quere i plurimorū martyrū. ℟. Sancti tui domine. Hy⁹. Eterna xp̄i. ℣. Justi in perpetuū. Ad magt an̄t. Isti sūt sancti q. p testamēto dei. Colla.

Deus qui beatos martyres tuos fabianū atqꝫ sebastianū virtute ꝯstātie i passione roborasti: ex eorū nobis imitatione tribue pro amore tuo ꝓspera mūdi despicere ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per. Cetera oia q̄re i natale plurimorū martyrū ⁊ legant lec. iste. Psalmus q̄ cantatur dn̄o. ⁊ hoc euāgelium. Descendens iesus de monte. Jpso die ad vs̄ cap. De scā agnete caplꝫ. Qui gloriat in dn̄o. ℟. Pulchra facie. ℣. Specie tua. Hy⁹. Agnes beate virginis. ℣. Diffusa est. Ad magt. an̄a. Christi vir-

go nec terrore concutitur nec blan/dimentis seducitur. Collecta.

O Mnipotēs sempiterne de⁹: q̄ īfirma mūdi eligis vt fortia queq; cōfun/das: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q̄ beate agnetis martyris tue solem/nia colim⁹: eius apō te patro cinia sentiamus. Per. Inuit. Regem virginum. ps. Uenite. Hymn⁹. Agnes beate. In. j. noct. aṅt. Discede a me pabulum mortis q̄2 iaȝ ab alio amatore preuē ta sum. ps. Dn̄e dn̄s noster. An̄ Dexterā meā ⁊ collū meū cin xit lapidibus preciosis tradidit auri/bus meis inestimabiles margaritas ps. Celi enar. An̄t. Posuit si/gnū i faciē meā vt nullū preter eum amatorē admittā. ps. Dn̄i est ter ra. An̄. Induit me dn̄s ciclade au ro texta ⁊ imēsis mōilib⁹ ornauit me. ps. Eruc. cor. An̄ Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore suscepi ⁊ sāguis ei⁹ ornauit ge nas meas. ps. De⁹ nost ref. An̄. Ipi soli fuo fidē ipi me tota dēuotōe cōmitto. ps. Magn⁹ dn̄s. ℣. Specie, tua. Incipit passio sā cte agnetis virginis. Lect. j.

S Eruus xp̄i ābrosi⁹ epi virginib⁹ sacris. Dieȝ festū sacratissime v̄ginis ce/lebrem⁹. ℟. Diē festū sacratiss/me virgis celebrēm⁹ qualr̄ pas/sa sit btā agnes ad memoriā reuocemus. tertiodecio etatꝭ sue āno morteȝ ꝑdi/dit ⁊ vitā iuenit. Q2 solū vite dilexit auctorē. ℣. Infātia gdē ꝯputabaṫ in annis sed erat senectus mentis in mensa. Q2. Lectio secunda.

H Inc psalmi resonent hīc ꝯcrepēt lectiones. Hinc populoꝝ turbe letent: inde subleuentur pauperes xp̄i. ℟. Dexteram meā ⁊ collum meum cinxit lapidib⁹ ꝑciosis: tradi/dit aurib⁹ meis inestimabiles marga ritas. Et circūdedit me vernātib⁹ at/q; coruscātib⁹ gemmis. ℣. Induit me dn̄s ciclade auro texta ⁊ imēsis mōilib⁹ ornauit me Et circū. L. iij.

O Mnes ergo gratule/mur in dn̄o ⁊ ad edifi catōem v̄ginū qualiter pas/sa sit agnes btissima ad me/moriaȝ reuocemus. ℟. Amo xp̄ȝ i cui⁹ thalamū itroiui cui⁹ mr̄ vir go ē cui⁹ pr̄ feminā nescit cui⁹ mihi organa modulatꝭ vocib⁹ cātāt. Queȝ cū amauero casta sū cū tetigero mū da sū, cū accepo virgo sū. ℣. Mel ⁊ lac ex ei⁹ ore suscepi ⁊ sāguis ei⁹ or/nauit gēas meas Quem cū. L. iiij.

T Ertiodecio etatꝭ sue āno mortē ꝑdidit ⁊ vitaȝ inuenit: q2 solum vite dilexit

auctorē. ℟. Dn̄s adorāde colen de tremēde bn̄dico te. Qr p filiū tuū vnigenitū euasi minas hoīuz ipiorū ꝛ spurcicias dyaboli impolluto calle trāsiui. ℣. Te cōfiteor labijs: te cor de diligo: te totis visceribꝰ ꝯcupisco. Quia. In .ij. noc. an. Cuiꝰ pulchri tudinē sol ꝛ luna mirātur ipsi soli ser uo fidem. ps. Benedixisti. An. Christus circūdedit me vernātibus atqꝫ coruscātibꝰ gēmis ꝓciosis. ps. Fūdamēta. An. Ipsi sū despon sata cui angeli seruiūt cuiꝰ pulchritu dinē sol ꝛ luna mirant. ps. Cāta te. j. An. Stat a dextris eiꝰ agnus niue cādidior xp̄us sibi spōsā ꝛ mar tyrē consecrauit. ps. Dn̄s regna uit exul. An. Misit dn̄s angeluz suū ꝛ liberauit me de medio ignis ꝛ n̄ sū estuata. ps. Cātate. ij. An. Iā āplexibꝰ xp̄i castis astricta suz ꝛ corpi eiꝰ sociata sum. ps. Dn̄s re gnauit irasc. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. Lectio. v.

Infantia quidē ꝯputa batur in annis: sed erat sene ctus mendis immensa. Cor pore quidem iuuencula: sed animo cana. ℟. Ipsi sum despō sata cui angeli seruiunt cuius pulchri tudinem sol ꝛ luna mirantur: Ipsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotio ne commito. ℣. Iam amplexibus Christi castis astricta sum ꝛ corpori eius sociata. Ipsi soli. Lectio. vj.

Pulchra facie sed pul chrior fide. Que dum a scolis reuertitur: a prefecti vrbis filio adamat. ℟. Pro pter veritatē ꝛ mansuetudinē ꝛ iusti tiā: Et d̄ducet te mirabilr̄ d̄xtera tua. ℣. Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tu az ꝛ obliuiscere populū tuū ꝛ domuz patris tui. Et deducet. Lectio. vij.

Cuius parētes cum re quisisset ꝛ iuenisset: ce pit plura offerre ꝛ āpliora ꝓmittere. ℟. Ueni sponsa christi accipe coronam quam tibi dominus preparauit. Pro cuius amore san guinem tuum fudisti ꝛ cum angelis i paradisū introisti. ℣. Ueni electa mea ꝛ ponā i te thronū meū qr̄ ꝯcu piuit rex speciē tuā. Pro Lect. viij.

Denicqꝫ detulerat secuz ꝓciosissima ornamēta q̄ a beata agnete veluti q̄daz stercora sūt recusata. ℟. Offe rent regi virgines dn̄o post eā ꝓxie eiꝰ offerent tibi in leticia ꝛ exultatiōe ℣. Prudentes virgines aptate lā padas vestras ecce sponsus venit exi te obuiā ei. In leticia. Ad can. an. Ecce qd̄ cupiui iam video: qd̄ spera ui iā teneo: illi sū iūcta in celis quē i terr̄ posita tota d̄uotiōe dilexi. La.

Audite me diuini f. ℣. Elegit eam deus. Scdm matheum.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis pabolā hāc. Simile ē regnū celorū decē virginibus que accipiētes lampades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse. Et reliqua. Homelia le. eiusdē beati gregorij pape. Le. ix.

Sepe vos āmoneo fratres charissimi praua opa fugere: mūdi hui⁹ inquinamēta deuitare: sꝫ hodierna sancti euāgelij lectione cōpellor dicere: vt ⁊ bona q̄ agitis cum magna cautella timeatis: ne p hoc qđ a vobis rectum gerit: fauor aut gratia hūana reqrat: nec appetitus laudis surripiat: ⁊ qđ foris ostendit: intus a mercede vacuet. ℟. Induit me dñs vestimēto salutꝫ ⁊ indumēto leticie circundedit me ⁊ tāq̄ spōsā decorauit me corōa ℣. Ornauit inestiabili dextrochinio dexterā meā collūq; meū cinxit lapidib⁹ p̄ciosis. ⁊ tanq̄. Lectio. x.

Ecce eiꝫ redēptoris voce decē virgines ⁊ oēs dicūt virgines: ⁊ tñ itra beatitudinis ianuam nō oēs recepte: q2 earū quedā dum de virginitate sua gloriam foris expetūt: in vasis suis oleum habere noluerūt. ℟. Iā corp⁹ ei⁹ corpori meo sociatū ē ⁊ sāguis ei⁹ ornauit genas meas: Cui⁹ mater virgo est: cui⁹ pater feminā nescit. ℣. Ipsi sum despōsata cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinem sol ⁊ luna mirātur. Cuius mater. Lectio. xi.

Prius querēdū nobis est qđ sit celorū regnuꝫ aut cur decē virginib⁹ cōparetur: que ēt virgines prudētes ⁊ fatue dicātur. ℟. Pulchra facie sꝫ pulchrior fide: Beata es agnes respuēs mūdū: letaberis cū angelis: Intercede p oib⁹ nobis. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudie tua itēde p spere pcede ⁊ regna. Inter. L. xij.

Dum enim celorū regnū cōstat q2 reprobor nullus ingredit: etiā fatuis virginibus cur simile eē phibetur. ℟. Mel ⁊ lac ex eius ore suscepi Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinē sol ⁊ luna mirant: ipsi soli seruo fidem. Et sanguis. Scdm matheum.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile ē regnuꝫ celorum decem virginib⁹ ⁊c. q̄re in natali virginū. Coll'a.

Oṗs sempiterne deus. vt. s. In. lb⁹ an̄. Ingressa agnes turpitu dinis locum angelum dn̄i preparatū inuenit. Cap̄. Qui gloriatur. ℟. Adiuuabit eā. Hy⁹. Rerū ne sādi. ℣. Diffusa ē. Ad bn̄s an̄. Beata agnes in medio flāmarū ex-pansis manibus orabat: te deprecor: venerande colende pater metuēde: q̄r per sanctum filiū tuū minas eua-si sacrilegi tyrāni ⁊ carnis spurcici-as imaculato calle transiui ⁊ ecce ve nio ad te quem amaui: quē quesiui: quem semper optaui. Coll'. Oṗs sempiterne deus. vt. s. Ad. j. an̄. Mecum enī habeo custodem corporis mei angelū dn̄i. Cap̄'a. ⁊ coll'. ad horas diei require i natali virginum. Ad. iij. an̄. Annulo suo subarrauit me dn̄s me⁹ Jesus xp̄us ⁊ tanq̄ sponsam decora uit me corona. Cap̄. Qui glo-riat. ℣. Specie tua. Coll. Oṗs sempiterne deus. vt. s. Ad. vj. an̄. Benedico te pater dn̄i mei Jesu xp̄i q̄r per filium tuū ignis extinctus est a latere meo. Ad. ix. an̄. Con-gaudete mecū ⁊ ꝯgratulamini q̄r cū his omnibus lucidas sedes accepi. Ad vs̄. an̄. Discede a me. vt. s. An̄. Dexteram meā. An̄. Posuit signum. An̄. Induit me. De bea to vincētio cap̄. Iust⁹ si mor te. ℟. Gloria ⁊ honore. ℣. Mag-nā eleuata. Hy⁹ Deus tuorū. ℣. Iust⁹ ger. Ad magt' an̄. Bea tus vir qui suffert. Coll'a. Adesto dn̄e supplicatiōib⁹ ⁊c. Cōmō d sancta agnete. An̄. Stās bea ta agnes in medio flāme expāsis ma nibus orabat ad dn̄m: oīpotens ado rande colende tremēde benedico te ⁊ glorifico nomen tuum in eternū: ℣. Diffusa est. Coll'a. Oṗs sē-piterne deus. vt. s. Inuit. Re gē sempiternū venite adorem⁹. Qui martyrē suū coronauit vincentium.

Cetera vt in vnius martyris non pōtifici s: excepto q̄ iste lectiones legantur. Sermo beati augustini epi. Le. j.

In passione beati vin-cētij fratres charissimi euidēter ostēdit iudex ferox tortor cruentus martyr inui tus. ℟. Iste sanctus. Lectio. ij. In cui⁹ corpe penis varijs ex arato iā tormēta d'fecerāt ⁊ adhuc membra durabant. Tot cōuicta miracu-lis persistebat impietas: tot vexata supplicijs non cede-bat infirmitas. Lectio. iij. Agnoscatur ergo opata di uinitas. Quomodo eīm cor-ruptibilis puluis cōtra tā i

mania tormenta duraret nisi i eo xp̄s habitaret. Lect.v.
In his eiꝫ oib' ille agnoscē-dus: ille glorificādus: ille est laudādus qui ꝛ i pria voca-tione dedit fidē ꝛ in suprema passione virtutem. Lec.vj.
Vultis nosse qꝛ vtrunqꝫ do natū ē: audite apostolū pau lum: vobis inquit donatum est a xp̄o: nō solum vt in euꝫ credatis: verumetiam vt pa tiamini pro eo. Lectio.vij.
Acceperat hec vtraqꝫ bea tus leuita vincentius: accepe rat ꝛ habebat: Si eim nō ac cepisset. quid hēret. L.viij.
Habebat in sermone fiduci am: habebat in passione tol lerantiam Scd̄m ioannem.
In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Amen amē dico vobis: nisi granuꝫ frumēti cadēs in terraꝫ mor tuuꝫ fuerit ipsum solum ma-net. Et reliqua. Homel. lect. eiusdē bti augu. epi. Lect.ix.
Se autem dicebat. Ipꝫ erat granuꝫ mortificā dum ꝛ multiplicandū. Mor tificandū in fidelitate iudeo-rum: multiplicandū fide om nium populorum. Lect.x.
Iam vero exortans ad pas sionis sue sectanda vestigia: qui amat inquit animam su-am perdet eam. Lectio.xj.
Quod duobus modis itel-ligi potest. Qui amat pdet: idest si amas perdes. Si cu-pis vitaꝫ tenere cuꝫ xp̄o noli mortē timere ꝓ xp̄o. Le.xij.
Iteꝫ alio modo. Qui amat animā suā perdet eam. Noli amare in hac vita ne pdas i eterna vita. Scd̄m ioannē.
In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Amen amē dico vobis: nisi granuꝫ frumēti cadēs in terrā mor-tuum fuerit ipsum soluꝫ ma-net. Si autem mortuum fue-rit multū fructū affert. Qui amat animā suā perdet eaꝫ. Et qui odit animam suaꝫ in hoc mūdo: in vitam eternaꝫ custodit eam. Si quis mihi ministrat me sequat. Et vbi sum ego illic ꝛ minister me-us erit. Siquis mihi mini-strauerit honorificabit eum pater meus. Colla.
Adesto domine suppli-cationibus nostris: vt qui ex iniqtate nostra reos nos eē cognoscimus: beati vincentij

martyris tui intercessione liberemur. Per. In lb' aña. Qui me confessus. Et cetera omnia require in vnius martyris nō pōtificis. In conuersione sancti pauli ad vs capitulū.

Dixit ananias. saule frater dominus misit me iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas vt videas et impllearis spiritu sancto: et confestim ceciderūt ab oculis eius tanq̄ squame et visuz recepit. R. Scio cui credidi. V. Reposita est. Hymnus. Eterna xpi. V. Nimis honorati. Ad magt aña. Scē paule apl'e predicator veritatis et doctor gentiū intercede pro nobis ad euz qui te elegit. Colla.

Deus q̄ multitudinē gentiū beati pauli apl'i p̄dicatione docuisti: da nobis q̄s: vt cuius hodie ↄuersionem colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Inuitat. Gaudete et exultate. Quia noīa vestra scripta sūt i celis. ps. Uenite. Hy'. Eterna xpi. In .i. noct. aña. Qui opatus ē petro i apl'atū opatus ē mihi inter gētes et cognouerūt grām q̄ data ē mihi a xpo dño. ps. Celi enar. V. Qui me segregauit ex vtero m̄ris mee et vocauit per grām suā. Añ. Scio cui credidi et certus sū q2 potēs ē depositū meū seruare i illū diē iustus iudex. ps. Dñi ē tra. V. De reliquo reposita ē mihi corona iusticie. Añ. Mihi viuere xps ē et mori lucrū: gliari me opz i cruce dñi mei iesu xpi. ps. Exultate iusti. V. Per quē mihi mūdus crucifixus est et ego mūdo. Añ. Bonū certamē certaui: cursum consūmaui: fidem seruaui. V. De reliquo reposita est mihi corona iusticie. ps. Bñdicam d. Añ. Reposita est mihi corona iusticie quam reddet mihi dñs in illum diē iustus iudex. ps. Eructauit. V. Cooperāte gratia spūs sancti. Añ. Ne magnitudo reuelationū extollat me: datus ē mihi stimulus carnis mee angelus sathāe q me colaphizet pp qđ ter dñz rogaui vt auferret a me: et dixit mihi dñs: sufficit tibi paule grā mea. ps. Oēs gētes. V. Nam virtus i ifirmitate pficit. V. In oēm terrā. Sermo scī aug. epi. L.i.

Uerba apli audiuimus: imo p aplz verba xpi loquētis in illo quez de psequutore predicatorē fecit: pcutiēs et sanans: occidens et viuificans: occisus agnus a lupis et faciens agnos de lupis. R. Qui operatus est petro in

apostolatū: operatus est ⁊ mihi inter gentes ⁊ cognouerunt gratiam. Que data est mihi. ℣. Gratia dei ī me vacua nō fuit: sed gratia ei⁹ sēp in me manet. Que data. Lect. ij.

PRedictuz enim erat in preclara ꝓphetia cum iacob sanctus patriarcha benediceret filios suos presentes tāgēs: futura ꝓspiciens: predictū erat qđ in paulo cōtigit. ℟. Scio cui credidi ⁊ certus sum qꝛ potēs ē depositū meū seruar̄ in illū diē Just⁹ iudex. ℣. Reposita ē mihi corona iusticie quā reddet mihi dn̄s in illū diē. Just⁹. Le. iij.

ERat eīm paulus sicut ipse testat̄ de tribu beniamin: Cuz aūt iacob bn̄dicens filios suos venisset ad bn̄dicēdum beniamin ait de illo. ℟. Bonum certamen certaui: cursū cōsūmaui: fidē seruaui: Jōq̄ʒ ꝛposita ē mihi corōa iustitie. ℣. Gratia dei sum id qđ sum ⁊ gr̄a ei⁹ ī me vacua nō fuit. Jōq̄ʒ. Le. iiij.

BEniamin lup⁹ rapax. Quid ergo? Si lupus rapax sēp rapax? Absit. Sʒ qđ mane rapiet: ad vesperū diuidet escas. Hoc in ap̄lo paulo ꝯ[illegible]etuz ē: qꝛ ⁊ de illo predictuz erat. ℟. Mihi viuere christ⁹ ē ⁊ mori lucrū. Gliari me oportet ī cruce dn̄i mei iesu xp̄i. ℣. Per quē mihi mūdus crucifixus ē ⁊ ego mūdo. Gliari. In. ij. noct.

Añ. Saulus qui ⁊ paulus magnus ꝑdicator a deo confortatus conualescebat ⁊ confundebat iudeos. Ps. Exaudi de⁹ depre. ℣. Affirmās quoniā hic ē fili⁹ dei viui. Añ. Magn⁹ scūs paul⁹ vas electiōis vere digne ē gl'ificād⁹: qꝛ ⁊ meruit thronū duodecimū possider̄. Ps. Exaudi de⁹ orōēʒ meā cū depre. ℣. In regeneratiōe cū sederit fili⁹ hoīs ī sede maiestat̄ sue. Añ. Uos qui reliquistis oīa ⁊ sequuti estis me cētuplū accipietis ⁊ vitam eternam possidebit̄. Ps. Te dēcet hymn⁹ ℣. Dixit iesus discipulis suis. Añ. Tu es vas electōis sancte paule apostole predicator veritatis in vniuerso mundo. Ps. Confitebimur. ℣. Per queʒ omnes gētes cognouerūt gratiam dei. Añ. Sancte paule ap̄le predicator veritatis ⁊ doctor gētiū intercede ꝓ nobis ad deū qui te elegit. Ps. Dn̄s reg. exultet. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Añ. Uos qui sequuti estis me sedebitis sup sedes iudicātes duodecim tribus israel dicit dn̄s. Ps. Dominus regna. irasc. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maie-

statis sue. ℣. Constitues. Lect. v.

IAm si placet inspiciamus paulum manerapientē: ad vesperū escas diuidentē. Mane ꝛ vesperꝫ posita sūt ꝓ eo ac si diceret prius ꝛ postea. ℟. Audistis eniꝫ ꝯuersationē meā aliquando in iudaismo quoniā ꝓficiebā Supra multos coetāeos meos i genere meo. ℣. Abūdantius eiꝫ emulator extiti traditionū paternarū meaꝝ. Supra. L. vj.

SIc ergo accipiamus: Pri⁹ rapiet postea diuidet escas. Attēde raptorēꝫ. ℟. Cū āt placuit ei q me segregauit de vtero mr̄is mee ꝛ vocauit ꝑ grāꝫ suā vt reuelaret filiū suū per me: Ut euāgelizarē illū i gētibus. ℣. Cōtinuo ñ acqeuī carni ꝛ sanguini neqꝫ veni hierosolimā ad ātecessores meos aplos. Ut euāgelizarē. Lect. vij.

SAulus auteꝫ sicut act⁹ apostoloꝝ testātur acceptis litteris a pricipib⁹ sacerdotū vt vbicūqꝫ inuēiret vie dei sectatores attraheret et adduceret vtiqꝫ puniendos ibat spirans ꝛ anhelās cedes. Hic est ille manerapiens. ℟. Reposita ē mihi corōa iustitie quā reddet mihi dn̄s i illū diē Iust⁹ iudex. ℣. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ sū q: potēs ē depositū meū seruare i illū diē. Iustus. Lectio. viij.

CUm lapidat⁹ ē stephanus prim⁹ martyr ꝓ nomine xp̄i euidenti⁹ aderat ꝛ saulus: ꝛ sic aderat lapidātib⁹ vt nō ei sufficeret nisi tantū suis manib⁹ lapidaret. ℟. Saulus autē magis ac magis ꝯualescebat ꝛ ꝯfūdebat iudeos q hitabant damasci Affirmās quoniā hic ē xp̄s ℣. Et ꝯtinuo igressus paul⁹ synagogā ꝑdicabat Iesū Affirmās. Ad cā. añ. Uade anania ꝛ q̄re saulū: ecce eiꝫ orat q: vas electiōis ē mihi vt portet nomē meū corā gētib⁹ ꝛ regibus ꝛ filijs israel. Cā. Uos sancti dn̄i. ℣. Annūciauerūt opera dei.

Secūdum matheum.

IN illo tpe: Dixit simō petr⁹ ad iesum. Ecce nos reliquimus ꝛc. Homel. Grādis fiducia. querere in vni⁹ cōfes. non pōtificis. ℟. Ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ ē mihi stimulus carnis mee āgel⁹ sathane qui me collaphizet ꝓp qđ ter dn̄m rogaui vt discederet a me. ꝛ dixit mihi: sufficit tibi grā mea. nā virtus i īfirmitate ꝑficit. ℣. Libēter igit gliabor i īfirmitatib⁹ meis vt inhitet i me virt⁹ xp̄i. Nā virt⁹. ℟. Gratia dei sum id quod sum. Et gratia eius

in me vacua non fuit: sed semper in me manet. ℣. Qui operatus est pe tro in apl'atum: op'atus est et mihi inter gentes. Et gr'a. ℟. Magn' sanctus paulus vas electionis vere digne est glorificandus: Qui et meruit thronū duodecimuz possidere. ℣. Gratiaz superne būdictiōis expostulet nobis sanct' paulus vas electiōis. Qui et meruit. ℟. Sācte paule apostole p̄dicator veritatis et doctor gētiū Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur glia dei. Intercede. Scdm matheū.

IN illo tempe: Dixit symon petrus ad iesum: Ecce nos reliquim' oia et c. quere in vnius cōfes. nō pontificis. Coll'a. De' qui multitudinem. vt. s. In lb' añā. Ego plantaui apollo rigauit de' autē icremētū dedit all'a. ℣. Unusq̄sq3 p̄p'az mercedē accipiet s3 suū laborē Cap̄. Dixit ananias. ℟. Cōstitues eos. Hy'. Tradūt igni. ℣. Nimis honora. Ad bñs añ. Euāgeliū meū qd̄ euangelizatū ē n̄ est a me neq3 ab hoie accepi illud: s3 p reuelationē Jesu xp̄i dñi nr̄i. Col. De' q̄ multitudinē. Ad. j. añ. Grata dei in me vacua non fuit: sed gratia eius semp in me manet. ℣. Gratia dei sum id quod sū. Ad. iij. añ. Ter virgis cesus sū: semel lapidatus sū: ter naufragiū pertuli p xp̄i nomine. ℣. Nocte ac die in p̄fundo maris fui. Cap̄. Dixit ananias. ℣. In oēm terrā. Coll'. De' q̄ multitud. Ad. vj. añ. Damasci p̄posit' gentis arethe regis voluit me cōp̄hendere a fratrib' p murū sū missus in sporta et sic euasi man' ei' i noie dñi. ℣. Deus et pater dñi nr̄i Jesu xp̄i scit quia nō mētior. Cap̄.

EGo sum minim' apl'orū q̄ nō sum dignus vocari apl'us qm̄ psequutus sum ecclesiā dei. gratia autem dei sum id qd̄ suz et gratia ei' in me vacua non fuit. ℣. Constitues eos principes. Collecta.

DEus q̄ conspicis: q2 ex nulla nostra actiōe cōfidimus: concede propitius: vt contra aduersa oia doctoris gētium p̄tectione muniamur. Per. Ad. ix. añ. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me virtus Christi. ℣. Quando enim infirmor tūc fortior sum et potens. Capitulum.

SCio cui credidi et cert' suz q2 potēs est depositum meum seruare i illum diem iustus iudex. ℣. Annūciauerūt opera dei. Collecta.

Quesumus ops deus: vt beatus paul⁹ apostolus tuum ꝑ nobis imploret auxiliū vt a nostris reatibus absoluti: a cūctis etiaȝ ꝑiculis exuamur. Per. Ad vš aň. Qui operatus est. ℣. Qui me. Aň. Scio cui credidi. ℣. De reliquo. Aň. Mihi viuere. ℣. Per queȝ mihi. Aň. Reposita est. ℣. Coopante Cap. Dixit ananias. ℟. In omnem terrā. Hy⁹. eterna xpi. ℣. Nimis honora. Ad magt anti. In regeneratione cū sederit filius hois i sede maiestatis sue sedebitis ⁊ vos iudicātes duodecim trib⁹ israel dicit dn̄s. Colľa. De⁹ q̄ m ultitudineȝ. Agnetis scōo ad vš ɔmō. Aň. Stās beata agnes in medio flamme expāsis manib⁹ orabat ad dominū: oipotēs adorande colende tremende benedico te ⁊ glorifico nomen tuuȝ in eternum. ℣. Diffusa est. Collecta.

Deus q̄ nos annua btē agnetꝭ martyris tue solēnitate letificas: da vt quaȝ veneramur officio: etiam pie ɔuersationis sequamur exēplo. Per. Ad bn̄s. aň. Btā agnes i medio flāmarū expāsis manib⁹ orabat: te depreco: venerande colende pater metuēde: qꝛ ꝑ sctūm filiū tuū minas euasi sacrilegi tyranni ⁊ carnis spurcicias imaculato calle trāsiui: ⁊ ecce venio ad te quē amaui quē q̄siui quē semper optaui. ℣. Diffusa. Colľa. Deus q̄ nos. De sancto Juliano ad vesperas cap̄. Benedictionem omnium. ℟. Amauit eum dominus. Hymnus. Jesu corona. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt aňa. Similabo eum ⁊c. Colľa. Da quesum⁹ omnipotens de⁹ ⁊c. Lectiones sicut in sancto remigio. Seruus qui gemi. Euangeliū. Homo quidaȝ peregre. Cetera oia quere in vni⁹ ɔfessoris pontificis. In purificatiōe sancte marie ad vš. aň. O admirabile cōmertiuȝ creator generis humani animatum corpus sumēs de virgine nasci dignatus est: ⁊ procedēs homo sine semine largitus est nobis suam deitateȝ. Aň. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tunc implete sunt scripture sicut pluuia in vellus descendisti vt saluuȝ faceres genus humanū te laudam⁹ de⁹ noster. Aň. Rubū quē viderat moyses incōbustū conseruatam agnouimus tuam laudabilē virginitatem dei genitrix intercedꝫ ꝑ nobis. Aň. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob: virgo peperit

saluatorē te laudam⁹ de⁹ nr̄. Cap.

Ecce ego mittā angelū meū qui preparabit viā ante faciē meam ꝛ statim veniet ad tēplū scīm suū dn̄ator quē vos queritis ꝛ angelus testamēti quem vos vultis. ℞. Uidete miraculū. ℣. Uirgo concepit. Hy⁹. Mysterium ecclesie. ℣. Speciosa fcā es. Ad magt an̄. Salue regina misericordie vita dulcedo ꝛ spes nr̄a: salue ad te clamamus exules filij eue: ad te suspiramus gemētes ꝛ flentes in hac lachrymar valle: eya ergo aduocata nr̄a illos tuos mīsericordes oclos ad nos ↄuerte: ꝛ Iesū bn̄dictū fructū vētris tui nobis post hoc exiliū ostēde o clemēs o pia o dulcis maria. all'a.

Erudi quesumus domine plebē tuam: ꝛ que extrinsecus annua tribuis deuotione venerari: interius assequi gratie tue luce concede. Per. Coll'a. Inuitato.

Ecce venit ad templū sanctum suū dominator domin⁹. Gaude ꝛ letare syon occurrēs deo tuo. ps. Uenite. Hy⁹. Mysteriū. In .j. noc. an̄. Benedicta tu in mulieribus ꝛ benedictus fructus ventris tui. ps. Dn̄e de⁹ noster. An̄. Sicut myrra electa odorē dedisti suauitatis sancta dei gēitrix. ps. Celi enarrāt. An̄. In prole mater: ī partu virgo gaude ꝛ letare virgo mater domini. ps. Dn̄i ē terra. An̄. Scā dei genitrix virgo semper maria intercede pro nobis ad dn̄m deū nostrū. ps. Eructauit. An̄. Induere vestimētis glorie tue ciuitas sancti ꝛ suscipe regem xp̄m. ps. Deus noster refu. An̄. Speciosa facta es ꝛ suauis in delitijs tuis scā dei genitrix. ps. Magn⁹ dn̄s. ℣. Aue maria gratia plena. ℞. Dn̄s tecū. Sermo beati augustini epi. Lect. j.

Hodiern⁹ dies magnū nobis ↄtulit gaudiū: in quo xp̄s infans in tēplo ē p̄sentatus. ℞. Adorna thalamū tuum syon ꝛ suscipe regē xp̄m. Quē virgo concepit: virgo peperit: virgo post partum quem genuit adorauit. ℣. Induere vestimentis glie tue ciuitas sancti. Quē virgo. Lectio .ij.

Exultēt virgines virgo pepit xp̄m. Nihil in ea q̄d nouit putēt exterminatū mansit virgo post partū. ℞. Senex puerū portabat: puer autem senē regebat: Quem virgo concepit virgo peperit: virgo post partū quē genuit adorauit. ℣. Accipiens simeon puerum in manib⁹ gr̄as agēs benedixit dn̄m. Quem virgo. L. iij.

E Xultēt vidue: isatē xp̄z vidua anna cognouit. Exultēt ꝯiugate: nasciturum xp̄m helisabeth nupta ꝓphetauit. ℞. Postq̄ īpleti sūt dies purgatiōis marie ſm legē moisi tulerūt illū i hierl'z vt sisterēt eū dn̄o Sicut scriptū ē i lege dn̄i: q2 oē masculinuz adapiens vuluā scūz dn̄o vocabitur ℣. Obtulerūt ꝓ eo dn̄o par turturū aut duos pullos colūbarū. Sic. L. iiij.

N Ullus gradus p̄termissus ē de quo n̄ haberet testimoniū salus diuī. Nūqd eim sole virgines ad regnū celoꝝ ꝑuenīūt: Perueniūt ꝛ vidue. ℞. Obtulerūt pro eo dn̄o par turturū aut duos pullos colūbarū. Sicut scriptū est i lege dn̄i. ℣. Postq̄ impleti sunt dies purgatiōis Marie ſm legē moysi tulerūt illū in hierusalē vt sisterēt eū dn̄o. Sicut scriptū. In. ij. noc. an̄. Virgo concepit ꝛ virgo peperit ꝛ post partuz virgo permāsit. ps. Bn̄dixisti. An̄. Sicut letātiū diuz n̄rūz habitatio est in te scā dei genitrix. ps. Fundamenta. An̄. Post partū virgo inuiolata ꝑmansisti dei genitrix itercede ꝓ nobis. ps. Cantate. j. An̄. Gaud Maria virgo cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. ps. Dn̄s regnauit exul. An̄. Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutē contra hostes tuos. ps. Letate. ij. an̄. Beata mater ꝛ inupta virgo gl'iosa regina mundi intercede ꝓ nobis ad dn̄z. ps. Dn̄s regnauit iras. ℣. Benedicta tu i mulierib⁹. Le. v.

S Ancta anna a virginitate sua septem annis vixerat cum viro suo. Quo defūcto vsq3 ad senilē etatez ꝑuenerat: ꝛ senectute sancta expectabat infantiā saluatoris vt paruū videret ānosa: paruū cognosceret anicula. intrantē in mūdū saluatorez vidēret itura. ℞. Suscipiēs iesū i vlnas suas symeon exultauit ꝛ dixit: Tu es verum lumen ad illuminationem gentium ꝛ gloriam plebis tue israel. ℣. Symeon in manib⁹ infirmitatem accepit sed maiestatē intus agnouit ꝛ dixit. Tu es. Lectio. vj.

E T in masculino sexu tria ipsa genera ꝯmendata sūt. Ipse xp̄s puer natus ē: exultēt pueri ꝯtinētiaz vouētes puero. ℞. Responsum accepit symeō a spū scō n̄ visurū se mortē nisi videret xp̄z dn̄i ꝛ bn̄dixit deū ꝛ dixit: Nūc dimittis ſuū tuū i pace q2 viderūt oculi mei salutare tuū dn̄e. ℣. Lumē ad reuelatiōez

gaudiu᷑ et gloria plebis tue israel. Ne. L. vij.

Ipse vero integritatem pueritie consecrauit que sue matri fecunditatem attulit: virginitatem non abstulit. R. Symeon iustus et timoratus expectans redemptionem israel: Et spiritus sanctus erat in eo. V. Responsum accepit symeon a spiritu sancto non visurum se mortem nisi videret xpm domini. Et spus.

Simeon ille Lect. viij. senex diu vixerat cuius etas parabatur ane et audierat responsum quod non erat visurus mortem nisi videret xpm. R. Beata es maria que dominum portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit et in eternum permanes virgo. V. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuisti. Ad can. an. Hodie maria virgo puerum offert in templo quem symeon senex accepit in brachia et anna virgo xpm agnouit aduenisse in terris. Can. Populus qui ambulabat.. V. Post partum virgo inuiolata permansisti. Secundum lucam

In illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis marie secundum legem moysi tulerunt iesum in hierusalem vt sisterent eum domino sicut scriptum est. Et reliqua. Homelia lect. eiusdem venerabilis bede presbyteri. Le. ix.

Solemnitatem nobis hodierne celebritatis quam quadragesimo dominice natiuitatis die debitis veneramur officiis: maxime eiusdem domini saluatoris nostri simul et itemerate genitricis eius humilitate dedicatam sacra euangelij lectio designat: exponens eos qui legi nihil debeant impledis se legalibus per omnia subdidisse decretis. R. Videte miraculum matris domini: concepit virgo viri ignara consortij stat onerata nobili onere maria et matrem se leta cognoscit Que se nescit vxorem. V. virgo concepit et virgo peperit et post partum virgo permansit. Que. L. x.

Sicut enim modo cum legeretur audiuimus postquam impleti sunt dies purgationis eius videlicet matris illius secundum legem moysi tulerunt illum in hierusalem vt sisterent eum domino sicut scriptum est in lege domini: quia omne masculinum adaperiens vuluam sanctum domino vocabitur. R. Hodie maria virgo puerum offert in templo: Quem symeon senex accepit in brachia et anna vidua xpm agnouit aduenisse in terris. V. Magnum hereditatis mysterium xps pro nobis homo factus ingreditur in templum. Quem symeon. L. xj.

Precepit namque lex vt mulier que suscepto se

mine peperisset filiũ immun
da eẽt septez diebus ꝛ in die
octauo circũcideret infantu-
lum nomẽq3 aptaret: deinde
etiã alios triginta tres dies
ab ingressu tẽpli ac viri tho-
ro abstineret donec quadra
gesimo natiuitatis die filium
cũ hostijs ad tẽplũ dñi defer
ret: primogenitũ aũt oẽ ma-
sculini sex9 sanctũ dño voca-
ri atq3 iõ mũda queq3 offer-
ri deo: imunda atq3 mundis
mutari vel occidi ꝛ hominis
priogenitũ quinq3 siclis ar-
genti debere redimi. ℟. Cum
iducerẽt puerũ Jesũ parẽtes ei9 acce
pit eũ symeõ in vlnas suas ꝛ bñdixit
deũ ꝛ dixit. Nũc dimitt̃ dñe seruũ tuũ
in pace. ℣. Quia viderũt oculi mei
salutare tuũ qd̃ parasti ãte faciẽ oĩuz
populorũ: Nũc dimittis. Lect. xij.

SI autem feminã pepe-
risset mľier imũda fie
ri iussa ẽ quattuordecim die-
b9: ꝛ sexagita ꝛ sex dieb9 alijs
a tẽpli igressu suspẽdi donec
octogesimo natiuitatis die
q̃ dies purgationis ei9 voca
batur: illo se suamq3 sobolez
hostijs sanctificatura veĩret:
ac sic demum ad thorum vi
ri libera redire deberet. ℟.

Gaude Maria virgo cũctãs hereses
sola iteremisti q̃ gabrielis archãgeli
dict̃ credidisti. Dũ virgo deũ ꝛ hoiez
genuisti ꝛ post partũ virgo inuiolata
pmãsisti. ℣. Gabrielẽ arcãgelũ cre
dim9 diuinit9 te esse affatũ: vterũ tuũ
de spũ scõ credim9 eẽ ipregnatũ: eru
bescat iudeus infelix qui dicit xpum
ex ioseph semine esse natum. Dum
virgo. Secũdũ lucam.

IN illo tpe: Postq̃ im-
pleti sũt dies purgatiõis ma
rie ẽm legẽ moysi tulerũt ie-
sum in hierusalẽ vt sisterent
eũ dño sicut scriptũ ẽ in lege
dñi: q2 omne masculinuz ad
apiens vuluaz sanctum dño
vocabit. Et vt darẽt hostiaz
ẽm q̃ dictũ est i lege dñi par
turturũ aut duos pullos co
lũbaꝝ. Et ecce homo erat in
hierusalẽ cui nomẽ symeon
ꝛ homo iste iustus ꝛ timora-
tus expectans ꝯsolatõez isrł
ꝛ spirit9 sanct9 erat i eo. Et re-
spõsum accepat a spũ sancto
nõ visuꝝ se mortẽ nisi prius
videret xpm dñi. Et venit in
spũ i tẽplũ. Et cũ inducerent
pueꝝ iesuz parẽtes ei9 vt fa-
cerẽt ẽm ꝯsuetudinẽ legis p
eo ꝛ ipse accepit euz in vlnas
suas ꝛ bñdixit deuz ꝛ dixit:

Nunc dimittis seruum tuum dñe sm verbũ tuum in pace: qꝛ viderũt oculi mei saluta-re tuũ. qͦ parasti añ faciem oĩum populoꝝ. Lumẽ ad re uelationẽ gentium ꝛ gloꝛiaꝫ plebis tue israel. Collecta.

O Mnipotẽs sempiter-ne deꝰ maiestatẽ tuam supplices exoramꝰ: vt sicut vnigenitꝰ filiꝰ tuus hodierna die cũ nostre carnis substan-tia in tẽplo est pꝛesentatꝰ: ita nos facias purificat' tibi mẽ tibꝰ pñtari. Per eũdem. In lbꝰ añ. Symeõ iustus ꝛ timoꝛatus expectabat redemptionem israel ꝛ spiritus sanctus erat in eo. Caplꝫ. Ecce ego mittam. ℟. Aue ma-ria. Hyꝰ. Uere gratia. ℣. Spe ciosa facta es. Ad bñs. añ. Cum inducerent puerum Jesum paren-tes eius accepit eũ symeon in vlnas suas ꝛ benedixit deum dicens: nũc di mittis domine seruuꝫ tuum in pace. Collꝫ. Oӯs sempiterne deꝰ. Ad. j. añ. Senex puerum poꝛta-bat: puer autem senem regebat: quẽ virgo peperit ꝛ post partum virgo ꝑ-mansit. ipsum quem genuit adora-uit. Ad. iij. añ. Responsũ accepit symeon a spiritu sancto non visurum se moꝛtem nisi videret dominum.

Cap. Ecce ego mittam. ℟. Aue maria. Collꝫ. Oӯs sempi terne deus. Ad. vj. añ. Accipi-ens symeon pueruꝫ in manibus gra tias agens benedixit dñm. Caplꝫ.

E Cce iã venit plenitudo. tempoꝛis in quo misit deꝰ filiũ suũ natũ ex muliere factum sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret. ℟. Benedicta tu in. Collꝫ.

P Erfice nobis q̃s dñe gratiã tuam qui iusti symeo-nis expectationẽ implesti: vt sicut ille moꝛtẽ non vidit pꝛi usq̃ xp̃m dñm videre mere-ret: ita ꝛ nos vitaꝫ obtinea-mus eternã. Per eũdeꝫ. Ad ix. añ. Obtulerunt pro eo dño par turturum aut duos pullos colũbaꝝ.

S Urge illumiare. Cap. hierlꝫ qꝛ venit lumen tuum: ꝛ gloꝛia domini sup te oꝛta est. ℟. Post ptũ. Coll.

D Eus qui salutĩ eterne beate marie virginita te fecũda humano generi ꝓ-mia ꝓstitisti: tribue q̃s: vt ip-saꝫ ꝓ nobis ĩtercedere sentia mus: per quam meruimus auctoꝛeꝫ vite suscipere. Per eũdem. Ad. vs. añ. Benedicta tu. Añ. Sicut myrrha. Anti. In

prole mater. Añ. Sancta dei genitrix. Caplm. Ecce ego mit. ℞. Post partum. ℣. Speciosa facta es. Ad magt anti. Hodie beata virgo maria puerũ Jesum p̄sentauit in templo ⁊ simeon repletus spũ scõ accepit eũ in vlnas suas ⁊ benedixit deum ⁊ dixit: nunc dimittis dñe seruũ tuũ in pace. Colla. Oṗs sempiterne de⁹. vt. s. Per oct. purificatõis beate marie priuatis diebus inuit. Aue maria ⁊c. Hp⁹. Mysteriũ ecclesie. In j. noc. añ. Induere vestimentis. Aña: Speciosa facta es. Añ. Uirgo concepit. Legant lectiones de canticis canticoꝝ scz. Osculet me ⁊c. que sunt infrascripte ⁊ dicãt tria ℞ia de pprietate festi. In ij. noct. añ. Ala. Cap. Ecce iam venit ple. ℣. Bñdicta tu. Colla. Deus q̄ virginalẽ aulã. q̄re in annũciatiõe dñica. In lb⁹ añ. Simeõ iustus. Cap. Ecce ego mittaz. ℞. Aue maria gra. Speciosa. Ad bñs añ. Cum inducerẽt puez Jesũ. Colla. Oṗs sempiterne de⁹ ⁊c. Ad. j. añt. Senex puerũ. Ad. iij. añ. Rñsũ accepit. Cap. Ecce ego mittam. ℣. Aue maria. Colla. Omṗs sempiterne de⁹. Ad. vj. anti. Accipiẽs simeõ. Cap. Ecce virgo cõcipiet. require in annũciatione dñica. ℣. Bñdicta tu. Colla. Perfice in nobis. vt s. Ad. ix. añ. Obtulerũt. Cap. Surge illumi. ℣. Post partũ. Colla. Deus q̄ salu. Ad vs añ. Bñdicta tu. Añ. Sicut myrrha. Añ. In prole mater. Anti. Sancta dei genitrix. Cap. Ecce ego mittam. ℞. Post partuz. ℣. Speciosa. Ad magt aña. Hodie beata virgo maria. Coll. Oṗs sempiterne de⁹. priuatis diebus. Lectio. j.

O Sculet me osc'lo oris sui: quia meliora sunt vbera tua vino flagrãtia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolescẽtule dilexerunt te. Lectio. ij.

T rahe me post te: curremus in odore vnguentorũ tuoꝝ: introduxit me rex in cubiculuz suuz: exultabimus ⁊ letabimur in te memores vberꝝ tuorum super vinũ. Lect. iij.

R ecti diligũt te. Nigra sum sed formosa filia hierusalez sicut tabernacula cedar: sicut pellis salomonis. Noli te me cõsiderare ꝙ fusca sim q͛ decolorauit me sol. Le. j.

Filij matris mee pugnauerunt contra me: posuerũt me custodẽ in vineis: vineã meã nõ custodiui. Indica mihi quẽ diligit anima mea vbi pascas vbi cubes i meridie: ne incipiam vagari post greges sodalium tuoꝝ. Le.ij.

Si ignoras te o pulchra iter mulieres egredere ⁊ abi post vestigia gregum ⁊ pasce edos tuos iuxta tabernacula pastoꝛuꝫ. Equitatui meo i currib⁹ pharaonis assimilaui te amica mea. Le.iij.

Pulchre sunt gene tue sicut turris: collũ tuum sicut monilia: murenas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odoꝛem suum Lectio pꝛia.

Fasciculis mirrhe dilect⁹ me⁹ mihi inter vbera mea cõmoꝛabit. Botrus cypri dilect⁹ me⁹ mihi in vineis engadi. Ecce tu pulchꝛa es amica mea. Ecce tu pulchꝛa oculi tui columbarũ. Le.ij.

Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decoꝛ⁹: lectulus noster floridus ⁊ ligna domoꝝ nostraꝝ cedria: laquearia nostra cypressina. Ego flos cãpi ⁊ liliũ conualliũ. Lect.iij.

Sicut lilium iter spinas sic amica mea iter filias. Sicut malus iter ligna siluaruꝫ sic dilectus me⁹ inter filios ⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo.

Sub vmbꝛa illi⁹ Le.i. quẽ desiderauerã sedi Introduxit me rex i cellã vinariã: oꝛdinauit in me charitatem: fulcite me floꝛib⁹: stipate me malis. Lectio.ij.

Leua eius sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit me. Adiuro vos filie hierusalem per capꝛeas ceruosq꞉ campoꝛum ne suscitetis neq꞉ euigilare faciatis dilectã donec ipsa velit. Lectio tertia.

Uos dilecti mei ecce ipse venit saliẽs i mõtib⁹ trãsiliens colles. Similis ẽ dilect⁹ meus capꝛee hynuloq꞉ ceruoꝝ. Et ipse stat post pieteꝫ nostrũ respiciens p fenestras, pspiciens p cancellos. Lectio.j.

Et dilectus meus loq̃tur mihi. Surge ⁊ ppa amica mea colũna mea ⁊ veni. Iaꝫ eiꝫ hyẽs trãsijt: imber abijt ⁊ recessit: floꝛes apparuerũt in terra nostra: tẽpus

putationis aduenit. Lect. ij.

V ox turturis audita ē i terra nostra: sic⁹ ꝓtulit grossos suos vinee florētes dederūt odorē suum. Surge ꝓpera amica mea spōsa mea ꝛ vēi colūba mea i foramib⁹ petre i cauerna macerie. Lect. iij.

O ñde mihi faciē tuā: sonet vox tua in aurib⁹ meis: vox enim tua dulcis ꝛ facies tua decora. Capite nobis vl̄pes puulas q̄ demoliunt̄ vineas nā vinea nostra floruit. L. j.

D ilect⁹ me⁹ mihi ꝛ ego illi. Qui pascit inter lilia donec aspiret dies ꝛ iclinentur vmbre. Reuertere: similis esto dilecte mi capree hynuloqꝫ ceruorū super mōtem bethel. Lectio secunda.

I n lectulo meo ꝑ noctes q̄siui quē diligit aīa mea: quesiui illū ꝛ nō inueni. Surgā ꝛ circuibo ciuitatē ꝑ vicos ꝛ per plateas querā quē diligit anima mea. Lectio tertia.

Q uesiui ꝛ nō inueni. Inuenerūt me vigiles q̄ custodiūt ciuitatem. Num quem diligit aīa mea vidistis? Paululū cū pertrāsissē eos: inueni quē diligit aīa mea. Dñica infra oct. purificatiōis inuit. Ecce venit ꝛc. sicut in die. In j. noctur. añ. Sicut letantiū. ps. Dñe in v̄tute ꝛc. Añ. Post partū. Añ. Gaude maria. ℟. sicut in die cū lectiōib⁹. In ij. noct. añ. Dignare me laudare te. Añt. Beata mater. Añt. Hodie maria. Ad cant. añ. Alla. Can. Populus q̄ ābulabat ꝛc. ℣. Post partū. Euāgeliū cū homel. sicͭ i die. In lb⁹ ꝛ ad horas diei dicat̄ añ. Alla. Cap. Ecce ego mittā. ℟. Aue maria. ℣. Speciosa facta. Ad bñs añ. Cū inducerēt. Coll. Oīps sempiterne de⁹. Ad horas diei cap. ꝛ coll. sicuti die. De oct. purificatiōis bt̄e marie ipso die octauo ꝛ dñica infra oct. fiet ꝑ oīa de ꝓprietate festi diuisis tñ lectōib⁹ iter ipaꝫ dñicā ꝛ oct. Si v̄o dñica. lxx. vl̄ q̄nq̄sima vel. xl. ipo die festo euenerit oct. d̄ beata maria. tūc nō fiet sꝫ i die octauo vna missa scilꝫ matut. ꝛ ꝯmō ad vtrasqꝫ v̄s ꝛ ad lau. fiat. Et si priuatis diebus. xl. euenerit fient agathe virginis.

Cap. C onfitebor tibi dñe ꝛ collaudabo te deum saluatorē meū: cōfite

bor nomini tuo qm̄ adiutor et ꝓtector fact⁹ es mihi et liberasti corpus meū a ꝑditiōe. ℟. Beata agatha. Vp⁹. Agathe sacre virginis. ℣. Diffusa est. Ad magt anti. Mentem sanctam spontaneām honorez deo et patrie liberationē. Colla.

Deus qui inter cetera potētie miracula ēt in sexu fragili victoriā martyrij ꝯtulisti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ natalicia colimus: per ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per. Inuitato. Regem virginū dn̄m. In .j. noc. an̄. Ingenua sum et ex spectabili genere vt omnis cognatio mea testat. ps. Dn̄e dn̄s noster. An̄. Sūma ingenuitas ista est in q̄ fuit⁹ xpi ꝯprobat. ps. Celi enar. An̄. Ancilla xpi sum ideo me ostendo seruilē personā. ps. Dn̄i ē terr. An̄. Specie tua ꝛc. ps. Eructauit. An̄. Adiuuabit eā. ps. De⁹ noster re. An̄. Agatha īgressa carcerē bn̄dicebat dn̄z iesū xpz. psl. Magn⁹ dn̄s. ℣. Spē tua. Doml. lect. eiusdē bti gre. pape Le. j. Media nocte clamor ꝛc. q̄re in vni⁹ virgis. ℟. Agatha letissime et gloriāter ibat ad carcerem. Et quasi ad epulas inuitata agonem suū dn̄o precibus cōmendabat. ℣. Mens eius solidata ē et in xp̄o fundata. Et quasi. ℟. Duz ingrederet beata agatha in carcerē dixit ad iudicē. Impie crudelis et dire tyrāne nō es cōfussus āputare in femina quod ipse in matre suxisti. ℣. Ego habeo mamillas itegras int⁹ in aīa mea q̄s ab īfātia dn̄o cōsecraui. Impie. ℟. Quis es tu q vēisti ad me curare vlnera mea? ego sū apostolus xpi nihil in me dubites filia: ipse misit me ad te Quē dilexisti mēte et puro corde. ℣. Nā et ego apostolus ei⁹ sū et in nomine eius scias te esse saluādā Quē dile. ℟. Vidisti dn̄e et expectasti agonē meū quomodo pugnaui in stadio: sed quia nolui obedire mandatis principum Jussa sum ī mamilla torqueri. ℣. Adiuua me domine deus meus quia propter fidem castitatis. Jussa sū. In .ij. noc. an̄. Agatha sancta dixit. si feras mihi ꝓmittis audito xpi noīe māsuescent. ps. Benedixisti. An̄. Si ignē adhibeas rorem mihi saluificum de celo angeli ministrabunt. ps. Fundamēta. An̄. Agatha letissime et gloriānter ibat ad carcerem et quasi ad epulas inuitata agonē suum domino precibus cōmendabat. ps. Cantate. j. an̄. Nisi diligenter perfeceris corpus meum carnificib⁹ attractari non potest aīa mea in paradisum dn̄i cō

palma intrare martyrij. ps. Dñs regnauit exul. Añ. Uidisti domine agonem meũ quõo pugnaui in stadio: sed qꝛ nolui obedire mandatis principũ iussa sũ in mamilla torqri. ps. Lãtate. Añ. Propter fidem castitatis iussa sũ suspẽdi i eculeo adiuua me domine deꝰ meus in tortura mamillaꝝ meaꝝ. ps. Dñs regnauit irasc. ℣. Adiuuabit eã deꝰ. ℟. Ueni sponsa xpi. ℟. Ue ni electa mea. ℟. Hec est virgo sapiens ꝛc. quere i vnius virginis ℟. Ipse me coronauit qui per apostolũ petrũ in custodia me confortauit pro eo qꝺ iussa sũ suspendi in eculeo. Propter fidez castitatis adiuua me dñe deus meꝰ in tortura mamillarũ mearũ. ℣. Uidisti dñe agonẽ meũ qũo pugnaui in stadio: sed qꝛ nolui obedire mandatis principum. Propter. Ad can. añ. Btã agatha ingressa carcerẽ expandit manꝰ suas ad deum ꝛ dixit: dñe qui me fecisti vincere tormenta carnificum iube me dñe ad tuam misericordiam peruenire. Cant. Audite me diuini fructus. ℣. Elegit eam. Dominus. Scdm matheum. In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis pabolã hãc. Simile est regnuz celoꝝ decem ṽginibus. quere supra in sãcta agnete. ℟. Ego autem adiuuata a domino pseuerabo in confessione eius. Qui me saluã fecit ꝛ cõsolatus est me. ℣. Gratias tibi ago dñe Jesu xpe qui misisti ad me apostolũ tuũ. Qui me. ℟. Qui dignatus est ab oi plaga curare me ꝛ mamillã meã meo pectori rstituere: Ipsũ inuoco deũ viuũ. ℣. Medicinã carnalẽ corpori meo nũqꝫ exhibui: sed habeo dñm Jesũ xpm q solo sermone restaurat vniuersa. Ipsũ. ℟. Beata agatha ingressa carcerez expandit manus suas ad deum ꝛ dixit. dñe qui me fecisti vincere tormẽta carnificũ: Jube me dñe ad tuam misericordiam peruenire. ℣. Agatha ingressa carcerẽ bñdicebat dñm Jesum xpm dicens. Jube me. ℟. Gaudeamus oẽs in dño diẽ festũ celebrantes sub honore agathe martyris: De cuiꝰ passione gaudent angeli ꝛ collaudãt filiũ dei. ℣. Immaculatꝰ dñs ꝛ i imaculatã sibi famulam in hoc fragilitatis corpore positã misericorditer consecrauit. De cuius. Secũdum matheum. In illo tẽpore: dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile ẽ regnum celorũ decẽ virginibꝰ ꝛc. qre in vniꝰ virginis. Colla. Deꝰ qui inter cetera. vt. s. In lbꝰ.

añ. Quis es tu q venisti ad me curare vulnera mea? ego sũ apostolus xpi nihil in me dubites filia. Cap. Confitebor tibi dñe rex. ℟. Adiuuabit eã. Ṽs. Sisti iubet nostrũ. ℣. Diffusa est gr͠a. Ad bñs añ. Paganorũ multitudo fugiens ad sepulchrũ virgis tulerũt vellũ ei9 cõtra ignẽ vt cõprobaret dñs q a piculis incẽdij meritis agathe martyris tue eos liberaret. Coll. De9 q̃ iter cetera. Ad.j.aña. Medicinã carnalẽ corpori meo nũq̃ exhibui: sed habeo dñm Jesuz xp̃m qui solo sermõe restaurat vniuersa. Ad iij.añ. Gratias tibi ago dñe qr memor es mei ꝛ misisti ad me apostoluz tuũ curare vulnera mea. Cap. Cõfitebor tibi. ℣. Specie tua Colla. Deus q̃ inter cetera. Ad.vj.an. Benedico te pater domini mei Jesu xp̃i: qr per ap̃lm tuuz mamillam meam meo pectori restituisti. Ad.vj. ꝛ ad.ix. capi. et collas quere in vni9 virginis Ad.ix.anti. Qui me dignatus est ab omni plaga curare ꝛ mamillam meã meo pectori restituere: ipsũ inuoco deũ viuum. Ad vš añ. Jngenua sum. Añ. Sũma igenuitas Añ. Ancilla Xp̃i sum. Añ. Agatha ingressa. Cap. Confitebor tibi. ℟. Specie tua. Ṽs. Agathe sacre virgis. ℣. Diffusa ẽ Ad magt añt. Paganorũ multitudo. vt.s. Collecta. De9 qui inter. Scholastice virginis ad vesperas ꝯmõ. Añ. Quinq3 prudentes virgines acceperũt oleum in vasis suis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus ẽ: sponsus venit exite obuiam xp̃o domino. ℣. Specie tua. Collecta.

Exaudi nos de9 salutaris noster. vt sicut de beate scholastice festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per In te̾ an. Ueniente sponso prudens virgo preparata introiuit cũ eo ad nuptias. ℣. Specie tua. Coll. Exaudi. In cathedra sancti petri ad vesperas Capl͠z.

Petr9 ap̃ls iesu xp̃i electis aduenis dispersionis: ponti: galacie capadocie: asie ꝛ bithinie ƀm p̃scientiam dei patris: in sanctificationem sp̃us: in obediẽtiaz ꝛ aspersionẽ sanguis iesu xp̃i: gratia vobis ꝛ pax multiplicetur. ℟. In omnem terram Exiuit sonus eorum. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit son9. Ṽs. Eterna xp̃i mũera. ℣. Nimis honora. Ad magt añt.

Quodcūq3 ligaueris super terrā erit ligatū ⁊ in celis:⁊ quodcunq3 solueris super terrā erit solutum ⁊ in celis dicit dn̄s symoni petro. Collecta.

Deus q̄ ap̄lo tuo petro collat| clauib⁹ regni celestis ligandi atq3 soluēdi pōtificiū tradidisti:concede: vt intercessiōis eius auxilio a peccatoꝝ nostroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. Inuita. Gaudete ⁊ exultate Quia nomina. Hymn⁹. Eterna xp̄i. ps. Venite. In.j.noc.an̄. Petrus ⁊ Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonā. ps. Celi. An̄. Claudus quiddā cum vidisset petrū ⁊ Joannem cepit rogare eos vt helemosynam accipet. ps. Dn̄i est terra. An̄. Argētum ⁊ aurum non est mihi:quod autē habeo hoc tibi do. ps. Exultate iusti. An̄. In nomine Jesu xp̄i nazareni surge ⁊ ambula in pace. ps. Bn̄dicam dn̄m. An̄. Exiuit claudus ⁊ ambulabat ⁊ intrauit cum illis ambulans ⁊ laudans deum. ps. Eructauit. An̄. Uidit populus claudum ambulantem ⁊ laudantem deum ⁊ repleti sunt stupore ⁊ extasi in eo quod contingerat illi. ps. Omnes gētes. ℣. In oē3 terrā. Lect. ex homelia veñ. bede p̄sbyteri. Lect.j.

Dixit iesus petro: Beatus es symō bariona. Justa satis laude dilectorē3 confessorēq3 suū petrū apostolū dn̄s remunerat: cum eum sancti sp̄us filiū esse testat a quo ipse dei viui filius asseueratur:q̄uis hoc ipsum multū dissimil'r fieri nullus fidelium dubitat. ℟. Quē dicunt hoīes esse filium hoīs dixit Jesus discipulis suis:ꝛ respōdēs petrus dixit:tu es xp̄s filius dei viui. Et ego dico tibi q3 tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. ℣. Beatus es symon bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et ego. Lect.ij.

Domin⁹ eniā xp̄s p naturā filius dei: petr⁹ si cut ⁊ ceteri electi fili⁹ sci spiritus est p gratiam. ℟. Btūs es symon bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus q est in celis Dicit dominus. ℣. Et ego dico tibi:quia tu es petrus ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Dicit: Lectio tertia.

Christus fili⁹ dei q3 ex ipso nat⁹ ē:petr⁹ filius sp̄us sci q3 de ipso renatus ē. ℟. Tu es petrus ⁊ sup hanc petram edificabo ecclesiam meam ⁊ porte in

feri non preualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunq ligaueris super terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq solueris super terram erit solutum ⁊ in celis. Et tibi. Lect. iiij.

Christus filius dei añ tpa ipse ē enim dei virtus ⁊ dei sapientia qua dicit dñs possedit me i initio viaꝝ suarū anteq̄ quicq̄ faceret a principio: petrus filius spūs sci ex tpe quo ab ipso illumiatus gratiā diuine cognitiōis accepit. ℟. Quodcunq ligaueris super terram erit ligatum ⁊ in celis: Et quodcūq solueris sup terrā erit solutū ⁊ in celis. ℣. Tu es petrus ⁊ super hāc petrā edificabo ecclesiā meā ⁊ tibi dabo claues regni celoꝝ. Et quodcūq. In. iij. noc. añ. Petrus autē seruabatur in carcere: orō aūt fiebat pro eo sine intermissiōe ab ecclesia ad deū. ps. Exaudi deus dep. Añ. Dixit angelus ad petrum circūda tibi vestimētū tuū ⁊ sequere me. ps. Exaudi deus orō. Añ. Misit dñs angelū suum ⁊ liberauit me de manu herodis. ps. Te decet. Añ. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicentē sibi: corneli mitte ⁊ accersi simonē qui cognominatur petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Confitebimur. Añ. Beatus petrus apostolus vidit sibi xp̄m occurrerē adorās eū ⁊ ait: dñe quo vadis? venio romā iterū crucifigi. ps. Dñs reg. exul. Añ. Symon Johannis diligis me plus his? tu scis domine quia amo te. ps. Dominus regnauit irascantur. ℣. Constitues eos. Lectio. v.

Quia vna volūtas eadem est optio sancte trinitatis: recte cum dixisset dñs petro: beatus es symon bariona idest filius gratia spiritualis: ꝓtinus adiunxit qꝛ caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. ℟. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas: Et extēdēs manū apphēdit eū: ⁊ dixit Jesus: modice fidei quare dubitasti. ℣. Cūq vidisset vētū validū venientē timuit: ⁊ cū cepisset mergi clamauit dicēs: dñe saluū me fac. Et extēdēs. Lectio. vj.

Pater q̄ppe filio colūbe reuelauit: qꝛ vna ē gratia patris ⁊ spūs sancti: eadē quoq filij q̄ facillimis sacre scripture probat exēplis. ℟. Petrus quidem seruabatur in carcere: Oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro

eo. ℣. Erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathenis duabus. Quo aute. Lectio septima.

Dicit nãq3 d patre apostolus. Misit de9 spũz filii sui in corda nostra. Dicit ipse filius de spũ scõ. Cũ autẽ venerit paclitus quez ego mittã vob a patre. ℟. Surge petre ⁊ indue te vestimẽtis tuis: accipe fortitudinẽ ad saluãdas gẽtes. Quia ceciderũt cathene d manib9 tuis. ℣. Angelus dñi astitit ⁊ lumẽ refulsit in habitaculo carceris pcussoq3 latere petri suscitauit eu3 dicẽs: surge velociter. Quia ceciderũt. Lect. viii.

Dicit de spũ sãcto apostolus. Hec omĩa operat vnus atq3 idẽ spũs diuidens singulis put vult. ℟. Nũc scio vere ait petr9 ad se reuersus: Quia misit dñs angelũ suũ. ℣. Eripuit me d manu herodis ⁊ d oĩ expectatiõe plebis iudeo℞. Quia. Ad can. añ. Ad huc loquẽte petro cecidit spũs sanct9 super oẽs qui audiebãt verbũ ⁊ erãt loquẽtes linguis ⁊ magnificãtes deũ: tũc petr9 iussit eos baptizari i noie dñi Jesu xpi. Can. Uos sci dñi vocabimini. ℣. Annũciauerũt opa. Scdz mat.

In illo tpe: Uẽit iesus in ptes cesaree philippi ⁊ interrogabat discipulos suos dicẽs: Quẽ dicunt homines eẽ filium hominis. Et reliqua. Homelia lect. eiusdem veñ. bede psbr. Le. ix.

Lectio sancti euangelii quã mõ fratres audistis: tãto intentius ẽ cogitanda ac sine obliuiõe ẽ iugiter retinẽda: quãto ↄstat q2 magna3 nobis fidei pfectionem ↄmẽdat: magnũ eiusdẽ perfecte fidei cõtra oĩa tentamẽta robur eque demonstrat. ℟. Ego pro te rogaui petre Ut nõ deficiat fides tua ⁊ tu aliquãdo ↄuersus cõfirma fr̃es tuos. ℣. Ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticũ. ego autem rogaui pro te. Ut

L. x. Si enim scire volumus qũo in xp̃z credi oporteat: quid lucidi9 eo qd ait ad eũ petr9: tu es xp̃s filius dei viui. ℟. Si diligis me symon petre pasce oues meas: dñe tu nosti q2 amo te Et aia3 mea3 pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et. L. xi.

Rursum si audire delectat quãtu3 hec fides valeat: quid apl9 eo qd ait dñs de ecclesia que sup eum edificãda erat: ⁊ porte inferi

nō preualebūt aduersus eā. ℟. Petre amas me? tu scis dñe qz amo te: Pasce oues meas. ℣. Symon Joannis diligis me plus his? tu scis domine quia amo te. Pasce.

Sed hec suis i lo L.xij. cis plenius exponent. Explanaturi ex ordie lectōz dñicā: primo videam⁹ de loco in qua hita memorat. ℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste angelū dei dicentem sibi: Corneli mitte ꝛ accersi symonem qui cognominat petr⁹ hic dicet tibi quid oporteat facere. ℣. Cum orasset corneli⁹ nondū in xp̄o renatus apparuit ei angelus dicens. Corneli. Scd̄z matheum.

In illo tpe: Uenit iesus in partes cesaree philippi ꝛ interrogabat discipulos dicens: Quem dicūt homines eē filiuz hois? At illi dixerūt: alij ioānē baptistaz alij aūt heliā: alij vero hieremiam: aut vnuz ex pphetis. Dicit illis iesus: Uos autem quē me esse dicitis? Respondens symon petr⁹ dixit: Tu es xp̄us filius dei viui. Respondens aūt iesus dixit ei. Beatus es symon bariona: qz caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi: sz pater me⁹ q̄ ē in celis. Et ego dico tibi qz tu es petrus ꝛ sup hāc petrā edificabo ecclesiaz meā. Et porte inferi nō pualebūt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorū. Et q̄cūqz ligaueris sup terrā erit ligatuz ꝛ in celis. Et q̄cūqz solueris sup terraz erit solutū ꝛ in celis. Colla. Deus q̄ apostolo tuo. In lb⁹ añ. Petre amas me pasce oues meas: tu scis dñe qz amo te. Cap. Petr⁹ apl's iesu xp̄i vt. s. ℟. Cōstitues eos. Hy⁹. tradunt igni. ℣. Nimis hono. Ad bñs añ. Tu es pastor oium princeps apostolorū tibi tradite sunt claues regni celoruz. Colla. Deus q̄ apostolo tuo. Ad. j. añ. Significauit dñs petro qua morte clarificaturus esset deum. Ad. iij. añ. Ego pro te rogaui petre vt nō deficiat fides tua ꝛ tu aliquando cōuersus confirma fratres tuos. Cap. Petrus apostolus xp̄i. ℣. In omnem terram. Colla. Deus qui apostolo tuo. Ad. vj. añ. Cūqz vidisset ventū validum veniētem timuit ꝛ cū cepisset mergi clamauit dicens: dñe saluū me fac. Cap.

Benedictionē oium gētium dedit illi domi-

nus: ꝛ testamētum suū cōfirmauit super caput eius. ℣. Constitues eos prin. Collecta.

Presta q̄s oꝑs deꝰ: vt nullis nos pmittas ꝑturbationibꝰ cōcuti: quos in apostolice ꝯfessiōis petra solidasti. Per. Ad .ix. añt. Tu es petrus ꝛ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Caplm.

Statuit illi dn̄s testamentum sempiternū ꝛ dedit illi sacerdotiū magnū ꝛ beatificauit illū in glīa. ℣. Annūciauerūt opera dei. Colla.

Adesto dn̄e supplicationibꝰ nostris ꝛ sperātes in tua misericordia intercedēte beato petro apostolo tuo celesti ꝑtege benignꝰ auxilio. Per. Ad vs añ. Petrus ꝛ Joannes. ℣. Claudus qdā. Añ. Argentū ꝛ auruꝫ. Añ. In noīe iesu xpi. Cap. Petrus apls. ℟. In oēm terrā. ℣. Nimis honorati. Ad magt aña. Beatus es symon bariona q꞉ caro ꝛ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis dicit dn̄s. Colla. Deus qui aplo tuo. Mathie apli quere oia i natali aploꝝ ꝛ legant lectiōes iste. Ait dn̄s discipulis suis vos amici mei estis. O q̄ta ē misericordia ꝯditoris nostri ꝛ legatur hoc euangelium. Hoc ē ꝑceptū meū. De sācto thoma de aquino fiat sicut vniꝰ ꝯfes. nō pōtificis. De scō gregorio ꝑ omnia fiāt sicut i vniꝰ ꝯfessoris pōtificis ꝛ dicat coll. Deus q aie famuli tui greg. ꝛ legantur lectioes iste. Seruus q̄ geminata talenta. ꝛ hoc euāgeliū. Hō q̄dam ꝑegre. Suthberti in anglia fiat sicut d btō nicholao ꝛ ad vs de scō bn̄dicto. Añ. Iste sanctꝰ digne in memoriā vertit. Añ. Justū deduxit do. Añ. Amauit eū dn̄s. Añ. Iste cognouit iusticiā. Si post pascha euenerit dicatur añ. Alla. Cap.

Dilectus a deo ꝛ hoibꝰ cuius memoria i bn̄dictiōe ē. simile illum fecit i gloria sanctoꝝ. ℟. Scūs bn̄dictꝰ plus appetit. Hyꝰ. Xp̄e sanctoꝝ. ℣. Justus ger. Ad magt añ. Sanctissime ꝯfessor dn̄i monachorūꝫ pr ꝛ dux benedicte intercede ꝑ nostra oiuꝫꝗ salute. alla alla. Collecta.

Intercessio nos q̄s domine btī bn̄dicti abbatis ꝯmēdet: vt qd nostri meritis nō valemꝰ: eiꝰ patrocinio

asseq̄mur. Per. Inuitat. Ju/
stus florebit in domo dñi plantatus
Gaudeamus ⁊ exultemus in ei⁹ sa/
cra solemnitate. Si post pascha
euenerit erit inuitat. Alla. alla.
ps. Uenite. In .j. noct. aña.
Fuit vir vite venerabilis gratia bene
dictus ⁊ nomine. ps. Btūs vir.
Aña. Ab ipso puericie sue tempore
cor gerēs senile etatem morib⁹ tran/
siens nulli animum dedit voluptati
ps. Quare fre. Aña. Dum i hac
terra esset quo tpaliter libere vti po/
tuisset iā q̄si aridū mūdū cū flore de
spexit. ps. Cū iuoca. Aña. Nur
sie, puicia exort⁹ rome liberalib⁹ lraꝝ
studijs tradit⁹ a parētib⁹ fuerat. ps.
Uerba mea. Aña. Relicta domo
rebusq̧ pr̄is soli deo placere cupiēs
sancte ꝯuersatiōis habitum quesiuit.
ps. Dñe dñs noster Aña. Re
cessit igitur sciēter nescius ⁊ sapiēter
indoctus. ps. In dño cōfido.
Si post pascha euenerit in .j.
noct. aña. Alla, alla. Aña. Justuz
deduxit. Incipit vita sancti be
nedicti abbatis edita a bea/
to papa gregorio. Lectio .j.
Fuit vir vite venerabi
lis gratia bñdict⁹ ⁊ no
mine ab ipso pueritie sue tpe
cor gerens senile. R. Fuit vir
vite venerabilis gratia benedictus ⁊
nomine ab ipso puericie sue tempo
re cor gerens senile. Etatem quip/
pe moribus transiens nulli animum
voluptati dedit. V. Recessit igitur
scienter nescius ⁊ sapienter indoctus
Erat quippe. Lectio secunda
Etatez quippe morib⁹
trāsiēs nulli aiūz volu
ptati dedit. Sz cū in hac ter/
ra adhuc eēt quo tēporalit̄
libere vti potuisset: despexit
iam quasi aridū mūdum cū
flore. R. Beatus benedictus fa/
mulus domini magnum fecit mira/
culū: fudit preces ad dñm Et resoli/
dauit confractū capisteriū. V. Bñ
dictus puer cuz nutricem suam flere
conspiceret eius dolori compassus ē.
Et resolidauit. Lectio tertia.
Qui liberiori genere ex
puicia nursie exort⁹
rome liberalib⁹ litterarū stu
dijs traditus fuerat. R. Inito
ꝯsilio venenū vino miscuere quo ob
lato ex more ad benedicēdū patri vir
dei signū crucis edidit ⁊ vas pestife/
ri potus ita cōfractū est. Ac si pro si/
gno lapidē dedisset. V. Intellexit p
tinus vir dei q̄ potuz mortis habue
rat q̄ portare nō poterat signum vi
te. Ac si pro signo. Lect. quarta.
Sed cū in eis mltos ire
per abruta vicioꝝ cer

neret: cũ quē quasi in ingressum mundi posuerat retraxit pedem: ne si quid de sciētia eius attingeret: ipse quoq₃ postmodum in imane precipitium totus iret. ℟. Sanctus benedictus plus appetijt mala mundi perpeti ꝙ laudes: Malēs pro deo laborib⁹ fatigari ꝙ vite huius fauoribus extolli. ℣. diuina nāq₃ preuentus gratia magis ac magis ad superna animo suspirabat. Malēs ꝓ deo. In .iij. noc. aň. Hic itaq₃ cū iā relictis litterarū studijs petere deserta decreuisset: nutrix q̄ hunc arti⁹ amabat sequuta ē. ps. Dñe q̄s habita. Aña. Predicta nutrix illi⁹ ad purgādū triticū a vicinis mulierib⁹ ꝑstari sibi capisteriū petijt qđ casu accidēte fractū ē. ps. Dñe in virtute. Aña. Compassus nutrici orationē fudit bňdict⁹ puer cū lachrimis ꝛ capisterium repauit. ps. Dñi ē tra. Añ. Bňdict⁹ dei famulus magnū fecit miraculū: fudit ꝓces ad dñz ꝛ reuixit capisteriū. ps. Exaudi de⁹ orōez meā cū depre. Añ. Qui dū heremū ꝑgeret romanū monacū obuiauit: cui⁹ cū desiderū cognouisset ꝛ secretū tenuit ꝛ adiutoriū impendit. ps. Te decet. Añ. Cumq₃ i specu posito submitti panem dyabolus conspiceret iactauit lapidē ꝛ co ntinabulū fregit. ps. Bonū ē ꝯfiteri. Si in pascha euenerit in .iij. noct. aňt. Alla. ℣. Amauit eū. Lect. v.

Despectis itaq₃ litterarum studijs: derelicta domo rebusq₃ patris: soli deo placere desiderans sancte ꝯuersationis habitū quesiuit. ℟. Dñe nō aspicias peccata mea sed fidem huius hominis qui rogat resuscitari filium suū ꝛ redde in hoc corpusculo animam quā tulisti: cōpleta oratione reuixit Et sanū reddidit patri suo. ℣. Et regrediente aīa corpusculuz omne cōtremuit ꝛ sub oculis coruz q aderāt viuus apparuit. Et.

Recessit igitur. Le. vj. scienter nescius ꝛ sapienter indoctus. Hic itaq₃ cuz iā relict] litteraꝝ studijs petere deserta decreuisset: nutrix que hunc arcti⁹ amabat sola sequuta est. ℟. Cūq₃ sanctus benedictus in cella consisteret eleuatis sursum oculis vidit sororis sue animam de corpore eius egressam In columbe specie celi secreta penetrare. ℣. Qui tāte ei⁹ glorie ꝯgaudēs oīpotenti deo gratias reddidit ꝛ ꝑ eius aīam vidit. In colūbe. L. vij.

Cumq₃ ad locū venissent q̄ effide dicit mul

tisq; honestioribus viris charitate se illic detinentibus in beati petri ecclesia demorarent: predicta nutrix illius ad purgandu triticum a vicinis mulieribus pstari sibi capisterium petiit. ℟. Intempeste noctis hora vir dei instans vigiliis assidue oronis velut sub vno solis radio oem mundu collectuz cospexit. ℣. Videnti enim creatorem angusta est omnis creatura. Omnem. L. viij.

QUod sup mensaz incaute derelictuz casu accidente fractu est: sic vt i duabus ptibus inueniret diuisum. qd mox vt rediens nutrix illius inuenit: vehementissime flere cepit: qz vas qd pstituz accepat fractuz videbat. ℟. Pater sanctus dum itenta oculorum acie in splendore corusce lucis here videret vidit germani aiaz capuani epi In spera ignea ab angelis i celu deferri. ℣. Factuq; e et reuerendissimum viru germanu epm is q missus fuerat ia defunctu repit. In spera. Ad can. an. Sanctimonialis aute femina cu negatis verba audisset oronez fudit et inudatio pluuie erupit. Ca. Beatus vir qui i sapientia. ℣. Iustus vt pal. Scdm matheu

IN illo tempore: Dixit symon petrus ad iesum: Ecce nos reliquimus omnia et sequuti sumus te. Homel. Audiens a dno. quere in vni9 cofess. ℟. Eode vero anno quo d hac vita erat exiturus qbusdaz discipulis secu couersantibus qbusdaz loge manentibus Sanctissimi sui obitus denunciauit die. ℣. Presentibus inducens vt audita p silentiu tegerent. absentibus indicans quale ei signu fieret qn eius aia de corpore exiret. Sanctissimi. ℟. Sexto naq; die portari se in oratoriuz a discipulis fecit ibiq; exitu suu dominicis sacramentis muniuit: Atq; iter discipuloru manus expirauit. ℣. Erectis i celu manibus stetit et vltimu spuz iter verba oronis efflauit. Atq; ℟. Via recta orientis tramite ab eius cella in celu vsq; tendebatur cui venerando habitu vir desuper clarus assistens cuius eet via qua cernerent inquisiuit: Illi aut se nescire, pfessi sut. ℣. qbus ipse ait: hec e via qua dilectus dni bndictus ascedit. Illi autez. ℟. O beati viri benedicti sancta preconia o inestimabilis dilectio charitatis.: Qui du seculi popa ptepsit eterne vite coniuctus est. ℣. Cui viuere xps fuit et mori lucrum. Qui duz.

Euangelium scdm matheum.

IN illo tempore: Dixit symon perus ad iesum

require in vni⁹ ɔfes. Collecta. Intercessio nos q̄s. In lb⁹ añ. Electus a fratribus inuitus obtinuit qđ scienter sciuit se illoꝝ moribus conuenire nō posse. Si in pascha euenerit in lb⁹ ⁊ ad oēs horas diei añ. Alla. Cap̄. Dilectus a deo. ℞. Iustū deduxit dn̄s alla alla. Hy⁹. Te christe rex. ℣. Iust⁹ ger. Ad bn̄s añ. Pater sanctus dū intentā oculorum aciē in splendore coruscę lucis habere videretur vidit germani aiam capuani epi. in spera ignea ab angelis in celū deferri. Colla. Intercessio nos q̄s. Ad .j. añ. Cūcꝫ sibi conspicerēt illicita non licere assueta relinquere conati sunt de eius morte tractare. Ad .iij. añ. Inito consilio venenū vino miscuere quo oblato signauit sicqꝫ cōfractū est ac si ꝑ signo lapidē dedisset. Cap̄. Dilectus a deo. ℣. Iustū deduxit. Colla. Intercessio nos q̄s. Ad .vj. añ. Puer quidā puulus elefantino morbo ꝑcussus ad dei hoiez ē adductus ꝓstina sanitate recepta incolumis remeauit ad ꝓpria. Capitulum.

Dedit dn̄s ɔfessiōez sācto suo ⁊ excelso i verbo glorie ꝺ oi corde suo laudauit dn̄m ⁊ dilexit eū q̄ fecit illū. ℣. Amauit eū. Colla.

Excita dn̄e in eccl'ia tua spūꝫ cui beat⁹ bn̄dictus abbas seruiuit: vt eodeꝫ nos replēte studeam⁹ amare qđ amauit ⁊ ope exercere quod docuit. Per eiusdē. Ad .ix. añ. Tantā gratiā ei virt⁹ diuina cōtulerat vt sub vno solis radio omnez mundū collectum ɔspiceret. Cap̄.

Iustū deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ ostēdit illi regnum dei ⁊ dedit illi sciētiam sanctoꝝ: honestauit illuꝫ in laboribus ⁊ ɔpleuit labores illi⁹. ℣. Iust⁹ vt palma.

Sit dn̄e q̄s beat⁹. Col. bn̄dictus abbas nostre fragilitatꝭ adiutor ⁊ pro nobis tibi supplicās copiosi⁹ audiat. Per. Ad vs añ. Fuit vir vite. Anti. Ab ipso puericię. Añ. Dum in hac terra. Añ. Aurie prouincia. Cap̄. Dilectus a deo. ℞. Amauit eū dn̄s alla alla. Hy⁹. Iesu corona cel. ℣. Iustus ger. Ad magt añ. Orabat sanctus benedictus: dn̄e non aspiciās peccata mea sed fidem huius hominis qui rogat resuscitari filium suum ⁊ sub oculis omnium viuentem pueruꝫ reddidit patri suo. Colla. Intercessio nos q̄s dn̄e. In annūciatōe dn̄ica ad vs añ.

Non auferetur septrū de iuda ꝛ dux de femore eius donec veniat q̄ mittendus est ꝛ ipse erit expectatio gentiū. Añ. Dñs veniet occurrite illi dicētes: magnū principiū ꝛ regni eius non erit finis deus fortis dominator princeps pacis. Añ. Ecce veniet deus ꝛ homo de domo dauid sedere in throno. Añ. Leua hierusalem oculos ꝛ vide potentiam regis ecce saluator venit soluere te a vinculo. Si in pascha euenerit ad vs̄ añ. Alleluya. x. Caplꝫ.

Gredietˀ virga de radice iesse ꝛ flos de radice eius ascēdet ꝛ requiescet sup eum spūs dñi: spūs sapientie ꝛ intellect⁹: spūs ꝯsilij ꝛ fortitudinis: spūs sciētie ꝛ pietatis ꝛ replebit euꝫ spūs timoris dñi. ℟. Aue maria. ℣. Quomō Hy⁹. Mysteriuꝫ ecclesie. ℣. Speciosa facta es. Ad magīt añ. Salue regina misericordie ꝛc. vt supra in purificatione. Collˀ.

Deus q̄ d̄ btē marie virginis vtero verbū tuuꝫ āgelo nūciāte carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q̄ vere eaꝫ gēitricē dī credim⁹: ei⁹ apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per eun. Ad ꝯplet. Hy⁹. Aue maris stella.

Inuitˀ. Aue maria gratia plena dominn⁹ tecū benedicta tu in mulierib⁹ p̄s. Uenite. In. j. noctur. añ. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā Joseph. p̄s. Dñe dñs noster. Añ. Aue maria gratia plena dñs tecū bn̄dicta tu i mulieribus. p̄s. Celi enar. Añ. Benedicta tu i mulierib⁹ ꝛ bn̄dict⁹ fructus vētris tui. p̄s. Dñi ē terra. Añ. Quō fiet istud angele dei q̄ꝛ virū non cognosco? Audi maria virgo xp̄i spūs sāctus supueniet i te ꝛ virt⁹ altissimi obūbrabit tibi. p̄s. Eructauit. Añ. Prophete predicauerunt nasci saluatoreꝫ de virgine maria. p̄s. De⁹ noster refu. Aña. Ecce in nubibus celi dñs veniet in potestate magna. p̄s. Magnus dñs. ℣. Aue maria gratia plena. Si in pascha euenerit. inuitˀ. All'a all'a all'a. p̄sal. Uenite. In. j. nocť. añt. All'a. Sermo ex cō. veñ. be. p̄sby. Le. j.

Ingressus angelus ad mariam dixit: Aue gratia plēa dñs tecū: bn̄dicta tu i mulierib⁹. ℟. Missus ē gabriel angelus ad mariā virginē despōsatā Joseph nūcians ei verbū: ꝛ expauescit virgo de lumie ne timeas maria iuenisti grām apud dñꝫ. Ecce cōcipies ꝛ paries ꝛ vocabitur altissimi

filius. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecū. Ecce. Lect. ij.

B Ene gratia plena vocat: q̄ nimiꝝ gratiam quam nulla alia meruerat assequitur: vt ipsum gratie videlicet concipiat ꝛ generet auctorem. ℞. Aue maria gratia plena dñs tecū. Spūs scūs supueniet in te ꝛ virtus altissimi obūbrabit tibi: qđ eim ex te nascet̄ scūꝫ vocabit̄ fili⁹ dei ℣. Quō fiet istud qm̄ virū non cognosco: ꝛ respondens angelus dixit ei. Spūs sctūs. Le. iij.

Q Ue cū audissꝫ turbata ē i ꝯmōe ei⁹: ꝛ cogitabat q̄lis eēt ista salutatio. Disce virginē morib⁹: disce v̄ginē verecūdia: disce v̄ginē oraclo: disce misterio: trepidare v̄ginū ē: ꝛ ad oēs viri igressus pauē oēs viri affat⁹ vereri. ℞. Radix iesse qui exurget iudicare gentes in eū gentes sperabūt: Et erit nomē ei⁹ bñdictū i scl'a. ℣. Ecce virgo cōcipiet ꝛ pariet filium ꝛ vocabitur nomē eius hemanuel. Et erit. L. iiij.

D Iscāt mulieres ꝓpositū pudoris imitari Solā i penetralib⁹ quā nemo virorꝫ videret solus angelus repit. ℞. Suscipe verbum virgo maria qđ tibi a dño per angelū trāsmissū est cōcipies in vtero deū pariter ꝛ hominē Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filiū sed virginitatis nō patieris detrimētū: efficieris grauida ꝛ eris mater semper itacta: Ut bñdicta. In. ij. noc. añ. Ne timeas maria iuenisti grāꝫ apud dñm ecce cōcipies ꝛ paries filiuꝫ. ps. Bñdixisti. Añ. Dabit ei dñs sedē dauid patris eius ꝛ regnabit i eternū. ps. Fūdamēta. Añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝯm verbū tuū. ps. Cātate. j. Añ. Beata es maria que credidisti: ꝑficient in te q̄ dicta sunt tibi a dño. ps. Dñs regnauit exul. Añ. Emitte agnum dñe dñatorē terre de petra deserti ad montē filie syon. ps. Cantate. ij. Añ. Angelus dñi nunciauit marie ꝛ concepit de spiritu sancto. psal. Dñs reg. irasc. Si in pascha euenerit. in. ij. nocť. añť. Alla. ℣. Bñdicta tu i mulieri. Le. v.

S Ola sine comite: sola sine teste: ꝛ ne quo degeneri deprauaret̄ affatu ab angelo salutat̄: Disce virgo verborū vitare lasciuiā: maria etiā salutatiōeꝫ angeli verebatur. ℞. Ecce virgo concipiet ꝛ pariet filium dicit dominus ꝛ vocabitur nomen eius Admirabilis deus fortis. ℣. Super solium dauid

& super regnum eius sedebit in eternum. Admirabilis. Lect. sexta.

ERat tñ cogitans inqt qualis esset hec salutatio. Et iõ verecũda qz pauebat: Cũ prudẽtia qz benedictionis nouã formulã mirabat que nusquã ante ꝯperta. ℟. Descẽdet dñs sicut pluuia in vellus: Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis. ℣. Et adorabũt eum omnes reges: omnes gẽtes seruient ei. Orietur. Lectio septia.

ET ait angelus ei. Ne timeas maria inuenisti eim gratiaz apud deũ. Quaz qz salutatiõe insolita vtpote que ei soli seruabat viderat turbatã q̃si familiari⁹ notaz vocans ex noie ne timere debeat iubet. ℟. Egredietur virga de radice iesse & flos de radice eius ascendet: Et erit iusticia cingulũ lũborum eius & fides cinctorium renum eius. ℣. Et requiescet super eum spiritus domini spiritus sapiẽtie & intellectus. Et erit. Lectio, viij.

ET qz gratia plenã vocauerat. eãdẽ gratiã & astruit pleni⁹ & vberi⁹ explicat dicẽs: Ecce concipies in vtero & paries filiũ & vocabis nomen ei⁹ iesuz. ℟. Uirgo isrl reuertere ad ciuitates tuas vsque quo dolẽs auerteris: Generabis dñz saluatorẽ oblationẽ nouã i terra ãbulabũt hoies i saluatiõez ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te i dõ attraxi te miserãs. Generab. Ad cã. añ. Super soliũ dauid & super regnum ei⁹ sedebit in eternũ. Si i pascha. euenerit ad cant añа. Alla. Cant. Audite me diuini fruct⁹. ℣. Post ptũ. Scdz lucã.

IN illo tpe: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomen nazareth ad virginẽ desponsataz viro cui nomen erat ioseph de domo dauid & nomẽ virginis maria. Et reliq.

Homelia lect. eiusdem beati ambrosij episcopi. Lectio. ix.

LAtent diuina mysteria nec facile iuxta ꝑpheticũ dictum quisq̈ hominum põt scire ꝯsilium dei. ℟. Intuemini quantus sit iste qui igredit ad saluandas gentes: ipse est rex iusticie Cuius generatio nõ hz finẽ. ℣. Precursor pro nobis ingredit bz ordinem melchisadech põtifex factus est in eternum. Cuius. Lectio. x.

SEd tñ ex ceteris fact' atq̈ preceptis dñi saluatoris possumus itelligere

⁊ hoc ꝓpĕsioꝛis fuisse ꝯsiliū: q̄ea potissimū electa ē vt do minum pareret que erat de sponsata viro. ℟. Te debēt gen tes iustū tuū ⁊ cūcti reges īclitū tuū. Et vocabit tibi nomē nouū quod os dn̄i noīauit. ℣. Et eris coꝛona glie in manu dn̄i ⁊ diadema regni in ma nu dei tui. Et. Lectio. xj.

Cur autē nō anteq̄ꝫ de sponsaret īpleta ē? Foꝛtasse ne diceretur q̄ conceperat ex adulterio. ℟. Emitte agnū dn̄e dn̄atoꝛem terre. De petra deserti ad montem filie syon. ℣. Ostende no bis dn̄e misericoꝛdiam tuā ⁊ saluta re tuum da nobis. De petra. L. xij.

Et bene vtrūq̄ꝫ posuit scriptura: vt ⁊ despōsa ta eēt ⁊ virgo. virgo vt e xp̄s virilis ꝯsoꝛtij videretur. ℟. Gaude maria virgo cunctas here ses sola interemisti que gabꝛielis ar chāgeli dictis credidisti: Dum virgo deū ⁊ hoīem gēuisti ⁊ post partū vir go inuiolata ꝑmāsisti. ℣. Gabꝛielē archāgelū credimus diuinitus te eē affatū: vterū tuum de spiritu sancto credimus impregnatum: erubescat iudeus infelix qui dicit Chꝛistum ex Joseph semine esse natum. Dum virgo. Scd̄m lucam.

In illo tēpoꝛe: Missus ē āgelus gabriel a deo ī ciui tatē galilee cui nomen naza ret ad virginē despōsatā vi ro cui nomen erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē virgis maria. Et igressus angelus ad eam dixit: Aue gratia ple na dn̄s tecū benedicta tu in mulierib⁹. Que cum audissꝫ turbata ē ī sermone ei⁹ ⁊ cogi tabat qualis eēt ista saluta tio. Et ait angel⁹ ei: Ne time as maria īuenisti eīꝫ gratiaꝫ apud deuꝫ. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filiū ⁊ voca bis nomē eius iesuꝫ. Hic erit magnus ⁊ fili⁹ altissimi vo cabit. Et dabit illi dn̄s deus sedē dauid patris eius ⁊ re gnabit in domo iacob ī eter nū ⁊ regni ei⁹ non erit finis. Dixit aūt maria ad angeluꝫ. Quō fiet istud q̄m viꝝ non cognosco? Et respōdēs an gel⁹ dixit ei: Sp̄us sanct⁹ su ꝑueniet in te ⁊ virt⁹ altissimi obumbꝛabit tibi. Ideoq̄ꝫ ⁊ q̄d nascet̄ ex te sanctuꝫ vocabit̄ filius dei. Et ecce helisabeth cognata tua ⁊ ipsa ꝯcepit fi lium in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi q̄ vocat̄ sterilis quia non erit impos

sibile apud deum omne verbum. Dixit autem maria. Ecce ancilla domini: fiat mihi sm verbum tuum. Coll'a.

Deus q̄ hodierna die v'bū tuū beate marie v'gis aluo coadunare voluisti: fac nos ita pagere: vt tibi placere valeamus. Per eundem. In lb' añt. Beatam me dicēt oēs generationes q: ancillā humilē respexit deus. Si in pascha euenerit. In lb' añ. All'a. Cap. Egrediet virga. vt. s. R. Aue maria gratia. Alleluya all'a. Vy'. Uere gratia. V. Speciosa facta es. Ad bñs añ. Egrediet virga de radice iesse z replebitur omnis terra gloria dñi z videbit omis caro salutare dei. Coll'a. De' q̄ hodi. vt. s. Ad primam. añ. Ecce virgo concipiet z pariet filium z vocabit nomen ei'. hemanuel. Si i pascha euenerit. Ad. i. z ad oēs horas dici añ. Alleluya. Ad. iij. Vy'. O q̄ glorifica. Añ. Ecce cōcipies in vtero z paries filiuz z vocabis nomen eius Jesum: hic erit magnus z filius altissimi vocabitur. Caplm. Egrediet virga. V. Aue maria. Coll'a. Deus q̄ hodierna. Ad vj. añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm verbū tuū. Cap.

Ecce virgo ɔcipiet z pariet filiū z vocabit nomē ei' hemanuel: butyrum z mel comedet vt sciat reprobare malū z eligere bonum. V. Bñdicta tu in mlierib'. Coll.

Deus q̄ v'ginalē aulaz beate marie in q̄ habitares eligere dignat' es: da q̄s: vt sua nos defensiōe munitos: iocūdos faciat sue interesse festiuitati. Qui viuis. Ad nonam añ. Gaude z letare filia syon q: ecce ego venio z habitabo in medio tui dicit dñs. Caplz.

Rorate celi desup z nubes pluāt iustū: apiat terra z germinet saluatorē z iusticia oriat simul: ego dñs creaui eū. V. Post ptū. Coll.

Gratiaz tuā dñe mentibus nostris īfūde: vt qui angelo nūciante xp̄i filij tui īcarnatōez cognouim': p passiōez ei' z crucē ad resurrectōis gl'iaz pducamur. Per eū. Ad vs añ. Missus ē gabriel. Añ. Aue maria. Añ. Bñdicta tu. Añt. Quō fiet. Cap. Egrediet v'ga. R. Post ptuz alleluya all'a. V. Speciosa facta es. Ad magt añ. Spūs scūs in te descēdet maria ne timeas habebis in vtero filiuz dei

alla. Coll. Deus q hodierna vt. s De sancto ambrosio. qre totu i natali vnius pfessoris pontificis et dicatur hec colla. De q pspicis. et he lectioes. Magnu bonu. et hoc euangelium. Uigilate qr nescitis. Cap. ad vtrasqz vs. Benedictioem. R. Sint lubi vestri. V. Ecce sacerdos. Ad magt ana. Beatus vir qui metuit dominum. Colla. De qui pspicis. Ad horas diei si post pascha euenerit. Ant. Alla Cetera sicut in natali vnius pfes. pontificis excepto q ad vtruqz magt hec an. dicatur. Beatus vir. q metuit dominum. Ad bns ana. Qui manet in me &c excepto q iiij. R. erit. Btus vir. viij. De ore prudentis. xij. In diademate. In pmemoratione vni mar tyris vel cofes. per totam resurrectioem dicatur iste. Ad magt an. Beatus vir qui metuit dnm alla in madatis ei cupit nimis alla. Ad bns an. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructu multu alla. In pmemoratione plurimoru mar. Ad magt an. Filie hierlm venite et videte martyres cu coronis quib coronauit eos dns in die solenitatis et leticie alla alla Ad bns an. Lux ppetua lucebit sctis tuis dne alla et eternitatis temporuz alla. alla. In secundis vesp. Ad magt an. In celestibus regnis sanctorum habitatio est alla et in eternu requies eorum alla alla. Marci euageliste ad vespas Capi.

Qui timet deum faciet bona: et qui ptines est iusticie apprehendet illam et obuiabit illi quasi mater honorificata. R. Quattuor animalia. Hy. Eterna christi munera. V. Nimis honora. Ad magt ana. Ecce ego Joannes. quere in sco matheo. Colla. Ecclesiam tuam. require in sancto matheo post euangelium. Inuitat. Alla. iij. ps. Uenite. In primo noct. ant. Alla. viij. ps. Celi enarrant. psal. Domini est terra. ps. Exultate iusti. psalm. Bndicaz. ps. Eructauit. ps. Omnes gentes. V. In omnez terram. Sermo ex comen. beati augustini episcopi. Lect. j.

Ait dns discipul suis Manete i me et ego in vobis. Uite se dixit ee iesus et discipulos suos palmites et agricola patrez: vnde iam pride sicut potuimus dispu-

tatū est. ℞. In visione dei vidi ⁊ ecce ventus turbinis veniebat ab aq lone nubesq; magna ⁊ ignis inuol- uens splendorq; in circuitu eius: Et in medio eorū similitudo quattuor animalium ⁊ aspectus hominis erat in eis all'a all'a all'a. ℣. De medio aūt eius quasi spēs electri hoc est de medio ignis. Et in. Lectio scda.

In hac aūt lectiōe cum adhuc de seipso qui est vitis ⁊ de suis palmitib' hoc ē de discipulis suis loqueret manete inquit in me ⁊ ego in vobis: non quō illi in ipō sz sicut ipse in illis. vtrūq; enim prodest: nō ipsi sed illis. ℞. Quattuor facies vni erant quattuor penne vni: pedes eorum pedes recti planta pedis eorum vt vituli: Et scin tille quasi aspectus eris candentis al leluya all'a. ℣. Sub pennis eorum manus hominis in quattuor parti- bus. Et sintille. Lect. iij.

Ita sunt in vite palmi- tes vt viti non ꝯferāt sz inde acciptāt vnde viuāt. Ita ve- ro vitis ē i palmitibus vt vi tale alimentum subministret eis: nō sumat ab eis. ℞. Si- militudo vultus animaliū facies ho minis ⁊ facies leonis a dextris ipso- rum quattuor; facies vero vituli a si nistris ipsorū quattuor: facies aqle desuper ipsorū quattuor: Et facies ⁊ pēne extense desuper erant all'a. ℣. Due pēne singulorū iungebant ⁊ due tegebāt eorū corpora. Et. Lect. iiij.

Per hoc ergo manētez in se habere xp̄z ⁊ ma nere in xp̄o discipulis ꝓdest vtrūq; non xp̄o. Nam p̄ciso palmite pōt de viua radice ali' pullulare. Qui aūt preci sus ē sine radice non potest viuere. ℞. Beatus vir qui metuit dominum all'a: in mandatis eius cu pit nimis All'a all'a all'a. ℣. Po- tens in terra erit semen eius genera tio rectorū benedicet. All'a. Gloria.

In. ij. noct. aña. Alleluya. p̄s. Exaudi de' dep̄. p̄s. Exau- di deus orationē meaz cum depre. p̄s. Te decet. p̄s. Cō- fitebimur. p̄s. Dn̄s regna- uit exul. p̄s. Dn̄s regnauit irasc. ℣. Cōstitues. Lectio. v.

Sicut palmes non pōt ferre fructū a semetipō nisi manserit in vite: sic nec vos nisi in me māseritis. ℞. Similitudo aspectus animalium vt carbonum ignis ardentium ⁊ velut aspectus lampadarū: Ubi erat spūs impetus illuc gradiebant cū ābula- rent all'a all'a. ℣. Et vnūquodq; eorum

ambulabat corā facie sua. Ubi erat.

Magna gratie Le. vj. Magna cōmēdatio frēs mei corda instruit humiliū: ora obstruit supborū. R. Quattuor animalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris coruscātis et erat in medio splēdor ignis. Et de igne fulgur egrediēs all'a. V. Erat autē quasi visio discurrens in medio quattuor animaliū. Et de. Le. vij.

Ecce cui si audēt respōdeant: qui ignorātes dei iusticiā et suā volentes cōstituere: iusticie dei non sūt subiecti. R. Cum aspicerent animalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna similitudo ipsarum quattuor all'a all'a. V. Aspectus rotarum et opus earū erat quasi visio maris. Et vna. Lectio. viij.

Ecce cui respōdeāt sibi placentes et ad bona opera faciēda deū sibi nō necessariū putantes. R. De ore prudentis procedit mel all'a.: Dulcedo mellis est lingua eius all'a: Fauus distillans labia eius alleluya all'a all'a. V. Sapientia requiescit in ore eius et prudentia in sermone illius. Fau⁹ Gloria. All'a all'a. Ad canti. aū. All'a. Cā. Uos sancti domini V. Annunciauerunt opera dei.

Secundum Joannez.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera et pater me⁹ agricola ē. Et rel'. Homl'. lect. eiusdem b̄ti augustini epi. Le. ix.

Iste locus euangelic⁹ frēs vbi se dicit dn̄s vitem: discipulos suos palmites: ſm hoc dicit q̄ est caput ecclesie: nosq3 membra eius: mediator dei et hoīū homo xp̄s Jesus. R. Statura erat rotarum et altitudo horribilis: totumq3 corpus plenum oculis: Et aspectus earum et opera velut si sit rota in medio rote all'a. V. Per q̄ttuor p̄tes euntes ibant et nō reuertebantur: cū ambularent. Et aspe. Lectio. x.

Uni⁹ q̄ppe nature sunt vitis et palmites: propter qđ cū eēt de⁹ cuius nature nō sumus: fact⁹ ē hō vt in illo esset vitis hūane nature cui⁹ et nos hoīes palmites eē possem⁹. R. Cū ābularent aīalia ābulābat et rota iuxta ea. Quocūq3 ibat sp̄ūs p̄iter et rote eleuabāt sequētes ea all'a. V. Cum eleuarent aīalia de terra eleuabant p̄iter et rote iuxta ea. Quocūq3 ibat Lectio. xj.

Quid ergo ē ego sū vitis vera. Ab illa vtiq3

discernit cui dicit: quō conuersa ē in amaritudinē vitis aliene. ℟. Euntibus animalibus ibant simul ꝛ rote: ꝛ cum stantibus stabant ꝛ cum eleuatis pariter eleuabantur. Quia spiritus vite erat in rotis all'a. ℣. Statura earum ꝛ altitudo erat horribilis. Quia. Lc. xij.

Nam quo pacto ē vitis vera que expectata vt faceret vuaz: fecit aūt spinas Ego sum inquit vitis vera ꝛ pater meꝰ agricola ē. ℟. In dyademate capitis aaron lapides preciosi fulgebant: Dū perficeretur opꝰ dei alleluya alleluya all'a. ℣. Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis. Dum. Gloria. All'a. Secundum Joannem.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Ego sū vitis vera ꝛ pater meꝰ agricola ē. Omnē palmitē in me nō ferētē fructū tollet eū: ꝛ oēm q fert fructū purgabit euz vt fructū plus afferat. Jaz vos mūdi estis ꝑpter sermonem quē loquutꝰ sū vobis. Manete i me ꝛ ego in vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi māserit i vite: sic nec vos nisi i me māseritis. Ego sum vitis ꝛ vos palmites. Qui manet i me ꝛ ego i eo. Hic fert fructū mltū qꝛ sine me nihil potestis facere Siqs in me nō māserit mittet: foras sicut palmes ꝛ arescet ꝛ colligēt eum ꝛ in ignez mittent ꝛ ardet. Si manseritis in me ꝛ verba mea in vobis manserint: quodcūqꝫ volueritis petietis et fiet vobis. In hoc clarificatꝰ est pater meꝰ vt fructū plurimū afferatis ꝛ efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater ꝛ ego dilexi vos: manete i dilectiōe mea. Si ꝑcepta mea seruaueritis manebitis in dilectione mea. sicut ꝛ ego patris mei precepta seruaui et maneo in eius dilectiōe. Hec loquutus sum vobis vt gaudiū meū in vobis sit ꝛ gaudiū vestrū ipleat. Coll'a. Ecclesiā tuam. In lbꝰ añt. All'a. Cap. Qui timet deū. ℟. Cōstitues eos principes sup oēm terraz all'a all'a. ℣. Nimis honorati. Ad bñs añt. Qui manet in me ꝛc. Coll'a. Ecclesiā tuā. Ad .j. ꝛ ad oēs horas diei aña. All'a. Ad .iij. cap. Qui timet deuz. ℣. In oēz terrā. Coll'a. Ecclesiam tuam. Ad .vj. Caplm.

In medio ecclesie aperuit os ei⁹ ꝛ ipleuit euȝ dominus spiritu sapientie ꝛ intellectus: ꝛ stolla glie iduit eum. ℣. Constitues. Collecta.

Beati marci euangeliste q̃s dñe supplicatõe placatus: ꝛ veniã nobis tribue ꝛ remedia sempitna cõcede. Per. Ad .ix. capituluȝ.

Iocunditateȝ ꝛ exultationẽ thesaurizauit super eũ ꝛ noie eterno hereditauit illũ dñs de⁹ noster. ℣. Annunciauerũt opera. Collecta.

Beati marci euãgeliste dñe p̃cib⁹ adiuuemur. vt qd possibilitas nostra nõ obtinet: ei⁹ nobis itercessiõe donet. Per. Ad vs añ. Alla. Cap. Qui timet deũ. ℞. In oẽm terrã alla alla. Hy⁹. eterna xp̃i. ℣. Nimis honor. Ad magnificat añ. Beat⁹ vir qui timet. Colla. Ecclesiam tuam. Nota q̃ quando festiuitas sancti marci .iiij. kalendas maij celebratur: tunc tantũ ad benedictus ꝛ ad magt dicantur antiphone de euangelistis.

Incipit officiũ btẽ frãche virginis: ꝛ que hic deficiũt requirẽ i natali virginũ. Cap. Qui gloriatur in dño glietur. ℞. Lilium odoriferũ. Hy⁹. Francha dilecta. ℣. Ora pro nobis beata francha. Ad magt añ. Christiane professionis nomẽ tenuisti quod nequaquam sordibus vnquã polluisti: sed imaculatum corpus conseruasti: ideoq̃ triũphas cũ sponso celesti alla alla. Collecta.

Omnipotẽs sempitne de⁹ q̃ mirabilr cuncta disponis: qui scõs tuos digne venerari iubes. concede propitius: vt qui beate franche virginis solẽnia colim⁹: eius apud te precib⁹ adiuuemur. Per do. Si tpe resurrectiõis festiuitas ista euenerit dicat. Alla sicut de alijs scis. Ad mat. inuit. Regem regũ dñm qui beatã hodie frãchã coronauit. Uenite adorem⁹. Añ. O q̃ admirabilis ẽ virgo nouiter apparens mundo. ps. Dñe dñs noster. Añ. Desiderata ab angelis fuit ista virgo nobilis coronata. Añ. Nascens in delitijs ex nobili prosapia mundũ nõ dilexit. Añ. Ab ei⁹ infantia xp̃m super oĩa ipsa cõcupiuit. Añ. Amabilis ab oĩbus sãctis in celestib⁹ sathane fuit odiosa. Añ. Nũquã fuit ociosa sed apis argumẽtosa in bonis operibus. ℣. Specie

tua ₢c. ℞. Intende ꝓspere. Le. j.

I Sit beata francha virgo sacra orta de nobili ꝓgenie comitũ de vidalta placẽtine ciuitatis. Matri ei⁹ dũ eẽt ꝑgnans apparuit plib⁹ vicib⁹ in visu hẽre se catulã i vẽtre que latratus magnos dabat. Tu autẽ. ℞. In regno regis angelorũ in quo felices aīe letantur assidue stella splendidissima nouiter apparuit: Splendor cuius letificat triumphantem ecclesiam all'a all'a. ℣. Stella ista mirabilis ab eius primordio vite dilexit auctorem Splendor cuius. Le. ij.

QUi territe cõfessor discret⁹ cũ quo cõsiliũ habuit: suadẽdo respondit. Paries filiã fidelẽ ⁊ sagacẽ que linguã hñs medicinalẽ latratibus suis peccata fugabit et fideles in dei seruitio cõseruabit. ℞. Gaude tu placentia que florem talẽ produxisti ex nobili ꝓsapia que vitis alta nuncupatur: Palmites cuius diuini florent infecta sanantur all'a. ℣. Vitis ista generosa fertilis ⁊ gratiosa cum sit semper fructuosa ab oībus vindemiatur. Pal.

COncepta igit̃ ex legitimo matrimonio beata francha nata ⁊ baptizata ꝙ cito etatis fuit fecerũt eã parentes eius imbui scripturis ac morib⁹ diuinis: gestientes que sibi fuerãt ante significata. ℞. Mater in vẽtre baiulans franchã beatam accepit diuinitus se concepisse catulam: Magnos latratus emitentẽ alleluya. ℣. Vere ista catula plurimorũ vicia atq₃ peccata grauia de cordibus effugauit. Magnos. Lect quarta.

SPiritus autẽ scũs sic eã ꝑuexit vt añ septẽniũ ꝓferret parentibus seculo renũciare ⁊ in religiõe do seruire totalit̃ oportere. ℞. Hũilitatẽ insignia ista mater sãctissima in hoīb⁹ exhibuit: ⁊ q̃to plus iniuriata extitit ab emulis Tãto magis hũilẽ ⁊ placidã se oñdit all'a all'a all'. ℣. Cũ a malis ꝑsequeret̃ liuore iugi die nr̃ ista benedicta. Tãto. In. ij. noc. añ. Ieiuniis ⁊ orõnib⁹ itenta fuit ⁊ multũ sollicita. Añ. Cũ eẽt oīb⁹ ꝯpatiẽs seuera multũ sibi fuit. Añ. oīb⁹ opprobriis illatẽ eisdẽ patiẽs erat atq₃ benigna. Añ. Percussa a demone pp hoc minime orõnẽ dimisit. Añ. Charitatẽ diuinisq₃ opib⁹ assidue instabat ⁊ i his gloriabat̃. Añ. Virgo bñdicta nõ meli⁹ dicere poterat q̃ factis ostendebat. ℣. Adiuuabit eã. ℞. Deus in medio. L. v.

Predicta fracha virgo beata istanter perseverans in eo proposito nobili monasterio sci siri placentie parentes eius eandem sollenniter obtulerunt: vbi recepta fuit hilariter ac summa cunctorum alacritate. ℟. Dum diuinis laudibus ac deuotis precibus intenta consisteret fracha prudentissima noctes frache in somnes deduces estum nec frigus aborrens Tota in deum absorta alleluya alleluia. ℣. Moleste ferrens hoc sathan percussit eam valide: que percussa non se mouit. Tota Lect. vi.

Que conuersans ibidem in habitu puellari consueto illi religioni vsque ad etatis eius annum quartumdecimum ita gratiose se gerebat: vt cunctis videntibus miraculum appereret. ℟. O preciosus thesaurus in agro dei repertus: quid xpo dare vel offerre possumus paupercule Ut te adepto gaudeamus alleluia alleluia. ℣. Uita nostra non meretur nec opes sufficiunt nisi te nobis grates dones. Ut te Lec. vii.

Ipsa namque virgo beata in scientia moribus et abstinentia ceterisque regularibus obseruantiis precedebat omnes: in quibus omnibus optime est comprabata. ℟. Uirgo dilecta domini castis ornata moribus virtutum normam conseruasti donec in mundo permansisti. Christo placere cupiens alleluia. ℣. Innanem mundi gloriam vt saniem spurcissimam et eius pompam despexisti. Xpo

Dum eodem anno L. viii. no professione regulari facta velum sacrum ab epo suscipere deberet: cuidam amite sue de confanoneriis apparuit quidam angelus qui velabat eam vt daretur intelligi quod de eius consortio diuinitus fiebat: qui non solum caput ornabat: sed mentem illius et corpus a cunctis viciis separabat. ac dei seruicio mancipabat. ℟. Creator omnium deus qui cuncta cernis de presenti que sunt ventura prospera ancillam tibi consecrasti Quam nobis matrem deputasti ante mundi secula. alleluia alleluia alleluia. ℣. Oramus te domine vt nos digneris sociare sponse tue castissime. Quam. Ad can. ant. Absente vino a vegete ad orationem se ponens ipsum acquisiuit. ℣. Audite. ℟. Elegit

Quod quidem ide L. ix. magis apparuit quia extunc quasi trasmutata in virum affectum sumpsit virilem et animum: ita vt deinceps foret in orationibus peruigilans diebus ac noctibus vitans et aborrens cum

cta puerilia lasciua ꝛ vana R. Consurgens nocte media solito cum silentio ne a quoq̄ presētiretur: ꝛ obstructis ianuis ecclesie ipsam introibat Vacans orōnibus cū assuetis lachrymis mater benignissima alleluya all'a. V. Denudatis poplitib⁹ in pauimento se ponēs sic indefessa permanebat. Vacans. Lectio. x.

S Ane oī quadragesima sui mōachatus ꝯtinue ieiunās nullā rez coctā comedebat preter panē: cuius panis brixias edebat sepissime cū herbis ꝛ leguminibus crudis absq̄ sale ꝛ aqua. R. Liliū odoriferū sup cūctis ꝑciosū liquorē ex ossib⁹ tuis emanans lipidū quo sanant oculi morbosq̄ oēs ḋpellēs: Fac nos mater pia tua seq vestigia vt pꝛiter tecū letemur all'a. V. O ieffabilis matrona alma mittis ꝛ decora te ꝑcamur hodie. Fac. Le. xj.

P Remissā abstinentie formā nō mō seruauit subiecta sz multo valenti⁹ et ꝑlata. excepto q̄ ꝑpter infirmitatē stomachi qua grauabatur pre nimia abstinētia: precepto abbatisse oꝛnatuq̄ soroꝝ tale fiebat ei remediū oi recusata frequētia medicorū. R. De lane mōs vertice bñ ꝯsulta ꝯdescēdit ꝛ cū suis sodalib⁹ albis indutis vestib⁹ valeriā se trāstulit in qua mā sit p modicū postq̄ iuit plectolē i quo qdē cenobiū solēne ꝯstruxit. Ibiq̄ post corp⁹ suū i pace sctā requieuit all'a all'a. V. In loco ꝑnoīato abbatissa nobilis ānis vixit q̄ pluribus charitate plena. Ibi. Le. xij.

O Uz aūt placuit deo cādelā accēsam sup candelabꝛū statuere: abbatia scī siri vacāte per obitū ꝑdecessoꝛis sue mōiales oēs q̄ quinquaginta vel circa erāt diuina gratia īspirāte sanctā frāchā in abbatissā ꝛ matrē suā ꝯcoꝛditer elegerūt. R. In celū assūpta residens cum maria tibi placēs ꝛ de nobis curam gerens assidue te precamur: Ut simul tecū gloriemur in celi palacio all'a all'a. V. Mater pia mater sācta sit tibi ḋ nobis cura apud Jesum bñdictū. Ut simul. Euāgeliū regīe in natali virginū. In illo tpe ꝛc̄. Simile ē regnū celoꝛum thesauro abscondito. Coll'a. Oīps sempiterne deus ꝛc̄. Ad lau. añ. O beata virgo pro qua dñs tot miracula nobis oñdit. Cap. Qui gloꝛiatur. R. Adiuuabit. Hy⁹. Liliū odoꝛifeꝝ. Ad bñs añ. Ad regales nuptias francha introi-

nit: rex eternus quem dilexit sibi ob uiauit ⁊ cū matre virgine virginem locauit. Coll'a. Oīps sempiterne de⁹. Ad.j.añ. Felix virgo quā dominus nobis ingratis donauit. Ad.iij.añ. Beata virgo quaꝫ dñs vigilante⁹ ⁊ preparatā inuenit. Cap. Qui glīat. ℟. Spē tua. Coll'. Oīps sem.deus. Ad.vj.aña. Ex coctis radicibus nimis sanguis exiuit dū eas icideret. Cap. Emulor enim. ℟. Adiuuabit. Coll'. Da ppl'o tuo. sic de vna virgine. Ad.ix.aña. Dñe Jesu xp̄e fac nos te diligere ⁊ cum sacra virgine ppetualiter gaudere. Cap. Sapiētia vincit maliciā. ℟. Elegit eam. Coll'a. Pretende nobis. Ad vs̄ sup p̄os añ. O q̄ admirabilis ⁊c. vt.s̄. Ad magt añ. Lilium odoriferum sup cuncta preciosum: liquorem ex ossibus tuis emanans limpidū quo sanant oculi morbosqꝫ omnes depellēs: fac nos mater pia tua sequi vestigia: vt pariter tecum letemur: o ineffabilis matrona alma mittis ⁊ decora te precamur hodie. Collecta Oīpotēs sempiterne deus. Hymnus.

F Rācha dilecta dñi castis ornata moribus: vtutū normā ꝯseruauit donec in euo ꝑmāsit. Inanem mūdi gloriā vt saniez vilissimā: ⁊ eius pompaz despexit xp̄o placere cupiens. Letet ⁊ placētia que florē talē ꝑduxit: ex nobili ꝓsapia que vitis alta dicit. Vitis ista preciosa fertilis ⁊ gratiosa: cum sit tota dulcorosa ab omnibus amplectitur. Diuisio.

L Iliū odoriferꝫ ⁊ sup niuez candidū: ex ossib⁹ tuis emanās limpidū. De vertice mōtis lane bñ ꝯsulta recessit: ⁊ cū suis sociab⁹ valeriam se trāstulit. Assūpta ī celo residēs cū maria tecuꝫ gaudēs. ⁊ de nobis curā gerens assidue te ꝓcamur. Vt tuis iustis ꝓcib⁹ acq̄ras nos celestibus: sociari spiritib⁹ in secl'oꝝ secl'a. Glīa tibi dñe ⁊c̄. Cōmō per totum annuꝫ Ad laud. Uigilantem franchā dominus inuenit ab eterno sibiqꝫ spōsam consecrauit. ℟. Adiuuabit eā. Ad vs̄. Uirgo serenissima speculū pudoris nostri nos cōspectui presenta saluatoris. ℟. Ora ꝓ nobis btā frācha. Col. Oīps. Ad missā.

G Audeamus ⁊ exultem⁹ pariter in dño diem festū celebrātes: quo xp̄s angelis exultantib⁹ frāchā virginē corona

ant. ps. Eructauit Coll. Deꝰ q̄ ecclesiam tuā. sicut de sctō emūdo Epl'a. Qui gloriat. Euāgeliū. Thesauro abscō dito. ℞. In regno regis seculorū mirabile sidus nouū qđ hūanis ocu lis iā dudū māsit ocultū: nouiter no bis iter pādēs ad celestē patriā. ℣. Stela ista mirabilis nutu diuino co ruscās ab eius initio suū qnesiuit au ctorē. All'a. j. Gēma monialiū fran cha comitissa vite speculuz charitate plena tu ꝑ nobis intercede mater ab batissa. All'a. ij. Emulor ꝛc. Euan geliū require vt. s̄. Offer. Dul cis in sermonibus: casta in operibꝰ: in victu seuera: charitate plena: fran cha fuit ꝛ decora all'a. Secreta. Suscipe dn̄e laudes. Cōio. Beata virgo quā dn̄s vigilantem ꝛ ꝑpatā inuenit all'a. Post cōionē.

EXaudi nos deꝰ saluta ris noster: vt sicut bea tam virginē tuā frāchā curie celestis cōsortio aggregasti ita nos tua misericordia sal uare digneris: vt in nouissi mo iudicij diei tuoꝝ filioꝝ ꝛ filiaꝝ numero ꝯputemur.

Roberti abbatis ad vš añt. All'a. Capl'z. Dilectus a deo. ℞. Iste sanctꝰ. ℣. Uiculis. Hyꝰ Iesu corona cel. ℣. Iustꝰ ger. Ad magt añā. Beatus vir qui metuit. Coll'a. Intercessio. In uitat. All'a. In. j. noct. añ. Al leluya. ps. sicut in vniꝰ confes. ℣. Iustuz deduxit. Et legantur lectōes iste. Beati sunt serui illi. Et hoc euāgeliū. Dixit symon petrus. Homl'. Grā dis fiducia. iij. ℞. erit. Bea tus vir qui me. viij. ℞. erit. De ore prudentis xij. ℞. erit. In me dio ecclesie. Istud. ℞. In medio ecclesie. ꝛ alia non hic preno tata inquirātur i natali vniꝰ ꝯfes. nō pōtificis. In lbꝰ añt. All'a. Capl'z. Dilectus a deo ℞. Iustuz deduxit. Hymnꝰ. Te christe rex. ℣. Iustus ger. Ad bn̄s añ. Qui manet i me. Col. Intercessio. Ad oēs horas diei añ. All'a. Ad. iij. ꝛ. vj. ꝛ ix. cap. ℣. ꝛ coll. sicut de sancto benedicto. Ad vš vero dica tur cap. de sancto petro mar tyre. Iustus si morte. ℞. Glo ria ꝛ honore. Hyꝰ. Deus tuo rum. ℣. Iustus ger. Ad magt añ. Beatus vir q̄ suffert. Coll'a. Adesto dn̄e. Sequit de san cto roberto. Añ. Beatus vir q̄ metuit ℣. Iustū deduxit. Coll. Intercessio. Inuit. All'a. In j. noct. añā. All'a. ps. sicut in

vni⁹ martyris. Lectiões. Si quis vult post me.. q̄re in fe sto sancti thome martyris. Euãgeliũ. Nisi granũ. Ad horas diei añt. All'a. Cetera oia sicut de beato vincentio Eodez die philippi ꝛ iacobi ad vs̄ cap̄. Jã non estis ho-spites. ℞. Tãto tẽpore vobiscũ. Hy⁹. Eterna xp̄i munera. ℣. Nimis hono. Ad magt añ. Stabunt iusti in magna cõstãtia ad uersus eos qui se angustiauerũt ꝛ q abstulerunt labores illorũ alleluya.

Deus q̄ nos an- Coll'. nua aploꝝ tuoꝝ phi lippi ꝛ iacobi solẽnitate leti-fica s: p̄sta q̄s: vt quoꝝ gau-dem⁹ meritis: istruamur exẽ plis. Per. Cõmẽ. de sancto petro. Añt. Beatus vir qui me. ℣. Justus ger. Colla. Adesto dn̄e. Inuit. All'a. p̄s. Uenite. Hymnus. Eterna xp̄i. Añt. All'a. p̄s. Celi enar. p̄s. Dn̄i est terra. p̄s. Exultate iusti. p̄s. Benedicam. p̄s. Eructa-uit. p̄s. Omnes gentes. ℣. Jn omnẽ terram. Sermo bea-ti augustini ep̄i. Lect. j.

Si cognouissetis me et patrẽ meũ vtiq3 cognouisse-tis: ꝛ ãmodo cognoscetis eũ ꝛ vidistis eum. ℞. Uirtute ma gna reddebant apostoli Testimoniũ resurrectionis Jesu xp̄i domini no-stri all'a all'a. ℣. Repleti quidẽ spi-ritu sancto loquebantur verbum dei cũ fiducia. Testimoniũ. Lectio. ij.

Uerba sancti euãgelij fratres charissimi ita recte intelligũtur: si cum supe riorib⁹ reperiũtur hẽre con-cordiam. Cõuenire eim de-bẽt p̄cedẽtia ꝯsequẽtib⁹ quã-do veritas loq̄tur. ℞. Jbant gaudentes a conspectu concilij qm̄ digni habiti sunt pro nomie Jesu cõ tumeliam pati. All'a all'a all'a. ℣. Non sunt loquelle neq3 sermones quoꝝ nõ audiãtur voces eorũ. All'a.

Superi⁹ dixerat. L. iij. dn̄s: ꝛ si abiero ꝛ p̄pa rauero vobis locũ: iterũ ve-niã ꝛ accipiã vos ad meip̄m vt vbi ego sum ꝛ vos sitis. ℞. Ego sum vitis vera ꝛ vos palmi tes: Qui manet i me ꝛ ego in eo hic fert fructũ multũ alleluya all'a. ℣. Manete in dilectione mea sicut di-lexi vos. Qui manet. Lectio iiij.

Deinde addidit: ꝛ quo ego vado scitis ꝛ viã scitis. Nihil aliud ostendit eẽ q̄ȯ dixit vbi: q2 ipsum scie bat. ℞. Docete filios vestros. all'a.

Ut memoriter teneant alleluya. & ore decantent all'a all'a. ℣. Filij qui nascentur & exurgent & narrabũt filijs suis. Ut memo. In .iij. noc. añ All'a all'a. ps. Exaudi deus deprē. ps. Exaudi deus orationez cum deprē. ps. Te decet. ps. Confitebimur. psal. Dñs regnauit ex. ps. Dñs regnauit irasc. ℣. Cõstitues.

Quod ait dñs: vt L. v. vbi ego suz & vos scit] vbi erāt futuri nisi in ip̃o: ac p̃ hoc etiaz ip̃e i seip̃o. & ideo vbi ille ibi & ipsi hoc ē i ipso. ℟. Non vos me elegistis sed ego elegi vos & posui vos Ut eatis & fructum afferatis & fructus vester maneat all'a all'a. ℣. Sicut misit me pater & ego mitto vos. Ut ea. L. vj.

Ipsa est igitur vita eterna in qua futuri sumus cũ acceperit nos ad se. Et ipsa vita eterna qđ ip̃e est in ip̃o ē. ℟. Gaudete iusti i domino all'a. rectos decet collaudatio alleluya. ℣. Cantate ei cāticũ nouuz beati: psallite ei in iubilatione. All'a.

Ubi ē ipse & nos L. vij. sum⁹: hoc ē i ip̃o. Connectens itaq₃ cõsequētia p̃cedētib⁹: si cognouiscetis me inquit & patrē meũ vtiq₃ cognouiscetis. ℟. Preciosa in cõspectu dñi all'a. Mors sanctorum eius all'a. ℣. In conspectu omnis populi eius. Mors. Lectio. viij.

Hoc est qđ ait: Nemo venit ad patrem nisi p̃ me. Deiñ subiũgit. Et ammodo cognoscetis eum & vidistis euz. ℟. Tristicia vestra all'a. Cõuertetur in gaudiũ all'a all'a. ℣. Mundus autem gaudebit: vos aũt ɔtristabimini: s₃ tristicia vestra cõuerteẽ. Ad cant. aña. Alleluya. Cant. Uos sci dñi. ℣. Annũciauerũt. Scđm ioãnez.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Nõ turbetur co₂ vestrum. Creditis in deum & in me credite. Et reliqua. Doml'. lect. eiusdez beati augustini epi. Lect. ix.

Erigenda est nobis fratres ad deũ maio₂ itētio: vt verba sancti euangelij quemodo in vestris aurib⁹ sonuerunt: etiaz mēte capere vtcũq₃ possimus. ℟. Filie hierusalem venite & videte martyres cũ coronis quibus coronauit eos dominus in die solēnitat₃ & leticie alleluya. ℣. Induit eos dñs stola glorie & coronauit eos. In. L. x.

Ait eiz dñs iesus xp̃us

Non turbetur cor vestrum. Creditis in deum ⁊ in me credite. ℞. Lux perpetua. lucebit sanctis tuis domine Et eternitas temporum alleluya alleluya. ℣. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustorum. Et eternitas. Lectio undecima

Ne mortem tanquam homines timerent: ⁊ ideo ne turbarentur consolatur eos etiam deum se esse contestans. ℞. Isti sunt due olive ⁊ duo candelabra lucentia ante dominum alleluya. Habent potestatem claudere celum nubibus ⁊ aperire portas eius quia lingue eorum claues celi facte sunt alleluya. ℣. Isti sunt duo filij splendoris qui assistunt dominatori vniuerse terre. Habent potestatem. Lectio .xij.

Creditis inquit in deum ⁊ in me credite. Consequens enim est. vt si in deum credatis ⁊ in me credere debeatis: Quod non esset consequens: si xps non esset deus. ℞. Tanto tempore vobiscum sum ⁊ non cognouistis me: Philippe qui videt me videt ⁊ patrem meum alleluya: non credis quia ego in patre ⁊ pater in me est alleluya alleluya. ℣. Si cognouisceretis me ⁊ patrem meum vtique cognouissetis ⁊ ammodo cognoscetis eum. Qui videt. Secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Non turbetur cor vestrum neque formidet. Creditis in deum ⁊ in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Si quominus dixissem vobis: quia vado parare vobis locum: Et si abiero ⁊ preparauero vobis locum: iterum venio ⁊ accipiam vos ad meipsum vt vbi sum ego ⁊ vos sitis. Et quo ego vado scitis ⁊ viam scitis. Dicit ei thomas Domine nescimus quo vadis: ⁊ quomodo possumus viam scire: Dicit ei iesus. Ego sum via ⁊ veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrem nisi per me. Si cognouiscetis me ⁊ patrem meum vtique cognouiscetis ⁊ amodo cognoscetis eum ⁊ vidistis eum. Dicit ei Philippus. Domine ostende nobis patrem ⁊ sufficit nobis. Dicit ei iesus: Tanto tempore vobiscum sum ⁊ non cognouistis me. Philippe qui videt me: videt ⁊ patrem meum. Quomodo tu dicis ostende nobis patrem. Non credis quia ego in patre ⁊ pater in me est. Uerba que ego loquor vobis: a me

ipso nō loquor: Pater autē in me manens ipse facit opera. Non credis quia ego in patre ⁊ pater in me est. Alioquin propter opera ipsa credite. Amen amē dico vobis. qui credit in me opera que ego facio ⁊ ipse faciet. Et maiora hoꝝ faciet. quia ego ad patrē vado ⁊ q̄ocūq; petieritis in nomine meo hoc faciam vt glorificetur pater in filio siquid petieritis in nomine meo hoc faciā. Coll. Deus qui nos annua. vt. s̄. In lb' aña. All'a. Caplī. Jā nō estis. ℟. Constitues eos all'a. all'a. Hy'. traduntur igni. ℣. Nimis hono. Ad bn̄s añ. Isti sūt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia ante dn̄m habent potestatem claudere celum nubib' ⁊ aperire portas ei' quia lingue eorū claues celi facte sūt alleluya. Coll'a. De' qui nos. annua. Ad. j. ⁊ ad oēs horas diei. añ. Alleluya. Ad. iij. cap̄. Jam nō estis. ℣. In omnē terrā. Coll'a. De' qui nos annua. Ad. vj. Caplī. Scimus quoniā diligētibus deum omnia cooperātur in bonū his qui scd̄m propositum vocati sunt sancti. ℣. Constitues eos. Collecta. Exaudi nos deus salutaris noster: ⁊ apostolorum tuoꝝ nos tuere presidijs: quorum donasti fideles esse doctrinis. Per. Ad ix. Cap̄. Per man' apostolorum fiebāt signa ⁊ prodigia multa in plebe. ℣. Annunciauerunt. Coll'a. Familiā tuā dn̄e ppici' intuere ⁊ apostolicis defende p̄sidijs: vt eorū precibus gubernetur: quib' nititur te ꝯstituente principibus. Per. Ad vs̄ aña. All'a. Cap̄. Jā nō estis. ℟. In oēm terrā. all'a all'a. Hymn'. Eterna xp̄i. ℣. Nimis hono. Ad magt añ. Non turbetur cor vestrū neq; formidet: creditis in deū ⁊ in me credite in domo patris mei mansiones multe sunt all'a all'a. Collecta. De' q̄ nos ānua. In iuentiōe sancte crucis ad vs̄. Caplm. Mihi aūt absit gloriari nisi i cruce dn̄i nostri iesu xp̄i per quē mihi mūdus crucifixus ē ⁊ ego mundo. ℟. O crux gloriosa ℣. Adoremus. Hy'. Hymnum dicamus. Fidē refūdēs. Qui primi. ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ be-

nedicimus tibi. ℟. Quia per crucē tuam redemisti mundum all'a. Ad magt añ. O crux benedicta quia in te pependit saluator mundi ⁊ in te triumphauit rex angeloꝝ all'a. Col.

Deus qui in p̄clara salutifere crucis inuētiōe passiōis tue miracula suscitasti: cōcede: vt vitalis ligni p̄cio eterne vite suffragia consequamur. Qui viuis. Eodē die alexādri euētij ⁊ theodoli mar. ꝯmō. Añt. Filie hierusalē. ℣. Iusti i ppetuū. Col.

Presta q̄s oēs deus: vt qui sanctorū tuorū alexandri euētij ⁊ theodoli natalicia colimus: a cunctis malis iminētibus eoꝝ intercessionibus liberemur. Per. Inuitat. All'a all'a. p̄s. Venite. Hy⁹. Eterna xp̄i. sine diuisione. In .i. noctur. añā. All'a. p̄s. Beatus vir. p̄s. Quare fre. p̄s. Cū inuocarem. p̄s. Verba mea. p̄s. Dn̄e dn̄s noster p̄s. Conserua me. ℣. Exultēt iusti. Lect. Ait dn̄s martyribus suis: trademini a parentib⁹. q̄re i p̄līmo ꝝ martyꝝ ℟. Preciosa in conspectu dn̄i all'a. Mors sanctorū eius all'a. ℣. In ꝯspectu omnis populi eius Mors.

℟. Tristicia vestra all'a. Conuertet in gaudiū all'a all'a. ℣. Mūdus āt gaudebit vos autem contristabimini: s3 tristicia vestra Conuertet. ℟. Iustorum anime in manu dei sunt: Et nō tanget illos tormentū malicie all'a all'a. ℣. Visi sunt oculis isipiētiū mori: illi aūt sunt in pace. Et. ℟. Filie hierusalē venite ⁊ videte martyres cū coronis q̄bus coronauit eos dn̄s. In die solēnitatis ⁊ leticie all'a. ℣. Induit eos dn̄s stola glie ⁊ coronauit eos. In die. In .ij. noc. añā. All'a. p̄s. Dn̄i est terra p̄s. exultate iusti. p̄s. Benedicam. psal. Deus noster re. p̄s. Te dcet. p̄s. Deus venerūt. ℣. Iustorū anime. ℟. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: Qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū multū all'a all'a. ℣. Manete i dilectōe mea sicut dilexi vos. Qui manet. ℟. Lux ppetua lucebit scis tuis dn̄e. Et eternitas tēpoꝝ all'a all'a. ℣. Vox exultatōis ⁊ salutis in tabernaculis iustoꝝ. Et eternitas. ℟. Gaudete iusti in dn̄o all'a rectos decet collaudatio all'a. ℣. Cātate ei cāticum nouū: bn̄ psallite ei i iubilatiōe. all'a. ℟. Lauerunt stollas suas Et cādidas eas fecerunt in sanguine agni alleluya all'a. ℣. Isti sūt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe ⁊ lauerunt stolas

suas. Et candidas. Ad cant. añ. Alla. Can. Dñe audiui. Glia. Pro iniqtate. Gloria Egressus es in salutem. Gloria. ℣. Omnis terra adoret te de⁹ ꝛ psallat tibi Secunduz ioannē.

In illo tēpore: Erat hō ex phariseis nichodem⁹ nomine pĩceps iudeoꝝ: hic venit ad iesum nocte ꝛ dixit ei: Raby scimus qꝛ a deo venisti magister. Et reliqua. Homelia lect. eiusdem beati augustini episcopi. Lectio .ix.

Iste nichodem⁹ ex his erat qui crediderāt in nomine iesu vidētes signa ꝛ ꝓdigia que faciebat. Superius eim hec dixerat. Cū aūt esset hierosolimis i pascha i die festo multi crediderūt in nomine eius. ℟. Dulce lignuz dulces clauos dulce pondus sustinuit. Quod solum fuit dignuz portare pciū hui⁹ seculi alla. ℣. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandum venerit. Quod solum. Le. x.

Quare crediderūt: Sequit ꝛ dicit vidētes signa ei⁹ q̄ faciebat. Et ō nichodemo qd dicit: Erat pĩceps iudeoꝛuz noie nichodemus ℟. Hoc signū crucis erit i celo cuz dñs ad iudicādū venerit Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i alla alla. ℣. Cū sederit fili⁹ hois i sede maiestatis sue ꝛ ceperit iudicare seculum per ignem. Tunc. Lectio .xj.

Venit nocte ad eū ꝛ ait illi: Raby scimus qꝛ a deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in noie eius. ℟. O crux benedicta Que sola fuisti digna portare regem celoꝛuz ꝛ dominum alla. ℣. O crux admirabilis euacuatio vlneris: restitutio sanitat̄ Que sola. Lectio duodecia.

Et ipse vñ crediderat: Sequit: nemo eim pōt hec signa facere que tu facis. nisi fuerit deus cuz eo. ℟. O crux gloriosa: o crux adoranda: o lignum preciosuz ꝛ admirabile signū Per qd ꝛ diabolus est vict⁹ ꝛ mūdus Christi sanguine redēptus alla. ℣. Adoremus crucis signaculuz ꝑ quod salutis sumpsimus sacramentum. Per qd. Scdz Joannem.

In illo tpe: Erat hō ex phariseis nichodemus noie pĩceps iudeoꝝ: hic venit ad iesum nocte ꝛ dixit ei: Raby scimus qꝛ a deo venisti magister: nemo enim pōt hec signa facere que tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. Respon-

dit iesus et dixit ei: Amē amē dico tibi: nisi qs natus fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eum nichodemus: Quō pōt hō nasci cū sit senex: nūqd pōt in vētrem matris sue iterum introire et nasci? Respondit iesus: Amē amē dico tibi: nisi qs renatus fuerit ex aqua et spū scō non potest introire in regnū dei. Quod natū est ex carne caro est: et quod natū est ex spiritu spiritus est. Non mireris qz dixi tibi oportet vos nasci denuo. Spiritus vbi vult spirat et vocem eius audis: sed non scis vnde veniat aut quo vadat. sic ē oīs q̄ natus est ex spū. Respondit nichodemus et dicit ei: Quō possūt hec fieri? Respōdit iesus et dixit ei: Tu es magister in israel et hec ignoras. Amen amē dico tibi quia quod scimus loquimur et quod vidimus testamur et testimoniū nostrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis et nō creditis: quō si dixero vobis celestia credetis. Et nemo ascēdit in celū nisi qui descēdit de celo filius hoīs q̄ est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpētem in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs: vt oīs qui credit in ipsum nō pereat: sed habeat vitā eternā. Coll. Deus qui in p̄clara. In laudibus añt. Alla. Cap. Mihi aūt. ℟. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi alla alla. ℣. Quia per crucē tuā redemisti mūdū alla alla. alla. Hymn. Hymnum dicamus. Fidem refundens. totus sine diuisione. ℣. Dicite in nationibus. Ad bn̄s añ. Ecce crucem domini fugite partes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. Colla. Deus q̄ in preclara in. Quando inuētio sancte crucis dn̄ica euenerit in laudibus non dicat. ℣. Dicite in nationibus. qz dicēdus ē i cōmemoratiōe de dn̄ica: sz dicatur iste. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. ℣. Cum dn̄s ad iudicandum venerit. alla. Alexādri euētij et theodoli pmō. Añt. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine et eternitas temporum alla. ℣. Iusti in perpetuum. Coll. Presta q̄s. vt s̄. Ad j. et ad oēs horas diei añt. Alla. Ad iij. Hymn. Vexilla regis. Cap. Mihi autem. ℣. Hoc signum crucis. Colla. Deus qui in

Cpre. Ad. vj. Capitulū. Christ⁹ peccata nostra ptulit in corpe suo sup lignū: vt peccatis mortui iusticie viuam⁹. ℣. Adoram⁹ te. Colla.

Adesto nobis dñe de⁹ noster: ꝛ quos scē crucis letari facis honore: eius quoqꝫ ppetuis defende subsidijs. Per. Ad. ix. Capitulū.

Fratres: verbum crucis pereūtibus quidē stulticia est: his aūt qui salui fiūt idest nobis virt⁹ dei est. ℣. Ois terra adoret te deus. Col.

Perpetua q̄s dñe pace custodi: quos p lignū sancte crucis redimere dignatus es. Qui viuis. Ad vespe ras añ. Alla Cap. Mihi autez. ℟. Hoc signū crucis erit i celo Alleluya alleluya. ℣. Cuz dñs ad iudicandū venerit Alla alla. Hy⁹. Hymnū dicamus. ℣. Adoram⁹ te xpe. Ad magt añ. O crux splendidior cūctis astris mūdo celebris hoibus multū amabilis sanctior vniuersis q̄ sola fuisti digna portare talētū mūdi dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera salua pñtem cateruā i tuis hodie laudib⁹ cōgregatā alla. alla alla. Col. De⁹ qi pclara. Cōmō ō martyrib⁹. Añ. In celestibus regnis. ℣. Justi in ppetuuz. Col. Presta q̄s o ps. vt. ō. In festo sci Joānis ante portam latinā ad vs cap Qui timet deuz. ℟. Valde ho norād⁹ est beatus Joannes q supra pect⁹ dñi i cena recubuit: Cui xps i cruce matrē virginez virgini cōmendauit. alla. ℣. Mulier ecce fili⁹ tu⁹ ad discipuluz autem ecce mater tua. Cui. Hy⁹. Amore xpi nobil. ℣. Nimis hono. Ad magt añ. Iste est Joannes q supra pect⁹ dñi recubuit beat⁹ apostolus cui reuelata sunt secreta celestia alla. Colla.

Deus q̄ cōspicis: qr nos vndiqꝫ mala nostra pturbant: psta q̄ s: vt bti ioannis apli tui itercessio gloriosa nos protegat. Per. Inuitato. Alla. In. j. ꝛ. ij. noct. ꝛ ad cant. añ. Alla. ℣. lect. ꝛ ℟. vt in nat. ipsius ꝛ dicatur Alla. in fine cuiuslibet. ℟. In lb⁹ ꝛ ad oēs horas diei añt. Alla. Ad bñs añ. In medio ecclesie. Colla. De⁹ q̄ cōspic. Et cetera oia sicut i nat. ipsi⁹. In trāslatiōe bti petri epi: sz vbi n̄ sit ppriūm fiat sicut ō beato gregorio. Ad vs añ. Alla. Cap. Bñdictionē. ℟. Sint lū bi. Hymn⁹ Jesu corona. Nō

dicat. Anni reuerso tpe. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt añ. Te petrus decorat burgundia teqꝫ deco rat pr̃ia: ꝓtegeris precibus meritisqꝫ foueris cuius in hoc festo solito io cũdior esto all'a. Coll'a.

Deus q̃ ↄspicis: q2 ex nulla nostra virtute subsistimꝰ: ↄcede ꝓpiciꝰ: vt itercessione beati petri ↄfessoris tui atqꝫ põtificis contra oia aduersa muniamur. Per. Inuitato. All'a. In .j. noct. añt. All'a. Lectões. Magnũ bo Euãgeliũ. Uigilate q2 nescit]. q̃re in natali vnius ↄfessoris põtificis. ℟. Ut sub honore dei prodocent festa diei: dignaqꝫ laus dei q̃ xp̃us honorificet: Nostri vita chori deuoto ↄsonet ori. all'a. ℣. Nescit finiri cui fax noua cepit oriri. Nostri vita. ℟. Hic vir magnificus hũilis pius atqꝫ pudicꝰ: quo duce martha lye rachel est sociata marie: Martha laborando fuit atqꝫ maria vocã do all'a. all'a. ℣. Ne premat ecclesiaꝫ regnũ ne martha mariã. Martha. ℟. Jam superis vinctus iã pre consortibus vnctus: migrat translatꝰ de culmine pontificatus. Ad superos ciues factus de paupere diues all'a: ℣. De gremio matris translatus ad attria patris. Ad superos. ℟. Noua mũdo gaudia flagrat burgũdia: flos cystercio de sancto cenobio: De mõte stamedio noua lux apparuit ꝑ quã vallis claruit tarentasiensis all'a. ℣. Omnes gentes plaudite. sapiẽter psallite laudibꝰ imensis. De monte. Gl'ia pri. In .ij. noc. añ. All'a. ℟. Floruit ecclesia fructuqꝫ post florẽ tulit in sabaudia celũ ðdit rorẽ: Tota currit patria tu vero burgũdia fructus huiꝰ gr̃a iduis decorez all'a. all'a. ℣. Letare stamedium nouum tibi gaudium germinasti lilium cuius in odorem. Tota currit. ℟. Subueniens multis petrus in merore sepultis compedibus fractis ꝛ carceribus patefactis: Absens presentes potuit cecare dicentes all'a all'a. ℣. Ut pateat quanti sit vbiqꝫ potentia sancti. Absens. ℟. O decus ecclesie matris perauxiliare. quo gaudẽt hodie sydera terra mare: Natum vatẽ nata parentem sponsa maritum gaudet in eterna nobilitate situm all'a. ℣. Quo sibi flore dato rediuiua viret ꝓ us arens: patre viro nato filia spõsa parens: Natũ. ℟. Mellifluo flori qui balsama vincit odore: alternanda chori succensi cordis amore: Cõcẽtu memori digno modulentur honore all'a. all'a. ℣. Gratia dat rorez flori sabaudia florẽ. Cõcentu. Gloria All'a. all'a. Ad Cant. aña. All'a.

Cant. Beat⁹ vir q̄ in sapiētia ℞. Luciferi splendēs radi⁹ sup ethera tendēs: quē colit iste chorus voto prece laude sonor⁹. Spes ⁊ amor cleri tu nos dignare tueri all'a all'a all'a. ℣. Gloria pōtificū pastor bone sydus amicū. Spes. ℞. Splendida stella poli pater iclite spnere noli. nos tibi deuotos ⁊ ab oī crimie lotos: Tecum sorte pari fac nos sup astra locari all'a ℣. Maxime pastorū spes port⁹ ⁊ aura tuorū. Tecū. ℞. Iocūdet hodie subalpina cōtio mr̄is spōse filie gaudēs priuilegio petro sit deuota suo premiū filio sponso post ecclesie demum Patri patrie sua soluat vota alleluya all'a. ℣. Bella vallis proprie vbi sunt reliquie speciali gaudio sit deuota tota. Patri. ℞. Abbatis officio functus in principio: moribus honestis post hec archipsulis decoratus infulis: Modo regni titulis fruitur celestis all'a. ℣. Qui a puericia iustus vicit vicia: sola pudicitia multiplex est testis. Modo. Gloria. All'a. In lau. ⁊ ad. j. ⁊ ad oēs horas diei. Añ. All'a. Ad bñs añ. Lugent orbati sublato de patre nati: congaudendo tamē soluunt iubili modulamen: lugēt ablatum gaudent sup astra locatū all'a. Coll'a. Deus q̄ conspicis. vt s̄. Ad. iij. ⁊ ad oēs horas diei cap. ⁊ coll'. sicut in vni⁹ confessoris pōtificis. Ad magt añ. Belle vallis in hac die letatur ecclesia: sonet laude melodie cordis ex leticia alleluya: consonet ecclesia Pastor noster hinc trāsiuit sed cuȝ xp̄o semper viuit all'a. cōsonet ecclesia. Vallis tota iocundet psallat clerus plebs letet all'a. consonet ecclesia. Miserere miserorum pie pater ⁊ tuoruȝ esto memor memorū all'a. cōsonet eccl'ia all'a all'a all'a. Coll'. Deus qui ꝯspicis. vt. s̄. De scō iuone p̄sbytero fit totum sicut de btō hieronimo. xij. lec. Barnabe apl'i lectiones. Ait dñs discipulis suis: Hoc ē preceptū meū. Euāgelium Hoc ē preceptū meū. Homl'. Cuȝ cūcta sacra eloq̄a. Cetera omnia querei natali vni⁹ apostoli. In vigilia sācti Iohānis baptiste ad vš añ. Perpetuis nos dñe sancti Johannis baptiste tuere p̄sidijs: ⁊ quāto fragiliores sum⁹ tāto magis necessarijs attolle suffragijs. Añ. Ecce mitto angelum meum qui preparabit viam tuā ante faciē tuā. Añ. Vox clamantis in deserto parate viā dñi: rectas facite semitas dei nostri. Añ. Hoc est testimoniū q̄d perhibuit Johannes: q post me vēit añ me fact⁹ ē. Cap.

Priusq̃ te formarem in vtero noui te: ⁊ antequã exires de vulua sanctificaui te ⁊ prophetam in gentibus dedi te. ℞. Inter natos mulierum. Hy⁹. Almi prophete. ℣. Fuit homo missus a deo. ℞. Cui nomen erat Johannes. Ad magt añ. Ingresso zacharia templum domini apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi

Presta q̃sum⁹ Colla. omnipotẽs de⁹: vt familia tua per viã salutis incedat: ⁊ beati ioãnis precursoris hortamẽta sectãdo ad eum quẽ predixit secura perueniat. Per eũdem. Inuitat. Regem precursoris domini Uenite adoremus ps. Uenite. In primo noc. añ. Priusq̃ te formarez in vtero noui te ⁊ anteq̃ exires d vẽtre sanctificaui te. psal. Beatus vir. Aña. Ad omnia que mittam te dicit dominus ibis ne timeas: ⁊ q̃ mãdauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fre. Añ. Ne timeas a facie eorum quia ego tecum sum dicit dominus. ps. Cũ inuocarez. Añ Misit dominus manum suam ⁊ tetigit os meum ⁊ prophetam in gentibus fecit me dominus. ps. Uerba mea. Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo. ecce constitui te sup gentes ⁊ regna. ps. Dñe dominus noster. Aña. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat⁹ ẽ nomis mei. ps. In domino confido. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eum dñe. Sermo beati maximi epi. Lectio .j.

Solẽnitates nobis diuersoꝝ martyruz fratres charissimi vite presentis occasus ⁊ suscepta ab eis pro xp̃i nomine passio consecrauit. ℞. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ erat Joãnes. Hic venit vt testimoniũ phiberet de lumie pare dño plebẽ pfectã. ℣. Erat Joãnes in deserto pdicãs baptismũ penitentie. Hic venit. Lectio .ij.

Multimoda nãq; veterum relatõe didicim⁹: nõnullos martyꝝ prostratos gladio: igne alios cõcrematos. quãplures bestiaꝝ dilaceratos dentibus: inumeros etiã variis tormẽtorum cruciatibus affectos: spreta sui corporis morte christiane fidei testimoniũ reddidisse. ℞. Helisabet zacharie magnũ virũ genuit Johanẽ baptistã pcursorẽ dñi Qui viã dño pparauit i heremo. ℣. Hic venit i testimoniũ vt testimoniũ phi

beret de lumie. Qui viā. Lect. iij.

B Eat⁹ vero baptista io annes cui⁹ nos festiui tate letamur: celestia mundo gaudia sterili ab vtero ho die natus inuexit. R. Priusq̄ te formarem in vtero noui te ꝛ ante q̄ exires de ventre sanctificaui te Et prophetam in gentibus dedi te. V. Ne timeas a facie eoꝝ quia ego te cum sum. Et prophetam. Le. iiij.

E T illi quidē indubita ta iaꝫ gloria regnantē confessi sunt dei filiū: hic au tē ꝛ nasciturū dn̄m prophe talis spirit⁹ illumiatiōe preui dit ꝛ natum priuilegio gra tie singularis ostēdit. R. Ec ce constitui te hodie super gentes ꝛ sup regna dicit dn̄s vt euellas ꝛ dissi pes ꝛ edifices ꝛ plātes In noie meo V. Ad oia que mittam te ibis: ꝛ vni uersa q̄ mādauero tibi loqueris In nomine. In. ij. noc. aña. Posuit os meū dn̄s quasi gladium acutum. sub vmbra manus sue protexit me. Ps. Domine q̄s hītabit. Añ. Formās me ab vtero seruū sibi do minus in lucem gentium vt sim sa lus ei⁹ ab extremis terre. Ps. Dn̄e in virtute. Añ. Reges videbūt ꝛ consurgēt principes ꝛ adorabūt dn̄ꝫ deuꝫ tuū qui elegit te. Ps. Dn̄i est terra. Añ. Joannes est nomen ei⁹ vinum ꝛ siceram non bibet ꝛ multi in natiuitate eius gaudebunt psal. Exaudi de⁹ orōēꝫ meā cū de pre. Añ Ipse preibit ante illuꝫ in spiritu ꝛ virtute helye parare dn̄o ple bē perfectā. Ps. Te decet. Añ. Nazarenus vocabit puer iste: vinuꝫ ꝛ siceram non bibet ꝛ omne imūdū non mādu cabit ex vtero matris sue Ps. Bonū est ꝯfiteri. V. Po suisti dn̄e sup caput eius. Lectio. v.

I N tantū spālis i beato ioāne presulsit electio: vt ante merereť nūciare dn̄ꝫ q̄ nascēdi initiū vl' linguam que nunciare posset accipet. R. Gabriel angelus appuit zacha rie dicens: nascetur tibi filius: nomē eius Johānes vocabitur Et multi in natiuitate gaudebunt. V. Erit eniꝫ magn⁹ coram dn̄o: vinū ꝛ siceram non bibet. Et multi. Lectio. vj.

D Eniqꝫ helisabeth illa vet⁹ mulier ꝛ noua ma ter que añ partū suū de futu ri filij letabať officio: veniēti ad se beate marie in ipo salu tationis occursu ait: ecce ex quo facta ē vox salutatiōis tue in aurib⁹ meis exltauit in gaudio infans i vtero meo. R. Ipse p̄ibit ante illū in spū ꝛ vir

tute helye. Ut conuertat corda patrum in filios et incredulos ad prudentiam iustorum parare domino plebem perfectam. ℣. Erit magnus coram domino et spiritu sancto replebitur. Ut con. Le. vij.

Quid hoc est miraculi fratres quod tantorum nouitas gaudiorum ut heresi i vtero helisabeth testaretur infantem: quod nec dum semetipsum sentiens dominicum iam sentiret aduentum. ℟. Loquutus est angelus domini ad zachariam dicens: generabis puerum in senectute tua. et habebit nomen Joannes. ℣. Iste puer magnus coram domino: nam et manus eius cum ipso est. Et hebit. Lect. viij.

Vere hic omnium beatissimus puulorum quod intra viscera adhuc materna conclusus adesse saluatorem mundi: quod nec dum sermone poterat prophetico gaudio reuelauit. ℟. Ingresso zacharia templum domini apparuit ei gabriel angelus. Stans a dextris altaris incensi. ℣. Et zacharias turbatus est videns et timor magnus irruit super eum. Stans. Ad can. aña. Pro eo quod non credidisti verbis meis eris tacens et non poteris loqui vsque in diem natiuitatis eius. Canti. Beatus vir qui in sapientiam. ℣. Magna est gloria. Secundum lucam.

In illo tempore: Helisabet impletum est tempus pariendi et peperit filium. Et audierunt vicini et cognati eius. quia magnificauit dominus misericordiam suam cum illa et congratulabantur ei. Et reliqua. Homelia lect eiusdem ven. bede presbyteri. Lectio. ix.

Precursoris domini natiuitas sicut sacratissima lectionis euangelice prodit hystoria: multa miraculorum sublimitate refulget. Quia nimirum decebat vt ille quo maior inter natos mulierum nemo surrexit maior: preceteris sanctis in ipso mox ortu virtutum iubare claresceret. ℟. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum et postulans pugillarem scripsit dicens. Joannes est nomen eius. ℣. Apertum est illico os zacharie et prophetauit dicens. Joannes. Lectio. x.

Senes ac diu infecundi parentes dono nobilissime prolis exultant. Ipsi patri quem incredulitas mutum reddiderat: ad salutandum noue preconem gratie os et lingua restituit. ℟. Hic precursor directus et lucerna lucens ante dominum: ipse est enim Joannes qui viam domino preparaui

in heremo: Sed ⁊ agnū dei demonstrauit ad illustrādas mentes hominum. ℣. Fuit in deserto p̄dicās baptismum penitētie in remissionē peccatorum. Sed ⁊ agnum. Lc.xi.

NEc solū facultas deus bñdicendi restituit: sz de eo ēt p̄phetādi virtus auget. ℟. Precursor domini venit d̄ quo ipse testat̄. Nullus maior inter natos mulierū ioanne baptista. ℣. Hic ē enim p̄pheta ⁊ plusq̄ p̄pheta d̄ quo ipse testat̄. Nullus. Lc.xij.

EXcitati fama facti oēs vicini admiratione ac metu p̄cellunt oium qui audiere circūquaq̄ ad aduentum noui p̄phete corda p̄parant. ℟. Inter natos mulierū ñ surrexit maior ioanne baptista. Qui viam domino preparauit in heremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē ioannes erat. Qui viam. Scd̄m lucam.

IN illo tēpore: Helisabeth iplētū ē tēpus pariēdi ⁊ peperit filiū. Et audierunt vicini ⁊ cognati eius q̄z magnificauit dñs misericordiam suā cū illa ⁊ ɔgratulabāt ei. Et factū ē in die octauo venerūt circūcidere puerū ⁊ vocabāt eū noīe patris sui zachariā. Et rñdens mater eius dixit. Nequaq̄: sed vocabit ioānes. Et dixerūt ad illā: q̄z nemo ē in cognatione tua qui vocet hoc nomine. Innuebant autē patri eius quē vellet vocari eū. Et postulans pugillarem scripsit dicēs: Joannes ē nomē eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertū ē aūt illico os eiꝰ ⁊ lingua eiꝰ ⁊ loquebat̄ bñdicēs deum. Et factus ē timor sup̄ oēs vicinos eorū ⁊ super oīa mōtana iudee diuulgabant oīa verba hec. Et posuerunt oēs qui audierūt ī corde suo dicentes: Quid putas puer iste erit? Etenim manus dñi erat cū illo. Et zacharias pater eius impletus ē spū̄ sancto ⁊ p̄phetauit dicens: Benedictus dominus deꝰ israel quia visitauit ⁊ fecit redemptionem plebis sue. Colla.

DEus qui presentē diem honorabilē nobis in bt̄i ioannis natiuitate fecisti. da populis tuis spiritalium gratiā gaudiorū ⁊ oīum fideliū mētes dirige in viā salutis eterne. Per. In lbꝰ aña.

Helisabeth zacharie magnum virū genuit Joannem baptistam precur

forem domini. Capitulum.
Audite insule et attendite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus est nominis mei. R. Posuisti domine. Hy. Assertor equi. V. Fuit homo missus. Ad bns an. Apertum est os zacharie et prophetauit dicens: Benedictus deus israel. Colla. Deus qui presentem diem. Ad .j. ana. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum et scripsit dicens Joannes est nomen eius. Ad .iij. an. Johannes vocabitur nomen eius et in natiuitate eius multi gaudebunt. Cap. Audite insule. vt .s. V. Gloria et honore Colla. Deus qui presentem. Ad .vj. an Inter natos mulierum non surrexit maior Joanne baptista. Caplz.
Hec dicit dominus formans me ex vtero seruum sibi: dedi te in lucem gentium vt sis salus mea vsque ad extremum terre. V. Posuisti domine. Colla.
Sumat ecclesia tua deus beati ioannis baptiste generatione leticiam: per quem sue regenerationis cognouit auctorem. Per eundem. Ad nonam an. Tu puer propheta altissimi vocaberis preibis ante domi num parare vias eius. Capitulum
Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum sum vt eruam te dicit dominus. V. Magna est. Collecta.
Deus qui nos beatum intra sancte ecclesie vterum constitutos eo nos spiritu ab iniquitate nostra iustificari quo beatum ioannem intra viscera materna docuisti. Per eiusdem. Ad vespas an. Priusquam te for. An. Ad oia. Ant. Ne timeas. Ana. Misit dns. Capi. Audite insule. R. Gloria et honore. Hymn. Almi prophete. V. Fuit homo. Ad magt an. Et posuerunt omnes qui audierunt in corde suo dicentes: quid putas puer iste erit: et enim manus domini erat cum illo et zacharias pater eius repletus est spiritu sancto et prophetauit dicens: benedictus deus israel quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue Colla. Deus qui presentem diem. Per oct. commo. Ana. Helisabeth zacharie. Ad vs ant. Joannes vocabitur. V. Fuit. Colla
Concede quesumus omnipotens deus: vt qui beati ioannis baptiste solennia colimus: eius apud te intercessione muniamur. Per. Quottidie dicat per oct. Joannis et pauli. Ad

vs cap. Sancti p fidem vicerunt regna rc. R. Sancti tui domine. Hym⁹. Eterna xpi. V. Justi in perpetuū. Ad magt añ. Isti sūt sancti q pro testamē. Col.

O Uesumus ops deus: vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat: q de beato℞ Joannis r pauli glorificatiōe pcedit: quos eadē fides r passio vere fecit esse germanos. Per. Lect. Psalm⁹ q̄ cantat dño. Euāgeliū. Descēdens iesus de mōte. Homel. Electurus aplos dñs. q̄re cetera oia in natale plurimo℞ mar. In vigilia aplo℞ū petri r pauli ad vs. añ. Gloriosi principes terre: quomodo in vita sua dilexerunt se ita r in morte nō sunt separati. Añ. Petr⁹ apostolus r paulus doctor gētium ipsi nos docuerunt legem tuaz dñe. Añ. Hi sunt viri misericordie quo℞ iusticie obliuiōes nō acceperūt cum semine eorum permanent bona hereditas sancta nepotes eoruz. Añ. Isti sūt due oliue r duo candelabra lucentia ante dominum. hent potestatem claudere celum nubibus r apprire portas ei⁹ q2 ligue eo℞ claues celi facte sūt allā. Cap.

A Ngelus dñi astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percusso q2 latere petri excitauit eum dicens: surge velociter: r continuo ceciderunt cathene de manibus eius. R. Cornelius cēturio. V. Cum orasset cornelius. Hymnus. Apostolo℞ passio. V. Nimis hono. Ad magt añ. Qs cunqz ligaueris super terram erit ligatum r in celis: r quodcunqz solueris super terram erit solutum r in celis dicit dñs symoni petro. Colla.

P Resta quesumus omnipotens deus: vt nullis nos permittas perturbationib⁹ concuti: quos in apostolice confessionis petra solidasti. Per. Inuitatoriuz. Christum regem regum adoremus dominum Qui martyrio crucis beatum glorificauit petrum apostolum. ps. Uenite In .j. noc añ. Petrus r Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. ps. Celi enar. Aña. Claudus quidam cum vidisset Petruz r Joannem cepit rogare eos vt helemosynam acciperet. ps. Dñi est terra. Aña. Argentum r aurū non est mihi: quod autez habeo hoc tibi do. ps Exultate iusti. Aña. In nomine Jesu xpi nazareni sur-

ge et ambula in pace. Ps. Benedi cam. An. Exiliit claudus et ambulabat et intrauit cum illis ambulans et laudans deum. Ps. Eructauit cor. An. Vidit populus claudum ambulantem et laudantem deum et repleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi. Ps. Omnes gentes. V. In omnem terram ex. Sermo beati maximi epi. Lectio .j.

APostolici natal' gaudio fres charissimi petri et pauli quorum hodie beatissimis passionibus iocundamur: letior per vniuersum mundum xpi exultat ecclesia. R. Quem dicunt homines esse filium hominis dixit Jesus discipulis suis? respondens petrus dixit: tu es Christus filius dei viui: Et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. V. Beatus es symon bariona quia caro et sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui in celis est. Et. Lectio .ij.

QUelz omnium sanctorum martyrio certa sit adornari: horum tamen victoria gloriosius illustratur: quando quidem videt de hoc seculo ipsos fidei patres et magistros gentium triumphasse. R. Beatus es symon bariona quia caro et sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui in celis est Dicit dominus. V. Et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam Dicit. Lectio .iij.

QUid enim insignius petro qui in carne positus mensuram carnis egressus xpm iesum viui dei filium verum confitetur: et quod omnium adhuc mortalium pectus latebat: prima petri lingua nouo est sermone confessa. R. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam et porte inferi non preualebunt aduersus eam Et tibi dabo claues regni celorum. V. Quodcunque ligaueris super terram erit ligatum et in celis: et quodcunque solueris super terram. erit solutum et in celis. Et tibi. Lectio .iiij.

QUid fres mei magnificentius petro quam tante confessionis merito cum corruptibili adhuc esset in corpore: et necdum ipse ascendisset in celum: regnum illi celeste et claudere et aperire permissum est. R. Quodcunque ligaueris super terram erit ligatum et in celis Et quodcunque solueris super terram erit solutum et in celis V. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam et tibi dabo claues regni celorum. Et. In .ij. noc. an. Petrus autem seruabatur in carcere et oratio fiebat pro eo sine intermissione ab ec

clesia ad deū. ps. Exaudi deus dep. Añ. Dixit angelus ad petruz: circūda tibi vestimentū tuū et sequere me. ps. Exaudi de⁹ orōez meā cū dep. Añ. Misit dñs angelū suū et liberauit me d manu herodis ps. Te decet. Añ. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deum vidit manifeste angelū dei dicētē sibi: Corneli mitte et accersi symonē q cognominatur petrus hic dicet tibi qd te oporteat facer. ps. Cōfitebimur. Añ. Beatus petrus apostolus vidit sibi xp̄m occurrere et adorans eū ait: dñe quo vadis? venio romā iterū crucifigi. ps. Dñs reg. exul. Añ. Symō Joānis diligis me plus his? Tu scis dñe quia amo te. ps. Dñs reg. irasc. V. Constitues eos principes. Lectio. v.

Quid eius sublimi⁹ fide qui gradiente dño super aquas humane cditiōis oblitus viā in fluctibus dari et poposcit et pmeruit. R. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aqs Et extendēs manū apphēdit eū et dixit Jesus: Modice fidei quare dubitasti. V. Cūqz vidisset vētū validū veniētē timuit et cum cepisset mergi clamauit dicēs: dñe saluum me fac. Et extēdēs. Lectio. vj

Tantaqz mētis eius cfidētia fuit vt crederet se posse p fidem quod sciebat homini ipossibile per naturaz. R. Petr⁹ gdē seruabaē i carcere: Orō autē fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū pro eo. V. Erat petr⁹ dormiēs inter duos milites vinct⁹ cathenis duabus. Oratio autē. Lect. vij.

Nam qz postea mergebaē vt mihi videē necessariū fuit ne tāti sublimitate miraculi in perniciez forte sui equata xp̄o carnis fragilitas supbiret. R. Surge petre et indue te vestimentis tuis accipe fortitudinē ad saluandas gētes: Qz ceciderēt cathene de māib⁹ tuis. V. Angelus dñi astitit et lumē refulsit in habitaculo carceris: pcussoqz latere petri excitauit eum dicens: surge velociter. Quia cecide. Lectio. viij.

Fuit certe infirmitatis corporee qd paulop⁹ timuit. Quis tñ ambigat inmutabilis fuisse fidei: q eum descēdentez de naui tremula et inconcussa humanis gressibus maris vnda sustinuit. R. Nunc scio vere ait petrus ad se reuersus: Quia misit dñs angeluz suum. V. Et eripuit me de manu herodis et de omni exceptiōe plebis iudeoruz. Quia. Ad cant. aña. Tu

hunc loquente petro cecidit spiritus sanctus super oēs qui audiebant verbum ⁊ erant loquentes linguis ⁊ magnificantes deū: tūc petrus iussit eos baptizari in nomine dñi Jesu christi Ant. Uos sancti dñi vocabimini. ℣. Annūciauerunt opa.

Secūdum matheum.

In illo tpe: Uenit iesus in partes cesaree philippi ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs: Quē dicūt homines esse filium hominis. Et reliqua. Homel. lect. eiusdez bti heronimi pſby. Lectio. ix.

Philippus ē iste frater herodis de quo supra diximus tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis qui in honorē tyberij cesaris cesariā philippi q̄ nunc paneas dicitur appellauit ⁊ est in puincia phenicis: imitat⁹ herodē patrē qui in honorē augusti cesaris appellauit cesaream que prius turris stratonis vocabat ⁊ ex nomine filie eius lebiaden trās iordanē extruxit. ℟. Ego p te rogaui petre Ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conuersus cōfirma fratres tuos. ℣. Ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticū: ego aūt rogaui pro te. Ut non. Lect. x.

Iste loc⁹ ē cesaree philippi: vbi iordanis ad radices orit lybani ⁊ habet duos fontes: vnū noīe ior ⁊ alterū dan: qui simul mixti iordanis nomē efficiunt. ℟. Si diligis me symō petre pasce oues meas: domine tu nosti quia amo te Et animā meā pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Et animam. Lectio. xi.

Et interrogabat discipl'os suos dicēs: Quē dicūt homines eē filium hominis? Nō dixit quē me dicūt eē homies: sed filiū hominis: ne iactanter de se querere videret. ℟. Petre amas me? Tu scis dñe q̄ amo te: Pasce oues meas. ℣. Symon Joannis diligis me plus his? tu scis domine quia amo te. Pasce. L. xij.

Et nota q̄ vbicūq3 scriptū ē i veteri testamēto filius hois: i hebreo positū ē filius adā. Illudq3 qđ i psalmo legimus filij hominū vsq3quo graui corde: in hebreo dicitur filij adā. ℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelum dei dicentē sibi: Corneli mitte ⁊ accersi symone

qui cognominatur petrus hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℣. Cũ orasset cornelius nondum in christo renatus apparuit ei angelus dicens: Corneli. Secundũ matheum

In illo tpe: Venit ihesus in ptes cesaree philippi ⁊ interrogabat discipulos suos dicẽs: Quez dicunt hoies eẽ filium hois? At illi dixerunt: Alij Joannẽ baptistã. Alij autẽ Heliam. Alij vero hieremiam: aut vnum ex prophetis. Dicit illis ihesus: Vos autem quẽ me esse dicitis? Respondens symon petrus dixit: Tu es xp̃s filius dei viui. Respondens autem iesus dixit ei: Beat⁹ es symõ bariona: quia caro ⁊ sãguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi quia tu es petrus ⁊ super hanc petraz edificabo ecclesiam meam: Et porte inferi non preualebunt aduersus eaz. Et tibi dabo claues regni celorum. Et quodcũqꝫ ligaueris super terram. erit ligatum in celis. Et quodcũqꝫ solueris super terram: erit solutũ in celis. Colľa.

Deus qui hodiernam diem aplorũ tuorum petri ⁊ pauli martyrio consecrasti: da ecclesie tue eorꝫ i omnib⁹ seq̃ pceptuz: p quos religionis sumpsit exordium. Per

In lb⁹ añ. Petre amas me pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. Cap. Angelus domini astitit. ℟. Cõstitues eos. Hy⁹. Verso crucis. ℣. Nimis hono. Ad bñs añ Tu es pastor ouium princeps apostolorũ tibi tradite sunt claues regni celorum. Colľa. Deus qui hodi. Ad.j añ. Significauit dominus petro qua morte clarificaturus esset deum. Ad.iij.aña. Ego pro te oraui petre vt non deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando cõuersus confirma fratres tuos. Caplz. Angelus domini. ℣. In omnem terram. Colľa. Deus qui hodier Ad.vj.aña. Cumqꝫ vidisset ventum validum venientem timuit ⁊ cum cepisset mergi clamauit dicens: dñe saluuz me fac. Caplz.

Dixit angel⁹ ad petruz. Circũda tibi vestimẽtum tuũ ⁊ sequere me: ⁊ exiens sequebatur euz ⁊ nesciebat quia veruz est q̃ꝺ fiebat per angelum: estimabat autem se visum videre. ℣. Constitues eos principes Collecta.

Protege domine popu luz tuuz ⁊ apostolorũ tuorũ patrocinio cõfidentez perpetua defensione ꝯserua. Per. Ad nonam añ. Tu es petrus ⁊ super hanc petrã edificabo ecclesiam meam. Lapitulũ.

Petrus ad se reuersus dixit: nunc scio vere qꝛ misit dñs angelũ suũ ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ d omni expectatiõe plebis iudeoꝝ. ℣. Annũciauerũt opa dei. Coll.

Exaudi nos deus salutaris noster: ⁊ apostolorum tuoꝝ nos tuere presidijs: quorũz donasti fideles esse doctrinis. Per. Ad vš añ. Petrus ⁊ Joãnes. Añ. Claudus gdã. Añ. Argentuz ⁊ aurum. Añ. In noie Jesu Christi. Cap. Angelus dñi. ℟. In omnez terram. Hy⁹. Apostoloꝝ passio. ℣. Nimis honora. Ad magt añ. Beatus es symõ bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis dicit dominus. Collecta. Deus qui hodierna. Cõmõ de sancto paulo. Añ. Sancte paule apostole ꝑdicator veritatis ⁊ doctor gentium intercede ꝓ nobis ad deum q te elegit ℣. In omnez terram. Collecta.

Deus qui multitudinẽ gẽtiũ beati pauli apostoli predicatione docuisti: da nobis qs. vt cuius natalicia colim⁹: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. xpm. Cõmõ sancti marcialis episcopi. Aña. Simulabo euz. Inuitato. Gaudete ⁊ exultate. ps Uenite. Hy⁹. Eterna christi. In .j. noctur. añt. Qui operatus est. quere cetera oia que ibi deficiũt supra in conuersione ipsius. Sermo sancti Joannis epi. Lectio pria.

Beatus paulus apostolus qui tãtam vim humane alacritatis ostendit vt ad celũ quoqꝫ ipsum valeat subuolare pretermittens angelos ⁊ archangelos aliasqꝫ virtutes. Lectio secunda.

Aliquãdo quidez suo exẽplo christianos fieri imitatores sui iubet dicens: imitatores mei estote sicut ⁊ ego christi. Aliquando quidez de se reticens ad ipsi⁹ dei nos imitationez extendit dicẽs: Estote ergo imitatores dei sicut filij charissimi. Lectio tertia.

Iaz vero demõstrãs qꝛ nihil ita hanc imitationem pa

riat ꝙ si ita viuat aliquis vt bonum eius in cõe proficiat atq; vniuersis vtiliora pro-uideat adiunxit. Ambulate in charitate. Lectio quarta.

Ideo cum dixisset imitatores mei estote ꝯtinuo de charitate disseruit: q2 hec precipue virtus homines deo ꝓximos facit. Lectio quinta.

Quantecuq; enim sunt alie virtutes inferiorẽ tenẽtes locũ: cũcte erga hominum studia versant vt ẽ cõtra ꝯcupiscẽtiaz pugna: vt qð aduersus gratiaz geritur belluz vt ĩ auaritie interitũ acies ordinata. vt cũ iracundie furore conflictus. Diligere vero: nobis deoq; cõe est. Lectio. vj.

Dñs in euãgelio ĩpat. Orate ꝓ ꝑsequẽtib⁹ ⁊ calũniantibus vos: vt sitis filij patris vestri q̃ in celis est. Hoc igit paulus cũctoꝝ esse ĩtelligẽs caput bonoꝝ oĩ in se studio exprimere curauit. Lect. vij.

Nemo eĩm ita dilexit inimicos: nemo erga insidiatores suos tam beneficus fuit: nullus ꝓ afflictoribus suis tanta perpessus ẽ. Lectio. viij.

Nõ eĩm illa que patiebatur sed copulã nature cogitabat. Quãto q; amplius efferebãtur inimici: tãto magis eoꝝ miserebat ĩsaniaz. Ad canti. añt. Uade anania. Cant. Uos sancti dñi. ℣. Annunciauerunt opera. iiij. lect. de euangelio quere in cõuersiõe ipsius cũ ℟. In lb⁹ añ. Ego plantaui apollo rigauit deus aũt incremẽtũ dedit all'a. ℣ vnusquisq; propriã mercedem accipiet ẜm suuz laborẽ. Cap.

Bonum certamen certaui. cursũ ꝯsũmaui: fidem seruaui: ð reliquo reposita est mihi corona iusticie quam reddet mihi dñs ĩ illũ diẽ iustus iudex. ℟. Cõstitues eos. Hymn⁹. Tradũtur igni. ℣. Nimis honor. Ad bñs añ. Euangelium meũ qð euangelizatuz est nõ est a me neq; ab hoĩe accepi illud ꝫ per reuelationẽ Jesu xpi dñi nostri. Colla. Deus q̃ multitudinez. Cõmõ sãcti marcialis. Aña. Euge ẜue bone ⁊c. Postea cõmõ de sancto Joanne Añ. Helisabeth zacharie. deinð de scõ petro. Añt. Tu es petr⁹. Et sup hãc. ℣. In oẽz terrã exiuit

Deus q̃ apostolo tuo petro collatis clauibus regni celestĩ ligãdi Coll.

atqꝫ soluēdi pōtificiū tradi-
disti. cōcede: vt intercessiōis.
eius auxilio a peccatorū no
strorum nexibus liberemur
Qui viuis. Ad.j. aāt. Gratia
dei in me vacua non fuit sed gratia
eius semper in me manet. ℣. Gra
tia dei sū id quod sum. Ad.iij. aā.
Ter virgis cessus sum: semel lapida
tus sum: ter naufragiū pertuli ꝓ xp̄i
nomine. ℣. Nocte ac die in ꝓfun
do maris fui. Cap. Bonum cer
tamē. vt.s. ℣. In omnē terram.
Colla. Deus qui multitudi-
nem. Ad.vj. aāt. Damasci ꝑpo-
situs. Cetera ad.vj. ⁊ ad.ix.
aā. ⁊ capi. ⁊ coll. sicut i ꝯuer-
sione eiusdez ad vs aāa. Qui
operatus est petro. Aāa. Scio cui
credidi. Aā. Mihi viuere christ⁹
Aā. Reposita est mihi. Caplm.
Bonū certamen. vt.s. ℟. In
omnez terrā. Hy⁹. Eterna xp̄i
munera ℣. Nimis honora. Ad
magt aā. In regeneratione cū se
derit filius hominis in sede maie-
statis sue sedebitis ⁊ vos iudicantes
duodecim trib⁹ israel dicit dominus
Colla. Deus qui multitudi-
nez. Cōmō de sancto ioanne
baptista. Aāt. Ingresso zacha-
ria. ℣. Fuit homo. Colla. Cō-
cede qs̄ ops deus. Deinde
cōmō de sancto petro Aāa.
Beatus petrus apostolus vidit xp̄z
sibi occurrere adorans eū ⁊ ait: do-
mine quo vadis? venio romaz iterū
crucifigi. ℣. In oēm terraz. Col.
De⁹ q̄ apostolo tuo. In octa.
sancti Joānis. Inuit. Regem
ꝑcursoris domini. psal. Venite.
Oia peragāt sicut in ip̄o die
⁊ legantur lectiōes iste. Ser-
mo beati maximi epi. Lect.j.

C Unctorū quidē ꝓphe-
tarꝫ charissimi vene-
rāda recordatio ē. Beat⁹ aūt
Joānes baptista cuius gemi
nus hodie natalis honorat
in tantū oīuz illorꝫ singulari
ri quodā merito supergres-
sus ē gloriā vt dn̄z iesum sal
uatorez nostrū nō solū eē vē
turū sꝫ aduētasse iā ⁊ coha-
bitare hoib⁹ veritate p̄sētꝭ
testimonij reuelaret. Le.ij.
Quē cū inter ꝑmiscuas tur-
bas ad baptismū suum pro
perare: velut digito demon-
strans ait. Ecce agnus dei: ec
ce q̄ tollit pc̄ta mūdi. Le.iij.
Quam innocēs est hui⁹ vita
vel qua possum⁹ ꝺuotiōe ei⁹
merita cōpēsare q̄ agni cele-
stis aduētū ⁊ prim⁹ agnouit
⁊ solus ostendit. Lectio.iiij.

Quam venerabile vniuersis est eius pconiũ: de cui⁹ ore prio absolutionē suaz mundus audiuit. Hic est Joães charissimi de quo ,pphetica annũciatiõe pdictũ ē. Lect. v.
Vox clamãtis i deserto parate viã dñi rectas facite semitas dei nostri. Lectio. vj.
Clamaturus eim erat sicut ꝛ clamauit: vt vociferante salutis precone obturatas diu aures mortaluz predicatio celestis apiret. Lectio. vij.
Quis huiusmodi ,pphetam non tanta miratione suscipiat: quē tantũ recognoscit obtinuisse de deo vt ante eius merita laudarentur ꝙ natiuitas formaretur. Lectio. viij.
Hic igitur zacharie iustissimo sacerdoti cuz multa esset etate prouectus ꝛ sterilitate senissime ꝯiugis successionez votiui germinis desperasset oipotentis dei cura per angelũ ,pmittitur nasciturus. Ad cant aña. Pro eo qđ. Canti. Beatus vir qui in sapientia. V. Magna est gloria. iiij. lect. d̄ euangelio ꝛ euãgelium post. Te deũ laudam⁹. sicut i ipo die: ꝫ coll'a ista dicat: Cõcedꝫ qs. vt. s̄. Que coll'a dicat ad lau. ꝛ ad. iij. ꝛ ad vs̄. De cetero per totũ diē vt in ipso die.
In festo visitatõis beate marie virginis ad helisabeth in primis vespis añt. sup ꝑos:
Accedunt laudes virginis admirande indaginis nouiter ,pmulgate: en visitat helisabeth maria mater ipsamet celica probitate. Añ. Uiuo repletur munere maria sine murmure cum filium concepit surrexit ab oraculo: statim in montis calculo abijt ꝛ profecit. Añ Accendit ardor spiritus mariam tãgens celitus: de nazareth migrando ad montana transijt vbi tumultu caruit superna degustando. Añ. Monstrãs culmē dulcedinis maria sui sanguinis: helisabeth salutat stantē in domo proximi propiqua templo domini deuote subministrat. Capitulũ.
Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris ꝛ flores mei fructus honoris ꝛ honestatis: ego mater pulchre dilectionis ꝛ timoris ꝛ ꝛ agnitionis ꝛ sãcte spei. R. Uidete miraculum matris domini concepit virgo virilis ignara consortij. Stat onerata nobili onere maria ꝛ matrem se leta cognoscit que se nescit vxorem. V. Que specio-

sum forma pre filijs hominum ca/stis concepit visceribus: et benedi/cta in eternum deum nobis protulit et hominem. Hymnus.

In maria vite via ma/tre vera viuentium: pie venit qui redemit peccata delinquentium. Gressum cepit cum conce/pit maria multum properans: visitauit conso tauit helisa/beth compatiens. Salutat in/flammat helisabeth et filius. inaudita fiunt ista de dono san/cti spiritus. Fecundata graui/data fit mater olim sterilis: infans datus nondum natus exul/tat xpo iubilis. Seruit ma/ior gaudet minor maria fert solacium: visitatis prepatis ad spiritum propheticum. Precurso/rem et doctorem maria manus subleuat: quem rectorem purgato/rem digito mundi nunciat. Le/ua plebem duc ad regem maria cunctos visitans: vt saluetur et letetur cum tu scis mater medi/ans. Amen. ℣. Speciosa facta es et suauis in delitijs tuis sancta dei genitrix. Ad magnificat an. Accelerat ratio in puero nondum nato instin/ctu sacri neumatis diuinitus sibi da/to: nouit presentem dominum in virgine clam latentem adorauit cum iubilo ad famulum venientem. Oremus. Oratio:

Omnipotens sempiterne deus: qui ex abundantia charitatis beatam mariam tuo fi/lio fecundatam ad salutationem helisabeth inspirasti: presta quesumus vt per eius visitationem donis celestibus repleamur: et ab om/nibus aduersitatibus eruamur. Per. Ad complet. Hymnus.

Sacre parentes virgi/nis steriles naturaliter: hanc dono summi numinis su/sceperunt feliciter. Uotum vouentes filiam ad templum trinam deferunt: deo placen/tem hostiam ibi mansuram deferunt. Infantie tam tene/re creuit virtus et gratia: in omni complens opere crea/toris obsequia. Regitur san/cti spiritus domestico dicta/mine omnis virtutis penitus decus splendet in virgine. Omnes fideles plaudite et virginis infantiam: deuoto corde colite mirantes eius gratiam. Nam in puella te/nera neruat sensus maturi/tas: et panditur per opera ha/bitans intus deitas. Docta matura strenua et honore spectabilis virtute scandens

ardua cunctis prestans et humilis. Sic conditorum munere nimis ornata dotibus vt digna foret parere: deum castis visceribus. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. Inuitatorium. Reginam celi mariam concorditer adoremus: Que visitans helisabeth spē ptulit vt laudemus. ps. Venite exultemus. Ad noct. Hy⁹.

O Xp̄i mater celica fōs viu⁹ fluēs gratia: lux pellens cuncta scismata maria deo pxia. Ex motu veri luminis trāsiuit in montaneis: virgo iuuare vetulā de precursore grauidā. Mater venit ō nazaret vt salutet helisabeth: replentur dono spiritus anus et ei⁹ filius. He lisabeth cōplacuit q̄ mater dei affuit: infans gaudet in vtero presēte xp̄o dn̄o. Marie visitatio exēplum dat vicinio: q̄ sit parata omnibus ipsam pie querētib⁹. Trinitatis clemētia cūcta laxet facinora. p matris xp̄i merita nos ducat ad celestia. Amē. In .j. noc. añ. Charisma sancti spiritus diffudit se diuinit⁹ in puerū cōlesit: cōceptū salutiferū marie sibi ob uium helisabeth cōsensit. ps. Dn̄e dn̄s noster. Añ. De celo velut radi⁹ descendēs sacer spūs helisabeth intrauit: mox benedictā virginē sanctitatis ppaginē pphetice clamauit. ps. Celi enarrāt. glo. Añ. Inter turmas virgineas et sanctorū excubias maria collaudat̄: pp̄t fructū q̄ querit̄ quo iure mundus emitur ad vitā et saluatur. ps. Dn̄i est terra Añ. Vocant hanc matrē noīe dn̄i primo famine helisabeth in superna q̄ fuit clausū alijs in velatis mysterijs noticia iterna. ps. Eructauit cor. Añ. Non fuit xp̄s oneri nec grauis⁹ moles pueri viscerib⁹ matris digne: sed ignara de pondere cū corporali robore transilijt benigne. ps. Deus noster refugium. Añ. Transiuit in itinere maria multū propere mōticulos scādēdo: euitauit lauiam ppter morū pstātiā colloqa spernēdo. ps. Magnus deus noster. ℣. Aue maria grā plena dominus tecū. Lectiōes ex homel. beati ābrosij epi. Lect. j.

Morale ē oib⁹ vt q̄ fidē exigūt fidē astruant et iō āgel⁹ cū abscondita nunciaret vt fides astrueret exēplū adiūxit senioris feie sterilis q̄ cōceptū virgini marie nūciauit vt possibile deo

oē qd̄ ei placuerit assereret. ℟. Surgēs maria grauida migrauit per cacumina in ciuitatē iude: Intrauit domū ꝓpe zacharie cū ope salutis ꝯsobrine. ℣. Et vt audiuit helisabeth salutes mox de nazareth exclamauit miratiue. Intrauit. Le. ij.

Ubi audiuit hoc maria: nō quasi incredula de oraculo nec quasi dubitans de exēplo: sed quasi leta ꝓ voto: religiosa ꝓ offō: festina ꝓ gaudio in mōtana prexit. Quo eīm iaȝ deo plena vbi ad supiora cū festinatione ꝯscenderet. Nescit tarda molimīa sancti spūs gratia. ℟. Dixit verba ꝓphetica helisabeth celicola ō virgīe maria: btā ē q̄ credidit: In hac fiēt que didicit a dn̄o mēte pia. ℣. Uenit ex te scissimꝰ vocatꝰ dei filiꝰ sicut ꝑdixit āgelus sue mr̄i in via. In hac. Le. iij.

Uiscite ⁊ vos sācte mulieres sedulitatē quaȝ pregnantibꝰ debeatis exhibere cognatis. Mariā q̄ añ sola in intimis penetralibus versabat̄: non a publico virginitatis pudor: nō a studio aspitas montiuȝ: nō ab officio ꝓlixitas itineris retardauit. In montana v̄go cum festinatione: virgo officiȳ memor: iniurie īmemor affectu vigente nō sexu relicta prexit. ℟. Maria parens filios plangens querit deꝑditos in scelere mortali clamās clamat vt releuet: Manus ponit vt subleuet ne pena ruant mali. ℣. Helisabeth quesierat Joannem doctum nouerat de vita supernali. Manus. Lectio iiij.

Uiscite virgines nō circūcursare per alienas edes: nō demorari ī plateis: nō aliquos in publico miscere ſmones. Maria ī domo: festina in publico: māsit apd̄ cognatā suā tribus mēsibus. Etenim que ꝓpter officiū venerat īherebat offō. ℟. Helisabeth congratulās, ꝓfunde se humilians in aduētu messie: Uñ ait: cō deceat ꝙ mater dei veniat ad me cū plausu vie. ℣. Hen felix salutatio duplata exl'tatio dabat̄ vi sophie. Uñ ait. Gloria pr̄i. Uñ ait. In. ij. noc. añ. Longā viā ꝑtransijt maria mōtes circuit hilaris laborādo: honores mūdi respuit deuotiōeȝ tenuit celica meditādo. ps. Bn̄dixisti dn̄e. Añ. Tūc ad sermonē virgīs dabat̄ donū flamīs matri simul ⁊ proli hec puero ⁊ de regina poli ps. Fūdamēta. Añ. Adest mira credulitas

ac virginis fecūditas p exēplū mon
stratū cōcepit prius sterilis q mos ē
īpossibilis nisi per verbū datū3. ps.
Cantate. j. añ. Fit nature propinq
us q sterili sit fili⁹ q̄3 virgo fiat pre
gnās: s3 nihil impossibile deo nec in
factibile p verbū suū ditās. ps. Dñs
regnauit exul. Añ. In tēplū dei
gradib⁹ ter qnis erat adit⁹: quos cō
posiß gressib⁹ ascēdit fulta celit⁹. ps.
Cātate. ij. Añ. Nihil i solētie vir
go pretendebat: nam lux sapiētie i ip
sa fulgebat. ps. Dñs regnauit.
irascātur populi. ℣. Benedi
cta tu in mulieribus. ℟. Et benedi
ctus fructus ventris tui. Lectio. v.

MAnsit tribus mēsib⁹
non q domus eā de
lectaret aliena: sed quia fre
quenti⁹ videri in publico di
splicebat. Didicistis virgīes
pudorē marie: Discite humi
litatē: Uenit ppinqua ad p
ximā: iunior ad seniorē3: nec
solū venit sed etiā salutauit.
Decet enim vt quāto castior.
virgo tanto humilior sit: ℟.
Rosa de spinis prodijt virga de iesse
floruit: maria visitauit: vis odoris dif
fūditur tota domus perficit Gratia
cū intrauit. ℣. Miranda salutatio
fit plebi congratulatio que fructum
expectauit. Gratia cū. Lectio. vj.

NOuerit deferre senio
ribus: sit magistra hu
militatis in qua ē pfessio ca
stitatis. Est ⁊ causa pietatis:
est etia3 norma doctrine. Cō
tuendū ē enim quia superior
venit ad inferiorē vt inferior
adiuuetur. Maria ad helisa
beth: xp̄s ad ioannē3. ℟. Oc
casum virgo nescit velut lux mundo
profluit de summo fundens lumen:
Helisabeth applicuit. Deuotos sibi
attrahit de celo pandens numē. ℣.
Spiritus rapit symbola celestibus
conformia tanq̄3 aquarum flumen.
Deuotos sibi. Lectio septima.

DEniq3 etiam postea vt
sanctificaret baptismū
ioānis: dñs venit ad baptis
mu3. Scito quoq3: aduētus
marie ⁊ presentie dñice bene
ficia declarātur. Simul eni3
vt audiuit salutationem ma
rie helisabeth. exultauit in
fans in vtero eius ⁊ repleta
est spiritu sancto helisabeth
⁊ exclamauit voce magna ⁊
dixit ad mariā. Uide distin
ctiōes singulorū q3 verborū
proprietates. Uocem prior
helisabeth. audiuit. sed pri
or Johannes gratiam sensit.
℟. Thronu3 lucis prospexerat. que

vt aurora fulserat sole mane surgen-
te: Helisabet vbi vidit verbaqz pa-
lam protulit speculo suadente. ℣.
In marie presentia plura patent la-
tentia helisabeth dicēte: Helisabeth
vbi. Lectio octaua.

Illa nature ordinē au-
diuit: iste exultauit rōne my-
sterij. Illa marie: iste domini
sensit aduentum. Femina mu-
lieri ꝛ pign⁹ pignori. Iste gra
tiam loquūtur: illi intus ope
rāt: pietatisqz mysteriū ma-
ternis adoriuntur profecti-
bus: dupliciqz miraculo pro
phetant matres spiritu par-
uulorꝫ. Exultauit infans: re-
pleta mater ē. Non pri⁹ ma-
ter repleta ꝙ filius: sed cum
filius esset replet⁹ spiritu san
cto repleuit ꝛ matrē. ℟. Stel
la sub nube tegitur maria mundo e-
mitur: rutilans in splendore helisa-
beth perducitur. Ad solamē lux spar
gitur roborans in vigore. ℣. Lu-
na soli cōiūgiť helisabeth deuoluitur
concremans in amore. Ad solamen
Gloria patri Ad solamē lux spargiť.
Ad can. aň. Flos in floris tempo
pore ad locuz floris mittiť: sic de flo
ris corpore gloriose cōcipitur. Can.
Audite me. ℣. Post ptū virgo
inuiolata permansisti. ℟. Dei geni-
trix intercede pro nobis. Lectio.
sancti euangelij secūdū lucā

In illo tēpore: Exur-
gens maria abijt i mō
tana cuz festinatōe in ciuitatē
iude ꝛ intrauit i domū zacha
rie ꝛ salutauit helisabeth. Et
reliqua. Homelia lect. eiusdē
veň. bede presbyteri. Lect. ix.

Ista lectio sancti euan
gelij fratres charissimi
manifestat nobis ꝙ beatissi
ma virgo maria postꝙ co-
gnouit se eē grauidam de fi-
lio dei: nullo modo se in su-
perbiā eleuauit: sed oēm hu-
militatem demōstrauit sicut
dixit scriptura: Quanto ma
ior es humilia te in omnib⁹.
Nos legim⁹ ꝙ angelus ve-
nit ad eam ꝛ annūciauit ei ꝙ
ipsa deberet parere filiū dei:
ꝛ cū oī hūilitate ipsa rñdit se
eē ancillā dei. ℟. Mente san-
cta fuit ꝛ humilis omni splendens or
natu gratie virgo pia vnde sit nobis
Thronus dignus regis glorie. ℣.
Thronus eburneus cum auro fulgi-
do: venter virgineus cum corde pro
uido. Thronus dignus. Lectio. x.

Postꝙ angelus recessit
ab ea. illa subito exur-
gens abijt in montana cū fe-

stinatiõe ꝛ intrauit in domuz zacharie ꝛ salutauit helisa-beth. In isto loco ostenditur nobis exẽplum quia in mẽte nostra suscipe verbuz dei debemus: ꝛ omnẽ vanitatẽ huius vite debemus spernere ꝛ ad celsitudinẽ bonorum operum cũ festinatiõe ascẽdere.

℟. O q̃ purã q̃ sctãz decuit matrẽ eẽ q̃ deũ genuit lacte quoqꝫ vberalit Strixit vlnis manib⁹ tẽuit. ℣. Tãto regi fit domestica quẽ vestiuit hũana tunica. Strixit vlnis. L. xj.

Charissimi sẽp habeamus i mẽte nostra humilitatez beate marie vt mereamur puenire in ciuitatem dei ꝛ gaudere cũ fidelib⁹ suis. Beata maria dignata est venire ad helisabeth ꝛ dñs noster ad ioannem: propter hoc vt helisabeth impleret spũ sancto: ꝛ ioannes i vẽtre matris sanctificaret. Et factũ est vt audiuit salutatiõez marie helisabeth: exultauit infans in vtero eius: ꝛ impleta est helisabeth spiritu sancto.

℟. Helisabeth ex ope signorũ dat pro pignore mariaz inuocare: Quã gratia constrinxerat ꝛ pietas cõmouerat vetulam visitare. ℣. Nullus diffidat hodie ad mariã cõfluere sibiqꝫ supplicare. Quam. Lect. xij.

Postq̃ btã maria aperuit os suum ad salutandum statiz helisabeth impleta ẽ spũ sancto ꝛ btẽs ioãnes silr est repletus spũ scõ qꝛ intellexit in ventre matris ipsum eẽ deũ oĩuz seculorũz: quem ipsa virgo portabat i vtero. Et exclamauit helisabeth voce magna ꝛ dixit: Benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus ventris tui.

℟. Oẽs gẽtes attẽdite ad tam pulchrũ spectaculũ: deo grãs agite q sic dilexit populũ: Marie formaz sumite q̃ virtutũ ẽ speculũ. ℣. Uirgo sancta tẽplo data post facta ẽ dei templũ: tẽplũ ẽ plebs deo grata marie sequẽs exẽplũ. Marie formã su. Gloria patri. Marie. Scdm lucã.

In illo tpe: Exurgens maria abĳt in mõtana cum festinatiõe in ciuitatẽ iuda. Et intrauit i domũ zacharie ꝛ salutauit helisabeth. Et factum est vt audiuit salutationem marie helisabeth. exultauit in gaudio infãs i vtero eius ꝛ repleta est spiritu sancto helisabeth. ꝛ exultauit voce magna ꝛ dixit: Be-

nedicta tu inter mlieres ⁊ bñdict⁹ fructus ventris tui. Et vñ hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ecce eim vt facta ē vox salutatiōis tue i aurib⁹ meis: exultauit i gaudio ifās i vtero meo. Et btā q̄ credidisti: qm̄ pficient ea q̄ dicta sūt tibi a dño. Et ait maria: Magnificat aīa mea dominū: Et exultauit spūs me⁹ in deo salutari meo. Amen. Te decet laus. Collā. Oṗs sēpiterne de⁹ q̄ ex abūdan. regre. s. in primis vespis. In lb⁹ añ. Sacra dedit eloquia maria responsoria helisabeth laudanti clamauit deo canticū magnificādo dñz desursum bona danti allā. Caplz.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris ⁊c. ℟. Aue maria gratia plena Dominus tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus. Dominus. Hymn⁹

De facto tabernaculo vtutū flos egredit in mōtis diuerticulo odor maria spargit. Ex charitatis germine helisabeth appropiat: ⁊ pietatis culmie ipaz deuote visitat. Salutat seruaz dña hec matrē xp̄i nomiat: ɔfert ingēs gratia matrē ⁊ plē sanctiat. Hec eu xp̄i incarnatio p nōdū natū pandit: hūc adorat cū gaudio q̄ vētre matris claudit. Clamat senex i iubilo vidēs marie gloriā: beata credēs angelo fecisti, rē veridicā. Hic stupet rex regſa nature mutās ordinē: vbi fiunt miracula p solū celi princīpem. Presta vgo p̄ssima sufficiēs auxiliū: cū sis mat largissima nos visites i seculum Amen. ℣. Speciosa facta es ⁊ suauis. ℟. In delitijs tuis sancta dei genitrix. Ad bñs añ. Adiutrix visitatio ⁊ frequens ministratio helisabeth oblata mariam dat p pitiam ad impetrandam gratiam cū fuerit vocata: nam mater est ecclesie fluctuantis nauicule subditos gubernando proptosuo regimine dirigētiq flamine deuios visitando allā. Collā. q̄re in primis vespis vt. s. Ad primam aña. Tunc exultauit animus cum ipsius sit fili⁹ angelo nunciante ancilla dei credidit confestim verbum genuit maria supplicante. Ad tertiam. Hymn⁹.

O Dei sapientia attingēs cūcta fortit hūani lapsus vitia subleuasti suauit. Sumpsisti formam hois in qua mortē suscipes: ex aluo

nascens virginis ne consors culpe fieres. Replēs matrē dulcedinis dono dum aluo claudit: sic plena bonis iclitus vt stella fulgens oritur. Amoris dn̄s indicia certa tā efficaciter: tota nostra preconia ad te traxisti dulciter. Gloria tibi dn̄e qui nat⁹ es de virgine: idē manēs in numine patri cum sancto flamine. Amen. An̄. Uera humiliatio fuit christi conceptio deo respiciente ex hoc laudabunt singuli mariam matrem seculi ipsamet sic dicente. Cap̄. Ego quasi vitis ꝛc. ℣. Aue maria. Coll'a. vt. s̄. Ad. vj. an̄. Magna perfecit dn̄s in marie virtutibus deū cōcupiēdo: fit mater plena gratie ꝛ impetratrix venie omnibus miserando. Capitulum.

TRāsite ad me oēs qui ꝯcupiscit[is] me ꝛ a generationibus meis adimplemini: spiritus enim meus super mel dulcis ꝛ hereditas mea super mel ꝛ fauuz: memoria mea in generatione seculoꝝ. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹ ꝛ benedictus fructus ventris tui. Col'.

COnceḋ misericors deus fragilitati nostre ꝑsidiū: vt qui sancte dei genitricis visitationē celebram⁹: intercessionis eius auxilio a nostris iniq̄tatibus resurgamus. Per eundē. Ad. ix. an̄t. Maria tribus mensibus quasi stetit laboribus helisabeth subdēdo: facta post reuerētia reuersa est ad ꝓpria deuote contemplando. Capitulū.

QUi edūt me adhuc esurient ꝛ q̄ bibūt me adhuc sitient: qui audit me non ꝯfundetur: ꝛ qui operātur in me nō peccabūt: q̄ elucidant me vitā eternā habebūt. ℣. Post partum virgo inuiolata permāsisti. ℟. Dei genitrix intercede ꝓ nobis. Coll'a. Cōcede nos famulos tuos q̄s dn̄e. ac. vt. s̄. in natiuitate eiusdem. Ad vš sup ps an̄. Fons hortorū redundans gratia mundū replēs celi muneribus: mater dei fecundās omnia nos instaurans supernis sedibus florēs hortus mox ab infantia admirādis fulsit virtutibus. An̄. Roze celestis gratia in vtero ꝯfundit: mater misericordie vt stella splendens orit. An̄. A pijs parentibus votis impetrata: templi penetrabilibus ē trimā dicata. An̄. Tantilla puellula virtutis exemplum nulla freta gerula ascendit in templum. Cap̄. Ego quasi vitis ꝛc. require in pri

mis vespis. ℟. Post partū virgo Inuiolata pmansisti. ℣. dei genitrix intercede pro nobis. Inuiolata Hy⁹. In maria vite via ꝛc. require .s. ℣. Speciosa facta es ꝛ suauis. Ad magt añ. Jesu redēptor optime ad mariā nos imprime vt mūdi aduocata pari forma nos visitet: sicut fecit helisabeth per sūmā pietatē mores ꝛ act⁹ dirigat ꝛ ad celos alliciat per gratiā collatā. Col. Oṗs .s. de⁹ q̄ ex abun. Ordo priuatis dieb⁹. Ad noct. Hy⁹ O xp̄i mat. Sup ṗos añ. Ex quo facta est vox salutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. Añ. Beata es maria que credidisti: perficientur in te que dicta sunt tibi a dño all'a. Añ. Beatam me dicēt omnes generatiōes qꝛ ancillam humilē respexit deus. ℣. Aue maria ꝛc. Lectio.

Que ē ista que pgredit quasi aurora ɔsurgēs pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata. Uiderunt eā filie syon ꝛ beatissimā predicauerūt: regine ꝛ cōcubine laudauerunt eā. ℟. Uisitatio tua Dei genitrix virgo. ℣. Gaudium annūciauit vniuerso mūdo. Dei genitrix In .ij. noct. sup ṗos ant. All'a. iij. Cap. Ecce iam vēit plenitudo ꝛc. vt i nat. eiusdē. ℣. Benedicta tu. Coll'a. Deus q̄ virginalē aulā. vt i nat. eiusdem. In lb⁹ aña Sacra. Cap. Magnū pietatis sacramentū ꝛc. vt in natiuitate eiusdē Ad bñs priuatis diebus añ. Benedictus virginis filius replens matrem misericordia aduocatā dās hāc propicius nescit quisq̄ anceps de venia. Ad horas diei antī. cap. ℣. coll. sicut in die prima. Ad magt priuatis dieb⁹ aña. Noue laudis adest festiuitas grata mundo ac celi ciuibus: qua beate marie sanctitas templo data est a parentib⁹: vt oliue pinguis suauitas vberius redundat fructibus. Sabbō īfra octauā Ad magnificat vt i primis vesperis añ. Accelerat rō. Dñica .j. oct. añ. Accelerat rō. Dñica .j. oct. inuit. Regina celi ꝛc. In prio noc. sup ṗos añ. Comedi fauū Añ. Alia mea liq̄fcā. Añ. Talis ē dilectus me⁹. ℣. Aue maria. L .j.

Quis aūt frēs mei dicē qs estimare sufficiat q̄ tūc gratia sp̄us dei genitricē repleuerit cū tāta in matre precursoris lux doni celestis emicuit. Uerū audiamus verba q̄ dixit: si forte ex his va-

leam⁹ aliquantulũ dinoscere quid intus habuerit. Le. ij. Audita ergo rñsiõe helisabeth qua eam inter mulieres beatã predicauit: matrẽ domini sui cognouit: fide forte laudauit: ad cuius ingressuz seipam cũ filio spiritu sancto repletã esse signauit. Le. iij. Nõ amplius tacere potuit dona que pceperat: sed q̃ semper animo gerebat: vbi aptũ tẽpus inuenit ẽt deuota oris pfessione patefecit. Le. iiij. Ut nãq3 virginalez decebat pudorẽ: acceptum diuinitus oraculuz aliquandiu silẽtio tegebat archanum: mysterij celestis in sui pector abdito venerabat occultum. Expectabat reuerenter donec ipse bonorꝫ distributor quid sibi doni specialis tribuisset: q̃d secreti reuelasset quãdocũq3 vellet oñdẽ. In. ij. noct. sup pos. añ. Descendi in ortũ nucuz. Añ. Hortus ɔclusus es Añ. Btã pgenies vñ xp̃s. ℣. Benedicta tu. ℟. In natiui. eiusdẽ. Lect. v. ET postq̃ eadẽ que sibi erant carismata prescita p alios spũ reuelãte eẽ patefacta cernebat: mox ip̃a thesaurꝫ celi quẽ i corde fuabat apuit. Ait ergo: Magnificat aĩa mea dñz ⁊ exultauit spũs me⁹ in deo salutari. Lect. vj. Mater xp̃i primo sibi dona spẽaliter ɔcessa cõfitet: deinde generalia dei bñficia q̃b⁹ generi humano in eternũ ɔsulẽ nõ desistit enumerat. Le. vij. Eius autem anima dominuz magnificat: q̃ omnes interiores hominis sui affect⁹ diuinis laudibus ac seruitijs mancipat: qui obseruantia preceptorum dei semper ei⁹ potentiam maiestatis se cogitare demonstrat. Lect. viij. Eius spiritus in deo salutari suo exultat quem nihil in trenis libet: nulla caducarũ rerũ affluẽtia emollit: nulla aduersitas frãgit: sed sola illius a quo salus eterna spat sui cõditoris memoria delectat. Ad canti. añ. Alla. Can. Audite me ⁊c. ℣. Post ptum Scdm lucã. In illo tẽpore: Exurgens maria ⁊c: vt in die. In lb⁹ añt. Alla. ps. Miserere. Caplm. Signum magnũ apparuit in celo. ℟. vt in natiuitate beate marie. Cetera oĩa vt in die. Ad horas

dici. añ. Alia. Ad vos sup bos añ. Fons hortorum. Cetera vt in die. In oct. oia fiãt sicut die prima preter has lectiões. Le. j.

Bonifaci⁹ eps seru⁹ seruorũ dei: vniuersis patriarchis archiepis epis et aliorum ecclesiarum plati 7c. Monem⁹ 7 hortamur in dño per aplica scripta in vtute sancte obediẽtie districte pcipiendo mãdam⁹ 7 in remissionẽ peccaminũ iniũgẽtes quatin⁹ tã gloriosum festũ 7 celebre annis singulis sexto nonas iulij vt prefertur deuote 7 solẽniter celebretis ac ieiuniũ vigilie hmõi suadeatis in augmẽtũ meriti obseruari: 7 faciat per vniuersas ecclias vestrarum ciuitatũ 7 diocesuz celebrari ac offm̃ pagi supradictuz vt pia virgis itercessiõe ipsi xpi fideles 7 hic a noxijs ptegi 7 futura sempiterna cõsequi gaudia mereantur. Lect. ij.

Beatissima di genitrix a suis primordijs dño consecrata: ppter bñficia eius inaudita exibita populo ẽ iuocãti. Oẽs eim i necessitate ɔstituti ad eã ɔfugiũt tãq ad singulare remedium vbi humanum nõ sufficit requisitũ. Le. iij.

Disponit nãq oia iseriora sua sapientia: pudentia: idustria 7 gratia ppulsata. Ubi gubernatrix seculi 7 terrene potentie: Maria. Ubi mater militantis ecclesie: Maria. Ubi aduocata sclĩ: Maria.

Huius rei cõsidera- L. iiij. tione vrbanus roman⁹ pontifex sext⁹: diutius ferẽs maculam scismatis ocurrentem ppendensq aio perspicaci q beata maria sit pijssima aduocata delinquentiuz viatorum: reparatrix sagacissima discrepantiũ animorum 7 visitatrix diligentissima errãtiũ singulorum pro gratia extinctionis scismatis ipetranda. Considerauit nimirum prefatus papa q ex quo dominum in sanctis suis laudare iubemur. q̃to magis in veneratiõe beate marie virginis matris ipsi⁹ exultantib⁹ animis collaudare 7 ei⁹ laudis augẽdo titulos gratias inferre quẽ genuit filio debeam⁹. Lect. v.

Et licet festũ pdictũ illo tẽpore post annũciatõez dñicã quo ipsam sanctã helisabeth vt pfertur visitauit

debuerit celebrari: qz tamen eccl'ia tunc circa officiũ quadragesimale aut passiõez xp̃i specialiter occupat. Lect. vj.

Ne tam officij solẽnitas p̃termittat: ad laudẽ & gloriã virginis gloriose statuit idez papa visitatiõis prefati memoriã i crastinũ octauaꝝ sancti Joãnis baptiste a cũctis fidlib⁹ celebrari. Lectio. vij.

Suasit ẽt & ꝯsuluit idem roman⁹ põtifex vrban⁹ sextus & ipsi⁹ festi vigilia vt vigilia natiuitatis & assũptiõis predicte v̾ginis ẽt in obseruatione ieiunij ꝺuoti⁹ obseruaret. Et mandauit ꝙ si'le ñ tñ duplex offm̃ absqz alicui⁹ sancti commemoratõe exceptis primis vesperis ante octauã ap'loꝝ petri & pauli & offõ toti⁹ diei octaue cũ cõmemoratiõe tñ eiusdẽ noui festi p septẽ dies sequẽtes i dei eccl'ia cũ celebritate debita ꝺcãtaret. L. viij.

Ut aũt oĩs fidliũ m'ltitudo ad memoriã p̄fate visitationis b'te marie ad helisabeth arti⁹ & deuoti⁹ excitet: voluit idẽ roman⁹ põtifex vrbanus sext⁹ & oib⁹ vere ꝯfessis & cõtritis dictum festũ visitatiõis b'te marie cũ octauis celebrãtib⁹ loco distributionũ maternaliũ in ecclesijs fieri ꝯsuetis de thesauro spũali ecclesie vere indulgẽtie sicut in festo corporis xp̃i futuris temporibus effectualiter largirentur. Hoc autez festũ & largitionẽ indulgẽtiaꝝ dñs bonifacius papa nonus eius imediatus successor priori deuotione accensus futuris tẽporib⁹ confirmauit. Cetera oĩa sicut in die. Per octauaz apostoloꝝ in lb⁹ añ. Petrus apostolus & paulus doctor. Ad vesperas añ. Gloriosi p̄ncipes. ℣. Nimis hono. Collecta.

Deus cui⁹ dextera beatũ petrũ ambulãtẽ in fluctibus ne mergeretur erexit et coapostoluz ei⁹ paulum tertio naufragantẽ de profũdo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpici⁹ & cõcede: vt amboruz meritis eternitatis gl'iam consequamur. Qui vi. In translatiõe sci martini ad vs ꝯmõ Aña. Sacerdos dei Martine pastor egregie ora pro nobis deuz. In lb⁹ añ. O martine opie: ꝙ̃ pium est gaudere de te o Martine: prophetis cõpar: apostolis ꝯsertus: pre-

sulum gēma fide et meritis egregius pietate misericordia charitate ineffabilis succurre nobis nūc et ante deū ℣. Ecce sacerdos magnus. Collecta. Deus q̄ cōspicis q₂ ex nulla etc. In octaua apostolo℞ petri et pauli ad vš Cap

Hi sunt viri misericordie quo℞ iusticie obliuionē nō acceperūt: cu₃ semine eo℞ pmanēt bona hereditas sancta nepotes eorū. ℟. In oē₃ terrā. Hy⁹ aplo℞. passio. ℣. Nimis hono. Ad magt. añ. Gliosi pricipes. Coll'a. De⁹ cuius dextera. vt. s. Inuitat. Gaudete et exultate. ps. Uenite. Hym⁹ Aplorum passio. In j. noct. añ. In oēm terrā. De cetero vt in cōi aplo₂u₃: sed lectiōes iste legantur. Sermo btī augu. epī. Lect. j.

Natalē hodie iuuāte domino aplo℞ celebram⁹ quorū memoriā vniuersus mundus amplectitur et equali fide dū fine₃ in his seculo℞ vi te recolit: perpetuitatē celestis glorie confitetur. Lectio. ij.

Pauli hodie natal'ē. Et q̄s ista taceat: Petri festiuitas ṽtit queadmodū ille ṽba ñ suggerit ō cu⁹ ore cōfessio fi dei salutar̄ exiuit: cū diceret tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Preciosā plāe i ɔspcū dñi mortē sācto₂um felici suo exitu comprobarunt. Lectio tertia.

Paulus inquā vas electōis petrus clauicularius dominice mansionis. vnus piscator: ali⁹ psecutor: paulus cecatus ē vt videret: petrus negauit vt crederet. Lect. iiij.

Paulus p⁹ psecutione eccl'ie ad fidē xp̄i dñi se cōuertens: tm̄ humilis fact⁹ ē defēsor veritatis quātū pertinacior fuerat cultor erroris. Lectio. v.

Petrus piscator ministeriu₃ ñ deposuit s₃ mutauit: q₂ primus honore sacerdotij numerat⁹ fōtes poti⁹ cepit amare q̄ₚ maria. vt ñ tā abstraheret quos occideret: sed mergeret quos lauaret. Lect. vj.

Beati plane i admistratiōe doctrine positi: beatiores in mortis desiderio constituti. ibi ei₃ gl'ia nutritur: hic traditur. In secl'o exercitatio. L. vij.

tribulatiōis ē: i morte assumptio maiestatis. Ecce transijt p oēs terras sonus eo℞: vbiq₃ laus vtriusq₃ colligit: vbiq₃ linguis fideliū triūpho₂um

materia explanatur Le. viij.
Quis hos audeat mortuos appellare: quorum fide vniuersus ad vitaz mundus erigit atq; ad illā supni luminis inuisibilem mansionem talib⁹ doctorib⁹ secura ābitiōe se stinet. Ad cant. aā Hi sunt viri misericordie. Canti Uos sancti domini. ℣. Annunciauerunt opera. Secundū mattheuz.
In illo tpe: Jusit iesus discipulos suos ascendere in nauiculam ⁊ p̄cedere eum trans fretū donec dimitteret turbas. Et reli. Homel. lect eiusdē bti aug. epi. L. ix.
Cum sanctū euāgeliū legeret: audiuim⁹ nauicellā periclitātē: xp̄m periclitantibus subueniētē: petrū venīēti xp̄o occurrētez: in q̄bus oibus miraculū spectauim⁹ mysteriū requiram⁹. Lect. x.
Quando enim possimus de diuinis operib⁹ q̄ legūt intellectū alicui⁹ mystice significatiōis exculpe q̄si de abstrusis fauoꝝ cellis mella p̄ducim⁹ vel xp̄i discipulos imitantes spicas manib⁹ ꝯfricam⁹ vt ad latētia grana p̄ueniamus ⁊ in eis vitā inueniam⁹. Le. xj.
Ascēdit ergo dn̄s noster iesus xp̄s vt lectū ē in mōtē solus orare. Mons altitudo ē.
Quid eizi hoc mūdo L. xij. alti⁹ celo: Quis vō i celū ascē dit: nouit optie fides vestra.
Secūdum mattheuz.
In illo tpe: Jussit iesus discipulos suos ascendere in nauiculam ⁊ precedere trās fretum donec dimitteret turbas. Et dimissa turba ascendit in montem solus orare. Uespere autem facto solus erat ibi: nauicula autem i medio mari iactabatur fluctib⁹ Erat autem illis contrarius ventus. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans super mare. Et vidētes eum supra mare ambulātem turbati sunt dicentes: q2 fantasma est. Et p̄ timore clamauerūt. Statimq; iesus loquutus est eis dicens. Habete fiduciam: Ego sum nolite timere. Respondens autez ei petrus dixit: Dn̄e si tu es iube me venire ad te sup aq̄s. At ipse ait. Ueni ⁊ descendēs petrus de nauicula ambulabat sup aquaz vt veniret ad iesum: Uidens vero ventum

validū: timuit. Et cū cepisset mergi clamauit dicens. Dn̄e saluū me fac. Et ꝯtinuo iesus extēdēs manū apphēdit eū ꝛ ait illi. Modice fidi q̄re du bitasti. Et cū ascēdisset in nauiculā cessauit vent⁹. Qui āt ī nauicl'a erāt venerūt ꝛ ado rauerūt eū dicētes. Uere fili⁹ dei es. Col. De⁹ cui⁹ dxtera. In lb⁹ aña. Hoc est preceptum. Cap̄. Hi sunt viri misericordie. vt supra. R. Cōstitues eos. Hy⁹. Uerso crucis vestigio V. Nimis hono. Ad bñs añt. Isti sunt due oliue. Colla. Deus cui⁹ dextera. vt. s. Ad. i. anti. Maiorē charitatē. Ad. iij. anti. Uos amici mei. Caplz. Hi sunt viri misericordie. V. In oēm terrā. Colla. De⁹ cui⁹ dextera. Ad. vi. añt. Bti mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt. Capitulū.

IN testamētis dn̄i stetit semē eorum ꝛ filij eoꝝ ppter eos vsq in eternū ma nēt: generatio eorū ꝛ gloria eorum non derelinquet. V. Cōstitues eos. Colla.

PRotege dn̄e populum tuū ꝛ apl'oruz tuoꝝ patroci nio ꝯfidentē perpetua defen sione conserua. Per. Ad. ix. añ. Beati qui persequutionem pa tiuntur propter iustitiam. Caplm.

COrpora scōꝝ in pace sepl'ta sūt ꝛ nom̄ eoꝝ viuet ī scl'a: sapiam eoꝝ narrant oēs ppl'i ꝛ laudē eoꝝ pnūciat oīs ecclesia scōrū. V. Annūciauerūt opa. Coll.

EXaudi nos deus salutaris noster: ꝛ apl'oꝝ tuoruz nos tuere p̄sidijs: quoꝝ donasti fideles esse doctrinis. Per. Ad vs̄ añ. Iam nō dicaz. Añ. Tollite iugum. Añt. Iugum eniz meū. Aña. Tradent eis vos Cap̄. Hi sunt viri misericordie. R. In oēm terrā. Hymn⁹. Apl'orū passio. V. Nimis hono. Ad magt aña. Gloriosi principes. Coll. De⁹ cuius dxtera. In trāslatōe sācti bn̄dicti fiat sicut in alia festiuitate totum officiū. In festiuitate scē marie magdalene ad vs̄ caplm. Qui gloriat i dn̄o. R. Dum transisset sabbatum. Hy⁹. Magnū salutis gaudiū. Sex añ gnū salutis gaudiū. Sex an pasche. Nardi maria. Honor: dec⁹ iperium. V. Diffusa. est gratia Ad magt aña. Maria stabat ad monumentū plorans vidit angelos in albis sedentes ꝛ sudariuz quod fuerat sup caput Jesu alleluya.

Exaudi nos deus Coll. salutaris noster: vt sicut de beate marie magdalene festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Inuit. Regē sempiternū venite adoremus Qui beatā hodie coronauit mariā magdalenā. ps. Venite. Hy. Magnū salutis. vt s. In .j. noc. aū. Ueni sponsa xpi accipe coronā quā tibi dñs pparauit i eternū. ps. Dñe dñs noster. Añ. Nigra sū sz formosa filia hierl'z ideo dilexit me rex ⁊ itroduxit me i cubiculū suū. ps. Celi enarrāt. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hierl'z terribilis vt castrorū acies ordiata. ps. Dñi ē terra. Añ. Spē tua. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eā deus. ps. Deus noster refu. Añ. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere vt itueamur te. ps. Magnus dñs. ℣. Spē tua. Lectiões. Ex homelia bti gregorij pape. L.j.

Mulier peccatrix cum alabastro venit: vnguētū fudit: retro secus pedes dñi stetit lachrymis pedes rigauit: capill' tersit: eos sdēq3 qs infūdebat ⁊ tergebat pedes osculari nō desijt. ℟. Maria magdalene ⁊ altera maria ibant diluculo ad monumētū ⁊ dicit illis āgelus: quē qrit nō ē hic surrexit sic loquutus ē Precedet vos i galileā ibi eū videbitis. ℣. Cito eūtes dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro q2 surrexit dñs. Pre.

Nos ergo nos il- L.ij. la mulier expssit: si toto corde ad dñz p⁹ pcta redeamus si eius penitētie luct⁹ unitemur. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis: Propterea benedixit te deus in eternuz. ℣. Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatē. Propterea. L.iij.

Quid nāq3 vnguēto nisi bon⁹ odor exprimit vnde ⁊ paulus dicit: xpi bonus odor sum⁹ i oi loco. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: Intēde pspe pcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ mānsuetudinem ⁊ iusticiam. Intende. Le.iiij.

Si igitur recta opa agimus quibus bone opiniōis odore eccl'iā respgam⁹: qd i dñi corpe nisi vnguētū fundimus. ℟. Dū trāsisset sabbatū maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata Ut veniētes vngerēt Jesū. ℣. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumētū orto iā sole. Ut veniētes. In .ij. noc. aū. Simile ē regnū celorū hoi negociatori querēti bonas margaritas inuenta vna preciosa dedit oia sua ⁊

cōparauit eā. ps. Benedixisti. An. Inuēta bona margarita ōdit oia sua et cōpauit eā. ps. Fundamēta. An. Simile ē regnū celorū sagene misse i mar et ex oi gñe pisciū ꝯgregāti: quā cū ipleta eēt educētes et sec⁹ littus sedētes elegerūt bonos in vasa sua: malos aūt foras miserūt. ps. Cantate. j. An. Ueni electa mea et ponā in te thronū meū qꝛ cōcupiuit rex speciē tuā. ps. Dñs regnauit exul. An. Quid molesti estis huic mulieri: op⁹ eiꝫ bonū opata ē in me. ps. Cantate. ij. An. Mittēs hec mulier in corpus meū hoc vnguētum ad sepeliendū me fecit. ps. Dñs regna. irasc. ℣. Adiuuabit eam deus. Lectio. v.

Sed secus pedes mulier stetit. Contra pedes eius dñi stetim⁹: cū i peccatis positi ei⁹ itineribus renitebamur. ℟. Propꝫ veritatē et māsuetudinē et iustitiā. Et deducet te mirabilit dextera tua. ℣. Audi filia et vide et iclina aurē tuā et obliuiscer pplꝫ tuū et domū patris tui. Et Lect. vj.

Sed si ad verā penitentiā post peccata cōuertimur: iaꝫ retro secus pedes stam⁹: qꝛ eius vestigia sequimur quē impugnabam⁹. ℟. Surge propera amica mea et veni: iā eim hyems transit: hymber abijt et recessit: Flores apparuerūt in terra. ℣. Uox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos. Flores. Lectio. vij.

Lachrymis mulier pedes rigat. qd nos quoqꝫ veraciter agimus: si quibuslibet vltimis mēbris dñi p cōpassiōis affectū inclinemur: si sanctis eius in tribulationibus ꝯpatimur: si eorū tristiciaꝫ nostrā putam⁹. ℟. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea. Lect. viij.

Capillis mulier pedes quos rigauerat tersit Capilli qppe supfluunt corpori. Et qd abūdās terrena substātia nisi capillorū spēm tenet. ℟. Gaudeam⁹ oēs in dño: Diē festū celebrātes sb honore marie magdalene de cui⁹ solēnitate gaudēt āgeli et collaudāt filiū dei. ℣. Exultem⁹ oēs in dño et spiritali Jocūditate letemur. Diē. Ad cā. an. In diebus illis mulier q erat i ciuitate peccatrix vt cognouit qꝛ Jesus accubuisset i domo symōis leprosi attulit alabastꝝ vnguēti et stās retro sec⁹ pedes dñi Jesu lachrymis cepit rigare pe

des ei⁹ ⁊ capillis capit̄ sui tergebat ⁊ osculabat̄ pedes ei⁹ ⁊ vnguēto vngebat. Lā. Audite me diuini fruct⁹. ℣. Elegit eaz. Scd̄m lucā

In illo tp̄e: Rogabat iesum q̄dā phariseus vt māducaret cū illo. Et ingressus domum pharisei discubuit. Et reliq̄. Homelia lect. eiusdē bt̄i gre. pa. Le. ix.

Cogitanti mihi de marie penitētia: flere magis libȝ q̄ȝ aliquid dicere. ℟. Tulerūt dn̄ȝ meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū. ait ei āgelus. Noli fleꝛ maria surrexit sicut dixit p̄cedet vos i galileā ibi eū videbit̄. ℣. Dū ergo fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit in monumētuȝ viditq̄ȝ duos āgelos in albis sedētes q̄ dicunt ei. Noli flere. Lectio. x.

Cuius eiȝ vel saxeū pectus. ille hui⁹ peccatricis lachꝛyme ad exēplū penitēdi n̄ emolliāt. Considerauit nāq̄ȝ q̄d fecit ⁊ noluit moderari q̄d faceret. ℟. Ueni electa mea ⁊ ponā i te thronum meum Quia cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Surge propera amica mea veni de libano ⁊ coronaberis. Quia. Le. xi.

Sup̄ ꝯuiuātes ingressa ē: n̄ iussa venit iter epulas lachꝛymas obtulit. Discite quo dolore ardet: q̄ flere inter epulas nō erubescit. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuam ⁊ obliuiscere populū tuū ⁊ domū patris tui ⁊ cōcupiscet rex speciē tuā: Q̄m ipse ē dn̄s de⁹ tu⁹. ℣. Induit te dn̄s vestimēto salut̄ ⁊ idumēto leticie circūdedit te. Quoniā. Le. xii.

Hanc vero quaȝ lucas peccatricē mulierē: Joannes mariā nomiat: illā eē mariaȝ credim⁹: d̄ qua marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. ℟. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentū Orto iā sole. ℣. Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome venerunt diluculo ad monumentuȝ. Orto iam. Secundum Lucam

In illo tempore: Rogabat iesum quidā phariseus vt manducaret cum illo ⁊ ingressus domum pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ȝ iesus accubuisset in domo pharisei: attulit alabastrum vnguenti ⁊ stās retro secus pedes ei⁹ lachꝛymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capit̄ sui tergebat: ⁊ osculabatur pedes eius ⁊ vnguento vngebat. Uidens

autem phariseus qui vocauerat eum ait intra se dicens. Hic si eet ppheta: sciret vtiqꝫ que ⁊ qualis est mulier que tangit eum quia peccatrix ē. Et respondēs iesus dixit ad illū: Symon habeo tibi aliquid dicere: At ille ait: Magister dic. Duo dbitores erāt cuidam feneratori: vnus debebat denarios quingētos ⁊ alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent donauit vtrisqꝫ. Quis ergo eum plus diligit: Respondens symon dixit. Estimo quia is cui plus donauit At ille dixit ei: Recte iudicasti. ⁊ ɔuersus ad mlierē dixit symoni. Uides hanc mulierem: Intraui in domum tuaꝫ aquam pedibus meis n̄ dedisti: hec autem lachrymis rigauit pedes meos ⁊ capillis suis tersit. Osculum mihi nō dedisti: hec autem exquo intrauit nō cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meuꝫ nō vnxisti: hec autem vnguēto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi remittuntur ei peccata multa quoniā dilexit multū. Cui autem minus dimittitur minus diligit. Dixit aūt ad illā. Remittunt tibi peccata. Et ceperunt qui simul accūbebāt dicere intra se. Quis est hic q̄ etiaꝫ peccata dimittit: Dixit autē ad mulierem: Fides tua te saluaꝫ fecit. Uade in pace. **Collecta.** Exaudi nos de⁹ salutar. **In lb⁹ añ.** Ardens est cor meum desidero videre dominū meum: quero ⁊ non inuenio vbi posuerunt euꝫ alla. **Cap.** Qui gloriat. **℞.** Adiuuabit eaꝫ. **Hy.** Magnū salutis gaudium. **℣.** Diffusa est gratia. **Ad bn̄s añ.** Surgens iesus mane prima mane sabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat septē demonia alla. **Colla.** Exaudi nos deus salu. **vt. s. Ad j. añ.** Alla quem queritis mulier alla viuenteꝫ cum mortuis alla alla. **Ad iij. aña.** Alla noli flere maria alla. surrexit dn̄s alla alla. **Cap.** Qui gloriatur. **vt. s. ℣.** Specie tua. **Colla.** Exaudi nos. **Ad vj. añ.** Maria ergo vnxit pedes Iesu ⁊ extersit capillis suis ⁊ domus impleta est ex odore vnguenti. **Cap.**

Domine de⁹ meus exaltasti sup terraꝫ habitationem meā: ⁊ pro morte deprecata suꝫ. **℣.** Ad

inuabit eam deus. Collecta.

O Appl'o tuo q̄us: dn̄e spūz vitat[is] et pacis: vt itercedēte beata maria magdalena: et te tota mēte cognoscat et que tibi sūt placita toto corde sectet[ur]. Per. Ad.ix. ant. Venit maria nūciās discipulis q[uia] vidi dn̄m all'a. Capitulū.

S Apiētia vicit maliciā. attigit ergo a fine vsq[ue] ad finem fortiter et disponit omnia suauiter. ℣. Elegit eā dominus. In. Collecta.

P Resta q̄us oīps de[us]: vt ad te toto corde clamātes intercedēte beata maria magdalena tue pietatis indulgētiam [con]sequamur. Per dn̄m. Ad v[esperas] an. Veni sponsa xp̄i. An. Nigra sū. An. Pulchra es et decora. An. Reuerter[e] reuertere. Cap. Qui gloriatur. ℟. Specie tua Hymnus. Magnuz salutis. vt supra. ℣. Diffusa ē gratia. Ad magnificat an̄a. Tulerunt dominum meum et nescio vbi posuerunt eum: si tu sustulisti eum dicito mihi all'a.: et ego tollā eum alleluya Coll'a. Exaudi. vt. s. De sācto iacobo quere totuz in natali apl'oruz et dicat coll. ista cū lectionib[us] īfrascript[is]. Col.

E Sto dn̄e plebi tue sanctificator et custos: vt apl'i tui iacobi munita presidijs: et cōuersatione tibi placeat et secura deseruiat. Per. Lectiones ex homelia ven. bede presbyteri. Le. j.

D Igna quidez laude est fratres charissimi pia simplicitas filio[rum] zebedei: q[ui] fiducia deuote mētis sedere in regno circa dn̄m poscebāt: s[ed] m[u]lto digni[us] laudabit[ur] prudēs hūilitas ei[us] qui cōscia proprie fragilitatis aiebat. ℟. Ecce ego mitto vos &c. require in natale apostolorum. Lectio scd̄a.

E legi abiectus ēē in domo dei mei magis q[uam] habitare in tabernaculis pcto[rum]. Le. iij.

N esciebāt quid peterēt: qui sublimitatem premiorū potius a domino q[uam] operū perfectionē querebant. Le. iiij.

C elest[is] magister q[uo]d primū q[ue]rēdū ēēt isinuās reuocat ad viā labor[is] q[ua] ad brauiū possint [con]tigere retributōis. L. v.

P otestis inquit bibere calicez quē ego bibiturus sum. Calicē q[ui]ppe suum dicit amaritudinem passionis: que infideliuz acerbitate crebro iu-

stis offertur. Lectio sexta.
Nam hanc quisquis humi
liter patiet̃ gaudenter ꝓ xp̃o
suscipit merito cum illo sub
limiter regnabit. Lect. vij.
Quia filij zebedei cum dño
sedere desiderabant ãmonet
eos prio passiõis sue seq̃ ex-
empla: ꝛ ita demum optate
maiestatis culmen appetere
Quẽ viuẽdi ordinẽ L. viij.
cũctis fidelibꝰ sequẽdũ docet
aplꝰs dicẽs. Si eñ ꝯplãtati
facti sumꝰ similitudini mortꝭ
eiꝰ simul ꝛ resurrectionis eri-
mus. Secundũ mattheuz.
In illo tẽpore: Accessit
ad iesum mater filiorũ
zebedei cum filijs suis ado-
rans ꝛ petẽs aliquid ab eo.
Et reliqua. Homel. lect. eius-
dẽ veñ. bede p̃sbyteri. Le. ix.
Dominꝰ ac redemptor
noster vulnera supbie
nostre sanare d̃siderãs ꝛ ip̃e
cũ i forma di eẽt forma hoĩs
accepta humiliauit semetip̃m
factꝰ obediẽs vsq; ad mortẽ:
ꝛ nos q̃q; si culmẽ vere subli
mitatꝭ ꝯscẽdere volumꝰ: iter
hũilitatis arripere p̃monet.
Nos si verã vitam. Lect. x.
videre cupimꝰ ꝛ aduersa que
q; seculi presentis ꝛ ipsã quo
q; mortem patienter ferre p̃-
cepit. Promisit nobis dona
glorie sed premisit certamia
pugne. Lectio vndecima.
Dixit pmittens: erit merces
vestra multa ꝛ eritis filij al-
tissimi. sed predixit iubẽs: di
ligite inimicos vestros ꝛ be
nefacite ꝛ mutuum date ni-
hil inde sperantes. Lect. xij.
Accessit ad iesum mater fi-
liorũ zebedei cum filijs suis
adorãs ꝛ petens aliquid ab
eo. Secundum Mattheuz.
In illo tp̃e: Accessit ad
iesũ mat̃ filioꝝ zebedei
cũ filijs suis adorãs ꝛ petẽs
aliquid ab eo. Qui dixit ei
Quid vis: Ait illi: Dic vt se-
deant hi duo filij mei: vnꝰ ad
dexteram tuaz ꝛ vnus ad si-
nistrã tuã i regno tuo. Respõ
dens autez iesus dixit: Nesci
tis quid petatis. Potestis bi
bere calicem quem ego bibi-
turus sum: Dicunt ei: Possu
mus. Ait illis. Calicem qui-
dem meum bibetꝭ: sedere au-
tem ad dexteram meaz ꝛ ad
sinistram non est meum da-
re vobis sed quibus paratũ
est a patre meo. Colla Esto

dñe plebi. vt.š. Deinceps p totum tam ad lau. q̃ ad horas diei vt in natali aplorũ. In die sácti iacobi post vš fiat cõmẽ bt'e anne. Añ. Ad felicis ãne ptũ oẽs fluãt ppli: cui⁹ ,ples effugauit depressã morté scli: dñi mariã maris stellã celebs nupta peperit Apõ xp̃z orẽt ,p nobis mater ⁊ filia vt cum ipsis gaudeam⁹ in celesti curia. ℣. Diffusa ẽ gratia. Oratio.

Deus qui beatã annaz matris tue genitricem fieri voluisti: presta q̃sumus: vt apud te meritis vtriusq3 regna celestia consequamur. Per. Inuitat. Adoremus Christum regem quez maria peperit: Cuius anna mater sancta hac prole resplenduit. ps. Uenite. Hymn⁹.

Lucis huius festa colat plebs honesta: deũ celi dignis cõfrequẽtans hymnis. Mater matri xp̃i ex hoc mũdo tristi: migrãs fide bona sue vite dona. Annã sic expresse fudit radix iesse: vt sit mater matris nati dei patris. Ex hac carnis planta surgit virgo scã: ex hoc fluit fõte lapis scissus mõte. Ce lo iaz sublata mulier beata: suo nos p̃catu purget a reatu. Trino laus ⁊ vni deo sit gloria: cũ quo viuit anna simul cum maria Amen. In .j. noc. añ. Sol etern⁹ xp̃s annã sibi ,pelegit vt matris sue genitrix fieret carnalis. Añ. De stirpe patriarcharũ traxit originẽ: que sctõꝝ ,ples regũ ornauit progenies. Añ. Abrahe beati senis ⁊ dauid ,pmissio adipleta ẽ p ãnã in marie filio. Añ. Specie tua ⁊ pl'hritudie tua. Añ. Adiuuabit eã de⁹ vltu suo. Añ. Hic ẽ ager quem de supnis benedixit dans germinat odorem vite de virtutum floribus. ℣. Specie tua. Sermo. ex cõmẽtarijs beati ambrosij episcopi. Lectio .j.

Anna interp̃tat̃ gr̃iam donãs donatio seu rñdens. qd ,pculdubio q̃dã p̃sagio futuroꝝ nomẽ refertuz donis gratie sic sortit̃. Nã si q̃s pie cõsideratiõis aciei hoc respexerit: cognoscet: li q̃d e nomẽ iterp̃tatuz optie rei cõsonare ⁊ rõni. ℟. Celebrem⁹ hodiernã diẽ cuz leticia. Qua btã mr̃ xp̃i tẽpli scandit lumina. ℣. De q̃ salus ẽ exorta ⁊ vite primordia. Qua. Le. ij.

Quam bñ ergo dicim⁹ gratiã donãs in cuius vteri fructu totũ genus humanũ dõ patri effectũ ẽ gra-

tiosum. Cū enī zoēs essem⁹ fi lij ire: ventū est ad annā gra tiosā z: nō solū filiā sed ⁊ ma trem matris gratie: Cui⁹ gra tia nō modo filij ire sz ⁊ filij adoptōis gratie nūcupamur ℟. In redemptionis nostre ⁊ salu tis opere Anna felix velut radix vi det in arbore. ℣. Ex qua virga tra xit ortū pariēs amigdalum. Anna.

Merito ergo do- L. iij. nās gratiā vl' ex qua gratia dicta ē: p quā gratie pticipes facti sum⁹ oēs. Cui illō sapiēt potissīe adaptat Mulier generosa īuēit grāz O bta mulier q̄ gratia p̄ueni ēte vocāda q̄ fōtē gratie ma trem misericordie pturiuit. ℟. A mediatrice maria mediator na scit. In cui⁹ beatissimo vtero mūdo salus ortt. ℣. Qō pmisit adipleuit q misereri voluit. In cuius. L. iiij.

Vere gratiosa de cuius fruct⁹ vtero vnigenit⁹ a patre plenus gratia ⁊ veri tate tam gratiose nat⁹ est dn̄s noster iesus xp̄s. Cū igit sit anne tanta gratia: quāta cre dis sit ei gloria: Nunqd non iestimabilis fuerit gratie pa rere matrez dei. ℟. Bethleem dei sūmi ciuitas in qua maria recū dit: Que dom⁹ eterni panis ad cele stis dicit. ℣. Qui celestes pascit ci ues ac in terris hoies. Que. In. ij. noc. añ. In āna ptexit matris xp̄i purpura ō q̄ toga sūmo regi pdit mi rifica. Añ. Liea virgitat ex hac te sta pdijt: ō bū dei caro scū qō i car ne subijt. Añ. Dignū genitricis sue fabricat palaciū: artifex vrbis eterne repator hoiuz. Añ. Auro ⁊ argēto fulget ⁊ p̄minētia lapidū: ⁊ sciptura diuersorū luce splēdet operum. Añ. Ezechias ⁊ iosias claros vibrāt radi os: sicq3 aurū salomōis nescit aurifi ciū. Añ. Duodeci patriarche fūda mēta sustinēt: ⁊ in eis anna nr̄a fidei sceptro p̄minet. ℣. Adiuuabit eā.

Cui vnq̄ cōcessū L. v. fuit p̄ter q̄ anne felicissi me vt ō sui fruct⁹ vtero dei fi li⁹ nasceret. Cūq3 p̄uenta fue rit anna gratia iam icompa bili nō mireris si fruit gloria singulari. ℟. Syndonem virgi nitatis anna manu texuit: Quaz eni xa maris stella deo patri vendidit. ℣. Ut i carne patris verbū matris esset precium. Quam. Lectio. vj.

Recte etiā anna dona tio dicit: si donū opti mū sufficiētissimum ⁊ vtilissi muz cōsideremus qō toti hu mano generi in maria dedit

Quid ei zboni q̃d nõ nobis cũ illa dederit sed nũqd aliud melius donari d̃buit aut potuit? Absit. ℟. Quã iocundũ z insigne marie preconiũ: Dum hec ipsa nuptiarum dat formã celestium. ℣. Cui de ventre matris anne fecit deus thalamum. Dum. Lect. vij.

Bene ergo donans per quã tale donũ tãtũq3 z tam liberuz nobis donat. Par nãq3 eẽt virginẽ dare nisi daret z fecundam: non quolibet fructu sed dei filio grauidã. Donãs ergo virgineaz fecunditatez deũ huma natũ ex virgine fecũda z hominẽ: deũ ex fecũditate virginea: merito donans nomine titulat. ℟. Genealogia xpi dum texit historiam: Ad mariam matrez xpi respicit egregiã. ℣. Ut sit cunctoꝝ mediatrix z legis z gratie. Ad.

Sed nõ solũ vt L. viij. dictũ ẽ donãs: s3 z donuz seu donatio merito dici põt. Hac enim donatiõe nulla excellẽtior si cõsideret dei donãtis imẽsitas: nulla vtilior si attẽdatur humani generis egestas. nulla preciosior si põderet anne speciositas: nec gratiosior inueniri poterit. ℟. Hec ẽ radix stirps iesse ex q̃ virga sũpsit eẽ: Que diuinũ ꝓfert florẽ z fert fructũ ꝯtra morẽ vellus rorẽ suscipit. ℣. Ex q̃ glia sũmo pr̃i atq3 ꝓli coeq̃li vtroꝝq3 flãini. Que. Ad cã. añ. Anna parẽs mr̃is i q̃ sapiẽtia pr̃is icarnari voluit. collige nos piis votis iter sacra mẽbra nepoꝝ. Cã. Audite me diuini fruct⁹. ℣. Elegit eã dñs. ꝛc. Lectio sancti euangelij s3 mattheum.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis ꝑabolã hanc. Simile ẽ regnum celoꝝ thesauro abscondito in agro. Et reł. Homel. lect. eiusdez btĩ gregorij pape require itra in natale v̓ginũ. ℟. Felix ãna q̃ ꝓphetã samuelẽ genuit. S3 felicior est ista q̃ mariã cõdidit. ℣. Illa votis ipetratũ nazarenũ generat: ista mr̃ez nazarẽi q̃ nazareos ꝯsecrat. ℟. Anne oli3 ꝓphe ꝓles erat samuel: Hec s⁹ inde mr̃e orta mr̃ ẽ hemãuel. ℣. Per hãc missũ verbũ i Jacob z cecidit i israel. Hec. ℟. Ex ãne ꝓcessit agro floꝝ flos insigniũ. Uirgo parẽs qua est ortũ liliũ conuallium. ℣. In odorẽ vnguẽtoꝝ trahat nos celestiũ. Uirgo. ℟. Pulchra facie sed pulchrior fide beata es ãna respuẽs mũdum: letaberis cum angelis. Intercede pro nobis oĩbus. ℣. Diffusa

ē grā in labijs tuis ꝑpterea bñdixit te de⁹ in eternū. In. Glia pri. In. Euangelium. Simile est regnum celoꝝ thesauro. Orō vt. s. in vesperis. In lb⁹ aña. Nazareus pater eius vite vir egregie: mater autem de bethleez regali fulsit semine. Caplm. Mulierē fortē quis inueniet procul ꝛ de vltimis finibus preciū ei⁹ cōfidit i ea cor viri sui ꝛ spolijs non indigebit. ℞. Adiuuabit eam. Hymn⁹

Orbis exultans celebrat hoc festū ꝓsequēs ānaz matrē matris xpi: quā sacris credidit actibus adeptā gaudia vite. Sterili ventre prius infecūda nutu diuino pepit mariā: dñaz regū titulūqꝫ ꝛ florez vginitatis. Hac mediāte iesu xpe nostros tergereat⁹: noxia ꝑplisa filie sue matris tue prece ꝓpiciatus. Donet hoc nobis pietas beata patris cū nato spirituqꝫ scō vt matris anne precibus iuuemur tempe in oī. Amen. ℣. Diffusa ē gratia. Ad bñs añ. De mutua visiōe ꝛ ꝓmissa simul ꝓle domū suā sūt igressi facti leti ꝛ iocūdi: felix anna q cuz beato viro suo Joachiz ꝓmeruit generare felicē filiā noie mariā. ps. Bñs. Coll. vt. s. in vespis ad primā añ. Stella solē virgo prolē edidit fabricatā in hac āna q supnū clausit māna. Ad. iij. añ. Anna deo vigilanit factaqꝫ lucis eterne alūna quā gēnit virgo maria viteqꝫ hui⁹ colūna. Cap. Mulierē fortez. vt. s. in laudib⁹. ℣. Specie tua. Orō. Deus q beatā annā. vt. s. in vesperis. Ad. vj. añt. Apud deuz ꝛ homines hui⁹ vite claruit: nec qcqꝫ in ea iniustum vnqꝫ reprehendi potuit. Cap. Qui glat. ℣. Adiuuabit eā. Orō. Da pplo tuo q̄s dñe. reqre in natali virginū. Ad. ix. añt. Annam iuda generauit anna virgam virginez: virga florem flos decorez decor vitam celi bez. Cap. Sapiētia vincit maliciaz. ℣. Elegit eaz dñs. Orō. Presta q̄s oṗs de⁹: vt ad te toto corde. require in natali virginū. Ad vs sup ṗos añ. Sol eternus xpus. Aña. De stirpe patriarcharum. Añ. Abrahe beati senis. Añ. Hic est ager. Caplz. Mulierē fortē reqre i laudib⁹. ℞. Spē tua ꝛ pl̄chritudine tua

Clara diei gaudia Hy⁹ modulentur celestia: in anna dei famula pangēs celi miracula. Anna reguz

ꝓgenies ⁊ sacerdotū series: stirpē illustrē patrib⁹ suis ornauit actib⁹. Nupta dei iudicio fideii matrimonio: iuxta v̓bū angeli cū fructū cōcepit celicū. In secūda ꝑ tpe ꝓpe marcescēs corpe: decreto patris luminū parit reginā v̓ginū. O bēta matris filia maria plēa gratia: nob auctorē oīum semꝑ reddat ꝓpiciū. Sit laus paterno lumini sit filio vel flamini: q̄ nos ꝑ anne meritū celi trāsducat aditū. Amen. ℣. Diffusa est gratia. Ad magt añ. Btā anna stipēdiis viduitatꝭ ⁊ morib⁹ talis iducit vt digna plene fuisse credat q̄ oīuȝ redēptorē vēisse nūciaret. ps. Magt. Orō vt. s. in pris vš. Ad vincula sancti petri ad vš. Cap.

Petrus q̄dez ſuabat in carcē: orō aūt fiebat sine itermissiōe ab ecclia ad deuȝ ꝑ eo. ℟. Corneli⁹ cēturio. ℣. Cū orasset. Hy⁹ Etna xpi. ℣. Nimis ho. Ad magt añ Quodcūq̧ ligaueris sup terram. Colla.

Deus q̄ beatū petrum aplm a vinculis absolutum illesuȝ abire fecisti: nostro℞ q̄s absolue vīcula peccato℞: ⁊ oia mala a nobis ꝓpitiat⁹ exclude. Per. Inuita. Gaudete ⁊ exltate. In. j. noc. añ. Petrus ⁊ ioannes. ℟. ⁊ cetera omnia sicut in natali ipsius ⁊ legantur lec. iste. Lectio. j.

Petrus ⁊ ioānes ascēdebāt in tēplū ad horaȝ orōis nonā. Et q̄daȝ vir qui erat claudus ex vtero matris sue baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portaȝ tēpli que dicit speciosa vt peteret helemosynam ab introeuntibus in tēplum. Lectio scđa.

Is cū vidisset petrū ⁊ ioānē icipiētes itroire i tēplū rogabat vt helemosynaȝ accipet. Intuēs aūt in eū petrus cum ioanne dixit: Respice in nos. At ille intēdebat in eos sperans se aliquid accepturum ab eis. Lectio. iij. Petrus autem dixit: Argentum ⁊ aurum nō est mihi: q̄d autē habeo hoc tibi do. Lectio. iiij.

In nomie iesu xpi nazareni surge ⁊ ambula i pace. Et apꝑhēsa manu eius dextera alleuauit eū ⁊ ꝓtin⁹ cōsolidate sunt bases ei⁹ ⁊ plāte. Le. v.

Et exiliens stetit ⁊ ambulabat. Et introiuit cum illis in templum ambulās ⁊ exiliēs

⁊ laudās deum. Lectio.vj.
Et vidit oīs ppl's eū ābulā tē ⁊ laudātē deū. Cognosce bāt aūt illū qm̄ ipē erat q̄ ad elemosynā sedebat ad specio sā portā templi. Lectio.vij.
Et ipleti sunt stupore ⁊ ex tasi in eo qđ contigerat illi: Factum ē petrū dum trāsiret vniuersos deuenire ad scōs qui habitant lidde. Le.viij.
Misit herodes rex man⁹ vt affligeret q̄sdā đ ecclīa. Occi dit aūt iacobū frēm ioannis gladio: Uidens aūt q̄ place ret iudeis apposuit apprehē dere ⁊ petrū. Ad can.aū. Ad huc loquēte petro. Can. Uos sā cti dn̄i. ℣. Annūciauerūt opa. Lect. de euāgelio ⁊.ix.⁊ ipm euangeliū p⁹. Te deū lauda mus reqrat i natali ipsi⁹ʒ di cat hec collā. De⁹ q̄ beatū pe trū. In lb⁹ aū. Petre amas me. Cap. Petr⁹ q̄dē seruabatur. ℟. Cōstitues eos. Hym⁹ Tra duntur igni. ℣. Nimis honor. Ad bn̄s aū. Tu es pastor ouiuʒ. Collā. De⁹ q̄ beatū petrum. Ad.j.aūt. Significauit dn̄s petro Ad.iij.aū. Ego p te. Caplm. Petrus quidez seruabatur. ℣. In oēʒ terrā. Collā. Deus q̄ btm petrū. Ad.vj.aūt. Cū q̄ vidisset vētū vallidū. Collā.

Angelus dn̄i astitit et lumē refulsit i habitacu lo carceris: pcusso q̄ latere pe tri excitauit eū dicens: surge velociter: ⁊ continuo cecide runt cathene de manibus ei⁹ ℣. Constitues eos principes super omnem terram:. Collecta.

Deus q̄ aplo tuo petro collatis clauib⁹ regni ce lestis ligādi atq̄ soluēdi pō tificium tradidisti: cōcede vt vt intercessionis ei⁹ auxilio: a peccatorū nostro℞ nexibus liberemur. Qui vi. Ad.ix. aū. Tu es petrus. Capitulum.

Petr⁹ ad se reuersus di xit: nūc scio vē q̄ misit dn̄s angelū suū ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī ex pectatōe plebis iudeo℞. ℣. Annunciauerūt opa dei. Coll.

Presta q̄s oṗs de⁹: vt ad te toto corde clamā tes: intercedēte beato petro apostolo tuo tue pietatis in dulgentiā cōsequamur. Per. ad vē aūt. Petrus ⁊ Joannes. Aūa. Claudus quidam. Aū. Ar gentum ⁊ aurum. Aū. In nomine Jesu. Cap. Petrus q̄dē ser

uabatur. ℟. In omnez terraz. Vp⁹. Eterna xp̄i. ℣. Nimis hono. Ad magt aña. Beatus es symon bariona. Colla. Deus qui beatū petrum. In iuētōe sancti stephani. ad vs. Capi.

S Tephan⁹ plen⁹ ḡtia ⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna i pplo. ℟. Uidebāt oēs. Vp⁹ Stephani p̄mi martyr꞉. ℣. Iust⁹ ger. Ad magt. añ. Stephan⁹ aūt plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudie faciebat signa magna i pplo. Collecta.

D A nobis q̄s dn̄e imitari qd colim⁹: vt discam⁹ ⁊ inimicos diligē: q2 ei⁹ solēnia celebram⁹: q̄ nouit ēt ꝓ ꝑsecutorib⁹ exorare. Per Inuit. Re gē sēpiternū venite. In .j. noctur. aña. Btūs vir. quere in vnius martyris. Sermo sancti augustini ep̄i de miraculis prothomartyris stephani. Le. j.

A D aquas tabilitanas episcopo afferēte preiecto martyris gloriosissimi stephani memoriam: veniebant magne multitudis cōcursus ⁊ occursus. ℟. Stephan⁹ aūt plen⁹. Rn̄soria q̄ ibi designātur reqre supra in alia festiuitate. Lectio scd̄a.

U Bi ceca mulier vt ad ep̄z portātē duceretur orauit. Flores q̄s ferebat dedit. recepit: oclūs admouit: ꝓtin⁹ vidit. Stupētib⁹ q̄ aderāt p̄ibat exultās: viā carpēs ⁊ vie ducē vlteri⁹ n̄ reqrēs. ℟. Uidebāt oēs stephanū. Lect. iij.

M Emoriaz memorati martyris q̄ posita ē in castello sinitēsi qd ipōnēsi colonie vicinū ē: eiusdē loci lucill⁹ ep̄s pplo p̄cedente atq3 sequēte portabat. ℟. Iste scūs pro lege dei sui certauit vsq3 ad mortē ⁊ a verbis impiorꝫ n̄ timuit. Fūdat⁹ enim erat sup̄ firmā petrā. ℣. Munimie regio sept⁹ nullaten⁹ ē ab aduersarijs supat⁹. Fūdat⁹. L. iiij.

F Istula cui⁹ molestia iā diu labouerat ⁊ familiarissimi sui medici q̄ eū secaret opiebat man⁹ illi⁹ pie sarcine vectatōe repēte sanata ē. Nā deiceps eā i suo corpe n̄ iuēit. ℟. Lapidabāt steph. L. v.

E Uchari⁹ p̄sbyt ex hyspania calame hitabat veteri morbo calculi laborabat ꝑ mēoriaz martyr꞉ stephani quaz possidi⁹ illo aduexit episcop⁹ salu⁹ fact⁹ est. ℟. Impij super iustum. Le. vj.

Inde ipse postea morbo alio ꝑualescēte mortuꝰ sic iacebat: vt ei iā pollices ligarēt. ℞. Sthephanꝰ ſuꝰ dei. Lca. Pitulatiōe memo vij. rati martyr] cū de memoria eiꝰ reportata eēt ⁊ ſup iacētis corpꝰ missa ipiꝰ pſbyteri tunica suscitatꝰ ē. ℞. Impetū fecerūt vnanimes in eū. L. viij. Uit ibi vir i ordie suo primariꝰ noie marcialis: euo iā grauis ⁊ multū abhorrēs a religiōe xpiana. ℞. Preciosus athleta. Ad cant. añ. Nisi granū frumēti. Cant. Beatus vir q̄ in sapiētia. ℣. Ma[illegible]gna est. Secūdum Mattheū. In illo tpe: Dicebat iesus turbis iudeorum ⁊ pricipibꝰ sacerdotū. Ecce ego mitto. Lec. ⁊ euāgeliū ⁊ cetera oia sic i nat. ipsiꝰ. De scō dñico totū fiat sic ō btō hieronymo. ¶ In trāsfiguratiōe dñi ad primas vs. añ. Sunt de hic stātibus q nō gustabūt mortē donec videant filium hominis venientē in regno suo. Añ. Assumpsit iesus petrum ⁊ iacobum ⁊ ioannem fratrē eius ⁊ duxit eos in mōtē excelsū seorsum ⁊ transfiguratus est ante eos. Añ. Et ecce apparuerunt eis moyses ⁊ helias loquentes cū iesu. Añ. Respondens autē petrus dixit ad iesum: dñe bonū ē nos hic esse. Cap. Saluatorē expectamus dñm nostrū iesum xp̄m: qui reformabit corpus humilitatis nostre cōfiguratum corpori claritatis sue. ℞. Coram tribus discipulis transfiguratus dominus moyse ⁊ helia. hincinde secum loquentibus. Ostendit se i maiestate. ℣. Ut in ore duoꝝ vel triū staret oē verbū. Ostē. Ad vs. hy. Gaude mater pietatis in valle gemētiū: producatu dignitatis christi regis oium: quo dilecta predotaris in culmie mōtiū. Ubi patres ꝓcellentes in mortali corpe: admirant assistentes de tam grādi munere: diuinū lumē cernētes increato lumine. Quod vertices ꝓphetarū recolūt deuotius: moyses lumē preclarū legis date celitus: ⁊ helias iubar magnum zelo dei feruidus. Presētia deitatis declaratur prouide: inaudita voce patris de supremo germine: ⁊ spiritu veritatis forma nubis lucide. Genitori genitoq; laus ⁊ iubilatio salꝰ honor virtꝰ quo-

q̃ sit ⁊ benedictio: procedēti ab vtroq̃ compar sit laudatio. Amē. ℟. Resplēduit facies ei⁹ sicut sol. Uestimēta āt ei⁹ fcā sunt alba sicut nix. Ad magt añ. Christus iesus splēdor patris ⁊ figura substātie ei⁹ portās oīa verbo virtutis sue purgationē pctōꝝ faciēs in mōte excelso apparere dignat⁹ est. Coll'a.

Deus qui fidi sacramēta vnigeniti tui gloriosa trāsfiguratione ac patrum testimonio roborasti: ⁊ adoptionē filioꝝ perfectā voce delapsa in nube lucida mirabiliter presignasti: concede ꝓpicius: vt ipsius regis glorie nos coheredes efficias ⁊ eiusdem glorie tribuas esse consortes. Per eū. Ad complet. Hy⁹.

O Uera lux ꝺ lumine iesu redēptor seculi dignare clemens supplicū laudes precesq̃ sumere. Qui carne quōdam contegi dignatus es ꝓ homine: nos mēbra confer effici tui beati corpis. Pre sole vultu flame⁹ vt nix amictu candidus in mōte dignis testib⁹ apparuisti ꝓditor. Uates alūnis abditos nouis vetustos conferēs: vtrisq̃ te diuinit⁹ deū dedisti credere. Te vox paterna celitus suū vocauit filium: quē nos fideli pectore regem fatemur glorie. Concede nobis quesumus almis micare vocibus: vt ad celoꝝ gaudia bonis vtamur actibus. Laudes tibi nos pangim⁹ eterne regū dux deus: qui trinus es ⁊ dn̄s ꝑ cūcta regnās secula. Amē Inuita. Sūmum regem glorie iesum adoremus Et pro dono sue gratie iubilemus. ps. Uenite. Hymnus.

Exultet laudibus sacra cetio celi agminibus iūcta tripudio: ꝓ verbi gloria qua splēdēt oīa terra pont⁹ ⁊ ethera. Promissū pādit factū de medio patris cū labitur vox de fastigio: dicens hūc filiū doctorē celicū auditūq̃ dignissimū. Succedit in sponsa pro fratris semine a viro repulsa viribus carēte: mādāte dn̄o moysi in mōte calciamētū soluere. Speciosus forma pre natis aliis vestit⁹ gloria fit sponsus sanguinis: o res mirabilis gubernat oīa celsus paup ⁊ humilis. Te trina deitas vnaq̃ poscim⁹ sicut nos visitas

sic te colim⁹: ꝑ tuas semitas
duc nos q̃ tẽdim⁹ ad lucẽ quã
inhitas. Amen. In .j. noc. añ.
Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego
hodie clarificaui te. ps. Quare
fre. Añ. Paulomin⁹ ab ãgelis mio
rat⁹ glia ꝛ honore coronat⁹ ē ꝛ cõsti
tut⁹ ē sup opa manuũ dei. ps Dñe
dñs noster. Añ. Faciam⁹ hic tria
tabernacl'a: tibi vnũ moysi vnũ ꝛ he
lye vnũ. ps Dñe q̃s habi. Añ.
Gloriã ꝛ magnũ decorẽ iposuisti su
per eũ domie ps. Dñe in ṽtute.
Añ. Reuelauit dñs cõdẽsa ꝛ in tẽ
plo ei⁹ oẽs dicẽt gloriã. ps. Affer
te dño. Añ. Apud te dñe ē fons
vite ꝛ i lumie tuo videbimus lumen
ps Dixit inust⁹. ℣. dñs dixit
ad me: filius meus es tu. Lect. ex.
Homel. bti leonis pape. L. j.

Assumpsit iesus petrũ
ꝛ iacobũ ꝛ frẽm ei⁹ io
annẽ: ꝛ ɔscẽso cũ eis seorsũ
mõte preexcelso claritatẽ il
lis sue glorie premonstrauit.
Quia lƺ itellexissẽt in eo ma
iestatẽ dei: ipsius tamen cor
poris quo diuinitas tegeba
tur potentiaƺ nesciebãt. Tu
aũt. ℟. Hodie in monte transfigu
rato domino aperti sũt celi ꝛ sicut nu
bes super euƺ spiritus mansit ꝛ vox
patris intonuit: Hic est filius meus
dilectus in quo mihi complacui. ℣.
descendit spũs sanctus corporali spe
cie sicut nubis in ipsum ꝛ vox de ce
lo facta est. Hic est. Lectio scda.

Et ideo ꝓprie signãter
qꝫ ꝓmiserat quosdam
de astãtib⁹ discipulis ñ prius
gustare mortẽ q̃ vidẽret filiũ
hois veniẽtem in regno suo:
idest regia claritate quã spã
liter ad naturã suscepti hois
ꝑtinẽtẽ his trib⁹ viris voluit
eẽ ɔspicuã. Tu aũt. ℟. Surge
illũinare hierl'eƺ qꝛ venit lumen tuũ.
Et gloria: dñi super te orta est. ℣.
ꝛ ãbulabũt gẽtes in lumie tuo ꝛ re
ges in splẽdore ortus tui. Et. L. iij.

Nam illam ipsius deita
tis ieffabilẽ ꝛ iaccessi
bilẽ visionẽ que in eterna vi
ta mũdis corde seruat nullo
modo mortali adhuc carne
circundati intueri poterant ꝛ
videre. Tu autẽ. ℟. In splen
dẽte nube spiritus sanctus visus est
paterna vox audita est: Hic est filius
meus dilectus in quo mihi compla
cui ipsum audite. ℣. Apparuit nu
bes obumbrans ꝛ vox patris intonu
it. Hic est filius. Lectio quarta.

Aperit ergo dñs coraƺ
electis testibus gliam
suã ꝛ cõeƺ illã cũ ceterꝫ corpis

formā toto splēdore clarificat: vt & acies ei⁹ solis fulgoris silis & vestit⁹ cādori niuiū eēt eq̄lis. Tu aūt. ℟. Uidete q̄lē charitatē dedit nobis deus pater Ut filij dei nominemur & sim⁹. ℣. Scimus quoniā cū apparuerit simi les ei erimus qm̄ videbimus eū sicuti est. Ut filij. Gloria patri. Ut filij. In. ij. noc. aña. Speciosus forma pre filijs hoīum diffusa est gratia in labijs tuis. ps Eructauit. Aña. Illuminās tu mirabiliter a mōtib⁹ eternis: turbati sūt oēs insipiētes cor de. ps. Notus in iudea. Añt. Dñe bonū ē nos hic esse faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū moysi vnū & helye vnū. ps. Quaʒ dilecta. Añt. Tabor & hermon in noīe tuo exultabūt tuū brachium cū potentia ps: Misericordias dñi. Añ. Annūciauerūt celi iustitiā ei⁹ & viderūt apostoli gl̄iaʒ ei⁹. ps. Dñs regnauit. Exultet. Añ. Cōfessionē & decoreʒ induisti amict⁹ lumine sicut vestimēto. ps. Benedic. ij. ℣. Domine in lumie vultus tui ambulabunt. & in noīe tuo exultabunt tota die. Lectio quinta.

In q̄ trāffiguratōe illō q̄dē principal'r agebat vt de cordib⁹ discipulo℞ cruc] scā dalū tolleret: nec ꝯturbaret eo℞ fidē volūtarie hūilitas passiōis q̄bus reuelata esset abscondite excellentia dignitatis. Tu autem. ℟. Inebriati sunt ab vbertate domus tue Et torrente voluptatis tue potasti eos. ℣. Qm̄ apud te est fons vite & lumine tuo videbimus lumen. Et. Le. vj.

Sed nō minore ꝓuidētia spes sancte ecclesie fundabat vt totū xp̄i corp⁹ agnosceret quali eēt ꝯmutatione donādū: & eius sibi honoris ꝯsortiū mēbra ꝓmitterent que in capite ꝓfulsissent. Tu auteʒ. ℟. Preceptor bonum est nos hic esse: faciamus hic tria tabernacula: Tibi vnum moysi vnum & helye vnū. ℣. Nō .n. sciebat quid diceret ideo dixit. Tibi. Lectio. vij.

De quo ideʒ dñs iesus dixerat cū d̄ aduētus sui maiestate loq̄ret: tūc iusti fulgebūt sicut sol i regno patris sui, ꝓtestante hoc ip̄ʒ btō paulo ap̄lo & dicēte: Existio eim q̄ nō sūt cōdigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gl'iaʒ q̄ reuelabit i nobis. Tu aūt. ℟. Si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria ita vt nō possēt intēdere filij israel in faciē moysi propter gloriā vultus ei⁹

q̄ euacuat̄ multomag᷈ Ministratio spũs q̄ manet erit in glia. ℣. Amplioris eiꝫ glorie xp̄us pre moyse dignus est habitus quãto ãpliorẽ honorez habet domus qui fabricauit eaz Ministratio. Lectio.viij.

Iterũ: Mortui enim estis ⁊ vita vestra abscõdita ẽcũ christo in deo. Cũ vero xp̄s appuerit vita vestra tũc ⁊ vos apparebitis cũ ipso in glia. Tu aũt ℟. Vocauit nos de us vocatiõe scã sua ßm grãm suã q̄ mãifestata ẽ nũc Per illũinationez saluatoris nr̄i Jesu xp̄i ℣. Qui destruxit mortẽ illũinauit ãt vitã in irruptiõez. Per. Glia. Per. Ad cã. añ. Adhuc eo loq̄nte ecce nubes lucida obũbrauit eos. ps. Cõfitemini. ps. Credidi. ps. Lauda hierl'ez. ℣. Ego pmogenitũ ponã illũ. Excelsum pre.r.t. Lectio sancti euangelij ßm mattheum.

In illo tẽpore assumpsit iesus petrũ ⁊ iacobũ ⁊ ioannẽ fratrẽ eius ⁊ duxit illos in montem excelsuz seorsum. Et rel'. Homel' lect. eiusdẽ bt̄i leonis pape. Le.ix.

Euangelica lectio dilectissimi que per aures corporis interiorẽ mẽtiũ nostrarũ pulsauit auditum: ad magni sacramẽti nos intelligẽtiaz vocat: quam aspirãte gratia dei facilius assequemur si cõsiderationẽ nostraz ad ea que paulo sunt supius enarrata referam⁹. Tu autẽ. ℟. De⁹ q dixit de tenebris lumen splẽdescere illuxit i cordib⁹ nr̄is Ad illũinationẽ sciẽtie claritat̄ dei in faciem Jesu xp̄i. ℣. Exortũ ẽ i tenebr᷈ lumẽ rectis corde misericors ⁊ miserator ⁊ iust⁹. Ad illuminationẽ. L.x.

Saluator eniz hũani generis deus christ⁹ condens eam fidẽ que ⁊ impios ad iusticiã ⁊ mortuos reuocat ad vitã: ad hoc discipl'os suos doctrie monitis ⁊ operum miraculis imbuebat vt idẽ ⁊ vnigenit⁹ dei ⁊ hois filius crederet Tu autem. ℟. Venit lumen tuũ hierl'em ⁊ glia dñi sup te orta est. Et ambulabũt gentes in lumine tuo ⁊ reges in splendore ortus tui. ℣. Filij tui de longe venient ⁊ filie tue de latere surgent. Et ambulabunt. Lect.xj.

Nam vnum horuz sine alio nõ pderat ad salutez. Et equalis erat pericl'i dñz iesuz xp̄m: aut deũ tãtũmodo sine hoie: aut sine deo solum hominẽ credidisse: cum vtrunq̄

eēt pariter cōfitendū. Q2 sic deo vera humanitas: ita homini inerat vera diuinitas. Tu aūt. ℟. Gloriosus appruisti in conspectu dñi Alla. ℣. Propterea decorē induit te dñs Alla. Le. xij.

Ad cōfirmandā ergo. huius fidi saluberrimā cognitionem interrogauerat discipulos suos dñs iter diuersas alioꝝ opiniones: qđ ipsi đ eo crederēt: qđue sentirent. vbi apl's petrus p reuelationē sūmi patris corporea superās ꝛ humana trāscēdens vidit mētis oculis filium dei viui ꝛ confessus ē gl'iā deitatis: q2 non ad solam respexit substātiā carnis ꝛ sanguinis. Tu aūt. ℟. Dū oraret dñs facta est spēs vultus eius altera ꝛ vestitus eius albus refulgens ꝛ duo viri loq̄bantur cum illo. Moyses ꝛ helias visi in maiestate. ℣. Dicebant autē excessum eius quē cōpleturus erat in hierusalē. Moises Gloria patri Moyses Secundū mattheū.

In illo tpe: Assumpsit iesus petrū ꝛ iacobū ꝛ ioannem fratrem eius ꝛ duxit illos in mōtē excelsū seorsū ꝛ transfiguratus ē añ eos. Et resplēduit facies sicut sol: vestimenta autē eius facta sūt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt eis moyses ꝛ helias cū eo loquētes. Rñdens aūt petrus dixit: Dñe bonum est nos hic eē. Si vis faciamus hic tria tabnacula. Tibi vnū moysi vnū ꝛ helie vnū. Adhuc eo loquente nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilectus: i quo mihi bene cōplacui: ipsum audite. Et audientes discipuli ceciderunt in faciē suā ꝛ timuerūt valde. Et accessit iesus ꝛ tetigit eos dixitq3 eis. Surgite ꝛ nolite timere. Leuantes autē oculos suos neminē viderunt nisi solū iesum. Et descēdentibus illis đ mōte precepit iesus dicens. Nemini dixeritis visionem donec filius homis a mortuis resurgat. Amē. Col. Deus q̄ fidi sacramēta. vt. s. In lb. añ. Dñs regnauit decorē idutus ē: idutus ē dñs fortitudinē ꝛ pcīxit se. Cap. Saluatorē. vt. s. ℟. Hic ē filius meus dilectus In quo mihi bñ cplacui. ℣. Ipsū audite in quo. Hymnus

Nouū sidus exorit xp̄i clemētia: quo tenebrosa pre

mit̄ inimici seuicia. Insurge recū nitit̄ malignitas spiritu: ex aduerso resistit̄ p̄ potēti exercitu. Roborāt̄ i acie intuētes signaculū: ɔ̄sidētes militie vt asseq̄nt̄ brauiū. Pro q̄ se cunct| obȳcit br̄m i mysteriū: xp̄s ⁊ tādē p̄ficit regnās i celi solio. Gl'ia tibi dn̄e potestas ⁊ iperiū: qui certātib⁹ agie apte mōstras premiuȝ. Amē. ℣. Resplēduit facies ei⁹ sicut sol: Vestimēta autē ei⁹ facta alba sicut nix. Ad bn̄s an̄. Et ecce vox de celo dicēs: Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi bn̄ cōplacui: ip̄ȝ audite alleluya. Collecta. Deus qui fidei. vt supra. ad primam. an̄. Venit lumen tuum hierusalē ⁊ gloria dn̄i sup te orta ē ⁊ ambulabūt gētes i lumine tuo all'a. Ad iiȷ. hy⁹.

O Sator reruȝ repator eui xp̄e rex regū metuende cēsor: tu preces nostras pariterq̄ȝ laudes suscipe grates. Tertie hore tibi vota laudū pāgam⁹ p̄sta tibi sint accepta: nosq̄ȝ ɔcentu refoue perhenni lumis actor. Inter heliaȝ moysenq̄ȝ vates vt iubar solis facie refulgēs: candida veste niuis istar albe tu miscuisti. Tu dei patris patre teste ples tuq̄ȝ sanctoruȝ ɔ̄cus angeloꝝ: tu salus mūdi via vita virtus crederis esse. Gl'ia virt⁹ tibi sit creator cūcta q̄ solus retines gubernās in throno regni sine fine regnas trinus ⁊ vnus. Amen. Ad iiȷ. an̄. Vox de celis sonuit ⁊ vox patris audita est: hic est filius meus dilectus in quo mihi cōplacui. ℣. Domin⁹ dixit ad me filius meus es tu. Ad vȷ. an̄. Descendentibus illis de monte p̄cepit Jesus dicens: nemini dixeritis visionē

Nos oēs reuelata facie gl'iam dn̄i speculātes i eādē imaginē transformamur a claritate in claritatem tāquam a dn̄i spiritu. Cap. ℣. Domine in lumine. v. t. a. Et in nomine t. e. t. d. Collecta.

Concede q̄s oīps de⁹ illi⁹ nos lucis ɔsortes effici quā filius tuus in sua transfiguratione corpor| tue paternitatis voce patefecit. Per. Ad ix. an̄. Visionē quam vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat filius hominis. Cap.

Sustulit me in spiritu i mōteȝ magnū ⁊ altū ⁊ ostēdit mihi ciuitatē sanctaȝ hierusalem descēdēteȝ a deo

habētē claritatez dei ꝛ lucerna ei⁹ est agn⁹. ℣. Ego primogenitū. p. il. Excelsum. p. r. terre. Col.

Deus qui hunc diē sacratissimum veri luminis fecisti illustratione clarescere: da q̄s: vt cuius lucis mysteria in terra cognouim⁹ eius quoq; gaudijs in celo ꝑfruamur. Per. Ad vs̄ añ. Lux orta ē sup nos qꝛ hodie trāsfigurat⁹ ē saluator all'a. Añ. Resplēduit facies ei⁹ sicut sol: vestimēta aūt ei⁹ facta sūt alba sicut nix all'a. Añ. Celi apti sūt sup eū ꝛ vox facta ē de celo. dicēs hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ i quo mihi cōplacui. Añ. Memini dixeriš visionē donec a mortuis resurgat filius hois ℟. Ego primogenitū Ponā illū. ℣. Excelsū pre regib⁹ terre Ponā. Ad magt añ. Et audientes discipli ceciderūt in faciē suā ꝛ timuerūt valde ꝛ accessit Jesus ꝛ tetigit eos dixitq; eis surgite ꝛ nolite timere: All'a. Priuatis dieb⁹ añ. Assumpsit Jesus. Añ. Respōdēs. Añ. Faciamus. Lectio.

Propter syon non tacebo ꝛ ꝑpter hierusalē non q̄escā donec egrediat vt splēdor iustus ei⁹: ꝛ saluator ei⁹ vt lampas accēdat. Tu aūt ℟. Hic est filius meus ꝛc. Cap̄. Surge illumiare. Collecta.

Corda nostra q̄s dn̄e lumie tue trāsfiguratiōis illustra: q̄ mūdi hui⁹ tenebꝛ carere valeam⁹: ꝛ ꝑueniamus ad patriā claritatis eterne Qui viuis. Dn̄ica infra oct. añ. Gloriam. ps. Dn̄e in virtute. Aña. Speciosus forma. Añ. Domine bonum est. In ij noc. añ. Illuminans. ps. Dominus illumiatio. Añt. Reuelauit. Añ. Apud te domine. Ad cant. añ. All'a. ps. Confitemini. In laud. ꝛ ad horas diei añ. All'a. Caplz. Benedictio Ad vs̄ añ. Celi apti sūt. Cetera sicut in die. In oct. sicut in die In vigilia scti laurētij ad vs̄

Qui pce seminat Cap̄. parce ꝛ metet: ꝛ qui seminat i bn̄dictionibus de benedictiōibus ꝛ metet. ℟. Leuita. laurenti⁹. Hy⁹. apostoloꝝ ssupparē. ℣. Iust⁹ germinabit Ad magt añ. Beat⁹ laurēti⁹ dū i craticula supposit⁹ vreret ad ipiissimū tyrānū dixit assatū est iā versa ꝛ māduca nā facultates ecclesie quas regris in celestes thesauros manus pauperū deportauerunt. Collecta.

Adesto domine supplicationib⁹ nostris: ꝛ i-

tercessiõe beati laurẽtij martyris tui perpetuã nobis misericordiã benignus ipende. Per. Inuita. Regem sempiternũ venite adorem⁹. Qui martyrem suũ corõauit laurẽtiũ. ps. Venite In .j. noc. añ. Quo pgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine mistro pperas. ℣. Beat⁹ laurẽtius dixit. ps. Btũs vir. Añ. No li me derelinquere pater sancte qa thesauros tuos iaz expẽdi quos tradidisti mihi. ℣. Quid in me ergo displicuit pẽitati tue. ps. Quare fre. Añ. Non ego te desero fili neqȝ derelinquo sed maiora tibi debẽt p fide xpi certamina. ℣. Beatus sixt⁹ dixit. ps. Cũ inuoca. Añ. Beatus laurẽti⁹ orabat dicẽs: dñe iesu xpe de⁹ de deo miserere mei serui tui. ℣. Quia accusat⁹ ñ negaui nomẽ sanctũ tuũ iterrogat⁹ te xpm cõfessus sũ. ps. Verba mea. Añ. Dixit roman⁹ ad beatũ laurentiũ: video ante te iuuenẽ pulcherrimũ festina me baptizare. ℣. Afferẽs aũt vrceũ cũ aqua misit se ad pedes eius ps. Dñe dñs noster. Añ. Beatus laurenti⁹ dixit: mea vox obscurũ ñ hȝ sȝ oia i luce clarescũt. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu xpe q me ꝯfortare dignat⁹ es. ps. In dño cõfido. ℣. Gloria ⁊ hono. Sermo beati Maximi epi. Lectio .j.

Sanctuz est frẽs ac deo placitũ vt natalẽ beati laurẽtij pcipua deuotiõe veneremur: cui⁹ radiãtib⁹ flãmis victrix i hũc qȝ diẽ toto orbe xpi corusçat ecclia. ℟. Quo pgrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine diacono ppas: Tu nũqȝ sine ministro sacrificium offerre cõsueueras. ℣. Quid i me ergo displicuit paternitati tue nũqd degenerẽ pbasti expire certe vtrum idoneũ mistrũ elegeris cui cõmisisti dñici sanguinis ꝯsecrationẽ. Tu. L. ij.

Qui cũ i sede glio sissimi patriarche diaconat⁹ fungeret officio: puritate inocẽtie vite fortissimeqȝ mortis triũpho aplico se cõsortio copulauit. ℟. Noli me derelinquere pater sancte qȝ thesauros tuos iaz expẽdi. Nõ ego te desero fili neqȝ derelinquo: sed maiora tibi debẽt p fide xpi certamina. ℣. Nos quasi senes leuioris pugnẽ cursũ recipim⁹ te quasi iuuenem manet gloriosior d tyranno triumphus p⁹ triduum me sequeris sacerdotem leuita. Non ego te. Lectio tertia.

Necimerito eũ aplorũ suppare pdicam⁹: cui ⁊ castitas animi leuiticũ mi-

nisteriū dedit & plenitudo fidei martyriū ꝯtulit dignitatē. ℞. Puer meus noli timere qꝛ ego tecū sū dicit dñs: Dū trāsieris p ignē flāma nō nocebit te & odor ignis nō erit i te. ℣. Libabo te de manu persimoꝝ & eruā te ð manu fortiū. Dū.

Quē venerabilis L. iiij. sixtus romane vrbis antistes cū ipietatē seuiētis mūdi per tormenta superet & regnis esset celestibus iam vicinus: videretqꝫ paterna de morte tristissimū: ita illū spū pscīētie cōpellasse narratur. ℞. Leuita laurēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ est q p signū crucis cecos illumiauit Et thesauros ecclie dedit paupib⁹. ℣. Dispsit dedit paupibus: iustitia ei⁹ manet i sclꝫ scli. Et. In. iij. noc. Añ. Strinxerūt corpis mēbra posita sup craticulā: mīstrantib⁹ prunas īsultat leuita xpi. ℣. Carnifices vero vrgētes mīstrabāt carbones subter cratē ferreā. ps. Dñe qs. Añ. Igne me examinasti & non est iuēta i me iniqtas. ℣. Probasti dñe cor meū & visitasti nocte. ps. Exaudi dñe iustitiā. Añ. Interrogat⁹ te dñm ꝯfessus sū affat⁹ grās ago. ℣. Grās tibi ago dñe iesu xpe qꝛ ianuas igredi merui. ps. Dñi est ter. Añ. O hipolite si credis i dñꝫ iesum xpm & thesauros tibi ostēdo & vitā eternam pmitto. ℣. Si dicꝭ inqt facta cōpēses faciam qð hortaris. ps. Exaudi de⁹ orōnē meam cū dep. Añ. Btūs laurēti⁹ dixit: ego me obtuli sacrificiū laudis i odorē suauitatis alla. ℣. Gaudeo plane qꝛ hostia xpi effici merui. ps. Te decet. Añ. Leuita laurēti⁹ cū affaret nō negauit dñm. ℣. Et iō meruit eē sacrificiū laudis. ps. Bonū ē ꝯfiteri. ℣. Posuisti dñe.

Noli inqt fili⁹ me L. v. stus esse: post triduuꝫ me sequeris. vñ appet charissimi beatū laurētiū nō de sacerdotis sui victoria habuisse tristitiā: sed doluisse qꝛ nō etiam ipse mūdum cum suo pariter sacerdote vincebat. ℞. O hipolite si credis in dñm iesum xpm Et thesauros tibi ostēdo & vitā eternā pmitto. ℣. Si dicꝭ inquit facta cōpēses faciam qð hortaris: cui beat⁹ laurētius dixit tuum tātūmodo pbe assensum. Et. L. vj.

Noli inqt fili mest⁹ eē: post triduū me seqris hoc est noli tristis esse velut apud sclm dedit⁹. Nā nec te fides vitaqꝫ tua tali morte priuabit. ℞. Beat⁹ laurēti⁹ clamauit & dixit: deū meum colo & illi

soli servio: Et ideo non timeo tormenta tua ℣. Mea nox obscurum non habet sed omnia in luce clarescunt. Et ideo. Le. vij.

Nulla te de meo transitu quo ego gaudeo perturbet anxietas: quia mox habiturus es de tua passione leticiam. ℟. Strinxerunt corporis membra posita super craticulam: subijcientibus prunas insultat leuita christi: Beate laurenti martyr christi intercede pro nobis. ℣. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratem ferream. Beate laurenti martyr. Lectio. viij.

Vere beati laurentij gloria singularis qui tantum de deo suo consequutus est gratie: vt ei martyr de martyrio prophetaret quem pro suo rum prerogatiua meritorum victoria letificauit quem pugna terreret. ℟. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui: accusatus non negaui: interrogatus christum confessus sum: Assatus gratias ago. ℣. Ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis. Assatus. Ad can. an. Beatus laurentius orabat dicens: gratias ago tibi domine quia ianuas tuas ingredi merui. Can. Beatus vir qui in sapientia.. ℣. Magna est gloria. Scdm ioannem.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Amen amen dico vobis: Nisi granum frumenti. Homelia. Se autem. dicebat &c. require supra in sancto vincentio martyre. ℟. Beatus laurentius dixit: ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis ℣. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui. In odorem. ℟. Meruit esse hostia christi leuita laurentius qui dum assa retur non negauit dominum. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. ℣. In craticula positus te deum non negauit et ad ignem applicatus te Christum confessus est. Et ideo. ℟. Beatus vir qui inuentus est sine macula qui post aurum non abijt nec sperauit in thesauris pecunie Ideo stabilita sunt bona illius in domino. ℣. potuit enim transgredi et non est transgressus: et facere mala et non fecit. Ideo. ℟. In craticula te deum non negaui Et ad ignem applicatus te dominum Jesum christum confessus sum. ℣. Probasti domine cor meum et visitasti nocte. Et. Secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Amen amen dico vobis. Nisi granum frumenti &c. Require supra in sancto vincentio martyre et post euangelium dicatur ista Collecta.

Da nobis quesumus omnipotens deus

viciorum nostrorum flāmas extinguere. qui beato laurentio tribuisti tormētorū suorū īcēdia superare. Per. In lb⁹ añ. Laurentius bonū opus opatus est q per signū crucis cecos illuminauit. Lap. Qui parce. vt.s. R. Posuisti dñe. Hy⁹. Post triduum. V. Iust⁹ igit. Ad bñs añ. In craticula te deum nō negaui ⁊ ad ignē applicat⁹ te xpm cōfessus sum pbasti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ non est inuenta in me iniquitas. Colla. Da nobis q̄s. vt.s. Ad.j.añ. Laurētius ingressus ē: martyres cōfessi sūt nomē dñi Jesu xpi. Ad.iij.añ. Adhesit aīa mea post te: qr caro mea igne cremata ē p te de⁹ me⁹. Lap. Qui parce seminat. V. Glia ⁊ hono. Col. Da nobis q̄s. vt.s. Ad vj.añ. Uisit domin⁹ angelū suū ⁊ liberauit me de medio ignis ⁊ non sum estuatus. Capitulū. Beat⁹ vir q̄ inuēt⁹ ē sine macla: ⁊ q̄ p⁹ aurū ñ abijt nec spauit i thesaurl pecūie q̄s ē hic ⁊ laudabimus eum: fecit enim mirabilia i vita sua. V. Posuisti dñe. Collecta. Excita dñe i ecclesia tua spiritum cui beatus laurentius leuita seruiuit: vt eodem nos replēte studeamus amare qd amauit ⁊ ope exercere qd docuit. Per. eiusdem. Ad ix.añ. Ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis. Caplm. Potuit enim trāsgredi ⁊ nō ē trāsgressus: facere mala ⁊ ñ fecit: ideo stabilita sūt bōa illi⁹ i dño: ⁊ helemosynas illi⁹ enarrabit ōis ecclesia scōrū. V. Magna est gloria. Col. Deus cui⁹ charitatl ardore btūs laurētius edaces icēdij flāmas cōtēpto psequutore deuicit: cōcede vt omnes qui martyrij ei⁹ merita veneramur: protectiōis tue auxilio muniamur. Per. Ad vs añ. Quo pgrederis. V. Btūs laurēti⁹ dixit. An. Noli me derelinq̄re. V. Quid i me ergo. añ. Nō ego te desero. V. Btūs sixtus. Añ. Beat⁹ laurēti⁹. V. Ora accusatus. De sācta corona. Caplm. Egredimini ⁊ videte filie syō regē salomonē in diademate quo coronauit eū mater sua. R. Flos de spina nascitur quē spina non punxerat: sed se pungi tollerat dum sub spina moritur: Soluens qd nō tulerat nos a spine liberat punctura dum pungitur. V. Dum corona plectitur quam mū

di deserat: a quo mũdus regit᷑. Sol
ues. Hymnus totus. Hymnũ
dicamus. ℣. Fidem refundens.
℣. Plectentes coronã de spinis.
℞. Posuerunt sup̱ caput ei⁹. Ad
magr̃ añ. Egredimini ⁊ videte fi-
lie syon regem salomonem in diade
mate quo coronauit euȝ mater sua
parãs crucẽ saluatori suo. Colla.
Deus qui vnigeniti tui
dñi nostri iesu xp̃i pre
cioso sanguine humanuȝ ge-
nus redimẽ dignat⁹ es: cõce-
de ꝓpiti⁹: vt q̄ ad adorãdaȝ
viuificã coronaȝ aduenïũt: a
peccatoꝝ suoꝝ nexib⁹ libe-
rent. Per eũdem. Cõmõ de
sãcto laurẽtio. Añ. Leuita lau-
rẽti⁹ bonũ opus opat⁹ est: q p signuȝ
crucis cecos illumiauit ⁊ thesauros
ecclesie dedit paupib⁹. ℣. Justus
igitur. Colla. Da nobis q̃s.
Ad cõplet. hy⁹. Crux fidelis
℣. Adorem⁹ regẽ xp̃m. Inuit.
Coronã certãtiũ Qui sue hodie co
rone pñtia decorauit ecclesiã. ps.
Venite. Hy⁹. Hymnũ dica-
mus. ℣. Fidẽ ⁊c. In. j. noc. añ
Sciebat pilat⁹ iudeos sibi iesuȝ p i-
uidiã tradid ẽe. ps. Quare fre.
Añ. Tẽtabat igit᷑ si vtcũqȝ posset eo
rũ frẽdẽs indignatio mitigari. ps.
Dñe dñs noster. Añ. Flagella-
uit itaqȝ nõ vt flagellaret: sed vt eis
posset sufferre quominus ad morẽ
pseq vellẽt eũ. ps. Dñe in v̄tute
Añ. O nullius p̃ses ↄsilij cõtra cõ
sciẽtiã placere voluit his quos ex sci
entia debuerat cohercere. ps. Ex
altabo te dñe. Añ. Obstiati po
puli medicabat cõsensum cui⁹ furo
rẽ impiose poterat refrenare. ps.
Beat⁹ qui intelligit. Añ. Aut
ergo nec velle potuit nec posse volu
it aut cec⁹ nesciebat vtrũqȝ. ps. Ju
dica me de⁹. ℣. Exijt iesus por-
tãs spineã coronã. ℞. Et purpureũ
vestimẽtũ. Lcões ex cõmẽta.
btĩ ioãnis chrisostomi. Lc. j.
Flagellauit itaqȝ iesuȝ
pilat⁹ fortassis eũ ab-
soluere volẽs ⁊ mitigare iu-
daicũ zelũ. ℞. Si pilat⁹ ideo ie
sum flagellauit vt irã tuã frãgeret:
⁊ si nõ hoi saltẽ humiliato pepceris
o misericors Popule iudeoruȝ qs
te poterit excusare. ℣. Si corona
uit ad ignominiã vt regi cessares in
uidere deiecto o ↄtabescẽs. Pple.
Studẽs eũ eripe Lc. ij.
⁊ vsqȝ ad hec sistere v̄
suciã illoꝝ ideo flagellauit ⁊
fieri que facta sũt cõcessit cla
midẽ ⁊ coronã circũponere
vt eoꝝ molliat irã. ℞. Egre-
ditur iesus portãs spineã coronã ⁊

purpureũ vestimentum. Non orna tur regali habitu qui ad opprobrium coronatur. ℣. Onerosus est enim honor dehonestãs ⁊ dedecet referre dedecus dedecore. Non or. L. iij.

PRopterea ⁊ coronatũ eduxit ad eos vt conuicium quod a militibus factũ erat in eũ videntes parz respirent a passiõe ⁊ vomãt venenũ. ℟. Quid ergo corõa spinea caput iclitũ pmẽs: qd inquã nisi ad patiẽtiã nos iuitat: Q: si in viridi hec fiũt de arido qd fiet. ℣. Conspui nõ respuit gena generosa sz igno sci supplicat q implicat non nosci. Qui Lectio quarta.

NOn sic tamen extincta est illorũ ira. sed clamabant crucifige crucifige eum. Tu vero nõ solum audi hec: sed in mẽte habe cõtinue ⁊ regez orbis terrarum ⁊ angelorũ videns contumeliam patientem a militibus per verba p res ⁊ omnia ferentem silentio imitare per omnia ipsa. ℟. Spinis xps coronat⁹ fact⁹ ẽ op probrio torculari crucis pressus nos purgat a vicio: Morte sua singulari mortẽ tollẽs dupplicez. ℣. Spinis corõauit mr ipia auctorẽ vite q aiaz dedit pp pctã mundi. Morte sua.

In. ij. noc. añ. Si merito inuehimur i pilatũ qliter dissimulabim⁹ de pncipib⁹ sacerdotũ. ps. De⁹ in nomine tuo. Añ. Gens tua ⁊ põtifices ingt pilat⁹ tradiderũt te mihi. ps. Miserere mei de⁹ qm pculcauit. Añ. Nõ hẽt legislator aduersarios sicut legis doctores. ps. Miserere mei de⁹. miserere mei. Añ. Legẽ hẽre se dicũt ẽm quã moriat q venerat legẽ adimplere. ps. Exaudi de⁹ orõẽz meã cũ depre. Añ. Quib⁹ quẽq; nõ licet iterficer concitãt turbã petere barabã. ps. Dñs de⁹ salutis. Añ. Propterea maius peccatũ hẽt q me tradidit tibi. ps. Dñs regnauit irasc. ℣. Corõa aurea sup caput ei⁹. ℟. Expressa signo sanctitatis. Lect. v.

NOs autez fratres nõ solum legamus q̃ passus est christus: sed ⁊ mente feram⁹ ea scilz coronã spineam: vestimentũ: calamũ. alapas: expuitiones: ironiã. ℟. Ve corone supbie vestre ebrij effraiz q cũ coronas vr̃as mittere deberetis dicturi dign⁹ es illudebatis ei dicẽtes. aue rabi ⁊ dãtes ei alapas. ℣. Cecidit corona capitis vr̃i: ve vobis qm peccauistis dicentes. Lectio. vj.

SUfficientia eiz sũt hec continue reuoluta irã

vestrā destruere. Et si contumeliam et si iniusticiaz patiamur dicam⁹ continue. ℟. Si vnq̃ tibi cōtraria ituli aut ꝓspa denegaui q Spoliasti me Glia mea et abstulisti coronā de capite meo. ℣. Cum esset circa me corona frũz qua si plantatio cedri in monte libano: Spoliasti.me. Lectio septima

Non ē seru⁹ maioꝛ dn̄o suo. Et ea que a iudeis dicta sūt, pferamus in mediū qui loquebant rabiē patiētes et dicētes: qm̄ demonium habes et samaritanus es tu et quoniā in belzebub eijcis demonia. ℟. Fecerūt ipi rabio coronā itrāsibilē altā digitis quatuor et sup ipsā alterā coronā: Qz ꝑpter passionez mortis glia coronat⁹ est et honore. ℣. Modico q̃ angeli minoratus habebat arcuz et data est ei corona. Quia pro. Lect. viij.

Propterea eīm hec oīa sustinuit xp̄s vt ꝫm ei⁹ semitaz gradiamur et nos et ꝯtumelias feram⁹. ℟. Cuz apparuerit princeps pastoꝝ quo ꝑcusso dispse sūt oues gregis: Percipiem⁹ īmarcessibilē glie coronā. ℣. Cuz fecerit grāde cōuiuiū vt ostēdat diuitias glorie sue. Percipiem⁹. Ad cant. Añ. Nequaq̃ coronat⁹ ē vt clareret ipeꝛio sꝫ vt opprobꝛio repleret. Cant. Pedibus conculcabitur corona superbie et c̄. requ re. s. in alijs cātīcis post psalteriū. ℣. Circundedit me populus iste. ℟. Spinis peccatorum. Ꝯ suorum. Scdꝫ Joannē.

In illo tpe. Appꝛehēdit pilatus iesū et flagellauit. Et milites plectentes coronā d̄ spinis iposuerūt capiti ei⁹ et veste purpurea circundederūt eum. Et reℓ. Homel. lect. eiusdē bti aug. epi. Lectio ix.

Cuz iudei clamassēt n̄ iesum sibi a pilato dimitti velle p pascha: sed barrabā latronē: non saluatorē sed interfectorē: nō datorē vite sed adēptorem: tūc appꝛehēdit pilatus iesum et flagellauit. ℟. Flos de spina nascit quē spina nō punxerat: sed se pūgi tollerat duz sub spina morit: Soluēs qd̄ nō tullerat nos a spine liberat pūctura dū pūgit. ℣. Duz corona plectit quā rex mūdus deferat a quo mundus regit. Soluēs qd̄ nō. Lect. x.

Non repħēdim⁹ o iudei q̄ p pascha liberastis nocētē: sed q̄ occidistis innocētē. Qd̄ tamen nisi fieret verum pascha non fieret. ℟. O

igratissime pp̄le cui⁹ ān̄i corone bn̄dixerā cui dederā coronā p̄ cinere. Tu vero dedisti mihi cinerē p̄ corona. ℣ Coronaui te misericordia ⁊ miserationibus. Tu vero. Lect. xj.

SI vmbra veritatis a iudeis errantib⁹ teneba tur ⁊ mirabili dispēsatiōe diuine sapie p̄ hoīes fallaces eiusdē vmbre veritas ipleba tur: q̄r vt verum pascha fieret xp̄us velut ouis imolat̄. ℟ Grauasti sup me manū tuā. Et spinis coronasti me cōuersus sum in erūna mea dum configit̄ spina. ℣ Positur⁹ sup caput meū coronā de lapide p̄cioso. Et spinis. Lect. xij.

APprehēdit igit̄ pilatus iesū ⁊ flagellauit. Hoc pilatus nō ob aliud fecisse credēdū est: nisi vt eius iniurijs iudei satiati sufficere sibi existimarēt ⁊ vsq̄ ad eius mortē seuire desisterent. ℟ Btā vere mr̄ eccl̄ia quā sic honor diuine dignatiōis illūinat quā victoriose gloriosa corōe ornat p̄ītia: quā idefesse deuotōis iocūda ambit hūilitas. ℣ Florib⁹ ei⁹ nec rose nec lilia desūt. Quā. Scd̄m Joannē.

IN illo tp̄e: Apprehendit pilatus iesū ⁊ flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ei⁹ ⁊ veste purpurea circūdederūt eum. Et veniebāt ad eum ⁊ dicebant Aue rex iudeorum. Et dabant ei alapas. Exijt autem pilat⁹ foras ⁊ dicit eis: Ecce adduco eū vobis foras vt cognoscatis quia in eo nullam causam inuenio. Exiuit ergo iesus portās spineā coronā et purpureū vestimētū. Coll'a. Deus qui vnigeniti tui. vt. s. In lb' an̄. Adest dies noue leticie adest dies imēse gr̄e: adsit noue melodie cāt⁹. Cap̄. Egredimini ⁊ videte. vt. s. ℟ Eris corona glorie In manu dn̄i. ℣ Et diadēa regni i manu dei tui. In manu. Hy⁹ Mysteriū mirabile. ℣ Plectētes coronā d̄ spinis. ℟ Posuerūt sup caput ei⁹. Ad bn̄s an̄. Eū q̄ modico quā angeli minorat⁹ ē videm⁹ Jesū p̄pter passionē mortis glia ⁊ honore coronatū. Coll'a. De⁹ q̄ vnigeniti tui. vt. s. Ad. j. an̄. Cinxerūt dauid in modū corone saul ⁊ viri ei⁹. Ad. iij. Hy⁹ Uexilla regis. An̄. Plectētes milites coronā de spinis posuerūt sup caput dn̄i Jesu christi Cap̄. Egredimini. ℣ Exijt Jesus portās spineā coronā. ℟ Et purpureū vestimētū. Col.

Deus qui vnigeniti tui. Ad vespas añ. Exiit ergo Jesus portans spineam coronã ꝛ purpureum vestimentum. Capitulũ.

Vidi ꝛ ecce equus alb⁹ ꝛ q̄ sedebat super eum habebat arcũ ꝛ data est ei corona ꝛ exiuit vincens vt vinceret. ℣. Corona aurea super caput ei⁹. ℟. Expꝛssa signo sãctitatꝭ. Colla.

Adesto nobis dñe de⁹ noster: ꝛ q̄s scē corone letari facis honoꝛe: ei⁹ q̄z ꝑpetuis ꝯfĕde subsidijs. Per. Ad. ix. aña. Corde ꝛ aio xp̄o canam⁹ gloriam in hac sacra solemnitate precelse saluatoris nostri corone.

In die illa erit. Caplꝫ. Dñs exercituũ corona glorie ꝛ sertum exultationis residuo populi sui. ℣. Circundedit me populus iste. ℟. Spinis peccatorum suorum. Col.

Respice q̄s dñe super hãc familiã tuaꝫ ꝓ qua dñs noster iesus xp̄s nõ dubitauit manibus tradi nocẽtiuꝫ: ꝛ spinaruꝫ subire toꝛmentũ. Per eũdẽ. Ad bñs añt. Sciebat pilat⁹. Añ. Tẽtabat Añ. Flagellauit. Añ. O nulli⁹. Cap. Egredimini. ℟. Tuã coronã Adoram⁹ dñe. ℣. Tuã gl'iosã recolim⁹ passionẽ. Adoram⁹. Hy⁹. Hymnũ dicam⁹. ℣. Plectẽtes coronã d̄ spinis. ℟. Posuerũt sup caput ei⁹. Ad magt añ. Que est spes nostra aut gaudiuꝫ aut corona glorie nisi tu domine Jesu. bone. Colla De⁹ q̄ vnigeniti tui. vt. s. Ad vtrunq̄ꝫ cõplet. hy⁹. Crux fidelis ꝛc. In vigilia assumptionis beate marie ad vs añt. Que ẽ ista q̄ ascẽdit sicut auroꝛa cõsurgẽs pl'chꝛa vt luna: electa vt sol terribilis vt castroꝝ acies oꝛdinata. Añ. Btã dei gẽitrix maria virgo ꝑpetua tẽplũ dñi sacrariũ sp̄us sãcti sola sine exẽplo placuisti femina Jesu xp̄o: oꝛa ꝓ populo: interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu. Añ. Paradisi poꝛta ꝑ euã cũctis clausa ẽ ꝛ ꝑ mariã virginẽ iterũ patefacta ẽ all'a. Añ. Virgo prudentissima q̄ ꝓgrederis quasi auroꝛa valde rutilans filia syon tota foꝛmosa ꝛ suauis es pulchꝛa vt luna: electa vt sol. Caplm.

In oibus requiẽ quesiui ꝛ i hereditate domini moꝛaboꝛ: tũc p̄cepit ꝛ dixit mihi creator oiuꝫ: ꝛ qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟. Btã es virgo maria. ℣. Aue maria. Hym⁹. mysterium ecclesie. ℣. Speciosa facta es. Ad magt añt. Ascendit

xp̄s sup celos ⁊ p̄parauit sue chastissime matri imortalitatꝭ locū. ⁊ hec est illa p̄clara festiuitas oīuʒ sctōꝝ festiuitatibꝰ incōpabilis ī q̄ gl'iosa ⁊ felix mirantibus celestis curie ordinibus ad ethereum peruenit thalamum quo pia sui memorum immemor nequaq̄ꝫ existat. Collecta.

Deus q̄ virginalē aulā beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da q̄s: vt sua nos defensiōe munitos: iocūdo s faciat sue interesse festiuitati. Qui viuis. Inuit. Aue maria gratia plēa dn̄s tecū Bn̄dicta tu in mulierībꝰ. Ps. Uenite. In .j. noc. an̄a. Ecce tu pl'chra es amica mea: ecce tu pl'chra oculi tui colūbaꝝ. Ps. Dn̄e dn̄s noster. An̄. Sicut liliū iter spinas sic amica mea iter filias. Ps. Celi enarrāt. An̄. Fauꝰ distillans labia tua spōsa ⁊ odor vestimētorū tuoruʒ sic̄ odor thuris. Ps. Dn̄i ē terra. An̄. Emissiōes tue paradisus malorū punicoꝝ pomorū fructibus. Ps. Eructauit. An̄. Fōs hortorū puteus aquarū viuētiū q̄ fluūt ipetu de libāo. Ps. Deꝰ noster refu. An̄. Ueniat dilectus meꝰ in ortuʒ suum vt comedat fructum pomorum suorum. Ps. Magnus dominus. V. Aue maria gr̄a plena. R. Dominus tecuʒ Sermo beati hyeronymi p̄sbyteri. Lectio .j.

Cogitis me o paula et eustochiū: imo charitas xp̄i. me cōpellit q̄ vobis dudū tractātibꝰ loq̄ ꝯsueuerā: vt nouo loquēdi genē sāctis q̄ vobiscū d̄gūt v̄ginibꝰ latino vtens eloq̄o: exortatiōis gratia s̄monē faciā de assūptōe b̄te ⁊ gl'iose semp̄ꝙ v̄ginis marie: more eoꝝ qui declamatorie in ecclesijs solēt loq̄ ad populū: quod vtiq̄ꝫ genꝰ docendi nec duʒ attigeraʒ R. Uidi speciosā sicut colūbā ascēdētē desup riuos aquarū cuiꝰ iestimabilis odor erat nimis in vestimētis eiꝰ. Et sicut dies verni circūdabāt eā flores rosarū ⁊ lilia cōuallium. V. Que ē ista que ascendit p̄ desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Et. Lc. ij.

Sed q̄ nequeo negare q̄cq̄d iniungit] : nimia vestra deuinctꝰ dilectōe experiar q̄ hortamini: affectu īfātiū more balbutiētiū q̄ q̄cunq̄ꝫ audierūt fari gestiūt cū necdū possint ad plenū v̄ba formare. R. Sicut cedrus exaltata suʒ in libano ⁊ sicut cypressus in mōte syō: quasi myrrha electa Dedi sua

uitatem odoris. ℣. Et sicut cynamomum et balsamum aromatizans dedi. Lectio tertia.

Marie quia pp simpliciores quosque id me compromere compellitis ut habeant sermone latino quibus se occupent laudibus ex eadem die quibusue diuinis vacent lectionibus. Preterit cum et eadem in multis festiuitatibus multorum sanctorum patrum studia miro cuderunt eloquio: que de hac quidem uberius ubique in scripturis diuinis predicata leguntur. ℟. Que est ista que processit sicut sol et formosa tanquam hierusalem. Viderunt eam filie syon et beatam dixerunt et regine laudauerunt eam. ℣. Sicut dies verni circundabant eam flores rosarum et lilia conuallium. Viderunt. Lectio iiij.

Quid aliud sonant euangelia: nisi nascentem dominum ex maria virgine et omnia eius incrementa quousque fuit in mundo duntaxat diuinis efferunt preconiis. ℟. Filie hierusalem nunciate dilecto. Quia amore langueo: ℣. Osculetur me osculo oris sui. Quia. In ij. noc. an. Veni in hortum meum soror mea sponsa messui myrrham meam cum aromatibus meis. ps. Benedixisti. An. Comedi fauum cum melle meo bibi vinum meum cum lacte meo. ps. Fundamenta. An. Alia mea liquefacta est ut dilectus loquutus est quesiui et non inueni illum. vocaui et non respondit mihi: inuenerunt me custodes ciuitatis: percusserunt me et vulnerauerunt me tulerunt pallium meum custodes murorum filie hierusalem nunciate dilecto quia amore langueo. ps. Cantate. j. Ana. Talis est dilectus meus et ipse est amicus meus filie hierusalem. ps. Dominus regnauit exul. An. Descendit in hortum nucum ut viderem poma conuallis et inspicerem si floruissent vinee et germinassent mala punica reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere ut intueamur te. ps. Cantate domino. ij. An. Hortus conclusus es dei genitrix: hortus conclusus fons signatus: surge propera amica mea et veni. ps. Dominus regnauit irascantur. ℣. Benedicta tu in mulieribus. Lectio quinta.

Porro ab exordio sancti euangelii gabrielem archangelum colloquentem marie audistis et deinceps reliqua omnia plenius legistis. ℟. Beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi dominus magna qui potens est et sanctum nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dominum et exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Quia. Le. vj.

Ad presepe quoque paula te teste nato puero multitudinem angelorum iter crepundia

noui pt⁹ ꝛ q̃relas nescꝭ plo rat⁹ ꝑfescẽninis glia i excel sis deo ꝛ i tra pax hoib⁹ bo ne volũtat cantatẽ audisti ꝛ radiãtẽ stellã vidisti: insuper euangelizãtib⁹ credidisti. ℞. Ornatã monilibus filiã hierusalem dñs cõcupiuit: Et vidẽtes eã filie syon beatissimã ꝑdicauerũt dicẽtes vnguẽtũ effusũ nomẽ tuuz. ℣. Astitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato circũdata varietate. Et. Le. vij.

MAgos ꝑterea tria deferẽtes mũera i visionebꝰ ocl'is cõspexisti: ipsa eadẽ mũera btũ itelligẽdo votis oib⁹ fide deo obtulisti: nã ꝛ cũ eisdẽ magi deũ puerũ in presepe adorasti. ℞. Beata es virgo maria dei genitrix q̃ credidisti dño: ꝑfecta sunt in te que dicta sũt tibi: ecce exaltata es sup choros angelorũ: Intercede pro nobis ad dñm deũ nostrũ. ℣. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ. Intercede. Lect. viij.

SEd forte cõquesta me delatorẽ q̃ te ꝑdideriz clamabis. Ad q̄d ego. Sic celatũ eẽ volebas teste cõscia: mihi narrare añ ꝑsepiuz vbi plimũ lachrimata es ñ õberes: qm̃ vt vez fatear xp̃i ꝑconia ẽt si voluero adiurat⁹ neq̃ꝫ tuas laudes oio tacere queo. Idcirco tue te iterrogẽt filie q̃s lacte nutris: tu ea melius reserabis que nescio si ꝑ spẽciẽ aliquã certe aut in spũ vidisti. ℞. Felix nãq̃ꝫ es sacra virgo maria ꝛ omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol iustitie xp̃us deus noster. ℣. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sẽtiant oẽs tuũ leuamen quicunq̃ꝫ celebrãt tuã assũptionem. Quia. Ad cant. añ. Maria virgo semꝑ letare que meruisti christum portare q ꝛ in celis te assumpsit ꝛ super choros angeloꝛuz te glorificauit. Can. Audite me diuini fructus. ℣. Post ꝑtum virgo inuiolata permansisti. Lectio. ix.

HOdie gl'iosa semꝑ virgo maria celos ascendit: rogo gaudete quia vt ita fatear ineffabiliter sublimata cum xp̃o regnat in eternũ. ℞. Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidistis eã plenã charitate ꝛ dilectione In cubilibus ꝛ in ortis aromatum. ℣. Ista est que ascendit de deserto delitijs affluens. In cubilibus. Lectio. x.

REgina mũdi hodie de terris ꝛ d̃ ꝑsẽti secl'o nequaq̃ꝫ eripitur. Iterum dico gaude-

te: q2 secura de sua imarcessi-
bili gloria ad celi iam perue
nit palatiū. ℟: Cuz esset rex in
accubitu suo: nardus mea dedit odo
rem suum. ℣. Pulchra sum et deco
ra filie hierusalem. Nardus. L. xj.
Exultate inq̄ et gaude-
te et letet ois orbis q2
hodie nobis oibus eius in-
teruenientibus meritis salus
aucta ē. ℟. Super salutē et omnē
pulcritudinē electa es a dño et regi-
na celorū vocari digna es: Gaudet
chorus angelorū consortes et conci-
ues nostri. ℣. Exaltata es sācta dei
genitrix super choros angelorū ad
celestia regna. Gaudet. Lect. xij.
Vobis quoq3 diligēti-
bus eaz honor et virt⁹
vna cum reliquis virginib⁹
sacris amplior prestat et gra
tia. ℟. Hodie maria virgo celos
ascendit: Gaudete quia cum xpo re
gnat i eternū. ℣. Regina mūdi ho
die de seculo neq3 eripitur. Gaudete
Gloria. Gaudete. Scdm lucā.
In illo tpe. Intrauit ie
sus i quoddā castelluz
et mulier q̄daz martha noie
excepit illū i domum suā. Et
hic erat soror noie maria q̄
ēt sedēs sec⁹ pedes dñi audie
bat vbū illi⁹. Martha autez
satagebat circa frequēs mini
sterium. Que stetit et ait. Dñe
nō est tibi cure q2 soror mea
reliq̄t me solaz mistrare. Dic
ergo illi vt me adiuuet. Et rñ
dens dixit illi dñs. Martha
martha sollicita es et turbar̄
erga plurima. Porro vnū est
necessariū. Maria optimaz
partem elegit que non aufe-
retur ab ea. Collecta
Famulorum tuorum dñe
delictis ignosce: et qui place-
re de actibus nostris nō va-
lemus: genitricis filij tui do-
mini dei nostri itercessiōe sal
uemur. Per eundem. In lbs
añ. Assūpta ē maria in celū gaudēt
angeli laudātes bñdicūt dñz. Cap.
In oib⁹ reqiez. ℟. Aue maria gra
tia plena Dñs tecū. ℣. Bñdicta tu
in mulieribus Dñs. ℣. Speciosa
fcā es et suauis Ad bñs añ. Sal-
ue regina misericordie etc. Collā.
Famlorū tuorū Ad. j. añ. Ho
die maria virgo celos ascēdit gaude
te q2 cuz xpo regnat in eternū. Ad
iij. añ. Maria virgo assūpta est ad
ethereū thalamū i quo rex regū stel
lato sedet solio. Cap. In oib⁹ re-
quiē. ℣. Aue maria. Coll. Fa
mulorū. Ad. vj. añ. Exaltata es
sancta dei genitrix sup choros ange

lorum ad celestia regna. Caplm.

Quasi cedrus exaltata sum in libano ꝛ quasi cypressus i mõte syon: quasi palma exaltata suz in cades ꝛ q̃si plantatio rose i hierico. ℣. Benedicta tu. Coll.

Veneranda nobis dñe huius diei festiuitas opē ꝯferat salutarē: i qua sancta dei genitrix mortē subijt tpalez, nec tñ mortis nexib⁹ deprimi potuit q̃ filiū tuū dñz nostrū ꝺ se genuit icarnatū. Per eū. Ad.ix.añ. Paradisi porte p te nobis aperte quas hodie gloriosa cum angelis triumphas. Capitulum.

Quasi oliua speciosa in cãpis ꝛ q̃si platan⁹ suz exaltata iuxta aquã i plateis: sic cynamomū ꝛ balsamum aromatizãs odorē dedi: q̃si mirrha electa dedi suauitatē odoris. ℣. Post ptū. Colla.

Concede misericors de⁹ fragilitati nostre: p̃sidium: vt q̃ scē dei genitricis reqez celebram⁹: itercessiõis ei⁹ auxilio a nostris iniqtatib⁹ resurgam⁹. Per eū. Ad vš añt. Ecce tu plchra es. Añ. Sic liliū. Añ. Fauus distillãs. Añ. Emissiõe stue Cap. In oib⁹ requiē. ℟. Post partū. ℣. Speciosa fcā. Ad magnificat añ. Tota pulchra es amica mea ꝛ macula nõ ē in te fau⁹ distillãs labia tua mel ꝛ lac sub ligua tua odor vnguētorū tuorū sup oĩa aromata iã.n.hyēs trãsijt: hymber abijt ꝛ recessit: flores apparuerūt: vinee florētes odorē ꝺderūt ꝛ vox turturis audita ē in terra nr̃a: surge ꝑpera amica mea veni de libano veni coronaberis. Coll. Famulo ꝝ. Prius tis dieb⁹ post oct. In.i.noc.añ. Fons hortorū. Añ. Ueniat dilectus Añ. Ueni i ortū meū. ℣. Aue maria gr̃a plena. ℟. dñs tecū. Lectio

Que est ista que progreditur quasi aurora cõsurgēs: pulchra vt luna: electa vt sol. terribilis vt castrorū acies ordinata. Uiderunt eam filie syon ꝛ beatissimam predicauerunt regine ꝛ ꝯcubine laudauerūt eã. ℟. Exaltata es Sancta dei genitrix. ℣. Super choros angelorum ad celestia regna. Sancta dei. In.ij.noc.aña. Alleluya. Capitulum. Ecce iã venit plenitudo temporis. ℣. Benedicta tu. Colla. Deus qui virginalem aulaz. In.lb⁹ añ. Assumpta est maria Capitulūz.

Magnuz pietatis sacramētuz qꝺ manifesta-

tū ē in carne: iustificatum est
in spiritu apparuit angelis:
p̄dicatū ē gentib⁹: creditū
ē mūdo assūptū est in gloria
℟. Aue maria. ℣. Speciosa facta
es. Ad bñs añ. Btā dei genitrix.
Colla. Famulo⁊. Ad horas
diei sicut i prima die. Ad vs.
añ. Ecce tu pulchra. Añ. Sicut li
liū. Añ. Fau⁹ distillās. Añ. Emis
siōes tue. Cap. In oib⁹. ℟. P⁹
ptū ℣. speciosa. Ad magt añ.
Paradisi porta p euā cūctis clausa ē
⁊ p mariā virginē iter patefacta est
all'a. Coll. Famulo⁊. In oct.
sci laurētij ad vs ɔmō. Aña.
Btūs laurēti⁹ dū in craticla. ℣. Iu
st⁹ ger. Colla. Da nobis q̄s
ops de⁹ viciorū nostro⁊. Ad
bñs añ. In craticla te deū ñ nega
ui ⁊ ad ignē applicat⁹ te xp̄z ɔfessus
sum, pbasti cor meū ⁊ visitasti nocte:
igne me examinasti. ⁊ ñ ē inuēta i me
iniqtas. ℣. Iust⁹ ger. Coll. Da
nob q̄s ops de⁹. In festo sci
bernardi abba. ad vs añ. Ec
ce tu pl'chra es. Añ. Sic liliū. Añ.
Fauus distillans. Añ. Emissiones.
Cap. Dilect⁹ a deo ⁊ hoib⁹.
℟. Beat⁹ Bernardus q̄si vas. ℣.
fact⁹ ē q̄si. Hy⁹. bernardus do
ctor inclit⁹. ℣. Iustus ger. Ad
magt añ. Magnificauit sctū su
um dñs ⁊ dedit illi scientiā sancto⁊
vt ɔsumarent in bonum opa eius ⁊
pax venit sup eū in eternū. Colla.
Perfice q̄s dñe piūi no
bis scē religionis effe
ctū ⁊ ad obtinēdā tue gratie
largitatem beat⁹ bernardus
abbas ⁊ doctor egregi⁹ suis
apud te semp p nobis meri
tis ⁊ precibus itercedat. Per
Ad cōplet. Hy⁹. Aue maris
stella ⁊c. Inuit. In ɔfessiōe lau
dis adorem⁹ dñz Qui stola glie con
fessorē suū ɔcorauit bernardū. ps.
Uenite. In .j. noc. añ. Uie viri
scti vie pulchre ⁊ oēs semite ei⁹ paci
fice qz lignū vite apphēdit. ps. Bea
t⁹ vir. añ. Semitas iustitie viasqz
sctō⁊ custodiens vir btūs cursū vi
te in pace ɔsūmauit. ps. Quare
fre. Añ. Bñdictio dñi super caput
iusti memoria eius in secula seculo⁊
ps. Cū iuocarē. Añ. Consur
gēs diluculo quesiuit bona pater san
ct⁹ quasi florēs liliū germiauit. ps.
Uerba mea. Añ. In testamentū
pacis stetit semē illi⁹ ⁊ vsqz in eternū
pmāet glia ei⁹. ps. Dñe dñs no
ster. Añ. Exaltauit dñs i eternum
cornu xp̄i sui ⁊ dedit illi testamētū vi
te ⁊ sedē glie sue. ps. In dño cō
fido. ℣. Iustū ɔduxit. Sermo
beati ambrosij epi. Lectio. j.

AD sancti ac beatissimi patris nostri cuiꝰ hodie festa celebramus laudes addidisse aliquid decerpisse est: cũ siquidem virtutũ eius gratia nõ sermonibus exponẽda sit: sz opibus cõprobãda. ℞. Prima virtꝰ viri scti habitus corpis sui qꝫ ita ɔposite ⁊ vno sẽper mõ agebat vt nil apperet ĩ eo qđ posset offẽdere intuẽtes. ℣. Totuȝ in eo disciplinatũ totũ insigne virtutũ perfectionis forma. Ut Lectio. ij.

QUãuis dicat scriptura gloria patris ẽ filiꝰ sapiens: quãte huius sunt glorie qui tantorũ filiorꝝ sapia ⁊ deuotiõe letat. In xpo eim iesu p euãgeliuz multos ipse genuit. ℞. Uirtute mĩra ⁊ sciẽtia pditꝰ sanctꝰ dei ꝑrimabat dignitati sanctorꝝ: cũ fructu operũ ꝓferẽs celestis sapiẽtie verba. ℣. A pueritia regiuit auctorez vite ⁊ animum dedit ad eloqa dei. Cum fructu. Lect. iij.

QUicqđ igit in ipsis potest esse virtutũ ⁊ gratie: de hoc quasi quodã fonte lucidissimo oium riuulorꝝ puritas emanauit. ℞. Opera scti pris velut sol in cõspectu dei. Et oculi eiꝰ sine intermissiõe respiciebãt in vias eiꝰ. ℣. Nõ sũt abscõdita ab eo testamẽta dei. Et. L. iiij.

ETeim qꝛ castitatũ pollebat vigore: qꝛ abstinẽtie gl'iabat agustijs. qꝛ blãdimẽtũ erat pditꝰ lenitatũ oiuȝ discipl'orꝝ i deũ puocauit affectũ: qꝛ doctrĩe admĩstratione fulgebat pl'es e discipl'is reliquit sui magisterij successores. ℞. In timore dei patris sacti gloriatio ⁊ in sensu eiꝰ cogitatus dei. Et ois narratio eiꝰ in pceptis altissimi. ℣. Pastor populi dei factꝰ est in sapiẽtia sermõis sacri. Et omnis.

In. ij. noc. añ. Quasi oliua pullulãs ⁊ cipressus in altitudine se tollẽs sic vir beatꝰ ad gloriã sanctitatũ ascẽdit. ps. Dñe qs hitabit. Añ. Porrexit manuz suã vir sanctꝰ in libationẽ altaris ⁊ de sãguine vue effudit odorẽ diuinũ excelso pncipi. ps. Dñe in virtute. Añ. Amplianit gentez suã vir iustꝰ adeptꝰ gliam in cõuersatiõe eiꝰ. ps. Dñi ẽ terra. Añ. Honorauit deũ vir scũs i opibꝰ suis ⁊ i oblectatiõe suscepꝰ ẽ ab eo ps. Exaudi deꝰ orõnez meã cũ dep. Añ. Extulit manus suas pater venerabilis dare gloriam deo a labijs suis ⁊ in nomine ipsius gloriari. ps. Te decet Añ. Dedit dominꝰ confessionem sancto suo iocunditatẽ cordis fieri pacẽ in diebꝰ suis

in pplo dei. ps. Bonū ē ɔfiteri. ℣. Amauit euз dn̄s. Lectio .v.

B Onum ⁊ ɔgrue in hac die quā nobis patris nostri solēnitas exultabilez reddit: p̄n̄tis psalmi v̄siculi ɔ̄cantemꝰ: in memoria eterna erit iustꝰ. ℟. Odoriferū liliū spargēs vbiqȝ viuificū suauitatis odorez Cuiꝰ apd̄ nos memoria i b̄n̄dictiōe est apud supos p̄n̄tia in honore. ℣. Fac canētes te tāte plenitudis p̄ticipio nō priuari. Cuiꝰ apud. Le. vj.

O Igne enim i memoria vertitur hominū: q̄ ad gaudiū transijt angelorum. Dicit sermo diuinus. ℟. Accepit vir sctūs a dn̄o ptātem i p̄cepᵗ testimonia veritatis docere subditos. ⁊ in lege dei lucem dare populo. ℣. Addit ei gl̄iaз dn̄s hereditatē pacis possidere in eternum. Et in. L. vij.

N E laudaueris hoīem in vita sua. Tanq̄ dicere. Lauda post mortē: magnifica post ɔsūmationē. ℟. Lex veritatis in ore patris sancti: Et iniqtatis non est inuenta in labijs eiꝰ. ℣. In pace ⁊ equitate ambulauit coram deo. Et iniquitas. Lect. viij.

D Uplici ei ez ex causa vtilius ē hominū magis memorie dare laudez q̄ vite: vt illo potissimū tēpe merita scītatis extollas: quādo nec laudantē adulatio nocet nec laudatū tentat elatio. ℟. Testamētū eternū cū btō patre bernardo cōstituit dn̄s Et iustitiā ac iudicia sua oñdit illi. ℣. Magnalia honoris dei vidit oculꝰ eiꝰ: Et iusti. Ad can. añ. Repleuit sctūm suum dn̄s sp̄ū intelligētie ⁊ ipse fluēta doctrine ministrauit populo dei. Can. Beatꝰ vir q̄ i sapia. ℣. Justꝰ vt palma. Euāgeliū. Dixit symō petrꝰ ad iesū. Doml. Grādis fiducia. Reqre i vniꝰ ɔfes. nō pōtific. ℟. O oliua fructifera i domo dei. o oleū leticie fouēs b̄n̄ficijs: coruscās miraculis: Fac nos eiꝰ qua fruerꝭ lucis suauitatisqȝ p̄ticipes. ℣. Introisti i potētias dn̄i ⁊ iā potētior ad ipetrādū. Fac nos. ℟. Btūs bernardus q̄si vas auri solidū ornatū oī lapide precioso fluēta gr̄e ꝓpinauit i populo Et accepit stolā glorie in cōsūmatione virtutꝭ. ℣. Factus est q̄si ignis effulgēs ⁊ quasi thus redolens i diebꝰ estatis. Et accepit. ℟. Habebat pater venerabilis in sapiētia doctrine claritatez ad turbas. Et facies principū admirabant eū. ℣. In vultu potētiū amabilis erat ⁊ memoriaз sui reliqt posteris in b̄n̄dictiōe. Et facies. ℟. Dedit dn̄s cōfessionē sctō

suo τ excelso in verbo glorie τ ex oi corde suo laudauit dñz. Et dilexit eũ q fecit illũ. ℣. Dedit dec⁹ i celebratione opis scti τ ordinauit tpa sua vsq͂ i finẽ. Et dilexit. In lb⁹ añ. Domũ tuã dñe decet sanctitudo in q̃ tãte frequẽtat memoria sctitat. Cap. Dilectus a deo ℟. Justũ deduxit dñs. Hy⁹. Archana sacre pagine. ℣. Just⁹ ger Ad bñs añ Bñdict⁹ dñs de⁹ pr̃is nr̃i q ei⁹ doctrina τ exẽplo edificauit ecclesiã suã: ei⁹ felici assũptiõe supnã letificauit ciuitatẽ suã: ei⁹ solẽni recordatiõe p̃ntem hodie cõsolat familiam suã Colla. Persice q̃s. vt.s. Ad j. añ. Beat⁹ bernardus ab infãtia spũz sortit⁹ est bonũ p quez erat puer docilis τ amabilis valde. Ad.iij. Hy⁹ Jã regina. Añ. In disciplina morũ pfectuq͂ virtutũ sup docẽtes se in breui enituit vnctiõe magistra. Cap. Dilect⁹ a d̃o ℣. Justũ deduxit dñs. Coll. Persice q̃s dñe. Ad.vj. Añt. Crescẽte etate crescebat simul sapientia τ gr̃a apd̃ deũ τ hoĩes. Ad.vj. τ ad.ix. cap. τ coll. require in scõ bñdicto. Ad.ix. anti. Hodie posito corpe pater scũs diues meritis penetrauit in sctã similis fact⁹ in gloria sãctoꝝ. Ad vs añ. Uie viri sci. Añ. Semitas iustitie. Añ. Benedictio dñi Añ. Cõsurgens. Cap. Dilectus a deo. ℟. Amauit eũ dñs Hy⁹. Bernard⁹. ℣. Just⁹ ger. Ad magt añ. Exultet in dño spũs viri sãcti q̃ð mole leuat⁹ corporea totus pgit in deũ adherẽs illi vn⁹ fit cũ eo spũs in eternuz. Colla. Persice q̃s. Sabbõ infra oct. ad magt añ. Ascẽdit xp̃s. Nota q̃ si oct. assũptõis btẽ marie die dñica euenerit omnes psalmi τ oẽs añe cũ. ℟. sicut in die dicãt: τ silr̃ fiat de oct. natiuitat ei⁹. Dñica ifra oct. inuit. Aue maria. In.j. noctur. Añã. Comedi fauũ. ps. Dñe in virtute. Añ. Anima mea. Añt. Talis est dilectus. ℣. Aue maria Sermo beati hiero psb. l.j.

Festiuitatẽ gloriose sẽper virginis marie deuotissime celebremus: quia hec ẽ dies preclara in q̃ meruit exaltari super choros angeloruz τ peruenire vltra q̃ nostre hũanitatis est natura: vbi nõ substãtia tollit sz glorie magnitudo monstrat. ℟. Uidi speciosam τc. Lectio scd̃a. Cum eleuatur in dexteram patris vbi xp̃s pro nobis introiuit pontifex fact⁹ in eternum ad celi palatiũ. Le.iij.

Hec i est quaz dies in qua vsq ad throni celsitudinem intemerata mater et virgo p cessit: atq in regni solio sublimata post christum gloriosa resedit. Lectio quarta.

De beata maria vbiq cosi dente sancta dei canit ecclesia quod de nullo alio sanctorū fas est credere vt vltra angelorū et archangelorū dignitatem merito trāscēderit: q a et si silitudo repromittit sanctis veritas negatur. In .ij. noc. añ. Descendi in hortuz. ps. Dñs illumiatio mea etc. Añ. Hortus conclusus. Añ. Maria virgo. ℣. Benedicta tu. Lect. v.

Hoc qppe priuilegiū n nature ē: sz gratie bte virginis marie de qua nat9 ē ipse deus et hō: idcirco et ipa plus est meritis et nō natura q virgo et homo. Lect. vj.

Nā et si cetere virgines imitantur beatam mariam vsq ad cōceptū partus et gabrielis noue salutatiōis obsequium: deinceps totū diuinum est qd operat in ea teste angelo spiritu sancto et virtute altissimi obumbratur. L. vij.

Sane vterus virginis q̄uis mūdus q̄uis ipollut9 et alienus a ptagione peccati q̄uis sanct9: tn̄ adhuc vilitate humanitatis induitur: vt ita dicā ac si lana candidissima sui qz coloris dalbata. Le. viij.

Ad quā sane cuz accessisset spiritus sanct9 quasi ipsa eademq lana cū inficitur sanguine pchilij vel muricis vertitur in purpurā. Uersa est et ipsa sine coitu in matrē vt nō sit iam admodū qd fuerat: sz purpura verissima ad indumentum et gloriam sūmi regis diuinit9 aptissime dedicata. Ad can. aña. Alleluya. Cā. Audite me diuini fruct9. ℣. Post partuz. Euangeliuz. Intrauit iesus in. quere infra in oct. In l'b' añ. Alla. ps. Miserere mei deus fm. Caplz.

Signū magnum apparuit i celo: mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius corona stellarum duodecim. ℟ Aue maria. ℣. Speciosa facta es. Ad bñs. aña. Salue regina misericordie etc. Colla Famulor. Ad horas dici añt. Alla. et cetera sicut in die. Ad vs añt. Uirgo prudētissima ps. Dixit domin9.

⁊ cet'a oia sicut in die: excepto
q̄ si oct. se. añ. ij. euenerit tunc
erit ad magt̄ añ. Ascendit xp̄s
In oct. ad vs̄ aña. Ecce tu pul/
chra. ⁊ cetaſ. Si vero domini
ca fuerit dicat̄ ista sola aña.
Uirgo prudentissima. Capl'z. In
oibus requiē. Ad magt̄ añt.
Ascendit xp̄s. Coll'a. Famloꝝ.
In lb' aña. Assumpta est maria
⁊ cetera oia sicut in die ⁊ di/
cantur iste lectiones. Lect. j.
Dilectissime v̄gies imi/
tamini quā amatꝭ: imi
tamini beatā ⁊ gloriosaz vir
ginē mariā cuius hodie iter/
ris festa colitis d̄ qua dicitur
maria autē conseruabat om
nia v̄ba hec q̄ d̄ xp̄o dicebāt
conferens in corde suo. L. ij.
Cōferte ergo i cordibus ve
strꝭ ⁊ vos charissime q̄ d̄ ip̄o
eodēꝙ dño catholice dicun
tur vt ⁊ fidē itegrā ſuare pos
sitꝭ ⁊ matrē ei' debite venera
ri: q̄m null' honor ei' ali': ni/
si cū ille iure honorat̄ q̄ na/
sci dignat' est ex ea. Lect. iij.
Rogo q̄cūq3 estis filie: q̄cū/
q3 matres cogitate attēti' ⁊ p
pēdite diligentius q̄b' efficie/
bat̄ bt̄a ⁊ itemerata v̄go do
orib' p' xp̄i ad celos ascēsuz
expletꝭ oib' q̄ d̄ ip̄o erant ab
angelis p̄dicata ⁊ a pphetis
m̄ltipharie m̄ltisꝙ mōis p̄si
gnata: diuis d̄clarata oracu
lis: v̄tutib' exhibita. ⁊ q̄ hūa/
nitatꝭ sūt ōnsa p̄lagijs. L. iiij.
Queso si q̄ sūt i vobis visce/
ra pietatꝭ ꝯsiderate q̄ crucia/
bat̄ amore: quoue d̄siderio
estuabat hec v̄go: dū reuol/
ueret aio cūcta q̄ audierat, q̄
viderat q̄ cognouerat. L. v.
Puto q̄ q̄cq̄d cordis ē: quic/
q̄d mētis: q̄cq̄d v̄tutꝭ hūane:
si totū adhibeas n̄ sufficit vt
cogitare valeas q̄āto idesi
nēter cremabatur ardore p̄ij
amoris: quantꝭ mouebat̄ re/
pleta sp̄ū sc̄o celestiū secreto/
rum incitamētis. Lectio. vj.
Quia ⁊ si diligebat xp̄m ex
toto cord̄ ⁊ ex tota anima ⁊
ex tota virtute: nouis tñ q̄ti/
die inflāmabat̄ p̄ntia absens
d̄siderioꝝ affectib'. L. vij.
Tanto siquidē validi' quā/
to diuinis illustrabat̄ intus
visitatiōibus quā totā reple
uerat spiritus sancti gratia:
totam incanduerat diuinus
amor: ita vt i ea nihil eēt mū/
danus qd̄ violaret affectus:
sed ardor cōtinuus ⁊ ebrie/

tas perfusi amoris. Le. viij.
Christusiesus ab oībus est amād⁹ ex toto corde et ex tota aīa atq3 ex tota v̄tute q̄rēdus: maxie tñ ab ea ardēti⁹ cui⁹ et dñs erat filius. Scdm lucā.
In illo tpe: Intrauit iesus in quoddā castellū et mulier q̄dā martha nomie excepit illum i domū suā. Et hic erat soror nomie maria. Et rel. Homel. lect. eiusdē beati augu. epi. Le. ix.
Sanctū euangeliū cum legeret audiuim⁹ a femina religiosa susceptū esse dominū hospicio ab ea que martha vocabatur. Lect. x.
Et cum esset ipsa occupata in cura ministrandi: soror ei⁹ maria sedebat ad pedes dñi et audiebat verbū ei⁹. Laborabat illa: vacabat ista. Illa erogabat hec iplebat. L. xj.
Uerūtñ martha laborans multū i illa occupatiōe et negocio mistrādi interpellauit dñm et de sorore sua ɔq̄sta ē q̄ eā laborantē ñ adiuuaret Dñs p maria respō. L. xij. dit marthe et ipse fact⁹ ē eius aduocat⁹: q̄ iudex fuerat interpellatus. Euangeliū. Intrauit iesus. q̄re. s. in die assūptōis. Bartholomei apl̄i ad vs cap. Iā ñ estis. R. Qui sūt isti. Hymnus. Eterna xp̄i. V. Nimis honorā. Ad magt aña. Ecce ego mitto vos. Collecta.
Omnipotēs sempiterne deus qui hui⁹ diei venerādā sāctamq3 leticiā beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s et amare qd̄ credidit et predicare quod docuit Per. Cetera oia sicut in natali apl̄oꝝ et legāt lectōes iste. Ait dñs discipulis suis: vos amici mei estis et c̄. et legāt hoc euāgeliū. Scdm lucā.
In illo tēpore: Facta ē cōtētio inter discipulos quis eoꝝ videret eē maior. Et reliqua. Homel. lect. eiusdem veñ. bede p̄sbyteri Lectio. ix.
Sicut bonis esse moris solet in scripturis semp exempla patrū p̄cedentiū q̄bus ad meliora proficiant q̄bus agnitis de suis actibus humilientur inquirere. L. x.
Sic ecōtrario reprobi: siqd forte in electis reprehēsibile reperiūt quasi suas ex eo nequitias obtecturi aut pro iu

sto defensuri libentissime so- lent āplecti., Lectio vndecia.
Ideo q₃ m̄lto. ardēti⁹ legūt q̄ facta ē ptētio iter discip̄los xp̄i q̄s eoꝝ videret eē maioꝛ q̄ q̄ m̄ltitudis credētiū erat coꝛ vnū ⁊ aīa vna. Le. xij.
Mlto recolūt tenaci⁹ q̄ scā ē dissensio iter barnabā ⁊ pau lū ita vt discederēt ab inuicē: q̄ q̄ idē paul⁹ ait: cū ei₃ sit iter vos zel⁹ ⁊ ptētio nōne carna les estis: nōne hoīes estis: q̄si nobis infirmitas sctōꝝ imi- tāda pponat. Scd̄m lucam.
In illo tpe: Facta ē ptē- tio iter discipulos quis eoꝛū videret eē maioꝛ. Dixit aūt eis iesus. Reges gētium dn̄ant eoꝝ: ⁊ q̄ ptātē hn̄t sup eos bn̄fici vocāt. Uos aūt n̄ sic. S₃ q̄ maioꝛ ē i vobis: fiat sicut iunioꝛ. Et q̄ p̄cessoꝛ ē: sic̄ mīstratoꝛ. Nā q̄s maioꝛ ē: q̄ recūbit an q̄ mīstrat: Nōne q̄ recūbit: Ego aūt in medio vestꝝ sū sic̄ q̄ mīstrat. Uos āt estis q̄ pmāsist̄ mecū in tēta- tionib⁹ meis. Et ego dispono vobis sic̄ disposuit mihi pat̄ me⁹ regnū vt edat̄ ⁊ bibatis sup mēsā meam i regno meo ⁊ sedeat̄ sup thronos iudi- cātes duo dci₃ trib⁹ isr̄l. Col. Oīps sēpit. de⁹. vt. s. ⁊ cetera vt i natali aploꝝ. Lodouici fiat totū sicut de scō hyerony mo. In oct. scī bernardi ab- bat̄ fiat sicut in die ipsi⁹ Au- gu. epī. ad vs̄. cap. Bn̄ditiōe₃ ℟. Sint lūbi vr̄i. Hy⁹. Jesu co rona. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt an. Similabo eū. Colla. De⁹ q̄ aīe famli. tui augustini. Hec ⁊ cetera querant in vn̄⁹ cōfes. pontificis ⁊ legāt lect. iste. Magnū bonū. Euāgeli u₃. Uigilate q₂ nescitis qua hoꝛa. In decollatione sancti Joannis baptiste ad vs̄. cap.
Sancti ludibꝛia ⁊ vbe- ra expti isup ⁊ vicula ⁊ carceres lapidati sunt. secti sūt: tētati sūt: i occisiōe. gladij́ moꝛtui sūt pꝛo xp̄o dn̄o. ℟. Metuebat herodes. Hy⁹. Almi prophete. ℣. Justus germi. Ad magt an. Arguebat herodē Joan nes propter herodiade₃ quā tulerat fratri suo philippo vxoꝛe₃. Colla.
Sancti Joānis baptiste ⁊ martir̄ tui dn̄e q̄us venerāda festiuitas salutar̄ auxilij́ nobis p̄stet effectum. Per. Postea fiat pmō d scō augustio: deinde de scā sabia

Inuit. Regē sēpiternū venite adore
m⁹ Qui martirē suū coronauit Jo
ānē. ps. Ueīte. In .j. noc. añ.
Beat⁹ vir q i lege. q̄re i vni⁹ mar
tiri pōtif. ℣. Glīa ꝛ honor. Ser
mo beati Joannis epi. Le. j.

H Odie nob ioānis vt⁹:
herodis feritas cū refer
tur ꝯfusa sūt viscera: corda
tremuerūt. caligauit vis⁹: he-
buit itellect⁹: aufugit audit⁹.
℟. Misit herodes rex man⁹ ac te-
nuit Johānē ꝛ vinxit eū in carcerē
qz metuebat eū ꝑꝑ herodiadē Quā
tulerat fratri suo philippo vxorem.
℣. Arguebat herodē Johannes ꝑ
pter herodiadē Quam. Lectio. ij.

A Ut quid cōitat i sensi
bus humāis qñ ꝑdit
virtutū magnitudinē: crimi-
nū magnitudo. Herodes in-
quit tenuit ioannē ꝛ alligās
posuit eū i carcerē. ℟. Justus
germinabit sicut lilium Et florebit i
eternum ante dominū. ℣. Plāta
tus in domo domini in atriis domus
dei nostri. Et florebit. Lectio. iij.

I Oannes schola v̓tutū
magisteriū vite: sc̄itat
forma: norma iusticie: v̓gini-
tat speculū: pudicitie titulus
castitat exēplū: pnie via: pec
catoꝝ venia: fidei disciplina.

℟. Iste cognouit iustitiā ꝛ vidit mi
rabilia magna ꝛ exorauit altissimū
ꝛ iuēt⁹ ē i numero sctōꝝ. ℣. Iste ē
q ꝯtēpsit vitā mūdi ꝛ ꝑuenit ad cele
stia regna. Et inuentus. Lect. iiij.

I Oannes maior hoie:
par angelis: legis sum
ma: euangelij sanctio: aplōꝝ
vox: silētiū ꝓphetarū: lucer-
na mundi: precursor iudicis:
xp̄i metator: dn̄i testis: totius
medius trinitatis. Et hic tan
tus datur incestui: traditur
adultere: additur saltatrici.
Merito ergo cōfusa sunt vi
scera: corda tremuerunt. ℟.
Joānes baptista arguebat herodē.
Propter herodiadē quā tulerat fra
tri suo philippo vxorē. ℣. Herodes
eiz tenuit ꝛ alligauit eū ꝛ posuit i car
cerē. Propter In .ij. noc. añ. dn̄e
iste scūs. quere in natali vni⁹
martyris pontificis. ℣. Po
suisti dn̄e sup caput ei⁹ Lect. v.

H Erodes ꝓfanauit tē-
plum: sacerdotiū su-
stulit: confudit ordinem: te-
merauit regnū: corrupit quic
quid erat religionis: qd le-
gis: qd vite: qd morū: quod
fidei: quod discipline: perdi-
dit ꝛ confudit. ℟. Hic est vir
qui non est derelictus a deo i die cer

taminis sui ꝛ ipse conculcauit caput serpētis antiq. Modo coronatꝰ ē q2 fideliter vicit in mādatis domini. ℣. Quis ē hic ꝛ laudabimus eum fecit eiꝫ mirabilia in vita sua. Modo coronatus est. Lectio.vj.

Herodes siccarius i ciues: in nobiles latro: in socios populator in domesticos predo: plebis interemptor: occisor filioꝝ: in extraneos homicida: in proprios paricida: inebrians terram cruore: in siti sanguis pmanebat. Hinc est ꝙ ioānis sanguinē pium in poculo crudelitatis absorbuit. ℟. Stola iocūditatis induit eū dn̄s Et coronā pulchritudinis posuit sup caput eiꝰ. ℣. Cibauit illū dn̄s pane vite ꝛ intellectꝰ ꝛ aqua sapientie salutaris potauit illum. Et coronam. Lectio.vij.

Herodes inquit tenuit ioannē ꝛ alligauit eū Qui vincula peccatoꝛuꝫ soluerat: peccatoris vinculis alligat: vt vincta venia locum venie non relinquat. ℟. Beatꝰ vir q suffert tētationē: q2 cū pbatꝰ fuerit accipiet coronā vite Quaꝫ repromisit deꝰ diligentibꝰ se. ℣. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o ꝛ misericordiam Quā repromisit. Le.viij.

Alligauit herodes ioānē ꝛ posuit i carcereꝫ. Herodes tu adulteriuꝫ facis ꝛ i carcerē vadit ioānes. Sic iudicat ledēs i loco iudicis: reus i loco vindicis inocētie psequutor. ℟. Metuebat herodes Joānē Sciēs eū virū iustū ꝛ sāctū: ꝛ audito eo multa faciebat ꝛ custodiebat eū. ℣. Misit herodes rex manꝰ ac tenuit Johānē ꝛ vinxit euꝫ i carcerē q2 metuebat eū. Sciēs. Ad can. añ Qui me cōfessus fuerit corā hībꝰ cōfitebor ꝛ ego eum coram patre meo. Can. Beatꝰ vir q̄ in sapia mor. ℣. Magna ē glia eiꝰ

Secundum marcum.

In illo tpe: Misit herodes ac tenuit ioannē ꝛ vinxit eum in carcerem pꝑter herodiadem vxoreꝫ philippi fratris sui quia duxerat eaꝫ. Et reliqua. Homel. lect. eiusdeꝫ ven. bede presbiteri. Lect. ix.

Vetus narrat historia philippū herodis maioris filiū sub quo dn̄s fugit in egiptum: fratrē huiꝰ herodis sub quo passus ē dominus duxisse vxorem herodiadem filiam regis arethe: postea vero soceꝝ eius exortis qbusdā simultatibꝰ cōtra

generū tulisse filiā suā ⁊ i do
lorem mariti prior] inimici.
eius nuptijs copulasse. ℟.
Puelle saltāti iperauit mater: nihil
aliud petas nisi caput Joannis ba-
ptiste. Et cōtristat⁹ ē rex ꝑpter iu-
iurādū ⁊ propter simul discūbentes
℣. Dñe mi rex da mihi in disco ca
put Johānis baptiste. Et ɔtri. L. x.
QUis sit aūt hic philip
pus euāgelista lucas
pleni⁹ docet dicēs. Anno qui-
to decio iperij tyberij cesaris
procurante pontio pilato iu
deam: tetrarcha autem gali-
lee herode: philippo autem
fratre ei⁹ tetrarcha ituree ⁊
traconitidis regiōis. ℟. Hic
ē vere martyr q ꝑ xp̄i noīe sanguinē
suū fudit: Qui minas iudicū non ti-
muit nec terrene dignitatꝭ gliā q̄siuit
ſʒ celestia regna ꝑmeruit. ℣. Justū
deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ oñdit il
li regnū dei. Qui minas. Lect. xj.
BEat⁹ ioānes baptista q̄
venit in spū ⁊ vtute he
lie: eadē auctate q̄ ille achab
corripuerat ⁊ iezabel: corri-
puit herodē ⁊ herodiadē q
illicitas nuptias fecerit: ⁊ q
n̄ liceat frē viuēte germāo illi
us vxorē ducē malēs pericli-
tari apud regem: q̄ propter

adulationē esse immemor p̄-
cepto dei. ℟. Misso herodes
spiculatore ꝑcepit āputari caput Jo-
ānis i carcere: quo audito discipli ei⁹
venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹ Et posue
rūt illud i monumēto. ℣. Accedē
tes discipuli scti Joānis baptiste tu-
lerūt corp⁹ ei⁹ Et posuerūt. Le. xij.
AT cū dies optun⁹ acci-
disset: herodes natalis
sui cenā fec̄ pricipib⁹ ⁊ tribūis
⁊ primis galilee. Soli mor-
taliuʒ herodes ⁊ pharao le-
gunt diē natal' sui gaudijs fe
stiuis celebrasse: ſʒ vterqʒ rex
infausto auspicio festiuitateʒ
suā sanguine fedauit. ℟. Ac-
cedētes discipuli sancti Joannis ba-
ptiste tulerunt corpus eius ⁊ sepelie
runt illud. ℣. Misso herodes spi-
culatore precepit amputari caput Jo
annis in carcere: quo audito discipu-
li eius Tulerunt. Scdm marcū.
IN illo tpe: Misit hero-
des ac tenuit ioannē ⁊
vinxit in carcerē pp herodia
dē vxorē philippi fris sui q2
duxerat eā. Dicebat eīm Joā
nes herodi. Nō licet tibi ha-
bere vxorē fris tui. Herodias
āt isidiabat illi ⁊ volebat oc
cidere eū nec poterat. Hero-
des enim metuebat Joanneʒ

sciēs eū virū iustū ⁊ scūz ⁊ cu stodiebat eum. Et audito eo mlta faciebat ⁊ libent eū audiebat. Et cū dies oportunus accidisset herodes natal' sui cenā fecit pricipib⁹ ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Cūqz itroisset filia ipsi⁹ herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuissz herodi siml' qz recūbētib⁹ rex ait puelle: Pete a me qd vis ⁊ dabo tibi Et iurauit illi: qz q̄cq̄d petieris dabo tibi: lz dimidium regni mei. Que cum exisset dixit matri sue. Quid petaz? Et illa dixit. Caput Joānis baptiste. Cūqz itroisset statiz cū festinatiōe ad regē petiuit dicēs: Uolo vt ptin⁹ des mihi i disco caput Joānis baptiste. Et ɔtristat⁹ ē rex propter iusiurandum ⁊ ꝑpter simul recūbētes noluit eā ɔtristare sz misso spiculatore p̄cepit afferri caput ei⁹ i disco. Et d̄col lauit eum in carcere ⁊ attulit caput eius in disco ⁊ dedit illud puelle ⁊ puella dedit matri sue. Quo audito discipuli eius venerunt ⁊ tulerunt corpus eius ⁊ posuerunt illud i monumento. Collecta. Sācti Joānis baptiste. vt supra

Jn lb⁹ aň. Herodes ei3 tenuit ⁊ ligauit Joānē ⁊ posuit i carcerē propter herodiadē. Cap. Sci ludibria. ℞. Posuisti dn̄e. Hy⁹. Assertor equi. ℣. Justus ger. Ad bn̄s aň. Misso herode spiculatore p̄cepit āputari caput Joānis i carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹ ⁊ posuerūt illud in monumēto Coll. Sci Joānis. Ad. j. aň. Puelle saltāti iperauit mater nihil aliō petas nisi caput Joanis. Ad. iij aň. Arguebat herodē vt. 3. Cap. Scti ludibria. ℣. Gloriā ⁊ hono. Coll'a. Sancti Johannis. Ad. vj. aň. Domine mi rex da mihi i disco caput Joānis baptiste Capitulum.

Beat⁹ vir q̄ suffert tētationē: qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quaz repromisit de⁹ diligētib⁹ se. ℣. Posuisti dn̄e super. Coll'a.

Omnipotēs sempiterne deus: da cordib⁹ nostris illā tuarū rectitudinē semitarum quā beatus Joānes baptista in deserto vox clamantis edocuit. Per. Ad. ix. aňt. Da mihi in disco caput Johannis baptiste: ⁊ contristatus est rex propter iusiurandum. Cap.

Beatus vir qui in sapi-

entia morabitur ꝛ qui in iu-
sticia meditabitur :ꝛ in sensu
cogitabit circũspectionẽ dei.
℣. Magna est glia. Colls.
Beati ioannis baptiste
nos dñe pclara comi
tet orõ: ꝛ quẽ vẽturꝫ eẽ predi
xit: poscat nobis fauẽ placa
tũ. Per eũ. Ad vs añ ꝯ re in
vni⁹ martyr꞉ pōtif. Cap. Sã
cti ludibria. ℟. Gloria ꝛ hono-
re. Hymn⁹. Almi prophete.
℣ Justus ger. Ad magt anti.
Perpetuis nos dñe sãcti Joãnis ba
ptiste tuere psidijs: ꝛ quãto fragilio-
res sumus tãtomagis necessarijs at
tolle suffragijs. Coll. Sci Joan
nis bap. In natiuitate beate
marie. Ad vs sup psos añ. Sã
cta maria succurre miſis iuua pusil
lanimes refoue flebiles ora p pplo i
terueni p clero intercede p deuoto
femineo sexu Añ. Hec ẽ regina vir
ginũ q̃ genuit regẽ velut rosa deco-
ra virgo dei genitrix p quã reperim⁹
deũ ꝛ hominẽ alma virgo intercede
p nobis omnib⁹. Añt Beata dei
genitrix maria virgo ppetua tẽplum
dñi sacrariũ spũs sci sola sine exẽplo
placuisti femia Jesu xpo ora p pplo
interueni p clero itercede p deuoto
femineo sexu. Añ. Uirgo prudẽtissi
ma q̃ pgrederis q̃si aurora valõ. ru
tilãs filia syõ tota formosa ꝛ suauis
es pulchra vt luna electa vt sol. Cap.
Ego q̃si vit꞉ fructificaui
suauitatẽ odor꞉ ꝛ flo-
res mei fruct⁹ honor꞉ ꝛ hõe-
stat꞉: ego mat pulchre dile-
ctõis ꝛ timor꞉ ꝛ agnitiõis ꝛ
scẽ spei. ℟. Btã pgenies vñ. ℣.
Regali. Hy⁹. Misteriũ ecclie.
℣. Speciosa fcã. Ad magt añ.
Natiuitas tua dei genitrix virgo gau
diũ annunciauit vniuerso mũdo: ex
te eni ortus est sol iustitie xpus deus
noster q soluens maledictionem de
dit benedictionẽ ꝛ cõfundẽs mortẽ
donauit nobis vitam sempiternam.
Supplicationeꝫ Col.
seruorꝫ tuorꝫ de⁹ mise
rator exaudi: vt qui in natiui
tate dei genitricis ꝛ virginis
ꝯgregamur: ei⁹ itercessiõib⁹
a te de instãtib⁹ piculis erua-
mur. Per eundẽ. Ad cõplet.
Hy Aue maris stella. In-
uit. Aue maria gra ple. d. t. benedi
cta tu in mul. Ps. Uenite. In. j.
noc aña. Ecce tu pulchra es. ꝛ
ceteras añ. cũ pis sic in assũ
ptõe. Sermo sãcti augu. epi. L. j.
Adest nobis dile-
ctissimi optatus dies
bte ac venerabilis semp vir
gis marie: iõ cũ sũma exlta

tōe gaudeat t̄ra nostra: tāte virgīs illustrata natali. ℟. Natiuitas tua dī genitrix virgo gaudiū annūciauit vniuerso mūdo ex te eniz ort⁹ ē sol iustitie xp̄s de⁹ nr̄ Qui soluēs maledictionē dedit bn̄dictōez ꝛ ꝯfūdēs mortē donauit nobis vitā sempiternā. ℣. aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. Qui soluēs. Lect. ij.

H Ec eim ē flos cāpi de qua ortū est preciosuz liliū ꝯualliū: ꝑ cuius partuz mutat̄ natura: ꝑ plastrorūqꝫ delet̄ clpa. ℟. Btīssime virgis marie natiuitatē deuotissime celebremꝰ Ut ipa ꝓ nob itercedat ad dn̄z iesū xp̄z. ℣. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebrem⁹. Ut ipa. L. iij.

P Recissuz est in ea illud eue infelicitatis elogiū de quo dicit̄: in tristitia paries filios: qꝛ ista in letitia dominū pturiuit. Eua enim luxit ista exultauit. ℟. Hodie nata. ē btā virgo maria ex ꝓgenie dauid Per quā salus mūdi credētib⁹ apparuit cui⁹ vita gl̄iosa lucē dedit sclo. ℣. Btīssime virgis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹. Per quā.

E Ua lachrymas L. iiij. maria gaudiū i ventre portauit: qꝛ illa pctōrez: ista edidit inocētez. Uirgo qppe genuit qꝛ virgo concepit. ℟. Bn̄dicta ꝛ venerabil' es virgo maria Cui⁹ viscera meruer̄t portar̄ dn̄z xp̄z ℣. Bn̄dicta tu i mlierib⁹ ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Cui⁹. In. iij. noc. an. Ueni i hortū meū. ꝛ ceteras

I Nuiolata pepit: Le. v. qꝛ i ꝯceptu libido n̄ fuit. Utrobiqꝫ miracl'uz. Et sine corruptiōe grauida: ꝛ in ptu v̄go puerpa. ℟. Gl'iose virgis marie hortū dignissimū recolamus Cui⁹ dn̄s hūilitatē respexit angelo nūciāte ꝯcepit redēptorē mūdi. ℣. Hodie nata ē beata virgo maria ex ꝓgenie dauid. Cui⁹ dominus humilitatem respexit. Lectio. vj.

A Ue inquit angelus ad eam gratia plena dn̄s tecū. Impleta est virgo maria gratia: ꝛ eua vacuata ē a culpa. ℟. Corde ꝛ animo xp̄o canamus gloriam in hac sacra solēnitate ꝑcelse genitricis dei marie. ℣. Omnes pariter congregati dn̄z collaudemus. In hac. Lectio. vij.

M Aledictio eue: i bn̄dictionē mutat̄ marie. Aue gratia plena dn̄s tecuz. Tecū i corde. Tecū i ventre. tecū in vtero: tecū in auxilio. ℟. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cuius precibus nos ad

(i)uuari mēte ꝛ spiritu deuotissime po scimus. ℣. Corde ꝛ animo xp̄o ca nam⁹ gloriā in hac sacra solēnitate precelse dei genitricis marie. Cuius. Gratulare bea/ L. viij. ta virgo xp̄us rex e ce lo suo venit i vt̄o tuo. Ex si/ nu patris in vteꝝ dignat⁹ est descendere matris. Bn̄dicta inquit tu in mulieribus: que vitā ꝛ viris ꝛ mulieribus pe pisti. ℟. Fulcite me florib⁹: stipa/ te me malis Qr amore lāgueo. ℣. Adiuro vos filie hierusalē si inuene ritis dilectū vt annūcietꝭ ei: Qr. Ad can. añ. Beata ꝓgenies vñ xp̄us natus est: o q̄ gloriosa est virgo que celi regem genuit. Can. Audite me diuini fructus. ℣. Post p/ tuꝫ virgo. Secūdū mattheuꝫ. Liber generatiōis iesu christi filij dauid filij abraham. Et rel. Homelia lect. eiusdem beati hyerony/ mi presbyteri Lectio nona. In isaia legimus gene/ rationē eius quis enar rabit. Nō putemus ergo euā gelistā ꝓphete eē cōtrarium: vt q̄d ille īpossibile dixit ef/ fatu: hic narrare icipiat: quia ibi de generatiōe diuitat̄: hic de incarnatione dictū est. ℟. Natiuitatē hodiernā ꝑpetue virgis genitricis dei marie solēniter celebre m⁹. Q̄ q̄ celsitudo thrōi ꝓcessit. ℣. Gliose virgis marie ortū dignissimū recolamus Qua. L. x. A Carnalibus auteꝫ ce pit vt per hominem deum di scere incipiamus. Filij dauid filij abrahā. ℟. Quā pl̄chra es amica mea q̄ pl̄chra es ꝛ dcora ocu li tui colūbaꝝ Absqꝫ eo q̄d itrisec⁹ la tet. ℣. Sic vita coccinea labia tua ꝛ eloquiū tuū dulce. Absqꝫ eo. L. xj. Ordo ꝑposterus: sꝫ ne cessarie ꝯmutatus. Si eniꝫ primū posuisset abrahā ꝛ postea dauid: rursus ei re/ petēd⁹ fuerat abraham vt ge nerationis series texeret. ℟. Natiuitas gliose virgis marie ex se/ mine abrahe orta d̄ tribu iuda gene rosa ex stirpe dauid. Cuius vita icli/ ta cūctas illustrat ecclias. ℣. Nati uitas ē hodie scē marie virgis. Cui⁹ Deo aūt ceter̄ Le. xij. Iꝑtermissis hoꝝ filium nūcupauit: q̄ ad hos tm̄ fa/ cta ē d̄ xp̄o repromissio. ℟. Btā ꝓgēies vñ xp̄s nat⁹ ē: O q̄ glo riosa ē virgo q̄ celi regeꝫ genuit. ℣. Regali ex ꝓgenie maria exorta reful get. O. Scdm̄ mattheū. Liber generationis ie/

su xpi filij dauid filij abraham. Abraham genuit isaac. Isaac aūt gēuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ꝛ frēs ei⁹. Judas aūt genuit phares ꝛ zaraz ꝺ thamar. Phares autē genuit esrom. Esrom aūt genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab autē genuit naason. Naason aūt genuit salmon. Salmon aūt gēuit booz ꝺ rab. Booz aūt genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid regē. Dauid autez rex genuit salomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomō āt gēuit roboā. Roboaz autem genuit abia. Abia autez genuit asa. Asa aūt gēuit iosaphat. Josaphat aūt genuit ioraz. Joraz aūt genuit oziaz. Ozias aūt genuit ioathā. Joathan autē genuit achaz. Achaz aūt genuit ezechiā. Ezechias aūt genuit manassē. Manasses āt genuit amō. Amō aūt genuit iosiā. Josias autez genuit iechoniā ꝛ frēs ei⁹ i trāsmigratione babilonis ꝛ p⁹ trāsmigratōez babilōis iechonias gēuit salathiel. Salathiel āt genuit zorobabel. Zorobabel aūt genuit abiud. Abiud aūt genuit elyachiz. Eliachiz aūt genuit azor. Azor aūt genuit sadoch. Sadoch aūt genuit achim. Achim aūt gēuit eliud. Eliud aūt genuit eleazar. Eleazar autē genuit mathan. Mathan aūt genuit iacob Jacob aūt genuit ieseph virum marie de qua natus ē iesus q̄ vocat̄ xp̄s. Coll'a.

Famulis tuis dn̄e celestis gratie mun⁹ iptire vt q̄b⁹ b̄te virgis ptus̄ extitit salutis exordium: natiuitatis eius votiua solēnitas pacis tribuat incremētuz. Per. In lb⁹ an̄. Natiuitas ē hodie sc̄tē marie virgis cui⁹ vita inclita cūctas illustrat eccl'ias. Cap. Ego q̄si vitis. ℞ Aue maria. Hy⁹. Uere gratia ple. ℣ Speciosa fc̄a. Ad bn̄s an̄. Natiuitatē hodiernā ppetue virgis genitricis dei marie solemniter celebrem⁹ q̄ vt aurora fulgēs ꝓcessit all'a. Coll'a. Famulis tuis. Ad. j. an̄. Cū iocūditate natiuitatē b̄tē marie celebrem⁹ vt ipsa ꝓ nobis itercedat ad dn̄z Jesū xp̄z. Ad iij. Hy⁹. O q̄ glificā luce An̄. Regali ex ꝓgēie maria exorta refulget cui⁹ p̄cib⁹ nos adiuuari mēte ꝛ sp̄ū d̄uotissime poscim⁹. Cap. Ego

q̄si vitis. ℣. Aue maria. Coll. Famulis tuis. Ad .vj. añ. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. Capitulum.

Transite ad me oēs q̄ ɔcupiscitis me et a generatiōib' meis adiplemini. spirit' eim me' sup mel dulcis et hereditas mea sup mel et fauuz: mēoria mea i gñatiōe secloꝝ. ℣. Benedicta tu. Coll.

Concede mi͞sicors de' fragilitati nostre p̄sidiuz: vt q̄ scē dei genitric̄ natiuitatē celebram': intercessiōis ei' auxilio a nostr̄ iniq̄tatib' resurgam'. Per eū. Ad .ix. añ. Natiuitas gl'iose virgis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda generosa ex stirpe dauid. Capitulū.

Qui edūt me adhuc esurient: et q̄ bibūt me adhuc sitiēt: q̄ audit me ñ ɔfūdetur: et q̄ opantur i me ñ peccabūt: q̄ elucidāt me vitā et'naz hēbūt. ℣. P' ptū. Coll. Cōcede nos famulos tuos q̄s de'. Ad vs. añ. Ecce tu pulchra. Añ. Sicut liliū. Añ. Fauus distillans. Añ. Emissiones tue. Cap. Ego q̄si vitis. ℟. Post ptū. ℣. Speciosa fcā es. Ad magt añā. Salue regia mi͞sicordie. Col. Famulis tuis. Priuatis dieb' p oct. In .j. noc. añ. Fons hortorū. Añ. Ueniat dilect'. Añ. Ueni i hortū. ℣. Aue maria. Lec. Que est ista q̄ pgredit̄. re. de rei assumptiōe. ℟. Natiuitas tua dei gēitrix virgo. ℣. Gaudiū annūciauit vniuerso mūdo. Dei geni. In .ij. noc. añ. All'a. Cap. Ecce iā veit pul. Bñdicta tu. Col. De' q̄ v̄ginalē aulā. In lb' añ. Natiuitas ē hodie. Cap. Magnū pietat̄. ℟. Aue maria. ℣. Speciosa fcā. Ad benedict' añ. Natiuitatē hodiernā. Coll. Famlis tuis. Cetera oia sic̄ i die et dicat ad magt ista añ. Natiuitas tua. Dñica .j. oct. ad nocturnos añ. vt i dominica añ. oct. assūptiōis excepto q̄ i .ij. noctur. añ. tertia erit .j. Btā ꝓgenies vñ xp̄s nat' ē o q̄̄ gl'iosa ē virgo q̄ celi regē genuit. Lectiōes et ℟. ñ mutāt̄ s; sicut in die. In lb' et ad horas dicit añ. All'a. In lb' cap. Signū magnū. vt i dñica infra oct. assūp. ℟. Aue maria. ℣. Speciosa facta es. Ad bñs añ. Natiuitatē hodiernā. Coll'a. Famulis tuis. Ad .iij. vj. et .ix. cap. ℟. ℣. et coll. sic̄ in die natiuitatis. Ad vs añā. Uirgo pru.

dētissima q̄ pgrederis quasi aurora valde rutilans filia syon tota formosa et suauis es: pulchra vt luna: electa vt sol. Sola dicat: Cetera sicut i die. Per oct. dicat psalmodia sicut p oct. assūpciōis. Si vo festū scē crucis ista dñica euenerit ad vs. et in laud. fiat pmo comō de martyrib' p' de oct. deinde de dñica. In vltimis vespis p' comemoratōez de dominica fiat comō de sancto nichomede. In exaltatione sancte crucis ad vs capl'z.

C Hristus fact' est p nobis obediēs patri vsq ad mortē: mortē aūt crucis. ℟. O crux gloriosa. ℣. Adorem'. Hym'. Hymnum dicamus. Fidē refūdēs require in pascha. ℣. Adoramus te xpe et bñdicimus tibi. Ad magt añ. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis nulla silua talem pfert fron de flore germine dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinens.

D Eus q̄ vnigeniti. Col. tui dñi nostri iesu xpi pcioso sanguie hūanū genus redimere dignat' es: cocede, ppici'. vt q̄ ad adorādā viuificā crucē adueniūt: a pctōrūz suoz nexib' liberēt. Per eū.

Comō d martyrib' Añt. Isti sūt scti. Comō de oct. natiuitatis añ. Natiuitas tua. ℣. Speciosa facta. Coll. Famlīs tuis. Deinde de scō bñdicto et bernardo. Ad cōplet. hy'. Crux fidelis. Inuit. Mirabilē deū in scis suis. Venite adorem'. ps. Venite. Hy'. Eterna xpi mune. tot' dicat. In. j. noc. añt. Sec' decursus aquaz. Et deiceps totū vsq ad cāt. vt i natali pliimoz martyrum: excepto q̄ iiij. ℟. erit Iustorum aīe. et. viij. Lauerūt stolas suas. et legātur lectiōes iste. Psalmus qui cantat. Ad can. aña. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit qd solū fuit dignū portare preciūz hui' scli. Cant. Domine audiui. ℣. Omnis terra adoret te de'.

I Secundum mattheuz.
N illo tpe: Dixit iesus turbis iudeoz: Nūc iudiciuz est mundi: nunc princeps huius mundi eijcietur foras. Et reliqua. Domelia lect. eiusdē bti augustini episcopi. Le. ix.

M Ulta sūt iudicia dei. Unde dicit i psalmo: Judicia tua sic mlta abyssus. Dic ēt apl's. O altitudo diuitiaz sapie. et scie dei q̄ incom

prehensibilia sunt iudicia ei⁹ R. Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Qd solū fuit dignuz portare p̄ciū hui⁹ seculi. V. Hoc signū crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicādū venerit. Qd solū. Lect. x.

EX quibus iudicijs etiā hoc est qd hic ait dn̄s: nūc iudicium est mundi: sernato illo i fine seculi iudicio: vbi nouissimi viui ⁊ mortui iudicādi sūt. R. Hoc signū crucis erit in celo cū dn̄s ad iudicāduz venerit. Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nr̄i. V. Cuz sederit filius hōis in sede maiestatis sue ⁊ ceperit iudicare seculū p ignē. Tunc. L. xj.

POssidebat ergo dyabol⁹ gen⁹ hūanum ⁊ reos suppliciorum tenebat cyrographo peccatoruz. R. O crux benedicta Que sola fuisti digna portare regem celorum ⁊ dn̄m. V. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. Que sola. L. xij.

DOminabat i cordibus īfideliū ad creaturā colēdā deserto creatore sceptos captiuosq; ptrahebat. Per xp̄i aūt fidē q̄ morte ei⁹ ⁊ resurrectiōe firmata ē p ei⁹ sanguinē q̄ i remissionē fusus ē pctoꝝ milia credētiū a dn̄atu dyaboli liberātur ⁊ xp̄i corpori copulātur: ⁊ sub tanto capite vno eius spiritu fidelia mēbra vegetātur. R. O crux gl'iosa o crux adorāda: o lignuz p̄ciosuz ⁊ admirabile signum Per qd ⁊ diabolus ē vict⁹ ⁊ mundus xp̄i sanguine redēpt⁹. V. Adorem⁹ crucis signaculū p qd saluti sūpsim⁹ sacr̄m. Per. Sequentia. sancti euangelij s̄m ioannē.

IN illo tp̄e. Dixit iesus turbis iudeoꝝ: Nunc iudiciū ē mūdi. nūc princeps huius mūdi eijcietur foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oīa trahā ad meip̄m. Hoc āt dicebat significans q̄ morte eēt moritur⁹. R̄ndit ei turba. Nos audiuimus ex lege qr xp̄s manet in eternū. Et quō tu dicis optet exaltari filiuz homīs: quis est iste filius hominis. Dixit ergo eis Jesus. Adhuc modicū lumē i vobis ē. Ambulate dū lucē hētis vt ñ tenebre vos cōphendāt. Et q̄ ambulat i tenebris nescit q̄ vadat. Dū lucē hētis credite i lucē vt filij lucis. Coll'. De⁹ qui vnigeniti tui. In lb⁹ aīāl. Nos autem gloriari oportet in cruce dn̄i iesu nostri. Cap̄. Xp̄s fa-

ct⁹ ē. ℟. Adoram⁹ te xpe Et bñdicim⁹ tibi. ℣. Quia p crucez tuā redemisti mūdū. Et bñdicim⁹. Hy⁹. Hymnū dicam⁹. ℣. Dicite i nationib⁹. Ad bñs añ. Sup oīa ligna cedrorū crux sola excelsior: in q̄ vita mūdi pepēdit: in qua xp̄s triumphauit ⁊ mors mortem supauit. alla Colla. Deus q̄ vnigeniti tui. Cōmō ꝺ martirib⁹. Añ. Fulgebūt iusti. ℣. Justi i ppetuū. Col. In fraternitatē. Deiñ de oct. natiuitat. Añ. Natiuitatē hodiernā. post de scis benedicto ⁊ bernardo. Ad .j. añ. Salua nos xp̄e per virtutē sancte crucis qui saluasti petruz in mari miserere nobis Ad .iij. Hym⁹. Uexilla regis Añ. Tuā crucē adoram⁹ dn̄e: tuā gloriosā recolim⁹ passionē miserere nostri q passus es pro nobis. Cap. Xp̄s fact⁹ ē.. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. Colla. De⁹ q̄ vnigeniti tui. Ad .vj. añ. Ecce crucez dn̄i fugite ptes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. Ad vj. ⁊ ad .ix. Cap. ⁊ coll. reqre in inētiōe. ℣. Adoram⁹ te xpe ⁊ bñdicim⁹ tibi Ad .ix. añ. Per signū crucis ꝺ inimicis nostris libera nos de⁹ noster. ℣. Oīs terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi. Ad vs. añ. Saluator mūdi salua nos q per crucē ⁊ sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te deꝑcamur deus noster Añ. Adoram⁹ te xpe ⁊ bñdicimus tibi qꝛ p crucē tuā redemisti mundū Añ. Per tuā crucez salua nos xp̄e redēptor qui mortē nostrā moriēdo destruxisti ⁊ vitā resurgēdo repasti. Añ. O crux admirabilis: euacuatio vulneris restitutio sanitatis. Cap. Xp̄s fact⁹ ē. ℟. Hoc signū crucis erit in celo. ℣. Cuz dn̄s ad iudicandū venerit. Hy⁹. Hymnū dicam⁹. ℣. Adoramus te xp̄e. Ad magt añ. O crux bñdicta que sola fuisti digna portare regez celorū ⁊ dn̄m alla. Colla. De⁹ q̄ vnigeniti tui. Cōmō ꝺ martyrib⁹. Añ. Tradiderūt corpa sua ad supplicia iō coronantur ⁊ accipiūt palmas ℣. Justi in ppetuum. Colla. In firmitatē nostram. Post de oct. natiuitatis beate marie: deiñ de scō nichomede. Itez de scis bñdicto ⁊ bernardo. In oct. beate marie oīa taz in nocte q̄ i die sicut i eodē die. Si aūt in dominica venerit ⁊ in illa dn̄ica ꝺ beat icho ari historia. Peto do. illa historia vsqꝫ i sequētē dn̄icā trāsferatur ⁊ fiat cmō sancti mauritij. Missa matutinalis erit de ipso. Lamberti episcopi.

⁊ martyris ad vesp̄as capi.
Beatus vir q̄ suffert tē-tationē: q̄m cū p̄batus fuerit accipiet coronam vite quā repromisit deus diligentibus se. ℞. Gloria ⁊ honore. Hym. Deus tuorū militū. ℣. Justus germi. Ad magt añ. Beatus vir qui suffert. Collecta.
Deus q̄ nos btī lāberti martyris tui atq; pōtificis solēnitate letificas: p̄cede p̄picius: vt cui⁹ natalicia colim⁹: de eiusdē etiā p̄tectione gaudeam⁹. Per. Cetera oia sicut de sancto thoma martyre ⁊ pontifice. In vigilia sancti matthei apostoli ⁊ euangeliste ad vš Caplm.
Qui timet deum faciet bona: ⁊ q̄ p̄tinēs ē iustitie apprehēdet illam ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. ℞. Quattuor aialia. Hy⁹. Eterna xp̄i munera. ℣. Nimis honor. Ad magt añ. Ecce ego Joānes vidi hostiū aptū i celo ⁊ ecce sedes posita i co: ⁊ i medio sedis ⁊ in circuitu ei⁹ q̄ttuor aialia plena oculis añ ⁊ retro: ⁊ dabāt gloriā ⁊ honorē ⁊ bñdictionē sedēti sup thronū viuenti i secula sclo℞. Col.
Quesum⁹ oīp̄s de⁹: vt beat⁹ mattheus apl's tuum p nobis iplořet auxiliū: vt a nostris reatib⁹ absoluti: a cūctis etiam p̄iculis exuamur. Per. Inuit. Venite reuertamur ad dñz. Per doctrinā scō℞ euāgelistarū. ps. Venite. In .j. noc. añ. Cōuocatis Jesus duodeciz aplis misit illos p̄dicare regnū dei: egressi autē euangelizabāt ⁊ curabāt vbiq;. ps. Celi enarrāt. Añ. Mittēs dñs ⁊ alios ad p̄dicādū dicebat illis: messis qdez multa: operarij pauci. ps. Dñi est terra. Añ. Jesu xp̄i dñi gr̄a credētib⁹ pp̄lis doctores ⁊ euāgeliste sūt i misteriū fidei missi. ps. Exultate iusti. Añ. Sapia dñi euāgelij erupuerūt abyssi ⁊ ānūciātes fecundati rore celesti mūdo intonāt. ps. Bñdicā dñm Añ. Labia eorū salutarē disseminauerūt sciam opus sanctū dignū bñdictiōe plenū fecerūt ⁊ misteriū sibi traditū deuote iplenerūt. ps. Eructauit. Añ. Elegit eos ex oī carne ⁊ dedit illis p̄cepta ⁊ legem vite ⁊ discipline. ps. Oēs gētes. ℣. In oēm terraz. Lectōes ex homelia venerabilis bede presbyteri. Lect. j.
Factum est discūbente iesu in domo: ecce multi publicani ⁊ peccatores venientes discūbebant cum eo

⁊ discipulis eius. Unius pu-
blicani idest matthei conuer
sio: multis exẽplum peniten
tie ⁊ idulgẽtie publicanis ac
peccatoribus tribuit. ℟. In
visione dei vidi ⁊ ecce vẽtus turbi-
nis veniebat ab aqlõe: nubesq̃z ma-
gna ⁊ ignis iuoluẽs splẽdorq̃z i circui
tu ei⁹: ⁊ in medio eoꝝ similitudo q̃t-
tuor aialiũ ⁊ aspect⁹ hoĩs erat i eis.
℣. De medio aũt eius quasi spẽs
electri hoc est. de medio ignis. Et.

Non eiz ẽ dubitã Lc. ij.
dũ q̃ publicani ⁊ pec
catores eẽ ꝯsierant: q̃ cũ iesu
⁊ discipl'is ei⁹ discũbebãt: nec
si in peccatis perseuerare de-
cernerẽt ⁊ qui sine peccato ẽ
cõuesci auderẽt. ℟. Quattuor
facies vni erãt ⁊ q̃ttuor pẽne vni: pe
des eoꝝ pedes recti: plãta pedis eoꝝ
vt vituli: ⁊ scintille q̃si aspect⁹ eris cã
dẽt̃. ℣. Sub pẽnis eoꝝ man⁹ hoĩs
in quattuor ptib⁹. Et scintille. Lc. iij.

Publicani quippe vo-
cantur qui vel publice
sceleribus fedantur vel pu-
blicis implicantur negocijs.
q̃ sine peccato aut vix aut nl'
latenus valent administrari
℟. Similitudo vult⁹ animaliũ faci
es hominis ⁊ facies leonis a dextris
ipsoꝝ quattuor: facies vero vituli a si

nistris ipsoꝝ quattuor: facies aũt aq
le desup ipsoꝝ: Et facies ⁊ pẽne extẽ
te desup erãt. ℣. Due pẽne singulo
rũ iungebant ⁊ due tegebãt eoꝝ
corpora. Et facies. Lectio quarta.

Et pulchro vere presa
gio q̃ apostolus ⁊ do-
ctor gentium erat futurus in
prima sua ꝯuersatiõe pecca-
tiũ p⁹ se gregem trahit ad sa-
lutẽ: officiũq̃z euangelizandi
qđ ꝑficiente merito virtutũ
erat expleturus a primis iã
fidei sue rudimentis incepit.
℟. Facies ⁊ pẽnas p q̃ttuor partes
hẽbant ⁊ incedẽtes nõ reuertebant
Sz vnũq̃dq̃z ibat añ faciẽ suã. ℣.
Pedes eoꝝ pedes recti: plãta pedis
vt plãta vituli: Sz vnũ. In. iij. noc.
Añ. Electi sũt in xp̃o añ mũdi ꝯstitu
tionẽ vt essent sancti ⁊ imaculati i cõ
spectu dei i charitate. Ps. Exaudi
de⁹ depre. Añ. Sapientiã eoꝝ
narrabunt oẽs populi ⁊ laudẽ eoꝝ
ꝑnunciat oĩs ecclesia sãctoꝝ. Ps.
Exaudi de⁹ orõez meã cũ de-
pre. Añ. Placentes deo facti sunt
dilecti quoniã gratia ⁊ misericordia
in sanctos eius ⁊ respectus in electos
eius. Ps. Te decet. Añ. Spi-
ritu intellligentie repleuit eos dñs ⁊
ipsi tanq̃z imbres miserunt eloquia
sapientie sue. Ps. Cõfitebimur

tibi. Añ. Collaudabunt multi sapientiam sanctorũ ꝛ vsqꝫ in seculum nõ delebitur. ps. Dñs regnauit exul. Añ. Non recedet memoria eoꝝ ꝛ nomen eorum requiretur a generatiõe in generationẽ. ps. Dñs reg. iras. ℣. Constitues. Lec. v.

NOn eĩm solũ q̃ fratrẽ v̾bo erudit: sꝫ et̃ q̃ exẽplo ad meliora ꝯuertit misterium gerit doctoris. ℞. Similitudo aspect⁹ aĩaliũ vt carbonũ ignis ardẽtiũ ꝛ velut aspect⁹ lãpadaꝝ: Ubi erat spũs ĩpet⁹ illic gradiebãt cũ ãbularent. ℣. Et vnũquodqꝫ eoꝝ ãbulabat coraꝫ facie sua Ubi. Lect. vi.

NOtandũ ꝙ lucas dicit qꝛ dñs ĩ domo matthei cũ publicanis discubuerat: ꝛ qꝛ ĩpe ꝯuiuium illi magnũ pauerit. ℞. Quattuor aĩalia ibant ꝛ reuertebanꝫ in similitudinẽ fulguris coruscãtis ꝛ erat in medio splendor ignis. Et d̾ igne fulgur egrediẽs. ℣. erat aũt quasi visio discurrens in medio quattuor aĩalium. Et de igne. Lectio. vij.

QUi q̃dẽ matthe⁹ q̃tuꝫ ad generale iudiciũ respicit: ꝯgruaꝫ bñficijs celestib⁹ vicẽ repẽdit. ℞. Cũ aspicerẽ aĩalia apparuit rota vna iuxta ea q̃ttuor hñs facies: Et vna similitudo ĩpaꝝ quattuor. ℣. Aspect⁹ rotarũ ꝛ op⁹ earũ erat q̃si visio maris. Et. Lect. viij.

UT a quo ꝓhẽnia bõa sperabat: illi sua tpalia cõmodaret: eũqꝫ corpalibus epulis reficeret quo ĩpe donãte gustum spũalis acceperat suauitatis. ℞. Species firmamẽti sup̾ caput aĩaliũ quasi aspect⁹ cristalli horribil' Sub quo erãt pẽne eoꝝ recte alteri⁹ ad alteꝝ. ℣. Unũqđqꝫ duab⁹ alis velabat corp⁹ suũ ꝛ alteꝝ simil'r velabaꝫ: Sub quo Ad can. añ. Datũ ẽ op⁹ eoꝝ in veritate iõ ĩ terra sua duplicia possidebũt ꝛ leticia sẽpiterna erit eis in xp̃o Can. Uos sci dñi. ℣. Annũciauerũt opa dei. Scd̃m mattheũ.

IN illo tp̃e: Cum transiret iesus vidit hoĩem sedẽtẽ in theloneo mattheuꝫ nomie ꝛ ait illi: Sequere me. Et surgẽs sequutus est eum. Et reľ. Homel. lect. eiusdem veñ. bede presbyteri. Lect. ix.

LEgim⁹ aplo dicente qꝛ oẽs peccauerũt ꝛ egẽt glia dei iustificati grat̃ ꝑ gratiã ipsi⁹. ℞. Statura erat rotarũ ꝛ altitudo horribilis totiqꝫ corp⁹ plenũ oculis: Et aspect⁹ earũ ꝛ opa velut si sit rot[illegible] ĩ medio rote. ℣. Per q̃ttuor ꝑtes eũtes ibãt ꝛ nõ reuerte-

bant cū ambularent. Et. Lect. x.

Qui & iterū iestimabi-lē eiusdē gr̄tie magnitu-dinē cōmēdans ait. Ubi aūt abūdauit peccatum supabū dauit gratia. R. Cum ambula rēt aialia ambulabāt & rote iuxta ea: Quocūq; ibat spūs illuc piter & rote eleuabant sequētes ea. V. Cū ele-uarēt aialia de terra eleuabant piter & rote iuxta ea. Quocūq;. Lect. xi.

Quia nimirū q̄pto grauio-rē dñs in electis suis pctōrū lāguorē curauit: tāto ampliorem cūctis gratie me-dētis potētiā mōstrauit. R. Eūtibus aialib⁹ ibāt simul & rote: & cū stātibus stabāt: & cū eleuarēt pariter eleuabantur: Quia spiritus vite erat in rotis. V. Statura eorū & altitu-do erat horribilis Quia. Lect. xii.

Ex lectiōe euāgelica au-diuim⁹ q2 sedētē i thelo-neo mattheū actpalib⁹ curis intētū repēte dñs miserat⁹ vo-cauit & d̄ publicano iustū de thelonearío discipl'uz fec. R. Audiebā sonū alarū quasi sonū aq̄-rum multarū quasi sonū sublimis dei: nā cū fieret vox sup firmamētū q̄d iminebat capiti eorū stabāt Et sub mittebant alas suas. V. Cū ambu-larent vt sonus multitudinis atq; ca-strorū erat: cum vero starent dimitte bant pēne eorum. Et submittebant

Secundū mattheum.

In illo tpe Cū trāsiret iesus vidit hoiez sedētez i the-loneo matheū noie & ait illi. Seq̄re me. Et surgēs sequut⁹ ē eū. Et factū ē discūbente eo in domo: ecce multi publica-ni & pctores veniētes discū-bebāt cū iesu & discipl'is eius. Et videntes pharisei dicebāt discipulis ei⁹. Quare cū pu-blicanis & pctōrib⁹ māducat magister vester? At iesus au-diēs ait. Nō ē op⁹ valētibus medicus sz male hñtib⁹: Eū-tes aūt discite q̄d ē misicor-diā volo & n̄ sacrificiū. Non n. veni vocare iustos sz pcto-res ad penitentiam. Collā.

Ecclesiā tuam dñe beni-gnus illustra: vt beati matthei euangeliste illumi-nata doctrinis ad dona per-ueniat sempiterna. Per. In lb⁹ añ. Dilecti deo & hominib⁹ sā-cti euangeliste q ordinauerūt tēpora xpi bono odore vsq; ad cōsūmatio-nē vite. Cap. Qui timet deū. R. Cōstitues eos principes Super oēm terram. V. Memores erunt nois tui dñe. Super. Hy⁹ Tra

duntur igni. ℣. Nimis hono. In medio et in circuitu sedis dei quattuor aialia senas alas hntia oclis vndique pléa n̄ cessāt nocte ac die dicer. scūs scūs scūs dn̄s de⁹ oipotēs q erat et q ē et q vētur⁹ ē. alla. Coll. Ecclia3 tuā. Ad .j. añ Deder ūt in celebratiōe opis sācti dec⁹ iō memoria eorū ē i bn̄dictiōe in scl3 scli. Ad .iij. añ. Impleuit eos dn̄s spū sapie et intellect⁹: iocūditatē et exultationē thesaurizauit sup eos. Cap. Qui timet deū. ℣. In omnem terram Colla. Ecclesiā tuam. Ad .vj. añ. Ex omni corde laudauerūt nomen sanctum domini vt amplificarent nomē sanctitatis. Capitulū.

IN medio ecclesie aperuit os ei⁹ et impleuit eū dn̄s spiritu sapientie et intellectus et stolla glorie induit eū ℣. Cōstitues eos. Coll.

BEati matthei euāgeliste q̄s dn̄e supplicatiōe placat⁹: et veniā nobis tribue et remedia sempiterna cōcede. Per. Ad .ix. añ. Sapientiam antiquorū exquisierunt sancti euāgeliste et prophetarum dictis narratione suā cōfirmauerunt. Capitulū.

IOcunditatem et exultatiōe3 thesaurizauit sup eū et nomie eterno hereditauit illū dn̄s deus noster. ℣. Annunciauerūt opera dei. Colla.

BEati matthei euāgeliste dn̄e precibus adiuuemur: vt qd̄ possibilitas nostra nō obtinet: ei⁹ nobis intercessione donet. Per. Ad vs añ. Cōuocatis iesus. Añ. Mittēs dn̄s. Añ Jesu xpi. Añ. Sapiētia dn̄i. vt .ā. Cap. Qui timet deū. ℟. In oēm terrā. ℣. Et in fines. Hy⁹. Eterna xpi munera. ℣. Nimis honor. Ad magt añ. Tua sūt hec xpi opera q sāctos tuos ita glificas vt etiā dignitatē gre in eis future ꝑire miracla facias: tu isignes euāgelij ꝑdicatores aialiū celestium admirabili figura ꝑsignasti: his nāque celeste in vnū collatū gloriosis indicijs es dignatus ōndere: hinc laus hinc glia tibi resōet in secla. Coll. Ecclesiam tuā. Mauritij sociorumque eius. Aña. Isti sunt sancti. ℣. Iusti in perpetuū. Col.

DEus q nos ꝯcedis sāctorum martyrum tuoru3 mauritij sociorumque ei⁹ natalicia colere: da nobis ī eterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per. Cetera omnia querantur in natali plurimorum martyrū et legantur lectiones. iste. Qui san-

ctorũ merita. Et hoc euangeliũ. Uidens turbas iesus quere in plurimorum martyrum Michaelis archangeli ad vš Capitulum.

SIgnificauit deus que oportet fieri cito loquēs per angelum suum seruo suo ioanni qui testimonium perhibuit verbo dei ⁊ testimoniũ iesu Christi quecunq; vidit. ℣ Te sanctuz dominũ. Hymn⁹ Mysteriorũz signifer. ℣. In cõspectu āgeloꝶ psallā tibi de⁹ me⁹ ℟. Et adorabo ad tēplũ scũz tuum Ad magt añ Dũ sacrũ mysteriũ cerneret ioānes arcāgel⁹ michael tuba cecinit dign⁹ es dñe de⁹ nr̄ accipere librũ ⁊ apire signacula ei⁹ allā

DEus qui miro Coll. ordine angeloꝶ ministeria hominumq; dispēsas. ꝯcede ꝑpicius: vt quibus tibi ministrantib⁹ in celo semper assistit: ab his i terra nostra vita muniat. Per. Inuitat. Regē arcāgeloꝶ dñz Uenite adorem⁹. ps. Uēite. In .j. noct. añ. Introibo in domũ tuā dñe ⁊ adorabo ad tēplũ scũz tuũ. ps. Uerba mea. Añ. Stetit āgelus iuxta araz tēpli hñs turribulũ aureuz in manu sua. ps. Dñe dñs noster. Añ. Ascēdit fum⁹ aromatũ in ꝯspcũ dei d māu āgeli. ps. In dño ꝯfido Añ. Michael archāgele veni i adiutoriũ pplo dei. ps. Dñe qs habi. Añ. Michael ꝑposite paradisi quē honorificāt angeloꝶ ciues intercede pro nobis ad dñm. ps. Celi enarrāt. Añ. Gloriosus appuisti in ꝯspcũ dñi: ꝑpterea decorē induit te dñs. ps. Qui hitat. ℣. Stetit angelus iuxta arā templi. ℟. Hñs turribulum aureum in manu suā. Lectio ex commentario beati gregorii pape. Lectio pria.

NOuē āgeloꝶ ordies esse testante sacro eloquio scim⁹: angelos archangelos: virtutes: ptātes: principatus: dñatiōes: thronos: cherubin atq; seraphin. ℟. Factum est silentium in celo dũ cõmitteret bellũ dracho cuz michaele arcangelo: ⁊ audita est vox milia miliũz dicentium: salus honor ⁊ virtus Omnipotenti deo. ℣. Milia miliũ ministrabāt ei ⁊ decies cētena milia assistebant ei. Omnipotenti. deo.

NAzq; esse Lectio. scđa. angelos ⁊ archangelos pene omnes sacri eloquij pagine testantur. Cherubin vero atq; seraphin sepe vt notũ est libri ꝑphetarum

loquunt. ℞. In ꝯspectu gētium nolite metuere: vos eniʒ in cordibus vr̄is adorate ꝛ timete dn̄ʒ. Angelus eniʒ ei⁹ vobiscū ē. ℣. Nolite timere opprobria hoīum ꝛ blasphemias eoꝝ ne metuatis. Angelus. Le. iij.

Quattuor quoqꝫ ordinuʒ noīa paulus apostolus ad ephesios enumerat dicēs: Supra omnem principatum ꝛ potestatem ꝛ v̄tutē ꝛ dominationē. ℞. In conspectu angeloꝝ psallam tibi Et adorabo ad templū sanctum tuū ꝛ confitebor nomini tuo domine. ℣. De⁹ meus es tu ꝛ ꝯfitebor tibi deus me⁹ es tu. ꝛ exaltabo te. Et. Lect. iiij.

Qui rursus ad colossēses scribens ait: Siue throni siue dn̄atiōes siue principatus siue potestates. ℞. Stetit āgelus iuxta arā tēpli habēs thurribulū aureū in māu sua ꝛ data sūt ei incēsa multa. Et ascēdit fumus aromatū ď manu āgeli in ꝯspcū dn̄i. ℣. Data sūt ei incēsa multa vt adoleret ea an̄ altar̄. Et. In. ij. noc. an̄. Cōcussū est mare ꝛ cōtremuit terra vbi archāgelus mihael ďscēdebat ď celo. ps. Cātate. j. an̄. Adorate dn̄m all'a oēs angeli eius all'a. ps. Dn̄s reg. exul. An̄. Laudemus dn̄ʒ quē laudāt angeli cui cherubin ꝛ seraphin scūs scūs scūs pclamant. ps. Cantate. ij. an̄. Michael ꝛ angeli ei⁹ pugnabāt cū dyabolo ꝛ ille hostis ātiqu⁹ vict⁹ est ab eo. ps. Dn̄s reg. irasc. An̄. Data sunt ei incēsa multa vt adoleret ea an̄ altare aureū qď est an̄ oculos domini. ps. Benedic aīa. j. An̄. Sācte mihael archāgele defēde nos in ꝓlio vt nō peream⁹ in tremēdo iudicio. ps. Bn̄dic anima. ij. ℣. Data sūt ei incēsa m̄lta. ℞. Ut adoleret ea ante altare aureum. Le. v.

Dominatōes vero pricipat⁹ ac potestates iā ad ephesios loquens descripserat. Sʒ ea quoqꝫ colossēsib⁹ dictur⁹ ꝓmisit thronos ď quibus necdum quicquā fuerat ephesijs loquut⁹. ℞. Michael ꝛ angeli ei⁹ pugnabāt cū dyabolo: Et ille hostis antiqu⁹ vict⁹ est ab eo. ℣. Dū preliaret michael archangelus cum dracone audita est vox dicentium: salus deo nostro. Et. L. vj.

Dum ergo illis quattuor que ad ephesios dixit: idest principatib⁹ potestatibus virtutib⁹ atqꝫ dominatiōibus cōiungūtur throni: quinqꝫ sunt ordines ꝙ specialiter exprimūtur. ℞. Archāgeli michaelis interuētiōe suf-

fulti te dñe depcamur. Et quos ho/
nore ꝓſequimur cótigam⁹ ⁊ méte. ℣.
Perpetuũ nobis dñe tue miſatióis
ꝓſta ſbſidiũ qb⁹ ⁊ ãgelica ꝓſtituiſti ſuf
fragia nõ deeſſe. Et quos. Le. vij.
QUm angeli ⁊ archãge
li cherubin atqȝ ſera/
phin adiũcta ſũt: ꝓculdubio
nouẽ eẽ ordies angeloꝝ íue
niũt. ℟. Nunc facta ẽ ſalus ⁊ virt⁹
⁊ regnũ deo nr̃o ⁊ poteſtas xp̃o eius
Quia ꝓiectus eſt accuſator fratrum
noſtrorũ qui accuſabat illos ante có
ſpectum dei noſtri die ac nocte. ℣.
Propterea letamini celi ⁊ qui habi/
tatis in eis. Quia. Lectio viij.
IPſi angelo qui prim⁹
eſt ꝯditus per prophe/
tam dicit Tu ſignaculum ſi/
militudinis plenus ſapiẽtia
⁊ perfectus decore in dlicijs
paradiſi dei fuiſti. ℟. Te ſan/
ctũ dñm in excelſis laudant oẽs ãge
li dicẽtes: Te decet laus ⁊ honor dñe
℣. Cherubin quoqȝ ac ſeraphin ſã
ct⁹ ꝓclamant ⁊ ois celic⁹ ordo dicẽ/
tes: Te decet. Ad cant. añ. Ar/
changeli michaelis interuẽtióe ſuf/
fulti te dñe depcamur: vt quos ho/
nore ꝓſequimur cótingam⁹ ⁊ mente
alla. Cã. Dñe miſerere noſtri.
require p⁹ pſalteriũ. ℣. Aſcẽdit
fum⁹ aromatũ in ꝯſpcũ dñi. ℟. De

manu angeli. Scdm mattheũ.
IN illo tpe: Acceſſerunt
ad ieſuz diſcipuli dicẽ/
tes. Quis putas maior ẽ i re
gno celoꝝ: Et aduocans ie/
ſus puulũ ſtatuit eum in me/
dio eoꝝ. Et reli. Doml. lect.
eiuſdẽ b ti maximi epi. Le. ix.
SI diligent audiſti euã/
gelicã lectõez itelligere
poteſti: q̃ miſtri ac ſacerdoti/
b⁹ dei reuerẽtia debeat: vl q̃
ipſos clicos inuicẽ hũilitate
ſe oporteat ꝑuenire. ℟. Doce
bo te que vẽtura ſunt populo tuo in
nouiſſimis diebus ⁊ annũciabo tibi
quod expreſſum eſt in ſcripturis ve/
ritatis: Et nemo eſt adiutor meus in
omnib⁹ his niſi michael archange/
lus princeps veſter. ℣. Ex die q̃ po
ſuiſti cor tuũ ad intelligendũ vt te af
fligeres in cóſpectu domini: exaudi/
ta ſunt verba tua ⁊ ego veni propter
ſermones tuos. Et nemo. Lect. x.
AIt eim dñs percũctã
tibus diſcipulis. Quis
eorũz in regno celoꝝ maior
eẽt futurus: ſtatuto corã om
nibus puerulo. ℟. In tpe illo
cõſurget michael q ſtat pro filijs ve
ſtris ⁊ veniet tempus quale nunqȝ
fuit ex quo gẽtes eſſe ceperunt vſqȝ
ad tpſ illud. ℣. In tpe illo ſalua/

bitur populus tu⁹ oīs q̄ inuētus fue
rit scriptus in libro. Et. Lect. xj.
QUicūqꝫ humiliauerit
se sicut paruuls iste.
hic maior erit in regno celo-
ruz. Uñ intelligim⁹ q̄ humili
tate peruenit̄ ad regnū: sim-
plicitate penetratur celū. R.
Nūqd scis quare venerīz ad te nūc
reuertar vt p̄lier aduersus principez
p̄sarū ꝯtradicētē tuis p̄cib⁹ ⁊ meele
gatiōi: Uerūtū michael archāgelus
p̄riceps magn⁹ q̄ stat ꝓ filijs pp̄li tui
erit adiutor me⁹. V. Princeps re-
gni persarum restitit mihi viginti ⁊
vno diebus. Uerūtamen. Lect. xij.
QUisquis cupit tenere
diuinitat̄ fastigia: hu
militatis ima sectet̄. Quicū-
qꝫ vult fratrem preuenire re
gnādo prius illuz preueniat
obsequēdo sicut ait aposto-
lus honore inuicē p̄uenietes
R. Fidelis s̄mo ⁊ oī acceptione di
gnus michael archāgelus Qui pu-
gnauit cū diabalo gr̄a dei victor exti
tit ⁊ ille hostis antiqu⁹ passus ē rui-
nā magnā. V. Factū ē silētiū in ce
lo dū cōmitteret bellū draco cū mi
chaele archangelo: Qui pugnauit
cum diabolo gratia dei victor extitit.
Secūdum mattheuz.
IN illo tp̄e: Accesserunt
discipuli ad iesum dicentes:
Quis putas maior ē i regno
celorum? Et aduocans iesus
paruuluz statuit eū in medio
eoꝝ ⁊ dixit: Amē dico vobis
Nisi ꝯuersi fueritis ⁊ efficiami
ni sicut p̄uuli nō intrabitis i re
gnum celoꝝ. Quicūqꝫ ergo
hūiliauerit se sicut p̄uul⁹ iste:
hic ē maior i regno celorum.
Et q̄ susceperit vnū p̄uulū talē
in noīe meo me suscipit. Qui
aūt scādalizauerit vnū d̄ pu
sillis istis q̄ i me credūt: expe
dit ei vt suspendat̄ mola asi-
naria i collo ei⁹ ⁊ demergat̄ i
p̄fūdū maris. Ue mūdo ab
scādalis. Necesse est enim vt
veniant scādala. Uerūtū ve
homini illi p̄ quē scādalū ve
nit. Si aūt man⁹ tua vel pes
tu⁹ scādalizat te abscide eū ⁊
p̄ijce abs te. Bonū ē tibi ad
vitā igredi debilē vl' claudū
q̄ duas man⁹ vl' duos pedes
habētē mitti in ignē eternum
Et si ocul⁹ tuu⁹ scandalizat te
erue eū ⁊ p̄ijce abs te. Bonū ē
tibi vnū oculū hn̄tē i vitā in-
trare: q̄ duos ocl'os hn̄tem
mitti in gehēnā ignis Uidete
ne ꝯtēnatis vnū ex his pusill'.
Dico eīz vobis: qꝛ angeli eo

rũ semper vident faciem patris mei qui in celis est. Col. Deus qui miro. vt.s. In lb' añ. Dũ pliaret michael archãgelus cũ dracõe audita ẽ vox dicẽtiũ: salus deo nr̃o. Cap. Significauit de' ℞. Stetit ãgel' iuxta arã tẽpli. ℣. Hñs turribulũ aureũ in manu sua. Iuxta arã. Hy' Ascẽdãt nostre. ℣. Adorate dñm. ℞. Omnes angeli ei'. Ad bñs. añs. Factum est silentium in celo dũ draco committeret bellũ ⁊ mihael pugnauit cũ eo ⁊ fecit victoriã allã. Coll' De' q̃ miro. Ad .j. añs. Dũ cõmitteret bellũ draco cũ michaele arcãgelo audita ẽ vox milia miliũ dicẽtiũ salus deo nr̃o. Ad magt añ. Michael: Gabriel: Cherubin: ⁊ Seraphin nõ cessãt clamare quottidie dicẽtes: dign' es dñe accipe glĩaz allã. Cap. Significauit deus. ℣. Stetit ãgelus iuxta arã templi. ℞. Hñs thurribulũ aureũ i manu sua. Coll. De' q̃ miro ordie. Ad vj. añs. Angeli dñi dño bñdicite in eternũ. Capitulum.

Factum est prelium in celo michael ⁊ angeli eius preliabãtur cum dracone et draco pugnabat ⁊ ãgeli eius ⁊ nõ valuerũt neq3 locus inuent' ẽ ãpli' eoꝝ in celo. ℣. Data sunt ei incẽsa mlt̃a. ℞. Ut adoleret ea ante altare aureum. Coll.

Perpetuũ nobis domine tue mĩ͠atiõis p̃sta subsidiũ quibus ⁊ angelica p̃stitisti suffragia non deesse. Per. Ad .ix. añs. Angeli archãgeli throni ⁊ dominationes principatus ⁊ potestates virtutes celoꝝ laudate dñz de celis allã. Caplm.

Audiui vocẽ angeloꝝ mltoꝝ i circuitu throni ⁊ aialiũ ⁊ senioꝝ ⁊ erat numer' eoꝝ milia miliũz voce magna dicẽtiũ: sal' deo nr̃o. ℣. Ascẽdit fumus aromatũ i ꝯspcũ dñi. ℞. De mãu ãgeli. Collecta.

Beati archãgeli tui michaelis itercessiõe suffulti supplices te dñe deprecamur: vt quos honore prosequmur: ꝯtingamus: ⁊ mẽte. Per. Ad vs añ. Stetit angel'. Añ. Ascẽdit fum'. Añ. Michael archãgele. Añ. Michael p̃posite Cap. Significauit deus. ℞. Gloriosus apparuisti In cõspectũ dñi ℣. Propterea decorẽ iduit te dñs In conspectu. ℣. In cõspectu ãgelorum psallã tibi deus meus. ℞. Et adorabo ad templũ sanctũ tuũ. Ad magt añ. Stetit ãgelus iuxta arã tẽpli hñs turribulũ aureũ in manu

sua ⁊ data sunt ei incēsa multa ⁊ ascē dit fumus aromatum in conspectu domini de manu āgeli. Collecta. Deꝰ q̄ miro ordie. Cōmō de scō hyeronimo. Aña. Iste cognouit ℣. Iustꝰ germinauit sicut. Col. Deꝰ q̄ nos bti hieronymi. q̄re oia i vniꝰ ꝯfes. n̄ pōti. ⁊ legāt iste lectiōes Bti sunt serui illi. Euāgelium. Dixit symō petrꝰ ad iesū. Ad vš fiat capi. de scō hyeronymo. Dilectꝰ a deo. Et postea erit cōmemoratio d̄ sācto remigio. Añ. Similabo eū. ℣. Ecce sacerdos magnꝰ. Coll. Da q̄s op̄s deꝰ vt bti remigij. Le. Seruꝰ q̄ gemiata talēta. Euāgeliū. Hō q̄dā pegre. Ceta oia q̄re in vnius confes. pontific̄. De scō frācischo fiat sicut d̄ bto hyeronimo totū offm̄. In natale scē fidis virgis ⁊ martyris ad primas vš añ. Adest dies leticie in quo fides sanctissima cōscendit thronū glorie. inter sāctos letissima cuz beatorū agmine refulget splendidissima. Añ. Hec est fides q̄ nesciuit viꝝ in delitijs sꝫ Iesu xp̄o seruiuit sāctis pudicitijs tādem ad celos trāsiuit fruēs sūmis gaudijs Añ. Hec est fides speciosa plena scō flamie virgo redolēs vt rosa mira pulchritudine celo gaudet iocundosa cū sanctoruꝫ agmine Añ. Sācta fides venereť a cūctis fidelibꝰ ⁊ verꝰ deꝰ laudeť i sup̄nis scdlbꝰ ⁊ nobis venia deť de cunctis criminibus. Cap. Qui gl'iať. ℟. O q̄ dulcis ē memoria de scā fide virgine q̄ gaudet celi curia cū āgeloꝝ agmine. In paradisi gloria manet cū scō numine. ℣. Btā fides fulgida virgo ⁊ martyr splēdida. In. Ad vtrasq̄ vesperas. Hymnꝰ.

Adest dies leticie scēq̄ fidis gaudiū: quam vocauit rex gl'ie ad sūmū celi p̄miuꝫ.
Hec ē virgo scissima de numero prudentium: scā fides clarissima iter' choros letantiuꝫ.
Respuit fides martyrio spuans corpꝰ v̄gineū: saluti desiderio regnū optās ethereū.
Virgo fides egregia ora p nobis dn̄m: vt det p tua merita celoꝝ plenuꝫ gaudium.
Gloria patri dn̄o filio ⁊ paraclito: qui vitam sine termino det nobis celi solio. Amē
℣. Diffusa est gratia. Ad magnificat añ. Hodie beata fides virgo ⁊ martyr floruit que martyrij corona coronari meruit ideo florens vt rosa letatur cum gloriosa matre virgine in celesti culmine. Collecta.

Deus qui presentem diem beate fidis virginis martyrio facis esse solennem: presta ecclesie tue: vt cuius meritis gloriatur: eius precibus adiuuetur. Per. Inuit. Xpm regem glorie Iesum adoremus. Sancte fidis hodie festum celebremus. psal. Venite. Ad noctur. Hym.

In matutinis cantemus sancte fidis preconia: filium dei laudemus qui det nobis celestia. Agenne gaude ciuitas agens fidis memoriam quam decorauit sanctitas propter suam victoriam. Laudemus tantam virginem nec non eius martyrium: vt ad beatitudinem veniamus celestium. Canteumus omnes hodie sancte fidis memoriam: quam vocauit rex glorie ad paradisi gloriam. Gloria patri domino etc. In .j. noct. an. Sancta fides igitur agenensi ciuitate ex nobilibus orta parentibus plena sanctitate. ps. Domine dominus noster. An. Hec induta candida stola que virginitatis fulget fide splendida odore suauitatis An. etate iuuencula senex summa honestate fuit sine macula plena magna sanctitate An. Candore formosissima vultusque claritate claruit sanctissima Iesu xpi bonitate. An. Hanc apprehendit dacianus qui ab imperatoribus missus fuit quasi insanus plenus malitiis sceleribus. An. Fronte os pectus armauit ad dacianum exiens et ad dominum orauit signo crucis se muniens. V. Specie tua et pul. Incipit passio sancte fidis virginis et martyris. Lectio .j.

Sancta igitur fides agenensium ciuitate oriunda fuit ex parentibus clarissimis splendidissima proles procreata. Alumna ipsius loci in ortu facta est patrona in passionis obitu. Nobilis quoque veterum et generosa stirpe parentum: sed facta xpi munere nobilior quia stola virginitatis candida induta: fulgens fide in domino iesu xpo odorem bone suauitatis protulit. R. Hodie mundi saluator nostre salutis amator sanctam fidem glorificauit in gloria exaltauit Cum sanctis agminibus in supernis sedibus. V. Que pro sacrum martyrium consequuta est premium. Cum. L. ij.

Hec namque prima in ciuitate agenno decus et exemplum magni martirij cunctis xpi fidelibus fuit. Vitam namque temporalem perdere noluit vt possideret eternam que ab ipsis infantie cunabulis dominum iesum xpm dilexit et suum dixit esse auctorem. R. Sancta fides igitur agenensi ciuitate oriunda hic colitur mira plena sanctitate Mi

tesqꝫ mira claritate. ℣. Nobilis ex genere nobilior ex muliere diuine maiestatis. Nitensqꝫ. Lectio tertia.

IUuenis quidē tpe passionis erat etate: sꝫ sensu ꝛ ope senex manebat. Pulchra erat facie: sꝫ pulchrior mente Uirginitatis quidē cādore formosissima: vult⁹ hilaritate serēa ℟. Istā vidēs datianus iubet ad se properare infidelis vt insanus iubet deos colere Quos ipsa vult respuere. ℣. Deum vnū colere: deos plures dispicere. Quos. Lectio .iiij.

IGitur cū eodem tpe pses sceleratissim⁹ noie dacian⁹ direct⁹ a pphanis diocleciano seu maximiano ipatorib⁹ q̄ tūc romane arcis primatū regere videbāt: agēnā vrbē ingrederet: dolo instigatus diaboli: q̄ten⁹ sacrilegos beneficijs remuneraret atqꝫ xpianis ibidē metu ipsi⁹ latētib⁹ atrocissimas pēas inferret ꝯtinuo btissimā fidē vginē accersiri iussit ꝛ suis ꝯspectibus duci pcepit. ℟. O q̄ dulcis ꝛ amena scā fides ꝛ serena que Suā animā trāsmisit ad gliā. ℣. Que pp dei filiū passa ē supplicū ꝛ p⁹ sacrū martiriū. Suā. In .ij. noc. Añ. Que es ingt dacianus dic mihi charissima? sū fides christiana a mea infātia. Añ. Recede ingt dacian⁹ ab ista stulticia: ad deos nostros leua man⁹ dās eis sacrificia. Añ. O infelix daciane plene magne inuidie ꝯsiliū dasiane ꝯtra regē glie. Añ. Hic tot⁹ mūd⁹ resōat scē fidis sc̄itatē: nec chor⁹ celebret eiusdē festiuitatē. Añ. In festo hui⁹ virgis cātet turba fideliū chor⁹ btitudis collaudet dei filiū. Anti. Gaude agenne ciuitas ꝛ tibi sit iocunditas: quoniam fidis sanctitas floret in te ꝛ charitas. ℣. Adiuuabit. Lectio quinta

AT illa se sponte ministris offerēs corpusqꝫ suū vndiqꝫ signo scē crucis muniēs orabat ad dñm dicens: Dñe iesu xpe q̄ tuos semp i oibus adiuuas: adesto mihi nūc famule tue ꝛ pbe ori meo s̄mone acceptabilē quē in ꝯspectu hui⁹ tirāni respōdeā: ꝛ armata sacte crucis vexillo fronte ore pectoreqꝫ sacto roborata spū hilari aio prexit. ℟. Cādor virgitatis dec⁹ mire charitatis speculū hūilitatis Est fidis virgo iclita ℣. Ut rachel amabil: vt hester laudabil: vt ruth admirabil. Est. L. vj.

CUm aūt staret corā p̄side blādo s̄mōe ait ad eā. Qd ē vocabulū nois

tui? Cui cõsequẽter scã fides nullo metu pterrita rñdit: Fides noie & ope vocor. Preses dixit: Quis cult⁹ inqt religionis ac fidei tue? Ad hec scã fides rñdit. Ab exordio iuuẽtutis mee xpiana sũ & domino iesu xpo tota mẽtis deuotione deseruio illiusqʒ nom̃ ꝯfiteor illi me tota intẽtione ꝯmitto. ℞. Uirginis pconiũ sancte fidis nobilis chorus cõcinẽtium cantet letus & humilis Cuʒ celesti curia. ℣. Gaudet cum dei filio cũ sãctorũ collegio. Cum. Lectio. vij.

PReses vo calidissima simulata trãquillitate paulo indulgẽti⁹ rñdit: Accipe inqt o iuuenis puella ꝯsiliũ meum pulchritudini atqʒ iuuẽtuti tue necessariũ & cessa ab hac ꝯfessiõe & sacratissie diane sacrifica qr ipsa ẽ sexui tuo ꝯsilis & mltis te muneri b⁹ faciã ditiorẽ. ℞. Magne dies leticie btẽ fidis virginis illuxit nobis hodie atqʒ btitudinis hãc dacianus ipius martirizauit impie. Fidẽqʒ nostrã nescius sed repletus magne inuidie. ℣. O infelix daciane q̃ tu miser q̃ insane. Fidemqʒ. L. viij.

QUaʒ pmissiõ ꝯ xpi virgo velut nihilũ depu-tãs ita rñdit: A patrũ traditõib⁹ cognoui q̃re oẽs diij gẽtiũ demõia sũt & tu mihi blãdicijs psuadẽ vis vt ego eis sacrificare debeã. Preses vo ira ꝯmot⁹ ait ad eã. Ut qd deos nostros demõia eẽ dicere psũpsisti. Aut pstrato iqt corpore diijs sacrifica aut diuersis te faciã intire tormẽtis. ℞. Fides post martyriũ qd tulit pp dñz spũm exalauit q ad celũ volauit Ubi gaudet quottidie cũ xpo rege glorie. ℣. Scẽ fidis aĩa p⁹ dira certamia padisũ intrauit. Ubi. Ad can. an. Cãtica leticie decãtem⁹ hodie ad honorẽ virginis scẽ fidis martyris q̃ pp martyriũ hʒ dei pmiũ. ps. Audite me. ℣. Elegit eã dñs. Le. ix.

TUnc scã fides secura d pmio exẽplo magnorũ martyrũ roborata has audiens minas desiderãs a tna vita ad supnã migrare gliaʒ i hac vociferatiõe prupit dicẽs: Ego eiʒ p noie dei mei iesu xpi ñ solũ pati diuersa sũ pata tormẽta: sʒ & mortẽ i ei⁹ ꝯfessiõe subire ꝯsidero ℞. O flos vallis virgialis liliũ mũdicie rosa temporis vernalis fructus patientie fides: Corona regalis xpi regis glorie. ℣. Uirgo fides mar

tyr christi gaudium leticie ⁊ celestis patrie. Corona. Lectio decima.

Tunc p̄ses magis furore succensus iussit satellitib⁹ suis vt sanctā v̄ginē inserrēt in lectū ereū ⁊ superpositā i q̄ttuor ptes extēdi ignēq̄ supponi precepit vt eius tenera mēbra tā crudeli dirūperent supplicio. ℟. O felix fides s̄ctissima o virgo beatissima que celi gaudes curia Inter sc̄orum agmina ℣. Ora pro nobis iugiter vt saluemur perhēniter. Inter. Lect. xi

Itaq̄ candētem craticulam sanctissima virgo vltro ↄscēdēs diuaricatis mēbris p quattuor ptes extēdit: lorisq̄ ferreis coartata p flameā cratez ↄuoluit. Cū ipsi ministri ferreis batillis ardētes prunas subijciūt: adipeq̄ flāmis iniecto ad latera vsq̄ torrida icēdia s̄buolare cogūt. ℟. O btā sponsa christi virgo btissima: q̄ deo grata fuisti virgo prudētissima. Suscipe iā deuotorū tuoꝝ precamina. ℣. Uirgo dulcis ⁊ decora pro nobis deuz exora. Susci.

Quod videntes Le. xij. q̄ aderāt vna voce clamauerunt dicentes. O impietas ⁊ iniusta iudicia: innocēs ⁊ dei cultrix ⁊ p̄me dignitatis honore ꝑfulgēs cuz absq̄ vllo facinore grauissimis supplicijs mancipat. ℟. Hodie btā fides migrauit ad dn̄z vt tetstat ista dies sustinuit martyriū: Ān dat sibi quies ⁊ magnū solaciū. ℣. Propt fidē saluatoris Jesu xp̄i redēptoris puenit ad gaudiū. Ān. Euāgeliū. Sīle ē regnū celoꝝ thesauro abscōdito. ⁊ cetera sic i natali v̄ginū. Coll. Deus q̄ p̄nte die. In lb⁹ añ. Dn̄s regnauit quē fides amauit laudādo laude m⁹ deū ⁊ amem⁹ Cap. Qui gloriat in dn̄o glo. ℟. Adiuuabit eā. In lb⁹ Hymnus.

Alaudes huius virgini⁹ cantemus omnes dulcit. vt ad fructū dulcedis veniamus alacriter. Clara voce cātem⁹ sc̄e fidis victoriā: oīpotētez laudem⁹ p fidei ↄstātiā. Nūc cātem⁹ humil'r sc̄e fidis offm̄: vt gaudeam⁹ iugiter iter choros letātiū. Gaudeat presens concio de sc̄ā fide virgine: que gaudet celi solio splendens celesti lumine. Gloria patri domio. ℣. Diffusa ē gr̄a. Ad vā añ. Hodie beata fides migrauit ad dn̄m hodie gaudet in celis sistēs an̄ dn̄z vn̄ de

collaudet nūc et in perpetuū. Ad .j. añ. Ad primā fidē laudem⁹ cātantes officiū cui⁹ festū celebrem⁹ eiusqꝫ martyriū vt cū sanctis exultemus in choro letātiū. Ad .iij. añ. In tercijs decātem⁹ nūc scē et exultemus ei q legē posuit pctā nostra diluit. ℣. Spē tua. Ad .vj. añ. In sexta rector potens laudet et beata fides celebret xp̄s qui nūqꝫ deficit beatam fidem elegit. Cap. Dñe deus meus. ℣. Adiuuabit eā. Collecta.

Quesumus om̄ps de⁹: vt btē fidis v̄gis et martyris tue venerāda solēnitas nobis salutē p̄stet icremētuz: cui⁹ admirāda vita salutare p̄bet exēpluz. Per dñm. Ad .ix. añ. In nona rex oīuz laudem⁹ xp̄m dñm: qui fecit mirabilia donet nobis celestia. Cap. Inuocaui dñm. ℣. Elegit eā dñs. Colla.

Deus q̄ ad celebrāduz beate fidis virginis et martyris tue triūphuz venerabilē tuorum excitas corda fidelium: da: vt quā solemnibus veneramur officijs: ei⁹ cōtinuis foueamur auxilijs. Per dñz. Ad vs añā. Sancta fides igit. Añ. Hec induta cādida: Añ. Etate iuuencula. Añ. Cādore formosissima. Cap. Qui gloriat. ℟. Spē tua. Hy⁹. Adest dies. ℣. Diffusa ē grā. Ad magt. añ. P⁹ sacrū martyriū et dirū supplicium fertur ad celestia virgo fides egregia q̄ gaudet in celestib⁹ iūcta celorum ciuib⁹. Colla. Deus q̄ p̄nte diē. Dionisij cū socijs suis ad vs cap. Iustorū aie. ℟. Lauerūt stolas suas Et cādidas eas fecerūt i sāguie agni. ℣. Isti sūt q venerūt ex magna tribulatiōe et lauerūt stolas suas. Et. Hym⁹. Eterna xp̄i munera. ℣. Iusti i ppetuū. Ad magt añ. Isti sūt sācti q p testō Col.

Deus q̄ nos annua scōrum tuorum dionisij sociorum ei⁹ solēnitate letificas: p̄ceō ppici⁹: vt q̄rum gaudem⁹ merit⁹ accēdamur exēplis Per. Le. viij. Ait dñs martyrib⁹ suis: Trademini. q̄re in p̄timo martyrum et cetā oia q̄ ibi deficiūt et legāt p⁹cātica infrascripte lectōes cū euangelio. Lectio sancti euangelij secundum mattheum.

In illo tēpore: Respondēs iesus dixit: Cōfitebor tibi pater dñe celi et terre quia abscondisti hec a sapiētibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis. Et reliqua. Homelia lectiōis eiusdem beati

augustini epi. Lectio nona.

Sanctū euāgeliū cū legeret audiuim⁹: exl'tas se dn̄z iesū i spū ⁊ dixisse. Cōfiteor tibi pat dn̄e celi ⁊ t're q2 abscōdisti hec a sapiētib⁹ ⁊ prudentibus ⁊ reuelasti ea paruulis. Lectio decima.

Nucusq3 iterim v̄ba dn̄i si digne si diligēter si q̄d primū ē pie ɔsiderem⁹: īuenim⁹ primit⁹ cū in scripturis legim⁹ cōfessionē n̄ semp debere vos ītelligē vocē pctōris. Lec. xj.

Maxie āt hoc dicēdū fuit ⁊ hinc āmonēda ē charitas vestra q2 mox vt hoc v̄bū sonuit voce lectoris: sequut⁹ ē etiā son⁹ tōsiōis pector] vestri: audito scz q̄d dn̄s ait: cōfiteor tibi pat dn̄e celi ⁊ t're. Le. xij

In hoc ipo q̄ sonuit ɔfiteor tibi pat dn̄e celi ⁊ t're: pectora tutudist]. Tūdere āt pect⁹ q̄d ē nisi q̄d latet i pectore arguē ⁊ euidēti pulsu occl'tū castigare pctm̄. Scd'z matth.

In illo tpe: R̄ndens iesus dixit: Cōfiteor tibi pat dn̄e celi ⁊ t're q2 abscōdisti hec a sapiētib⁹ ⁊ prudentib⁹ ⁊ reuelasti ea puul': ita pat qm̄ sic fuit placitū an̄ te. Oia mihi tradita sūt a patre meo Et nemo nouit filiū nisi pat: neq3 patrē q̄s nouit nisi filius ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugū meū super vos ⁊ discite a me q2 mitis sū ⁊ hūilis corde ⁊ inuenietis requiē aīab⁹ vestris. Jugum eīm meū suaue ē ⁊ onus meū leue. Col. De⁹ q̄ nos annuā. vt. s̄. Cetera oīa vti plimor martyr. Sci luce euāgeliste ad vs̄ cap. Qui timet deum. ℞. Quattuor animalia. Hymn⁹ Jesu corona celsior Et simil'r in matutinis dicat. ℣. Nimis hono. Ad magt an̄. Ecce ego Joannes vidi. Collecta Eccl'iā tuā dn̄e ⁊c. Hoc cap. ⁊ hec coll'. dicāt ad laudes ⁊ ad. iij. ⁊ ad vs̄ i die. Ad. vj. ⁊ ix. require in scō mattheo euāgelista ⁊ ceta oīa excepto q̄ legāt lectōes ifra scripte cū homel'. ⁊ ei⁹ euāgelio. Lect. ex homl' bt̄i gre. pape. Lectio. i.

Ait dn̄s discipulis suis: Nolite portare sacculum neq3 peram neq3 calciamenta ⁊ neminem per viam salutaueritis. ℞. In vi-

sione dei vidi zc. Lectio secūda.
In sacculo pecunia clausa ē Pecunia vero clausa est sapiētia occulta. Qui igitur sapientie verbū habet sed hoc errogare proximo negligit: quasi pecuniā ligatam i sacculo tenet. Lectio tertia.
Unde scriptū est. Sapiētia abscondita ꝛ thesaur⁹ occult⁹ q̄ vtilitas i vtrisqꝫ. L.iiij.
Quid vero p pera nisi onera secli: ꝛ quid hoc loco per calciamēta nisi mortuorum opuꝫ exēpla signant. Le.v.
Qui ergo officium predicationis suscipit: dignū non est vt onus seculariuꝫ negociationū portet: ne dū hoc eius colla ꝯprimit. ad predicāda celestia non assurgat. Le.vj.
Nec debet stultoꝝ operum exēpla ꝯspicere: ne sua opera quasi ex mortuis pellib⁹ cre dat munire. Lectio septia
Sūt eteiꝫ multi q̄ prauitateꝫ suaꝫ ex alienis prauitatibus tuent. Quia eiꝫ alios talia fecisse cōsiderāt: se hoc facere licenter putāt. Lectio. viij.
Si quid aliud faciūt nisi pedes suos ex mortuoꝝ aīaliū munire pellib⁹ conant. Ois vero q̄ salutat in via: ex occasione salutat itineris ꝛ nō ex studio optande eius salutis. Secundū Lucam.
In illo tpe: Designauit domin⁹ ꝛ alios septuaginta duos discip̄los ꝛ misit illos binos ante faciem suā i omnē ciuitatem ꝛ locū quo erat ipse venturus Et reliq̄. Domelia lect. eiusdem beati gregorij pape. Lectio nona.
Domin⁹ ꝛ saluator noster fratres charissimi aliqñ nos sermonib⁹ aliqñ operib⁹ āmonet. Lect. decia.
Ipsa eteniꝫ facta eius p̄cepta sunt: qꝛ dū aliquid tacit⁹ facit: quid agere debeamus innotescit. Lectio vndecia.
Ecce enim binos i predicationē discipulos mittit: quia duo sūt precepta charitatis: dei videlꝫ amor ꝛ ꝓximi: et minus q̄ inter duos charitas haberi nō potest. Lectio. xij.
Nemo proprie ad semetipꝫ hēre charitatē dicit: sed dilectione se in alteꝝ tēdit vt esse charitas possit. Scdm lucā.
In illo tpe: Designauit dn̄s ꝛ alios septuagintaduos discipulos ꝛ mi-

sit illos binos ante faciē suā in oēm ciuitatez ꝛ locuz quo erat ipse ventur⁹. Et dicebat illis: Messis q̄dē mlta: ope rarij āt pauci Rogate ergo dn̄m messis vt mittat opera rios i messē suā. Jte ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos Nolite portare saccu lū neqꝫ perā neqꝫ calciamen ta ꝛ neminē p viā salutaueri tis. Jn q̄ncūqꝫ domū intraue ritis pmū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit fili⁹ pa cis requiescet super illā pax ve stra. Sin aūt ad vos reuerte tur: i eadē autē domo mane te edētes ꝛ bibētes q̄ apō il los sūt. Dign⁹ ē eim oparius mercede sua. Colla. Eccliaz tuā. Et cetera sicut in scō mat theo. Jn natali scāruz vnde cim miliū virginū ad vtrasqꝫ vesperas in lb⁹ ad iij. Caplz.

Qui gloriatur in dn̄o glo rietur: nō enim q̄ sei pꝫ cōmēdat ille pbatus est: sed quē deus cōmēdat. ℟. O fe lices virgines vnnorum victrices q̄ bus dū ad sāguinem vsqꝫ restitistis: Oleo nō vacue nec segnes vt fatue ad celestes nuptias sil'introistis. ℣. O beate q̄ repēte cū clamore veniē te dn̄o parate. Oleo nō. Hy⁹. Gau de celestis curia. ℣. Adducent regi virgīes p⁹ eā. ℟. Proxīe ei⁹ af ferent tibi. Ad magt añt. O felix germānia tā decoro germie virginū ornata btā colōia pcioso sāguie mar tyrū dicata vere iuste tu letaris q̄ the sauro sup auz nobili ditaris. Col.

Deus q̄ nos ānua bea te vrsule martyris tue sociarūqꝫ ei⁹ solēnitate letifi cas: concede, ppici⁹: vt quaꝝ gaudemus meritis: accenda mur exēplis. Per. Jnuitat Regē regū dn̄z venite adorem⁹ Qui ipse ē corona sanctaꝝ virginuz. ps. Uenite. Hym⁹. Gaude cele stis curia. Jn.j.noc.añ. Noua bella virginū dn̄s elegit ab extremis hoīum quas sibi collegit. ps. Dn̄e dn̄s noster. Añ. Pugnāt sexu fragiles celit⁹ imbute: sꝫ insupabiles fidei virtute. ps Celi enar. Añ. Beata militia q̄ p rege glīe de mun di malitia triumphauit hodie. ps. Dn̄i ē terra Añ. Nō armis sed animis istas bellatrices efficit vna nimis gratia victrices. ps. Eru ctauit. Añ. Fortiores hostib⁹ femi ne fuerūt q̄ cōtēptis oibus oia vice rūt. ps. Dn̄s de⁹ noster re. Añ. Unus enīꝫ spūs acies celestes fidei diuinit⁹ adunauit testes. ps. Ma

gnus dominus. ℣. Pruden-tes virgines. ℟. Acceperunt ole-um i vasis suis cum lāpadibus. Lectiones. Media nocte cla-mor requre i natali v̄ginū. ℟. Deo noto fuit nata placēs cūctꝭ deo grata vrsula regal'. Cui⁹ mire spe-ciei plus mirāde fidei nō erat eq̄lis ℣. Regi magno pulchra nimis des-pōsat dū instat p̄cib⁹ ꝛ minis. Cui⁹ mirre. ℟. Uirgo desideriū h̄ns ca-stitatꝭ: Meditat ꝛ mirat rē q̄si my-steriū sue volūtatꝭ. ℣. Deo secū dis-ponēte quod tractabat firma mēte. Meditat. ℟. Dū statutū nuptijs ac-ceptis inducijs t̄ps progat: Pro vn-denis milib⁹ votis cōsimilib⁹ classis p̄parat. ℣. Duce regis filia hec du-cuntur milia ꝛ vnā sequūt. Pro vn-denis. ℟. Apparatu nauiū decēter expleto ad salutꝭ brauiū oēs cursu le-to virgines anhelāt: Nec qđ votꝭ ge-stiūt alijs reuelāt. ℣. Luder se simu-lāt pelago vagāt: inuicē se stimulāt pariter hortāt. Nec qđ. In .ij. noc. añ. Spōsi currit in odore iocunda societas: quā attraxit ex amore p̄gu-stata suauitas. ps. B̄ndixisti do. Añ. Et rose tot milia rutilāt cruor: ꝛ florent vt lilia niueo cādore. ps. Fūdamēta. Añ. His celestis pa-radisus adornata flor⁹: angeloruꝫ mulcet visus delectat odoribus. ps. Cātate. j. Añ. āngeli gaudēt ho-mines digne letant: dū victrices vir-gines celo coronant. ps. Dn̄s re-gnauit exul. Añ. Iste regi glorie chare margarite inuēte sūt hodie lō-gi⁹ q̄site. ps. Cātate. ij. Añ. Que dū pijs mētibus oleū sūpserūt: spōso cū prudētib⁹ obuiā ferūt. ps. Do-min⁹ reḡ. irasc. ℣. Media no-cte clamor fact⁹ ē. ℟. Ecce spōsus venit exite obuiā ei. ℟. Uisiōis vr-sule celit⁹ ostēse sacro credule simul inoffēse: Agone p̄cusse cōfidūt parti-cipes fieri corone. ℣. Charitate vul-nerate mori xp̄o sūt parate. Agone p̄cusse. ℟. Oportuni tēporis sic ora captata terga findit equoris iinuētus optata: Datis vēto ratib⁹ ꝛ velis ifla-tis. ℣. Aduehunt littori quo seren⁹ equori seren⁹ infūdit. Datis vēto. ℟. Nauigātes inde sursū ꝯtra reni tē-dūt cursū. Petētes coloniā p̄ oracu-lū celit⁹ edocte. ℣. Germaniā vi-sure sue locū sepulture redeūt mature Petētes. ℟. Scis rome visitatꝭ re-petūt germaniā vbi cūctis iaꝫ vastatꝭ hunnorꝫ insaniā infulā reperiūt: In-sup coloniā hostib⁹ cūclusā. ℣. Di-ra seuit vastitas his i malis virgina-lis n̄ formidat castitas Insuper. Ad cā. añ. Gaudeat ecclesia quā tot na-talicia virginū fecūdā insignes victo-rie fragiles militie faciūt iocundam.

Cā. Audite me diuini fruct⁹ ℣ Tūc surrexerūt oēs virgines ille ℟. Et ornauerunt lampades suas. Euāgeliū. Simile ē regnum celorum decem virginibus. q̄re in natali virginū. ℟. Ad locū certaminis ductu reni fluminis subito ferunt: Date porcis margarite lupis oues n̄ inuite passiz feriunt. ℣. Felix loc⁹ tā decore quē sacrarūt corpora. Date porcis. ℟. Isti flores hodie de terra succisi cōplātati lilijs virēt. In dlicijs floꝝ padisi. ℣. Elect⁹ ex milib⁹ inter ista pascit lilia dilect⁹ In delitijs. ℟. Iste sūt terribiles vt castroꝝ acies oēs ordinate q̄ tonsaꝝ similes Ascēderunt sanguinis vnda dealbate. ℣. Ut columbe lacte lote sic re vera pulchre tote. Ascenderūt. ℟. Beata vere mater eccl'a quā sic honor dine dignatiōis illūinat quaz victoriosoꝝ gloriosus martyꝝ sāguis exornat Quā inuiolate cōfessiōis cādida induit virginitas. ℣. Florib⁹ eius nec rose nec lilia desunt. Quam inuiolate. Te deuz lau. Euangeliū. Simile est regnū celorum decez virginib⁹. Et cetera quere in natali virginū. Col. post euāgeliū. Deus q̄ nos ānua beate vrsule. vt. s. In lb⁹ añ. Sol nouus ab insula surgit ccidentis duz virtutū vrsula fulget incremētis. Cap. Qui gl'iat in dn̄o ℟. Unguētuz effusuz Nomē tuū dn̄e. ℣. Jō adolescentule dilexerūt te nimis. Nomen. Hy⁹. En ante thronū gl'ie. ℣. Adducentur regi virgines post eā. ℟. Proxime ei⁹ afferēt tibi. Ad bn̄s añ. Bn̄dict⁹ es rex gl'ie q palmā victorie dedisti fragilib⁹ ⁊ sexū sine virib⁹ vincere fecisti demōis virtutez quaꝝ pie pcib⁹ nobis supplicātib⁹ tribuas salutē. Coll'a. De⁹ q̄ nos ānua. Ad. j. añ. Hee puelle regie spōsi cōmēsales agni timpanistrie angelis eq̄les. Ad magt añ. Muliebrē adornatū mūduz acceperunt ⁊ ad veꝝ ⁊ beatū regē itrauerūt. Cap. Qui gl'iat in dn̄o. ℣. Prudētes virgies. ℟. Acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadib⁹. Col. Deus q̄ nos ānua. vt. s. Ad. vj. añ. Hi sunt flores vēustat⁊ quos spirātes grē ver ⁊ estas charitatis pduxerunt hodie.

Emulor eni vos Cap. dei emulatiōe: despōdi enim vos vni viro virginem castam exhibere christo. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiam ei.

Btē vrsule mar. Coll. tiprs tue sociarumq͞ eius domi͞e precibus confidentes: quesumus clementi-

am tuam: vt per ea que agimus eterna remedia capiamus Per. Ad.ix.añ. Istarum collegio celi vernat regio fulcit ecclesia paradisus flagrat mundus redimitur. Capitulum.

Sapientia vincit maliciam: attingit ergo a fine vsq ad finem fortiter et disponit oia suauiter. ℣. Tunc surrexerunt omnes virgines. ille. ℟. Et ornauerunt lampades suas. Collecta.

Prestēde nobis dñe misericordiā tuā: et intercedēte beata vrsula martyre tua cū sociabus suis: que votis expetimus: conuersatione tibi placita cōsequamur. Per. Ad vesperas aña. O q̄ pulchra virginum casta generatio q̄s auctoris criminum nō vicit exactio. Añ. Quid in istis nisi choros videas castrorum q̄ nō norunt viri thoros hostes viciorum. Aña. In odore tuo christe sic ad penas currunt iste vt q̄si delitijs gaudeāt supplicijs. Aña. Gustauerunt et viderunt q dulcis es dñe et libenter impēderunt se pro tuo nomine. Cap. Qui gloriatur. ℟. Offerentur virgines Christo regi dño. ℣. In leticia et exultatione Xpo. Hy. Gaude celestis curia. ℣. Adducent regi virgines post eā. ℟. Proxime eius offerentur tibi Ad magt. añ. O flos campi et lilium cōuallium Jesu xpe qui es sponsus et amator virginum q̄s iocundum interesse tuo semper conspectui quē laudantes prosequūt virginales cunei vbi dulcis resonat melodia virgo vrsula simul cum maria et frequenter ingeminat tibi Christe sit laus et gloria Colla. Deus q nos annua.

vt.s. In vigilia apostolorum symonis et iude ad vs capi.

Jam non estis hospites. ℟. Qui sunt isti. Hy. Eterna xpi. munera. ℣. Nimis hono. Ad magt aña. Ecce ego mitto vos.

Presta q̄s ops Colla.

Deus: vt nullis nos permittas perturbatiōibus concuti. quos in apostolice confessiōis petra solidasti. Per. Inuita. Gaudete et exultate. Quia querere totum in natali apostolorum et legantur lectiones iste. Ait dñs discipulis suis. hoc est preceptum. et legatur hoc euangeliū. Scdm mattheū.

In illo tempore: Misit iesus duodecim discipulos suos precipiens eis et dicēs: In viā gentiū ne abieritis et in ciuitates samaritanorū ne intraueritis: sed potius

ite ad oues que perierũt do-
mus isrl'. Et reliqua. Homl'.
lect. eiusdẽ bti gre. pa. Le. ix.
Quãq̃ stet oĩb⁹ frẽs cha
rissimi q2 redemptor
noster i mũdũ p redẽptiõe gẽ
tium venit cum samaritanos
quottidie ad fidez vocari cõ
spicimus Lectio decima.
Quid ẽ q̃d i p̃dicatiõe disci-
pulos mittẽs dicit: in viã gen
tiũ ne abieritis ⁊ i ciuitates sa-
maritanoꝝ ne itraueritis sed
poti⁹ ite ad oues q̃ pierũt do
mus israel: nisi hoc q̃d ex fa-
cti fine colligimus. Lectio. xj.
Quia pri⁹ soli iudee voluit
⁊ postmodũ cũctis gẽtib⁹ p̃di-
cari: vt dũ illa ↄuerti vocata
renueret p̃dicatores sci ad uo
catõz gẽtiũ p ordinẽ venirẽt.
Quatin⁹ redẽpto- Lect. xij.
ris nostri predicatio a ppriis
repulsa gẽtiles populos q̃si
extraneos quereret: ⁊ q̃d iu-
dee fiebat in testimoniũ hoc
gentibus gratie esset icremẽ-
tum. Secũdum mattheũ.
In illo tpe Misit iesus
duodecim discipulos
suos precipiẽs eis ⁊ dicẽs. In
viã gẽtiũ ne abieritis ⁊ i ciuita
tes samaritanoꝝ ne intraue
ritis: sed poti⁹ ite ad oues q
perierũt dom⁹ israel. Euntes
aũt p̃dicate dicẽtes: q2 appro
pinquabit regnũ celoꝝ. In-
firmos curate: mortuos su-
scitate leprosos mundate: de
mones eijcite. Gratis accepi
stis gratis date. Collecta.
Deus q̃ nos ãnua apo
stoloꝝ tuoꝝ symonis
⁊ iude solẽnitate letificas: p̄-
sta q̃s: vt quoꝝ gaudem⁹ me
ritis istruamur exẽplis. Per.
Que dicat ad lau. ⁊ ad. iij. ⁊
ad vš. Ad. vj. vo ⁊ ad. ix. vti
die aploꝝ philippi ⁊ iacobi.
Cetera oia vt in natali aploꝝ.
In vigilia omniũ scõꝝ ad
vespas sup p̃s añ. Gaudent
in celis aie scõꝝ q xpi vestigia sũt se-
quuti ⁊ q2 p ei⁹ amore sãguinẽ suũ
fuderũt iõ cũ xpo regnabũt i eternũ
Añ. Laudẽ dicite deo nr̃o oẽs scti
ei⁹ ⁊ q timetis eũ pusilli ⁊ magni qm̃
regnabit dñs de⁹ nr̃ oĩps gaudeam⁹
⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gl'iaz ei. Añ. O
q̃ glosũ ẽ regnũ in quo cũ xpo re
gnãt oẽs sci amicti stolis albis sequũt
agnũ quocũq3 ierit. Añ. Sciũ est
verũ lumẽ ⁊ admirabile mistrãs lu-
cẽ his q pmãserũt in agõe certamis
recipiunt ab xpo splẽdorẽ sẽpiternũ
in quo assidue felices letant. Cap.

Ego Joannes vidi in medio throni et quatuor animalium et in medio seniorum agnum stantem tanquam occisum habentem cornua septem et oculos septem qui sunt spiritus dei missi in omnem terram. ℟. Beata vere mater. Hy. Christe redemptor omnium. ℣. Justi in perpetuum vivent. Ad magt ana. Salvator mundi salva nos omnes: sancta dei genitrix virgo semper maria ora pro nobis: precibus quoque sanctorum apostolorum martyrum et confessorum atque sanctarum virginum suppliciter petimus ut a malis omnibus eruamur: bonisque omnibus nunc et semper perfrui mereamur. Col.

Domine deus noster multiplica super nos misericordiam tuam: et quorum prevenimus gloriosa solemnia: tribue subsequi in sancta professione leticiam. Per. Invitatori. Regem regum dominum venite adoremus Quia ipse est corona sanctorum omnium. ps. Veni Hy. Eterna christi munera. sine divisione. In. j. noc. an. Moavit dominus viam iustorum qui in lege eius meditantur die ac nocte. ps. Beatus vir. An. Mirificavit dominus sanctos suos et exaudivit eos clamantes ad se. ps. Cum invocarem. An. Admirabile est nomen tuum domine quia gloria et honore coronasti sanctos tuos et constituisti eos super opera manuum tuarum. ps. Domine deus noster. An. Domine qui operati sunt iustitiam habitabunt in tabernaculo tuo et requiescent in monte sancto tuo. ps. Domine quis habitabit. An. Hec est generatio querentium dominum querentium faciem dei iacob. ps. Domini est terra. An. Letamini in domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde. ps. Beati quorum. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. Lect. j.

Hodie dilectissimi omnium sanctorum sub una solennitate leticia celebramus festivitatem quorum societate celum exultat: quorum patrociniis terra letatur: quorum triumphis ecclesia sancta coronatur: quorum confessio quanto in passione fortior tanto est clarior in honore: quia dum crevit pugna crevit et pugnantium gloria. ℟. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum hoc erat in principio apud deum Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. ℣. Quod factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum. Omnia. Lect. ij.

Et martyrum triumphus multiplici passionum genere adornatur: per que graviora tormenta graciora fuere et premia: dum catholica mater ecclesia per totum orbem longe lateque diffusa in ipso capite suo christo iesu edocta: com-

tumelias cruces et mortē nō timere magisqȝ roborata nō resistendo sȝ perferendo vniuersos quos agmine inclito carcer penalis iclusit: pari et simili calore virtutis ad gerendū certamē inspirauit. R. Felix nāqȝ es sacra virgo maria et oi laude dignissima: Quia ex te ortus est sol iustitie xp̄us deus noster. V. Ora pro populo interueni, p clero intercede pro deuoto femineo sexu: sētiant omnes tuum leuamen qcūqȝ celebrāt tuā cōmemorationē. Quia

Lc. iij.

O Uere beata mater ecclesia quā sic honor diuine dignationis illuminat: quam victoriosorum gloriosus martyrū sanguis exornat: quaȝ inuiolate confessionis candida induit virginitas. Floribus eius nec rosa nec lilia desunt. R. Te sanctū dn̄m laudant oēs angeli dicētes. Te decet laus et honor domine V. Cherubī quoqȝ et seraphin scūs pclamāt et ois celic⁹ ordo dicentes. Te decet.

Lectio .iiij.

Certēt nunc charissimi singuli vtriusqȝ honoris amplissimas accipe dignitatum coronas: vel de virginitate cādidas vel de passiōe purpureas. In celestib⁹ castris pax et acies habēt flores suos qb⁹ milites xp̄i coronantur. R. Inter natos mulier ñ surrexit maior Joāne baptista. Qui viam domino preparauit in heremo. V. Fuit homo missus a deo cui nomen erat ioannes. Qui viaȝ. In .ij. noct. añ. Timete dominū omnes sancti eius qm̄ nihil deest timentib⁹ eum: ecce oculi domini super iustos et aures eius in preces eorum. ps. Bn̄icā do. Añ. Domie spes scōr et turris fortitudinis eorum dedisti hereditatem timentibus nomen tuum et inhabitabunt in tabernaculo tuo in secula. ps. Exaudi de⁹ de pre. Añ. Beati quos elegisti domine habitabunt in atrijs tuis: etenim clamabūt et hymnuȝ dicēt. ps. Te decet. Añ. Dn̄e deus virtutuȝ beati omnes qui sperant in te nō priuabis bonis eos qui ambulant in equitate in secula seculorum laudabūt te. ps. Quā dilecta. Añ. Laudeȝ dicite deo nostro omnes sancti eius et qui timetis eū pusilli et magni quoniam regnabit dominus de⁹ noster omnipotens gaudeamus et exultemus et dem⁹ gloriā ei. ps. Dn̄s regnauit exul. Añ. O q̄ gliosū ē regnū i quo cū xp̄o regnāt oēs sci amicti stol' albis sequūt agnū quocū

quis ierit. Rs. Benedic aia. j. V. Iustorum anime in manu. Lectio. v.

Ei enim ineffabilis et immensa bonitas etiam hoc prouidit: ut laborum quidem tempus et agonis non extenderet: ne longum faceret aut eternum: sed breue et ut ita dicam momentaneum ut in hac breui et exigua vita agones essent et labores: in illa vero que eterna est: corone et premia meritorum: ut labores quidem cito finirentur. R. Qui sunt isti qui ut nubes volant. Et quasi columbe ad fenestras suas. V. Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et quasi. L. vj.

Eritorum vero premia sine fine durarent et post mundi huius tenebras visuri essent candidissimam lucem: et accepturi maiorem passionum cunctarum acerbitatibus beatitudinem testante hoc apostolo, ubi ait: Non sunt condigne passiones huius temporis ad superuenturam gloriam que reuelabitur in nobis. R. Lauerunt stolas suas. Et candidas eas fecerunt in sanguine agni. V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerunt stolas suas. Et. L. vij.

Uam leto sinu de prelio reuertentes ciuitas celestis excipit. de hoste prostrato trophea ferentibus occurrit. R. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et vos. Lectio. viij.

Um triumphantibus viris et femine veniunt que cum seculo sexum quoque vicerunt et geminata glorie militia virgines cum pueris teneros annos virtutibus transeuntes. R. Offerentur regi virgines domino post eam: proxime eius offerentur tibi. In leticia et exultatione. V. Prudentes virgines aptate lampades vestras ecce sponsus venit exite obuiam ei. In leticia. Ad can. an. Sanctum est verum lumen etc. require supra in vesperis. Can. Uos sancti domini. V. Gloriosus deus in sanctis suis. Lectio. ix.

Ed et cetera fidelium turba aule perpetue regiam intrauit: qui sinceritatem fidei inconcussis preceptorum celestium disciplinis vnita pace seruauerunt. R. Iustorum aie in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. V. Uisi sunt oculis insipientum mori illi autem sunt in pace. Et non. Le. x.

AGite nūc fratres: ag-
grediamur iter vite: re
uertamur ad ciuitatem cele-
stem in qua scripti sumus et
ciues decreti. ℟. Laudē dici-
te deo nr̄o oēs sācti ei⁹ ⁊ q timeť eū
pusilli ⁊ magni qm̄ r̄gnabit dn̄s de⁹
nr̄ oipotēs: Gaudeam⁹ ⁊ exultemus
⁊ dem⁹ gliaȝ ei. ℣. Gen⁹ electū gēs
scā pplus acqsitionis nr̄i memores
laudate deuȝ. Gaudeam⁹. Le. xj.

NOn sum⁹ hospites sed
ciues sanctoruȝ ⁊ do-
mestici dei ⁊ illius heredes:
coheredes autē xp̄i. Huius
nobis vrbis ianuas aperiet
fortitudo ⁊ fiducia latū p̄be-
bit ingressum. ℟. Beata vere
mater ecclia quā sic honor diuine di
gnatiōis illūinat quā victoriosoꝝ glo
riosus martyꝝ sāguis exornat. Quā
inuiolate ꝯfessiōis cādida induit virgi
nitas. ℣. Florib⁹ ei⁹ nec rose nec lilia
desunt. Quaȝ inuiolate. Lect. xij.

COnsiderem⁹ ergo incli-
tā vrbis illius felici-
tatē inq̄tū ꝯsiderare possibi-
le ē. Ut enim vere ē: ꝯprehen
dere nullus sermo sufficit.
℟. Beati estis sci dei oēs q merui-
stis cōsortes fieri celestiū virtutuȝ ⁊
pfrui eterne claritaťs glia: Jdōq3 p̄ca-
mur vt memores nr̄i itercedeř digne
mini p nobis ad dominuȝ deum no
struȝ. ℣. Gaudete ⁊ exultate ecce
eniȝ merces vestra copiosa ē in celo.
Jdeoq3. Euangelium. Jn illo
tp̄e: Uidēs turbas iesus ⁊c.
quere in natali plurimorum
martyꝝ ⁊ dicat ista. Colla.

OMnip̄s sempitne deus q̄
nos oiuȝ sctōꝝ meri
ta sub vna tribuisti celebrita
te venerari: q̄s vt desideratā
nobis tue ꝓpiciationis abū
dātiā mlťiplicatis itercessori
bus largiaris. Per. Jn lb⁹
añ. Fulgebūt iusti ⁊ tāq̄3 scintille in
arūdineto discurrēt iudicabūt natio
nes ⁊ regnabūt in eternū. Caplꝫ.

EGo ioannes vidi ange
luȝ ascēdētem ab ortu
solis habētē signuȝ dei viui:
⁊ clamauit voce magna q̄t-
tuor angelis quibus datum
est nocere terre ⁊ mari dicēs
nolite nocere terre ⁊ mari ne
q3 arboribus quo ad vsq3
signemus seruos dei nostri
in frontibus eorum. ℟. Exul
tēt iusti. Hy⁹. Xp̄ȝ rogem⁹. ℣.
Justi i ꝑpetuū viuēt. Ad bn̄s añ.
Beati estis sācti dei oēs q meruistis
cōsortes fieri celestiū virtutū ⁊ pfrui
claritatis glia: ideoq3 p̄camur vt me
mores nr̄i intercedere dignemini p

nobis ad dñm deum nrm. Colla. Ops sempiterne de⁹ q nos oium sactorũ. Ad.j.añ. Gaudēt in celis aie scõrũ. vt s. Ad.iij. Hym⁹. Scõrũ meritis. Añ. Beati eritis cũ vos oderint hoies τ cũ separauerũt vos τ exprobrauerint τ eiecerint nomē vr̃z tãq̃ malũ pp filiũ hois gaudete τ exultate: ecce enim merces vr̃a multa ē in celo. Cap. Ego Joãnes vidi. ℣. Exultēt iusti Coll. Omnipotēs sempiterne de⁹ Ad.vj.añ. Bti mũdo corde quoniã ipsi deum videbunt. Caplm.

Vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat: ex omnibus gētib⁹ τ tribub⁹ τ linguis stātes ante thronũ τ i ɔspectu agni amicti stolis albis τ palme i manibus eoꝝ. ℣. Istoꝝ aie Col.

Omnipotēs sempiterne de⁹ q nos oium sanctorũ multiplici facis celebritate gaudere: ɔcede propicius: vt sicut tuoꝝ ɔmemoratione sanctorum tēporali gratulamur officio: ita ppetuo letemur aspectu. Per. Ad.ix.añ. Beati qui ɔsequutionē patiuntur propter iustitiã. Caplm.

Scimus quoniã diligētibus deum oia coopera(n)tur in bonũ his qui sm ꝓpositũ vocati sũt sci. ℣. Gloriosus de⁹ in sanctis suis. Colla.

Deus qui nos dñe fidelib⁹ populis oium sanctorum semp veneratiõe letari τ eorũ ppetua supplicatione muniri. Per. Ad vs añt. Sãctoꝝ sicut agle iuuēt⁹ renouabit: florebũt sicut liliũ in ciuitate dñi Añ. Lux ppetua lucebit scis tuis τ eternitas tēporũ alla. Añ. Vox leticie in tabernaculis iustorũ alla alla alla. Añ. Sãcti p fidē vicerũt regna opati sũt iustitiã adepti sunt ꝓmissiões. Cap. Ego Joãnes vidi. ℟. Sancti tui dñe. Hy⁹. Xp̃e rogem⁹. ℣. Justi i ppetuũ viuēt. Ad magt añ. Te gliosus aplóꝝ chor⁹ te ꝓphetarũ laudabilis numer⁹ te martyrũ cãdidat⁹ laudat exercit⁹ te oēs electi voce ɔfitent vnanimi btã trinitas vn⁹ de⁹. Colla. Ops sempiterne de⁹ q nos. Notãdum q pria die post festũ oiũ scõꝝ dicit inuitat. cũ añ. τ dicũt tres lectiones: τ talis ordo seruat priuatis diebus abhinc vsq ad festũ resurrectionis ad nocturnos. Sci malachie epi ad vs añ. Festiuitas tua malachi a q merito tuis virtutib⁹ votiua ipenditur tuis nobis effic ac meritis τ p

cibus salutaris. Añ. Gloria sancti-tatis tue que a nobis frequētatur cō-tinuaf ab angelis tunc erit nobis di-gne iocūda si fuerit ⁊ fructuosa. Añ. Liceat nobis aliquas te migrāte re-tinere reliqas de fructib⁹ spiritalibus qbus onustus ascēdis q in tuo ho-dietā delitioso ꝯuiuio cōgregamur. Añ. Esto nobis qsi alter moyses vl' alter helias imparties de tuo spū no bis quoꝝ in spiritu ⁊ virtute venisti. Cap. Bñdictionē oīuz. ℟. Sā ctus pōtifex. Hy⁹. Jesu corona celsioꝛ. ℣. Ecce sacerdos. Ad magn. añ. Magna ē sup te o ma-lachia diuine dispēsatiōis pietas qui te paruuz fecit in oculis tuis magnū in suis qui magna fecit per te saluans patriam tuaz magna fecit tibi intro-ducens te in gloriam suam. Colla.

Deus qui beatuz mala chiaz pōtificē tuū san-ctissimo patri bernardo ve-re charitatis federe dulcit so ciasti ꝯcede ꝓpici⁹: vt ⁊ pra-uoꝝ oīum ꝯsensus noxios caute vitem⁹ ⁊ celestis mili-cie sacras amicitias semper optem⁹. Per. d. Inuitat. Mi rabilis deus in opibus malachie mi rabilis malachias in humilitate sua Venite adorem⁹ humilitatis magi-strū. ps. Venite. In .j. noc. añ.

Puer malachias i diuis exercebat meditari in lege dñi: refici pn⁹ oraf frequētius. ps. Beatus vir ⁊c. Añ. Leuabat puer puras man⁹ in oratiōe vbi secrete id posset caut⁹ de clinare vir⁹ virtutū inanē gliaz. Añ. Sedebat sec⁹ pedes hymarij solitari us ⁊ tacebat sciēs cultū iustitie eē si-lentiū. Añt. Tradebat iura celestia optim⁹ legislatoꝛ: leges dabat plenas iustitie plenaf modestie ⁊ honestatis Añ. Legē quā alijs imponebat pri oꝛ ipse portabat eps ⁊ magister. Añ O virtutē viri o animi puritatez nec affectātis honorē nec formidāꝫ mor tē ꝓ xpi noie. ℣. Justum deduxit. Lectiōes. Bti sunt serui illi. Euangeli. Sint lumbi vestri ⁊c. quere in vni⁹ ꝯfesso. ⁊ pō tificis. ℟. Uita tua o malachia lex vite ⁊ discipline: mors tua morꝫ por-t⁹ ⁊ porta vite memoria tua: dulcedo suauitaꝫ ⁊ gr̄e pñtia tua. Corōa glie in manu dñi dei tui. ℣. Nō tibi ex cidat qsi nostri memoria btā frue-ti pñtia dñi. ℟. Precib⁹ viri sancti cōcutientib⁹ elementa: Solos turbo tenebrosus inuoluit q parabāt opa tenebraꝝ. ℣. Illos autē q cuz ma-lachia erāt omnino ꝓcella nō tetigit nec quicꝙ molestie intulit. Solos. ℟. Condixerāt impij vt sancuz do-lo tenerēt ⁊ occiderēt: ꝫ vt sese in me

dio intulit armatorũ ꝯcidere facies oium: Quia pauor irruit super eos. ℣. Stabat hostia: carnifices vndiꝗ circũstabãt ⁊ nõ fuit qui imolaret Quia pauor. ℟. Vidẽs sychar⁹ malachiã ait: hic est de quo dicebã veni et de hyberinia põtifex scũs Qui scit cogitatiões hoium. ℣. Nõ potuit latere lucerna sub modio ꝓdẽte eã per os sychari spũ scõ Qui scit. In .ii. noc. añ. Infelix mulier clamoribus iprobis blasphemias euomebat in sctũm sed morte demũ horrenda luit peccatũ blasphemie. ps. Dñe qs habitabit ⁊c. Añ. Vt attigit eger lectulum sacerdotis demonum terror ⁊ horror quẽ patiebatur ⁊ omnis piter egritudo recessit. Añ. Dũ sacrificaret antistes columba visa est ingredi per fenestrã in claritate magna eaqꝫ sacerdos ꝑfusus est ⁊ basilica tota resplenduit. Anti. Stans autem malachias ⁊ orans super puellam mutam spiritũ misit in os ei⁹ ⁊ loquentẽ dimisit. Añ. Mulier iportabilis iracũdie orãte malachia incredibili mutatione subito mansueuit. Añ. Percusso diuinitus heretico iuxta verbum malachie ascitur epus agnoscitur veritas ⁊ vno pene momento perfidia ore abdicatur ⁊ morte diluitur. ℟. Pulsus a femina demon alteram prope astantem inuadit quoniam coactus deserere redit ad primam sic alternatim vexabat eas Vt manifesta fieret ⁊ maligni ꝑsentia ⁊ victoria malachie. ℣. Indignans factus ab vtraqꝫ demonem fugat non minus vexatum his quas vexauerat. Vt manifesta. ℟. Claudus quidam manib⁹ humi repens orante. malachia surgit stupet Pene somnium suspicatus. ℣. repletus est stupore ⁊ extasi in eo qꝺ contigerat illi. Pene. ℟. Dum sãctorum memorias vir sanctus circuiret inter orandum vnum ex altaribus ardere conspexit ⁊ accedens: sacram amplexatus est arã. ℣. Intellexit diuinum esse ꝙ cernebatur ⁊ medijs sese flãmis imergens. Sacram. ℟. O virum apostolice gratie virtutis qui sine sũptu posuit euãgelium ⁊ nihil minus a magnis apostolis faciens: Etiam mortuã suscitauit. ℣. Bñ oia fecit surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. Etiã. Ad can. añ. O oliua fructifera in domo dei o oleũ leticie fouẽs beneficijs choruscãs miraculis fac nos ei⁹ q̃ fruceris lucis suauitatisqꝫ participes. Cã. Btũs vir q̃ in sapientia. ℟. Celebratis missarũ solẽnijs vir scũs febre corripitur sciens se resolui dicebat suis: Appropinquat dies quam semper optaui dies leticie cordis mei

℣. q me pduxit ad locuz quē petij
terminū quē eque volui nō negabit.
Appropiquat. ℟. Quinquagesimo
quarto etatꝭ sue āno loco ꝛ die quo ꝓ
elegerat ꝛ ꝓdixerat malachias Ob/
dormiuit i dn̄o. ℣. Imponēs pri⁹
singulꝭq aderāt man⁹ ꝛ oib⁹ bn̄dicēs
Obdormiuit. ℟. Scūs pōtifex q i
spū humilitatꝭ hostias celis pacificas
frequēter inuexit hodie ꝑ semetipm
introiuit ad altare dei: Ipse hostia ꝛ
sacerdos. ℣. Semel introiuit in scā
eterna remdeptiōe inuenta Ipe. ℟.
Stabat puer cui⁹ emortuū pēdebat
ꝛ a latere brachiū quo cū petro ma/
nus ei⁹ arida applicaꝫ manui gl̄iosi
ꝓsulis iā defūcti. Nēpe man⁹ mala/
chie fuit mortue manui q mortuo
hoi helise⁹. ℣. Puer ille de longe
venerat ꝛ manuz quā pēdētē attule/
rat sanā in patriā reportauit. Nēpe.
In lb⁹ an̄. Dedit dn̄s scō suo vir/
tutē calcādi sup serpētes ꝛ scorpiōes
alligaꝫ reges eoꝝ in cōpedib⁹ ꝛ nobi
les eoꝝ i manicis ferreis. Caplm.
Bn̄dictionē oium. ℟. Iustuz
deduxit Hy⁹. Iesu corona. ℣.
Ecce sacerdos. Ad bn̄s an̄. Dile
ctus deo ꝛ hoibus hodie malachias
in cōsortio angeloꝝ recipiꝫ felici⁹ glo
riosi interꝓtatio nominis adipleꝫ qū
pari cuz angelis gl̄ia ꝛ felicitate letaꝫ
Colla. De⁹ q cōspicis. Ad. j.
an̄. O stella matutina eo ceteris cla
rior quo vicinior soli dignare preire
nobis vt ꝛ nos in lumine ābulem⁹.
Ad. iij. an̄. O luminare magnuz ꝛ
lux in tenebr] lucēs fuga de cordib⁹
nr̄is virtutū splēdorib⁹ tenebras vicio
rū. Cap. Bn̄dictionē oiuz. ℣.
Iustū ꝯduxit. Colla. De⁹ q ꝯspi
cis. Ad. vj. an̄. O lux meridiana
ardēs ꝛ lucēs recipe nos in cōsortio
luminis quo accēsus suauiter int⁹ fo
ris mirabiliter efulsisti. Ad. vj. ꝛ
ix. cap. ꝛ colla requirei vni⁹
confes. pontificis. Ad. ix. an̄.
O odoriferuz liliū spargēs vbiq vi/
uificuz suauitatꝭ odorē cui⁹ apud nos
memoria in bn̄dictiōe ē apō supos
pn̄tia in honore: da canentib⁹ te tāte
plēitudinis participio nō ꝓuari. Ad
vs̄ an̄. Puer malachias. An̄. Le
uabat. An̄. Sedebat. An̄. Trade
bat. Caplm. Bn̄dictionē. ℟.
Amauit eū dn̄s. Hy⁹ Iesu coro
na. ℣. Ecce sacerdos. Ad ma/
gnificat an̄a. Exultet in domino
spūs malachie qō mole leuat⁹ corpo
rea nulla iā terrēa materia ꝓgrauaꝫ
quomin⁹ tota alacritate oēs trāsiēs
creaturā ꝓgat tot⁹ in deū ꝛ adherēs
illi vnus sit cuz deo spūs in eternuz.
Colla. Deus qui conspicis.
Sancti saluatoris ad vs̄ sup
ꝑos an̄. Saluator de⁹ xp̄e virgi/

nisq; nate digneris nos saluare, pmptos te laudare. Añ. Laudem⁹ xp̄z dñz dei p̄ris genitū ex virgne nobis natū ⁊ saluatorē datū. Añ. Jesu xp̄e mi saluator virtutūq; donator nunc vt digne te colam⁹ te corde agnoscam⁹. Añ. Digner[?] saluator xp̄e a malo nos saluare: vt p tuā pietatē colamus trinitatem. Caplm.

Vitam agam⁹ i oi pietate ⁊ castitate: hoc eiz bonū ē ⁊ acceptū coram saluatore nostro deo qui omnes hoies vult saluos fieri ⁊ ad agnitionem veritatis venire. ℟. Saluator xp̄s gēitū de⁹ ⁊ hō verus q certe nos saluauit: Qō saluator nū cupat⁹ iā ioseph figurauit. ℣. Mortuo sigdē xp̄o merito ⁊ numero fideles ampliantur. Qō. Hy⁹

Diligant cūti fideles sacro chrismate perūcti: puritate fil' iūcti iesū verz saluatorē Et agnoscāt vitatem larga tracti charitate: dealbati vetustate xp̄m almū creatorē. Xp̄m q̄ppe misit pater i psona certe alter: quē ɔcepit virgo mater gratū piū redēptorē. Et spūs paclit⁹ obūbrauit diuinit⁹: gignētē non humanit⁹ nostrū tutū ɔ̄tectorē. Sūpta caro ex v̄gine ē vsa legis carmie. hoc cogita spiramie factū totū p amorem. Saluatorem magi querunt aurum thus ⁊ mirrham ferunt: hunc deū veruz asserūt pp̄lo natū rectorez. Diuisio.

Christū mater repn̄tat symeon scūs acceptat anna iusta ⁊ pphetat euz celi saluatorē. Jesus aquis ablu it ieiuniū persoluit: scriptura sacra dicit ipz eē spiratorē Scribe illū ascultabāt tradereq; festinabāt: cū clamore denegabant sūme vite largitorē. Mortē cruc[?] sponte ferēs ⁊ a mortuis resurgēs: tendit sursum captuz tenens primū suū tentatorē. Donū sanctum suis dedit dum cum patre eque sedit: perījt iuste q̄ non credit peccatorum ablatorem. Post sanguis hec effundit dum imago pcutitur: hymn⁹ iste concludit sicut describēs saluatorē. Deus pater ingenit⁹ fili⁹ vnigenit⁹: nexus amborū spiritus suū nobis det dulcorem. Amen. ℣. Adoram⁹ te saluator xp̄e. Et bn̄dicimus tibi. Ad magt̄ añ. Oēs diligāt ardēter ope ⁊ veritate. Jesū xp̄m creatorē quē i mūdū misit pr̄ larga

tract⁹ charitate nr̃z verũ saluatorem O Mp̃s sempiter Coll. ne deus q̃ p̃ vnigenitũ tuũ saluatorẽ nostrũ nobis inumerabilia bñficia ꝯtulisti ꝯcede ꝓpici⁹ ita nos de pceptis gratias agere. vt mereamur ad p̃mia celestia ꝑuenire. Per eũdẽ. Inuitat. Adorem⁹ deũ Jesũ scẽ marie filiũz Qui venit saluare nos. p̃s. Uenite. Hy⁹. Diligãt. In .j. noc. ant. Genit⁹ a deo p̃re virgineq̃z semper m̃re: fact⁹ ẽ mũdi saluator q iaz erat ꝛ creator. p̃s. Dñe de⁹ meus in te. Añ. Nõ ẽ sub celo alius a xp̃o redẽptore quo q̃s saluare valeat ꝛ celi largitorẽ. p̃s. Saluũ me fac de⁹. Añ. Nõẽ sanctũ dicim⁹ xp̃z saluatorẽ. a p̃re quẽ accepim⁹ gratie datorẽ. psalmus Domine q̃s Aña. Auctor boni dominus christus ẽ saluator: sit nobis ꝓpiti⁹ vite q̃z donator. p̃s. Exaudi dñe iustitiã. Añ. Per iesũ xp̃m dñz nr̃z saluatorẽ vere saluari credim⁹ nõ p̃ nr̃m vigorẽ. p̃s. Exaudiat te. d. i. Añ. Clamauerũt p̃res iusti feruẽti amore ꝛ certe sũt saluati xp̃o redẽptore. p̃s. De⁹ deus meus res. ℣. Omnis terra ado. te. sal. xp̃e. Et psallat tibi. Incipit tractatus scĩ athanasij epi de passione imaginis crucifixi. Lectio .j.

A Pud cesareã capadocie vrbẽ permaximã ꝯuenientes de singulis vrbibus asie scissimi p̃lules, p̃ stabilimẽto scẽ ecclesie inierunt ꝯsiliũ. ℟. Saluator xp̃s dñs deus ens ꝛ hõ ver⁹ cupit hoies saluari ꝛ ad cognitionẽ vere fidei vocari. Unde iesus salutar] d̃z noiari. ℣. ipe sigdẽ populũ a pctis saluans suum celo situabit. Unde ihesus debet nominari. Lectio secunda.

D Ilectissimi itaque filij oẽs scẽ ecclesie mẽtis nostre oculos simul ꝛ aures erigite ꝛ cõsiderãtes admiramini rẽ gestã quã ad vestrã scientiaz trãsmittere cupimus. ℟. Lapis de monte iã scĩõ sine manibus p̃cisus est saluator nr̃ xp̃us de virgine iam natus Quo vt dauid philisteum demonẽ cõuicimus. ℣. Factus est nãq̃z saluator lapis christus angularis. Quo vt dauid philisteuz demonem. Lectio .iij.

R Eponẽtes aũt dñi nostri iesu xp̃i iconã i t̃rã dixerũt adiuicẽ: quoniam aures nostras tetigit: nõ est exigua opinio q̃ iesum nazarenũ patres nostri i diuersis modis ill luserunt ita ꝛ huic nos facia

mus. ℟. Pr̄ ꝯsolatiōis deꝰ clemē tissimꝰ i mūdū destinauit. suū vnigenitū: Nō vt mūdū iudicet ꝫ vt. gratis saluet. ℣. Amore iā ꝑuēti pagamꝰ grās supno trāsmittēti ⁊ misso saluatori Non vt. Lectio. iiij.

Tunc ceperūt spuere in faciē dn̄i saluatoris ⁊ percutiebāt eaꝫ alapis hinc ⁊ inde dicētes intra se q̄ta iesu galileo nostri genitores fecerunt eadē ⁊ nos huic imagini faciamus. ℟. Propter ad nos dei pr̄is charitatē nimiā venit eiꝰ vnigenitꝰ virgīsqꝫ natꝰ sua passiōe Jā qd pierat cupiēs saluare. ℣. Dū imago saluatoris inberith ꝑcutit̄: tūc sanguis ꝓciosus largit̄ effūdit̄. Jā. In .ij. noc. an̄. Saluat xp̄us hūiles q cū sequūt̄ ⁊ bonis assidue eiꝰ ꝑfruūt. ps. Ad te. d. le. An̄. Justoꝝ āgustie multe afferūt̄ saluat illos dn̄s q Jesū sequunt̄. ps. Bn̄dicā. An̄. Saluatoris gr̄a euidēter pꝫ: dū i berith passio xp̄i iā nō latet. ps. Deꝰ inoīe. An̄. Jmago ꝑcutit̄ nostri saluatoris sicqꝫ sāguis fūdit̄ nō parui valoris. ps. Nōne deo subiecta. An̄. Baptizant̄ gratia xp̄i saluatoris sic vndā venerātes tā sancti cruoris. ps. Deꝰ iudic. t. An̄a. Nobiscum xps cernit̄ ⁊ pp̄ls saluat duꝫ sic salutis cōmodum iā perfidis prestat̄. ps. Cantate. iij. ℣. Saluum fac populum tuuꝫ saluator xp̄e Et. b. h. t. Lectio quīta.

Innumerabilibus itaqꝫ illusionibus de te ēt illusere iconē. Jtē didicimus in eius passione: ⁊ scriptū eē agnouimus ꝙ eius pedes ⁊ manus clauis icruce ꝯfixe sūt. Nos vero q̄uis moderniores tēpore nihil pretermittētes ad damꝰ hic. ℟. Si angelo manēte cupimꝰ saluari si stamꝰ i monte xp̄o saliari: dn̄i siqdē mōs xp̄s, ꝓphetat̄: cuiꝰ loth ⁊ similis merito saluat̄. ℣. Prophete vaticinio ⁊ mōiti ab āgelo mōtē ascendamꝰ Cuiꝰ. Le. vj.

Tunc crucifigentes iconaꝫ dn̄icaꝫ clauos acutissimos adhibuerūt i manibus imaginis illiꝰ: post hec magis ac magis fellis amaritudīe pmoti dicūt intra se. ℟. Dū imago saluatoris a iudeis ē ꝑcussa sāguinē effudit velut oli aquā petra quo sanāt̄ lāguidi crescit fides vera ⁊ mlti letāt̄. ℣. Saluatoris eiꝫ festū recte tūc indicit̄: cū sanguis de imagīe eius iaꝫ ꝑcipit̄. Quo. L. vij.

Audiuimꝰ ꝙ patres nostri iesu galileo acetuꝫ ⁊ fel in potū cum spōgia prebuerūt: hoc ⁊ huic faciamꝰ.

℟. Si opus aspicimus xpi creato-
ris meritum ecclesie saluatoris noie
dedicātur multe: Mortis nāqꝫ tem
pore ⁊ demū de imagine sanguinem
effudit. ℣. Per quē victo demone
populū redemit. Mort. Lect. viij.

AD extremū vero cum
insaniā sue mētis tol
lerare ñ possent: dixerunt: si-
cut veraciter didicimus: pa-
tres nostri latus iesu lancea
appuerūt. ℟. Saluatorē nr̄z Je
sum agnoscamꝰ ⁊ vt sit ꝓpiciꝰ mēte
recolamꝰ eiꝰ bn̄ficia Et oīa q̄ fecerit
nobis permagnifica. ℣. Redemit
nos in sanguine regnūqꝫ ac sacerdo
tes suo gratis faciēs. Et. Ad cā. añ.
A saluatore dn̄o miracula patrantur
⁊ ꝓpter hoc ecclesie in mūdo cōse-
crant. Can. Deꝰ au. nostr] au.
vsqꝫ ad. Nūc āt. Aliā. Con-
fitebor tibi. q. ira. Aliā. Gau
dens. ℣. Saluauit sibi dextera
eius Et. b. s. eius. Lectio nona.

NOs vero ne aliq̄d mi
nus facere videamur
⁊ hoc ipm adījciamꝰ Nulla
adhuc i mediū hora fecerūt
afferri lanceā ⁊ preceperūt
cuidā hebreo tollere eā ⁊ va
lido ictu latus dextrū ipsius
icone trāsfodere. ℟. Lux ve-
ra xpus dn̄s saluator aduenit plusqꝫ
ignis p desertū ppl'z se cernit ⁊ quili
bet illuminās docuit vtilia Oibꝰ iaꝫ
suis p̄stās multa beneficia. ℣. Qui
saluatorē sequit̃ hēbit vite grām ⁊ lu
men indeficiens. Oibus Lectio. x.

TIbi ergo xp̄e cū patre
sācto qꝫ spū glīa sit ide
ficiēs. Quis eim sicut tu dn̄e
⁊ quis est deꝰ p̄ter te faciens
terribilia signa ⁊ obstupēda
in celo ⁊ in terra. ℟. Agnꝰ si-
ne macula saluator Jesus dicitur: q
soluens qd nō tulit Demonēqꝫ vin-
cens populū redemit. ℣. Obediēs
deo pr̄i virginiqꝫ sponte mr̄i mortē
crucis pertulit. De. Lectio. xi.

DIxerūt āt pricipes sa-
cerdotū: Afferat vas
ad locū vulneris ⁊ videamꝰ
huius rei exitū. ℟. Aduocatū
nr̄m scimꝰ Jesū saluatorē q duplam
mortē destruēs erexit dilectorem ⁊ a
mortuis resurgēs Jp̄z soluit pctōrez
℣. Deo pr̄i dū oñdit isfirā sibi vlne
ra ei mr̄ cū p̄tēdit btā suavbera. Jp̄z

QUodillico de- L. xij.
tulerūt ⁊ idriaꝫ ad lo
cū vulneris vñ sanguis de-
currebat ⁊ aqua: statuere: q
absqꝫ vlla mora subito ē re-
pleta. ℟. Saluator deꝰ xp̄e q na-
tus mr̄e virgie mortē ptulisti ⁊ a mor
tuis resurgēs celos ascēdisti sanguinē

In berith fidẽs de tua imagine tuos dotasti munere Digneris nos saluar i tuis laudib⁹ ꝯgregatos hodie. ℣. Christũ deũ agnoscẽtes saluatorẽq credentes inuocemus cõclamãtes. Digne. Euãgeliũ. In illo tpe Erat hõ ex phariseis quere. Coll'a. Omps sempiṫne de⁄us. In lb' aña. Collaudemus ꝑiter Jesuz saluatorez ꝛ celestis glo rie suis largitorẽ Cap. Uitã aga m⁹. ℟. Adoramus te saluator xp̃e ꝛ bñdicim⁹ tibi. ℣. Qr ꝑ crucez tu am redemisti mundũ Et. Hym⁹. Xp̃z mater. ℣. Bñdicam⁹ dñz Jesũ xp̃m saluatorez mundi: Laude mus ꝛ.s.e.e.i. Ad bñs añ. Bñdi ctus sit dñs saluator noster xp̃s qui genit⁹ eterne cõcept⁹ est ex virgine: hõ fact⁹ in tpe vt plebez suã salua⁄ret ꝛ supis socaret: hinc ꝛ laus ꝛ glo ria illi sint in scl'a. Coll. Op̃s sẽ piterne de⁹. Ad.j.añ. Beati sũt ꝛ oẽs xp̃m venerãtes ꝛ ip̃m salua⁄torẽ mẽte cõclamãtes. Ad.iij.añ. Preceptũ dat domin⁹ illis salutare. quos vere dignatus est.gr̃a saluare. Cap. Uitã agam⁹. ℣. Dis ter rado. Coll. Op̃s. Ad.vj.añ. Manus tue dñe illos saluauerunt quos viuentes congrue celo conseri pserunt. Capitulum. Gratia data est nobis in xp̃o iesu ante tp̃a secula⁄ria:manifestata est autẽ nũc ꝑ illuminationẽ saluatorꝭ no⁄stri qui destruxit quidẽ mor⁄tez:illuminauit autem vitã ꝛ incorruptionẽ. ℣. Saluuz fac populuz tuuz saluator xp̃e. Coll'a. Deus q̃ vt nos a morte eterna eripes ꝛ ange⁄loꝝ cetibus sociares: īfinita miracula opari dignatus es: presta nobis q̃s: vt ꝑ hec tẽ⁄poralia festa que agim⁹: ad teipsum saluatorẽ nostrũ ꝑ⁄uenire valeamus. Qui. Ad ix.añ. Deficit noster spiritus in lau dem saluatoris dum recolit miracu⁄la celestis creatoris. Cap. Nos vidim⁹ ꝛ testifica⁄mur q̃m de⁹ pater misit filiuz suũ saluatorẽ mũdi: quisquis ꝯfessus fuerit q̃m iesus ẽ fili⁹ dei: deus in eo manet ꝛ ipse in eo. ℣. Saluauit sibi dexteram. Deus qui nos in Col. tm̃ amare es dignat⁹: vt per sanguinẽ iesu xp̃i filij tui saluatoris nostri mũdũ re dimeres: fac nos q̃s ita ipsi⁹ miracula digne venerari: q eiusdẽ feliciter consortia me⁄reamur. Qui vi. Ad vs añ. Magnificemus gratias veraci sal⁄

uatori qui renouans miracula iā sue passiōis nos refouet largissimis gratijs ꝛ donis Capitulum. Uitaz aga. ℟. Saluuz fac populū tuum Saluator xp̄e. ℣. Et bn̄dic hereditati tue. Sal. Hy᷑. Diligant. ℣. Bn̄dicamus. Ad magt̄ añ Magnificat Jesum xp̄m creatorē oium saluatorez ꝛ inuictū populus fidelium dn̄ pie canit q᷑ mortē superauit: cūcꝫ celo se locauit charismata donauit ꝛ effuso sanguine de sua imagine berith pplm saluauit ꝛ saluatoris noie sic ecclias dicauit: xp̄o sint laus ꝛ gloria per infinita secula. Coll'a. Omnipotēs. Martini episcopi ad vesperas cap̄. Benedictionē oium gētiū. ℟. Btūs martin⁹. ℣. Virib⁹ corporis Hy᷑. Bellator armis. ℟. Ecce sacerdos. Ad magt añ. O beatuz virum cuius anima paradisum possidet: vnde exultāt angeli: letant archāgeli: chorus sanctorū ꝓclamat: turba virginum inuitat mane nobiscuz in eternum. Coll'a. De⁹ q̄ cōspicis. Inuit. Justus florebit in domo dn̄i plātatus: Gaudeam⁹ ꝛ exultemus in eius sacra solēnitate. ps. Uenite. In. j. noc. añ. Martinus adhuc cathecumin⁹ hac me veste cōtexit. ps. Beatus vir. añ. Sācte trinitatis fidem martinus cōfessus est baptismi gratiam percepit ps. Quare fremuerunt. Añ. Beat⁹ martin⁹ dixit iuliano: xp̄i ciz sū miles pugnare mihi n̄ li3. ps. Cō inuoca. Añ. Ego signo crucis nō clipeo ꝓtect⁹ aut galea hostiū cuneos penetrabo secur⁹. ps. Uerba mea. Añ. Martie misit nos dn̄s tibi auxiliū ferre ꝛ rusticam multitudinem effugare. ps. Domine deus noster. Añ. Imposita manu puero beatus martinus immundum ab eo spiritum eiecit. ps. In dn̄o cōfido. ℣. Justū deduxit. Incipit epistola seueri de trāsitu sci martini. Le. i.

Martinus igitur obitū suū longe ante presciuit: dixitqꝫ fratribus dissolutionē sui corporis imminere. Interea causa extitit qua condatēsem diocesē visitaret. ℟. Hic est martin⁹ elect⁹ dei pōtifex cui dn̄s post apostolos tātā grām cōferre dignat⁹ est: Ut in virtute trinitatis deifice mereret fieri trium mortuorum suscitator magnificus. ℣. Sācte trinitatis fidem martinus confessus ē. Et in virtute. Lectio. ij.

Nam clericis inter se ecclesie illi⁹ discordātib⁹ pacez cupiens reformare: licet finē dierum suorum non ignora-

ret: proficisci tamen ob istius/modi causam non recusauit: bonam hanc vritutum suarum consummationem estimans si pacem ecclesie reditam reliquisset. ℟. Oculis ac manib⁹ i celū semp intent⁹: Inuictū ab orone spūm nō relaxabat. ℣. Corporalē qdē molestiā grauiter ferens mente tū ⁊ spiritu in precib⁹ ad deum semper insistens. Inuictum. Lectio. iij.

Ita pfectus cum illo vt semper frequentissimo discipulorum sanctissimoqȝ comitatu mergos in flumie cōspicatur pisciū predam sequi ⁊ rapacem ingluuiem assiduis vrgere captur]. Forma inquit hec demonū est. ℟. Dum sacra offerret btūs martin⁹ Globus igne⁹ appuit sup caput ei⁹. ℣. Ita vt i sublime ptēdēs lōgi⁹ collū crinē qȝ flāma pduceret. Glob⁹. L. iiij.

Insidiatur incautis: capiunt nesciētes: captos deuorant: exsaturariqȝ non queunt deuoratis. ℟. Beat⁹ martin⁹ obitū suū lōge añ pscivit dixitqȝ fribus dissolutionē sui corpis iminere atqȝ indicauit se iā resolui. ℣. Virib⁹ corpis cepit repēte destitui. cōuocatisqȝ discipłis i vnū dixit: Dissolutionē. In. ij. noc. añ. Cōfido i dño qꝫ filia mea pcib⁹ tuis red dēda sit sanitati. ps. Dñe ds habi. Añ. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptismi grãz puēit. ps. Dñe in vtute. Añ. O ineffabilē virū p quē nobis tāta miracula coruscāt. ps. Dñi ē terra. Añ. Dñs iesus xps nō se ingt purpuratū nec diademate renitētē vētur esse pdixit. ps. Exaudi de⁹ orōez meā cū depre. Añ. Dū sacra offerret beatus martin⁹ glob⁹ igne⁹ appuit sup caput ei⁹. ps. Te decet. Añ. Sacerdos dī martine pastor egregie ora p nobis deū. ps. Bonū est cōfiteri. ℣. Amauit eum. Lectio. v.

Imperat de oipotenti virtute verborum: vt eum cui inatabāt gurgitem relinquētes aridas peterēt desertasqȝ regiones: eo nimirū circa aues illas vsus imperio: quo demones fugare cōsueuerat. ℟. Dixerūt discipuli ad beatum martinum: cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis: Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidē desiderare te xpum nostri potius miserere quos deseris. Inuadent. Lect. vj.

Ita grege facto oēs in vnū ille volucres congregat: relicto flumine mon/

tes siluasq petierūt:non sine admirationem ml'to ꝓ:q̄ tantā i martino ṽtutē viderēt vt ēt auib⁹ imparet. ℟. Cū videret btūs martin⁹ discipulos suos flētes mot⁹ his fletib⁹ ꝯuersus ad dn̄z dixit:Dn̄e si adhuc pplo tuo sū necessari⁹ nō recuso laborē. ℣. O virū ineffabilez nec labore victū nec morte vincēdū q nec mori timuit ne viuere recusauit sz fidēter dixit:Dn̄e. L. vij.

Aliquādiu martinus i vico vel in eccl'ia ad quā ierat cōmorat⁹ pace iter cl'icos restituta cū iā regredi ad mōasteriū cogitaret:viribus corpis cepit repēte desti tui. ℟. Dn̄e si adhuc populo tuo sū necessarius non recuso subire ꝑpter eos laborem:Fiat voluntas tua. ℣. munia tua deuotus implebo sub signis tuis quoad ipse iusseris militabo. Fiat voluntas. Lectio. viij.

Conuocatisq discipul' suis indicat se iā resolui. Tūc vo meror ⁊ luct⁹ oium:vox vna plangētiū: Cur nos pat deseris aut cui nos desolatos relinquis. ℟. O beatū viꝝ martinū ātistitē:Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. In cui⁹ transitu scōꝝ canit numer⁹ āgeloꝝ exultat chor⁹. Qui nec. Ad

can. an̄. O martine o pie o q̄ piū est gaudere de te o martine prophetis ꝯpar aplis ꝯsort⁹ ꝑsulū gēma fide ⁊ merit egregi⁹ pietate misericordia charitate ineffabilis succurre nobis nūc ⁊ ante deum. Can Beatus vir qui in sapiētia. ℣. Justus vt palma florebit. Le. ix.

Inuadēt enim gregem tuū lupi rapaces. Et q̄s eos a morsib⁹ nostris prohibebit. ℟. Ora pro nobis beate martine Ut digni efficiamur promissionibus xpi. ℣. Sacerdos dei martine pastor egregie ora pro nobis. Ut digni. Lectio. x.

Dixerūt discpl'i ad beatū martinū. Scim⁹ q̄dē desiderare te xp̄m: sed salua tibi sūt tua ꝑmia nec dilata minuent:nostri poti⁹ miserere quos deseris. ℟. O beatū virū in cui⁹ trāsitu scōꝝ canit numerus angeloꝝ exultat chor⁹: Omnisq celestiū virtutū occurrit psallētiuz exercit⁹. ℣. Martinus hic pauper ⁊ modic⁹ celū diues ingredit. Omnisq. L. xj.

Tunc ille motus his flentibus:vt totus semp in dn̄o misericordie visceribus affluebat lachrymasse ꝑhibetur. ℟. Martinus abrahe sinu letus excipitur martinus hic pauper

⁊ modic⁹: Celum diues ingreditur hymnis celestib⁹ honorat. ℣. Martinus episcop⁹ migrauit a seculo gēma sacerdotū. Celum. Lectio .xij.

Conuersusq; ad dominū hactantū fletibus voce respōdit. Dñe si adhuc populo tuo sū necessarius nō recuso laborē: fiat voluntas tua. ℟. O quantus erat luct⁹ oiū quāta pcipue merētiū lamenta mōachoꝝ. Qꝛ ⁊ piū ē gaudere martino ⁊ piū ē flere martinū. ℣. Beati viri corp⁹ vsq; ad locū sepulchri hymnis canora celestib⁹ turba ꝓsequtur. Quia. Euāgeliū ꝑ lucā. Sint lūbi vestri precincti ⁊c. q̄re i vni⁹ ꝯfes. pōtificis. Col. De⁹ qui ꝯspicis. In lb⁹ añ. Dixerūt discipli ad beatū martinū: cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinqs iuadēt eī gregē tuū lupi rapaces. Cap. Bñdictionē oium. ℟. Iustū deduxit dñs. Hy⁹. Prophana dum succēderet. ℣. Ecce sacerdos. Ad bñs añ. O quant⁹ luctus oiū quāta pcipue lamenta monachoꝝ ⁊ virginū chorus qꝛ ⁊ piū ē gaudere martio ⁊ piū ē flere martinū. Colla. De⁹ q cōspicis Ad .j. añ. Dñe si adhuc populo tuo sum necessari⁹ nō recuso laborē fiat volūtas tua. Ad .iij. añ. O virū ineffabilē nec labore victum nec morte vincēdū q nec mori timuit nec viuere recusauit. Cap. Bñdictiōe oiū. ℣. Iustū deduxit. Colla. De⁹ q ꝯspicis. Ad .vj. añ. Oculis ac manibus in celū semper intentus inuictū ab oratiōe spiritū non relaxabat alla alla. Ad .ix. añ. Martinus abrahe sinu let⁹ excipitur: martinus hic pauper ⁊ modicus celū diues ingredit hymnis celestib⁹ honorat. Ad .vj. ⁊ ad ix. cap. ⁊ coll. reqre i natali vni⁹ ꝯfes. pōtifi. Ad vē. añ. Martinus adhuc chātecuminis. Añ. Sācte trinitatis fidē. Añ. Btūs martinus dixit iuliano. Añ. Ego signo crucis. Cap. Bñdictiōe oiū. ℟. Amauit eū dñs. Hy⁹. Bellatoꝛ armis inclit⁹. ℣. Ecce sacerdos. Ad bñs añ. O beatū pontificē q totis viscerib⁹ diligebat xp̄m regem ⁊ nō formidabat imperij pncipatum: o martine dulcedo medicamentū ⁊ medice: o sāctissima anima quam si gladius persequutoris non abstulit tamen palmā martyrij non amisit. Colla. De⁹ q ꝯspicis. Eimundi. epi ad vē sup ps. añ. Gaude syon ornata tympano decoꝛ tuus cōiunctus galbano laudet illum cordis ⁊ organo cuius sponsa venit a libano. Añ. Christi

iugũ eimũdus teneris adolescẽs por tauit hũeris virtutib⁹ se iungẽs supe ris minorat se tñ pceteris. An. A cõualle lachrymarũ ad celi fastigiũ ponit gradus grãꝝ iplorãs vite hui⁹ auxiliũ ne viaꝝ dclinet i inuiũ. An. Iste pastor dign⁹ memoria: virga cu ius fugat bestia: vita cui⁹ occidit vi cia: finis cui⁹ finit in gloria. Cap. Bñdictiõe ꝫ oĩuꝫ. R. Vallẽ mũ dită pfũdi mẽda trãsit orbita: Pes eimũdi ne cõfũdi possit virt⁹ inclita nil imũdi cordis mũdi reperit semi ta. V. Cũ oliue ramo reddit ad ar chã in vespe nõ iuenit vñ venit quo possit gescere. Pes eimũdi. Hy.

IAm xp̃s dator munerꝫ mun⁹ eimundo glĩe: de dit locũ syderuꝫ mutãs locũ miserie. Solẽnis surgit ho die i eimũdi pconiũ: noue di es leticie nouũ dãs mundo gaudiũ. Dũ hora laude do mini se pñtat pñtib⁹: recola mus ei⁹ noi laudes votis et vocibus. De patris lumen lumine beate ples virginis. nos labẽtes in crimine mun des a labe crimis. Diuisio. IMpleta sãcto spiritu maneãt vasa cordiuꝫ: qui impleuit i sonitu fide cor da fideliuꝫ. Ex omni parte precibus eimũdi tuos prote gas: tu qui tibi fauentibus te fauẽtẽ nõ denegas. Iudea iude filiis cur ei differs cre dere: qui pro te natus hũilis te primo vẽit querere. Sed signis ꝛ virtutibus eimundi que lux hominum tuis effert obtutib⁹ cõuertaris ad dñm. Gloria tibi trinitas i psona rum pprio: vna permanes deitas finis sine principio. Amen. V. Ecce sacerdos. Ad magt. añ. Magnificet aĩa dñm quã sigillo signauit lũinũ quã ppriã cruore ppo sibi fecit crucis ludibrio quã viuẽtẽ ornauit grã q̃ post mor tem vidit in patria. Eimundi epi scopi fiat sicut vnius confes soris pontifi. nisi q̃ hec colla dicatur. Deus qui largiflue ꝛc. Lect. Beati sunt serui il li. Euangelium. Sint lum bi vestri. vbi non fit offici um eius propriuꝫ. Collecta.

DEus q̃ largiflue boni tatis cõsilio ecclesiam tuaꝫ beati eimũdi cõfessoris tui atq̃ põtificis preclare vi te meritis decorasti ꝛ glorio sis letificasti miraculis. con cede propicius nobis famu lis tuis: vt ꝛ ipsius in meli

us reformemur exemplis: et ab omnibus eius patrocinio protegamur aduersis. Per. Inuitat. Adoremus regem regum implorantes gratiã. Qui transiuerit supra mundum eimũdũ in gloriã. Ps. Uenite. In primo noc. aña. Beat⁹ vir impijs se nõ sociauit quem q̃ cõstantibus stare recusauit pestis pestilentie non incathedrauit. Ps. Beatus vir. rc. Añ. Quare fremũt hostes in hostiũ a quo pendent tot arma fortium qđ nõ timet impulsus hostiũ. Añ. Cum inuocat exauditur eimũdus a dño ei⁹ voces exaudire nõ differt in crastino q fideli deo fidẽ seruat sine termino. Añ. Uerba supplicãtium aurib⁹ pcipias q linguas infãtiũ ad laudãdũ expias ora te laudãtium ad laudes aperias. Añ. Dñe rex qđ admirabilis cũcta mouẽs manẽs imobilis in nos labens in te nõ labilis. Añ. In dño dñorum ꝯfisus est nõ honor eimũdus munere nam honores hostes morum sine mora sichomorũ succidũt in vespe. ℣. Iustũ deduxit. Lectiones. Beati sũt serui illi rc quere in vnius cõfes. ℟. Prim⁹ iaspis lapide in eimũdi fabrica fabrice supponit: Ut fides catholica p augmẽtũ corpis regna tãgat celica. ℣. Designat fides in iaspide prior oĩ ponendus lapide. Ut fides. ℟. Secundus in fabrica saphirus erigit coloris aerei per quem spes innuit: Per quã a terrigenis celum adipiscit. ℣. Eimundi spes eleuat ad habendum quod sperat. Per quã. ℟. Opus sancti fabricatum cõsũmat carbunculus q est virt⁹ charitatis: Qua sic xpi famulus ardẽs lucet qđ ad lucẽ oĩs stupet oculus. ℣. In ardore charitatis vt iubar ethereũ pluit verbũ veritatis populo vas aureum. Qua. ℟. In tribus chatholicis virtus circulatur quattuor pollicitis circulus quadratur. Ut a septenario nũqđ moueat. ℣. Sic septem virtutibus eimundus ornat sic ornatus spiritu septeno firmat. Ut In ij. noc. añ. Dñe q in tuo viuũt tabernaculo eis es in requie eis in vmbraculo tu eos inebrias volũtatis poculo. Ps. Dñe qs habitabit rc. Añ. Dñe in virtute tua vir letat qui dum adhuc viueret in te letabat cui mũdi leticia nihil videbat. Aña. Dñi sũt oĩa celũ terra mare: q cũcta d nihilo potuit creare q dissona ꝯsonis voluit ligare. Aña. Exaudi nos dñe ꝓtector eorum qui te colũt pdicãt cor et corp⁹ quorum ꝯfitent ope te deũ deorum. Aña. Te decet laus honor et gloria cui iure debet oĩa cui⁹ nutu viuunt mortalia. Añ. Bonũ ẽ fideliter tibi cõfiteri cui lex est pcere ius ẽ

miserti: nescis maluz hodie quod fa
ctuz est heri. ℣. Amauit eum dñs
⁊ orna. ℟. Letare nõ poterat virtu
tuz lucerna que succensa fuerãt a lu/
ce supna; Clamant gestꝰ hoīs quod
sub aula muneris lateãt iterna. ℣.
Ne cuz dyna corrumpãt sychamoꝝ
macula: sẽsus oẽs castigant discipline
ferula. Clamãt. ℟. Sub nodis cili
cij corpꝰ expers vicij dãnat vir beatꝰ
Viget in vigilijs pinguescit ieiunijs
iugis cruciatꝰ. ℣. Se sui carnifi/
cez ante sũmuz iudicez offert mace/
ratꝰ. Viget. ℟. Sublimatꝰ in pasto
rez vrbis cãtuarie onus gerit nõ ho
norẽ: Ut cherubin glorie plus igne/
scit i saporẽ gustꝰ sapiẽtie. ℣. Ma
ior factꝰ de minori minor manet in
maiori. Ut ℟. Cor eimũdi purpu/
rat dũ cruoris memorat xp̄i morientꝫ
Candet byssus castitatꝫ rubet crocus
charitatis aaron vestimẽtis. ℣. Ja
cinctꝰ intexitur tanq̄ꝫ verus testis ꝙ
eimõdus ciuis sit patrie celestis. Cã
det. Ad can. añ. Cãtica leticie ce
li cũ p̄ncipibꝰ sic psallamꝰ hodie cõ
iũcti psallẽtibꝰ vt voces cõcordie cõ
cordẽt celestibꝰ. Can. Beatꝰ vir
q̄ in sapiẽtia. ℣. Justus vt pal/
ma. Euãgelium. Sint lumbi
vestri. quere in vnius confes.
põtificis. ℟. Plebis põdus susti
net super humerali: Talũ tangit po/
deris õpe finali. ℣. Ornat frontem
lamina signũ puritatis sonãt tintinã
bula verbũ veritatꝫ. Taliũ. ℟. Exu
lat ab anglia presul ꝓ iustitia regnuz
intrat gallie vbi plenꝰ gratie: Mortꝫ
soluit debitũ cõmendatũ spũm red/
dit regi glorie. ℣. Reportatur dño
cum lucro ta entũ: talẽto pro quolibꝫ
reportant centũ. Mortis. ℟. Nõ
est nostre pauptatis nec humane fa/
cultatis referre miracula. Quibꝰ vir/
tus deitatis testis sancti sanctitatis il
lustrauit secula. ℣. Mors ⁊ morbꝰ
admirant ꝙ sic signa dñant. Quibꝰ
℟. Ad te locũ gratiaꝝ grate mẽtis
nõ ignarũ Jesu bone lachrymarũ re
uertunt flumina quibus tibi supplica
mus vt viuẽtes sic viuamꝰ Qð post
vitã teneamꝰ tecũ celi culmina. ℣.
Ut eimũdi p̄cibꝰ a tuoꝝ mentibꝰ suã
tergas crimina. Quod. Gl'ia patri.
Qð. In laᵘ añ. Ad laudandũ ce/
li regem cohortemur nostrũ gregez
clamẽt cordis gemitꝰ te beatoꝝ crea
torez: te donoꝝ largitorẽ: laudet om/
nis spiritus. Cap. Benedictõez
omniuz gen. ℟. Justum dedu/
xit. Hyᵘ. Impleta scõ spiritu.
℣. Ecce sacerdos. Ad bns añ.
Benedictus oriens dator vere lucis
qui pro nobis moriẽs cruciatu cru/
cis cecis lumen attulit baculum ca/
ducis: o rex regni glorie q eimundũ

hodie ad regnū reducis fac nos ei⁹ pab⁹tā votis ꝙ̄ vocib⁹ sic tibi placere vt datū paupib⁹ regnū in celestib⁹ possim⁹ hēre. Coll'a. De⁹ q̄ largiflue. vt.s. Ad.j.añ. Prie lucis orto iā sideri supplicem⁹ affectu celeri: vt sic velit nos die ꝯteri ne ꝯterāt nos vmbre vesperi. Ad.iij. Hy⁹

Eterne rex regnātiū regnans in throno glie: quo fidei pugnātiū dat triūphus gratie. Scandēs ad te vox pauperū ꝑcū ferēs ꝑconia: manū ferat muneruz ꝑfectā sup oīa. Ut trina vix qua nitit dū vnit in hoie: male siqd extollit flectat iesu nomine. Tremūt serui cuz dn̄s seruos querit i tartaro: gaudēt cū nihilomin⁹ regnat deus dei caro. Hinc te precamur supplices dū hora surgit tertia: spiritum in nos supplices tua superna gratia. Gloria laus imperiuz voce reddat sedula: eimundo dātigaudiū in sempiterna secula. Amen. Añ. Tertia nos repleat spūs in hora quo ei mūdi claruit etatis aurora. q loqui discipulos in voce sonora liguis nouis docuit breui mot⁹ mora. Cap. Benedictō nē oīuz. ℣. Justū deduxit Col. De⁹ q̄ largiflue ꝛc. Ad.vj.añ.

Sexto nonis abrahami dici feruore diuino diuinit⁹ succēsus amore tres visos ꝺtriplicat vno sub honore honorē credētiū purgās ab errore. ℣. Amauit eū. Ad.vj. ꝛ ad.ix.cap. ꝛ coll'.qre in vnius.cōfesso. pontificis. Ad.ix.añ. Nonne sanctus mēor hore qua messias moritur itrās missam suo more messie ꝯmorit: sacro sacra sumēs ore sic sumit ꝛ sumit qꝺ ābobꝰ in amore cor vnū efficit. ℣. Justus vt palma. Ad vesperas añ. Quanti sanctus sit nominis mortui testant qui vtriusqꝫ hois morte tenebant: nā eimundi meritis multi suscitantur. Añ. Dū lepra deleprat sub eimundi pallio audit surdus mut⁹ fat ꝑsulis ꝑsidio xp̄i fides dilatat letat religio. Añ. Ceci vidēt currūt claudi valent palitici demon cedit salus redit surgūt epiletici saluat sanos egros sanat sūmi man⁹ medici. Añ. Qui ꝑce q merito tot auxiliaris charitat debito nob tenear] vt nos more solito tuos tuearis. Cap. Bn̄dictionez. ℟. Amauit eum dn̄s. Hy⁹. Jā christus dator munerū. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt añ. Suum suscepit puerum memor misericordie pater post verba verberū sicut ad patres patrie predixerat sic hodie trāffert ad thronū glorie suorū patrē pauperū quē sicut venam ve-

nie rogamus vt in poster̄ simus ei memorie. Colle. Deꝰ q̄ largiflue. ꝛc. Ad vtrūq̄ comple

Christe q̄ lux es Hyꝰ. Cremētiū mētes fide purificās: mētibꝰ te timētiū lumē beatum predicās. Predicamur mente debita visita nos ꝛ instrue: ꝛ p eimūdū merita q̄etā noctē tribue. Ne grauis nos exercitꝰ de nocte nocēs obruat: ne reꝰ carnis exitꝰ nos tibi reos statuat. O culi carnis dormiant q̄ se cōtra nos erigunt: hostes cape ne capiant famulos qui te diligunt. Defensor nos ab hostibus defendas vt solitꝰ es: ne mercētur sanguinibꝰ quos sanguine mercatus es. Memēto tui memorū ꝛ pro nobis de virgine: natꝰ in fine tēpoꝝ adesto nobis dn̄e: Presta pater filij flamē vt a nobis periculū oē tollas ꝛ grauamē regnās p omne seculū Amē. Cecilie virginis ad vē. Cap. Cōfitebor tibi dn̄e rex. q̄re i natali vginū. R. O btā cecilia. Hym. Jesu corona virginū. V. Diffusa est gratia. Ad magt. añ. Virgo gloriosa semper euāgeliū xp̄i gerebat in pectore suo nō diebꝰ neq̄ noctibꝰ a colloquijs

Diuinis ꝛ oratione cessabat. Eꝰ q̄ nos ānua. Coll. beate cecilie martyris tue solēnitate letificas: da vt quaꝫ veneramr officio: etiam pie ꝯuersatōis sequamur exemplo. Per. Inuit. Regē virginū ps. Venite. In .j. noc. añ. Cecilia virgo almachiū exuperabat tyburtiū ꝛ valerianū ad coronas vocabat. ps. Dn̄e dn̄s noster. Añ. Expāsis manibꝰ orabat ad dn̄m vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi enar. Añ. Celicio cecilia membra domabat deuꝫ gemitibꝰ exorabat. ps. Dn̄i est ter. Añ. Spē tua ꝛ pulchritudine tua intende, p̄spe procede ꝛ regna. ps. Eructa. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo deꝰ in medio eius nō cōmouebit. ps. Deꝰ noster ref. Añ. Hec est que nesciuit thorū in delicto habebit fructū in respectione animaruꝫ sanctarum. ps. Magnus dn̄s. V. Specie tua. Lcōnes. Media nocte clamor factꝰ est. quere in natali virginū. R. Cātantibus organis cecilia virgo in corde suo soli domino decātabat dicens: Fiat domine cor meuꝫ ꝛ corpꝰ meū imaculatuꝫ vt nō ꝯfundar. V. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans suā dn̄o pudiciciā ꝯmēdabat dicēs Fiat dn̄e. R. O btā cecilia Que

duos fratres cōuertisti almachium iudicē supasti vrbanuz epm in vultu angelico demōstrasti. ℣. Beata es virgo ꝛ gliosa ꝛ bñdict⁹ sermo oris tui. Que. ℟. Uirgo gloriosa sēp euāgeliuz xpi gerebat in pectore: Et nō dieb⁹ neqꝫ noctibus cessabat a cologis diuinis ꝛ oratiōe. ℣. Cātantibus organis cecilia dño decantabat dicēs: fiat dñe cor meuz imaculatuz vt nō cōfundar. Et nō. ℟. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitib⁹ exorabat: Almachiuz exupabat: tyburtiuz ꝛ valerianuz ad coronas vocabat. ℣. Nō dieb⁹ neqꝫ noctibus cessabat a coloquijs diuinis ꝛ oratiōe. Almachiuz. In .ij. noc. añ. Domine iesu xpe seminator casti cōsilij suscipe seminuz fructus quos i cecilia semiasti. ps. Bñdixisti. Añ. Beata cecilia dixit ad tyburtiuz: hodie te fateor esse meuz cognatuz qꝛ amor dei te fecit esse cōtemptorez idoloꝝ. ps. Fundamēta. Añ. Fiat dñe cor meuz ꝛ corp⁹ meum imaculatuz vt nō cōfundar. ps. Cantate. j. Añ. Credimus christuz filiuz dei veruz deum esse q sibi talem elegit famulā. ps. Dñs regna. exul. Añ. Nos scientes sanctū nomen oino negare nō possumus. ps. Cātate. ij. Añ. Tūc valerianus prexit ad antistitem ꝛ signo qḋ acceperat inuenit sanctū vrbanū. ps. Dñs regnauit. iras. ℣. Adiuuabit eam de⁹ vultu suo. ℟. Ueni spōsa xpi accipe coronam quā tibi dñs preparauit. Pro cui⁹ amore sanguinē tuum fudisti ꝛ cum angelis in paradisuz itroisti. ℣. Ueni electa mea ꝛ ponā i te thronū meuz qꝛ cōcupiuit rex spēz tuā. ℟. Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tuā ꝛ obliuiscere ppl'z tuū ꝛ domū patris tui ꝛ cōcupiscet rex spēz tuā: Qm̄ ipse ē dñs de⁹ tu⁹. ℣. Induit te dñs vestimēto salutis ꝛ indumēto leticie. circūdedit te. Qm̄. ℟. Quinqꝫ prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis. Cuz lāpadib⁹. ℣. Media autez nocte clamor fact⁹ est: ecce spōsus venit exite ei obuiā. Cum. ℟. Ceciliā intra cubiculuz orātez inuenit ꝛ iuxta eā stantez angelum dñi: Quem vidēs valerianus nimio terrore correpť⁹ est. ℣. Angelus dñi descendit de celo ꝛ lumen refulsit in habitaculo carceris. Quem. Ad can. añs. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis mihi sanctū vrbanum quia ad ipsum habeo secreta que pferā. Cant. Audite me diuini fruct⁹. ℣. Elegit eam dñs. Euāgeliū. Sile ē regnū celoꝝ decē vginib⁹ ꝛc. qre i natali vginū. ℟. Dñe iesu xpe pastor bōe seminator casti consilij suscipe seminum fruct⁹ quos in cecilia seminasti

Cecilia famula tua quasi apis tibi argumẽtosa deseruit. ℣. Nã spõsuȝ quẽ quasi leonẽ feroceȝ accepit ad te quasi agnũ mãsuetissimũ destiauit. Cecilia. ℟. Btã cecilia dixit tiburcio: hodie te fateor eẽ meũ cognatuȝ Quia amor dei te fecit esse ꝯtẽptorẽ idolorũ. ℣. Sicut enim amor dei fratrẽ tuũ mihi cõiugem fecit ita te quoqȝ mihi cognatũ faciet. Quia. ℟. Dũ aurora finẽ daret cecilia dixit Eia milites xp̄i abijcite opa tenebrarũ ⁊ induimini arma lucis. ℣. Cecilia vale dicẽs fratrib⁹ ⁊ exortãs ait. Eia milites. ℟. Cecilia me misit ad vos Ut ostẽdatis mihi sãctũ vrbanũ q̄r ad ipm̄ hẽo secreta que pferã. ℣. Tũc valerian⁹ perexit ⁊ inuẽtis pauperib⁹ dixit: cecilia me misit ad vos: Ut ostendatis. Scd̄m mattheũ.

In illo tẽpore: Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc: Simile ẽ regnũ celorũ decem virginibus ⁊c. querẽ in vnĩ⁹ virginis. Col. De⁹ qui nos ãnua btẽ cecilie. ℟. Cãtãtib⁹ organis. In lb⁹ añ. Cecilia dño decãtabat dicẽs: fiat cor meum immaculatum vt nõ cõfundar. Cap. Cõfitebor tibi dñe. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Quo cũqȝ pergis virgines. ℣. Diffusa est. Ad bñs añ. Dũ aurora fineȝ daret beata cecilia dixit: eia milites xp̄i abijcite opa tenebrarũ ⁊ induimini armis lucis allã. Colla. De⁹ qui nos ãnua. Ad .j. añ. Est secretum valeriane qđ tibi volo dicere: angelũ dei habeo amatorẽ q nimio zelo custodit corpus meum. Ad .iij. añ. Ualerian⁹ in cubiculo ceciliã cum angelo orãtem inuenit. Cap. Cõfitebor tibi dñe. ℣. Spe tua. Colla. Deus q̄ nos ãnua. Ad .vj. añ. Bñdico te p̄r dñi mei iesu xp̄i q̄r p filiũ tuuȝ ignis extinct⁹ est a latere meo. Ad nonã añ. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumẽtosa deseruit. Ad .vj. ⁊ ad .ix. cap. coll. ⁊ ℣. quere in natali virgi. Ad vs̄ añ. Cecilia virgo. Añ. Expãsis manib⁹. Añ. Cilicio cecilia. Añ. Dñe iesu xp̄e. Cap. de sancto clemẽte Beatus vir qui suffert tẽtationẽ. q̄re i vnĩ⁹ martyris. ℟. Orãte scõ clemẽte. Hy. De⁹ tuoruȝ militum. ℣. Justus ger. Ad magt añ. Oremus omnes dñm iesum xp̄m vt confessoribus suis fõtis venas aperiat. Collecta

Deus q̄ nos ãnua beati clementis martyris tui atqȝ pontificis solẽnitate letificas concede propicius: vt cuius natalicia colimus: virtutẽ quoqȝ passiõis imitemur. Per. Cõmo sancte

cecilie. Añt. Dū aurora finē da‑ret. vt.s. ℣. Diffusa ē grã. Col. De⁹ q̄ nos annua. Cōmō scē felicitatis. Añt. Ueni spōsa xpi accipe coronā. ℣. Spē tua ⁊ pul. Colla. Presta q̄s oṗs de⁹: vt beate felicitatis. Inuit. Re gē sempiternū In .j. noc. añ. Bea tus vir q in lege dñi. Letas añt. ⁊ ps. ⁊. ℣. querei vni⁹ marty ris: ⁊ lectōes iste siūt ibi q̄rūt Si q̄s vult post me vēire. ℟. Orāte scō clemēte appuit ei agn⁹ dei de sub cui⁹ pede fōs viuus emanat: Fluminis ipetus letificat ciuitatē dei ℣. Uidi suƥ mōtē agnū stātē de sub cuius pede fons viuus emanat. Fluminis. ℟. Justus germinabit. ℟. Iste cognouit. ℟. Hic ē vir q. In .ij. noc. añ. Dñe iste scūs. ℟. Stolā iocūditatis. ℟. Btūs vir q suffert. ℟. hic ē vere mar. ℟. Ora p nobis beate clemēs. Ut digni effi ciamur ꝓmissiōib⁹ xpi. ℣. Orem⁹ oēs ad dñz iesū xpz. Ut digni. Ad can. añ. Nisi granū frumēti. Cā. Beat⁹ vir qui in sapiētia. ℣. Magna est gloria. Euāgelium. Homo q̄daz peregre. quere in vni⁹ confes. pontifi. ℟. De siderium anime. ℟. Dñe ꝑuenisti eum. ℟. Gloria ⁊ hono. ℟. Dedi sti dñe habitaculū martyri tuo cle‑menti in mari in modū templi mar morei angelicis manib⁹ ꝑpatū iter prebēs populo terre. Ut enarrēt mi‑rabilia tua. ℣. Uenientes āt veniēt cū exultatione portantes maniplos suos. Ut enarrēt. Euāgeliū. Hō q̄dā ꝑegre ⁊c. Col. De⁹ q̄ nos annua bt̄i clemētis. In lb⁹ aña. Orāte scō clemēte appuit ei agnus dei. Cap. Beat⁹ vir qui suffert. ℟. Posuisti dñe super. Hy⁹. Penas cucurrit. ℣. Ju stus ger. Ad bñs añt. Orem⁹ oēs ad dñm iesū vt ostendat nobis martyris sui corp⁹. Colla. Deus q̄ nos annua beati clemētis. Ad .j. añ. Nō meis meritis ad vos me misit dñs vestris coronis partici pē me fieri. Ad .iij. añ. Uidi supra mōtē agnū stātē d sub cui⁹ pede fōs viu⁹ emanat. Cap. Bt̄s vir q̄. s. t. ℣. Glia ⁊ hono. Colla. De⁹ q̄ nos ānua bt̄i clemētis. Ad vj. añ. De sub cui⁹ pede fōs viu⁹ emanat fluminis ipet⁹ letificat ciuita tē dei. Ad .ix. añ. Oēs gentes per girū crediderūt xpm dominū. Ad vj. ⁊ .ix. cap. ℣. ⁊ colla quere in vni⁹ martyris pontificis Similit̄ ⁊ ad vs sup ƥos añ. Cap. Beatus vir qui suffert ℟. Gloria ⁊ hono Hy⁹. Deus tuoꝝ. ℣. Just⁹ ger. Ad magt

añs. Dedisti dñe habitaculũ martyri tuo clemẽti i mari i modũ tẽpli marmorei angelicis manib⁹ pparatũ iter prebens populo terre vt enarrent mirabilia tua. Coll. De⁹ q nos annua bti clemẽtis. Catherine virgis ad vš capi. Qui gloriat. R. Specie tua. Hy⁹. Jhesu corona virginum. V. Diffusa est gratia. Ad magt añ. Veni sponsa christi. Collecta.

Deus q dedisti legẽ moysi i sũmitate mõti synai ⁊ i eodẽ loco corp⁹ btẽ catherine vgis ac martyri tue mirabilr p angelos tuos scõs collocasti: tribue q̃s: vt eiusdẽ meriti ab oib⁹ muniamur aduersis ⁊ ad mõtẽ viuũ q xp̃us est puenire mereamur. Per eũ. Ista colla dicatur post euãgeliũ ⁊ i lau. ad. iij. ⁊ ad vš. Inuita. ⁊ cetera oia q̃ re in natali vginũ ⁊ legant lectiões iste. Inter pabolas a dño. Euãgeliũ. Sile ẽ regnũ celoꝝ thesauro abscondito. Si festuz sci andree sabbato euenerit totũ erit d festo. sz vespe erũt de dñica. Qd si dñica euenerit festũ sci andree totum erit officiũ de dñica: sed vespe erunt de scõ ⁊ feria. q̃ fiet de eodẽ ⁊ feria. iij. de scõ eligio totũ sicut de scõ nicolao etiã missa. In vigilia scĩ andree apostoli ad vš Cap.

Corde creditur ad iustiiciã: ore aũt cõfessio fit ad salutẽ: dicit enim scriptura: ois q credit in illũ nõ ↄfũdet. R. Venite post me. V. Dũz pambularet. Hy⁹ Post petrũ. V. Nimis hono. Ad magt añ. Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit petrũ ⁊ andream frẽm ei⁹ ⁊ ait illis vẽite post me ⁊ faciã vos fieri piscatores hominũ: at illi relictis retibus ⁊ naui sequuti sũt eum. Col.

Quesum⁹ oĩps deus vt beat⁹ ãdreas apl̃s tuũ p nobis iploret auxiliũ: vt a nostri reatib⁹ absoluti: a cunctis ẽt picul' exuamur. Per. Inuit Adorem⁹ victoriosissimum regẽ xp̃z. Qui victorez p crucis trophẽũ coronauit beatũ andreã aplm. ps. Venite. Hy⁹ Post petrũ. In. j. noc. añs. Vidit dñs petrũ ⁊ andream ⁊ vocauit eos. ps. Celi enar. Añ. Vẽite p⁹ me dicit dñs faciam vos fieri piscatores hoiuz. ps. Dñi ẽ tra. Añ. Relictis retibus sequuti sunt redẽptorẽ. ps. Exultate iusti. Añ. Un⁹ ex duob⁹ q sequuti sũt dñ... at andreas fr̃ symonis pe

tri alt. ps. Bñdicã. Añ. Xp̃s me misit ad istã ꝓuĩciã vbi ñ ꝑuum ppl'z acqsiui. ps. Eructa. Añt. Ego si patibulũ crucis expauescerez crucis gl'iaz ñ p̃dicarẽ. ps. Oẽs gẽ ℣. In oẽz terrã. Lect. ex homl. veñ. bede presbyteri. Lect. j.

Stabat ioãnes ⁊ ex discipulis ei⁹ duo. Et respiciẽs iesũ ãbulãtẽ dicit. Ecce agn⁹ dei. ℟. Dũ pambularet dñs iuxta mare secus lit⁹ galilee vidit petrũ ⁊ andreã retia mittẽtes in mare ⁊ vocauit eos dicẽs. Uenite p⁹ me faciã vos fieri piscatores hoiuᷓ. ℣. Erãt. n. piscatores ⁊ ait ill'. Ueite.

Tanta ac talis ẽ Le. ij. scripture dĩne sublimitas: vt ñ solũ vba q̃ a scis vl' ab ip̃o dño dcã referũt: sz ẽt circũstãtia rerũ q̃ simpl'r exposita videt̃: sp̃alib⁹ sũt plẽa mysteriis. ℟. Uenite post me faciã vos fieri piscatores hoium: At illi cõtinuo relictis retib⁹ suis sequuti sũt ip̃z redẽptorez. ℣. Duz pambularet dñs iuxta mare secus litus galilee vidit petrum ⁊ andream ⁊ vocauit eos: Ait illis. Lectio tertia.

Ecce eim narrãte euãgelio frẽs charissimi audiuim⁹ q2 stabat ioãnes ⁊ ex discipulis ei⁹ duo. Et respiciens iesũ ãbulãtez dicit. Ecce agn⁹ dei. ℟. Mox vt vocẽ dñi p̃dicãtis audiuit btũs ãdreas relictis retib⁹ quoꝝ vsu actuq3 viuebat et̃ne vite sequut⁹ est p̃remia largiẽtẽ. ℣. Ad vni⁹ iussiõis vocẽ petr⁹ ⁊ ãdreas relictis retib⁹ sequuti sũt redẽpto. Pre.

Statimq3 cognouit Lẽ. iiij. m⁹ ximo iã notũ ad memoriã reuocauim⁹ q̃re iesum p̃cursor su⁹ agnũ dei vocauerit: q2 videl3 eũ p̃ceter mortalib⁹ singul'r inocẽtẽ hoc ẽ ab oĩ pc̃o mũdũ nouit. q2 nos suo sanguie redẽpturꝰ: q2 dona sui velleri spõte largiturꝰ ex q̃ nobis vestẽ nuptialẽ facere possim⁹: idest exẽpla viuẽdi nob relicturꝰ p̃uidit q̃b⁹ i dilectõe calefieri deberem⁹. ℟. Dũ dei ducebat̃ vt crucifigeret̃: ppl's ãt clamabat voce magna dicẽs innocẽs ⁊ iust⁹ sine cã dãnat̃. ℣. Fact⁹ ẽ ↄcurs⁹ ppl'oꝝ clamãtiũ ⁊ dicẽtiũ Innocẽs. In. ij. noc. añ. Andreas xp̃i famul⁹ dign⁹ deo ap'ls german⁹ petri ⁊ i passiõe soci⁹. ps. Exaudi de⁹ dep̃. añ. Uidẽs ãdreas crucẽ cũ gaudio dicebat: q2 amator tu⁹ sẽp fui ⁊ desideraui ãplecti te o bõa crux ps. Exaudi de⁹ orõez meã cũ dep̃. Añ. Salue crux q̃ in corpore xp̃i dedicata es ⁊ ex membris eius

tanq̃ margaritis ornata. ps. Te decet. Añ. Salue crux preciosa suscipe discipulũ ei⁹ q pepẽdit in te magister meus xp̃us. ps. Cõfitebimur. Añ. Recipe me ab hoib⁹ et redde me magistro meo vt p te me recipiat qui per te me redemit all'a. ps. Dñs reg. exul. Añ. Beatus andreas orabat dicens: domine rex eterne glorie suscipe me pendentem in patibulo. ps. Dñs reg. irasc. ℣. Constitues eos. Lc. v.

Hoc ergo testimonium p̃cursoris dñi q2 facile p2 fidelib⁹: citũ amoris intimi fomitẽ audiẽtiu3 cordib⁹ ĩfundit. ℟. Doctor bon⁹ et amic⁹ dei andreas ducit ad crucẽ aspiciẽs a lõge vidit crucẽ. Salue crux suscipe discipl'u3 ei⁹ q pepẽdit in te magister me⁹ xp̃s. ℣. Cũ vero puenisset ad locũ vbi crux pata erat exclamauit dicens. Sal. Lectio. vj.

Sed ñ ẽ putãdũ: q2 sine certi ratione mysterij hoc relaturus euangelista premiserit stetisse ioannẽ cũ discipulis: iesu3 vero ãbulasse: vbi sequẽtib⁹ se discipl'is Joannis mansionẽ ĩ qua hitabat oñderet. ℟. Cũ puenisset beat⁹ andreas ad locũ vbi crux pata erat exclamauit et dixit: o bõa crux diu desiderata et iã ɔcupiscẽti aio p̃pata securꝰ et gaudẽs vẽio ad te. Jta vt et tu exultãs suscipias me discipulũ ei⁹ q pepẽdit i te. ℣. Amator tu⁹ sp fui et desideraui te amplecti. Jta. L. vij.

Ateraq3 huiusmodi q̃ sequẽtia lectõis euãgelice ɔmemorãt: si enucleatius discutiant: inuenim⁹ celestib⁹ redundare mysterijs. ℟. O bõa crux q̃ decorẽ et pulchritudine3 d mẽbris dñi suscepisti: Accipe me ab hoib⁹ et redde me magistro meo vt p te me recipiat q per te me redemit. ℣. Salue crux q̃ in corpe xp̃i dedicata es et mẽbris ei⁹ tãq̃ margaritis ornata. Accipe. me. Lc. viij.

Stabat ioãnes et respexit iesũ: q2 in magne iã culmie pfectiõis animi gressus fixerat: vnde iure celsitudinem diuine maiestatis mereret ĩtueri. ℟. Salue crux q̃ in corpe xp̃i dedicata es. et ex mẽbris ei⁹ tãq̃ margaritis ornata: Suscipe discipulũ ei⁹ q pependit in te magister me⁹ xp̃s. ℣. O bõa crux diu desiderata et iã cõcupiscẽti aio prepata. Suscipe. Ad cã. añ. Dignu3 sibi dñs ɔputauit martyrẽ que3 vocauit aplum dũ eẽt in mari all'a. Cant. Uos sci⁹ dñi. ℣. Annũciauerũt opera dei. Scdm matthẽum.

In illo tpe: Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit duos fratres: symonē q vocat petrus ⁊ andreā fratrem eius mittentes rete i mare. Erant eīm piscatores. Et ait illis. Uenite post me ⁊ faciā vos fieri piscatores hominum. Et rel. Omel. lect. eiusdē btī grego. pape. L. ix.

Audistis fratres charissimi q2 ad vni⁹ iussionis vocē petr⁹ ⁊ andreas relictis retib⁹ sequuti sunt redēptorē. ℟. Expādi man⁹ meas tota die in cruce ad pplm nō credētē s3 cōtradicētē mihi. Qui ābulāt vias nō bonas s3 p⁹ pctā sua. ℣. Ex altare qui iudicas terrā redde retributionē superbis. Qui. Lectio. x.

Nulla vero huc facere adhuc miracula viderāt. nihil ab eo d̄ pmio eterne retributōis audierāt: ⁊ tamē ad vnu3 dñi pceptū: hoc qd possidere videbant obliti sūt. ℟. Orauit sanctus andreas dū respiceret celos voce magna clamauit ⁊ dixit: tu es de⁹ meus quē vidi i quo cōplacui ⁊ dilexi: Me me patiaris ab impio iudice deponi q2 virtutē scē crucis agnoui. ℣. Tu es magister me⁹ xps quē dilexi quē cognoui quē pfessus sū tantūmodo in ista voce me exaudi. Me me pa. L. xi.

Quāta nos eius miracula videm⁹: quot flagellis affligimur: quātis minarū aspitatib⁹ deterremur. ⁊ tñ vocantē sequi ptēnim⁹. In celo iam sedet qui de conuersiōe nos admonet. ℟. Dilexit andreā dñs in odorē suauitatis dū penderet in cruce dignū sibi computauit martyrem. Quem vocauit aplm dū esset in mari ⁊ iō amic⁹ dei appellatus est. ℣. Elegit eu3 dñs ⁊ excelsum fecit illum. Quem. L. xii.

Iam iugo fidei colla gētiū subdidit: iam mundi gloriā strauit: iā ruinis ei⁹ crebrescētib⁹ districti sui iudicii ppinquitatē denunciat: ⁊ tñ superba mens nostra ñ vult hoc sponte deserere qd quottidie perdit in vita. ℟. Uir iste i pplo suo mitissim⁹ appuit: scitate aūt ⁊ grā plenus ē iste. Qui assidue orat p pplo ⁊ pro ciuitate ista. ℣. Hic est fratrū amator ⁊ popli israel. Qui. Secundum mattheum.

In illo tpe: Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit duos frēs: symone3 qui vocat petrus ⁊ andrea3 fratrē eius mittentes rete in

mare. Erāt eīm piscatores. Et ait illis. Venite p⁹me ⁊ faciaȝ vos fieri piscatores hominū. At illi cōtinuo relictis retibus sequuti sūt eum. Et ꝓcedēs inde vidit alios duos frēs: iacobū zebedei ⁊ ioannem frēm eius in naui cuȝ zebedeo patre eoꝝ reficientes retia sua et vocauit eos. Illi autē statiȝ relictis retib⁹ ⁊ patre sequuti sūt eū. Amen.

Collēa. MAiestatē tuaȝ dn̄e supplicit̄ exoramus: vt sicut eccl'ie tue beat⁹ andreas apostolus extitit ꝑdicator: ⁊ rector: ita apud te sit pro nobis ꝑpetuus intercessor. Per. In l'b⁹ an̄a. Dilexit andream dn̄s in odorem suauitatis all'a. Cap̄. Corde credit. ℟. Constitues eos. Hy⁹. Salax ad patibulū. ℣. Nimis hono. Ad bn̄s an̄. Concede nobis hominem iustum: redde nobis hoiem sanctum ne interficias hoiem deo carum iustuȝ māsuetū ⁊ piū. Coll'a. Maiestateȝ tuam. Ad .j. an̄. Biduo viuens pendebat in cruce ꝓ xp̄i nomine beatus andreas ⁊ docebat apostolum. Ad .iij. an̄t. Non me permittas dn̄e famulum tuum a te separari: tempus est vt cōmēdes terre corpus meuȝ. Cap̄. Corde creditur ℣. In omnem terram. Coll'a. Maiestatem tuā. Ad vj. an̄. Maximilla xp̄o amabilis tulit corpus apostoli optimo loco cū aromatibus sepeliuit. Capitulū. Iam non estis hospites. ℣. Cōstitues eos. Collecta.

DEus qui es sanctoruȝ tuoꝝ splēdor mirabilis qui hunc diē beati andree martyrio ꝯsecrasti: da ecclesie tue de eius natalicio semꝑ gaudere: vt apud misericordiaȝ tuā exēplis eius ꝓtegamur ⁊ meritis. Per. Ad ix. ant. Qui persequebantur iustum demersisti eos domine in infernum ⁊ in ligno crucis dux iusti fuisti. Caplm.

PEr manus apostoloꝝ fiebant signa ⁊ prodigia multa in plebe. ℣. Annūciauerunt opa dei. Collecta.

EXaudi dn̄e populū tuum cum sancti apl'i tui andree patrocinio supplicātē: vt tuo semꝑ auxilio: secura tibi possit deuotiōe seruire. Per. Ad vs an̄a. Vidit dominus petruȝ. An̄. Venite post me. An̄. Relictis retib⁹. An̄. Vn⁹ ex duob⁹. Cap̄. Corde credit. ℟. In oēȝ terrā. Hy⁹. Post petrū.

℣. Nimis hono. Ad magt añ. Cũ peruenisset btũs andreas ad locũ vbi crux parata erat exclamauit ꝛ dixit: o bona crux diu desiderata ꝛ iam cõcupiscentia animo preparata securus ꝛ gaudens venio ad te ita vt tu exultans suscipias me. discipuluz eius q pepẽdit in te. Collecta. Maiestatẽ tuam. Per oct. in lbus cõmõ. Añа. Dilexit ãdreã dñs i odorẽ. s. all'a. Ad vesp. commõ. Añ. Biduo viuẽs. ℣. Nimis honor. Collecta. Maiestatẽ tuam. De sancto eligio fiat totum sicut de sancto nicolao. Collecta. Da quesumus omnipotẽs deus: vt beati eligij. Nicolai episcopi ad vespas cap̃. Benedictionez omnium gen. ℟. Sint lũbi vr̃i. Hymnus. Jesu corona celsior. ℣. Ecce sacerdos. Ad magt aña. Simi labo eũ. Coll'a. Deus qui conspicis ꝛc̃: Lectiones. Bti sũt serui illi. Euãgeliũ. Sint lũbi vestri. Hec ꝛ cetera q̃re in vnius confessoris pontificis. In octa. sancti andree ad vs̃ ꝯmõ. Añt. Ambulãs Jesus. In lbus ꝯmõ. Aña. Cõcede nobis. ℣. Nimis hono. Coll'a. Maiestatem tuam. In ꝯceptione beate marie virginis fiat totum officiuz sicut in natiuitate ipsius preter ꝙ istud festũ non habet octauam Lucie virginis ad vs̃ caplm. Qui gloriat in dño. ℟. Specie tua. Hy. Jesu corona virginum ℣. diffusa est gr̃a Ad magt añ. Ueni spõsa xp̃i. Coll'. Exaudi nos deus salutar̃ noster. Lec. Inter pabolas a dño. Euãgeliũ. Sil'e ẽ regnũ celorum thesauro abscondito. Hec ꝛ cetera q̃re in natali virginuz. De scõ thoma aplo q̃re i natali aplorũ ꝛ legãt lec. iste cũ euangelio sequenti. Ait dñs discipulis suis: Hoc ẽ preceptũ meũ. Scdm Joannem.

In illo tempe: thomas vnus de duodeciz q̃ dicit̃ didimus nõ erat cũ eis qñ venit iesus. Et rel'. Homel. lect. eiusdẽ bti grego. pape. L. ix.

Iste vnus discipulus defuit. reuersus quod gestum ẽ audiuit: audiẽs credẽ renuit. ℟. In oẽz terrã exiuit so.

Uenit iterũ dñs ꝛ L. x. nõ credenti discipulo latus palpãdũ prebuit. manus ostẽdit ꝛ ostẽsa suorũ cicatrice vlnerũ infidelitat̃ illius vulnus sanauit. ℟. Justi sũt viri sci

Quid frēs charissimi: qd īter hec animaduertit(is)? Nūq̄d cāu gestū creditis vt electus ille discipulus tūc deesset: post aūt veniēs audiret: audiēs dubitaret: dubitās palparet: palpans crederet: nō hoc casu sʒ diuina dispēsatōe gestū ē. ℟. Vos estis qui ꝑmansistis. Le. xj.

Le. xij.

Egit nāqʒ miro modo supna clementia vt discipulus dubitās dū ī magistro suo vl'nera palpet carnis: in nobis vulnera sanaret infidelitatis. ℟. Vos estis lux mūdi. Scḋm Joannem.

In illo tpe: Thomas vn⁹ ḋ duodecīʒ q̄ dicit' didim⁹: n̄ erat cū eis qn̄ vēit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipuli: Uidim⁹ dn̄m. Ille aūt dixit eis: nisi videro in manibus ei⁹ fixurā clauoꝝ ⁊ mittam digitū meū ī locū clauorū ⁊ mittā manū meā in lat⁹ ei⁹ nō credā. Et p⁹ dies octo: iteꝝ erāt discipuli ei⁹ intus ⁊ thomas cū eis. Uenit iesus ianuis clausis ⁊ stetit ī medio ⁊ dixit. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuū huc ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latus meū ⁊ noli esse incredulus sʒ fidelis. Respondit thomas ⁊ dicit ei: Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Dixit ei ihesus: Quia vidisti me credidisti. Beati qui n̄ viderunt ⁊ crediderunt. Amē.

Quesumus oṗs deus: vt beat⁹ thomas apostolus tuū ꝑ nobis iploret auxiliū: vt a nostris reatibus absoluti: a cunctis etiā periculis exuamur. Per. Coll.

Finis sanctoralis.

¶ Incipit Cōe Sanctoꝝ. In natali aplorum ad vš. Lap.

Iam nō estis hospites ꝛ aduene: sed estis ciues sāctorum ꝛ domestici dei: superedificati super fundamentum apostolorū ꝛ ꝓphetaruꝫ ipso summo angulari lapide Christo iesu. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volāt Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣. Cādidiores niue: nitidiores lacte: rubicūdiores ebore antiquo. Et quasi. Hymnus. Eterna christi munera. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis cōfortatus est principat⁹ eoꝝ. Ad magt aña. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū dicit dñs estote prudētes sicut serpētes ꝛ simplices sicut colūbe. Colla. Oñs ops deus vt bēs ill. apls. vt š. Inuit. Gaudete ꝛ exltate Quia noia vestra scripta sunt in celis. ps. Uenite. Hy⁹. Eterna xpi. In primo noc. añ. In oēꝫ terrā exiuit sonus eorum ꝛ in fines orbis terre verba eorum. ps. Celi enar. Añ. Hec est generātio querētium dūm querent um faciē̄m dei iacob. ps. Dñi est terra. Añ. Uerbo dñi celi firmati sūt ꝛ spiritu oris ei⁹ omnis virtus eorum. ps. Exultate iusti. Añ. Clamauerūt iusti ꝛ dominus exaudiuit eos. psalm⁹ Benedicā dominum. Añ. Cōstitues eos principes super omnem terraꝫ: memores erunt nominis tui domine. ps. Eructauit. Añ. Principes populorum cōgregati sunt cū deo abrahaꝫ. ps. Omēs gentes. ℣. In omnē terram exiuit sonus eoꝝ. ℟. Et in fines orbis terre verba eoꝝ. Sermo ex cōmētario bti augusti epi. L. j.

Ait dñs discipulis suis: Hoc est preceptum meū: vt diligatis inuicem sicut dilexi vos. Siue dicatur preceptum siue mandatum: ex vno verbo greco vtrunqꝫ interꝑtatur quod est entole ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoꝝ dicit dñs: Estote ergo prudētes sicut serpētes ꝛ simplices sicut columbe. ℣. Dum lucem habetis credite in lucem vt filij⁹ lucis sitis dicit dñs. Estote. Lect. ij.

Iam vero istam sententiaꝫ ꝛ antea dixerat de qua me vobis vt potui disputasse meminisse debetis. ℟. Tollite iugum meū sup vos dicit dñs ꝛ discite qꝛ mitis sum ꝛ humilis corde: Iugū enim meū suaue est ꝛ onus meū leue. ℣. Et inuenie

requiē aīab⁹ vestris. Iugū. Lec.iij.

Ubi enim sic ait: Mādatum nouum do vobis vt diligatis inuicem sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatis inuicem. ℟. Dum steteritis ante reges ⁊ presides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Nō enim vos estis q loq̄mini sed spūs patris vestri qui loquit̄ in vobis. Dabit. Lectio.iiij

Huius itaq̄ mandati repetitio cōmendatio est: nisi quod ibi mandatum inquit nouum do vobis: hic autem hoc est inquit meū mādatū. ℟. O quā pulchri sup montes pedes Annūciātiū pacem annūciātiū bona. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Annūciātium pacē. Gloria patri. Annūciātiū. In.ij.noc. añ. Dedisti hereditatē timentibus nomē tuum dñe. ps. Exaudi deus depreca. Añ. Annūciauerūt opera dei ⁊ facta eius intellexerunt. ps. Exaudi deus orationē meam cum depre. Añ. Beati quos elegisti dñe habitabūt in atriis tuis. ps. Te decet. Añ. Peccatorū confringam cornua ⁊ exaltabunt̄ cornua iusti. ps. Confitebimur. Añ. Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde leticia. ps. Dominus regnauit exul. Añ. Custodiebāt testimonia eius ⁊ precepta eius que dedit illis. psalmus. Dominus regnauit irascantur. ℣. Constitues eos principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui domine. Lectio.v.

Ubi tanquam non fuerit ante tale mādatum hic tanquā non sit aliud. Aliud eius mandatum. Sed ibi dictum est nouum ne in vetustate perseueremus: hic dictū est meum ne contemnendum putemus. ℟. Cōstitues eos principes super omnem terram: memores erūt noīs tui dñe. In oī progenie ⁊ generatione. ℣. Celi enarrāt gloriā dei ⁊ opa manuū eius annūciāt firmamētū. In omni. Lect.vj

Quod autem hic ita dixit: hoc est mandatū meū: velut nō sit aliud: quid putamus fratres mei? Nunquid non solum eius de ista dilectione mādatum est qua diligimus inuicem? ℟. Isti sunt triumphatores ⁊ amici dei qui cōtēnētes iussa principū meruerunt premia eterna: Modo coronant ⁊ accipiūt palmā. ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatione ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni.

Modo coronant. Lectio septia.
Nonne est ⁊ aliud maius vt diligamus deum: Aut vero de sola nobis dilectione mandauit: vt alia non inquiramus: ℟. Nō sūt loquele neq͡ꝫ sermones quorum nō audiantur voces eorum: In omnem terram exiuit sonus eorum ⁊ in fines orbis terre verba eorum. ℣. Nimis honorati sunt amici dei tui: nimis confortatus est principatus eorum. In omnem. Lec. viij.
Tria certe commendat apostolus dicēs: Manent autem fides spes charitas tria hec: maior autez horū est charitas. Et si in charitate hoc est in dilectione cōcludūtur illa duo precepta: maior tamē dicta est esse nō sola. ℟. Qui sunt isti qui vt nubes volant Et quasi columbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue: nitidiores lacte: rubicundiores ebore antiquo. Et quasi. Item de apostolis. Lect. ex homelia beati gregorij pape. Lect. j.
Ait dominus discipulis suis: Uos amici mei estis. O quāta est misericordia cōditoris nostri. Serui digni non fuimus ⁊ amici vocamur. ℟. Ecce ego mitto vos ⁊c. vt supra. Lect. secūda.
Quanta est dignitas hominū esse amicos dei. Sed audistis gl'iaꝫ dignitatis: audite ⁊ laborē certaminis. Si feceritis que ego p̄cipio vobis.
Amici mei estis si Lect. iij. ea que precipio facitis: ac si apte dicat: Gaudetis de culmine: pensate quibus laboribus venit ad culmē. Lect. iiij.
Certe dum filij zebedei interueniente matre quærerēt: vt vnus a dextris dei ⁊ alius a sinistris sedere debuissent: audierunt: Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum. Lectio quinta.
Iam locū celsitudinis querebant: ad viam illos veritas reuocat per quā ad celsitudinem venirent: ac si dicatur: Jam vos locus delectat celsitudinis: sed prius via exerceat laboris. Lectio sexta.
Per calicem pertingitur ad maiestatem. Simens vestra appetit quod demulcet: prius bibite quod dolet. Sic sic per amarum poculum confectionis peruenitur ad gaudium salutis. Lectio septia.
Iam nō dicam vos seruos quia seruus nescit quid fa-

ciat dominus eius: vos au-
tez dixi amicos: quia omnia
quecūq3 audiui a patre meo
nota feci vobis. Lectio. viij.
Que sunt omnia que audi-
uit a patre suo que nota fieri
voluit seruis suis vt eos ef-
ficeret amicos suos: nisi gau
dia interne charitatis: nisi il-
la festa supne patrie que no-
stris quotidie mentibus per
aspirationem sui amoris im
primit: Dum enim audita su
perna celestia amam⁹: ama-
ta iam nouimus quia amor
ipse notitia est. Ad canticum
añ. In patiētia vestra possidebitis
aīas vestras. Cant. Uos sancti
dñi vocabimini. ℣. Annūcia-
uerūt opera dei. ℟. Et facta eius in
tellexerūt. Secūdu3 ioannem.
In illo tpe: Dixit iesus
discipulis suis: Hoc est
preceptū meum vt diligatis
inuicē sicut dilexi⁹ vos. Ma-
iorem hac dilectione3 nemo
habet: vt aīam suā ponat q̄s
pro amicis suis: Et reliqua.
Homelia lect. eiusdem beati
gregorij pape. Lectio nona.
Cum cuncta sacra elo-
quia dominicis ple-
na sint preceptis: quid est q̄d
de dilectione quasi de singu-
lari mandato dñs dicit: Hoc
est preceptū meū vt diligatis
inuicē: q2 nisi omne manda-
tum de sola dilectione est ⁊
omnia vnum preceptū sunt.
Quia quicquid precipitur:
in sola charitate solidatur.
℟. In oēm terrā exiuit sonus eo-
rū: Et in fines orbis terre verba eo-
℣. Nō sūt loq̄le neq3 sermones
quorū nō audiantur voces eorū. Et.
Ut enim multi ar L. x.
boris rami ex vna ra
dice ꝓdeunt: sic multe virtu-
tes ex vna charitate generā-
tur. ℟. Isti sūt viri sci quos elegit
dñs in charitate nō ficta ⁊ dedit illis
gloriam sempiternam: Quorum do
ctrina fulget ecclesia vt sol ⁊ luna.
℣. Sancti per fidem vicerūt regna
operati sunt iusticiam adepti sunt re
promissiones. Quorum. Lect. xj.
Nec habet aliquid vi-
riditatis ramus bo-
ni operis: si nō manet in radi
ce charitatis. Precepta enim
dñica ⁊ multa sunt ⁊ vnum.
Multa per diuersitate3 ope
ris: vnū in radice dilectiōis.
℟. Uos estis qui ꝑmāsistis mecu3
in tētationibus meis dicit dñs ⁊ ego
dispono vobis regnū Ut edatis ⁊ bi
batis super mēsam meam in regno
meo ⁊ sedeatis super tronos iudicā

tes duodecim tribus israel. ℣. Nō vos me elegistis sed ego elegi vos ⁊ posui vos. Ut. Lectio duodecia

Qualiter autem ista di lectio sit tenenda ipse insinuat: q̄ in plerisq; scripture sue sententijs ⁊ amicos iubet diligi in se ⁊ inimicos diligi ꝓpter se. ℟. Vos estis lux mundi dicit dn̄s Qui in patiētia vestra possidebitis aias vestras. ℣. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnū. Qui. De duobus apostolis. ℟. Isti sūt due oliue ⁊ duo cādelabra lucentia ante dn̄m: Hn̄t ptātē claudere celuz nubib⁹ ⁊ aperire portas ei⁹ q2 lingue eoꝝ claues celi facte sūt. ℣. Isti sūt duo filij splēdoris qui assistūt dn̄ato ri vniuerse terre: Hn̄t. Scd̄z ioā. nez.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis: Hoc est preceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionē nemo habet: vt aiaz suā ponat quis pro amicis suis. Uos amici mei estis si feceritis q̄ ego precipio vobis. Jam nō dicā vos seruos: q2 seruus nescit quid faciat dn̄s eius. Uos autem dixi amicos: q2 omnia quecūq; audiui a patre meo nota feci vobis. Nō vos me elegistis sed ego elegi vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis ⁊ fructus vester maneat: vt quodcūq; petieritis patrē in noie meo det vobis. Coll. Quesum⁹ omp̄s deus. vt.s̄. In lb⁹ an̄. Hoc est preceptum meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Cap̄. Jam non estis hospites vt.s̄. ℟. Cōstitues eos pricipes sup oēm terrā. ℣. Memores erūt nois tui domine. Sup Hy⁹. Traduntur igni martyres. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis cōfortatus est principat⁹ eoꝝ. Ad bn̄s an̄. Dū steteritis an̄ reges ⁊ p̄sides nolite premeditari qualiter rn̄deatis: dabit enim vobis in illa hora quid loquamini. Colla. Quesumus op̄s deus. vt.s̄. De duob⁹ apostolis ad bn̄s an̄. Isti sunt due oliue ⁊ duo cādelabra lucentia ante dn̄m: habēt potestatē claudere celū nubib⁹ ⁊ aperire portas eius q2 lingue eorū claues celi facte sunt alla. Ad.j.an̄. Maiorem charitatē nemo habet vt animam suaz ponat qs pro amicis suis Ad.iij.an̄. Vos amici mei estis si feceritis que precipio vobis dicit dominus. Cap̄. Jam non estis. ℣. In oēm terrā. Colla. Quesumus op̄s deus. vt supra.

Ad .vj aň. Bti mūdo corde quoniam ipsi deum videbunt. Caplz.

Lbant apostoli gaudentes a conspectu concilij qm̄ digni habiti sunt pro nomine ihesu contumeliam pati. ℣. Constitues eos. Colla.

Maiestatez tuā dōmie suppliciter exoram⁹ vt sicut ecclesie tue beat⁹ ill'. apostolus extitit predicator et rector: ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor Per. Ad .ix. aña. Beati qui psecutionē patiunt̄ ppter iusticiam.

Cap. Per manus apostolorū fiebant signa ⁊ pdigia mlta iplebe. ℣. Annūciauerunt opa dei. Collecta.

Adiuuet ecclesiā tuam tibi dn̄e supplicando beat⁹ ill'. apostolus ⁊ pius interuentor efficiat: qui tui nomis extitit predicator. Per.

Ad vš aň. Iā nō dicā vos seruos sʒ amicos meos: qr oia quecūqʒ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. Aň. Tollite iugū meuʒ sup vos qr mitis sū ⁊ humilis corde. Aň. Iugū eniʒ meū suaue est ⁊ opus meum leue dicit dn̄s. Aň. Tradēt eis vos in ɔcilijs ⁊ in sinagogis suis flagellabunt vos ⁊ ante reges ⁊ psides ducemini propter me in testimoniū illis ⁊ gētibus. Cap. Iā nō estis hospites. ℟. In oēm terrā Exiuit son⁹ eorū. ℣. Et in fines orbis terre verba eor. Exiuit. Hy⁹. Eterna xp̄i munera. ℣. Nimis honor. Ad magt aň. Beati eritis cū vos oderint homines ⁊ cū separauerit vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vestrū tanqʒ malū ppter filiū hominis: gaudete ⁊ exultate: ecce eiʒ merces vestra multa est in celo. Colla. Quesumus omnipotēs deus.

In natale vnius martyris pontificis ad vesp. Cap.

Beatus vir qui suffert tentationē: quoniā cū probatus fuerit accipiet coronaʒ vite quam repromisit deus diligentibus se. ℟. Gloria ⁊ honore Coronasti eū dn̄e. ℣. Et cōstituisti eū sup opera manuuʒ tuar. Coronasti. Hy⁹. De⁹ tuor militū. ℣. Justus germinabit sicut liliū. ℟. Et florebit in eternuʒ an̄ dn̄m. Ad magt aň. Beat⁹ vir q suffert tētationem: quia cū probatus fuerit accipiet coronā vite quaʒ repromisit deus his qui diligunt eū. Coll.

Deus q nos beati ill'. martyris tui atqʒ pontificis annua solēnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdeʒ etiam protectione

gaudeamus. Per. Inuitat. Regem sempiternū venite adorem⁹ Qui martyrē suuz coronauit Thomaz. ps. Uenite. In primo noc. Aň. Beat⁹ vir qui in lege domini meditatur voluntas eius permanet die ac nocte: ⁊ oia quecunqꝫ faciet semper prosperabūt. ps. Ipsū. Aň. Beatus iste sanctus q confisus est i domino predicauit preceptum domini cōstitutus est in noīe sancto ei⁹. ps. Quare fremuerunt. Aň. Inuocātē exaudiuit dominus sanctū suū: dn̄s exaudiuit eū ⁊ constituit eū in pace. ps. Cū inuocarē. Aň. Scuto bone voluntatis tue coronasti eū dn̄e. ps. Uerba mea. Aňa. Dn̄e dn̄s noster quā admirabile est nomē tuū in vniuersa terra q꞉ gloria ⁊ honore coronasti sanctū tuū ⁊ cōstituisti eū sup opera manuū tuarū ps. Ipꝫ. Aň Justus dominus ⁊ iusticias dilexit. equitatem vidit vultus eius. psal. In domino confido. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti euz domine. ℟. Et constituisti eū super opa manuum tuarum. Lectiōes ex homelia bti grego. pape. Le. j.

Si quis vult post me venire abneget semetipsum: quia nisi quis a semetipso deficiat: ad eum qui supra ipsuz est non appropinquat nec valet apprehēdere qd vltra ipsum est si nescierit mactare qd est. ℟. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqꝫ ad mortem ⁊ a verbis impiorum non timuit: Fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Munimine regio septus nullatenus est ab aduersarijs supatus fundatus. Lectio scda.

Sic olerum plāte trāsponuntur vt proficiāt atqꝫ vt ita dixerim eradicantur vt crescāt. Sic rerum semina in terre admixtione deficiunt ⁊ in reparatiōe sui generis vberius assurgunt. ℟. Justus germiabit sicut liliū Et florebit in eternū an̄ dn̄m. ℣. Plātat⁹ in domo domini in atris domus dei nr̄i. Et florebit in. Le. iij.

Unde eim videtur perdidisse qd erant: inde incipiunt hoc appere qd nō erant. Sed iam qui se a vicijs abnegat. exquirende ei virtutes sunt in quibus crescat. ℟. Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna Et exorauit altissimum Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi ⁊ peruenit ad celestia regna. Et inuent⁹. Lect quarta.

Nam cū dictum est: qui vult post me vēire ab

neget semetipsum: protinus additur: tollat crucem suam quottidie et sequatur me. ℟. Hic est vir qui nō est derelictus in die certaminis sui et ipse cōculcabit caput serpentis antiqui. Modo coronatus ē quia fideliter vicit in mādatis domini. ℣. Quis est hic et laudabimus eum: fecit enim mirabilia in vita sua. Modo coronatus

In secūdo noc. añ. Domine iste sāctus habebit in tabernaculo tuo: opat9 est iusticiā: requiescet in monte scō tuo. ps. Domine quis habitabit. Añ. Vitā petijt a te tribuisti ei: dn̄e: gloriā et magnum decorē imposuisti sup eū: posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. ps. Dn̄e in virtute. Añ. Hic accipiet benedictionē a dn̄o et misericordiam a deo salutari suo: qr hec ē generatio querentium dominum. ps. Dn̄i est terra. Añ. Letabitur iustus i domino et sperabit in eo et laudabuntur omnes recti corde. ps. Exaudi deus orationē meā cū depre. Añ. Beat9 quē elegisti dn̄e habitabit in atrijs tuis. ps. Te decet. Añ. Iust9 vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. ps. Bonū est confi. ℣. Posuisti dn̄e sup caput ei9. ℟. Coronā d lapide pcioso. L. v.

Duobus modis crux tollitur: cum aut per abstinentiam affligit corpus: aut per cōpassionem pximi affligitur animus. ℟. Stola iocūditatis induit eum dominus. Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illum dn̄s pane vite et intellectus et aqua sapientie salutaris potauit illū. Et. Le. vi.

Pensem9 qualiter vtroqz modo paulus crucē suam tulerat: qui dicebat: Castigo corpus meū et in seruitutē redigo: ne forte alijs predicās ipse reprobus efficiar. ℟. Beatus vir qui suffert tētationem: qr cum probatus fuerit accipiet coronam vite. Quam repromisit de9 diligētib9 se. ℣. Hic accipiet benedictionem a domino et misericordiam. Quā. Lectio. vij.

Ecce in afflictione corporis audiuimus crucem carnis: audiamus in cōpassione pximi crucē mentis. Ait naqz: Quis infirmatur et ego nō infirmor: Quis scādalizatur et ego nō vror. ℟. Hic est vere martyr qui pro xpi nomine sanguinem suū fudit: Qui minas iudicum non timuit nec terrene dignitatis gloriam quesiuit sz ad celestia regna peruenit. ℣. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas et oñ

dit illi regnum dei. Qui. Le. viij.
PErfectus quippe p̄dicator vt exemplū daret abstinētie crucē portabat in corpore: ⁊ quia in se trahebat dāna infirmitatis aliene: crucē portabat in corde. ℟. Posuit coronā capiti meo ⁊ circūdedit me vestimēto salut[is]. Ad expugnādas gētes ⁊ oēs inimicos. ℣. Judica dn̄e nocētes me: expugna impugnātes me apphēde arma ⁊ scutū. Ad expugnādas. Ad cañ añ. Nisi granum frumēti cadēs ī terra mortuum fuerit ipsum solū manet. Can. Beat⁹ vir q̄ i sapia. ℣. Magna ē glia ei⁹ i salutari tuo. ℟. Gliam ⁊ magnū decorē ipones sup eum dn̄e. Secundum lucam.
IN illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis: Si quis vult post me vēire abneget semetipsū ⁊ tollat crucē suā quottidie ⁊ sequatur me. Et rel. Homel. lect. eiusdem bti gregorij pape. L. ix.
QUia dn̄s ⁊ redēptor noster nou⁹ homo venit in mundū: noua precepta in mūdū: noua precepta dedit mundo. Uite enim nostre veteri in vicijs enutrite: contrarietatem opposuit nouitatis sue. ℟. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e. Et volūtate labiorū ei⁹ nō fraudasti eū. ℣. Posuisti i capite ei⁹ coronam de lapide precioso. Et voluntate. Lectio decima.
QUid eni vetus homo carnalis q̄d nouerat: nisi sua retinere: aliena rapere si posset: concupiscere si non posset. Sed celestis medicus singulis quibusq₃ vicijs obuiātia adhibet medicamenta. ℟. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coronā de lapide p̄cioso: Uitā petijt a te ⁊ tribuisti ei i seculū seculi. ℣. Desiderium aīe ei⁹ tribuisti ei dn̄e ⁊ volūtate labiorum ei⁹ non fraudasti eum. Uitam petijt a. Lectio. xi.
SIcut arte medicie calida frigidis: frigida calidis curāt: ita dn̄s noster cōtraria opposuit medicamenta peccatis. ℟. Dn̄e preuenisti eū i bn̄dictionib⁹ dulcedinis. Posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣ Uitā petijt a te ⁊ tribuisti ei dn̄e lōgitudinē dierū i seculum seculi. Posuisti. Le. xij.
UT lubricis cōtinētiā: tenacibus largitatem: iracūdis mansuetudinē: elatis preciperet humilitatē: certe cum se sequentibus dominus noua preponeret dixit. Nisi q̄s renunciauerit omnibus que

possidet non potest meus esse discipulus. ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe ⁊ constituisti eū sup opa manuū tuarum: Omnia subiecisti sub pedibus ei⁹. ℣. Quā eleuata est magnificētia tua sup celos deus. Oia. Secūdum lucā.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Siqs vult post me venire abneget semetipsum ⁊ tollat crucem suam quotidie ⁊ sequat me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere perdet illam. Nā qui perdiderit animam suā ꝓpter me: saluā faciet illam. Quid enim proficit homo si lucretur vniuersum mūdum: se autem ipsum perdat ⁊ detrimentum sui faciat? Nam qui me erubuerit ⁊ meos sermones: hunc filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua ⁊ patris ⁊ sanctorum angelorū. Dico autē vobis: Uere sunt hic stantes qui non gustabūt mortē donec videant regnū dei. Colla que dicta ē ad vesperas hic dicat. Quere aliam homeliam scilz Nisi granum frumenti. supra in festiuitate sancti vincentū martyris. In laud. añ. Qui me confessus fuerit corā hominibus confitebor ⁊ ego eum corā patre meo. Cap. qđ dictum est ad vesperas ⁊ collecta hic dicātur ad laudes. ℟. Posuisti dñe Sup caput eius. ℣. Coronā de lapide precioso. Sup. Hy⁹. Penas cucurrit. ℣. Justus germinauit. Ad bñs añ. Qui vult venire post me abneget semetipsum ⁊ tollat crucem suam ⁊ sequatur me dicit dñs. Ad. j. añ. Qui sequit me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vite dicit dñs. Ad tertiā añ. Qui mihi ministrat me sequat: ⁊ vbi sū ego illic erit ⁊ minister me⁹. Cap. quod dictum est ad vesperas ⁊ collecta dicant. ℣. Gloria ⁊ honore. Ad. vj. añ. Siquis mihi ministrauerit honorificabit eum pater meus qui est in celis: dicit dominus. Capitulum.

Justus cor suū tradidit ad vigilandum diluculo ad dominum qui fecit illum ⁊ in conspectu altissimi deprecabitur. ℣. Posuisti domine super caput eius. Collecta.

Presta quesumus omnipotēs deus: vt qui bti ill. martyris tui atq; pontificis natalicia colim⁹: a cunctis malis iminētib⁹ ei⁹ intercessione liberemur. Per

Ad.ix.añ. Uolo pater vt vbi ego sum illic sit minister meus. Cap.
Beatus vir qui in sapientia morabit᷑ ⁊ qui in iusticia meditabit᷑ ⁊ in sensu cogitabit circũspectionẽ dei. ℣. Magna est gloria Coll'a.
Beati ill'.martyr] tui atq pontificis nos dñe. foueãt continuata presidia: qꝛ non desinis ꝑpitius intueri: quos talibus auxilijs cõcesseris adiuuari. Per dñm.
Ad vesperas añ. Iste sanct⁹ pro lege dei sui certauit' vsq ad mortem ⁊ a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmaꝫ petram. Añ. Qui odit animam suam in hoc mundo in vitam eternaꝫ custodit eam. Añ. Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimum ⁊ inuentus est in numero sanctorum. Añ. Nisi granum frumenti cadens in terra mortuum fuerit ipsum solum manet. Capitulum quod dictuꝫ est in laudibus dicatur. ℞. Gloria ⁊ honore. Hymnus. Deus tuorũ militum. ℣. Iustus ger. Ad magt añ. Hic est vere martyr qui pro christi noĩe sanguinẽ suum fudit qui minas iudicum nõ timuit: nec terrene dignitatꝭ gliã q̃siuit sed ad celestia regna feliciter peruenit. Coll'a que dicta ẽ in lau.dicatur. ¶ In vnius martyris nõ põtificis ⁊ in sancti thome martyris ad vtrasq vespas in laud. ⁊ ad.iij. Cap.
Iustus si morte preoccupatus fuerit in refrigerio erit: senectus enim venerabilis est nõ diuturna neq numero annorum computata. ℞. Gloria ⁊ honore. Hymnus. Deus tuorum milituꝫ. ℣. Iustus germinabit. Ad magt añ. Beat⁹ vir q suffert. Coll'a
Adesto domine supplicationibus nostris: vt qui ex iniqtate nostra reos nos esse cognoscim⁹: beati ill'.martyris tui intercessione liberemur. Per. Añ. ℞. ℣. ⁊ cetera necessaria sicut superius in vni⁹ martyris pontificis. Ad sextam cap.
Beat⁹ vir qui iuẽt⁹ est sine macula ⁊ qui post aurum nõ abijt nec spauit i pecunie thesauris. qs est hic ⁊ laudabimus eũ: fecit eiꝫ mirabilia in vita sua. ℣. Posuisti dñe.
Deus qui nos Coll'a. beati ill'.martyris tui cõcedis natalicio pfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per. Ad nonam caplm

Beatus vir qui inuenit sapiētiam ꝛ qui affluit prudētia: melior est acq̄sitio ei⁹ negociatiōe argēti ꝛ auri. ℣. Magna est gloria ei⁹. Colla.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt intercedente beato ill. martyre tuo: ꝛ a cunctis aduersitatibus liberemur ī corpore ꝛ a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. Per.

Cetera oīa vt ī natali vnius martyris pōtificis. ¶ In natali plurimorum martyrū ad vespas cap̄. Fabiani ꝛ sebastiani: Joānis ꝛ Pauli Cap̄.

Sancti per fidē vicerūt regna: opati sunt iustitiā: adepti sūt repromissiōes in xp̄o iesu dn̄o nostro. Dyonisij sociorūq; ei⁹ Aliud cap̄.

Iustorum anime in manu dei sunt ꝛ nō tanget illos tormentum mortis: visi sunt oculis insipiētium mori illi autem sunt in pace. ℟. Lauerunt stolas suas Et candidas eas fecerunt in sanguine agni. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione ꝛ lauerunt stolas suas. Et cādidas. Hy⁹. Eterna. ℣. Iusti in ppetuū viuēt. ℟. Et apud dominū est merces eorū. Ad mag̃t añ. Isti sūt scī q pro testamēto dei sua corpora tradiderunt ꝛ in sanguine agni lauerūt stolas suas. Colla.

Deus qui nos annua sanctorū tuorū dyonisij sociorūq; eius solēnitate letificas: cōcede ppitius: vt quorū gaudemus meritis: accēdamur exēplis. Per. Inuitato. Regē martyrū dn̄m. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. hymn⁹. Eterna. In primo noct. añ. Sec⁹ decursus aquarū plātauit vineam iustorū sed in lege dn̄i fuit voluntas eorū. ps. Beatus vir. Añ. Predicātes pceptum dn̄i cōstituti sunt in mōte scō ei⁹. ps. Quare fre. Añ. Filij hominū scitote quia dn̄s scōs suos mirificauit. ps. Cū inuocarē. Añ. Letent omēs qui sperant in te dn̄e quoniā tu benedixisti iustis: scuto bone volūtatis tue coronasti eos. ps. Uerba mea. Añ. In vniuersa terra gloria ꝛ honore coronasti eos. ps. Dn̄e dn̄s noster. Añ. Sāctis qui in terra sunt eius mirificauit oēs volūtates meas inter illos. ps. Conserua me. ℣. Exultēt iusti in conspectu dei. ℟. Et delectēt in leticia. Sermo scī augustini epī. Lect. j.

Psalmus qui cantatur domino videt sanctis martyribus conuenire. Sed si membra christi sumus si-

eut esse debemus: ad omnes nos pertinere intelligamus. R. Absterget deus omnem lachrymā ab oculis sctōꝝ ꝛ iā nō erit neq̄ luct⁹ neq̄ clamor: s3 nec vll⁹ dolor Qm̄ priora trāsierūt. V. Nō esurient neq̄ sitiēt āpl'ı ꝛ n̄ cadet sup illos sol neq̄ vllus estus. Quoniā. L. ij.

Qui semināt in lachrymis in gaudio metēt. Euntes ibant ꝛ flebant mittentes semina sua. Uenientes autem veniēt cum exultatione tollentes manipulos suos. R. Uiri scti gloriosū sāguinē fuderūt pro domino: amauerūt christum in vita sua: imitati sunt eum in morte sua: Et ideo coronas triūphales meruerunt. V. Unus spiritus ꝛ vna fides erat i eis. Et ideo. L. iij.

Uo euntes ꝛ vnde venientes: Qui seminātes in lachrymis: Que sūt semina: Qui manipuli: Euntes in morte: veniētes a morte. R. Tradiderunt corpora sua ꝑpter deū ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. V. Immania enim pro xp̄o in suis corporibus ꝑtulerūt in tormēta. Et. L. iiij.

Euntes nascēdo: veniētes resurgendo. Seminantes opera bona: metētes mercedem eternā. R. Sancti tui dn̄e mirabile cōsequuti sunt iter seruiētes preceptis tuis Ut inuenirētur illesi in aquis validis terra apparuit arida ꝛ in mari rubro via sine impedimēto. V. Uictricem manum tuā laudauerūt pariter ꝛ decātauerunt dn̄e nomē sanctum tuum Ut inuenirentur. In. ij. noct. añ. Uia iustorum recta facta est ꝛ iter sanctorum preparatū est. ps. Dn̄i est terra. Añ. Justi autem in ꝑpetuum viuēt ꝛ apud dn̄m est merces eorum. ps. Exultate iusti. Añ. Justorum anime in manu dei sunt ꝛ non tanget illos tormentum malicie. ps. Benedicam do. Añ. Fulgebunt iusti sicut sol in regno patris eorum all'a. ps. Deus noster refu. Añ. Dabo sanctis meis locū nominatū in regno patris mei dicit dominus. ps. Te decet. Añ. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam adepti sunt ꝑmissiones. ps. Deus venerunt. V. Justorum anime in manu dei sunt. R. Et nō tāget illos tormētum malicie. Le. v.

Semina nostra sunt q̄cquid boni fecerimus: manipuli nostri quod in fine recipiemus. Si ergo bona semina bona opa: quare cum lachrymis: cum hylarē datorē diligat deus: R. Uerbera

carnificū nō timuerūt sancti dei moriētes p xpi noie: Ut heredes fierāt i domo dñi. ℣. Tradiderūt corpa sua pter deū ad supplicia. Ut. L. vj.

H Ic primū videte frēs charissimi: quomodo maxie ad btōs martyres verba ista pertineant. Nulli enim tātū īpēderūt q̄ illi qui seipsos impēderunt: sicut dicit apostolus: Et ipse impendar pro aiab⁹ vestris. ℟. Hec est vera fraternitas q̄ nūq̄ potuit violari certamie: q effuso sanguine sequuti sunt dñm: Cōtēnētes aulā regiā puenerūt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū habitare fratres in vnū. Cōtēnētes. L. vij.

I Mpēderūt eniz seipsos cōfitēdo xp̄z ꝛ implēdo eius adiutorio qd̓ dictū est. Ad mēsam magnaz sedisti: scito qm̄ talia oportet te preparare. Que est mensa magna nisi vn̄ accipimus corpus christi ꝛ sanguinem: ℟. Propter testamētū dñi ꝛ leges p̄rnas sci p̄stiterūt in amore frr̄nitat: Q: vn⁹ fuit semp spūs in eis ꝛ vna fides. ℣. Mēoria eor nō dreliquet ꝛ nomē eor i eternū manet. Quia. Lect. viij.

Q Uid est scito qm̄ talia oportet te p̄parare: nisi q beatus ioānes exposuit: sicut christus p nobis animaz suam posuit: sic ꝛ nos debemus pro fratribus animas ponere: Ecce quātū impenderunt martyres xpi. ℟. Iusti in ppetuum viuēt ꝛ apud dñm ē merces eor ꝛ cogitatio illor apud altissimū. Ideoq accipiēt regnū decoris de manu dñi. ℣. Detētauit illos ꝛ iuenit eos dignos se. Ideoq. Ad cant. añ. Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominum cōtēpserūt: sancti martyres in regno celorū exultāt cuz angelis: o q̄ preciosa est mors sanctorum qui assidue assistūt ante dñz ꝛ ab inuicē nō sunt sepati. Cant. Uos sci dñi vocabimini. ℣. Gloriosus deus in sanctis suis. ℟. Mirabilis in maiestate sua. Secunduz lucam.

I Nillo tempore: Descendēs iesus de monte stetit in loco campestri ꝛ turba discipulorū eius ꝛ multitudo copiosa plebis ab omni iudea ꝛ hierusalem ꝛ maritima et tyri et sydonis qui venerant vt audirent eū ꝛ sanarentur a langoribus suis. Et reliqua. Homelia lectionis eiusdem venerabilis bede p̄sbyteri. Lectio nona.

E Lecturus aplos dñs in mōtana subijt: tur

has vero docturus ad campestria rediit: quia non nisi in humili christum turbe videre sufficiũt. ℞. Sci p fidē vicerũt regna opati sunt iustitiā adepti sũt pmissiões ꝛ fortes facti sunt in bello: Oēs eim testimonio' fidei pbati sũt. ℣. Castra verterũt exteroꝝ effugarũt aciē gladij. Oēs. L.x.

NAz hec est norma quā sequut' apostolus ait Nō potui vobis loqui quasi spiritualibus: sʒ quasi carnalibus. Quasi paruulis in christo lac vobis potum dedi non escā. Nōdũ enim poteratis: sed nec nũc quidē potestis. ℞. Corpa scōꝝ in pace sepulta sunt ꝛ noia eoꝝ viuēt In generatiōe ꝛ generationē. ℣. Sapiētiā eoꝝ narrāt ppli ꝛ laudē eoꝝ pnũciat ecclesia. In. Lectio.xi.

APostoli autēʒ christi sm mattheũ quasi pfectiores ꝛ i mōte ꝛ apto saluatoris ore docti eē narrāt. ℞. Iustoꝝ aīe in manu dei sũt Et nō tāget illos tormētũ malicie. ℣. Uisi sunt oculis īsipiētiũ mori illi autem' sunt in pace Et non. Lec.xij.

UBi siquis diligentius vtrũqꝫ velit euangelistam perscrutari: potest intelligi cum in monte duodecim discipulos elegit e pluribus quos ꝛ apostolos nominauit: quod mattheus ptermisit: tunc illum habuisse sermonem quem mattheus iterposuit ꝛ lucas tacuit. ℞. Lauerũt stolas suas Et cādidas eas fecerũt in sanguie agni. ℣. Isti sũt q venerũt ex magna tribulatione ꝛ lauerũt stolas suas. Et can. Secundum lucaʒ.

IN illo tempore: Descendens iesus de monte stetit in loco campestri ꝛ turba discipulorum eius ꝛ multitudo copiosa plebis ab omni iudea ꝛ hierusalem ꝛ maritima ꝛ tyri ꝛ sydonis qui venerant vt audirent eum ꝛ sanarentur a langoribus suis. Et qui vexabantur a spiritibus immũdis: curabantur. Et ois turba querebat eum tangere: quia virtus de illo exibat ꝛ sanabat omnes. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat: Beati pauperes: quia vestrũ est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homies ꝛ cũ separauerint vos ꝛ exprobrauerit

 et eiecerint nomē vestrū tanquam malum propter filiū hominis. Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces vestra multa est in celo. Item de martyribus. Lectiões ex homel. beati leonis pa. Lect. j.

Ait dominus discipulis suis: Beati mites quoniam ipsi hereditate possidebunt terrā. Mitibus atque mansuetis humilibus ac modestis et ad omnium iniuriarum tollerantiā preparatis possidenda terra promittit. ℟. Absterget deus. vt s. Lect. ij.

Nec parua estimāda est hec aut vilis hereditas tanquam celesti habitatiōe discreta sit cū regnū celorū nō alij itelligant itrare. ℟. vt s. Lect. iij.

Terra ergo promissa mitibus et in possessionem dāda mansuetis: caro sctōrum est: que ob humilitatis meritum felici resurrectiōe mutabit et imortalitatis gloria vestiet: in nullo iam spiritui futura contraria et cū volūtate animi perfecte vnitatis habitura consensum. Lectio. iiij.

Tunc enim exterior homo interioris hominis erit quieta et itemerata possessio: tūc mens vidēdo deo itēta nullis corporee infirmitatis impedietur obstaculis neciam dici necesse erit. Lectio qnta.

Corpus qd corrūpitur aggrauat aiam et terrena ihabitatio deprimit sensum multa cogitātem: quoniam habitatori suo non reluctabitur terra nec imoderatū aliqd ↄtra imperium sui rectoris audebit. Possidebūt eim illā Le. vj. mittes pace perpetua et nihil vnq̄ de eorum iure minuetur: cum corruptibile hoc induerit imortalitatem: vt periculum vertat in premiū: et quod fuit oneri sit honori. Lect. vij.

Beati qui esuriūt et sitiūt iusticiā: quoniā ipsi saturabuntur. Nihil hec esuritio corporeum: Nihil expetit sitis ista frenum: sed iustitie bono desiderat saturari. Lectio. viij.

Et in omnium occultorum introducta secreta ipso domino optat impleri. Felix mens q̄ hūc ↄcupiscit cibum et ad talem estuat potū quē vtique non expeteret si nihil de eius suauitate gustasset. Scdm matth.

In illo tpe: Uidens turbas iesus ascendit in montem. Et cum sedisset ac

cesserũt ad eũ discipuli eius. Et reliqua. Homel. lect. eiusdē beati leonis pape. Le. ix.

PRedicante dilectissimi dño iesu christo euangeliũ regni: ⁊ diuersos ꝑ totã galileam curãte langores in omnẽ syriã se virtutũ eius fama diffuderat ⁊ multe ex vniuersa iudea turbe ad celestẽ medicũ cõfluebant. L. x.

Quia enim turba est humane ignorãtie fides ad credenda que non videt ⁊ sperãda que nescit oportebat diuina eruditione firmãdos corporeis beneficiis ⁊ visibilibus miraculis icitari: vt cuius taꝫ benignam experiebãtur potẽtiam non ambigerẽt salutarem esse doctrinam. Lect. xj.

Qualis doctrina sit xpi sacre illius sentẽtie protestant: vt q̃ ad eternã btitudinẽ ꝑuenire desiderãt: gradus felicissime ascẽsiõis agnoscãt. L. xij.

Beati paupes spiritu quoniam ipsorum est regnum celoꝝ. De quibus pauperibꝰ veritas loqueretur forte eẽt ambiguuꝫ. Si dicẽs btĩ pauperes nihil adderet de intelligenda pauperuꝫ qualitate ⁊ sufficere videretur ad promerendũ regnũ celorũ ea sola inopia quaꝫ multi sub dura ⁊ graui necessitate patiuntur. Secundum mattheum.

IN illo tẽpore: Uidens turbas iesus ascendit in mõtem. Et cum sedisset accesserunt ad eũ discipuli eius Et aperiens os suum docebat eos dicens: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsoruꝫ est regnũ celorum. Beati mites: quoniaꝫ ipsi possidebũt terram. Beati qui lugẽt: quoniam ipsi cõsolabuntur. Beati qui esuriunt ⁊ sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabũtur. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam cõsequẽtur. Beati mũdo corde quoniam ipsi deuꝫ videbũt. Beati pacifici: quoniam filij dei vocabuntur. Beati qui ꝑsequutionem patiuntur propter iusticiã: quoniam ipsoꝝ est regnũ celoruꝫ. Beati estis cum maledixerint vobis homines ⁊ persequuti vos fuerint ⁊ dixerint omne malum aduersum vos mẽtientes ꝓpter me. Gaudete in illa die ⁊ exultate: quoniam merces vestra copiosa est in celis.

Itẽ in natali plurimoꝝ mar-

tyrū. Lectiones ex homelia beati gregorij pape. Lect. j.

Ait dn̄s martyrib⁹ suis: Trademini a parētibus ꝛ fratribus ꝛ cognatis ꝛ amicis ꝛ morte ex vobis afficiēt. Minorem dolorem mala ingerunt que ab extraneis inferuntur. ℟. Absterget deus ꝛc. vt supra. Lectio scda.

Plus vero in nobis ea tormenta seuiūt que ab illis patimur de quorum mentibus presumebamus: qꝛ cum dāno corporis mala nos cruciant amisse charitatis. Le. iij.

Hinc est enim qd̄ de iuda traditore suo ꝑ psalmistam dn̄s dicit: Et quidem si inimicus me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiq₃. Et si is qui oderat me super me magna loquutus fuisset: absconderem me vtiq₃ ab eo. Lectio. iiij.

Tu vero hō vnanimis dux meus ꝛ notus meus qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu. Lect. v.

Omnes electi qꝛ sūmi capitis mēbra sunt: caput quoq₃ suum in passionibus sequuntur: vt ipsos aduersarios in sua morte sentiāt: de quorum vita presumebāt: ꝛ tanto eis crescat merces opis quanto eis virtutis lucrum ꝓficit ex aliene dāno charitatis. L. vj.

Sed qꝛ dura sunt que ꝑdicuntur de afflictione mortis: ꝓtinus consolatio subditur de gaudio resurrectionis cū dicit: Capillus de capite vestro non peribit. Lectio. vij.

Scimus fratres quia caro incisa dolet: capillus incisus non dolet. Ait ergo martyribus suis. Capillus de capite vestro non peribit: videlicet aperte dicens. Lectio. viij.

Cur timetis ne pereat qd̄ incisum dolet: quando ꝛ illud in vobis ꝑire non potest qd̄ incisum non dolet? Sequit: In patientia vestra possidebitis animas vestras. Item plurimoꝝ martyrū. Sermo beati ioannis epi. Lectio. j.

Qui sanctoꝝ merita religiosa charitate miratur: quicūq₃ iustoꝝ gloriam frequenti laude colloquitur eorum mores sanctos atq₃ iustitiam imitet: quoniam quē delectat sancti alicuius meritum: delectare debet par circa cultū dei obsequium. L. ij.

Quare aut imitari debet si

laudat: aut laudare non de-bet si imitari detrectat: vt qui aliū laudat laudabilē se red-dat: ⁊ qui sāctoꝝ merita ad-miratur: mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. Lect. iij.

Nam si propterea iustos fi-delesq3 diligimus: q in ipsis iustitiā fidēq3 suscipim⁹: pos-sum⁹ nos quoq3 esse qđ sunt si facim⁹ ipsi qđ faciūt. L. iiij.

Neq3 enim difficile nobis est qđ ab ipsis gerit imitari: cū sine p̄cedēti exēplo ab an-tiquis talia gesta ꝯspicimus: vt non ipsi alioꝝ emuli red-derent: sed emulande virtu-tis seipsos nobis preberent exēplū: vt dum nos ex ipsis ⁊ ex nobis alij proficiunt: sic christus in suis semper in ec-clesia laudetur. Lectio q̄nta.

Ab origine mūdi innocēs abel occidit: ⁊ enoc deo pla-cens transfertur: iustus noe īuenit: abraham fidelis pro-batur: moyses māsuetus di-noscitur: iesus castus: dauid lenis: helias acceptus: dani-el sanctus: tres pueri victo-res redduntur. Lectio sexta.

Apostoli discipuli xp̄i cre-dētiuz magistri habentur: ex quibus eruditi confessores fortissimi pugnāt: martyres perfecti triumphāt ⁊ xp̄iani semper exercitus dyaboluz deo armati debellāt. L. vij.

In istis semp pares virtu-tes: dissimiles pugne: glorio-se victorie. Vñ o tu christia-ne delicatus es miles: si pu-tas te sine pugna vicere: sine certamine triūphare. L. viij.

Exerce vires: fortiter dimi-ca: atrociter prelia: insta: con-certa: considera pactum: con-ditionez attende: militiaz no-sce: pactum qđ spopondisti: conditionem qua accessisti: militiam cui nomen dedisti.

Euangelium s̄m mattheum.

In illo tēpore: Videns turbas iesus ascēdit in montem ⁊c̄. vt supra. Et etiā euangeliū post Te deū lau-damus. idest Vidēs turbas iesus. Collecta que dicta est ad vesperas hic dicatur. In laud. añ. Sancti martyres quan-ta passi sunt tormenta vt securi per-uenirēt ad palmaz martyrij. Cap. quod dictuz est ad vesperas ⁊ coll'a dicant ad laudes ad tertiā ⁊ ad vesperas. ℟. Exul-tent iusti. In conspectu dei. ℣. Et delectentur in leticia. In conspectu dei. Hymnus. Tradunt igni

martyres. ℣. Justi in perpetuum viuēt. ℟. Et apud dominum est merces eorū. Ad bñs añ. Fulgebunt iusti ⁊ tanquā scintille in arūdineto discurrent iudicabunt nationes ⁊ regnabunt in eternuꝫ. Ad primam añ. Cum palma ad regna peruenerunt sancti coronas decoris meruerunt de manu dei. Ad tertiam añ. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt ⁊ viuent nomina eorum in eternum. Capitulū ⁊ collecta vt supra ad vesperas dicantur. ℣. Exultent iusti in cōspectu dei. ℟. Et delectentur in leticia. Ad sextam añ. Martyres dñi dño bñdicite in eternum. Ad .vj. cap̄. Fabiāi ⁊ sebastiani: Joānis ⁊ pauli ⁊ dyonisȳ.

Reddet deus mercedē laborum sanctorum suoruꝫ ⁊ deducet illos in via mirabili. ℣. Justoruꝫ anime in manu dei sunt. ℟. Et nō tāget illos tormētū malicie. Coll'a.

Adesto domine martyrum deprecatione sanctorū: ⁊ quos pati pro tuo nomine tribuisti: fac tuis fidelibus suffragari. Per. Ad nonam añ. Martyrū chorus lauda te dñm all'a. Ad nonam capitulum. Fabiani ⁊ sebastiani: Joannis ⁊ pauli ⁊ dyonisȳ.

Justi tulerunt spolia impioꝝ ⁊ decantauerunt dñe nomen sanctum tuum: ⁊ victricem manum tuam laudauerunt pariter domine deus noster. ℣. Gloriosus deus in sanctis suis. ℟. Mirabilis in maiestate sua. Collecta.

Concede q̄s oīpotens deus ad eorum nos gaudia eterna pertingere: de quoruꝫ v̄tute tribuis annua solēnitate gaudere. Per dñm. Ad vš añ. Si corā hoib⁹ tormēta passi sunt spes electorū est imortalis in eternū. Añ. Tanq̄ȝ aurum in fornace ꝓbauit electos dñs ⁊ quasi holocausti hostiam accepit illos. Añ. Istoꝝ est enim regnū celorum qui cōtēpserūt vitā mūdi ⁊ peruenerūt ad p̄mia regni ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni. Añ. Via iustorū recta facta est ⁊ iter sanctorū preparatum est. Cap̄. ⁊ coll'a vt dictū est in primis vesp̄is supra. ℟. Sancti tui dñe benedicent te. ℣. Gloriaꝫ regni tui dicēt ⁊ potētiam tuā loquent. Benedicēt. Hy⁹ ad vtrasq̄ȝ vesp̄as ⁊ in matutinis. Eterna xp̄i munera ⁊c̄. ℣. Justi in perpetuū viuēt. ℟. Et apud dñm est merces eorū. Ad magt añ. Tradiderūt corpora sua ad supplicia: ideo coronantur

ꝛ accipiūt palmas. Mauricij sociorūq; eius ad vs. cap. Sācti per fidem vicerunt regna. vt supra. Collecta eorūdem.

Deus qui nos cōcedis sanctorū martyrū tuorum mauricij sociorūq; ei9 natalicia colere: da nobis i eterna beatitudine de eorum societate gaudē. Per. Ad vj. cap.

Stabūt iusti in magna ꝯstātia aduersus eos qui se angustiauerunt ꝛ qui abstulerūt labores eorum. ℣. Iustorū aie. Coll'a eorūdē

Deus qui nos sanctorū tuorum mauricij sociorūq; eius confessionibus gliosis circundas ꝛ ꝓtegis: da nobis ꝛ eorum imitatiōe ꝓficere ꝛ intercessione gaudere. Per. Ad nonam capl'm.

Tanq̄ aurum in fornace ꝓbauit electos dominus: ꝛ quasi holocausti hostiā accepit illos ꝛ in tpe erit respect9 illorum. ℣. Gl'iosus de9 in sanctis suis. Coll'a eorūdez.

Deus q̄ nos annua sāctorū tuorū mauricij sociorūq; eius solēnitate letificas: concede propitius: vt quorum gaudemus meritis accēdamur exemplis. Per.

In natali vnius ꝯfessoris pontifi. ad vesperas capl'm.

Benedictionem oium gentiū dedit illi dominus ꝛ testametum suum cōfirmauit sup caput eius. ℟. Amauit eū dn̄s Et ornauit eū. ℣. Stola glorie induit eum. Et. Hy9. Jesu corona celsior. ℣. Ecce sacerdos magnus. ℟. Qui in diebus suis placuit deo ꝛ inuēt9 est iustus. Ad magt añ. Similabo eū viro sapiēti q edificauit domū suaz supra firmā petrā. Sequat coll. quecūq; sit illa. Inuitat. Regē cōfessorum dn̄m Uenite adorem9. ps. Uenite. In .j. noc. añ. Beatus vir qui in lege dn̄i meditat volūtas ei9 ꝑmanet die ac nocte ꝛ oia q̄cūq; faciet semper ꝓsperabunt. ps. Ipsuz. Añ. Btūs iste sanct9 q cōfisus est in dn̄o: predicauit p̄ceptum dn̄i: cōstitutus est in monte scō ei9. ps. Quare fremuerunt. Añ. Inuocātem exaudiuit dn̄s sanctuz suum: dominus exaudiuit eum ꝛ cōstituit eum in pace. ps. Cū inuocarē. Añ. Scuto bone volūtatis tue coronasti eum domine. psalmus. Uerba mea. Añ. Domine dominus noster q̄ admirabile ē nomen tuum in vniuersa terra: qa gloria ꝛ honore coronasti sanctum tuum ꝛ cōstituisti eum super opera

manuum tuarum. ps. Ipsum.
Añs. Iustus dominus ⁊ iusticias
dilexit: eqtatē vidit vultus ei⁹. psal
mus. In domino confido.
℣. Iustum deduxit dominus p vi
as rectas ℟. Et ostendit illi regnū
dei. Lectiones ex homelia be
ati gregorij pape. Lectio .j.

Beati sūt serui illi quos
cū venerit dñs inuene
rit vigilātes. Uigilat qui ad
aspectum veri luminis men
tis oculos apertos tenet. ℟
Euge serue bone ⁊ fidelis quia super
pauca fuisti fidelis supra multa te
constituam: Intra in gaudiū domi
ni tui. ℣. Domine quinqꝫ talenta
tradidisti mihi. ecce alia quinqꝫ sup
lucratus sum. Intra in. Lectio .ij.

Uigilat qui seruat ope
rādo qd credit. Uigi
lat qui a se torporis ⁊ negli
gētie tenebras repellit. ℟. Ec
ce sacerdos magn⁹ q in diebus suis
placuit deo. Ideo iureiurādo fecit il
lū dñs crescere i plebē suā. ℣. Bñ
dictionē oiū gentiū dedit illi dñs ⁊
testamentū suum confirmauit super
caput eius. Ideo. Lectio tertia.

Hinc etenim paul⁹ dicit
Euigilate iusti. ⁊ noli
te peccare. Hinc rursus ait.
Hora est iam nos de somno
surgere. ℟. Iurauit dñs ⁊ nō pe
nitebit eū: tu es sacerdos i eternū Se
cūdū ordinē melchisadech. ℣. D i
xit dñs dño meo sede a dextris meis.
Secundum. Lectio .iiij.

Uenies ad iudiciū dñs
quid vigilantib⁹ seruis exhi
beat audiamus. Amen dico
vobis: qꝫ precinget se ⁊ faci
et illos discumbere ⁊ trasi
ens ministrabit illis. ℟. Iste
sctūs digne i memoriā vertit hoīum
q ad gaudiū trāsijt angelorū. Quia
in hac pegrinatiōe solo corpore ꝯsti
tut⁹ cogitatiōe ⁊ auiditate in illa eter
na patria cōuersat⁹ ē. ℣. Uinculis
carnis absolut⁹ talētū sibi creditum
dño suo cū lucro reportauit. Qr. In
ij. noc. añ. Dñe iste scūs hītabit in
tabernaculo tuo: opat⁹ ē iustitiā: regt
scet i mōte sctō tuo. ps. Dñe qs
hītabit. Añ. Uitā petijt a te ⁊ tri
buisti ei dñe: gloriā ⁊ magnū decorē
iposuisti sup eū: posuisti in capite ei⁹
coronā de lapide pcioso. ps. Dñe
in virtute. Añ. Hic accipiet bñ
dictionē a dño ⁊ misericordiā a deo
salutari suo: qꝛ hec est generatio qrē
tiū dñm. ps. Dñi ē terra. Añs.
Letabit iust⁹ in dño ⁊ sperabit in eo
⁊ laudabūt oēs recti corde. ps. Ex
audi de⁹ orōnē meā cū dep.
Añ. Btūs quē elegisti dñe habita
bit in atrijs tuis. psalmus. Te
decet hymnus deus. Añs.

Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. ps. Bonũ ẽ cõfiteri. ℣. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ. ℟. Stola glie iduit eũ. L. v.

PRecinget se idest ad retributionez preparat. Faciet illos discumbere idest in eterna quiete refoueri. ℟. Posui adiutoriũ sup potẽtẽ ⁊ exaltaui electũ de plebe mea: Man⁹ eiꝫ mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruum meuꝫ oleo sancto meo vnxi eũ. Manus enim. L. vj.

DIscũbere quippe nostrum in regno quiescere est. Unde rursum dñs ait: Ueniunt ⁊ recũbent cum abrahaꝫ isaac ⁊ iacob. ℟. Inueni dauid seruum meum: oleo sancto meo vnxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimic⁹ in eo ⁊ filius iniquitatis non apponet nocere ei. Manus. Lectio. vij.

TRansiens autez dominus mistrat: quia lucis sue illustratione nos satiat. Transire vero. dictum ẽ cuꝫ de iudicio ad regnum redit. ℟. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ: stola glorie iduit eũ Et ad portas paradisi corõauit eũ. ℣. Induit eũ dñs lorica fidei ⁊ ornauit eũ. Et. Gl. ceteri

UEl certe dñs Le. viij. nobis p⁹ iudiciũ trãsit q2 ab humanitat꜒ forma in diuinitatis sue contẽplationeꝫ nos eleuat. ℟. Fidelis nanqꝫ ac prudens dispẽsator in magni patrisfamilias domo constitutus erat Ut conseruis suis in tempore mensurã tritici erogaret. ℣. Pro salute ⁊ augmento gregis sibi commissi cura puigili sollicitus erat. Ut. Ad cant. añ. Amauit eum dominus ⁊ ornauit eum. stola glorie induit eum ⁊ ad portas paradisi coronauit eum. Cãticum. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Iustus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Secundum lucaꝫ.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Sint lũbi vestri pcincti ⁊ lucerne ardentes. Et reli. Homel. lect. eiusdẽ btĩ grego. pape. Le ix.

SAncti euãgelij fratres charissimi apta est nobis lectio recitata. Sꝫ ne aliquib⁹ ipsa eius planicies alta fortasse videatur: eam sub breuitate trãscurrim⁹: quatinus eius expositio ita nescientibus fiat cognita. vt tamen scientibus nõ sit onerosa. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum Et dedit illi coronam glorie. ℣. Statuit illi testamẽtũ sempiternũ ⁊ btĩficauit illũ. Et. L. x.

Quia viris luxuria in lũbis sit: seis i vmbilico: testat dñs qui de diabolo ad beatũ iob loquitur dicens virtus eiꝰ i lũbis eius & fortitudo illius in vmbilico ventris eius. R. Justum deduxit dominus per vias rectas & ostendit illi regnum dei & dedit illi scientiam sanctorum. Honestauit illum in laborĩbꝰ suis. V. Magnificauit eũ in conspectu regũ & dedit illi coronã glorie. Honestauit. Lect. xj.

A Principali igitur sexu lumborum nomine luxuria designatur cum dominus dicit. Sint lumbi vestri precincti. R. Beatus vir qui inuentus est sine macula qui post aurum non abijt nec sperauit in thesauris pecunie Ideo stabilita sunt bona illius in domino. V. Potuit enim transgredi & non est trãsgressus: & facere mala & nõ fecit. Ideo. L. xij.

Lumbos enim precingimus cum carnis luxuriam per continentiaꝫ coartamus. Sed qꝛ minus est mala non agere: nisi etiam quisqꝫ studeat bonis operibus insudare: protinus additur. Et lucerne ardentes. R. Sint lumbi vestri pcincti & lucerne ardẽtes in manibꝰ vestris. Et vos similes hoibus expectãtibꝰ dominũ suũ quãdo reuertat a nuptijs. V. Vigilate ergo quia nescitis qua hora dominus vester venturꝰ sit. Et vos similes. Secundũ lucam.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Sint lũbi vestri precincti & lucerne ardentes. Et vos similes hominibus expectantibus dominũ suũ quando reuertat a nuptijs: vt cũ venerit & pulsauerit confestim aperiant ei Beati serui illi quos cũ venerit dominus inuenerit vigilantes. Amen dico vobis: qꝛ precinget se & faciet illos discũbere & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia & si in tertia vigilia venerit & ita iuenerit beati sunt serui illi. Hoc autem scitote: quoniã si sciret paterfamilias qua hora fur veniret vigilaret vtiqꝫ & nõ sineret perfodi domuꝫ suam. Et vos estote parati qꝛ qua hora nõ putatis filius hois veniet. Colla. vt supra in vesperis. Item in natali vnius cõfessoris. Lectiones ex homelia beati fulgẽtij epi. Lect. j.

Magnuꝫ bonũ est fratres charissimi & val

de congruū: valdeqꝫ cōmodum ⁊ maxie christianis omnibus appetendum: vt vnusquisqꝫ deficere non delectet in peius: sed oēs ꝓficere studeamus in melius. Lectio .ij.

Arbores enim sumus fratres charissimi i agro dñico ꝯstituti: deus autē noster est agricola. Ille nos cōpluit, ille colit. Ipse fecunditatē donat: ipse fructificandi gratiā subministrat. Lectio tertia.

Pluuia dei est sermo sancte predicationis. Cultura dei ē īfusio gratie spiritalis. Deus igitur precepto nos compluit: adiutorio colit. Le. iiij.

Dum compluit aufert a nobis ignorantie siccitatem: dū colit bene viuendi condonat vbertatem. Lectio quinta.

Dū ꝯpluit: terrā nostri cordis irrigat: dū vero, colit de ipsa terra spinas ⁊ tribulos mūdane cupiditatꝭ extirpat. Debemus igitur fe Lect. vj. cundari celestibus pluuijs: debemus itaqꝫ congrua fructificatiōe manibus superni respondere cultoris. Le. vij.

Et si non possint oēs arbores equalis fruct⁹ afferre: nulla tamē debet in agro dñico sterilis ꝑmanere. Lect. viij.

Multū metuenda nobis est fratres illa sententia comminantis qua dicitur. Omnis arbor que non facit fructum bonū: excidetur ⁊ i ignē mittetur. Secundū mattheum.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis: Uigilate q2 nescitis q̄ hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Homel. lect eius dē bti fulgētij epi. Lectio .ix.

Dominicus sermo quē debemus oēs nō solū studiose verū etiam sapiēter audire: cui nos oportet hūiliter ac delectabiliter obedire: moderationis sue tenens vbiqꝫ tēperiē: vt nec ouibus desint pabula nec pastorib⁹ alimēta. q̄dam spāliter solis ꝑcipit nobis: q̄dā vero generalit̄ ⁊ nobis ⁊ vobis. L. x.

Nobis nāqꝫ idest seruis suis quos pater ille familias rerū oīuꝫ dñs ad hoc in sua magna domo constituit: vt populo ei⁹ verbū gratie ministrem⁹: specialiter iniungit scē ꝑdicatiōis officiū. L. xj.

Generaliter vero ⁊ nobis ⁊ vobis salutaris indicit obedientia mandatorꝫ. Lect. xij.

In dn̄i mandatis tanq̄ di-tissimis ferculis: sic celestiū deliciarum copia spiritalis exuberat: vt in v̄bo dei abū-det quod pfectus comedat: abundet etiam quod paruu lus sugat. Sequentia sancti euangelij s̄m Mattheum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Vigilate quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Illud autem scitote: quoniam si sciret paterfami-lias qua hora fur venturus esset: vigilaret vtiq3 ꝛ non si-neret perfodi domum suā. Ideoq3 ꝛ vos estote parati: quia, qua nescitis hora fili-us hominis venturus est. Quis putas est fidelis ser-uus ꝛ prudens quem consti tuit dominus super familiā suam vt det illis cibum in tē pore: Beat⁹ ille seruus quē cum venerit dominus eius inuenerit sic facientem. Amē dico vobis: super omnia bo na sua cōstituet eū. Collecta vt. s. ad vs. Item vnius con fessoris. Lectiones ex home lia beati gregorij pape. Le. j.

Seruus qui gemiata ta lenta retulit a dn̄o lau datur atq3 ad eternam remu nerationem perducit cum ei voce dominica dicit. Lec. ij.

Euge serue bone ꝛ fidelis: q2 sup pauca fuisti fidelis: su pra multa te cōstituā: intra in gaudiū domini tui. Le. iij.

Pauca quippe sunt omnia bona presentis vite que licet multa videātur. Sed tūc fi-delis seruus super multa cō stituitur quādo deuicta om-ni corruptionis molestia de eternis gaudijs in illa celesti sede gloriatur. Lectio. iiij.

Seruus fidelis ad domini sui gaudiū tūc perfecte intro mittitur quando in illa eter-na patria assumpt⁹ atq3 an-gelorū cetibus admixt⁹ sic in terius gaudet de munere vt nō sit iam quod exterius do leat de corruptione. Lect. v.

Seru⁹ aūt q̄ opari de talēto noluit: ad dn̄m cū v̄bis excu satiōis redit dicens. Lect. vj.

Domine scio q2 homo du-rus es: metis vbi nō semina sti ꝛ cōgregas vbi nō sparsi-sti: ꝛ timens abij ꝛ abscondi talentum tuum in terra: ecce habes qd̄ tuum est. Lect. vij.

Notandum q̄ inutilis ser-uus durū dominū inuocat:

cui tamen ad lucruz deserui-re dissimulat: et timuisse se dicit in lucrum talentum expē-dere: qui hoc solū timere debuerat: ne hoc sine lucro ad dn̄m reportaret. Lectio. viij.

Sunt pleriqꝫ intra sanctam ecclesiam quorū iste seruus imaginem tenet: qui melioris vite vias aggredi metuunt et tamen iacere in sui torporis gnauia non pertimescunt. Secūdū Mattheum.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc: Homo q̄daz pegre proficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bōa sua. Et reliqua. Homel. lec. eiusdem bti gregorij pape. L. ix.

Lectio sancti euangelij fratres charissimi sollicite cōsiderare nos ammonet ne nos qui plus ceteris i hoc mūdo accepisse aliquid cernimur: ab auctore mundi grauius inde iudicemur. L. x.

Cum enim augentur dona rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo humilior atqꝫ ad seruiēdum pmptior quisqꝫ debet ex munere: quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Lectio vndecima.

Ecce homo qui peregre proficiscitur seruos vocat: eisqꝫ ad negocium talenta partit. Post multum vero tēporis positurus rationem reuertitur: bene operantes de apportato lucro remūerat: seruum vero a bono opere torpentem damnat. Lectio. xij.

Quis itaqꝫ iste homo est q̄ peregre proficiscitur nisi redemptor noster qui mea carne quā assumpserat abijt in celuz: Carnis enim locus proprius terra est que quasi ad peregrina ducitur dum per redemptorē nostrū in celo collocatur. Scdm Mattheum.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidā pegre pficiscens vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinque talēta: alij autē duo: alij vero vnū. Unicuiqꝫ scd̄m propriā virtutem et profectus est statim. Abijt autez qui quinque talēta acceperat et operatus est i eis et lucratus est alia quiqꝫ. Similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo. Qui autem vnuz acceperat:

abiens fodit in terram ⁊ ab/
scondit pecuniã dñi sui. Post
multum vero tēporis venit
dñs seruorum illorum ⁊ po
suit rationem cum eis. Et ac/
cedens qui quinque talenta
acceperat obtulit alia quin/
que talenta dicens: Domine
quinqꝫ talēta tradidisti mihi
ecce alia quinqꝫ superlucra/
tus sum. Ait illi dominꝰ eiꝰ:
Euge serue bone ⁊ fidelis qꝛ
super pauca fuisti fidelis: su/
pra multa te constituam: in/
tra in gaudiū domini tui. Ac/
cessit autem ⁊ qui duo talen/
ta accepat ⁊ ait: Dñe duo ta/
lēta mihi tradidisti: ecce alia
duo lucratus sum. Ait illi do
minus eiꝰ: Euge serue bo/
ne ⁊ fidelis qꝛ sup pauca fui
sti fidelis supra multa te con
stituã itra in gaudiū dñi tui.
Colla vt supra ad vesperas
In matutinis laudibus añ.
Ecce sacerdos magnus qui in diebꝰ
suis placuit deo ⁊ inuētus est iustꝰ.
Cap̄. Benedictionē oīuꝫ gē.
℟. Iustum deduxit dñs Per vi/
as rectas. ℣. Et ostēdit illi regnū
dei. Per vias. Hyꝰ. Te christe
rex. ℣. Ecce sacerdos magnus.
℟. Qui in diebus suis placuit deo
⁊ inuētus est iustus. Ad bñs añ.
Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ super
pauca fuisti fidelis supra multa te cō
stituã dicit dñs. Collecta vt su/
pra ad vesperas. Ad primã
añ. Euge serue bone in modico fi/
delis intra in gaudium domini tui.
Ad tertiam añ. Fidelis seruus ⁊
prudens quem constituit dominus
super familiam suã. Cap̄. Bñdi/
ctionem oīum gētiuꝫ. ℣. Iu
stuꝫ deduxit. Collecta vt supra
ad vesperas. Ad sextam añ.
Beatus ille seruus cum venerit do/
minus eius ⁊ pulsauerit ianuã ⁊ in/
uenerit eum vigilantem. Grego/
rij: Augustini: Martini: Sil/
uestri. Ad sextam Capitulū.
Non est inuentus simi
lis illi qui cōseruaret
legem excelsi: ideo iureiurã/
do fecit illum dñs crescere in
plebē suã. ℣. Amauit eum dñs
⁊ ornauit eū. Colla eorūdem.
Adesto dñe precibꝰ no
stris quas in sācti ill.
cōfessoris tui atqꝫ pōtificis
solēnitate deferimus: vt qui
nostre iustitie fiduciã nō ha/
bemus: eius qui tibi placuit
meritis adiuuemur. Per.
Aliud cap̄ ad sextã. Ambro/
sij: Remigij: Nicolai: Ma/
lachie: Petri: Guillermi: Ei/
mundi: Iuliani: Eligij.

Ecce sacerdos magnus q in dieb⁹ suis placuit deo ⁊ inuētus est iustus: ⁊ in tēpore iracūdie factus est reconciliatio. Col'la eorūdez. Exaudi dñe quesumus preces nostras: ⁊ interueniēte beato ill'. confessore tuo atqz pōtifice supplicationes nostras placatus intende. Per. Ad .ix. añ. Ecce vere israelita in quo dolus nō est. Ad nonam capitulū. Gregorij. Augustini: Martini: Siluestri. Cognouit eum dñs in benedictiōibus suis: cōseruauit illi misericordiaz suā ⁊ inuenit gratiam coram oculis domini. ℣. Iustus vt palma florebit. Col'la eorūdez. Deus qui beatū ill'. pōtificē sanctorum tuoꝝ meritis coequasti: cōcede ꝓpitius: vt qui cōmemorationis ei⁹ festa ꝑcolim⁹: vite q̄qꝫ imitemur exempla. Per. Aliud cap. ad nonam. Ambrosij: Remigij: Nicolai: Malachie: Petri: Guillermi: Eimūdi: Iuliani: Eliaū. Magnificauit euz dñs in ↄspectu regū ⁊ dedit illi coronā glie. Col. eorūdē. Beati ill'. cōfessoris tui atqz pōtificis quesumus domine intercessione placatus: ⁊ veniam nobis tribue ⁊ remedia sempiterna concede. Per. Ad vespas añ. Cognouit eum dñs in benedictionibus suis ⁊ inuenit gratiā coram oculis domini. Añ. Iustuz deduxit dominus per vias rectas ⁊ ostēdit illi regnum dei ⁊ dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illuz in laboribus ⁊ compleuit labores illius. Añ. Iust⁹ cor suum tradet ad vigilādum diluculo ad dominum qui fecit illū ⁊ in conspectu altissimi deprecabitur. Añ. Serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā intra in gaudium domini dei tui. Cap. Benedictionem omnium gen. ℟. Amauit eum dñs. ℣. Ecce sacerdos magnus. Ad magt añ. Iste sāctus digne in memoriaz vertitur hominum qui ad gaudiū trāsijt angelorū: qz i hac peregrinatiōe solo corpore cōstitut⁹ cogitatione ⁊ auiditate in illa eterna patria cōuersatus est. Col'la que dicta est supra ad vš. ¶ In natali vnius cōfessoris non pōtificis ad vesperas. Caplm. Dilect⁹ a deo ⁊ hominibus cuius memoria in benedictione est: similez illum fecit in gloria sanctorū.

℟. Amauit eum dñs. Hy⁹. Jesu corona celsior. ℣. Just⁹ germinabit. Ad magt aña. Iste cognouit iustitiã ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimum ꝛ inuentus est in numero sanctoꝝ. Colla

Deus q̄ nos btī ill'. cõfessoris tui annua solẽnitate letificas: ꝓcede ꝓpitius: vt cui⁹ natalitia colim⁹: p ei⁹ ad te exẽpla gradiamur. Per. Inuit. Regẽ ꝯfessoꝝ. In j. noc. añ. Btūs vir q̄ i lege dñi ꝛc. vt. s. ℣. Justū deduxit dñs. Lcões. Beati sunt serui illi ꝛc. ℟. Euge serue bone. ℟. Just⁹ germinabit sicut liliū Et florebit in eternū ante dñm. ℣. Plãtat⁹ in domo dñi in atrijs domus dei nostri. Et florebit. ℟. Iste cognouit iustitiã ꝛ vidit mirabilia magna ꝛ exorauit altissimū Et inuẽtus est in numero sanctorū. ℣. Iste est qui cõtempsit viã mundi ꝛ peruenit ad celestia regna. Et inuẽtus. ℟. Hic est vir qui nõ est derelictus a deo in die certaminis sui ꝛ ipse conculcauit caput serpẽtis antiqui: Modo coronatus est q꞉ fideliter vicit in mãdatis dñi. ℣. Quis est hic ꝛ laudabimus eū: fecit enim mirabilia i vita sua. Modo coronatus. In secūdo noct. añ. Domine iste sanctus ꝛc. vt. s. ℣. Amauit eum dñs. ℟. Amauit eum dñs ꝛ ornauit eum: stola glorie induit eum Et ad portas paradisi coronauit eum. ℣. Induit eum dñs lorica fidei ꝛ ornauit eū. Et ad. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum Et dedit illi coronã glorie ℣. Statuit illi testamẽtū sempiternum ꝛ beatificauit illum. Et. ℟. Desideriū anime eius: tribuisti ei dñe Et voluntate labioꝝ eius nõ fraudasti eū. ℣. Posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Et vo. ℟. Iste sanctus digne in memoriã vertit hominū qui ad gaudium transijt angeloꝝ: Quia in hac peregrinatione solo corpore cõstitutus cogitatiõe ꝛ auiditate in illa eterna patria cõuersatus est. ℣. Vinculis carnis absolutus talẽtum sibi creditū dño suo cū lucro reportauit. Quia. Ad cant. añ. Amauit eū dñs ꝛc. Cant. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Justus vt palma florebit. Secūdū mattheū.

In illo tpe: Dixit symõ petr⁹ ad iesuꝫ: Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ꝛ sequuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis: Et reliqua. Homel' lect. eiusdẽ btī hieronymi presbyteri. Le. ix.

Grandis fiducia. Petrus piscator erat: diues non fuerat: cibos manu ꝛ arte querebat: ꝛ tamẽ loq̄-

tur cõfidenter reliquim⁹ oīa. ℟. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ ostendit illi regnum dei ⁊ dedit illi sciētiaȝ sanctoꝝ: Honestauit illū in laboribus suis. ℣. Magnificauit eū in cõspectu regū ⁊ dedit illi coronā glorie. Honestauit. L. x.

Omnia enim relinquit qui volūtatem habēdi deserit. Et q̄ꝛ nō sufficit tātum relinquere: iūgit qđ perfectū est ⁊ sequuti sumus te. Fecim⁹ qđ iussisti. Quid igitur dabis nobis premiū. ℟. Beatus vir qui inuētus est sine macula ⁊ q post aurū nō abijt nec sperauit in thesauris pecunie: Ideo stabilita sūt bona illi⁹ i dn̄o. ℣. Potuit eīꝫ trāsgredi ⁊ nō ē trāsgressus ⁊ facere mala ⁊ nō fecit. Ideo. Le. xi.

Iesus autem dixit illis Amē dico vobis ꝙ vos qui sequuti estis me: in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis ⁊ vos super sedes duodeciꝫ iudicātes duodecim tribus israel. Non dixit qui reliq̄stis omnia. Hoc enim ⁊ socrates fecit philosophus ⁊ multi aliȷ̄ qui diuitias ꝯtēpserūt: sed q̄i sequuti estis me qđ ꝓprie est apostolorum atq̧ credētiuꝫ. ℟. Stola iocūditatis induit eum dn̄s Et coronā pulchritudinis posuit super caput ei⁹. ℣. Cibauit illū dn̄s pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aqua sapiētie salutaris potauit illū. Et co. L. xij.

In regeneratione cum sederit filius hominis i sede maiestatis sue: quādo ⁊ mortui de corruptione resurgent incorrupti: sedebitis ⁊ vos in soliȷ̄s iudicantiū cōdēnates duodecim trib⁹ isrl': q̄ꝛ vobis credētib⁹ illi credē noluerunt. ℟. In medio ecclesie apuit os eius Et impleuit eum dn̄s spiritu sapiētie ⁊ itellectus. ℣. Ubi sit dn̄s manū suā ⁊ tetigit os eius. Et imple. Secūdum mattheū.

In illo tp̄e: Dixit symō petrus ad iesum: Ecce nos reliq̄m⁹ oīa ⁊ sequuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amē dico vobis ꝙ vos qui sequuti estis me: in regeneratione cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ isrl'. Et oīs qui reliquerit domū vel fratres aut sorores: aut patrē: aut matrē: aut vxorē: aut filios: aut agros ꝓpter nomen meuꝫ: cētuplum acci-

piet et vitam eternā possidebit. Colla. Deus qui nos. vt supra. In laudib' añ. Collaudabūt multi sapiētiā eius et vsq3 in seculum non delebitur. Capl'z. Dilectus a deo. R. Justum deduxit dñs. V. Justus germinabit. Ad Bñs añ. Euge serue bone. vt supra. Añ. ad horas diei vt supra. ¶ In vnius cōfessoris non pōtificis ad. vj. cap.

IN fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum dominus et ostendit illi gloriā suam et dedit illi cor ad precepta et legem vite et discipline. V. Amauit eū dñs. Collecta.

BEati hieronymi confessoris tui dñe precibus adiuuemur: vt qđ possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur. Per. Ad nonam cap.

CUstodiuit eum dominus et ab inimicis et a seductorib' tutauit illū et certamē forte dedit illi vt vinceret et sciret qm̄ oīum potētior ē sapia. V. Just' vt palma. Coll.

ADesto dñe supplicationib' nostris: et sperantes in tua misericordia intercedēte beato hieronymo cōfessore tuo celesti protege benignus auxilio. Per. Ad vs añ. Cognouit eū etc. Capl'z. Dilectus a deo. R. Amauit eū dñs. V. Justus germi. Ad magt añ. Iste sanct' digne etc. Alia homelia vni' cōfessoris nō pōtificis. Secūdum mattheū.

IN illo tempore: Dixit symō petrus ad iesum: Ecce nos reliquimus oia et sequuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et reliq. Homelia lectionis eiusdē ven. Bede presbyteri. Lectio. ix.

AUdiēs a dño petrus qr diues difficile intraret in regnum celorū: sciensq3 se cū suis cōdiscipulis ad integrum mundi fallentis sprevisse delitias voluit agnoscē quid vel' ipsi vel ceteri mūdi cōtēptores pro maiori mentis vtute maioris premij spe rare deberēt: et respōdēs domino ait: Ecce nos reliqm' omnia et sequuti sumus te. Quid ergo erit nobis? L. x.

UBi solerter intuēdū qr nō solum se oia reliquisse: sed et dñm sequi gloriatur: qr stultum profecto est iuxta platonem et diogenem et quosdā alios philosophos: vite huius diuitias calcare: et non

hec pro adipiscēda vita eterna: sed pro inani agere mortalium laude captanda: stultum ꝑfecto ꝑsentes labores vltro absq͡ʒ spe future quietis ⁊ pacis subire. Lectio. xj.

Perfectus ille est qui abiēs vendit omnia que habet et dat pauperibus: ac veniens sequitur christuꝫ. Lectio. xij.

Habebit enim thesaurū nō deficiētē in celis. Unde bene interrogante petro dixit de talibus iesus. Amē dico vobis: ꝙ vos qui sequuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. Secundum mattheum.

In illo tempore: Dixit symon petrus ad iesuꝫ vt supra. Collecta. Deus qui nos beati ill'. confessoris tui. In laudibus aña. Collaudabunt multi sapiētiam eius ⁊ vsq͡ʒ in seculum non delebitur. Capitulum. Dilectus a deo. ℟. Iustum deduxit. Hymnus. Te christe. ℣. Iustus germinabit. Ad bñs añ. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituaꝫ dicit dominus. Collecta. De' qui nos beati. Ad j. añ. Euge serue bone in modico Ad tertiam añ. Fidelis seruus ⁊ prudens. Capitulū. Dilectus a deo. ℣. Iustum deduxit. Collecta. Deus qui nos beati. Ad sextam aña. Beatus ille seruus. Capitulum. In fide ⁊ lenitate. ℣. Amauit eum. Collecta. Beati ill'. confessoris. vt supra. Ad nonam añ. Ecce vere. Capitulū. Custodiuit euꝫ dominus. ℣. Iustus vt palma. Collecta. Adesto domie. vt supra. Ad vesperas añ. Cognouit eum. Añ. Iustum deduxit. Aña. Iustus cor. Añ. Serue bone. Caplm. Dilectus a deo. ℟. Amauit eum dñs. Hymnus Iesu corona celsior. ℣. Iustus ger. Ad magt añ. Iste sanctus digne. Collecta. De' qui nos beati. ¶ In natali vnius vⁱginis ad vespas ⁊ i laudibus ⁊ ad .iij. Capitulum.

Confitebor tibi domine rex ⁊ collaudabo te deum saluatorem meum: confitebor nomini tuo quoniam adiutor ⁊ protector factus es mihi ⁊ liberasti corpus meum a perditione.

In natali vni⁹ v̄ginis marty/ris ad v̄s i lau. ⁊ ad .iij. Cap.

QUi gloriatur in domino glorietur: nō enim qui seipsum cōmēdat ille ꝓbatus est: sed quē de⁹ cōmendat. ℟. Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Intende prospere procede ⁊ regna. Et. Hymn⁹. Jesu corona virginū. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternum. Ad magt añ. Ueni sponsa christi accipe coronam quam tibi dominus preparauit in eternum. Collecta.

DA q̄s omnipotēs deus: vt q̄ beate ill. martyris tue natalicia colim⁹: ⁊ ānua solemnitate letemur: et tante fidei ꝓficiamus exemplo Per. Alia colla.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster: vt sicut de beate ill. festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per. Inuitatorium. Regem virginum Dominum Venite adoremus. psalmus. Uenite. Hymnus. Jesu corona virginum. In primo noct aña. O q̄ pulchra est casta generatio cū charitate. ps. Domine dominus noster. añ. Nigra sum sed formosa filia hierusalē: ideo dilexit me rex ⁊ introduxit in cubiculū suū. psalmus. Celi enarrāt. Añ. Pulchra es ⁊ decora filia hierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata. ps. Dñi ē terra. Añ. Spē tua ⁊ pulchritudīe itende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ps. Eructauit. añ. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo: de⁹ i medio ei⁹ nō cōmouebit. ps. Deus noster ref. Añ. Hec ē q̄ nesciuit thorū in delicto hēbit fructū i respectiōe aiarū sc̄tar. ps. Magn⁹ dominus. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Lectiones ex homelia beati gregorij pape. Lect. j.

MEdia nocte clamor fact⁹ est: ecce sponsus venit exite obuiā ei. De aduentu sponsi clamor in media nocte fit. q̄r sic dies iudicij surripit vt preuideri non valeat quando venit. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis: Propterea bn̄dixit te de⁹ in eternū. ℣. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti inigtatem Propterea. Lectio secunda.

TUnc oēs virgines surgunt q̄r electi ⁊ reprobi a somno sue mortis excitantur lampades ornāt: q̄a sua secum opera numerāt: p

quibus eterna3 recipe beati-tudinē expectāt. Sed lampades fatuarum virginū extinguuntur q2 ea3 opa que clara hoibus foris apparuerāt intus obscurātur. ℞. Specie tua ꝛ pulchritudine tua Intende ꝓspere procede ꝛ regna. ℣. Propter veritatem ꝛ mansuetudinem ꝛ iusticiam. Intende. Lectio tertia.

Quid est autez qd̄ tunc a prudentibus oleum petūt: nisi q̄ in aduentu iudicis. cum se intus vacuas inuenerint: testimoniū foris querūt. ℞. Propter veritatem ꝛ mā-suetudinem ꝛ iustitiam Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurem tuam ꝛ obliuiscere populum tuum ꝛ domu3 patris tui Et dedu. Lectio iiij.

Ac si a sua fiducia decepte proximis dicant: Quia nos quasi sine opere repelli conspicitis dicite de nostris operibus q̄d vidistis. ℞. Quinq3 prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis Cum lampadibus. ℣. Media autez nocte clamor fact9 est: ecce sponsus venit exite ei obuiam. Cum lampadi. In .ij nocī. añ. Unguentum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerunt te nimis. ps. Benedixisti domine. Añ. Reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ps. Fundamenta. Añ. Cum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odore3 suū3. ps. Cantate. prim9. Añ. Simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas: inuēta aūt vna ꝑciosa dedit omnia sua ꝛ cōparauit eā. ps. Dominus regnauit. j. Añ. Ueniente sponso prudens virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. ps. Cātate. secūdus. Añ. Ueni electa mea ꝛ ponam in te thronū meū quia concupiuit rex speciē tua3. ps. Dn̄s regnauit. ij. ℣. Adiuuabit eam de9 vultu suo. ℞. De9 i medio eius non cōmouebit. Lect. v.

Prudentes virgīes fatuis dixerūt: Ne forte non sufficiat nobis ꝛ vobis In illo enim die quod tamē de quibusdam in pace ecclīe descentibus loquor: sibimet ipsi testimonium vniuscuiusq3 vix sufficit quanto minus ꝛ sibi ꝛ proximo. ℞. Dilexisti iustitiam ꝛ odisti iniquitatem: Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie. ℣. Diffusa ē grā in labijs tuis. Propterea. Lectio sexta.

Ubi et protinus per increpationem subdūt: Ite potius ad vendentes et emite vobis. Venditores q̄ppe olei adulatores sunt. ℟. Veni sponsa christi accipe coronam quam tibi dominus pparauit: Pro cuius amore sanguinem tuum fudisti et cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea et ponā in te thronū meum q2 cōcupiuit rex speciem tuam. Pro. Lectio. vij.

Quienim accepta qualibet gratia: vanis suis laudibus nitorem glorie offerunt: quasi oleum vendunt. De quo profecto oleo psalmista dicit: Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. ℟. Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vigilātē inuenit: que acceptis lāpadibus sumpsit oleū secū Et veniente dn̄o introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Accinxit fortitudine lumbos suos et roborauit brachiū suum. Et veni. Lec. viij.

Principale etenim nostrum caput est. Appellatione autez capitis: ea que principatur corpori mēs vocatur. Impiguat ergo caput oleum peccatoris: cū demulcet mentem fauor adulātis.

℟. Offerent regi virgines domino post eam: proxime eius offerent tibi: In letitia et exultatione. ℣. Prudentes virgines aptate lampades vestras ecce sponsus venit exite obuiam ei. In leticia. Ad cant. an̄. Prudētes virgines aptate lāpades vestras ecce spōsus venit exite obuiā ei. Canticum. Audite me diuini fructus. ℣. Elegit eam dominus. ℟. In hereditatez sibi. Secundum Mattheum

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit: et pre gaudio illius vadit et vēdit vniuersa q̄ habet et emit agrum illuz. Et reliqua. Homelia lectionis eiusdem beati gregorij pape. Lectio. ix.

Celorum regnum fratres charissimi iccirco terrenis rebus simile dicitur: vt ex his que animus nouit surgat ad incognita: quatinus exemplo visibilium se ad inuisibilia rapiat: et per ea que vsu didicit quasi confricatus incalescat: vt per hoc quod scit notum diligere: di

scat et incognita amare. ℟. Simile est regnũ celorum decẽ virginibus: Que accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiam sponso et sponse. ℣. Quinque autem ex eis erant fatue et quinque prudẽtes. Que. L. x.

Ecce enim regnum celorum thesauro abscondito in agro cõparatur: quẽ qui inuenit homo abscõdit: et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet et emit agrum illum. ℟. Ueni electa mea et ponam in te thronũ meũ: Quia concupiuit rex speciẽ tuã. ℣. Surge propera amica mea veni de libano et coronaberis. Quia. Le. xi.

Quia ire hoc quoque notandum est: quod inuentus thesaurus absconditur vt seruetur: quia studium celestis desiderij a malignis spiritibus custodiri non sufficit: qui hoc ab humãis laudibus non abscõdit. ℟. Surge propera amica mea et veni: iã enim hyems transijt: hymber abijt et recessit: Flores apparuerunt in terra. ℣. Uox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos. Flores appa. Lectio duodecima.

In p̃senti via quasi in via sumus qua ad patriã pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrũ quasi quidã latrũculi obsident. ℟. Audi filia et vide et inclina aurẽ tuã et obliuiscere populũ tuũ et domum patris tui et cõcupiscet rex speciẽ tuã: Quoniã ipse est dñs deus tuus. ℣. Induit te dñs vestimẽto salutis et indumento letitie circundedit te. Quoniã. Scd̃m mattheum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quẽ qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illius vadit et vẽdit vniuersa que habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas. Inuenta autem vna preciosa margarita: abiit et vendidit oĩa que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorũ sagene misse in mare: et ex omni genere piscium cõgreganti. Quam cũ impleta esset educentes et secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa sua: malos autẽ foras miserunt. Sic erit in cõsummatione seculi. Exi

būt angeli ꝛ separabūt ma-
los de medio iustoꝝ ꝛ mit-
tent eos in caminum ignis.
Ibi erit fletus ꝛ stridor den-
tium. Intellexistis hec oīa?
Dicūt ei: Etiam dñe. Ait illis
Ideo omnis scriba doctus
in regno celoꝝ similis ē ho-
mini patrifamilias q̄ profert
de thesauro suo noua ꝛ vete
ra. Collecta vt s. ad vespe-
ras. Itē alie lectiones de vir
ginibus. Sermo beati augu
stini episcopi. Lect. j.

Inter parabolas a do
mino dictas: solet querētes
multum exercere ista que de
decem virginibus posita est.
Et multi quidem hinc m̄lta
senserūt q̄ nō sūt p̄ter fidem:
sed quomodo ptib⁹ ei⁹ oībus
cōueniat expositio: id elabo-
randū est. ℞. vt s. Lectio ij.

Legi etiam in quadam scri
ptura ex earum genere que
apocriphe nominātur: qđ n̄
sit cōtra fidem: sed huic loco
mihi minus cōgrue visa est.
cōsideranti omnes huius si-
militudinis partes. Lect. iij.

Quid autem mihi videatur
nō absurde đ hoc loco acci-
pi quātum potero breuiter ꝛ
diligenter exponā. Lect. iiij.

Interrogatus igitur dñs no
ster a discipulis de cōsūma-
tione seculi: inter multa que
loquut⁹ est: hoc quoq; dixit:
Tunc simile estimabitur re-
gnum celoꝝ decē virginib⁹
que acceperūt lampades su
as ꝛ venerunt obuiam spō-
so ꝛ sponse. Lectio quinta.

Decem virginū qđ quinq;
admittūtur: quinq; excludū
tur: bonoꝝ ꝛ maloꝝ discre-
tōez significat. Quapropter
si virginitatis honorabile no-
men ē. cur receptis exclusisq;
commune est. Lectio sexta.

Deinde qđ sibi vult nume-
rus in vtraq; parte quinari
us? Quid autem significat
oleum? Mirum videt q̄ sa-
pientes petentibus nō cōmu
nicāt cum ꝛ inuidere fas nō
sit eas que ita pfecte sunt vt
a spōso recipiātur. Lect. vij.

Quo nomine nullo dubitā
te dñs iesus xp̄us significat:
vt misericordes oporteat ēē
ad prestandum ex eo qđ ha
bent: prescribente illa senten-
tia eiusdē dñi dicentis: omni
petenti te tribue. Lect. viij.

Quid est autē qđ posset dā-

do nō sufficere vtrisq;? Hec maxime augent q̄stionis dif ficultatem: quāquam ⁊ cetera diligenter considerata: vt omnia in vnam rationez cō-currāt. Scd'm mattheū

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celorū decem virginibus que accipientes lāpades suas exierūt obuiam sponso ⁊ sponse. Et reliqua. Homelia lec. eiusdē beati gregorij pape. Lect. ix.

Sepe vos āmoneo fratres charissimi praua opera fugere: mūdi hui⁹ inquinamenta deuitare: s; hodierna sancti euāgelij lectione cō pellor dicere: vt ⁊ bona que agit cū magna cautela timeatis: ne p hoc qd' a vobis rectū gerit: fauor aut g̃tia hūana req̄rat: ne appetit⁹ laudis surrepat: ⁊ quod foris ostendit intus a mercede vacuet. Ecce enim re Lectio decia. dēptoris voce decem virgines: ⁊ omnes dicuntur virgines ⁊ tamen intra beatitudinis ianuam non omnes recepte: quia earum quedam dum de virginitate sua glo-riam foris expetūt: in vasis suis oleū habere noluerunt. Prius querendū Lectio. xi. nobis est quid sit regnum celorum. aut cur decez virginibus comparetur: que etiam virgines prudentes ⁊ fatue dicantur. Lectio duodecima. Dum enim celorū regnū cōstat: quia reproborum null⁹ ingreditur: etiam fatuis virginibus cur simile esse phibetur? Sed sciendū est q̄ sepe in sacro eloquio regnum celorum presentis tēporis ecclesia dicit. Scd'm mattheū.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile ē regnuz celoꝝ decē virginib⁹ q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā spōso ⁊ sponse. Quinq; aūt ex eis erāt fatue ⁊ q̄nq; prudētes. Sed q̄nq; fatue acceptis lāpadib⁹ non sūpserunt oleū secū. Prudētes vero accepunt oleū i vasis cuz lāpadib⁹. Morā aūt faciēte sponso dormitauerūt. oēs ⁊ dormierūt. Media autē nocte clamor factus ē: ecce spōsus venit exite obuiā ei. Tūc surrexerunt omnes virgi-

nes ille & ornauerūt lāpades suas. Fatue autē sapientib⁹ dixerunt: Date nobis d' oleo vestro quia lampades nostre extinguuntur: Respōderunt prudentes dicentes: Ne forte nō sufficiat nobis & vobis: ite potius ad vēdētes et emite vobis: Dum autē irent emere venit sponsus: Et que parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias & clausa ē ianua. Nouissime vero veniunt et relique virgines dicētes: Domine dn̄e aperi nobis. At ille respondens ait: Amen dico vobis nescio vos. Uigilate itaq₃: quia nescitis diē neq₃ horā. Colla. vt. s. ad vs. In lb⁹ an̄a. Hec est virgo sapiens & vna de numero prudentium. Cap. vt. s. Ad vs. R. Adiuuabit eam deus vultu suo. V. De⁹ in medio eius non cōmouebitur. Deus vultu suo. V. Diffusa est gratia in labijs tuis. Ad bn̄s an̄. Simile est regnum celorū sagene misse in mare & ex omni genere pisciū congreganti: quā cū impleta esset educentes & secus litus sedentes elegerūt bonos in vasa sua: malos autem foras miserūt. Collec. vt supra. ad vs. Ad primam. an̄. Hec est virgo sapiens quam dominus vigilantem inuenit. Ad. iij. an̄. Inuenta bona margarita dedit omnia sua & comparauit eam. Cap. & Colla. vt. s. ad vs. V. Specie tua. Ad. vj. an̄. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit exite obuiam ei. Agnet]. Cecilie. Ad. vi. Cap.

Domine deus me⁹ exaltasti super terram habitationē meā & pro morte defluēti depcata sum. V. Adiuuabit eā de⁹. Colla earūdē.

Beate ill. martyris tue domine: precibus confidentes: quesumus clemētiā tuam: vt per ea que agimus: eterna remedia capiamus. Per. Agathe. Lucie Catherine ad. vj. aliud Capitulum.

Emulor enim vos dei emulatione: despondi enim vos vni viro virginē castā exibere christo. V. Adiuuabit eam. Collecta earūdē.

Da populo tuo quesumus domine spiritū veritatis & pacis: vt intercedente beata ill. & te tota mēte cognoscat: & que tibi sunt placita toto corde sectetur. Per. eiusdē. Ad. ix. an̄t. Tūc surrexerunt omnes virgines ille & or

quauerunt lampades suas. Agnetis. Cecilie. ad. ix. Capitulū.

In uocaui dominū patrē domini mei vt non derelinquat me in die tribulationis mee ꝛ in tempore superboꝝ sine adiutorio. ℣. Elegit eam dn̄s. Coll'a. earundē.

Pretende nobis domine misericordiam tuam ꝛ intercedente beata ill'. martyre tua que votis expetimus: cōuersatione tibi placita ꝯsequamur. Per. Agathe Lucie. Catherine. ad. ix.

Sapientia vincit Cap̄. maliciam: attingit ergo a fine vsqꝫ ad finem fortiter ꝛ disponit oīa suauiter. ℣. Elegit eā dn̄s. Coll'. earūdē

Presta quesumus omnipotens deus: vt ad te toto corde clamantes intercedente beata ill'. tue pietatis indulgentiam consequamur. Per. Ad vespas añа. O quam pulchra. Añ. Nigra sum Añа. Pulchra es ꝛ decora. Añа. Hec est que nesciuit. Capitulum vt supra, ad tertiam. ℟. Specie tua ꝛ pul. Hymnus. Jesu corona virginum. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Ad magnificat añа. Quinqꝫ prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus est. ecce sponsus venit exite obuiā Christo domino. Collecta que dicta est ad laudes hic dicatur. ¶ In dedicatione ecclesie ad vesperas añ. O q̄ꝫ metuendus est locus iste vere: non est hic aliud nisi domꝰ dei ꝛ porta celi. Añа. Tu domine vniuersorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis conserua domum istā immaculatam in eternū. Añа. Super muros tuos hierusalem cōstitui custodes tota die ꝛ tota nocte non tacebunt laudare nomen dn̄i. Añа. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos dn̄e ꝛ armis tue potentie protege nos semper deus noster. Ad vesperas ꝛ in laudibꝰ et ad. iij. ꝛ ad vespas Capl'm.

Vidi ciuitatem sanctā hierusalē nouam descēdentem de celo a deo paratam tanquā sponsā ornatam viro suo. ℟. Terribilis est locus ℣. Cūqꝫ euigilasset. Hyꝰ. Christe cunctorum dominator ꝛc. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabit. Ad magnificat añт. Pax eterna ab eter

no patre: huic domui pax perhen-nis: verbum patris sit pax huic do-mui pacē pius consolator huic pstet domui. Collecta.

D Eus q nobis p singu-los annos hui⁹ sancti tem-pli tui consecrationis repa-ras diem ⁊ sacris semp my-steris representas incolumes exaudi preces populi tui et presta: vt quisquis hoc tem-plum beneficia petiturus in-greditur: cuncta se impetras-se letetur: Per. Inuitatoriū. Exultemus domino regi sūmo Qui suum scificauit tabernaculum. ps. Uenite. In primo noct. aña. Tollite portas pricipes vestras ⁊ ele-uamini porte eternales. psalmus. Domini est terra. Añ. Introi-bo ad altare dei ad deum qui letifi-cat iuuentutem meā. ps. Judica me deus. Añ. Sanctificauit do-min⁹ tabernaculū suū. ps. Deus noster refug. Aña. Erit mihi dn̄s in deum ⁊ lapis iste vocabit do-mus dei. ps. Omnes gentes. Añ. Edificauit moyses altare domi no deo. psal. Magnus dn̄s. Añ. Non est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. psalmus. Te de cet. ℣. Fundata est dom⁹ domini. ℟. Sup verticē mōtiū. Sermo beati augustini epi. Lectio .j.

Q Uotienscūq3 fratres charissimi altaris vel tēpli festiuitatē colimus si fi-deliter ⁊ diligenter attēdim⁹ ⁊ sancte ac iuste viuim⁹: quic quid in templis manu factis agitur: totum in nobis spiri-tali edificatione cōpletur. ℟. Ornauerunt faciē tēpli coronis au-reis ⁊ dedicauerunt altare domino. Et facta est leticia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ cōfessionibus be-nedicebant dominum. Et. Lect. ij.

N On enim mentitus ē ille qui dixit: Templū enim dei sanctū est q° estis vos. Et iterū: Nescitis quia corpora vestra: tēplum ē spi ritus sancti. ℟. In hymnis ⁊ confessionibus benedicebant domi num: Qui magna fecit in israel ⁊ vi-ctoriam dedit illis dominus omni-potens. ℣. Ornauerunt faciem tē-pli coronis aureis ⁊ dedicauerunt al-tare domino. Qui. Lectio tertia.

Q Uibus meritis igit̄ ni si per gratiam dei me ruimus fieri templum dei: Quantū ergo possum⁹: cū ipsius adiutorio laboremus ne deus noster i templo suo. hoc est in nobis ipsis inueni-

at quod oculos sue maiesta-
tis offendat: sed habitacu-
lum cordis euacuetur vicijs
et virtutibus repleat: clauda
tur dyabolo et aperiat chri-
sto. ℞. Super muros tuos heru-
salem constitui custodes: Tota die
et nocte nō tacebunt laudare nomen
domini. ℣. Qui reminiscimini do
mini ne taceatis et ne detis silentium
ei. Tota die. Lectio quarta.

Ita fratres laboremus
vt nobis bonorū ope
rū clauibus regni ianuā ce-
lestis aperire possimus. ℞.
Terribilis est locus iste: non est hic
aliud nisi domus dei: et porta celi.
Uere et enim dominus est in loco isto
et ego nesciebam. ℣. Cumque eui-
gilasset iacob a sōno ait: vere et. In
secundo noctur. añ. Uidit Ja-
cob scalam. summitas eius celos tā
gebat et descendentes angelos et di-
xit. vere locus iste sanctus est. ps.
Quam dilecta. Añ. Erexit Ja
cob lapidem in titulum fundens ole
um desuper. ps. Fundamenta.
Añ. Templum dñi sanctū ē: dei cul
tura est. dei edificatio est. ps. Dñe
deus salutis. Añ. Qui habitat
in adiutorio altissimi in ꝓtectiōe dei
celi cōmorabitur. ps. Ipm. Añ.
Bñdicta gloria dñi de loco suo alla

psalmus. Cantate. j. Añ. Cū
euigilasset iacob a sōno ait: vere do
minus est in loco isto. ps. Domi
nus regnauit. j. ℣. Domum tu
am domine decet sanctitudo. ℞. In
longitudinem dierum. Lectio .v.

Sicut enim malis opibus
quasi quibusdam seris
et vectibus vite nobis ianua
claudit: ita absque dubio bo-
nis operibus aperitur. ℞. Ui-
di portam ciuitatis ad orientem po-
sitam et apostolorum nomina et agni
super eam scripta: Et super muros
eius angelorum custodiam. ℣. Ui
di sanctam ciuitatem hierusalem de
scendentem de celo ornatam tanquam
sponsam viro suo. Et super. Le. vj.

Et ideo fratres charis-
simi vnusquisque consi
deret cōsciētiam suam: et quan-
do se aliquo crimine vulne-
ratum esse cognouerit: prius
orationibus ieiunijs vel hele-
mosynis studeat mūdare cō
scientiam suam et sic euchari-
stiam presumat accipere. ℞.
Dum exiret iacob de terra sua vidit
gloriam dei et ait: quam terribilis est
locus iste: non est hic aliud nisi do-
mus dei et porta celi. ℣. Uere domi-
nus est in loco isto et ego nesciebam.
Quā terribilis. Lectio septima.

Si enim agnoscens reatum suum ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine misericordie perueniet: quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. ℟. Erit mihi dominus in deum et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur domus dei et de vniuersis que dederis mihi: Decimas et hostias pacificas offeram tibi. ℣. Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista per quam ego ambulo et custodierit me. Decimas et hostias. Lectio. viij.

Qui eni sicut dixi agnoscens reatum suum: ipse se humiliter ab altari ecclesie pro emendatione remouere voluerit: ab illo eterno et celesti conuiuio excommunicari penitus non timebit. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus: In ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti aperietur. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata bene fundata est supra firmam petram. In ea. Ad cant. añ. Fundamenta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominum celi collaudant angeli: si irruant venti et fluant flumina non possunt illud mouere vnquam: fundatum enim est supra firmam petram. Canticum. Letatus sum in his. Canticum. Nisi dominus edificauerit domum. Canticum Lauda hierusalem dominum. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine ℟. In secula seculorum laudabunt te Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Non est arbor bona que facit fructus malos neque arbor mala faciens fructum bonum. Et reliqua. Homelia lectionis eiusdem venerabilis Bede presbyteri. Lectio. ix.

Quia propitia diuinitate fratres charissimi solemnia dedicationis ecclesie celebramus: debemus congruere solemnitati quam colimus. ℟. Exaudisti domine orationem serui tui vt edificarem templum nomini tuo: Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum deus israel. ℣. Domine qui custodis pactum et misericordiam seruis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio decima

Sicut ornatis studiosius ecclesie parietibus

pluribus accensis luminaribus amplificato numero lectionum: addita sermonum melodia: letis noctem vigiliis ex more transegimus: ita etiam penetralia cordiuz nostrorum semper necessariis bonorum operum decoremus ornatibus. ℟. Domine si cõuersus fuerit populus tuus orauerit ad sanctuarium tuum: Tu exaudies in celo domine ꝛ libera eos de manibus inimicorum eorum. ℣. Si peccauerit in te populus tuus ꝛ conuersus egerit penitẽtiã veniensqꝫ orauerit i loco isto. Tu. L. xi.

SEmper in nobis flamma diuine pariter ꝛ fraterne charitatis augescat: semper in sanctuario pectoris nostri celestium memoria preceptorum ꝛ euangelice lectionis dulcedo sancta resonet. ℟. Audi domine hymnũ ꝛ orationẽ quã seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti ꝛ aures tue intente Super domũ istã die ac nocte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo ꝛ de excelso celorum habitaculo. Sup. Lect. xii.

HJ sunt fructus bone arboris: hic boni thesaurus cordis. Hec fundamenta sapientis archithecti que nobis hodierna sancti euangelii lectio commẽdat. ℟. Beata vere mater ecclesia: quã ..t honor diuine dignationis illuminat quam victoriosorum gloriosus martyrũ sanguis exornat: Quã inuiolate confessionis candida induit virginitas. ℣. Floribus eius nec rose nec lilia desunt. Quam inuiolate.

Secundum Lucam.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Non est arbor bona que facit fructus malos: nec arbor mala faciens fructuz bonũ. Unaqueqꝫ eniz arbor ex fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus: neqꝫ de rubo vindemiant vuam. Bonus homo de bono thesauro cordis sui ꝓfert bonuz. Et malus homo de malo thesauro ꝓfert malum. Ex abundãtia enim cordis os loquitur. Quid autẽ vocatis me domie domine ꝛ non facitis que dico? Omnis qui venit ad me ꝛ audit sermones meos ꝛ facit eos ostendam vobis cui similis sit. Similis est hoi edificanti domum qui fodit in altuz

⁊ posuit fundamenta supra petram. Inundatione autez facta illisum est flumē domini illi ⁊ non potuit eam mouere. Fundata enim erat supra petram. Collecta. Deꝰ qui nobis per singu. vt. s̄. In laudibus aña. Domum tuam domine decet sanctitudo in longitudinem dierum. Capitulum. Uidi ciuitatem. ℞. Hec est domus domini firmiter edificata. ℣. Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. ℣. Domus mea. ℞. Domus orationis vocabit. Ad benedictus añ. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vouit domino: vere locus iste sanctus est ⁊ ego nesciebam. Collecta. Deꝰ qui nobis per singulos nos. Ad primam añ. Domus mea domus orationis vocabit. Ad tertiam añ. Hec est domus domini firmiter edificata bene fundata super firmam petram. Capitulum. Uidi ciuitatem. ℣. Fundata est domus domini. ℞. Super verticem montium. Coll'a. Deus q̄ nobis p̄ singulos. Ad vj. añ. Lapides preciosi oēs muri tui ⁊ turres hierusalem gemmis edificabuntur. Capitulum.

Audiui vocez magnaz d̄ throno dicētē: ecce tabernaculū dei cū hominibꝰ ⁊ habitabit cum illis: ⁊ ipsi populus eius erūt: ⁊ ip̄e deꝰ cū eis erit eoꝝ deus. ℣. Domum tuaz domine decet. Coll'a.

Quesumꝰ omnipotēs deus: vt huic loco nomini tuo dicato: cunctis petētibus aures tue pietatis accommodes. Per. Ad nonaz añ. Bene fundata est domus domini super firmam petram. Capl'm.

Ustulit me angelus in montē magnū ⁊ altuz ⁊ ostēdit mihi ciuitatem sanctam hierusalem descendentem de celo habentem claritatem dei. ℣. Beati qui habitāt in domo tua domine. Collecta.

Deus qui d̄ viuis ⁊ electis lapidibus eternū maiestati tue condis habitaculuz: auxiliare populo tuo supplicanti: vt quod ecclesia tua corporalibꝰ proficit spaciȳs: spiritualibus amplificetur augmentis. Per. Ad vespas añ. Uidit iacob. Añ. Erexit iacob. Añ. Templum. Añ. Cum euigilasset. Capitulum. Uidi ciuitatem. ℞. Domum tuam domine.

decet sanctitudo. ℟. In lõgitudine dierum. De. Hymnus. Christe cunctorum. ℣. Dom⁹ mea. Ad magnificat añа. zachee festinãs descẽde q: hodie in domo tua opor tet me manere: at ille festinans descẽdit ꝛ suscepit illum gaudens in domum suam: hodie huic domui salus a deo facta est allã. Collã. Deus qui. vt supra.

Finis cõmunis.

Exorcismus salis.

EXorcizo te crea
tura salis per de
um ✠ viuū:per
deū ✠ verū:per
deū ✠ sanctū:p
deū qui te per heliseū pphe-
tā in aquam mitti iussit:vt sa
naret sterilitas aque:vt effi-
ciaris sal exorcizatū in salu-
tē credētiū:vt sis oībus te su
mentibus sanitas aīe ꝛ cor-
poris: ꝛ effugiat atq; disce-
dat ab eo loco quo aspsus
fueris oīs fantasia ꝛ neqtia:
vel versutia dyabolice frau-
dis:oīsq; spūs imūdus ad-
iuratus per eum qui ventu-
rus est iudicare viuos ꝛ mor
tuos ꝛ seculū p ignē. Amen.

Oremus. Benedictio salis.

IMmēsaz clemētiā tuā
oīps eterne deus humi
liter imploramus:vt hāc cre
aturam salis quam in vsum
generis humani tribuisti be-
ne ✠ dicere ꝛ sancti ✠ fica-
re digneris : vt sit oībus su-
mētibus salus mentis ꝛ cor
poris: ꝛ quicqd eo tactuz vel
respersum fuerit:careat oī im
mundicia oīq; impugnatiōe
spiritualis nequitie. Per dñz
nostrū iesuz christū filiū tuū.
Qui tecuz. Exorcism⁹ aque.

EXorcizo te creatura
aque in no ✠ mine dei
patris omnipotentis ꝛ in no
mi ✠ ne iesu christi filij eius
dñi nostri ꝛ in vir ✠ tute spi
ritus sancti:vt fias aqua ex-
orcizata ad effugandam om
nem potestatem inimici ꝛ ip-
sum inimicū eradicare ꝛ ex-
plātare cū angelis suis apo
staticis:per virtutem eiusdez
dñi nostri iesu xpi q̄ vētur⁹ ē.

Oremus. Benedictio aque.

DEus qui ad salutē hu
mani generis maxi-
ma queq; sacramēta in aqua
rū substātia cōdidisti:adesto
inuocatiōibus nostris ꝛ ele-
mento huic multimodis pu-
rificationibus pparato vir-
tutē tue bñ ✠ dictiōis infun
de:vt creatura mysterij tui ti
bi seruiens ad abijciēdos de-
mones morbosq; pellēdos
diuine gratie sumat effectuz:
vt quicquid in domibus vel
in locis fidelium hec vnda re
sperserit:careat immūdicia li
beret a noxa:non illic reside
at spūs pestilens : non aura
corrumpens : discedant oēs

insidie latētis inimici: ꝛ siqd
est q̄ aut incolumitati habi-
tātiū inuidet aut quieti: asp-
sione huius aque effugiat: vt
salubritas per inuocationē
tui nominis expetita: ab om
nibus sit impugnationibus
defensa. Per dominum. Hic
mittat sal in aqua dicaturq̃.

Commixtio salis ꝛ aq̄
pariter fiat in noie ✠ pa
tris ꝛ ✠ filij ꝛ spirit⁹ ✠ sci.
Amē. Dñs vobiscū. Oremus.

Deus inuicte virtutis au
ctor ꝛ īsupabilis im-
perij rex ac semp magnificus
triūphator: qui aduerse dña
tiōis vires reprimis: qui ini-
mici rugientis seuitiam supe
ras: qui hostiles neqtias po
tens expugnas: te domie tre
mentes ꝛ supplices depreca-
mur ac petimus: vt hāc crea
turam salis ꝛ aque dignāter
acci ✠ pias: benign⁹ illu ✠
stres: pietatis tue more san-
cti ✠ fices: vt vbicunq̃ fue-
rit aspersa per inuocationē
sancti tui nois ois infestatio
imūdi spūs abijciat: terror-
q̃ venenosi serpētis procul
pellat ꝛ p̄sentia sancti spūs
nobis misericordiā tuā po-
scētib⁹ vbiq̃ adesse dignetur
Per dñm. in vnitate eiusdē.
Añ. Asperges me dñe ysopo ꝛ mūda
bor: Lauabis me ꝛ sup niuē dealba
bor. ℣. Miserere mei de⁹ s̄z ma.
mi.t. Gloria patri Sicut erat. Laua
bis. Tpe resurrectiōis añ. Vi
di aquā egredientē de tēplo a latere
dextro all'a ꝛ oēs ad quos peruenit
aqua ista salui facti sunt Et dicēt all'a
all'a. ℣. Hec est dies quā fecit dñs
Exul. ꝛ le. i ea. Glia pri. Sicut erat.
Et dicēt. Iste ℣. dicit in die re-
surrectiōis ꝛ i oct. Tpe resur
rectiōis ceteris dñicis dieb⁹
hic erit ℣. Cōfitemini dño qm̄
bon⁹ qm̄ i se. mi. eius. Tpe pēteco
stes. ℣. Emitte spūm tuū. ꝛ crea
buntur Et reno. fa. terre. Post asp-
sionē aq̄. Dñs vobiscū. Oremus.

Exaudi nos dñe sancte
pater omnipotēs eter
ne de⁹ ꝛ mittere dignare san-
ctū angelū tuum de celis qui
custodiat: foueat: protegat:
visitet ꝛ defendat omnes ha
bitantes in hoc habitaculo.
Per. Benedictio mense. Lec-
tor. Benedicite. Conuentus.
Oculi omniū in te sperāt dñe ꝛ tu
das escā illoꝛ in tpe oportuno: ape-
ris tu manū tuam ꝛ imples omne
animal benedictiōe Gloria. Sicut

erat Kyriel. Xpel. Kyriel. Paf nr.
Hebdomodarius. Et ne nos
Orem⁹. Bñdic ✠ dñe dona
tua que de tua largitate su-
mus sumpturi. Per dñm ꝛc.
Amen. Dicat lector Dñe iube
bñdicere. Abbas Mēse cele-
stis pticipes faciat nos rex
etne glie Amen. Sed si sit ie
iuniū ad prādium dicat ℣.
Edēt pauperes ꝛ saturabūtur. Et lau
dabūt dñm qui requirunt eū: viuent
corda eoꝝ in sclꝫ scli. Cetera sicut
supra ordinatū est. Si vo nō
sit ieiuniū ℣. iste dicat ad ce-
nā: ꝛ bñdictio sup lectorē ab
abbate dicat. Ad cenam ppe
tuam pducat nos rex eterne
glorie. Ad collationem dica
tur Benedicite. Largitor om-
niū bonorū bñdicat potum
seruoꝝ suoꝝ. Post prādiuꝫ
abbas dicat. Tu autem. Le
ctor. Dñe miserere nostri. Cātor
Confiteant tibi dñe oia opera tua.
Cōuentus. Et sancti tui bñdicāt
tibi. Glia. Sicut. Heb dari⁹ Agi
mus tibi gratias ops deus
pro vniuersis beneficijs tu-
is. Qui vi. ꝛ re. per omnia se
se. se. Amē. Cātor miserē mei
deus ꝛc. Gloria. Sicut erat.
Kyriel. Xpe. Kyriel. Pater noster.
Heb darius. Et ne nos. ℣. Di
spersit dedit paupib⁹. Justicia eius
manet in sclꝫ se. ℣. Benedicā dñꝫ
oi tpe: Semp laus eius in ore meo.
℣. In dño laudabit aia mea: Au-
diāt māsueti ꝛ letent. ℣. Magni
ficate dñꝫ mecū: Et exaltem⁹ nomē
eius i idipsuꝫ. ℣. Sit nomen dñi
bñdictū: Ex hoc nūc ꝛ vsqꝫ in sclm.
Retribuere dignare dñe oi-
bus nobis bona faciētibus
ppter nomē tuū vitā eternā.
℣. Bñdicam⁹ dño. Cātor. De
pfūdis. Alternati totū pagat.
Regem. Kyriel. Xpel. Kyriel. Pa
ter nr. Et ne nos. A porta iferi. Dñs
vobiscū. Colla. Fideliū. Per
xpm. Si fuerit tēpus ieiunij.
Cātor Memoriā fecit mirabiliū
suoruꝫ misericors ꝛ miserator dñs.
Cōuētus. Escā dedit timentib⁹ se.
Si nō fuerit tēpus ieiunij di-
cat ad cenā Benedictus de-
us in donis suis ꝛ sanctus in
oibus opibus suis. Qui vi.
ꝛ re. Per heb dariuꝫ ad prā
dium ꝛ ad cenam. Ostende.
vt. s. Ad collationem dicant.
Retribuere ꝛc. quilibet per
seipsum summissa voce: Et p
cōuētū quādo nō dicit Mi-
serere: dicatur Laudate dñm
omnes gē. Benedictio stole.

Domine scẽ pater ops eterne de⁹ qui ꝑ vnicũ filiũ tuũ dñm nostrũ iesuz xp̄m stolã imortalitatis quã ꝑthoparẽtis culpa ꝑdideramus reddere dignat⁹ es: hãc stolã materialez sacerdotali ministerio dedicatã per vtutẽ sancti spũs tui bñ ✠ dicere ⁊ cõsecrare digneris: vt q̄cũqꝫ cuz ea sacris altaribus mistraturi accesserint: ab omni vinculo suoꝝ peccatoꝝ absolui mereant: ⁊ in resurrectiõe iustoꝝ ⁊ imortalitatꝭ stola indui ⁊ ꝑfrui mereant. Per eũdem. In vnitate eius.

Bñdictio stole vel planete.

Deus inuicte vtutꝭ triũphator ⁊ oĩum reruz creator ac sctificator: itẽde ꝓpici⁹ p̄ces nostras: ⁊ has stolas vel planetas leuitice ac sacerdotalis glorie mistris tuis fruẽdas bñ ✠ dicere ⁊ sci ✠ ficare: consecrareqꝫ dignerꝭ: oẽsqꝫ eis vtẽtes tuis misteriis a nobis idignis cõsecrãdis aptos ⁊ in eis tibi deuote ⁊ laudabiliter s̄uiẽtes gratos efficẽ ꝯcedas: ⁊ nũc ⁊ semꝑ ꝑ ĩfinita scl'a scl'oꝝ. Bñdictio ad oĩa vestimẽta sacerdotalia seu secretoꝝ ordinũ.

Domie de⁹ noster ops rex ac magnific⁹ triũphator q̄ sanctos patres nostros: qui tibi in sacerdotali ordine placuerũt diuersi generis ornamẽta ⁊ vestimẽta sacerdotalia fieri ⁊ ornari tibi inseruiẽtes iussisti: exaudi orationem nostrã ⁊ hãc planetã seu poderẽ albã ac stolam cingulũ orariũqꝫ dextera tua scã bñdice ✠ re sãctifi ✠ care cõsecrareqꝫ ⁊ purificare digneris: quatin⁹ hec vestimẽta ministris ⁊ sacerdotibus ac leuitis tuis ad diuinũ cultũ ornandũ explendũqꝫ ꝑficiãt: sanctisqꝫ altaribus tuis mũdi ⁊ ornati his vestibus ministraturi irreꝑhensibiles in actu ⁊ victu interius exteriusqꝫ appareant: tibiqꝫ soli deo puro corde ⁊ mũdo corpore omnib⁹ diebus vite eorũ irreprehẽsibiliter sanctorũ patrum exempla sequẽtes seruire valeãt: hisqꝫ sacris mysteriis s̄z tuã voluntatem quãdo tibi placuerit expletis celestis regni gloriã cuz oib⁹ nobis sibiqꝫ cõmissis percipe mereantur.

Per. Bñdictio corporalis.

C Lemētissime dñe cui⁹ inenarrabilis virtus: cui⁹ mysteria archanis mirabilibus celebrant: tribue q̄s vt hoc linteamen tue ꝓpitiationis bñdictio ✠ ne scificet ad ꝯsecrādū sup illud corp⁹ dei ⁊ dñi nostri iesu xp̄i filij tui. Qui tecum. Bñdictio ad oia i vsu altaris vel basilice.

O Mnipotēs ⁊ misericors deus q̄ ab initio vtilia ⁊ necessaria hoib⁹ creasti: tēplaq; hoīuz manu facta nomini tuo dicari: tueq; habitatiōis loca vocari voluisti: q̄q; per famulū tuū moysen vestimēta pōtificalia ⁊ sacerdotalia seu leuitica ⁊ alia queq; diuersi generis ornamēta ad cultum ⁊ decorē tabernaculi ⁊ altaris tui fieri decreuisti: exaudi propitius preces nostras: ⁊ hec oia diuersoꝝ generū ⁊ specierū ornamēta in vsuz huius basilice vel altaris ad honorem ⁊ gloriā tuā p̄parata puri ✠ ficare ⁊ sci ✠ ficare cōsecrareq; per nostre humilitatis seruitutem digneris: vt ⁊ diuinis cultibus sacrisq; mysteriis apta existāt: hisq; cōfectioni corporis ⁊ sanguinis iesu xp̄i filij tui dñi nostri dignis pareat famulatibus. Qui tecum vi. Consecratio patene.

C Onse ✠ cramus ⁊ sācti ✠ ficamus hāc patenam ad cōsecranduz in ea corpus dñi nostri iesu christi patientis crucem pro salute omnium nostrū. Qui cū deo patre ⁊ spiritu scō viuit ⁊ regnat. Hic mitat sacerdos pollicē in oleo cōsecrato ⁊ faciat crucē sup patenaz dicens.

C Onse ✠ crare ⁊ sci ✠ ficare digneris dñe deus oīp̄s patenā hāc ꝑ istā vnctionē ⁊ nostraz bñdictionē in xp̄o iesu dño nostro. Qui tecum. Benedictio calicis.

O Rem⁹ dilectissimi fratres vt deus noster calicē hūc in ministeriū ꝯsecrādū celestis gratie inspiratione sancti ✠ ficet: vt ad humanam benedictionem plenitudinē diuini fauoris accōmodet Per dñm nostruz iesum christū filiū suū. Qui cuz eo viuit ⁊ regnat. Alia oratio.

D Ignare dñe deus noster calicē istuz in vsuz

ministerij tui pia deuotione famulat⁹ formatū: ea san✠ctificatiōe pfūdere: qua mel chisedech famuli tui sacratū calicem perfudisti: ⁊ qd arte vel metallo effici nō pōt: altaribus tuis dignuʒ fiat tua benedictione preciosuʒ atqȝ sanctificatum. Per. Dum super calicem facit crucem de chrismate dicat orationem.

Omnipotēs sempiterne deus manibus nostris q̄s opē tue bn̄dictio✠nis īfunde: vt per nostrā benedictionē hoc vasculū sanctificet ⁊ corporis ⁊ sanguinis dn̄i nostri iesu christi nouum sepulchrū spiritus sancti gratia perficiatur. Per.

Benedictio fructuū nouoꝝ.

Domine scē pater oṗs eťne de⁹ q̄ celū ⁊ terrā mare ⁊ omnia creasti te supplices q̄s: vt hunc fructum nouū bn̄✠dicere ⁊ sci✠ficare digneris ⁊ multiplicare abūdāter offerētibus tibi vt repleas illoꝝ cellaria cū fortitudine frumēti ⁊ vini ⁊ olei vt letantes in eis referant tibi deo omnipotenti laudes ⁊ gratias. Per. Benedictio ad omnia que volueris.

Benedic dn̄e creaturā istā: vt sit remedium salutare generi humano ⁊ p̄sta p īuocationē nois tui. vt qcūqȝ ex ea sūpserint corporis sanitatē ⁊ anime tutelā percipiant. Per. Ad pueros confirmandos. Oratio

Omnipotēs sempiterne de⁹ q̄ regenerare dignatus es famulos tuos ex aqua ⁊ spiritu sancto: quiqȝ dedisti eis remissionē oīum peccatoꝝ mitte in eis septiformē spiritū sanctū tuū paraclitū de celis: spūm sapientie ⁊ itellect⁹: spūm ꝯsilij ⁊ fortitudinis: spūm sciētie ⁊ pietatis vt repleas eos spū timoris tui ⁊ confirma eos signo crucis. Per. Tūc faciat eṗs ī frōte pueri signū ✠ d chrismate Signo ⁊ cōfirmo te signo crucis vt habeas vitaʒ eternā. Amē. Et clerici dicāt. Ecce sic benedicetur homo. ℣. Bn̄dicat. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Sicut erat. Seqt bn̄dictio.

Deus qui apostolis tuis eorūqȝ successorib⁹ sanctū dedisti spūʒ: ꝯcede ꝓpitius: vt quoꝝ frōteʒ sacro

chrismate deliniuimus ⁊ si-
gnaculo xpi cõfirmauimus
idem spiritus sanctus adue-
niens templum glorie sue di
gnanter habitando perfici-
at. Per. Benedictio crucis.

BEne✠dic dñe hãc cru
cẽ p quã eripuisti mun
dũ a potestate demonũ ⁊ su-
perasti passiõe tua suggesto-
rem peccati: qui gaudebat in
preuaricatione primi homi-
nis: per vetitum lignũ sancti
fica istud signaculum passio
nis tue vt sit inimicis obsta-
culum: ⁊ credẽtibus in te per
petuũ pfice vexillũ. Qui vi-
uis ⁊ regnas. Itẽ alia orõ.

ROgamᵘˢ te dñe sancte
pater oĩps eterne deᵘˢ:
vt digneris bñ✠dicere hoc
lignũ crucis: vt sit remediũ
salutare generi humano: sit
soliditas fidei: pfectusqꝫ bo-
norum operũ: redẽptio ani-
marũ: ptectio ac tutela ↄtra
seua iacula inimicorũ. Per
dñm. Benedictio cereorum.
Dominus vobiscum. Oremus.

DEus inestimabilis po
tẽtie cuiᵘˢ vnigenitᵘˢ cũ
nostra hũanitate hodierna
die itẽplo est a matre virgine
pñtatᵘˢ: bñ✠dicere dignare
hos cereos in honore nõis
tui ↄsecratos: ⁊ ↄcede p inter-
cessionẽ btẽ semp vginis ma
rie: vt quicũqꝫ hec luminaria
pro honore filij tui dñi no-
stri manibus gestauerint tẽ-
porali potiantur sospitate:
atqꝫ vbicũqꝫ istorum flãma
fuerit accensa: immũdorũ re-
pellat spirituũ falsitatẽ: sicqꝫ
mereantur perfrui tẽporali
letitia: quatinus obuiã spon
so pgẽtes: lãpadarũ lumine
splẽdẽtes ad nuptias valeãt
intrare cũ spõso gaudentes.
Per eũ. Bñdictio cinerum.
Dominus vobiscum. Oremus.

DEus qui nõ mortẽ sed
penitẽtiam desideras
peccatorũ: fragilitatẽ nostrã
benignissime respice: ⁊ hos
cineres quos causa pferẽde
humilitatis atqꝫ pmerende
venie capitibus nostris ipo-
ni decernimus bñ✠dicere
pro tua pietate digneris: vt q̃
nos cinerẽ esse ⁊ ob prauita
tis nostre meritũ in puluerẽ
reuersuros cognoscimᵘˢ: pec-
catorũ omniũ veniam ⁊ pre
mia penitentibus repromis-
sa misericorditer ↄseq̃ merea

mur. Per. Benedictio oliuarũ. Dñs vobiscum. Oremus.

Omnipotẽs sẽpiterne redẽptor q̃ de celis ad terrã descẽdere et ad passionẽ voluntatis tue venire dignatus es: vt hũanũ genus tuo precioso sanguine liberares adesto pius ecclesie tue votis et supplicationibus nostris. Tu eim dñe mansuetus mãsueti aialis aselli terga isidens ad passiões redẽptionis nostre spontaneus aduenisti cũ tibi ramis arboreis occurrẽtibus discipulorũ turbis certatĩ sterneret via et triũphatricibus palmis cum voce laudis occurrerẽt plurime pplorũ caterue resultantes pariter et dicẽtes: osana filio dauid: benedictus qui venit in noie dñi. Tibi in mõte oliueti oliuarũ ramis via constrata est. Tu quondã noe in archa super vndas diluuij gubernasti et colũbe ministerio p oliue ramũ pacẽ terris redditã nunciari voluisti. Sed et iacob patriarcha in ministeriũ glorie tue erigens lapidẽ: ex huius arboris ramis oleũ benedictiõis in cacumẽ tituli ĩfudit. vnde vnxisti reges et pphetas tuos. Tu eim es xps dñs: tibi competit fructus vnctionis et pacis in cuius ineffabilẽ laudẽ psalmista cecinit dicẽs: vnxit te deus deus tuus oleo exultationis pre participibus tuis. Quapropter supplices te dñe deprecamur vt bñ✠dicas hos ramos arborũ quos tui famuli i suis suscipiẽtes manibus i occursum tui pperare teq̃ benedicere et glorificare desiderant. Ecce hierusalem sedens super asinũ rex mansuetus aduenisti. Adueni ergo rogamus et nobis et in medium nostri cõsiste: vt te aduenire in nostris cordibus sentiamus: et qui nos reparasti per crucem: iterũ lapsos repara per eandẽ beatificã passionẽ. Oris nostri cõfessionem et ieiunij humiliationem libens suscipe et fructũ nos viriditatis habere concede: et quatinus tuis imbribus irrigati mereamur tibi suauiũ fructuum vbertate placere: et sicut illi tibi pcesserũt obuiã cum arboreis frõdibus egressi: ita nos te redeunte in secundo aduẽtu cum

palmis victorie leti merea-
mur occurrere saluatori mū-
di. Qui cū patre i vnitate spi
ritus sācti viuis ⁊ regnas de
us per oia secl'a scl'orꝫ. Amē.
Benedictio ignis in sabbato
sancto pasche ⁊ penthe. Domi
nus vobiscum. Oremꝰ.
Domine deus pater lu
men indeficiēs exaudi nos:
tu es sancte conditor omniū
luminū. Bene ✠ dic domie
hoc lumē qḋ a te sanctificatū
atqꝫ benedictum est: qui illu-
minasti omnem munduꝫ: vt
ab eo lumine accendamur ⁊
illumiemur igne claritat] tue.
Et sicut igne illumiasti moy-
sen: ita illuminare corda no
stra ⁊ sensus nostros digne-
ris: vt ad vitam eternā pue-
nire mēamur. Per. Quan-
do primuꝫ tondetur infans.
Omnipotēs sempitne
deus respice ꝓpicius
super hunc pueruꝫ famulum
tuum ill'. quē ad nouam ton-
dendi gratiaꝫ peruenire feci-
sti: tribue ei fidei perseueran-
tiam: vt ad fidelium tuoruꝫ
pertingere mereatur consor-
tium. Per dominū. Dum in-
fans clericus efficit oratio.

Domie saluator: inocē
tie amator humilitat]
assumptor: mā suetudinis ha
bitator: qui veniētibus infā-
tibus sancte manus tue be-
nedictionē imponēs talium
dixisti esse regnū celorū: be-
ne ✠ dic hūc famulū tuū ill'.
cui in tuo nomine initiū inci
dimꝰ capillorū. tu ei dn̄e cō-
ple etatē: ꝑfice itellectū: sapiē
tiāqꝫ largire: vt te itelligat: te
sapiat: tuorū sit preceptoruꝫ
susceptor atqꝫ impletor: vt i
eadē mandatorū tuorꝫ sem-
per ambulās via: tam ad se-
nileꝫ etatem ꝗ̄ ad vitā eternā
consequendā pueniat. Per.
An̄. Tu es dn̄e qui restitues here-
ditatē meā mihi. ℣s. Cōserua.
Dn̄s vobiscū. Oremꝰ. Oratio.
Presta q̄s omp̄s deus
huic famulo tuo ill'. cu
ius hodie capitis comā pro
diuino amore deponimꝰ: vt
in tua dilectione ꝑpetuo ma-
neat: ⁊ eū sine macula in sem
piterna scl'a custodias. Per.
Benedictio ad barbas iuue
nū. Dn̄s vobiscum Oremus.
Oratio.
Deus cuiꝰ spū
creatura ois incremē-
tis adulta cōgaudet: exaudi

preces nostras super hunc famulū tuū ill. iuuenilis etatis decore letantem et primis auspicijs ad tondenduz exaudi dn̄e: vt in oibus protectionis tue munitus auxilio: celestez bn̄dictionē accipiat et presentis vite subsidijs gaudeat et eterne. Per. i vnitate eiusdē

An̄. Sicut ros hermon qui descendit in mōtē syon: sic descendat super te dei benedictio. ps. Ecce q̄ bonū etc. Dn̄s vobiscum. Oremus

O Mnipotēs sempiterne de⁹ bn̄✠dic hunc famulū tuū q̄ tibi primitias sue offert iuuentutis: effunde domine benedictionē tuam: vt in caput barbā q̄z ei⁹ trāseat sicut in barbā aaron et in eadē benedictione in via mādatorum tuorum ambulet et cum eadē ad sūmā senectutē perueniat. Per do. Ad clericū faciendum ex seculari habitu receptum. Dn̄s vobiscum. Oratio.

O Rem⁹ dilectissimi dominū nostrū iesuz xp̄z pro hoc famulo suo ill. q̄ ad deponēdā comaz capitis sui pro ei⁹ amore festinat: vt donet ei spūm sanctū qui habitū religionis in eo perpetuo conseruet: et a mūdi impedimēto vel seculari desiderio cor eius defendat: vt sicut imutatur in vultu: ita man⁹ dextere eius ei virtutis tribuat incremētum et ab omni cecitate humana oculos ei⁹ aperiat: et lumē ei eterne vite pcedat. Qui cū deo patre et spu sctō viuit. Duz tōdis eum dices.

Tu es dn̄e q restitues hereditatem meā mihi. ℟. Dn̄s pars hereditatis mee et calicis mei. Et repetat. Tu es dn̄e: Glia patri. Et repetat. Tu es dn̄e. An̄. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o et misericordiam a deo salutari suo q̄z hec est generatio querentiū dominuz. ps. Domini est terra. vsq̄z in finem. Oratio

O Mnipotēs sempiterne de⁹ ppitiare peccatis nostris: et ab oi s̄uitute secularis habit⁹ hūc famulū tuum ill. emūda: vt dū ignominiā secularis habit⁹ deponit tua semp i euū pfruat gratia et sicut similitudinem corone tue eū gestare facimus i capite: sic tua virtute hereditatem subsequi mereatur eternam. Postq̄ fuerit tōsorat⁹ dicat orationē. Presta q̄s oīps deus huic famulo tuo ill. vt. s.

¶ Incipit ordo ad recipiēdū nouitias ſ3 morē ordinis Ciſterciēſis. Primo virgo volens ingredi monaſteriū veniat ad eccleſiā cū veſtimētis nuptialib9 capillis ab humeris depēdētib9 ꝛ habeat i capite ſerta virētia ſine aliquo alio vano ornamēto: deinde cātet ſiue legat miſſa ꝛ communicet. Cōpleta aūt miſſa abbas bñdicat veſtes ꝛ velamina ſup ſcabellū altaris poſita cātando ſiue legendo

℣. Oſtēde nobis dñe miſericordiā tuā. ℟. Et ſalutare tuū da nobis.
℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu.

Oratio ad bñdicēdū veſtes.

DEus qui ſola tua ineffabili pietate qua nōmin9 ſuauiter ꝙ ſapiēter vniuerſa diſponis: lanā veſtiū ad vſum hoīum de velleribus ouiū ꝓduxiſti: vt trino bñficio ſimul ornarēt fouerent ꝛ ab itemperie aeris corpora tuerent: immēſe clemētie largitatē ſuppliciter exoramus vt hec indumēta que pñs famula tua pro forma habit9 ordinis Ciſterciēſis ad tibi i ipſo ordine laudabiliter ſeruiēdū itēdit aſſumere: ita be✠ne dicere ꝛ ſancti ✠ ficare digneris: ꝙ ſint ei ad operimētū peccatoꝝ ſuoꝝ fortiſq3 armatura ac tuta defenſio ꝯtra aereas poteſtates ꝛ ignea hoſtis nequiſſimi tela ꝛ adiutoriū triūphalis obtētum quib9 perſeuerādo vſq3 in finē tādem imarceſſibilis glorie brauiū dono tue gratie valeat adipiſci: necnō ad celeſte conuiuium ſuauiſſimi ſpōſi ſui filij tui dñi noſtri ieſu xpi ꝑhēniter regnatura cū nuptiali veſte delectabiliter introduci. Qui tecū vi. ꝛ re.

Orō ad bñdicēdū velamia.

DOmie ieſu xpe fili dei viui cuius apl's mulierem ſexū in ſignū ſubiectionis humilitatis ꝛ honeſtatis velamē ſup caput ſuum propter angelos dei habere ꝑcepit: cuiuſq3 oculos tempore acerbiſſime paſſiōis tue peccatores impij velauerūt: ꝙs ꝓpter gl'iam honorādi noīs tui tam copioſam bene✠dictiōis ſup his velaminib9 infunde virtutem: quod famula tua illa gerens tibi ſubie-

cta in oibus et cuicunqȝ tenet ex ordine quē assumit efficiatur: ne ꝓprias virtutes et bona cōcernēs in gloriā erecta depereat. sed in vera humilitate ei obūbrēt ac turpissime mortis tue dulcis sponsi sui memoriā semꝑ mētis eiꝰ oculis repn̄tēt: vt cum hac galea salutis tanq̄ socia passiōis tue cōsolationē tecū eternam et cū oi curia celesti semꝑ valeat experiri. Qui viuis etc.

Finita bn̄dictione aspgat aq̄ bn̄dicta ipsa velamina et vestes et icēsent: deinde abbas tribuat v̄gini ingredīēti monasteriū cereū accēsum dicendo. Hic imponitur nomen.

Accipe. N. soror charissima lumē corꝑale in signū lumis interioris ad repellēdas oēs tenebras ignorātie vel erroris: vt lumie diuine sapiētie illustrata cuȝ seruore sci spūs iesu xp̄i ecclesie spōsi eternū cōsortiū merearis. Qui viuit et regnat i vnitate eiusdē spūs sancti deus per omnia secula seculoruȝ. ℟. Amē. Hic nomē dicēdo.

Accipe. N. soror mea vexillū sancte crucis signaculū victorie tue: vt hoc singulare signū q̇d in exēplū primi illius sacratissimi vexilli p̄cioso filiȷ̄ dn̄i nostri iesu xp̄i sāguie triūphalis erectū est: sit tibi remediū singulare: soliditas fidei: ꝑfectus bonoꝝ operū: redēptio aīe: ꝑfectio ac tutela ꝯtra seua iacula inimicoꝝ et tutamē aīe tue. Qui cū patre et spiritu sācto viuit et regnatꝰ deꝰ ꝑ oia scl'a seculoꝝ. ℟. Amē. Dein de cātet abbas siue legat. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. ℟. Ex hoc nūc et vsqȝ in seculū. ℣. Adiutoriū nostrū in noie dn̄i. ℟. Qui fecit celū et terrā. ℣. Cōgrega nos dn̄e de nationibus. ℟. Et cōfiteamur noi scō tuo et gl'iemur in laude tua. ℣. Dn̄s custodiat introitū tuū et exitum tuū. ℟. Ex hoc nūc et vsqȝ in seculū. ℣. Saluā fac ancillā tuā. ℟. Deus meus sperātē in te. ℣. Mitte ei dn̄e auxiliū de scō. ℟. Et de syon tuere eaȝ. ℣. Esto ei dn̄e turris fortitudīs. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil ꝓficiat inimicꝰ in ea. ℟. Et filiꝰ iniq̄tatis nō nocebit ei. ℣. Domine exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Et cū spū tuo.

Oratio dicēda super ingres-

surã monasterium. Oremus

Domine iesu xpe rex re
guz ⁊ dñs dñantiũ q̃
a patre egrediẽs ⁊ hunc mũ-
duz ingrediẽs carnẽ mundis
simaz de imaculata v̾gine su-
scepisti: vt nos liberes de ma
nib⁹ inimici: ⁊ ad padisi pa-
triã reuocares: respice super
hãc famulã tuã que mũdum
cũ põpis suis relinquere di-
sposuit: vt sacro monasterio
tibi dño deo suo vero sctãrũ
aiaꝝ sponso facias ppetuo
deſuire ac infunde cordi suo
benignissimã spũs sci gratiã
que eã illumiet ad te deũ cre-
atorẽ suũ cognoscẽdũ ac pfe
cte diligẽdũ: vt cũ dies finis-
qꝫ vite ei⁹ aduenerit: emenda
ta ab oib⁹ peccatis suis ad re-
gna valeat celestia puenire.
Qui viuis ⁊ regnas ⁊c. ℟.
Amẽ. Deinde aspgat eã igres-
surã abbas aq̃ bñdicta i mo
dũ crucis dicendo. Bñdicat te
dñs ex syõ ⁊ videas bona hierlm oi
b⁹ dieb⁹ vite tue. Deinde incẽset
eã dicẽdo. Dirigat dñe oro mea
Sicut icẽsuz in cospectu tuo. Po-
stea ducat ad itroitũ mona-
sterꝭ cãtãdo siue legẽdo Te
deũ laudam⁹. Et dũ vẽtũ fu

erit ad portã monasterꝭ tã-
diu ibi assistãt donec a matre
tõdat: ⁊ añ icisionẽ capilloꝝ
dicat abbas hãc orõnẽ. Orõ.

Orem⁹ dilectissimi frẽs
⁊ sorores dñz nostrũ
iesuz xpm p hac famula sua
que ad deponẽdã comã capi
tis sui pro ei⁹ amore festinat:
vt donet ei spũm sanctũ q̃ ha
bitũ religiõis i eã ppetuo ser
uet ⁊ a mundi ipedimẽtis ac
sclarib⁹ desiderꝭs cor ei⁹ de-
fendat: vt sicut in capite mu-
tat ⁊ vultu: ita man⁹ dextere
ei⁹ v̾tutis sibi tribuat icremẽ-
ta ⁊ ab oi cecitate spũali ocu
los ei⁹ apiat: sibiqꝫ eterne glo-
rie lumẽ infundat. Qui viuit
⁊ regnat cũ deo patre in vni-
tate spũs sancti de⁹ p oia se-
cula seculoꝝ. ℟. Amen. Hic
ammotis ornamẽtis capitis
tondat a matre dicendo hũc
℣. Hec accipiet bñdictionẽ a dño
⁊ misericordiam a deo salutari suo: qꝫ
hec ẽ gñatio q̃rẽtiũ dñm q̃rẽtiũ fa-
ciem dei iacob. Que statiz post
tonsurã capilloꝝ ingrediat
monasteriũ: ⁊ eũtes monia-
les bine cũ luminarib⁹ ad ec
clesiã intus ibidẽ mater eam
exuat vestimẽtis secularib⁹

dicēs: ℣. Exuat te dñs veterē ho
minē cū actib⁹ suis. ℟. Amē. Dein
de iponat sibi habitū religio
nis dicens. ℣. Induat te do-
minus nouum hominem qui secun
dum deū creatus est in iustitia ꝛ san
ctitate veritatis. ℟. Amen. Dein
de ps. Domine exaudi ora-
tionem meam auribus per-
cipe ꝛc. Kyriel. Xpel. Kyriel. Pa
ter nr. ℣. Et ne nos inducas i tēta
tiōez. ℟. Sz libera nos a malo. ℣.
Ostēde nob dñe mīiam tuā. ℟. Et
salutare tuū da nob. ℣. Esto ei dñe
turris fortitudis. ℟. A facie inimici.
℣. Nihil pficiat inimic⁹ i ea. ℟.
Et filius iniqtatis nō apponet nocere
ei. ℣. Mitte ei domine auxilium
de sancto. ℟. Et de syon tuere eā.
℣. Dñe exaudi orationē meā. ℟.
Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dñs
vobis. ℟. Et cū spū tuo. Orem⁹.

Adesto dñe supplica-
tiōib⁹ nostris ꝛ hāc fa-
mulā tuā. N. bene ✠ dicere
digneris: cui in tuo noīe ha-
bitū religiōis iponim⁹: vt te
largiēte ꝛ deuota in ecclesia
tua psistere ꝛ vitā pcipe me-
reatur eternā. Per dñm no-
strum ꝛc. Et tūc icipit abbas
Hy⁹. Ueni creator spūs ꝛc.
Ceteris fribus psequētibus

Et cū induta fuerit ꝛ velata
existente ea coram altari debz
a matre sibi i manib⁹ accēsus
cere⁹ quē gestauerat: ꝛ cōple
to hymno dicat abbas. ℣.
Emitte spūz tuū ꝛ creabūt. ℟. Et
renouabit faciem terre. ℣. Saluā fac
fuā ꝛ ācillā tuā. ℟. De⁹ me⁹ span
tē i te. ℣. Dñe exaudi orōnē meā.
℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣.
Dñs vobis. ℟. Et cū spū tuo. Orō

Deus cui oē cor pz ꝛ ois
voluntas loqt ꝛ quem
nullū latet secretū: purifica p
ifusionē sci spūs cogitatiōes
cordis nostri: vt te pfecte dili
gere ꝛ digne laudare merea
mur. Per dñm nostrum ꝛc.

Alia orō.

Deus miseri
cors de⁹ clemēs cui cū
cta bōa placēt sine q̄ nihil sā-
ctū ichoat nihil qz bonū pfi-
cit adsint nostris hūilib⁹ pcib⁹
tue pietatis aures: ꝛ hāc famu
lā tuā. N. cui i tuo scō noie sa
cre religionis habitū iposui-
mus: a mūdi ipedimēto vel
seclari desiderio defēde: ꝛ cō
cede ei vt i hoc scō pposito d
uota existat: ac remissiōe pec
catorum pcepta ad electorum
tuorum pueire valeat psortium.
Per dñm nostrum ꝛc. Alia orō

Quesumus omnipotens deus pater misericordiarum et deus totius consolationis qui per omnipotentiam sapientiam et clementiam tuam potes scis et vis homines saluare quem creasti: nec letaris in peccatorum perditione morientium: sed magis quod conuertantur et viuant: ob amorem merita et intercessionem gloriosissime matris tue intemerate virginis marie ac sanctorum patrum nostrorum benedicti et bernardi respice illo pietatis oculo quo beatum petrum in atrio pontificis aspexisti: presentem famulam tuam hodie penitus de mundi pompis te eligentem conuersam et in ordine cisterciensi perpetuo famulatu tibi deuotissime mancipatam: quo benignissimo respectu humilitas eam subijciat: penitentia reducat: iusticia conducat: obedientia deducat: perseuerantia perducat: deuotio introducat: puritas iungat et tibi charitas vniat: in quo simul omnia bona sine vllo malo possint quibus hec tua pia dignatione concesseris possidere. Per dominum nostrum etc. ℟. Amen. Et interim quod iste orationes predicte leguntur nouicia recipiat ad amplexus omnium monialium incipiendo ab abbatissa et sic successiue a ceteris: et deinde conducat nouicia ad patrem abbatem et flexis genibus ante eum: ac postea abbatissa cum omnibus sororibus petant benedictionem dicendo. ℣. Benedic nos pater. Et tunc pater eas benedicat dicendo. Virtus perseuerantie et pax dei patris omnipotentis eiusque filij domini nostri iesu christi et spiritus sancti descendat super vos et maneat semper. ℟. Amen.

¶ Incipit officium ordinis ad monachum benedicendum professum. Hic ordo extendit etiam ad moniales.

Ego frater ill. sacerdos vel diaconus vel subdiaconus vel acolitus vel clericus vel laicus promitto stabilitatem meam et conuersionem morum meorum et obedientiam secundum regulam sancti benedicti coram deo et omnibus sanctis eius: in hoc loco qui vocatur ill. constructo in honore sancte marie semper virginis necnon et beati ill. in presentia domini ill. abbatis. Lecta professione positaque super altare et signata reuersus ad gradum dicat hunc versum. Suscipe me domine. Flectens genua super articulis quotiens finierit psalmus. Postea prosternatur pedibus omnium fratrum et rediens ad gradum prosternat se in terram: post tri-

nā versus repetitionez dicat
Gloria patri. Kyriel. Pr nr. Ab-
oās dicat Et ne nos Postea
cātor īponat. ps. Misere. Glo
ria. Circa finem vo pī abbas
cū baculo ascēdēs gradū di
cat Saluū fac seruū tuū Mitte ei
dn̄e auxiliū de scō. Nihil pficiat ini
micus i eo. Esto ei dn̄e turris forti
tudinis. Dn̄e de⁹ virtutū conuer-
te nos. Dn̄s vobiscū. Oremus.
Deus indulgētie pater
qui seueritatem tue di
strictionis tēperans idulsisti
ne fili⁹ portet iniqtatē patris
et q̄ mira dispēsatiōe etiā ma
lis bn̄ vtens tue dignationis
gratiā p eos frequēter opa-
ris: q̄s clementiā tuā: vt huic
famulo tuo nō obsistat q̄ hi-
tū religiōis p nos tāta acta-
li re idignos accipit: sed mini
steriū qd exteri⁹ p nos exhi-
bet: tu īteri⁹ p donuz sci spūs
exequaris. Per dn̄m. in vni-
tate eiusdez. Orō. Oremus.
Deus qui coeternū tibi
filiū cūcta creasti: q̄q
mūdū peccatis inueteratū p
mysteriū incarnationis eius
renouare dignat⁹ es: te sup-
pliciter exoramus: vt eiusdē
dn̄i nostri gratia super hunc
famulum tuuz abrenūciatio
nē seculi psitētem clementer
respicere dignet: per quaz in
spiritu sue mentis renouat⁹:
veterem hominē cū suis acti
bus exuat: et nouū q̄ sm deū
creat⁹ est induere mereatur.
Per eūdē. Oratio. Orem⁹.
Domie iesu xpe qui es
via sine qua nemo ve
nit ad patrē: benignissimam
clemētiā tuam postulamus:
vt hūc famulū tuū a carnali
bus desiderijs abstractum:
per iter discipline regularis
deducas: et q̄ peccatores vo
care dignatus es dicēs: veni
te ad me oēs qui laboratis
et onerati estis et ego vos re-
ficiā: p̄sta vt hec vox inuita-
tionis tue ita in eo ꝯualescat
quatenus peccatoruz onera
deponens: et q̄ dulcis es gu-
stans tua refectione sustētari
mereatur: et sicut attestari de
tuis ouib⁹ dignat⁹ es: agno-
sce eū inter oues tuas et ipse
te agnoscat vt alienū non se-
quatur sz te: neq̄ audiat vo-
cē alienorū sz tuā qua dicis:
q̄ mihi ministrat me sequat.
Qui viuis et regnas. Oratio
ad spiritū sanctuz Oremus.

Sancte spiritus qui te dominum ac deum reuelare mortalibus dignatus es: immensam tue bonitatis gratiam postulamus: vt sicut vbi vis spiras: sic et huic famulo affectum deuotionis indulgeas: et quoniam tua sapientia est conditus: tua quoque prouidentia gubernetur: quem iuxta consuetam tibi gratiam vnctio tua de omnibus doceat et per intercessionem beatissimi Benedicti: quem precipuum huius sancte institutionis legislatorem dedisti: necnon et aliorum sanctorum ad quorum nomina petitionem facit eum a vanitate seculi veraciter conuerte: et sicut es omnium peccatorum remissio deprimentes impietatis obligationes in eo dissolue et ad obseruantiam sancti huius propositi: fac eum certatim feruere vt in tribulationibus et angustiis tua indeficienti consolatione valeat respirare et pie et iuste per veram humilitatem atque obedientiam in eterna charitate fundatus: quod te donante promisit felici perseuerantia compleat: quod ipse prestare digneris. Qui cum deo patre sancto que vnigenito filio eius domino nostro iesu christo viuis et gloriaris deus per infinita secula seculorum amen. Benedictio cuculle. Dominus vobiscum. Oremus.

Domine iesu christe qui tegmen nostre mortalitatis induere dignatus es: obsecramus immensam tue largitatis abundantiam: vt hoc genus vestimenti quod sancti patres ad innocentie vel humilitatis indicium abrenunciantibus seculo ferre sanxerunt tu ita benedicere ✠ digneris: vt hic famulus tuus qui hoc vsus fuerit te induere mereatur. Qui viuis et regnas deus. Quando exuit secularem habitum dicat. Exuat te dominus veterem hominem cum actibus suis. Quando induit monachicum habitum dicat. Induat te dominus nouum hominem qui secundum deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. Amen. Post hec cantor incipiat hymnum Veni creator spiritus. Et a conuentu alternatim totus hymnus cantetur: et nouiter benedictus in suo ordine collocetur. Quo dicto abbas prosequatur officium misse. Post euangelium misse semper benedicendi sunt nouitii vel nouitie. Vnde statim post ipsum debet ab-

bas casulā deponere ꝛ in pe
uiali ꝛ baculo pastorali to-
tum officiū benedictionis ex
plere. ¶ Incipit ordo ad be-
nedicēdū moniales ꝓfessas
Ego soror ill'. promitto
stabilitatē meā ꝛ ꝯuer
sionē morū meoꝝ ꝛ obediē-
tiā ſm regulā sancti Benedi-
cti abbatis coraꝫ deo ꝛ oibꝰ
sanctis eius quoꝝ reliq̄e hic
habent in hoc loco q̄ vocat
Cisterciēsis ordinis constru-
cto in honore beatissime dei
genitricis sempq3 v̄ginis ma
rie: necnō ꝛ beati ill'. in p̄ntia
dñi ill'. abbatis: necnō ꝛ dñe
ill'. abbatisse. Hac lecta ꝓfes
sione posita q3 sup altare: re-
uersa ad gradū dicat hūc V.
Suscipe me dñe ſꝫ eloquium tuū ꝛ
viuā ꝛ ne ꝯfundas me ab expectatio
ne mea. Quo dicto petat veni
am manibꝰ ꝛ genibus in ter
rā positis tam festis diebus
q̄ ceteris quotiēs finierit ipꝫ
v̄sum. Et cōuētus eūdē v̄sum
ter r̄ndeat adiungens. Gloria
patri ꝛ filio. Kyriel'. Xpel'. Kyriel'.
Pr nr. Abbas v̄o iterim ac-
cedēs ad altare tollat cartu-
lā: postea ꝓsternatur noui-
cia pedibꝰ oium sororꝝ ꝛ re-
dīēs ad gradum ꝓsternat se
interim: abbas v̄o cum bacu
lo veniens ad gradum dicat
Et ne nos inducas. Cōuentusq3
respōdeat. Sed libera nos. Po
stea cantorissa imponat p̄m.
Miserere mei deus secūduꝫ.
Gloria patri ꝛ filio. Circa fi
nem v̄o psalmi dicat abbas
has preces subsequētes. V.
Saluā fac ſuā ꝛ ācillā tuā. R. Deꝰ
meꝰ. V. Mitte ei dñe auxiliū de sā
cto. R. Et de. V. Nihil ꝓficiat ini
micꝰ i ea. R. Et filius. V. Esto ei
dñe turris fortitudinis. R. A facie.
V. Dñe deus virtutum ꝯuerte nos
R. Et ostende. V. Dñs vobiscuꝫ.
R. Et cū spiritu tuo. Oremus.
Deꝰ indulgētie pat̄ q̄ se
ueritatē tue districtio-
nis tēperās idulxisti ne filiꝰ
portet iniq̄tatē patris: ꝛ q̄ mi
ra dispēsatiōe etiā malis bñ
vtēs: tue dignatiōis gratiā p
eos frequēter oparis: q̄s cle
mētiā tuā: vt huic famule tue
nō obsistat q̄ habitū religio
nis p nos tāta ac tali re indi-
gnos accipit: sed ministeriuꝫ
qđ exteriꝰ per nos exhibet:
tu interius per donum sancti
spūs exequaris. Per dñꝫ. in
vnitate eiusdē. Oremꝰ. Orō.

DEus qui per coeternū tibi filiū cūcta creasti: quiq3 hūc mūdū peccatis inueteratū per mysteriū incarnationis ei⁹ renouare dignatus es: te suppliciter exoramus: vt eiusdē dñi nostri gratia sup hāc famulā tuā abrenūciationē seculi, pfitētē clemēter respicere dignet: p quā in spiritu sue mentis renouata veterē hominem cum suis actibus exuat ⁊ nouum qui fm deū creat⁹ est induere mereat. Per eū. Oremus. Orō.

DOmine iesu xpe qui es via sine qua nemo venit ad patrē: benignissimam clemētiam tuā postulam⁹: vt hāc famulā tuā a carnalib⁹ desiderijs abstractā p iter disciplne regularis deducas: ⁊ q peccatores vocare dignatus es dicens: venite ad me omnes q laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos: psta vt hec vox iuitatiōis tue ita in ea cōualescat ... tinus peccatoꝝ onera deponēs ⁊ q̄ dulcis es gustās: tua refectiōe sustētari mereat: ⁊ sicut attestari de tuis ouib⁹ dignatus es: agnosce eā inter oues tuas ⁊ ipsa te agnoscat vt alienū nō sequat sed te: neq3 vocē audiat alienoꝝ sed tuā qua dicis q mihi mistrat me sequatur. Qui vi. ⁊ reg. Orem⁹.

SAncte spūs q te deū ac dñm reuelare mortalib⁹ dignat⁹ es: imēsā tue bonitat gratiam postulam⁹: vt sicut vbi vis spiras: sic huic famule tue affectū deuotiōis idulgeas: ⁊ qm̄ tua sapiētia est cōdita: tua quoq3 puidētia gubernet: quā iuxta ↄsuetā tibi gratiā vnctio tua de oib⁹ doceat ⁊ p itercessionē beatissimi Benedicti quē pcipuū huius scē institutionis legislatorē dedisti: necnō ⁊ alioꝝ scōrū ad quoꝝ noīa petitionē facit: eam a vanitate seculi veraciter ↄuerte: ⁊ sicut es oīū peccatoꝝ remissio: deprimētis ipietatis obligationes in ea dissolue: ⁊ ad obseruātiā sci hui⁹ ppositi fac eā certatī feruere: in tribulatiōib⁹ ⁊ angustijs tua indeficiēti cōsolatiōe valeat respirare: ⁊ pie ⁊ iuste p verā humilitatē atq3 obediētiā in fratna charitate fundata: q̄d te donāte pmisit felici perseuerantia cōpleat.

Quod ipse pstare digneris:
Qui cū deo patre scōq3 vni
genito filio ei9 dn̄o nostro ie
su xp̄o viuis τ gl'iaris de9 p
infinita secl'a secl'oꝝ Amen.
Benedictio cuculle vel clami
dis. Dn̄s vobiscū. Oremus.
D Omine iesu xp̄e q tegu
mē nostre mortalitatis idue
re dignat9 es: obsecram9 imē
saʒ tue largitatis abūdātiā:
vt hoc gen9 vestimenti qd sci
patres ad inocētie vl' hūilita
tis idiciū abrenūciātib9 sclo
ferre sanxerūt: tu ita bn̄ ✠ di
cere digneris: vt hec famula
tua q hoc vsa fuerit te indue
re mereat. Qui vi. Qn̄ exuit
seculari habitu dicat abbas
Exuat te dn̄s veterē hoiem
cū actib9 suis. Iteꝝ dū cucul
la vl' clamide iduit dicat ab
bas. Induat te dn̄s nouum
hoiē q sm deū creat9 ē i iu
sticia τ sanctitate veritatis.
Amē. Et bn̄dicat eā publice
abbas postq̄ ei cucullā vel
mātelluʒ dederit. Oremus.
D Eus eternoꝝ bonoꝝ
fidelissime repromis
sor: certissime psolutor: q ve
stimētū salutare τ indumētū
eterne iocūditatis tuis fide
lib9 pmisisti: clementiā tuā
suppliciter exoram9: vt hoc
idumētū hūilitatē cordis τ
ptēptū mūdi significās quo
tua famula scō visibiliter est
iformata pposito: ptin9 bn̄
✠ dicas: vt beate castitatis
habitū quē te ispirante susce
pit te ptegēte pseruet: τ quā
vestib9 venerāde pmissiōis
iduis tēporaliter: beata faci
as imortalitate vestiri. Per
dn̄m. Bn̄dictio vellaminis.
C Aput oiuʒ fideliū de9
τ toti9 corporis salua
tor: hoc opimētū vellaminis
qd famula tua ppter tuum
tueq3 genitricis btissime sci
lʒ semp virgis marie amorē
suo capiti debet iponere tua
dextera sci ✠ fica: τ hoc qd
p illud mistice dat intelligi:
tua semp custodia corpe pa
riter τ aio incōtaminato cu
stodiat: vt qn̄ ad ppetuā san
ctoꝝ remuneratiōē venerit
cū prudētib9 τ ipa virginib9
prepata te pducente ad ppe
tue felicitatis nuptias itroi
re mereatur. Qui viuis. Qn̄
dat ei vellamē dicat abbas.
A Ccipe vellū sacratuʒ
puella qd pferas sine

macula añ tribunal dñi nostri iesu xp̄i cui flectit̄ oē genu celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ in secula seculoꝝ. Amē.

Famulā tuam q̄s dñe tue custodia muniat pietatis: vt ꝯtinētie scē ꝓpositū q̄d te inspirante suscepit: te protegente illesum custodiat. Sequitur hec oratio.

Da q̄s oī̄s deus: vt hec famula tua q̄ ꝓ spe retributiōis eterne tibi dño desiderat cōseq: plena fide animoq; in scō ꝓposito ꝑmaneat. Tu eā oī̄s pater sci ✠ ficare ⁊ bñ ✠ dicere ⁊ in perpetuum cōseruare digneris: tribue ei dñe humilitatē: castitatem: obediētiam: charitatē ⁊ oium operū bonoꝝ quātitatem: da ei dñe pro operib⁹ glīam: pro pudore vecūdiā: pro pudicitia sanctitatem: vt ad meritum possit glīe ꝑuenire. Per dñm. Post hec cātorissa incipiat Ueni creator spiritus ꝛc. ⁊ a conuentu alternatim totus hymnus cantetur ⁊ nouiciam benedictaz in suo ordine collocēt. Quo dicto abbas prosequatur officium misse de nouicijs.

Quum monach⁹ fieri voluerit cōpleto anno ꝓbatiōis vocat⁹ in caplo corā oib⁹ q̄d d̄ reb⁹ suis si quas ꝓ fieri debeat disponat: postea bñdicatur ei corona ab abbate in ecclesia si laic⁹ fuerit assistēte ei cantore ⁊ sacrista: cōpleatq; bñdictionē sicut in collectaneo habet̄. Capillos v̄o cōburat sacrista i piscinā ad hoc deputatā: deinde tondeat in monachū. Q̄d si missa ea die postea celebrāda est statiz post euāgeliū accedēs ad graduz legat professionē si legere scit. Sin autē magister suus pro eo legat. Qua lecta ipe nouicius crucē faciat in ipsa: ⁊ tūc inclinās accedat ad altare petēs veniā ad graduz ipsius: deinde erect⁹ ponat ꝓfessionez super dextrū cornu altaris osculās illud: ⁊ iterū inclinās reuertat̄ ad gradum. Abbas vero interiz stans in dextro cornu altaris tollat inde cartulā. Interim nouicius ter dicat. Suscipe me dñe. totū versuz: petēs veniā manibus ⁊ genibus in terra positis tam festis diebus q̄ cete

ris: quotiẽs finierit ipm ⁊ cõ
uẽtus eũdẽ vsum ter respon
deat adiũgẽs Gloria patri. Ky-
riel. Xpel. Kyriel. Pater noster.
Abbas autẽ dicat Et ne nos.
Fratribusꝗ respõdentibus.
Sed libera nos a malo. Impõat
cãtor psalmũ Miserere mei
deus. Decantatum alterna-
tĩ ab vtroꝗ choro cũ Gła.
Ad quã non est inclinãdũ si-
cut nec ad illã q̃ dicit post Su
scipe me dñe. Nouitius vꝰo ter
petita venia post Suscipe me.
statim hũiliet se ad pedes ab
batis ⁊ alioꝝ si plures fue-
rint ⁊ ministroꝝ: postea hũi
liet se añ priorẽ ⁊ pertrãseat
choꝝ ipsius hũilians se ad pe
des singuloꝝ. Et iterũ redi-
ens ꝑ mediũ choꝝ ꝑagrat
dexterã ptẽ sicut fecit ⁊ sini
strã. Et inde exiẽs extra cho
rũ ꝓsternat añ pedes ĩfirmo
rũ si affuerit. Quo fcõ reuer
tẽs ꝑ mediũ choꝝ ꝓsternat
sub gradu. Circa finem vero
psalmi: abbas cũ baculo ac-
cedẽs ad gradũ dicat. Saluũ
fac suũ tuũ ⁊c. Subsequantur
quattuor collecte. Quibꝰ ex-
pletis erigat nouiciꝰ. Deinde
benedicta cuculla ⁊ aqua be-
nedicta aspsa exiens abbas
ꝓpriis vestibꝰ nouiciũ dicat
Exuat te dominus ⁊c. A fratri-
bus respondentibus Amen.
Induat eũ cucullam dicens:
Induat te deꝰ ⁊c. Fratribus re-
spõdẽtibus Amen. Et sic sta-
tuat in chorũ. Post hoc ab-
bas reuertẽs ad altare dicat
Credo in vnum deum. vel
Dñs vobiscũ. Qd si alius sa-
cerdos missã cãtauerit post
euangeliũ stet sicut diximus
abbatẽ stare donec totũ cir-
ca nouitiũ cõpleatur. Noui-
tius vꝰo post abbatẽ eat ad
pedes ipsiꝰ sacerdotis. Por
ro si ad missã benedicẽdus
nõ fuerit: statim post sextã be
nedicatur fratribus ĩ choro
sicut ad missã cõmutatis: ve
rũtamẽ facies suas habeant
ad altare dũ hec oĩa cõplent
Et sciẽdũ ꝙ quilibet abbas
etiã in pñtia maioris abba-
tis ꝓpriũ nouiciũ bñdicet.

¶ Innocẽtiꝰ papa octauꝰ dile
ctis filijs ꝯgregatiõis sci ber
nardi mõasterij careuallis ci
stercieñ. ordis ĩ lõbardia ꝯsti.

DIlecti filij salutẽ ⁊ apo
stolicã benedictionẽ.
Quia monachi ꝯgregatiõis

vestre ⁊ vestri cistercīẽsis or/dinis de religiōis zelo plurimū cōmēdant ⁊ vberes in agro dn̄ico fructus afferūt: iō nos puidere volentes vt p amplius aīas deo lucrifacere valeatis tenore pn̄tiuz: vt xp̄i fideliū quorūcūqz vobis cōfiteri volētiū cōfessiones audire ⁊ a qbuscūqz casibus p̄terq̄ sedi ap̄lice reseruatis: etiā ab illis quorum absolutionē ordiarij locoꝝ sibi reseruāt absoluere ⁊ penitētiā salutarē p modo culpe iniūgere possitis ⁊ valeatis vobis ⁊ cōgregatiōis vestre monachis p̄dictis facultatez ⁊ potestatē cōcedimꝰ pariter elargimur: cōstitutionibus ⁊ ordinatiōibꝰ ap̄licis ceterisqz i cōtrariū faciētibꝰ nō obstātibus quibuscūqz. Datis rome apud sanctū petrū sub anulo piscatoris: die xix. april. 1490. Forma absolutiōis ⁊ indulgētie plenarie i articulo mortis. Dicto Cōfiteor ⁊c. a confitente cōfessor dicat. Misereatur tui ⁊c.

Dominus noster iesus xp̄s p suā miāicordiā ⁊ p meritū sue dulcissime passionis te absoluat: ⁊ ego auctoritate ipsiꝰ ⁊ beatoꝝ ap̄lorū petri ⁊ pauli ⁊ sancte romane ecclesie ac felicis recordatiōe sūmi pontificis pape sixti quarti i hac p̄te mihi cōcessa absoluo te ab oī sententia excōicationis maioris ⁊ minoris suspēsionis ⁊ iterdicti si quā vł quas icurristi: ⁊ dispēso tecū sup omni irregularitate ⁊ ihabilitate si quaz vel quas contraxisti: ⁊ restituo te scis sacramētis ⁊ vnitati fideliū i noīe patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti amē. Itē eadez auctoritate ego absoluo te ab oībus peccatis tuis ⁊ do tibi plenariā indulgentiā ⁊ remissionē oīuz peccatoꝝ tuoꝝ de quibꝰ ore confessus es ⁊ corde cōtritus i generali vel spāli ⁊ a circūstātijs ⁊ negligētijs eoꝝ ⁊ ab his que nō recolis de qbus libenter cōfitereris si loq̄ posses vel si memoriā hēres que nō cōmisisti sub p̄textu ipsius idulgētie ⁊ oēs penas in purgatorio debitas pp̄ter culpas ⁊ offensiōes quas cōtra deū ⁊ animā tuā ⁊ pximū tuum cōmisisti: relaxo ⁊ restituo te

illi innocẽtie in qua eras qñ baptizatus fuisti inquantum claues ecclesie se extendunt. Que quidẽ plenaria idulgẽtia sit tibi in augmẽto virtutis ⁊ gratie in acquisitiõe vite eterne. In noie patris ⁊c. Ordo ad inũgendũ ĩfirmũ. ps. Btũs q̃ ĩtelligit sup. ps. Judica me deus ⁊. ps. Uoce mea. Et cũ puenerint ad infirmuꝫ finitis p̄is qui vnctionis agit officium dicat Pax huic domui. ⁊ cõuentus respõdeat Amen. ⁊ statĩ sacerdos subsequat. Dñs vobiscũ. Oremus.

Omps sempiterne deꝰ q̃ p beatũ iacobũ aplꝫ tuũ ĩducere p̄sbyteros ecclesie ⁊ vngere infirmos p̄cepisti: presta q̄s: vt digneris p manꝰ nostras hũc famulum tuũ ĩfirmũ de oleo isto scĩficato vngere ⁊ bñdicere: ⁊ q̃d exteriꝰ fidelr postulãtes ãplectimur: hic ĩteriꝰ spiritualiter diuina tua v̓tus visibiliter operetur. Per dominum. Qua finita ⁊ rñso dicat infirmus.

Confiteor deo ⁊ beate marie ⁊ oibꝰ scis eiꝰ ⁊ tibi pater q2 peccaui nimis: cogitatiõe: loquutiõe ⁊ opere mea culpa: ideo p̄cor te orare pro me. Uel si illud dicere nesciet vel nequerit: tũdens pectus suũ dicat. Mea culpa d̃ oibꝰ pctis meis p̄cor vos orare p me. ⁊ dicat ei ab oi cõuẽtu. Misereat. totũ vsq3 Amẽ.

Misereat tui ops deꝰ ⁊ dimittat tibi oia pctã tua: liberet ab oi malo: cõseruet ⁊ cõfirmet ĩ oi ope bono ⁊ pducat ad vitã eternaꝫ Amẽ. Et post abbas si affuerit dicat hanc absolutionem.

Dominus iesus xp̃s q̃ dixit discipulꝭ suis: q̃cũq3 ligaueritis sup terrã erũt ligata ⁊ in celis: ⁊ q̃cũq3 solueritis sup terrã erũt soluta ⁊ ĩ celo: de quoꝝ numero q̃uis indignos nos eẽ: voluit ipse te absoluat p ministeriũ nostꝝ ab oibꝰ pctis tuis: q̃cũq3 cogitatione: loquutiõe: opatõe negligẽter egisti: atq3 a nexibꝰ pctõꝝ absolutũ perducẽ digneẽ ad regna celoꝝ. Qui cũ patre ⁊ spũ scõ viuit ⁊ regnat deus p oia sc̄la seculoꝝ Amen. Si vero abbas defuerit dicat ipse qui inũgit.

Indulgentiã ⁊ remissionem omniũ peccatoꝝ

tuorum per gratiā sancti spiritus tribuat tibi omps ⁊ misericors dn̄s. Amē. Quo dicto q̄ inunxerit offerat ei crucem ad osculanduz. Quo facto ⁊ cruce redita apropinquans sacerdos ad egrotuz intincto pollice i oleo inūgat eū in septē locis ita dicendo.

Per istā sanctā vnctionē ⁊ suā pijssimā misericordiā: indulgeat tibi dn̄s qcqd peccasti per visuz. Hec oratio repetat p cetera loca scilz p auditū: p odoratuz: p gustū: p tactū: p ardorē libidis p icessuz pedū. Man⁹ ⁊ pedes desup tātū inungant cuiuslibet ordinis sit q̄ inungit. Et inūcto infirmo dicat cōuentus psalmū Benedic aia mea domino. Quo dicto dicat omnes Kyriel. Xpel. Kyriel. Pater noster. Et ne nos. Preces. ℣. Ostende nobis dn̄e misericordiam tuaz. ℟. Et salutare tuum. ℣. Saluū fac seruū tuum. ℟. Deus meus. ℣. Mitte ei dn̄e auxiliū de scō. ℟. Et de syō tuere eū. ℣. Nihil pficiat inimic⁹ in eo. ℟. Et fili⁹ iniqtatis. ℣. Esto ei dn̄e turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. Dominus vobiscū. Oratio.

Oremus dn̄m nostruz iesuz christū fratres ⁊ cū oī supplicatiōe rogemus: vt hunc famulū tuū per angelum suū sanctum visitare letificare ⁊ confortare dignetur. Qui viuit. per. Alia.

Propitiet dn̄s cunctis iniqtatib⁹ huius infirmi redimatqz de interitu ppetue mortis vitā ei⁹ ⁊ corroboret ⁊ satiet in bonis oīb⁹ desideriū eius. Qui viuit. Alia.

Da veniam dn̄e famulo tuo ⁊ clementer libera ab egritudine corporis laborantem: ⁊ eum a tua iustitia deuiū: celeri defende miseratiōe correctū. Per. Alia.

Benedicat te deus pater: sanet te dei filius: illuminet te spūs scūs: custodiat corpus tuū: aiam tuam saluet: cor tuum irradiet: sensum tuum dirigat ⁊ ad supnam vitaz te perducat: Qui in trinitate perfecta viuit ⁊ regnat deus. Per. Alia.

Benedicat te de⁹ celi: adiuuet te xps filius dei: corpus tuū in suo sancto seruitio custodiri ⁊ conseruari faciat: mētē tuā illuminet: sen

um tuū dirigat: gratiā suam
ad ꝑfectū aīe tue in te auge-
at: ab omni malo te liberet:
dextera sua te defendat: qui
sanctos suos semper adiu-
uat ipse te adiuuare ꝛ cōser-
uare dignetur. Per omnia se
cula seculorum. Amen. Alia.

BEnedicat te de⁹ pater
qui in principio cūcta
creauit ex nihilo: benedicat
te dei filius qui de supernis
sedibus saluator descendit:
benedicat te spūs sanctus q̄
in similitudine colūbe in flu-
mine iordanis reqeuit i xp̄o:
ipse te in trinitate sanctificet:
quē oēs gētes venturū expe
ctāt ad iudiciuz. Qui viuit ꝛ
regnat per oīa. Quib⁹ exple
tis oēs exeant. Qd̄ si statim
coīcari debuerit: eat cū mini
stris qui eum perūxit ad ec-
clesiā: aut alius pro eo si ne-
cesse fuerit. Et ablutis mani-
bus in piscina deferat sacraz
coīonem cū calice: offertorio
cooperto: preeunte cruce: lu-
mine: aqua benedicta. Alius
etiā inter lumē ꝛ aquā defe-
rat ampullā vinariā ad ꝯsp-
gēdos digitos in calice. Cuz
ad infirmū venerint: qui fert
aquā aspgat eū. Sacerdos
vero dicat ei. Ecce corpus
domini nostri iesu xp̄i qd̄ ti-
bi deferim⁹. Credis hoc esse
illud in quo est salus vita ꝛ
resurectio nostra? Quo rn̄-
dente Credo. Moneat eum
dicere Cōfiteor si monach⁹
est. Quo dicto sacerdos cuz
his qui aderint dicat Mi-
sereatur tui. Et postea solus
subiungat. Indulgentiam.
Deiñ coīcet eū dicēs. Corp⁹
dn̄i nostri iesu xp̄i custodiat
te in vitā eternā. Si ꝯuersus
e vel monach⁹ q̄ nō itelligat
litteras: idē illi romāe expo
nat sacerdos. Et ꝯuersus ro
māe cōfiteat se peccasse cogi
tatione loquutiōe ꝛ ope. Si-
militer monach⁹ romane ꝯfi
teat si suum nescit Confiteor.
Idē q̄q3 fiat qñ ēs graui neces
sitate qs tenet. Qd̄ eim de fi-
de sua īfirm⁹ iterrogari ꝓcipi
tur: nō de oīb⁹ infirmis sz tm̄
de inūctis ꝛ de his qui in ex-
tremis vident agere itelligit.
Similiter etiā alijs vicibus
quando coīcant infirmi mo
nachi vel cōuersi nō pmittat
sacerdos aliquā euenire ne-
gligentiam: sed de his que

ad hoc fũt necessaria loquatur Quo cõicato discedãt. Quñ infirmus morti penitus appropinquauerit: pcutiatur tabula crebris ictibus in claustro. Quo audito oẽs fratres relictis oibus que i manibus habuerint accurrãt velociter ad morientẽ dicẽtes: Credo in deũ. repetẽtes illd bis vel ter si necesse fuerit. Si autem adhuc superuixerit dicatur letania ista.

Kyriel. Christeleison
Christe audi nos.
Pater de celis de⁹ miserere ei
Fili redemptor mũdi deus miserere ei.
Spũs sancte de⁹ miserere ei.
Sancta trinitas vnus deus miserere ei.
Sancta maria or.
Sancta dei genetrix or.
Sancta virgo virginũ or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omnes sancti angeli ⁊ archangeli orate.
Omnes sancti beatorũ spirituum ordines orate.
Scẽ ioãnes baptista or.
Omnes sancti patriarche ⁊ prophete orate
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte ioannes or.
Sancte iacobe or.
Sancte philippe or.
Sancte bartholomee or.
Sancte matthee or.
Sancte thoma or.
Sancte iacobe or.
Sancte symon or.
Sancte thadee or.
Sancte matthia or.
Omnes sancti apostoli ⁊ euangeliste orate
Oẽs sci discipuli dñi orate.
Oẽs sci inocentes orate.
Sancte stephane or.
Sancte clemens or.
Sancte laurenti or.
Sancte vincenti or.
Sancte fabiane or.
Sancte sebastiane or.
Scẽ hyrene cũ so. s. orate
Sancte ioannes or.
Sancte paule or.
Oẽs sci martyres orate.
Sancte siluester or.
Sancte martine or.
Sancte nicolae or.
Sancte ilari or.
Sancte athanasi or.

Sancte gregori oꝝ
Sancte ambrosi oꝝ.
Sancte augustine oꝝ
Sancte benedicte oꝝ
Sancte bernarde oꝝ
Sancte roberte oꝝ
Sancte antoni oꝝ.
Sancte egidi oꝝ.
Omnes sci cõfessores orate.
Scã maria magdalene oꝝ.
Sancta felicitas oꝝ.
Sancta perpetua oꝝ.
Sancta agatha oꝝ.
Sancta agnes oꝝ.
Sancta cecilia oꝝ.
Sancta catherina oꝝ.
Sancta margarita oꝝ.
Sancta lucia oꝝ.
Sancta scholastica oꝝ.
Sancta anna oꝝ.
Omnes scẽ virgines orate.
Omnes sancti orate.
Propitius esto pce ei dñe.
Propiti⁹ esto exau. nos. d.
A periculo mortis li..
A ministris tartareis li.
A põdere peccatoꝝ lib.
A locis penarum lib.
A tetra mortis caligĩe li.
Ab ore putei gehẽne lib.
A penis inferni lib.
A vinculis mortis li.
A morte perpetua lib.

Per aduẽtum tuum li.
Per natiuitatẽ tuã lib.
Per passionẽ et crucẽ t. li.
Per resurrectionẽ tuã li.
Per ascẽsionẽ tuã lib.
Per misericordiã tuã li.
Per spũm paclitũ lib.
In die iudicij lib.
Peccatores te.
Ut spũm famuli tui in sinu abrahe recipi iubeas te.
Ut cum fiducia diem iudicij expectet te.
Ut eũ a numero maloꝝ discerni iubeas te.
Ut eũ ad gaudia eterna perducas te.
Ut eũ dextera tua sancta benedicere digneris li.
Ut rq̃ez eternã ei dones te.
Fili dei te.
Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere ei.
Agn⁹ dei q̃ tollis pcta mũdi dona ei reqẽ sempitnã.
Christe audi nos. Kyriel.
Christeleyson. Kyrieleysõ.
Egressa aia incipiat cantor.
℟. Subuenite sancti dei: occurrite angeli dñi: suscipientes animã eius: Offerentes eam in cõspectu altissimi. ℣. Suscipiat eaz christus qui vocauit et in sinu abrahe angeli de-

ducant. Offerentes eã. Ceteris cũ dē cātū subseq̃ntib' ⁊ deinde Kyriel. Xpel. Kyriel. Oremus.

Tibi dñe cõmẽdamus aiam famuli tui: vt defunct' seculo tibi viuat: ⁊ que p fragilitatẽ mũdane ꝯuersatiõis peccata admisit: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per. Post istam collaz deferat mortu' ad lauãdũ. Prouideat aũt prior a qb' ⁊ quõ abluat. Interim fratrib' seorsũ a defuncto ordiat circa abbatẽ sic i choro ꝑut locus ꝑmiserit: ⁊ q̃s abbas i suo dictauerit monasterio Cõuersis laicis seorsũ exñtib' abbas cetas q̃ sequũtur subsequat collas. Orõ.

Deus pietatis ⁊ bonitatis inuicte ⁊ sempiterne clemẽtie te suppliciter postulam': vt aiam famuli tui quaz de hui' scli erũnosa peregriatiõe ꝑcepisti vocari: vniuersa delictoꝝ remissiõe cõcessa in abrahe gremio iubeas collocari. Obsecram' ergo pijssime pater: vt quẽ vnigeniti tui cruor redemit effusus: nõ sinat ĩmis' vorari ꝑpetuis: sꝫ ãgelici agmis ꝯductiõe ꝑtect': padisi tui potiat suauitate secur': ⁊ int victricũ turmaꝝ triũphales cateruas coronat' icedat: a dextris ilij tui retributiõz receptur' assistat: ⁊ scõꝝ tuoꝝ felici cõsortio deputat': regnũ celeste possideat. Per eũ. Alia orõ.

Diri vulneris nouitate ꝑcussi ⁊ q̃dãmodo cordib' sauciati: misericordiã tuã mũdi redẽptor flebilib' vocib' iploram': vt cari nostri aiaz ad tuã clemẽtiã q̃ fons pietat es: reuertẽtẽ blãde leniterq; suscipias: ⁊ si qs illa ex carnali ꝯtagione ꝯxit maculas. tu deus inolita bonitate clemẽter deleas: pie indulgeas: obliuiõi i ꝑpetuũ tradas atq; eãdẽ laudes tibi cũ ceteris redditurã ⁊ ad corp' q̃nq; reuersurã: scõꝝ tuoꝝ cetibus aggregari ꝑcipias. Qui cuz patre ⁊ spũ sancto viuis ⁊ re. deus. Per. Alia oratio.

Misericordiã tuaz dñe scẽ pater oẽs eterne de' pietatis affectu rogare ꝑ alijs cogimur: q̃ pro nostris supplicare peccatis nequaq̃ sufficimus: tamẽ de tua cõfisi gratuita pietate ⁊ inolita

benignitate clemētiam tuaꝫ dposcimus: vt animā famuli tui ad te reuertētē cum pietate suscipias. Adsit ei angelus testamenti tui michael ꝛ per manus sanctorum angelorum tuorū inter sanctos ꝛ electos tuos in sinibus abraheisaac ꝛ iacob patriarcharum tuorūꝫ eā collocare digneris: quatinus liberata d principibus tenebrarū ꝛ de locis penarꝫ: nullius iaꝫ prime natiuitatis vel ignorantie aut proprie iniq̄tatis seu fragillitatis ꝯfundatur erroribus: sed potius agnoscat a tuis ꝛ sancte beatitudinis requie ꝑfruatur: vt cum magni iudicij dies aduenerit: inter scōs ꝛ electos tuos resuscitatus gloria manifeste cōtēplationis tue perpetuo saciet ur. Per xp̄m dn̄m. Alia.

Omnipotēs sempiterne de⁹ q̄ hūano corpori animā ad similitudinē tuā inspirare dignatus es: dum te iubēte puluis i puluerem reuertitur: tu imaginē tuam cū sanctis ꝛ electis tuis eternis sedibus ꝑcipias sociari: eāq̄ʒ ad te reuertētēꝫ de egypti partibus blāde leniterq̄ʒ suscipias: ꝛ āgelos tuos sanctos ei obuiaꝫ mittas: viāq̄ʒ illi iusticie demōstra ꝛ portas glorie tue aperi. Repelle q̄s ab eo omnes p̄cipes tenebrarū ꝛ agnosce depositū fidele qd̄ tuū ē. Suscipe dn̄e creaturā tuā nō ex dijs alienis creatā: sed a te solo deo viuo ꝛ vero: q̄r nō est alius deus p̄ter te dn̄e ꝛ nō est s̄m opera tua. Letifica clementissime deus animaꝫ famuli tui ꝛ clarifica eam in multitudine misericordie tue. Ne memineris q̄s iniquitatuꝫ eius antiquarꝫ ꝛ ebrietatuꝫ quas suscitauit furor mali desiderij: licet eiꝫ peccauerit tamen te non negauit: sed signo fidei insignitus: te qui omnia ꝛ euꝫ inter omnia fecisti fideliter adorauit. Qui viuis ꝛ per oīa. Alia oratio.

Suscipe dn̄e animā serui tui ill'. quam de ergastulo hui⁹ sc̄li vocare dignat⁹ es ꝛ libera eaꝫ de principibus tenebrarū ꝛ de locis penaruꝫ: vt absoluta vinculo omniū peccatorum quietis ac lucis eterne beatitudine ꝑfruat ꝛ

inter sanctos et electos tuos in resurrectōis gloria resuscitari mereatur. Per. Alia.

Partē bte resurrectiōis obtineat: vitāqz eternā habere mereat in celis pie iesu xpe saluator mundi. Qui viuis et regnas deus: p oia. Et responso a ɔuētu. Amen. incipiatur mox psalterium. Beatus vir. Post lauationē corpis allato corpore abbas resumat stolā si eaz deposuit et aspgēs corp9 aqua bñdicta dicat audiētibus oib9. Pater noster. Dicto igit ab abbate. Et ne nos. et respōso a ceteris. Sz libera nos. dicat abbas. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe. ℣. Nihil pficiat inimicus in eo. ℟. Et filius. Dñs vobiscū. Oremus.

Deus cui soli competit medicinaz pstare post mortem: tribue qs: vt anima famuli tui ill. terrenis exuta ɔtagijs: in tue redēptiōis pte numeretur. Per. Amen. Et respōso a ɔuentu tūc efferat corpus de domo inchoante cantore. ℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: Quando celi mouendi sunt et terra dum veneris iudicare seculum p ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatis et miserie dies magna et amara valde. Quando celi. Cū autē fuerit in ecclesia dicat sacerdos. Pater noster. Et ne nos. A porta inferi. Erue. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Commendamus tibi dñe animā serui tui ill. precamurqz vt pter quez ad terras tua pietate descenderas patriarchaz tuoz sinib9 insinuari nō renuas saluator mundi. Qui viuis et regnas deus per. Et reincipiāt psalterium vbi in infirmitorio dimiserant. Et antequā efferat ad sepulchrum fratribus ante feretrum astantibus cum cruce et thuribulo et aqua benedicta: sacerdos indutus stola alba et manipulo dicat hanc orationem.

Non intres in iudicium cū seruo tuo dñe: qm nullus apud te iustificabitur homo nisi per te omnium peccatorum tribuat remissio. Nō ergo euz tua qs dñe iudicialis sententia premat: quē tibi vera supplicatio fidei xpiane cōmendat: sed gratia tua illi succurrente mereatur eua-

dere iudiciū vltionis: q̄ dum aduiueret insignitus ē signaculo sancte trinitatis. Per eū qui venturus ē in spiritu sancto iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ seculum p̄ ignē. Amen. ℟. Subuenite sācti vt. s. Kyriel. Xp̄el. Kyrieleyson. Alia oratio.

Deus cui omia viuūt ⁊ cui n̄ pereūt moriēdo corpora nostra sed mutāt in melius: te supplices depreca mur: vt quicq̄d anima famuli tui vicio⁊ tueq̄ʒ voluntati ꝯtrarium fallente dyabolo ꝓpria iniquitate atq̄ʒ fragilitate ꝯtraxit: tu pius ⁊ misericors abluas indulgendo: eāq̄ʒ suscipi iubeas per manus sancto⁊ archangeloruʒ tuorū deducendā in sinibus patriarcharuʒ tuo⁊ abraham amici tui isaac electi tui atq̄ʒ iacob dilecti tui: quo aufugit dolor ⁊ tristicia atq̄ʒ suspirium: fideliū quoq̄ʒ anime felici iocūditate letant ⁊ inouissimo magni iudicij dei inter sanctos ⁊ electos tuos eā faciaſ ꝑuenire glorie percipere portionē: quā oculus nō vidit nec auris audiuit ⁊ in cor hoīs nō ascendit: que preparasti diligentibus te. Per euʒ qui vēturus est in spū sancto iudicare viuoſ ⁊ mortuos ⁊ seculum per ignem. Amē. ℟. Memēto mei deus q꞉ vent⁹ ē vita mea: Nec aspiciet me vis⁹ hoīs. ℣. Et non reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec aspiciet. Kyrieleyson. Xp̄el. Kyriel. Alia oratio.

Fac q̄s dn̄e hāc cū seruo tuo misericordiaʒ: vt fācto⁊ tuo⁊ in penis nō recipiat vicē: qui tuā in votis tenuit volūtatē: ⁊ sicut hic eū vera fides iunxit fideliū turmis: ita eū illic tua miseratio societ angelicis choris. Per eū qui vēturus est in spū sancto iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ seculū per ignē. Amen. ℟. Libera me dn̄e de vijs inferni Qui portas ereas ꝯfregisti ⁊ visitasti infernum ⁊ dedisti eis lumē vt viderent te q̄ erant in penis tenebra⁊. ℣. Clamātes ⁊ dicentes: aduenisti redemptor noster Qui portas. Kyriel. Xp̄el. Kyriel. Pater noster. Et ne nos. Requiē eternā dona ei dn̄e Dn̄s vobiscum. Oremus. Alia.

Annue nobis dn̄e: vt aīa famuli tui remissionē quā semp optauit mereaṫ ꝑcipe peccato⁊. Per. d.

An. Chorus angelorum. ps. In exitu. ps. Confitemini. iiij. ps. Quemadmodum. ps. Memento domine. ps. Domine probasti me. ps. Domine clamaui ad te. ps. Voce mea. ℣. Requiem eternam dona ei domine. ℟. Et lux perpetua luceat ei. An. Chorus angelorum te suscipiat et in sinu abrahe ibi te collocet vt cum lazaro quondam paupere eternam habeas requiem. An. Clementissime domine qui pro nostra miseria ab impiorum manibus mortis supplicium pertulisti: libera animam eius de inferni voragine et de ministris tartareis miserator absolue: et cuncta eius peccata obliuione perpetua dele: eam ad lucem tuam angeli tradant paradisique ianuam introducant: vt dum corpusculum pulueri traditur ad eternitatem perducatur: domine miserere super peccatore. Oratio.

PIe recordationis affectu fratres charissimi commemorationem facimus cari nostri: quem dominus de temptationibus huius seculi assumpsit: obsecrantes misericordiam dei nostri: vt ipse tribuere ei dignetur placidam et quietam mansionem et remittat omnes lubrice temeritatis offensas vt concessa venia plene indulgentie quicquid in hoc seculo proprio reatu deliquit: totum ineffabili pietate ac benignitate sua deleat et abstergat. Quod ipse prestare dignetur: Qui viuit et regnat per immortalia secula seculorum. Amen. Alia oratio.

OBsecramus misericordiam tuam omnipotens deus: qui hominem ad imaginem tuam creare dignatus es: vt animam et spiritum famuli tui quem hodierna die rebus humanis eximi et ad te accersiri iussisti: blande et misericorditer suscipias: non ei dominentur vmbre mortis nec tegat eum chaos et caligo tenebrarum: sed exutus omnium criminum labe: in sinu abrahe patriarche collocatus locum lucis et refrigerii se adeptum esse gaudeat: vt cum dies iudicii aduenerit: cum sanctis et electis tuis eum resuscitari iubeas. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum qui tecum viuit et regnat per immortalia secula seculorum. Amen. Alia oratio.

DEus apud quem mortuorum spiritus viuunt et in quo electorum anime deposito carnis onere plena felicitate letantur: presta supplicantibus nobis: vt anima famuli tui que temporali per corpus huius luminis ca-

ruit visu: eterne illi⁹ lucis sola
tio potiat: ñ eā tormētū mor
tis attigat nō dolor horrēde
visiōis afficiat: ñ penalis ti-
mor excruciet: ñ reorꝝ ꝑxia
cathena ꝯstrigat sꝫ ꝯcessa sibi
venia delictorū oīuꝫ optate
quietis cōsequat gaudia re-
promissa. Per xp̄ꝫ dñm no-
strū. Benedictio sepulchri.

DEus q̄ fundasti terrā
⁊ creasti celos: q̄ oib⁹
nomina syderib⁹ indidisti: q̄
captuꝫ laqueo mortis homi
nē alluuionē reparasti: q̄ se-
pultos abraaz isaac ⁊ iacob
in spelunca duplici libro vi
te ⁊ totius ecclesie principes
annotasti benedicendos: q̄s
bene✠dicere digneris hunc
tumulum famuli tui: vt eum
hic requiescere facias ⁊ in sinu
abrae colocare digneris: q̄
dñm nostrū iesuꝫ xp̄m filiuꝫ
tuū victis laqueis inferoruꝫ
resurgere fecisti ⁊ suorꝫ in se
credētiū mēbra iussisti resusci
tare. Respice dñe q̄s sup hāc
fabricā sepulture. descendat
hic sp̄us tuus sanctus: vt te-
iubēte sit ei in hoc loco q̄eta
dormitio ⁊ i tempore iudicij
cū sanctis oībus vera resur-
rectio te p̄stāte. Qui viuis
⁊ regnas per oīa secula secu
lorū. Amē. Si tumulus non
duꝫ paratus ē cū ad Teme-
ritatis q̄dē. venerit: dicat de
sequētibus coll'is hac reser-
uata. Quo preparato āteq̄
inchoet ipsaꝫ coll'am aspgat
corp⁹ postea fossam. Deinde
thurificato corpe tradat thu
ribulū illi q̄ est i fossa vt thu
rificet eaꝫ. Moxq̄ꝫ deponat
corpus ⁊ iteruꝫ aspergat ab
abbate ⁊ ab illo qui i fossa ē
thurificet. Quo opto abbas
sup eū terram semel p̄jciat.
Quo facto retrahat se con-
tra sepulchrum incipiens.

TEmeritatis quideꝫ est
dñe vt homo hominē
mortalis mortalē: cinis cine
rē: tibi dño deo nostro aude
at cōmēdare: sꝫ q2 terra susci
pit terrā ⁊ puluis ꝯuertit in
puluerē: donec oīs caro i suā
redigat originē: tuā p̄jssime
pater lachrimabiliter quesu
mus pietateꝫ: vt hui⁹ famuli
tui ill'. animā quaꝫ de huius
mūdi voragine cenulētā du-
cis ad patriam abrae amici
tui sinu recipias ⁊ refrigerij
rore ꝑfundas: sit ab estuātis

gehēne truci incēdio segregata et beate regei in te donāte cōiūcta: et que illi sunt domine digne cruciatibus culpe: tu eas gratie mitissima lenitate indulge: nec peccati recipiat vicem sed indulgentie tue piā sentiat bonitatem: cumque finito mundi termino supernum cunctis illuxerit regnum: nouus homo sanctorum oium cetibus aggregatus cum electis tuis resurgat i pte dextera coronandus. Per. Alia.

O Remus fratres charissimi p spū cari nostri quem dñs de laqueo huius scli liberare dignatus ē: cuius corpusculū hodie sepulture traditur: vt eum pietas dñi in sinu abrahe isaac et iacob collocare dignetur: vt cū dies iudicij aduenerit: iter scōs et electos suos eū in pte dextera collocādū resuscitari faciat. Prestante dño nostro. Qui viuit et regnat p imortalia scla sclorum. Amen.

D Eus q hūanarum Alia. animarum etern⁹ amator es: animam famuli tui quam vera dum in corpore mansit tenuit fides: ab omni cruciatu inferorum redde extorem: vt segregata ab infernalibus claustris: sancto rum mereat adunari cōsortijs. p.

D Ebitū humani Alia. corporis sepeliēdi officium fidelium more complētes deum cui omnia viuunt fideliter deprecemur: vt hoc corpus cari nostri a nobis in infirmitate sepultum: in ordine sanctorum suorum resuscitet et eius spiritum sanctis ac fidelibus aggregari iubeat: cum quibus inenarrabili gloria et phēni felicitate perfrui mereatur. Per. Alia.

S Uscipe dñe animā famuli tui reuertētem ad te: veste celesti indue eam et laua eā sancto fōte vite eterne: vt iter gaudentes gaudeat et iter sapiētes sapiat et inter martyres coronata cōsedeat et inter patriarchas et pphetas pficiat et inter apostolos xpm sequi studeat et iter āgelos et archāgelos claritatē dei semp videat et iter padisi rutilos lapides gaudium possideat et noticiā mysteriorū agnoscat et iter cherubin et seraphin claritatem

dei videat ⁊ iter vigiti quatuoꝛ senioꝛes cãtica cãticoꝝ audiat ⁊ iter lauãtes stolas suas in fontẽ luminis vestem lauet ⁊ inter pulsantes poꝛtas aptas celestis hierusalez reperiat: ⁊ inter vidẽtes deũ facie ad faciez videat ⁊ inter cantantes canticum nouum cantet ⁊ inter audientes auditum celestem sonũ audiat. Per dominum. Alia.

SUscipe dñe seruũ tuũ in bonũ habitaculũ eternuz ⁊ da ei requiẽ ⁊ regnuz idest hierl'm celestẽ: ⁊ in sinib⁹ patriarcharũ tuoꝝ idest abrahe isaac ⁊ iacob eum collocare digneris: vt partẽ habeat in pꝛima resurrectiõe ⁊ inter surgẽtes surgat ⁊ inter suscipientes coꝛpoꝛa in die resurrectionis coꝛpus suscipiat ⁊ cum benedictis ad dexteraz dei patris venientibus veniat ⁊ inter possidentes vitam eternã possideat. Per. Alia.

TE dñe sãcte pater oĩps eterne deus supplices depꝛcamur pꝛo spiritu famuli tui quem a voꝛaginib⁹ huius seculi ad te accersiri pꝛecepisti: vt digneris dare ei locũ refrigerij ⁊ quietis. Liceat ei transire poꝛtas infernoꝛum ⁊ penas tenebꝛarũ: maneatq; in mãsionibus sctõꝝ ⁊ in luce sãcta quã olim abꝛahe ꝑmisisti ⁊ semini eius. Nullã lesionẽ sustineat spirit⁹ ei⁹: sed cum magnus dies ille resurrectionis aduenerit suscitare eum digneris dñe vna cuz sanctis ⁊ electis tuis. Deleas eius delicta atq; peccata vsq; ad nouissimum quadrantẽ cũ quo imoꝛtalitatis vitã consequatur ⁊ regnum. Per. Pater noster. Et ne nos. A poꝛta iferi. Erue dñe. Ne tradas dñe bestijs aĩas ↄfitentẽ tibi. Et animã. Dñe exaudi oꝛonez meã. Et clamoꝛ. Dñs vobiscũ. Oꝛemus.

ABsolue dñe animã famuli tui ab oĩ viculo delictorũ: vt i resurrectiõis glia iter scõs tuos resuscitat⁹ respiret.

Pꝛo his q̃ in cimiterio iacẽt.

DEus cuius miseratione aĩe fideliũ requiescũt: aĩab⁹ famuloꝝ famularũq; tuarũ oĩumq; fidelium hic ⁊ vbiq; in chꝛisto quiescẽtiũ: da ꝓpitius veniam peccatoꝝ: vt a cunctis reatibus absoluti: tecũ sine fine letent.

Per eundē. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. requiescāt in pace. Amē. Postea dicant p monacho. vij. penitētiales psalmi a fratribus in oratorio prostratis.

Requiem eternā dona ei dñe. Et lux. Pater noster. Et ne nos. Nō intres in iudiciū cum seruo tuo dñe. Quia. A porta inferi. Dñe exaudi orationem meā. Dñs vobiscum. Oremus.

Satisfaciat tibi q̄s dñe deus noster pro anima fratris nostri beatissime dei genitricis marie ⁊ sctissimi confessoris tui bñdicti ac oium sanctorum tuorum oratio ⁊ p̄sentis familie humilis supplicatio ⁊ peccatorum oium veniā quā p̄camur obtieat: nec eū patiaris gehēnalibus flammis cruciari: quē filij tui dñi nostri iesu xpi p̄cioso sanguine redemisti. Qui tecū ⁊ cum spū scō viuit ⁊ regnat deus per oia scl'a sclo⁊. Amen. Dñs vobiscū. Requiescāt in pace. Amen.

Incipit officiuz pro defunctis. Ad vš sup psalmos añ.

Placebo dño in regione viuorum. p̄s. Dilexi qm̄. Añ Heu me q̄ incolatus meus ꝓlongatus est. p̄s. Ad dñm cū tribu. Añ. Dñs custodit te ab omni malo custodiat animam tuā dñs. p̄s. Leuaui. Añ. Si iniquitates obseruaueris dñe domine qs sustinebit. p̄s. De pfundis. Añ. Opera manuū tua⁊ dñe ne despicias. p̄s. Cōfitebor. Ad magt añ. Audiui vocem de celo dicentē: beati mortui qui in dño moriuntur. p̄s. Magnificat. Pater noster. p̄s. Lauda aia. ℣. Requiem eternā. ℣. A porta inferi. In .j. noc. añ. Dirige dñe deus meus in ꝯspectu tuo viam meā p̄s. Uerba mea. Añ. Cōuertere domine ⁊ eripe animā meam qm̄ nō est in morte qui memor sit tui. p̄s. Dñe ne in furore tuo arguas. Añ. Nequando rapiat vt leo aiam meam dū non est qui redimat neq̄ qui saluum faciat p̄s. Dñe deus meus in te sp̄aui. ℣. Anima mea turbata est valde. Lectio prima.

Parce mihi domine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo q̄ magnificas eū aut quid apponis erga eum cor tuuz? Uisitas eū diluculo ⁊ subito probas illum. Usquequo non parcis mihi: nec dimittis me vt glutiam saliuā meam? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hominum? Quare posuisti me cōtrarium tibi ⁊ factus sum

mihimetipsi grauis? Cur nõ
tollis peccatũ meuz ⁊ quare
nõ aufers iniquitatẽ meam?
Ecce nunc in puluere dormi-
am. ⁊ si mane me q̃sieris non
subsistaz. ℟. Credo ꝙ redẽptor
meꝰ viuit ⁊ in nouissimo die de ter-
ra surrecturꝰ sum: Et ĩ carne mea vi
debo deũ saluatorẽ meũ. ℣. Quez
visurus suz egoipse ⁊ nõ alius ⁊ ocu
li mei cõspecturi. Et in carne. L. ij.

TEdet aiam meam vite
mee. Dimittã aduersũ
me eloquiũ meũ. Loquar in
amaritudine aie mee. Dicam
deo: Noli me ꝯdẽnare. Indi-
ca mihi: cur me ita iudices?
Nũquid bonum tibi videt si
calũnieris ⁊ opprimas me
opus manuũ tuarũ ⁊ ꝯsiliuz
ipiorꝫ adiuues? Nũq̇d oculi
carnei tibi sũt: aut sicut videt
hõ ⁊ tu vides? Nũquid sicut
dies hois dies tui: ⁊ anni tui
sicut humana sunt tẽpora vt
q̃ras iniq̇tatẽ meã ⁊ peccatũ
meũ scruteris ⁊ scias q2 nihil
impiũ fecerim: cũ sit nemo q̇
de manu tua possit eruere.
℟. Qui lazarum resuscitasti a mo-
numẽto fetidũ tu eis dñe dona req-
em. Et locũ indulgentie. ℣. Regẽ
eternã dona eis dñe. Et lo. Le. iij.

MAnꝰ tue dñe fecerũt
me ⁊ plasmauerunt
me totũ ĩ circuitu ⁊ sic repẽte
p̃cipitas me. Memẽto queso
ꝙ sicut lutum feceris me ⁊ in
puluerẽ reduces me. Nõne si
cut lac mulsisti me ⁊ sicut ca-
seum me coagulasti. Pelle ⁊
carnibus vestisti me: ossibꝰ ⁊
neruis compegisti me: vitam
⁊ misericordiã tribuisti mihi
⁊ visitatio tua custodiuit spi-
ritum meum. ℟. Memẽto mei
deus q2 vẽtus est vita mea: Nec aspi
ciet me visus hois. ℣. Et non re-
uertet oculus meus vt videat bona:
Nec aspiciet. In. ij. noct. añ. In
loco pascue ibi me collocauit. Ps.
Dñs regit me. Añ. Delicta iu-
uentutis mee ⁊ ignorãtias meas ne
memineris dñe. Ps. Ad te dñe le
uaui. Añ. Credo videre bõa dñi
in terra viuentiũ. Ps. Dñs illu-
minatio. ℣. Conuertere domine
⁊ eripe animam meam. Lectio. j.

REspõde mihi quãtas
habeo iniquitates ⁊
peccata: scelera mea ⁊ deli-
cta ostende mihi. Cur faciem
tuã abscondis ⁊ arbitraris
me inimicũ tuum? Cõtra fo-
liũ q̇d vento rapitur ostẽdis
potentiam tuam ⁊ stipulã sic

tā persequeris. Scribis enī cōtra me amaritudines ꝛ cōsumere me vis peccatis adolescentie mee. Posuisti in neruo pedē meum ꝛ obseruasti omnes semitas meas ꝛ vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumēdus sum ꝛ quasi vestimētū qđ comeditur a tinea. ℟. Heu mihi dn̄e quia peccaui nimis in vita mea quid faciam miser vbi fugiā nisi ad te deus me⁹ miserere mei duz veneris In nouissimo die. ℣. Aia mea turbata est valde sed tu dn̄e succurre ei. In. Lect. ii.

Homo natus de muliere breui viuens tēpore repletur multis miserijs. Qui quasi flos egreditur ꝛ conteritur ꝛ fugit velut vmbra ꝛ nunq̄ in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiuscemodi aperire oculos tuos ꝛ adducere eū tecum in iudicium. Quis potest facere mūdum de immūdo cōceptum semine? Nōne tu qui solus es? Breues dies hominis sunt: numerus mensiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos eius: qui preteriri non poterunt. Recede paululum ab eo: vt quiescat donec optata vēiat sicut mercennarij dies ei⁹. ℟. Ne recorderis peccata mea domine Duz veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Non intres in iudicium cū seruis tuis dn̄e. Dum veneris. Lect. iii.

Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me ꝛ abscōdas me donec ptranseat furor tuus ꝛ constituas mihi tempus in quo recorderis mei: putas ne mortuus homo rursuz viuat. Cūctis diebus quibus nūc milito expecto donec veniat immutatio mea: vocabis me ꝛ ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Libera me domine de vijs inferni: Qui portas ereas cōfregisti ꝛ visitasti infernum ꝛ dedisti ei lumen vt viderēt te qui erāt in penis tenebrarum. ℣. Clamātes ꝛ dicentes adtienisti redēptor noster. Qui portas.

In tertio nocturno añ. Complaceat tibi domine vt eruas me ad adiuuandum me respice. psalm⁹. Expectans. Añ. Sana domine animam meam q: peccaui tibi.

349

psal. Beatus qui intelligit. Añ. Sitiuit aīa mea ad deum viuū qn̄ veniā ⁊ apparebo ante faciē dn̄i ps. Quēadmodum. ℣. In memoria eterna erunt iusti. ℟. Ab auditiōe mala nō timebūt. L. vij.

SPiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabuntur ⁊ solum mihi superest sepulchrum. Non peccaui ⁊ in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuiusuis manus pugnet contra me. Dies mei trāsierūt cogitatiōes mee dissipate sūt torquētes cor meū. Noctē verterunt in diem: ⁊ rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus dom⁹ mea est: ⁊ in tenebris straui lectulum meum. Putredini dixi: pater meus es: mater mea ⁊ soror mea vermibus: vbi est ergo nunc prestolatio mea ⁊ patientia mea: Tu es domine deus meus. ℟. Peccante me quotidie ⁊ nō me penitēte timor mortis cōturbat me: Quia in inferno nulla est redemptio miserere mei deus ⁊ salua me. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac ⁊ in virtute tua libera me. Quia in inferno. Le. viij

PElli mee consumptis carnibus adhesit os meum ⁊ derelicta sunt tantūmodo labia mea circa dētes meos. Miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei: quia manus dn̄i tetigit me. Quare persequimini me sicut deus ⁊ carnibus meis saturamini: Quis mihi tribuat vt scribant sermones mei: Quis mihi det vt exarent in libro stilo ferreo ⁊ plūbi lamina vel celte sculpantur in silice: Scio eniʒ q̄ redemptor meus viuit ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum ⁊ rursuʒ circūdabor pelle mea: ⁊ ī carne mea videbo deum saluatoreʒ meum. Quem visurus sum ego ipse ⁊ oculi mei conspecturi sunt ⁊ nō alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Dn̄e sm̄ actum meum noli me iudicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: Ideo deprecor maiestatem tuā vt tu de⁹ deleas iniq̄tates meas. ℣. Amplius laua me dn̄e ab iniustitia mea ⁊ a delicto meo mūda me: tibi soli peccaui. Ideo. Lectio. ix.

VIr fortissimus iudas collatione facta duo-

decim milia dragmas argē-
ti misit hierosolymaz offerri
ꝛa ibi pro peccatis mortuo-
rum iuste ꝛ religiose de resur
rectione cogitans. Nisi enim
eos qui ceciderant: resurre-
cturos speraret: supfluum vi
deretur ꝛ vanum orare pro
mortuis. Et qꝛ considerabat
ꝙ hi qui cum pietate dormi-
tionē acceperāt: optimaz ha-
berent repositā gratiā. San-
cta ergo ꝛ salubris est cogi-
tatio pro defunctis exorare
vt a peccatis soluāt. ℟. Libe
ra me dñe de morte eterna in die i-
la tremēda Qñ celi mouēdi sunt ꝛ
terra Dum veneris iudicare seculū
per ignē. ℣ Dies illa dies ire cala-
mitatis ꝛ miserie dies magna ꝛ ama
ra valde. Qñ celi. ℣. Tremens fa-
ctus sum ego ꝛ timeo dum discussio
venerit atqꝫ ventura ira. Dū veneris.
℣. Quid ego miserrimus qd dicā
vel qd faciā dum nil boni pferā an-
te tātū iudicē. ℟. Libera me ℣.
Audiui vocē de celo dicētem: Beati
mortui qui in dño moriuntur. In
lbꝰ añ. Exultabūt dño ossa humi-
liata. ps. Miserere mei deus
ſm. Añ. Exaudi dñe orationē me
am: ad te omnis caro veniet. ps.
Te decet hymnus. Añ. Me

suscepit dextera tua dñe. ps. De-
us deus meus ad te de luce.
ps. Deus misereat. Añ. Erui-
sti dñe animā meam ne piret. Cā.
Ego dixi. Añ. Omnis spiritus
laudet dñm. ps. Laudate dñm
de celis. Ad bñs añ. Ego sum
resurrectio ꝛ vita: qui credit in me
etiam si mortuus fuerit viuet: ꝛ oīs
qui credit in me nō morietur in eter
num ps. Bñdictus. Pater no-
ster. ps. De pfundis. ℣. Re
quiē eternā. ℣. A porta inferi. ℣.
Dominus vobiscum. Oremus.

Pro pōtifice defūcto. Colla

Deus q̄ iter aplīcos sa
cerdotes famulū tuū
pōtificali fecisti dignitate vi-
gere: pſta q̄s: vt eorꝫ quoqꝫ
perpetuo aggregetur cōsor-
tio. Per. In anniuersario.

Presta dñe q̄s: vt aie fa
mulorū famularūqꝫ
tuarꝫ quorꝫ anniuersariū de
positiōis diē cōmemoramꝰ:
indulgentiam pariter ꝛ re-
quiem capiāt sempiternam.
Per. Pro presenti defuncto

Inclina dñe aurē tuam
ad pces nostras qbus
misericordiā tuaz supplices
depcamur: vt aiaz famuli tui
quā de hoc sclo migrare iuſ-

sisti: in pacis ac lucis regiõe cõstituas et sanctorum tuorum iubeas esse cõsortē. Per. Alia Coll.

D Eus cui proprium est misereri semper et parcere propiciare anime famuli tui et omnia eius peccata dimitte: ut mortis vinculis absolutus transire mereatur ad vitam. Per. Coll. pro femina defuncta.

Q Uesumus dñe pro tua pietate miserere anime famule tue et a contagijs mortalitatis exutam: in eterne saluationis partē restitue. Per. Pro pluribus defunctis.

O Mnipotēs sempiterne deus cui nūquā sine spe misericordie supplicatur: propiciare animabus famulorum famularūque tuarum: vt qui de hac vita in tui nominis cõfessione discesserunt: sanctorū tuorū numero facias aggregari. Per. Pro fratribus cõgregatis.

D Eus venie largitor et humane salutis auctor: quēs clemētiā tuā: vt nostre cõgregationis fratres familiares et benefactores nostros qui ex hoc sclo trāsierūt btā maria semper virgine itercedēte cum omnibus sanctis ad perpetue beatitudinis consortium peruenire concedas. Per. Pro oīb fidelib defunctis.

F Ideliū deus oium cõditor et redēptor animabus famulorum famularūque tuarū remissionē cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quā semper optauerunt: pijs supplicationibus consequantur. Per. Pro his qui in cimiterio iacent.

D Eus cuius miseratione anime fidelium requiescūt: animabus famulorū famularūque tuarum hic et in cūctis cimiterijs sanctorum in xpo quiescētium da propicius veniā peccatorum: vt a cunctis reatibus absoluti: tecum sine fine letentur. Per. Qualiter dicende sunt collecte in quattuor pcipuis officijs defunctorum. Ad officium oium fideliū defunctorum. Ad vesperas et i laudib et ad missam. Colla. Fidelium deus omniū. tantū. In cõmemoratone parentum nostrorū Collecta. Deus cui proprium est. tantum. In anniuer-

rio episcoporum: et abbatum ordinis nostri. Coll'a. Presta dñe q̃s. tantum. In solenni tricenario q̃d fit post generale capitulum. Coll'a. Deus venie largitor. tantum: nisi presens defunctus fuerit. Quod si presens defunct⁹ fuerit adiungatur Collecta. Inclina. tantum. Ad missam pro presenti defũcto. Inclina domine. ỹ. Omnipotẽs sempiterne deus qui vivorũ. Quod si tricenariu fuerit iterponat Coll'a. Deus venie largitor.

Benedictiones in duodecim lectionibus. In primo noct.

B Enedictiõe ꝑpetua bñdicat nos pater etn⁹.
U nigenit⁹ dei fili⁹ nos bñdicere ꝛ adiuuare dignet.
S piritus sci gratia illuminare dignet corda nostra.
I n vnitate sci spiritus benedicat nos pater ꝛ filius.

Bñdictiões in. ij. nocturno.

D Eus misereatur nostri ꝛ benedicat nobis.
I lluminet dñs vultũ suum sup nos ꝛ misereat nostri.
I gnẽ sui amoris accendat dñs in cordibus nostris.
S plendor lucis eterne: illuminet nos sine fine.

Bñdictiões in. iij. nocturno

S Ancti euangelij lcõ sit nobis salus ꝛ ꝓtectio
S apiẽtia dei patris: nos celestib⁹ instruat disciplinis.
A d intelligẽda sua ꝑcepta: apiat dñs corda nostra.
A d societatẽ ciuiũ supnoꝝ: ꝑducat nos rex angeloꝝ.

Benedictiones dicende priuatis diebus.

B Enedicat nos de⁹ pater ꝛ custodiat semp.
D oceat nos dñs terrena despicere ꝛ amare celestia.
P articipes vite eterne: faciat nos rex glorie.
O ps dominus nos benedicere ꝛ adiuuare dignetur.
I mmẽsa dei pietas: nos sine fine custodiat.
I lle nos bñdicat i tris: cui⁹ maiestas fulget in excelsis.
O ps dñs nos benedicat ꝛ omni malo defendat.
A cũctis malis iminẽtibus eripiat nos omnipotens ꝛ ꝛ misericors dominus.
I lle nos benedicat qui sine fine viuit ꝛ regnat.
Benedicat nos de⁹ de⁹ noster: benedicat nos deus.

Ad gaudia paradisi perducat nos misericordia iesu xpi.
Adiutor et propitius sit nobis omnipotens et misericors dominus.
Benedictio danda in capitulo
Diuinum auxilium maneat semper nobiscum.

Ad prandium.

Mense celestis participes faciat nos rex eterne glorie.

Ad cenam.

Ad cenam perpetuam perducat nos rex eterne glorie.

Ad biberes.

Largitor omnium bonorum benedicat potum seruorum suorum.

Ad collatione.

Noctem quietem tribuat nobis omnipotens et misericors dominus.
Oratio sup egredientes de coquina. Dominico die post laudes inclinent profunde ante gradum altaris: deinde inclinent profunde ad dextram partem: deinde ad sinistram: postea incurui dicant ter ℣. Benedictus es domine deus qui adiuuisti me et consolatus es me. Et conuentus ter repetat eundem ℣. postea hebdomadarius dicat ℣. Saluos fac seruos tuos: Deus meus sperantes in te. ℣. Conuertere domine vsquequo Et deprecabilis esto sup seruos tuos Dominus vobiscum. Oremus. Collecta

Deus cui humilium semper accepta sunt vota seruiciarum: respice propitius sup horum seruorum tuorum fratrum nostrorum obsequia et ad tuam eos fac pertingere gratiam: vt qui pacte hebdomade seruicia deuota mente compleuerunt: plenissimam atque largissimam veniam per te consequantur. Saluator mundi: Qui viuis et re. per omnia secula seculorum.
Sup ingredientibus. Egredientibus de coquina stanti subsequant ingredientes eo modo se inclinantes et incurui ter dicant ℣. Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me festina. Conuentus quoque ter eundem ℣. repetat. Hebdomadarius subsequatur ℣. Saluos fac seruos tuos: Deus meus sperantes in te. ℣. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos.

Dominus vobiscum. Oremus.

Misericors ac piissime deus qui vbique famulos tuos tueris semper et adiuuas horum seruorum tuorum fratrum nostrorum in bonum accumula votum: auge desiderium: vt recte fratribus suis impendant seruitia. Saluator mundi. Qui viuis et regnas deus: per omnia secula seculorum.

Super fratres in via dirigẽdos. Fratres dirigẽdi in via inclinẽt sicut superius notatũ est: deinde prostratis toto corpore hebdomodarius dicat Saluos fac. Mitte eis domine. Dominus vobiscũ. Oremus.

Adesto domine supplicatiõib⁹ nostris ⁊ viã famuloꝝ tuoꝝ in salutis tue prosperitate dispone: vt inter omnes vie ⁊ vite huius varietates tuo semper protegantur auxilio. Per xp̄z dominũ nostrum. Sup fratres de via redeũtes ordie. vt. s. prosternantur toto corpore deinde heb d. dicat. Saluos fac Conuertere dñe. Dominus vobiscum. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus miserere his famulis tuis: ⁊ quicquid eis i via surripuit visus aut auditus male rei aut ociosi sermonis: totum ieffabili pietate ꝓpiciatus indulge. Per xp̄m dñm nostrũ. Sup lectorẽ mense iclinet sicut de hebdomadarijs coq̄ne dictũ est post missaz maiorẽ preter q̄ in festis solẽnissimis diebus dñicis ⁊ dicat ter nõ curuus. Dñe labia mea aperies ⁊ os meum annũciabit laudẽ tuã. Postea heb d. subsequat. ℣. Saluũ fac seruum tuuz Mitte ei domine. Et de syon tuere eum. Conuertere dñe. Et deprecabilis esto super seruũ tuũ. Dñs custodiat introitũ tuũ ⁊ exitum tuũ ⁊ auferat a te spũm elationis. Amẽ.

Ad disciplinã faciendaz post cõple. pulsata cãpanella omnibus cõgregatis cantor incipiat. ℣. Seruite dño in timore. Et exultate ei cũ tremore. ℣. Appȓhẽdite disciplinam neq̄n irascatur dñs. Et peatis de via iusta. ℣. Cuz exarserit in breui ira ei⁹. Beati oẽs q̄ cõfidunt in eo. Gl'ia patri. Sicut erat. Miserere mei de⁹ ⁊c. Gloria patri. Sicut erat. Kyriel'. Xpel'. Kyriel'. Pater noster. Et ne nos. Saluos fac seruos tuos. ℣. Esto nobis dñe turris fortitudinis. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℣. Domine nõ ſm peccata nostra facias nobis. ℣. Mitte nobis dñe auxiliũ de scõ. Dñe exaudi orationẽ meã. Dñs vobiscum. Oremus.

Deus cui propriũ ẽ misereri semp ⁊ parcere: suscipe deprecationẽ nostrã: ⁊ quos delictoꝝ cathena cõstringit: miseratio tue pietatis adsoluat. Per xp̄m dñm

nostrum. ps De profundis &c. Requiem &c. A porta inferi. Dominus vobiscum. Oremus. Fidelium deus omnium conditor

R Espice dñe sup hanc familiã tuã ꝓ qua dñs noster iesus xp̃s nõ dubitauit manib⁹ tradi nocẽtium ꝛ crucis subire tormẽtuz. Qui viuis ꝛ regnas cũ deo patre in vnitate spũs sci deus per oĩa scl̃a scl̃orum. Fideliũ anime defunctorum &c. Missa de beata Maria. Introitus.

S Alue sancta parens enixa puerpera regem: qui celũ terrãq₃ regit in secula seculorum all'a all'a. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹ Et benedictus fruct⁹ vẽtris tui. Gloria patri. Sicut erat.

C Oncede nos famul'os tuos q̃s dñe de⁹ ppetua mentis ꝛ corpis sanitate gaudere: ꝛ gl'iosa btẽ marie semp v̾gis intercessiõe a p̃nti liberari tristitia ꝛ futura perfrui letitia. Per dñm. Alia.

A Desto dñe supplicationibus nostris ꝛ viaz famulorũ tuorum in salutis tue ꝓspitate dispone: vt inter oẽs vie ꝛ vite huius varietates tuo semp ꝓtegant auxilio. Per dñm. L. li. sapientie.

A B initio ꝛ añ scl'a creata sum ꝛ vsq₃ ad futurum scl'm nõ desinã: ꝛ in habitatione scã corã ipso ministraui. Et sic in syon firmata suz ꝛ in ciuitate scificata siliter requieui ꝛ in hierl'm potestas mea. Et radicaui in pp'lo honorificato ꝛ in partes dei mei hereditas illi⁹: ꝛ in plenitudie scõrũ detẽtio mea. ℟. Bñdicta ꝛ venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoris inuẽta es m̃r saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quẽ tot⁹ non capit orbis: in tua se clausit viscera factus hõ. All'a. ℣. Virga iesse floruit virgo deũ ꝛ hoiem genuit: pacem deus reddidit in se reconciliãs ima sũmis. All'a. ℣. Post partũ virgo inuiolata pmãsisti dei genitrix intercede pro nobis. ℣. Gaude maria virgo cũctas hereses sola interemisti. ℣. Que gabrielis archãgeli dictis credidisti. ℟. Dũ virgo deuz ꝛ hominẽ genuisti ꝛ post partũ virgo inuiolata pmãsisti. ℣. Dei genitrix itercede pro nobis. Secũdũ lucã

I N illo tẽpore: Loquente iesu ad turbas extollens vocẽ quedaz mulier de turba dixit illi: Beat⁹ venter qui te portauit ꝛ vbera que

suxisti. At ille dixit quinimo: Beati qui audiũt verbũ dei ꝛ custodiũt illud. Offer. Btã es virgo maria q̃ dñm portasti crea torẽ mũdi: genuisti q te fecit ꝛ i etern um ꝑmanes virgo all'a. Secreta

Tua domine propitiatione ꝛ beate marie semper virginis intercessione ad perpetuam atq; presentem hec oblatio nobis proficiat salutem. Per. Alia.

Propitiare domie supplicationibus nostris ꝛ has oblationes quas tibi offerrimus pro famulis tuis benignus assume: vt viam illorum ꝛ precedente gratia tua dirigas ꝛ subsequente coīcari digneris: vt de actu atq; incolumitate eorum ſm misericordie tue presidia gaudeamus. Per dominum. Cõmunio. Beata viscera marie virginis que portauerũt eterni patris filium alleluya. Post communionez.

Sumptis dñe salutis nostre subsidijs: da q̃s beate marie semper virginis nos patrocinijs vbiq; protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per dominum. Alia.

Sumpta dñe celestis sacramẽti mysteria q̃s ad ꝓspitatẽ itineris famulorũ tuorũ proficiãt ꝛ eos ad salutaria cuncta perducant. Per dñm. In aduentu missa de beata Maria. Introit⁹.

Rorate celi desuper ꝛ nubes pluant iustũ: aperiatur terra ꝛ germinet saluatorẽ. ℣. Et iusticia oriatur simul: ego dominus creaui eum. Colla.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo nũciante carnem suscipe voluisti: presta supplicib⁹ tuis: vt qui vere eam genitricem dei credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem. Lectio isaie prophete.

Hec dicit dominus de⁹: Egrediet̃ virga de radice iesse ꝛ flos de radice ei⁹ ascendet: ꝛ requiescet sup euz spiritus domini: spiritus sapientie ꝛ intellectus: spiritus cõsilij ꝛ fortitudinis: spirit⁹ scientie ꝛ pietatis: ꝛ replebit eum spiritus timoris domini: non ſm visionez oculoꝝ iudicabit neq; ſm auditũ aurium arguet: sed iudicabit in

iusticia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis terre: et percutiet terram virga oris sui: et spiritu labiorum suorum interficiet impium: et erit iusticia cingulum lumborum eius et fides cinctorium renum eius. R. Tollite portas principes vestras et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. V. Quis ascendet in montem domini aut quis stabit in loco sancto eius. Innocens manibus et mundo corde. Alleluia. vt supra. Euangelium secundum lucam. Missus est angelus. in fo. 226. Offer. Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Secreta.

In mentibus nostris domine vere fidei sacramenta confirma: vt qui conceptum de virgine deum verum et hominem confitemur: per eius salutifere resurrectionis potentiam: ad eternam mereamur peruenire letitiam. Per eundem. Comunio. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabit nomen eius hemanuel. Post comunionem.

Gratiam tuam domine mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciante christi filii tui incarnationem cognouimus: per passionem eius et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per. Missa de sancto Bernardo. Introitus.

In medio ecclesie aperuit os eius et impleuit eum dominus spiritu sapientie et intellectus: stola glorie induit eum alleluya alleluya. V. Iocunditatem et exultationem thesaurizauit super eum. Collecta. Perfice quesumus domine. in fo. 269 in festo eiusdem. Epistola. Lectio libri sapientie.

Dilectus a deo et hominibus cuius memoria in benedictione est. Similem illum fecit in gloria sanctorum et magnificauit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et ostendit illi gloriam suam. In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum: et elegit eum ex omni carne. Audiuit enim vocem ipsius et induxit illum in nubem et dedit illi cor ad precepta et legem vite et discipline. R. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. V. Vitam petiit et tribuisti ei longitudi

ne dierū in sclm scli. alla. ℣. Charitate vulnerat⁹, castitate dealbatus: verbo. vite laureat⁹ ē bernard⁹ sublimat⁹ in glia alla. Iust⁹ ger. sicut liliū & florebit i eternū añ dñz. Tra. Btūs vir q timet dñz: in mādat eī⁹ cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semē ei⁹: generatio rectoꝝ bñdicet. ℣. Gloria & divi. in do. ei⁹ & iustitia ei⁹ manet in. s. s. Euāgeliū. Dixit symon petr⁹ ad iesū in fo. 322. in vni⁹ ɔfessoris. Offer. Desideriū aie ei⁹ tribuisti ei dñe & voluntate labioꝝ eius nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso alleluya. Secreta.

Grata tibi sit deus intercedente beato bernardo huius oblatio sacramenti: qd in memoriā dominice passionis tue offerimus maiestati: Per. Communio. Amen dico vobis q vos qui reliquistis omnia & sequuti estis me centuplum accipietis & vitaz eternam possidebitis alla. Post coionem.

Sumum in nobis omnipotens deus intercedente beato bernardo cibus quē sumpsim⁹ operet effectū: vt icorpet sibi nos esus edētes. Qui vi. Missa de sācta trinitate. Introitus.

Benedicta sit sācta trinitas atq3 indivisa vnitas: ɔfitebimur ei qz fecit nobiscuz misericordiam suā. ℣. Bñdicamus prē3 & filiū cuz scō. spū. Collā: Opš. s. de⁹ i fo. 166. Ad corit.

Fratres: Gaudete: perfecti estote. exortamini: idē sapite: pacem habete: & de⁹ pacis & dilectionis erit vobiscum. Gratia dñi nostri iesu xpi & charitas dei & cōmunicatio sancti spiritus sit cuz omnibus vobis. R. Benedictus es dñe q intueris abyssos & sedes sup cherubin. ℣. Bñdict⁹ es dñe in firmamento celi & laudabilis in scla alla. Benedictus es dñe deus patrum nostrorum & laudabilis in secula. Euāgelium. Cum venerit paraclit⁹. in fo. 168. Offer. Benedictus sit deus pater vnigenitusq3 dei filius: sāctus quoq3 spiritus quia fecit nobiscum misericordiam suam. Secreta.

Sanctifica quesum⁹ domine deus per tui sancti nominis inuocationē hui⁹ oblationis hostiā & per eā nos metipsos tibi perfice munus eternuz. Per dñm. Cōmūio. Benedicimus deum celi & coram omnibus viuentibus confitebimur

ei: quia fecit nobiscum misericordiã suã. Post cõmunionē.

P Roficiat nobis ad salutem corporis ꝛ anime dñe deus huius sacramenti susceptio ꝛ sempiterne sancte trinitatis confessio. Per dñm. Dpm⁹ Gloria in excelsis ꝛc. totum. Credo in vnum deũ. totũ. Prefatio quottidiana.

P Er omnia secula seculorum. Dñs vobiscum. Sursũ corda. Gratias agamus dño deo nostro. Uere dignum ꝛ iustũ est equum ꝛ salutare nos tibi semp ꝛ vbiqꝫ gratias agere dñe sancte pater omnipotẽs eterne de⁹ per xp̄m dñm nostrum: per quem maiestatem tuam laudant angeli: adorãt dñatõẽs tremũt potestates. celi celorũqꝫ virtutes ac beata seraphin socia exultatiõe cõcelebrant. cũ qb⁹ ꝛ nostras voces vt admitti iubeas deprecamur supplici cõfessiõe dicẽtes. Sanctus: Scũs: Sanctus dñs de⁹ sabaoth. Pleni sunt celi ꝛ terra gloria tua osanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis.

T E igit clemẽtissime pater p iesũ xp̄z filiũ tuũ dñm nostrũ supplices rogamus ꝛ petimus. vti accepta hẽas ꝛ benedicas hec ✠ dona: hec ✠ munera: hec sancta ✠ sacrificia illibata.

I N primis q̃ tibi offerimus p ecclesia tua sãcta catholica quam pacificare: custodire adunare ꝛ regere digneris toto orbe terrarũ. vna cũ famulo tuo papa nostro. N. ꝛ antistite nostro N. ꝛ rege nostro ꝛ omnibus orthodoxis atqꝫ catholice ꝛ apostolice fidei cultoribus:

M Emẽto dñe famlor̃ famularũqꝫ tuar̃ ꝛ oium circũstãtiũ quorum tibi fides cognita ẽ ꝛ nota deuotio qui tibi offerũt hoc sacrificiũ laudis pro se suisqꝫ oibus p redẽptione animarũ suar̃ p spe salutis ꝛ incolumitat[is] sue tibi reddunt vota sua eterno deo viuo ꝛ vo

C Ommunicãtes ꝛ memoria venerãtes i primis gloriose semp virginis marie genitricis dei ꝛ dñi nostri iesu christi ꝛ beator̃ apostolorum ac martyrum tuo-

rum: petri: pauli: andree: iacobi: ioannis: thome: iacobi: philippi: bartholomei: matthei: symonis ⁊ thadei: lini: cleti: clementis: sixti: cornelij: cypriani: laurētij: grisogoni ioannis ⁊ pauli: cosme ⁊ damiani: ⁊ omnium sanctorum tuorum: quorum meritis p̄cibusq; ↄcedas: vt in omnibus ꝓtectiōis tue muniamur auxilio. Per eūdē xp̄m dn̄m nostrū.

Hanc igit' oblationem [seruitut]is nostre sed ⁊ cuncte familie tue q̄s domine: vt placatus accipias diesq; nostros in tua pace disponas: atq; ab eterna dānatōe nos eripi ⁊ in electorū tuorum iubeas grege numerari. Per christum dominum nostrum.

Quā oblationē tu de' i oībus q̄s bene ✠ dictā: ascri ✠ ptam: ra ✠ tam rōabilē acceptabilēq; facere digner[is]: vt nobis cor ✠ p' ⁊ san ✠ guis fiat dilectissimi filij tui dn̄i dei nostri ihesu xp̄i.

Qui pridie q̄ϸ pateretur accepit panem in sanctas ac venerabiles man' suas eleuatis oculis in celū ad te deū patrē suū oipotētē tibi gratias agēs bn̄ ✠ dixit fregit ddit discipulis suis dicēs: Accipite ⁊ mādūcate ex hoc oēs. Hoc est enim corp' meū.

Simili modo postea q̄ϸ cenatū ē accipiens ⁊ hūc preclarū calicē in sanctas ac venerabiles man' suas itē tibi gratias agēs bene ✠ dixit dedit discipulis suis dicens: Accipite ⁊ bibite ex eo oēs. Hic est enim calix sanguinis mei noui ⁊ eterni testamenti mysterium fidei qui ꝓ vobis ⁊ pro multis effūdetur in remissionem peccatorum: Hec quotienscūq; feceritis in mei memoriam facietis. Unde ⁊ memores dn̄e nos tui serui: sed ⁊ plebs tua sancta christi filij tui dn̄i dei nostri bt̄e passionis necnō ⁊ ab inferis resurrectōis sed ⁊ in celos gloriose ascensionis offerimus preclare maiestati tue d tuis donis ac datis hostiā ✠ purā hostiā ✠ sanctam hostiā ✠ imaculatam panem ✠ sanctū vite eterne ⁊ calicē ✠ salutis perpetue: supra que ꝓpicio ac sereno vultu respicere digneris ⁊ accepta habere sicut accepta habere di-

gnatus es munera pueri tui iusti abel ⁊ sacrificiū patriarche nostri abrahe ⁊ qđ tibi obtulit sūm⁹ sacerdos tuus melchisedech sanctum sacrificiū imaculatā hostiam:

Supplices te rogamus omnipotens de⁹ iube hec pferri p man⁹ sci angeli tui in sublime altare tuū in ꝯspectu diuine maiestatis tue: vt quotquot ex hac altaris pticipatione sacrosanctū filij tui cor ✠ pus ⁊ san ✠ guinē sūpserimus omni bene ✠ dictiōe celesti ⁊ gratia repleamur. Per eūdē xp̄m dn̄m nostruz.

Memēto ēt dn̄e famulorꝫ famularꝫqꝫ tuarū. N. qui nos pcesserūt cum signo fidei ⁊ dormiunt i sōno pacis: ipsis ⁊ oibus i xp̄o quiescētibus locum refrigerij lucis ⁊ pacis vt indulgeas deprecamur. Per eūdez

Nobis quoqꝫ peccatorib⁹ famlis tuis đ multitudine miserationū tuaruz sperātibus partē aliquā ⁊ societatē donare digneris. cum tuis sanctis apostolis ⁊ martyrib⁹ cum Joāne: stephano: matthia: barnaba: ignacio: alexandro: marcellino: petro: felicitate: perpetua: agatha: lucia: agna: cecilia: anastasia: . cū oibus sanctis tuis intra quorū nos cōsortiuz non estimator meriti sed venie q̄sum⁹ largitor admitte. Per christum dn̄m nostrum

Per quez hec oia domine semper bona creas: san ✠ ctificas: vi ✠ uificas bene ✠ dicis ⁊ prestas nobis: per ip ✠ sum ⁊ cū ip ✠ so ⁊ in ip ✠ so. ē tibi deo pa ✠ tri oipotēti in vnitate spiritus sci ois honor ⁊ gloria. Per oia scl'a scl'orꝫ: Orem⁹.

Preceptis salutaribus moniti ⁊ diuina institutiōe formati audem⁹ dicere: Pater nr̄. Et ne nos.

Libera nos q̄s dn̄e ab omnibus malis preteritis p̄sentibus ⁊ futuri ⁊ itercedēte beata ⁊ gloriosa semp virgine dei genitrice maria ⁊ beatis apl'is tuis petro ⁊ paulo atqꝫ andrea cū omnibus sāctis: da ppicius pacē in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti ⁊ a peccato sim⁹ semper liberi ⁊ ab omni pturbatiōe securi. Per eun

dēo͞nm nostrū iesū xp̄z filiuz tuū q̄ te. vi. ꝛ re. deus in vnitate sp̄ūs sc̄i p oia scl'a scl'oꝛuz. Pax do✠mini sit se✠per vobi✠scum. Agnus dei. iij. Dū miscet coꝛpus sanguini.

Hec sacrosc̄ā cōmixtio coꝛpis ꝛ sanguis dn̄i nostri iesu xp̄i fiat mihi ꝛ oib⁹ sumētib⁹ salus mēt| ꝛ coꝛpoꝛis ꝛ ad vitā eternaz pro merēdā ꝛ capescendam preparatio salutaris. Antequā accipiat coꝛpus ꝛ sanguinez.

Domie iesu xp̄e filij dei viui q̄ ex volūtate patris coopante sp̄ū sc̄ō p moꝛtē tuā mūdū viuificasti libera me queso ab oībus iniq̄tatib⁹ meis ꝛ vniuersis malis meis ꝛ fac me tuis semper obedire mandatis ꝛ a te nunquā separari permittas. Qui viuis ꝛ regnas.

Meritis ꝛ precib⁹ istorum ꝛ omniū sanctoꝛū misereatur nostri omnipotens deus. In vnitate sancti spiritus

Placeat tibi sācta trinitas obsequium seruitutis mee ꝛ p̄sta: vt hoc sacrificiū q̄ȯ indignus oculis tue maiestatis obtuli tibi sit acceptabile: mihiq̄z ꝛ omnib⁹ p q̄bus illud obtuli sit te miserāte ppiciabile. Qui. Pp.

Gloꝛia i excelsis deo Et i terra pax hominibus bone voluntatis. Laudam⁹ te: Benedicimus te: Adoramus te: Gloꝛificam⁹ te: Gratias agimus tibi ppter magnā gloꝛiam tuaz. Dn̄e deus rex celestis deus pater oipotens. Dn̄e fili vnigenite Jesu xp̄e Domie deus agnus dei filius patris: Qui tollis peccata mundi miserere nobis. Qui tollis peccata mundi. suscipe deprecationem nostram: Qui sedes ad dexteram patris miserere nobis: Quoniam tu solus sanctus Tu solus dominus: Tu solus altissimus iesu xp̄e. Cum sancto ✠ spiritu i gloꝛia dei patris. Amen. Symbolum.

Credo i vnū deū Patrem oipotentē: factorē celi ꝛ terre. visibiliū oium ꝛ inuisibiliū. Et in vnū dn̄m iesum chꝛistuz filium dei vnigenitum: Et ex patre natum ante oia secula. Deuz de deo lumen de lumine deū verum de deo vero Genituz non fa-

ctũ cõsubstantialẽ patri: per
quẽ oia facta sunt. Qui pro-
pter nos homies ⁊ propter
nostraꝫ salutem descendit de
celis. Et incarnatus ē de spi
ritu sancto. ex maria virgine
⁊ homo factus est. Crucifix⁹
etiam pro nobis sub pontio
pilato passus ⁊ sepultus est.
Et resurrexit tertia die ſꝫ scri
pturas. Et ascendit in celuꝫ
sedet ad dexteraꝫ patris. Et
iterum venturus est cum glo
ria iudicare viuos ⁊ mortu
os: cuius regni nõ erit finis.
Et in spiritum sanctuꝫ domi-
num ⁊ viuificantem. Qui ex
patre filioq; procedit: qui cũ
patre ⁊ filio simul adoratur
⁊ conglorificatur qui loquu
tus est per ꝓphetas. Et vnã
sanctam catholicam ⁊ apo-
stolicã ecclesiam. Confiteor
vnũ baptisma in remissionẽ
peccatorum. Et expecto re-
surrectioneꝫ mortuoꝝ: Et vi
tam venturi seculi. Amen.

Prefatio bte marie.

Eterne deus ⁊ te in ve-
neratione beate marie semꝑ
virginis laudare bñdicere ⁊
ꝑdicare. Que ⁊ vnigenitum
tuuꝫ sancti spũs obũbratione
ꝯcepit ⁊ virginitatis glia ꝑ-
manente huic mundo lumen
eternũ effudit iesuꝫ xp̄m dñꝫ
nostrũ. Per quẽ.

In festo sci bernardi ad cõpletoriũ hy⁹.

Bernardus iclitis ort⁹
natalib⁹ preclarus me
ritis cũ claris fratribus fugit
i abditũ: paternis opib⁹ spre-
tis ⁊ mũdi flosculo. Latra-
tor strenu⁹ sanctus ex vtero
doctor ꝑcipuus nectare supo
vigil assiduus sub salutifero
mõstrat matri catulo. Tar
dant vigilie dormit ad ostiũ
mox venter marie ꝑducit fi-
liuꝫ: laudis homelie ꝓuocãt
studiuꝫ dat puer nũmos clã
culo. Pulsante femia latro
nes clamitat defixa luia sta-
gno precipitat: abhorret car
mina luxum suppeditat iacte
cedit i lectulo. Intrat cister-
ciũ cũ tricenario fratris con
nubium soluit religio: girar-
dus ostiũ perfossus gladio
liber exit cũ vinculo. Iussu
põtificis obedit rustico oleũ
calicis bibit protetico: stat in
veridicis corde ꝓphetico ra
struꝫ coequat anulo. Scri-
bit eplaꝫ i imbris medio mu
sce parabolã aufert extictio:

feminã discolam plenam demonio curat crucis signaculo. Marie cythara scripturas explicat spoliat tartara fũctos viuificat. necnon gẽs barbara hũc scm̃ p̃dicat ore stilo miraculo. Sit laus vnigenito decus ⁊ glia ab vnigenito: sit reis venia nobis paraclito prestãte gaudia in infinito seculo. Amen.

In hymno pẽtecostes ad vesp̃as deest hic q̃rtus versus.

De patris ergo lumie decorus ignis almꝰ est: q̃ fida xp̄i pectora calore verbi ꝯpleat.

Registrum.

Omnes sunt quaterni preter h k ⁊ v v qui sunt duerni bꝰ v o ẽternꝰ ⁊ n n quinternus.

Exactum insigne hoc cisterciense breuiariũ per Georgiũ de arriuabenis mãtuanũ. Venetijs. 1496. die prima aprilis.

Qualiter agant cōmōnes sanctoꝝ p annū.

In die sci stephani p cōmōe natiuitat] dni i lbꝰ añ. Genuit puerpa: Ad vs̄. Uirgo hodie fidelis. In die sci ioānis in lbꝰ añ. Lux orta ē Ad vs̄ añ. Gaudeamꝰ oēs. In die scoꝝ inocētiū i lbꝰ añ. Natꝰ ē nob. Ad vs̄. Hodie itacta. In die sci thome ⁊ deinceps vsq ad circūcisionē in lbꝰ añ. Uerbū caro. Ad vs̄. Nesciēs mr. Per oct. sci stephani in lbꝰ añ. Cū autē esset. Ad vs̄. Stephanꝰ vidit. Octauo die ad vs̄. Stephanꝰ aūt. In lbꝰ. Paꝫ facte sūt. Per oct. sci ioānis in lbꝰ añ. Hic ē discipulus. Ad vs̄. Ioānes autē aplus. Octauo die ad vs̄. Iste ē ioānes. In lbꝰ. In medio ecclie. Per oct. inocētiū i lbꝰ añ. Herodes iratꝰ. Ad vs̄. Sinite pulos. Octauo die ad vs̄. O q̄ꝫ gloriosum. In lbꝰ añ. Hi sunt q cū mulierībꝰ. Agnetis scōe ad vs̄. Stans beata agnes. In lbꝰ. Beata agnes. Per oct. purificationis btē Marie v̄ginis in lbꝰ añ. Cū iducerēt. Ad vs̄. Hodie btā. Per oct. sci ioānis baptiste in lbꝰ añ. Helisabeth zacharie. Ad vs̄. Ioānes vocabit. In cōmōne sci pauli. De scō petro in lbꝰ añ. Tu es petrꝰ Ad vs̄. Beatus petrꝰ apls. Deinceps per oct. aplorum petri ⁊ pauli in lbꝰ añ. Petrus aplus. Ad vs̄. Gloriosi principes terre. In trāslatione sci martini ad vs̄ añ. Sacerdos dei martine. In laudi. O martine. In octauo die sci laurētij ad vs̄ añ. Beatus laurentiꝰ dū in craticula sup. In lbꝰ añ. In craticula. Per oct. s. andree i lbꝰ añ. Dilexit andreā. Ad vs̄. Biduo viuens. Octauo die ad vs̄ añ. Ambulans. In lbꝰ añ. Cōcede nobis. In commōne vniꝰ martyris siue pōtificis siue nō pōti. ad vs̄ añ. Beatus vir q suffert. In lbꝰ. Qui vult venire. In ꝯmōe plurimoꝝ martyrū ad vs̄ añ. Isti sunt sci q p testamento. In lbꝰ añ. Fulgebūt iusti. In cōmōne vniꝰ ꝯfes. pontificis ad vs̄ añ. Similabo. In lbꝰ. Euge ſue bone ⁊ fide. In cōmōne vnius cōfes. non pōtifi. in vis̄ añ. Iste cognouit. In lbꝰ Collaudabūt. Plurimorū cōfes. ad vs̄ añ. Sci p fidē. In lbꝰ añ. Corpora scōꝝ. In cōmemoratione vnius v̄ginis ad vs̄. Ueni sponsa xpi. In lau. añ. Ueni electa. Scholastice v̄gis ad vs̄ añ. Quinq prudētes In lbꝰ añ. Ueniente spōso. Tpe resurrectiōis fiāt cōmōes sic

notate sunt ista in ordie suo.
Sequit ordo vsiculo℞ in cō memorationib⁹ dicēdo℞ p totū aduētum dn̄i. In lb⁹. ℣.
Emitte agnum dn̄e do.&c. Ad vs.
Rorate celi desup ⁊ nu.plu.iu. Per oct. natl dn̄i in laud. ⁊ ad vs. ℣. Puer natus est nobis. Per oct. epiie in lb⁹ ⁊ ad vs. ℣.
Oēs de saba ve. A pricipio .xl. vsq ad dn̄icā de passione in lb⁹. Scuto circūdabit te veritas eius. Ad vs. Angelis suis de⁹ mādauit de te. Tpe passionis in lb⁹. Homo pacis mee in quo sperabā ampliauit. Ad vs. Dederūt in escā meā fel. Tpe paschali lau. Dicite in nationib⁹. Ad vespas. Resurrexit dn̄s. Per octauas ascēsiōis dn̄i in laudib⁹
Ascendit de⁹ in iubilatiōe. Ad vs.
Ascēdēs christus in altum. Per oct. penthecostes in laudib⁹.
Loquebantur varijs linguis apl'i.
Ad vs. Emitte spūm tuū ⁊ creabūtur. Per oct. festi corpis christi in laudib⁹. Cibauit illos dn̄s ex adipe frumēti. Ad vs. Hō qdā fecit cenā magnā. Per oēs oct. que sunt de festiuitatib⁹ btē marie in lb⁹ ⁊ ad vs. Speciosa facta es ⁊ suauis. In cōmemoratiōib⁹ aplo℞ ⁊ euāgelista℞.
Nimis honorati sunt amici tui de⁹.

Si alia cōmemoratio fuerit.
In omnem terrā exiuit sonus eo℞.
Uni⁹ marty. pōti. vel nō pōt.
Iustus germinabit sicut lilium &c.
Si alia cōmemoratio fuerit.
Gloria ⁊ honore coronasti eū dn̄e.
Unius confessoris pōtificis
Ecce sacerdos magnus qui in die.
Si alia cōmemoratio fuerit.
Iustū deduxit dn̄s per vias rectas.
Unius cōfessoris nō pōtifi.
Iustus germinabit sicut lilium &c.
Si alia cōmemoratio fuerit.
Iustū deduxit dn̄s per vias rectas.
Plurimorum Martyrum.
Iusti in perpetuum viuent: ⁊ apud.
Si alia cōmemoratio fuerit.
Exultent iusti in conspectu dei: ⁊ de.
Plurimorum confessorum.
Sacerdotes tui induantur iusticiā.
In cōmemora. vni⁹ virginis.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua: in.
Si alia cōmemoratio fuerit.
Diffusa est gratia in labijs tuis: pro.
In ꝯmōnib⁹ dn̄icalib⁹ in lb⁹
Dominus regnauit decorem induit.
Ad vs. Dirigatur dn̄e oratio mea.
In sabbatis. Ad vesperas.
Vespertina oratio ascēdat ad te dn̄e.
Qn̄ cōtingit ante aduētū ⁊ lxx. per septimanā cōmemorationem dn̄icalē fieri tūc dicāt vsus feriales idest. In matutinis vel Repleti. ⁊ Dirigatur.

Incipiunt collecte comunes et proprie p alphabetum in kalendario designate. Comunes signate sunt per paruum alphabetum. Proprie vero per magnum.

a Da qs omnipotens deus: vt qui beati ill. martyris tui atq pontificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per dnm.

b Deus qui nos beati ill. martyris tui atq pontificis annua solemnitate letificas concede propitius vt cuius natalitia colimus: de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per.

c Infirmitatem nostram respice omnipotens deus et quia pondus proprie actionis grauat: beati ill. martyris tui atq pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per dnm.

d Presta quesumus omnipotens deus: vt qui beati ill. martyris tui natalitia colimus: intercessione eius in tui nominis amore roboremur.

e Adesto dne supplicationibus nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati ill. martyris tui intercessione liberemur. Per.

f Presta quesumus omnipotens deus: vt qui beati ill. martyris tui natalitia colimus a cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur

g Beati ill. nos dne foueat continuata presidia: quia non desinis propitius intueri quos talibus auxiliis concesseris adiuuari. Per.

h Letetur ecclesia tua deus beati ill. martyris tui confisa suffragiis: atq eius precibus gloriosis et deuota permaneat et secura consistat. Per.

i Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum ill. natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per.

k Presta quesumus omnipotens deus: vt qui gloriosos martyres ill. fortes in sua confessione cognouimus pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per.

l Da qs omnipotens deus: vt qui beatorum martyrum ill. solemnia colimus: eorum apud te intercessionibus adiuuemur. Per dominum.

m Presta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorum tuorum solennia colimus: eorum etiam virtutes imitemur. Per dominum.

s Deus qui nos annua sanctorum tuorum ill. solennitate letificas: concede propitius: vt quorum gaudemus meritis accendamur exemplis.

o Da quesumus omnipotens deus: vt beati ill. confessoris tui atque pontificis veneranda solennitas et deuotionem nobis augeat et salutem. Per dominum.

p Deus qui conspicis quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius: vt intercessione beati ill. confessoris tui atque pontificis contra omnia aduersa muniamur. Per.

s Deus qui anime famuli tui ill. eterne beatitudinis premia contulisti: concede propitius: vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te precibus subleuemur. Per.

s Concede quesumus omnipotens deus: vt ad meliorem vitam sanctorum tuorum exempla nos prouocent: quatinus quorum solennia agimus: etiam actus imitemur. Per.

o Infirmitatem nostram quesumus domine propitius respice: et mala omnia que iuste meremur: sanctorum tuorum intercessione auerte. Per.

s Deus qui nos beati ill. confessoris tui annua solennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur.

s Intercessio nos quesumus domine beati ill. abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per.

s Omnipotens sempiterne deus qui infirma mundi eligis vt fortia queque confundas: concede propitius: vt qui beati ill. martyris tue solennia colimus eius apud te patrocinia sentiamus.

p Indulgentiam nobis domine beata ill. martyr imploret: que tibi grata semper extitit: et merito castitatis et tue professione virtutis. Per.

s Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate ill. festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per dominum.

a Preces populi tui quesumus domine clementer exaudi: vt beati marcelli martyris tui atque pontificis meritis adiuuemur: cuius passione letamur. Per dominum.

b Da quesumus omnipotens deus: vt qui beate prisce martyris tue natalitia colimus et annua deuotione letemur et tante fidei proficiamus exemplo. Per dominum.

c Deus qui nos annua beate agne martyris tue solennitate letificas: da quesumus vt quam veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exemplo.

d Presta quesumus omnipotens deus vt qui sanctorum tuorum tyburtij valeriani et maximi solemnia colimus eorum etiam virtutes imitemur.

e Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis et intercessione letificas concede propitius: vt qui eius beneficia poscimus: dona tue gratie consequamur. Per.

f Presta quesumus omnipotens deus vt intercedente beato vitale martyre tuo et a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per.

g Presta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorum tuorum alexandri euentij et theodoli natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per.

h Da quesumus omnipotens deus: vt qui beatorum martyrum gordiani atque epimachi solennia colimus: eorum apud te intercessionibus adiuuemur. Per.

i Presta quesumus omnipotens deus: vt qui beatorum martyrum tuorum nerei achillei atque panchratij natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per.

k Deus qui nos beati nichomedis martyris tui meritis et intercessione letificas: concede propitius: vt qui eius beneficia poscimus: dona tue gratie consequamur. Per.

l Deus qui nos annua beatorum tuorum marcellini et petri solennitate letificas presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis: prouocemur exemplis. Per.

m Presta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorum marci et marcelliani natalitia colimus a

cũctis malis iminẽtibus eo-
rũ intercessionib⁹ liberemur.

n Deus q̃ nos ãnua sã-
ctoꝝ tuoꝝ geruasĳ ꞇ prothasĳ solẽnitate leti-
ficas: cõcede ꝓpitius: vt quorũ gaudemus meritis: accendamur exemplis. Per.

o Deus qui beatũ leonẽ põtificez sanctorum tuorum meritis coequasti: concede propitius: vt qui cõmemorationis eius festa percolimus: vite quoq; imi-
temur exempla. Per.

p Deus q̃ nos scõꝝ tuoꝝ ꝓcessi ꞇ martimani ꝯfessiõib⁹ gl'iosis circũdas ꞇ ꝓtegis da nobis ꞇ eorũ imitatione ꝓficere ꞇ intercessione gaudere. Per.

q Deus q̃ scis tuis abdon ꞇ sẽnẽ ad hãc gloria veniẽdi copiosũ munus gratie cõtulisti: da famulis tuis suoꝝ veniã peccatorũ: vt scõꝝ tuoꝝ intercedẽtibus meritis ab oĩb⁹ mereamur aduersitatib⁹ liberari.

r Deus qui ꝯspicis q₂ ex nulla nostra virtute subsistim⁹: ꝯcede ꝓpitius vt intercessione bti sixti martyris tui atq; põtificis: cõtra omnia aduersa muniamur.

s Deus qui nos cõcedis sanctoꝝ martyrũ tuoruz felicissimi ꞇ agapiti natalitia colere: da nobis in eterna letitia de eoꝝ societate gaudere. Per.

t Deus q̃ nos ãnua bti ciriaci martyris tui sociorũq; eius solẽnitate letificas: cõcede ꝓpitius: vt quorũ natalitia colimus: virtute quoq; passionis imitemur.

u Da nobis q̃s omps deus: vt beati hippolitimartyris tui socioꝝq; eius veneranda solẽnitas ꞇ deuotionem nobis augeat ꞇ salutem. Per.

x Auxiliũ tuuz nobis dñe q̃s placatus itende: ꞇ itercedẽtibus beatis martyrib⁹ tuis timotheo atq; simphoriano dexteraz super nos tue propitiatiõis extende. Per.

y Deus qui beatũ hermetẽ martyrem tuum virtute cõstãtie in passione roborasti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mũdi despicere ꞇ nulla eius aduersa formidare. Per dominum.

Deus qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriã martyrij contulisti: concede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur.

a Maiestatem tuã domine supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctoꝝ tuorũ cõmemoratione letificas: ita semper supplicatione defendas. Per.

A Beati ꝓthinos domine et hiacithi foueat preciosa confessio et pia iugiter itercessio tueat. Per.

B Adesto domie pplo tuo vtbti nichomedis martyris tui merita ꝓclara suscipiẽs: ad impetrandã misericordiam tuã semp eius patrociniis adiuuẽur. Per.

a Presta domine precibus nostris cum exultatione prouentum: vt quorum diem passionis annua deuotione recolimus: etiam fidei constantiam subsequamur: Per.

b Presta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorũ tuorũ cosme et damiani: natalitia colimus: a cũctis malis iminẽtib⁹ eorũ intercessiõib⁹ liberemur. Per.

c Exaudi domine quesumus ꝓces nostras et interueniẽte beato ill. confessore tuo atqꝫ pontifice supplicationes nostras placat⁹ intende. Per.

A Deus qui nos cõspicis ex nostra ĩfirmitate deficere: et ad amorẽ tuũ nos misericorditer per sanctorum tuorum exempla restaura. Per.

c Presta quesum⁹ omnipotens deus: vt qui gloriosos martyres claudiũ nichostratũ simphorianum castorium atqꝫ simpliciũ fortes in sua cõfessione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per.

A Deus qui nos beati theodori martyris tui confessione gloriosa circũdas et ꝓtegis: presta nobis ex eius imitatione ꝓficere.

I Presta quesum⁹ omnipotens de⁹: vt beate felicitatis martyris tue solẽnia recẽsentes meritis ipsi⁹ ꝓtegamur et precibus. Per.

A Deus qui nos beati saturnini martyris

tui concedis natalitio pfrui: eius nos tribue meritis ad- iuuari. Per.

L A Desto dñe suppli- catiõib⁹ nostris: vt q̄ ex iniqtate nostra reos nos eē cognoscim⁹: beati thome martyris tui atq; põtificis i- tercessione liberemur. Per.

Quib⁹ diebus intermittēda est cõmemoratio btē marie.

In vigilia natalis dñi ad laudes cõmemora tio beate Marie intermittat vsq; in crastinum epiphanie ꝛ tunc ad laudes incipiatur. In cena dñi ad lau. itromit- tit vsq; in. v. feriā post diē pa sche ꝛ tūc ad laudes dicatur In vigil. ascēsiõis dñi ꝛ cor poris xpi intermittat ad vš ꝛ in crastino ascēsiõis ꝛ cor- poris xpi agat ad laudes. In vigilia pētecostes ad vš intermittat vsq; in. v. feriā. ꝛ tunc ad laudes reincipiatur. In festo quoq; oium scõꝝ ꝛ in oibus solēnitatibus san cte marie intermittatur. Per octauas etiā illarū festiuita- tū btē Marie de quib⁹ octa uas facimus non fiat preter ppriā de oct. Per aduentuz dicitur collecta. Deus qui de beate. Quando cõmemora tio beate marie intermittitur cõmemorationes sanctoꝝ petri: bñdicti: bernardi ꝛ hu- gonis in horis canonicis in- termittuntur ꝛ dicūtur in ho ris beate marie ante comme morationem sancti roberti.

Quibus dieb⁹ celebrandū est officium defunctorum.

O Fficium defunctoꝝ quotidie agitur exce- ptis diebus. xij. lec. ꝛ vno die infra oct. natalis dñi: ꝛ trib⁹ diebus ante pascha: ꝛ tota se pimana pasche ꝛ penthecos- stes. A kal. nouembris vsq; ad dominicam primā. xl. di- cunt tres psalmi nocturna- les cum lectionibus post vi- gilias. Alio vero tpe post ve speras dicant. Notandū q in anniuersario oium fideliū defunctoꝝ dicit tm̄ vna col- lecta videlicet Fidelium de⁹. In anniuersario parētū no- stroꝝ dicit tm̄ vna coll'a vi- delicet Deus cui proprium. In anniuersario epoꝝ ꝛ ab- batū ordis nostri dicit tātū vna coll'a vz Presta dñe q̄s vt aie famuloꝝ famularūq; tuarū. In aniuersario fratꝝ nostroꝝ dicunt due coll'e vi

del3 Deus venie largitor. ℞
Presta dñe q̃s vt aie famulorum famularumq; tuarum In anniuersario q̃d fit quolibet mense dicunt due coll'e videlicet:
Presta dñe q̃s vt aie famulorum famlarumq; rc. ℞ Fidelium
Qui dieb⁹ due misse canunt.

In natiuitate dñi. In circumcisione dñi ⁊ ephia dñi. In die pasche ⁊ in tribus seq̄ntib⁹ dieb⁹. In ascẽsiõe domini. In die pẽthe. ⁊ trib⁹ sequẽtib⁹ dieb⁹. In festo corporis xp̃i. In die sc̃i stephani ⁊ sc̃ti ioãnis ⁊ sc̃orum innocẽtium. In die sc̃ti thome martyris. Sc̃i Guillermi. Sc̃i Uincentij. In oib⁹ solẽnitatib⁹ sc̃e Marie. In cõuersiõe sc̃i Pauli. Mathie apl'i. Benedicti abbatis. Gregorij pape. Ambrosij. Marci euãgeliste. Ro'bti abbatis. Trãslatio sc̃i Petri epi ⁊ cõfes. Aplorum philippi ⁊ iacobi. Inuentio sancte crucis. Barnabe apl'i In nat. sancti ioãnis baptiste. Petri ⁊ pauli aplorum. Marie magdalene. Jacobi apl'i. Petri ad vincula. Laurentij. Spinee corone. Bernardi abbatis. Bartholomei apl'i. Mathei apostoli. Exaltatio sancte crucis Decollatio sancti ioãnis baptiste. Augustini epi. Hieronymi presbyteri. Michaelis archãgeli. Ludouici cõfesso. Dyonisij cum socijs suis. Undecim miliũ v̄ginũ. Luce euãgeliste. Symonis ⁊ iude. Oium sanctorum. Malachie epi. Martini. Eimundi epi. Catherine virgis. Andree apl'i. Eligij epi. Nicolai episcopi. Thome apostoli. Dedicationis ecclesie. Festis epatus ⁊ ꝓprie ecclesie ⁊ oibus dieb⁹ dñicis canuntur due misse ⁊ vacãt fratres lectiõi: sed nec vestimẽta ad solẽ extẽdunt.

In q̃b⁹ festis ñ laborãt ꝯuersi.

In his festis non laborãt ꝯuersi. In natiuitate dñi. Stephani. Joãnis euangeliste. Innocentiũ. In circũcisiõe dñi. In epiphia. In parasceue. In die pasche. ij. feria. In alcensione. In pẽthecoste ⁊. ij. feria. In oib⁹ solẽnitatib⁹ sc̃e marie. Philippi ⁊ iacobi In nat. sc̃ti ioãnis baptiste. Petri ⁊ pauli. Jacobi apl'i. Sc̃i laurentij. Bartholomei. Matthei. Michaelis. Symonis ⁊ iude. Oium sc̃orum. Martini epi. Andree apl'i. Thome apostoli ⁊ oibus dñicis

dieb⁹. In dedicatõe eccl'ie mo
nasterij vbi morat̃. Et in his
tñ ipsis si qd necessariũ visuz
fuerit faciat qd fuerit impera
tum.

Quando sit aduentus.

AB vltima .b. nouẽbris
vsq ad primã .a. decẽ
bris vbicũq dñica euenerit
ibi aduẽt⁹ icipit. Nota q ad
uẽt⁹ dñi semp celebrat i dñi
ca q ẽ ppiqor festo sci ãdree.
Itẽ nota q vbicũq inueneris
festũ .xij. lec. i kl'ario hñs duo
talia signa .f.oo. significat q
hz duas missas in ordine: si
vnũ tale signuz tñ significat
q hz vnã missã tñ. Itez nota
q si festũ hñs duo signa pdi
cta i aliq dñica de aduẽtu vl'
de .lxx. vsq ad octa. pasche i
clusiue euenerit trãsponit in
die sequẽti: fallit i festo puri
ficatõis btẽ marie qd nunq
trãsponit: sz trãsponit histo
ria. Fallit ẽt si aliqd festũ ha
bẽs duo signa predicta siue
vnũ tãtũ venerit i dñica .lx.
plenarie fiet ⁊ cõmõ fiet de
dñica q̃r illa dñica nõ hz hi
storiã. Itẽ fallit in festo scte
agnetis v'ginis q licet habeat
vnã missaz tãtũ tñ trãsponit.
Alie aũt festiuitates q habẽt
vnã missaz tñ si in aliq dicta
rũ dñicarũ euenerit nihil fiet
de ipsis nisi ieiũniõ ad vtras
q vel. ⁊ ad lau. ⁊ missa mat.
erit de ipsis. Itẽ nota q qñ d
mẽse augusti nõ põt fieri hi
storia pp ipedimẽtũ dñicarũ
hñtiũ in se festũ .xij. lec. dicta
historia fiet i dñica infra oct.
assũptõis btẽ marie ⁊ cõmõ
fiet d assũptõe. Post pẽt. cru.
luci. sunt tẽpora qttuor anni.

Quibus diebus quadragesimali tãtum vescimur cibo.

IN toto aduẽtu a qnq
gesima vsq ad pascha
In vigil. pẽth. in oib⁹ vigil. i
kl'endario scriptis preter vi
giliam natiuita. beate marie.

De aduentu domini.

IN aduentu dñi dñica
pria ysaias icipiat ad
vigilias ⁊ deiceps tot⁹ legat
p aduẽtũ: nõ solũ ad vigilias
sz ⁊ i refectorio put tps expe
tierit. Eisdẽ quoq dieb⁹ cum
post vespas ⁊ laudes ⁊ ad
missaz de ipso aduentu ⁊ ali
quo scõ faciẽda ẽ cõmõ pri⁹
de aduẽtu: postea de scõ fiat
cõmõ. In tertia vero septia
na eiusdẽ aduẽt⁹ ieiunia .iiij.
tẽpoꝝ oi ãno sunt agenda ⁊
homel'. euãgelioꝝ ad ipsos
tres dies ieiunioꝝ ptinentes

ad vigilias legēde. Quaruz prime lcōnes a diaconis q̄s cātor voluerit pnūciāde sunt ꝛ feria. v. eiusdē septimane s̄mones sācti augustini d̄ icarnatōe dn̄i: videlz. Legim⁹ sanctū moysen. Uos inquā cōuenio. ad vigilias sunt recitādi. Si vero festiuitas sancti thome apl'i in eadē fer. v. euenerit. iij. feria eiusdem septimane prenotati sermones legātur. Sciēdum tn̄ ꝙ añ. illa que. v. die ante diem natiuitatis dn̄i ītitulat ad benedict⁹ sicut i antiphonario notatur idest. Nolite timere. etiā si ipsa dies quinta dn̄ica euenerit nō omittat sz dicatur ad bn̄dict⁹: illa vero de dominica idest. Aue maria. remaneat.

Quō p hyemē priuatis dieb⁹ ad vigilias diuidantur R̄ia.

Omnia R̄ia q̄ cantāt a kl. nouēb vsqꝫ i pascha dn̄icis dieb⁹ ꝛ R̄ia appitiōis scilz. Hodie in iordāe. uidant trina p singulos dies priuatis diebus vsqꝫ ad. vj. feriā. Sexta vero feria repetantur a capite: exceptis illis dieb⁹ qui habēt ppria responsoria scilz añ nat. dn̄i ꝛ post ꝛ ante pascha ꝛ dn̄ canit. Dn̄e ne in ira tua. Porro aspiciens. quod in dn̄ica cū trib⁹ R̄. cātat: qtiēs priuatis dieb⁹ repetet cū solo vltimo versu cātabit. Q̄d si aliqua festiuitas. xij. lec. interuenerit: illa tria responsoria que dicenda fuerant in ipsa quam occupauit festiuitas dicantur ea die que vacua successerit festiuitati. De. iiij. histozijs que cantantur a kl'. augusti vsqꝫ ad aduentuz

Si kl'e euenerint die dominica eadē die ichoatur hystoria. Si vero kl'e in ij. vel. iij. aut. iiij. fer. euenerit in dominica q̄ easdem kl'. precedit assumat hystoria. Q̄d si kl'e i. v. vel. vj. feria aut sabbato apparuerint dominica sequēti iponat hystoria. Et ideo si festiuitas oium sanctorum. v. aut. vj. feria illuxerit legendū ꝛ cantādū de libris machabeorū ad vigilias vsqꝫ in dn̄icam sequētem i qua incipiēdū ē legere ꝛ cātare de ezechiele propheta. Si autē festiuitas oium sanctorū euenerit die dn̄ica prima die celebret ꝛ in. ij. feria sequēti nocte inchoetur ezechiel propheta ꝛ. R̄. Uidi dn̄z Sequēti vero die dn̄ico non

legātur lec. ad initiū illi⁹ pp
ꝑsationē. qꝛ nō ē cōsuetudo
vt bis legat: sꝫ legant alie in
libro lectionarij diei dñici se
cūdi intitulate. Qui ꝓphets
legēdus est ꝑ tres ebdemo-
das tā priuatis ꝙ dñicis die
bus ⁊ post eū daniel vsqꝫ ad
aduētū. Quod vero ꝺ his re
stat legēdum ad vigilias ex
quo ibi legi desierit legatur i
refectorio. finito daniele le-
gant i refectorio duodecim.
prophete. De istorijs.

H Istoria qn̄ pp festum
xij. lec. i quo nō labo-
ram⁹ differt: si plures dñicas
hūerit ⁊ ille dñice festiuitates
ꝑcipuas forte hūerint tūc hi
storia dicat i illa dñica q̄ fe-
stū hūerit mioris auctoritat
⁊ festū i crastino celebret. Hi
storia aliq̄ si i dñica i q̄ festuꝫ
xij. lec. i quo laboram⁹ iter-
uenerit si aliquā dñicam nō
hūerit vbi historia ꝓsoluat
tūc istoria i illa dñica ꝓsolui
tur ⁊ ꝯmō fiat de sancto ad
vtrasqꝫ vš ⁊ missa matutina
lis fit ꝺ sctō. Ubi vo supradi
cta necessitas nō iteruenerit
miores festiuitates nō omit-
tāt nec maiores diserāt. Hi-
storia Dñe ne i ira. qn̄ qnq̄-
es canit vltime lec. ⁊ vltime
añe si necesse fuerit repetant
Qn̄ vo q̄ter canit vltia añs
repetatur historia In prici
pio. canit i kal. augusti vsqꝫ
ad kal. sept. Qꝺ si fōte oct.
sancti laurētij dñica isra oct.
beate Marie euenerit totuꝫ
de sabbato dicat ⁊ fiat ꝯmō
de sctō Laurentio. Historia
Peto nec añ id⁹ sept. nec p⁹
xiiij. kal. octob. sꝫ i bis. vij. di
eb⁹ vbicūqꝫ dies dñica eue-
nerit icipiat Qꝺ si festū scte
crucis die dñica euenerit: dñi
ca ꝓcedēte festū dicat. Qꝺ si
dñica in oct. bte Marie eue
nerit tūc historia differat vs-
qꝫ i sequētē dñicā ⁊ fiat ꝯmō
ꝺ bto Mauri. ad vtrasqꝫ vš
De histories tpe resurrectōis

Q Uādo pascha. v. kalē.
aprilis occurrerit i die
scōꝝ philippi ⁊ iacobi vespe
re erūt de historia ⁊ ꝯmō fiet
de scis. Qn̄ .iiij. kal. aprilis
fuerit in die sci Marci vespe
erūt de scō ⁊ ꝯmō fiet ꝺ histo
ria. Si vo pascha pridie id⁹
april euenerit i die sci Mar-
ci vespe erūt de ipō ⁊ ꝯmō fi
et de sabbato. Qn̄ aūt. iiij.
nonas april occurerit in die
sci ioānis vš erūt de historia

⁊ cōmō fiet de scō. Qn̄ vero pridie nonas aprilis pascha aderit in die scōꝝ philippi ⁊ iacobi vs̄ erūt ō ipis ⁊ cōmō fiet de sabbō. Qn̄ aūt pascha iiij. idus aprilis euenerit i die scōꝝ philippi ⁊ iacobi vespe erunt de historia ⁊ cōmō de scis. Si vero. xvj. kal. maij pascha affuerit in die sci ioānis vē erūt ō historia ⁊ cōmō fiet ō scō ioanne. Cū aūt pascha. xiiij. kal. maij aderit in die scōrum philippi ⁊ iacobi vespere erunt de ipsis ⁊ commemoratio fiet de sanctis.

De. R̷. historie i sabbō dicē.

Responsoriū ō historia q̄ꝺ proprie ītitulat ad vs̄ q̄uis nō possit i vno sabbato vel plibus festo interueniēte dici: tn̄ vbi pri⁹ sabbm̄ vacuū venerit. R̷. dicat nisi historia ipa i dn̄ica vl' per septimanā iā decantata fuerit.

De cōmōnibus scōꝝ qualiter p istas oct. dicant.

Commō alicui⁹ sācti sꝑ aduētū fiēda fuerit pri⁹ fiat de aduētu postea de scō. Cōmō de scis. s. stephano: ioanne: inocentib⁹: purificatōe bte marie: bto bernardo atq̄ andrea quotidie ad laud. vs̄. ⁊ missaz p oct. eoꝝ agat. Qꝺ si cōmō alicui⁹ sci infra has oct. euenerit semper fiat prius de scis postea de oct. Cōmō de dn̄ica illo sabbō nulla fiet qn̄ in crastino nil ō dn̄ica agit. Qꝺ an̄ aduētum vl' lxx. pp plixitatē tpis aliqn̄ ɔtingit qn̄ vnū cū dn̄ duas ɔtingerit tenere hebdoas. Qꝺ si in illa secūda dn̄ica festum. xij. lect. euenerit tūc an̄. illius officij non repetatur.

De antiphonis.

Antiphee q̄ i sabbō ad magt vl' i ɔmōe dicūt si supfuerit eo anno dimittāt siq̄ defuerit: vltime repetāt.

De lectioibus transpositis.

Si festū. xij. lec. i aliqua dn̄ica postq̄ historia fuerit incepta euenerit lect. q̄ debeat legi in illa dn̄ica seqnte dominica cū homel'. sequētis dn̄ice ad vigilias legant.

De festiuitatibus. xij. Lect.

Festū. xij. lec. in quo laboram⁹ siue nō laboram⁹: si in sabbat aduēt⁹ dn̄i vel. lxx. l. siue. xl. euenerit vespere in die sabbati de dominica dicantur ⁊ fiat cōmō ō sancto. Si vō in alijs sabbatis euenerit plenarie fiat nisi

superuenerit alia solemnitas que eis debeat auferre.

Festuz .xij. lec. i quo n̄ laboram⁹ si i aduētu dn̄i diebus dn̄icis vel in .lxx. siue .l. aut .xl. dn̄icis diebus vel octauo die pasche siue in die ascen̄. dn̄i vel in dn̄ica scē trinitatis aut in die sacramēti siue i dn̄ica in qua aliqua historia ē icipiēda q̄ seq̄ntē dn̄icā n̄ hūerit euenerit i crastinū celebret

Festū .xij. lec. i quo laboram⁹: si supradictis diebus euenerit nihil fiat d festo nisi tm̄ cōmō ad vtrasq₃ vē. et laud.

Festū .xij. lec. i quo laboram⁹ siue non: si a capite ieiunij priuatis diebus vsq₃ ad sabbatuz an̄ dn̄icā in palmis exclusiue euenerit plenarie fiat

Festū .xij. lec. i quo n̄ laboram⁹: si a dn̄ica i palmis vsq₃ ad feriā .v. septimane pasche illuxerit in ipsa feria .v. agatur. Si vero duo fuerint primuz feria .v. secūdum vero sabbō sequenti celebret.

Festū .xij. lec. i quo laboram⁹: si a dn̄ica in palmis vsq₃ ad cenaz dn̄i: et a feria .v. pasche vsq₃ post oct. euenerit nihil fiat nisi tantū cōmō ad vtrasq₃ vē et ad m[at]. Q[uo]d si festū de quo cōmemoratio agitur euenerit cum sua cōmemoratiōe assueta terminetur

Festū .xij. lec. i quo laboramus vel vnde cōmō agit: si a cena domini vsq₃ ad feriaz quintā post pascha occurrerit nulla inde fiat mentio.

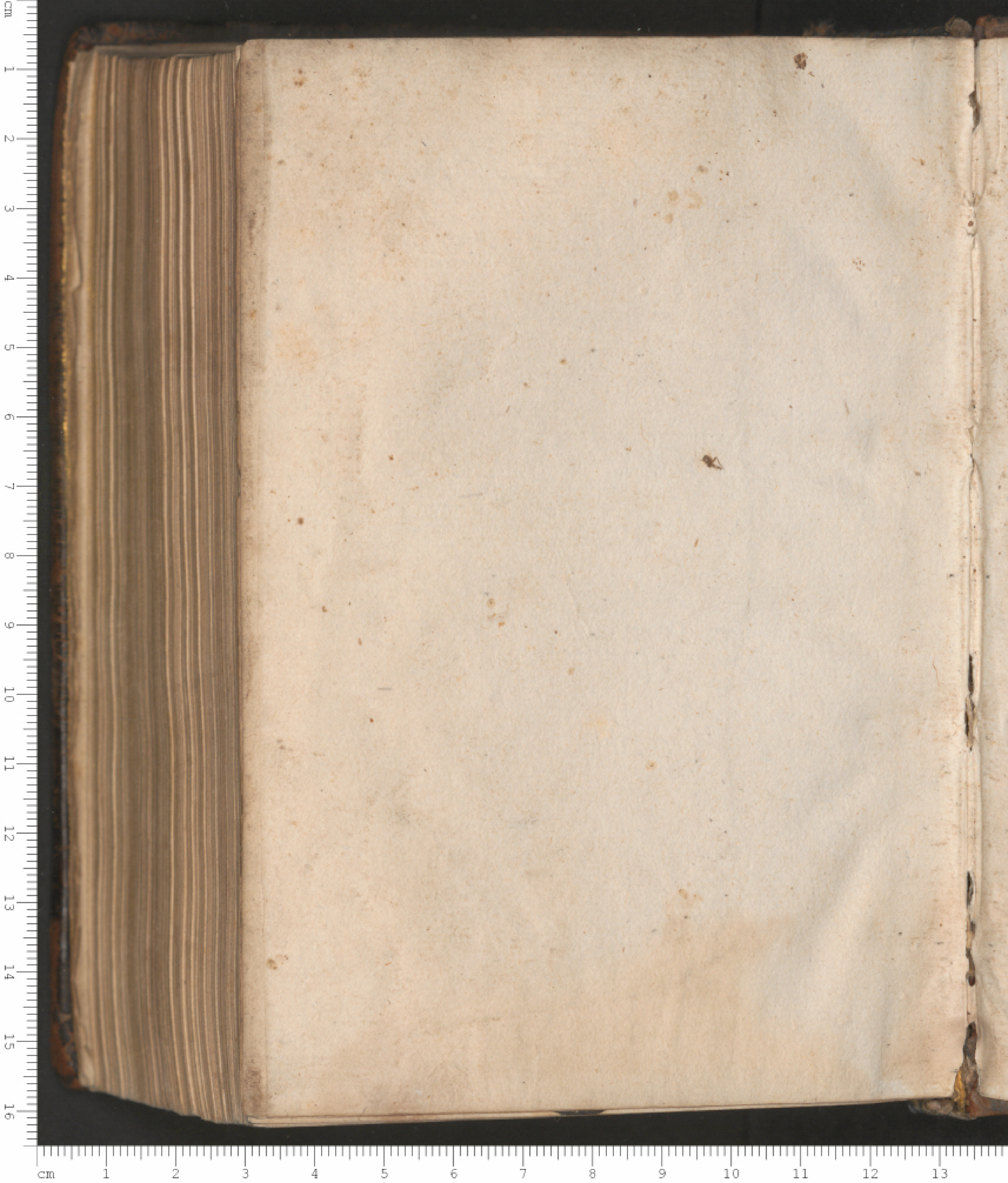
Festiuitates scōꝝ q̄ i septimana pent. euenerit queadmoduz p hebdemodam pasche ordinatū est ita teneat.

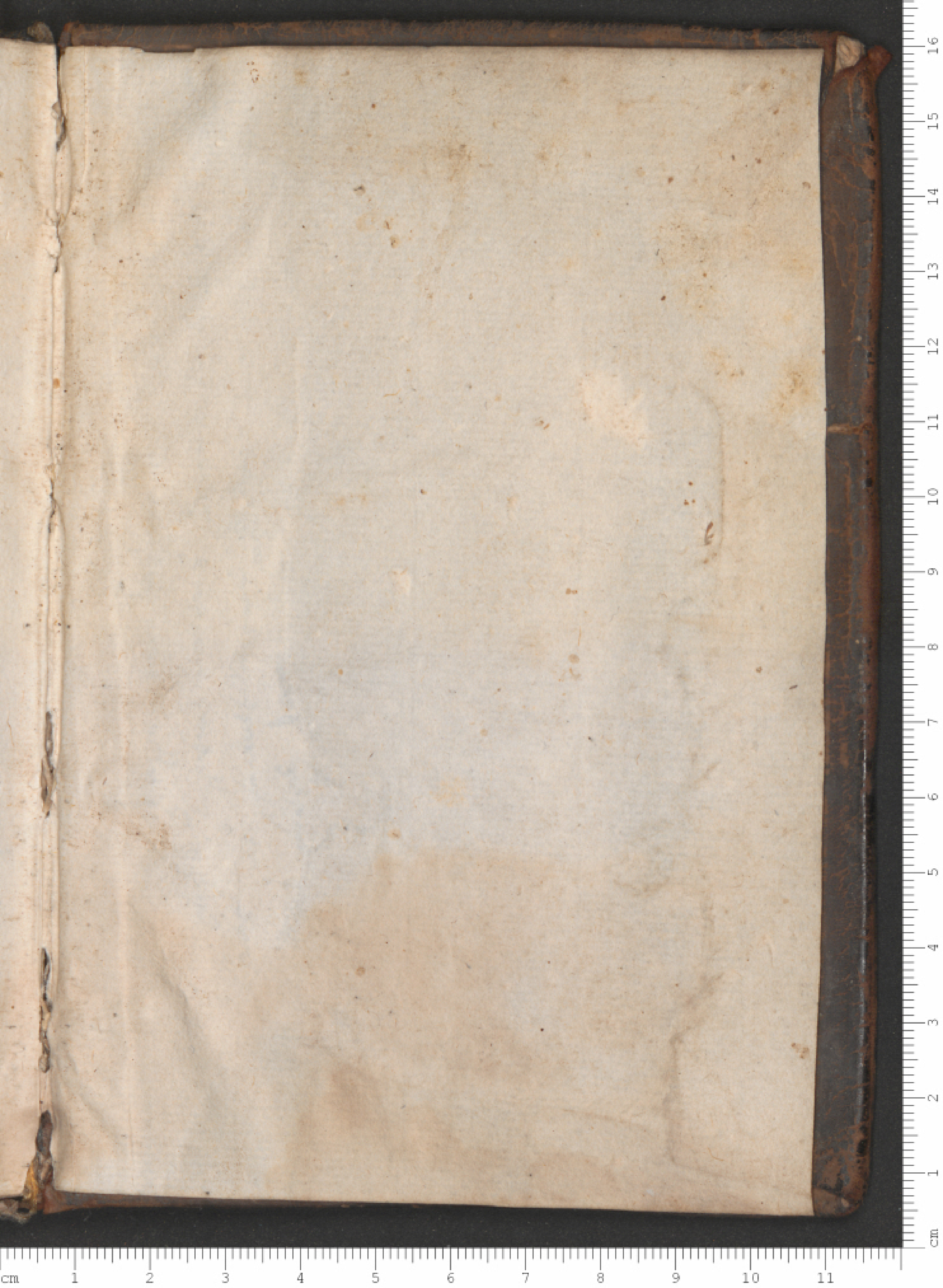
Festū purificatōis btē marie si dn̄ica .lxx. euenerit non differat sed ibi celebretur: q2 ei⁹ festū nūq₃ differt et .ij. feria sequenti inchoet. historia ad vigilias .s. geneseos cum psalatione et sequēti dn̄ica dicatur ad vigilias lectiones Tulit.

Festa .s. an̄ūciatōis bn̄dicti et dedicatiōis ecclesie vel aliqd festū i quo n̄ laboram⁹ si sabbō īfra oct. pasche euenerint hēant festa ista plenarie vē et fiat cōmō de dn̄ica preter festū sci roberti q2 vespe erunt de oct dn̄ice resurrectionis et cōmō fiat de sancto.

Festū vo sci ābrosij si dn̄ica i palmis vel in octauo die pasche euenerit dicat collatiō ad missā matutinalē d eo q plenarie agat i diocesi me

MINERVÆ